Missale ad sacrosancte Romane ecclesie vsum
nūc cū variis additamētis: & in fine deuotis psis
vel sequētys ante hac nusq̃ visis/ elimatissime
impressum. Nouissime quoq̃ in alma Pari=
siorū academia nō sine ingēti atq̃ puigili
cura cū appropriatis vbilibet historiis
et quotatiōib⁹ sacre biblie adiectis
cōsummatū. Anno dñi virtutū/
conditorisq̃ mundi: Millesi=
mo qningentesimo de=
cimooctauo.

Ad sacerdotes exhortatio.

Qui diuina cupit summo libamina patri:
Donaq̃ sublimi mystica ferre deo:
Hec legat a tetra purgata volumina labe.
Nam prestant faciles ad pia sacra vias.
Horum presidio mysteria sancta parabit:
Et celi domino/ munera grata feret.

De vtilitate horum missalium
ad lectorem distichon.

Manca fuere diu/ sancte missalia Rome.
Hec pulchra in cunctis integra suntq̃ locis.

. ihs .:. Oretur pro petro Kanisio . ihs .

¶ Tabula annoꝝ cōmuniū ⁊ bissextilium: literarūqꝫ dn̄icaliū q̄tannis currētiū: reuolutio cui⁹ est post ānos. xxviij. post quos ad caput eiusdē cū annis tunc currētib⁹ reuertit. Sequitur.

g f d c b a f e d c a g f e c b a g e d c b g f e d b a
e g b d f a c

¶ In tabula ista lraꝝ dn̄icaliū annū vel cōem vel bissextilē notificās: lram itē dn̄icalē sic inuenies. Primā em̄ lram in pria linea q̄ est g / accipe: ⁊ da illā āno salutis. M. cccccxv. Sequenti anno scꝫ M. cccccxvj. da seq̄ntē lram scꝫ f. ⁊ sic deiceps donec ad ānū currētē puenies: qr lra sup quā cadit numerus anni currētis / erit lra dn̄icalis. Que si vna fuerit: annū cōem esse intelliges. Si duplex bissextilē. Et tunc supior lra vsqꝫ ad festū mathie vtilis erit: inferior vo ad reliquā partem anni accōmodat. Et q̄rto āno semp est bissext⁹: ⁊ tūc sunt duo dies int festū cathedre petri ⁊ bti mathie.

¶ Tabula clauiū festoꝝ mobiliū simulqꝫ aurei numeri subiuncti reuolutio cui⁹ est post annos xix. post quos cū annis tūc currētibus: semp ad eiusdē regredit initium. Sequitur.

Claues festoꝝ.	xxxvj	xxv	xliiij	xxxiiij	xxiij	xj	xxx	xix	xxxviij	xxvj
Aureus	xj	xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	i
mobilium	xv	xxxiiij	xxiij	xlj	xxxj	xxx	xxix	xxvij	xvij	
numerus.	ij	iij	iiij	[illegible]	vj	vij	viij	ix	x	

¶ Simili cōputo (vt dictū est de lra dn̄icali) etiā dephēdere poteris clauē festoꝝ mobiliū. Nā clauiū nūero primo q̄ videlꝫ est. xxxvj. da annū. M. cccccxj. seq̄nti nūero q̄ est xxv. da. M. cccccxij. sicqꝫ deinceps ꝑ singulos nūeros clauiū accōmoda / donec pduxeris ad nūerū āni tui ꝓpositi. Nā vbi ann⁹ tu⁹ ꝓposit⁹ sedē iuēiet: illic nūerū clauis dephēdes. Sub q̄ ꝯtinuo aure⁹ nūerus ꝑ noua luna repiēda valēs: appebit. ¶ Festa igit mobilia (hita claue anni currētis) hoc mō iueniunt. Aiaduerte q̄t vnitates sunt i claue ānī currētis: deīde tot dies nūera deorsuꝫ descendēdo a loco cuiuslibet clauis i kalēdario notati. vbi aūt nūer⁹ ille t̄minat: ibi dn̄ica ꝓxima tale festuꝫ paget. In anno tn̄ bissextili / si. lxx. aut. xl. q̄ris: claui adde vnitatē. Et si. xl. iuxta talē cōputationē in. xxiiij. die februarij / vel post inuēta fuerit: ipa ꝑ vnū diē retracta erit pagēda.

¶ Nouiluniōꝝ canō. Nouilunium / siue noua luna singulis mensib⁹ anni sic repit. Habito aureo nūero anni tui: vbicunqꝫ ille i ordine aurei nūeri in kalēdario posito tibi occurrerit: a loco illo illius diei iuxta positi: seq̄ntiū v̄boꝝ syllabas sursum ꝯputa vt puta. In celis est hic. vnicuiqꝫ diei accōmodādo syllabā vnā diesqꝫ ille supra quem syllaba hic / ceciderit: dies est nouilunij ꝓpositi ꝑ singulos mēses. ¶ Carmia docētia ꝑ nouilunia iuenire pascha.

Post regū festa q̄re nouilunia tria. Post dn̄ica tertia pascha sacrū celebra. Post veris eq̄noctiū q̄re pleniluniū. Et dn̄ica ꝓxima sacrū celebra pascha. Nō verius inuenies si mille legas codices.

¶ Annus habet.xij.menses:ebdomadas.lij.⁊ diem vnum. Et habet dies.ccclxv.et horas sex.

Aureus numerus. **KL** Januarius habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.xvj. Dies vero.viij.

iij	A	Januarij		Circũcisio do.du.ma. Basilij epi ⁊ cõf.		1
	b	iiij	No.	Oct.s.steph.semid.(Martine ṽg.⁊ m̃.		2
xj	c	iij	No.	Octa.sancti iohãnis.semiduplex.		3
	d	pridie	No.	Octa.innocentium.solenne.		4
xix	e	None.		Vigilia.		5
viij	f	viij	Id	Epyphania domini.Duplex maius.		6
	g	vij	Id	Claues.lxx.		7
xvj	A	vj	Id			8
v	b	v	Id			9
	c	iiij	Id	Pauli primi heremite cõfessoris.		10
xiij	d	iij	Id	Iginij pape ⁊ martyris.		11
ij	e	pridie	Id			12
	f	Idus		Octa.epyphanie semiduplex.		13
x	g	xix	kl. Februarij.	Felicis i pincis pbri ⁊ mar.		14
	A	xviij	kl	Mauri abbatis ⁊ ꝯfes. Sol in aquario.		15
xviij	b	xvij	kl	Beraldi pe.⁊c.mr.d.ma. Marcelli pa.		16
vij	c	xvj	kl	Anthonij abbatis.solẽne gñaliter.		17
	d	xv	kl	Prisce ṽg.⁊ m̃. An̄ diẽ prisce nũq̃ de-		18
xv	e	xiiij	kl	Marij marthe audifax.⁊c.(ponit alle.		19
iiij	f	xiij	kl	Fabiani ⁊ sebastiani mar.solẽne.	xiij	20
	g	xij	kl	Agnetis ṽginis ⁊ marty.semid.	ij	21
xij	A	xj	kl	Vincẽtij ⁊ anastasij martyrũ.solẽne.		22
j	b	x	kl	Emerẽtiane ṽgis ⁊ martyris.	x	23
	c	ix	kl			24
ix	d	viij	kl	Cõuersio scti pauli.du.min9	xviij	25
	e	vij	kl		vij	26
xvij	f	vj	kl	Johãnis chrisostomi epi ⁊ cõfesso.		27
vj	g	v	kl	Agnetis.ij.nõ trãsfert.Claues.	xv	28
	A	iiij	kl		iiij	29
xiiij	b	iij	kl			30
iij	c	pridie	kl	Cyri et iohannis martyrum.	xij	31

¶ Nota q̄ sp dñica pris post aureũ nũerũ nigro charactere positũ/est dñica.lxx. Excepto ãno bissextili:⁊ hoc qñ aure9 nũer9 cadit die sabbati:tũc enĩ dñica.ij.⁊ nõ prima:post talẽ aureũ nũerũ fit.lxx. Et hec nũq̃ fallit alijs varijs tabulis deficiẽtib9 i tali casu.

In iano claris calidisq̃ cibis potiaris.
Atq̃ decens potus post fercula sit tibi notus
Ledit enim medo tunc potatus vt bene credo.
Balnea tutius intres et venam findere cures.

Februarius algeo clamat.

Aure9 nũer9. KL Februarius habet dies .xxviij. Luna .xxix. Et qñ ẽ bissext9 habet dies .xxix. Lũa .xxx.
Nox habet horas .xiiij. Dies vero .x.

	d	Februarij.		Ignatij episcopi et martyris.	i	1
xi	e	iiij	No.	Purificatio bte marie ỽgis. dupl. mai9.		2
xix	f	iij	No.	Blasij epi z martyris solẽne.	ix	3
viij	g	pridie No.		Gilberti confessoris.		4
	A	None		Agathe ỽgi. z martyris. semidu.	xvij	5
xvi	b	viij	Id	Dorothee virginis z martyris.	vj	6
v	c	vij	Id			7
	d	vj	Id		xiiij	8
xiij	e	v	Id	Apolonie ỽgi. z mar. nõ trãsferẽ.	iij	9
ij	f	iiij	Id			10
	g	iij	Id		xi	11
x	A	pridie Id				12
	b	Idus.			xix	13
xviij	c	xvj kl. Martij.		Ualẽtini presbiteri z marty.	viij	14
vij	d	xv	kal	Trãsla. ãtonij ɔfes. du. mi. Faustini z		15
	e	xiiij	kl	Juliane ỽgis z mar. (iouite marty.		16
xv	f	xiij	kl	Sol in piscibus.		17
iiij	g	xij	kl			18
	A	xj	kl			19
xij	b	x	kl			20
i	c	ix	kl	Preueniẽs cathedrã dat tardi9 alle		21
	d	viij	kl	Cathedra scti petri. du. min9 (vacare.		22
ix	e	vij	kl	Uigilia.		23
	f	vj	kl	Mathie apli. duplex minus.		24
xvij	g	v	kl	Offm defũctor. gñale p fratrib9 z bñ		25
vj	A	iiij	kl	factorib9 z p his q̃ in nr̃is cimiterijs		26
	b	iij	kl	sũt sepulti solẽniter fiat feria. ij. post		27
xiiij	c	pridie	kl	septuagesimã. Collecta. De9 venie.		28

Nascitur occulta febris: februario multa.
Potibus ac escis si acute minuere velis.
Tũc caue frigora de pollice fũde cruorẽ.
Suge mellis fauũ pectoris morbos q̃ curabit.

Aure9 nūer9.	KL			Martius habet dies. xxxj. Luna. xxx. Nox habet horas. xij. Dies etiā. xij.	
iij	d	Martij.			1
	e	vj	No.		2
xj	f	v	No.		3
	g	iiij	No.		4
xix	A	iij	No.		5
viij	b	pridie	No.		6
	c	None		Perpetue et felicitat; vgi. et mr. Et	7
xvj	d	viij	Id	thome de aquino pfes. solenne.	8
v	e	vij	Id	Sanctorū quadraginta martyrū.	9
	f	vj	Id		10
xiij	g	v	Id	Claues pasche.	11
ij	A	iiij	Id	Gregorij pape et pfessoris. dup. min9.	12
	b	iij	Id		13
x	c	pridie	Id	Trāslatio scti bonauēture. dup. min9.	14
	d	Idus		Longini martyris.	15
xviij	e	xvij	kl. Aprilis	Equinoctium.	16
vij	f	xvj	kl	Patricij epi et confessoris.	17
	g	xv	kl	Anselmi epi et pfessoris. Sol i ariete. Gabrielis archāgeli. maius duplex.	18
xv	A	xiiij	kl	Joseph cōfessoris. duplex maius.	19
iiij	b	xiij	kl	Joachim pris gl'iose vgi. mai9 dup.	20
	c	xij	kl	Bñdicti abbatis et pfes. semiduplex.	21
xij	d	xj	kl		22
j	e	x	kl		23
	f	ix	kl		24
ix	g	viij	kl	Annūciatio btē marie. dup. maius.	25
	A	vij	kl		26
xvij	b	vj	kl		27
vj	c	v	kl	Nota q āno dñi Millesimo qngētesi-	28
	d	iiij	kl	mo. xj. hec erat cputatio ānoȝ ab origīe	29
xiiij	e	iij	kl	mūdi. vi. mil. ccccccc. xj. A dñica icarna-	30
iij	f	pridie	kl	tiōe. mil. ccccc. xj. A pas. mil. cccc. lxxvij.	31

Martius humores gignit: variosq dolores.
Sume cibum pure cocturas si placet vre.
Balnea sunt sana: sed que superflua vana.
Uena nec abdenda: nec potio sit tribuēda.

Aprilis florida prodit.

Aure⁹ nūer⁹.	KL			Aprilis habet dies. xxx. Luna xxix. Nox habet horas. x. Dies vero xiiij.	
	g	Aprilis.		Marie egyptiace nec ꝟgis nec mr.	1
xj	A	iiij	No.		2
	b	iij	No.		3
xix	c	pridie	No.		4
viij	d	None		Vincētij ꝯfes. ordis p̄dicatoꝝ. solēne.	5
xvj	e	viij	Jd		6
v	f	vij	Jd		7
	g	vj	Jd		8
xiij	A	v	Jd		9
ij	b	iiij	Jd		10
	c	iij	Jd		11
x	d	pridie	Jd		12
	e	Idus.			13
xviij	f	xviij	kl. Maij.	Tyburtij/valeriani/z maximi. m̄ꝝ.	14
vij	g	xvij	kl		15
	A	xvj	kl	Jsidori martyris.	16
xv	b	xv	kl	Aniceti pape z mar. Sol in tauro.	17
iiij	c	xiiij	kl		18
	d	xiij	kl		19
xij	e	xij	kl		20
j	f	xj	kl		21
	g	x	kl	Sotheri z gaij pa. z m̄r. Cla. Roga.	22
ix	A	ix	kl	Georgij martyris. solenne.	23
	b	viij	kl	Extrema pasche docet tua passio marce.	24
xvij	c	vij	kl	Marci euāgeliste. dup. mi. Leta. ma.	25
vj	d	vj	kl	Cleti z marcellini papaꝝ z m̄ꝝ.	26
	e	v	kl		27
xiiij	f	iiij	kl	Vitalis martyris.	28
iij	g	iij	kl	Petri m̄r. ordi. p̄dica. solē. Cla. pēthe.	29
	A	pridie	kl		30

Hic probat in vere vires aprilis habere.
Cuncta renascuntur: pori tunc aperiuntur.
In quo scalpescit corp⁹ sanguis quoqꝫ crescit:
Ergo soluatur venter: cruor minuatur.

Nox et flos nemorum maio sunt fomes amorum.

Aureus nūerus.	KL			Maius habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.viij. Dies vero.xvj.	
xj	b	Maij		Philippi et iacobi. duplex minus.	1
	c	vj	No.		2
xix	d	v	No.	Inuētio scte cruc. du.mi. Alexādri/	3
viij	e	iiij	No.	euētij/theodoli/ et iuue.mr.	4
	f	iij	No.		5
xvj	g	pridie	No.	Iohānis āte portā latinā.dup.min.	6
v	A	None.			7
	b	viij	Id	Apparitio sancti michaelis.semidu.	8
xiij	c	vij	Id		9
ij	d	vj	Id	Gordiani et epymachi martyrum.	10
	e	v	Id		11
x	f	iiij	Id	Nerei achillei atque pancratij martyr.	12
	g	iij	Id		13
xviij	A	pridie	Id	Bonifacij martyris.	14
vij	b	Idus.			15
	c	xvij	kl	Junij.	16
xv	d	xvj	kl	Trāsla.s.bernardini de ordi.mi.d.mi.	17
iiij	e	xv	kl	Sol in geminis.	18
	f	xiiij	kl	Potētiane vgi. et petri celestini cfes.	19
xij	g	xiij	kl	Bernardini cfes.ordis mi.dup.ma.	20
j	A	xij	kl		21
	b	xj	kl		22
ix	c	x	kl		23
	d	ix	kl		24
xvij	e	viij	kl	Trāsla.s.frācisci.du.ma. Urbani pap.	25
vj	f	vij	kl	Eleutherij pape et martyris.	26
	g	vj	kl	Oct.s.bernardini.semidu. Iohā.pa.	27
xiiij	A	v	kl	et mar.	28
iij	b	iiij	kl		29
	c	iij	kl	Felicis pape et martyris.	30
xj	d	pridie	kl	Petronille virginis.	31

Maio secure laxari sit tibi cure.
Scindatur vena: sed balnea dentur amena.
Cum calidis rebus sint fercula seu speciebus.
Potibus astricta sit saluia cum benedicta.

Aureꝰ nūerꝰ	KL		Junius habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. viij Dies vero. xvj.	
	e Junij			1
xix	f iiij	No.	Marcellini petri atqꝫ erasmi martyꝝ	2
viij	g iij	No.		3
xvj	A pridie	No.		4
v	b None.			5
	c viij	Id'		6
xiij	d vij	Id'		7
ij	e vj	Id'		8
	f v	Id'	Primi et feliciani martyrum.	9
x	g iiij	Id'		10
	A iij	Id'	Barnabe apostoli duplex minus.	11
xviij	b pridie	Id'	Basilidis cyrini naboris ꝛ nazarij mꝝ.	12
vij	c Idus.		Antonij ꝯfes. de pridie minoꝝ du. maiꝰ.	13
	d xviij	kl. Julij.		14
xv	e xvij	kl	Viti et modesti atqꝫ crescentie.	15
iiij	f xvj	kl		16
	g xv	kl	Sol in cancro.	17
xij	A xiiij	kl	Marci ꝛ marcelliani martyrū.	18
j	b xiij	kl	Geruasij et prothasij martyrū.	19
	c xij	kl	Oct. scti ātonij semidu. Siluerij pape	20
ix	d xj	kl	et martyris.	21
	e x	kl	Paulini episcopi et confessoris.	22
xvij	f ix	kl	Vigilia.	23
vj	g viij	kl	Nati. scti iohānis baptiste. du maiꝰ.	24
	A vij	kl		25
xiiij	b vj	kl	Johānis et pauli martyrū. solēne.	26
iij	c v	kl		27
	d iiij	kl	Leonis pape. nō trāsfertur. Vigilia.	28
xj	e iij	kl	Petri ꝛ pauli apłoꝝ. duplex maius.	29
	f pridie	kl	Cōmēoratio scti pauli apłi. du. minꝰ.	30

In iunio gentes perturbat medo bibentes.
Atqꝫ nouellarum fuge potus cerusiarum.
Ne noceat colera: valet hec refectio vera.
Lactuce frondes ede: ieiunus bibe fontes.

Julius habet dies .xxxi. Luna .xxx.
Nox habet horas .ix. Dies vero .xv.

Aureus numerus					
xix	g	Julij.		Octa. scti Johãnis baptiste semidupl.	1
viij	A	vj	No.	Visitatio btẽ marie vgi. du. ma. Et san-	2
	b	v	No.	ctoꝝ pcessi z martiniani martyꝝ.	3
xvj	c	iiij	No.		4
v	d	iij	No.		5
	e	pridie	No.	Octa. petri z pauli apl'oꝝ. dup. minus.	6
xiij	f	None.			7
ij	g	viij	Id		8
	A	vij	Id	Oct. visitatiõis marie duplex min⁹.	9
x	b	vj	Id	Septẽ frm z sctãꝝ rufine z secũde mr.	10
	c	v	Id	Pij pape et martyris.	11
xviij	d	iiij	Id	Naboris et felicis martyrum.	12
vij	e	iij	Id	Anacleti pape et martyris.	13
	f	pridie	Id	Dies caniculares.	14
xv	g	Idus.		Quirici z iulite mꝝ. Diuisio aploꝝ. d. mi.	15
iiij	A	xvij	kl.	Augusti.	16
	b	xvj	kl	Alexij confessoris.	17
xij	c	xv	kl	Symphorose cũ septẽ filijs suis mꝝ.	18
i	d	xiiij	kl	Sol in leone.	19
	e	xiij	kl	Margarete virginis et martyris.	20
ix	f	xij	kl	Praxedis virginis.	21
	g	xj	kl	Marie magdalene. minus duplex.	22
xvij	A	x	kl	Appollinaris episcopi et martyris.	23
vj	b	ix	kl	Christine vgis z mar. Vigilia.	24
	c	viij	kl	Jacobi apli. d. mi. Xp̃ofori martyris.	25
xiiij	d	vij	kl	Anne mris marie. d. ma. Pastoꝝ ↄfes.	26
iij	e	vj	kl	Panthaleonis martyris.	27
	f	v	kl	Nazarij/celsi/victoris/z inocẽtij mꝝ.	28
xi	g	iiij	kl	Marthe vir. solẽ. Felic(is)/simplicij/fau-	29
xix	A	iij	kl	Abdõ z sennẽ mr. (stini/z beatric(is) mꝝ.	30
	b	pridie.			31

Officiũ gñale mortuoꝝ fit primo die ante festum btẽ marie magdalene solẽniter. Colla. Deus venie.

Qui vult solamen iulio hoc probat medicamen.
Venam non scindat nec ventrẽ potio ledat.
Somnũ cõpescat et balnea cũcta pauescat.
Prodest vnda recens: alliũ cum saluia mũda.

Aureus nũerus.	KL			Auguſtus habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.x. Dies vero.xiiii.	
viij	c	Auguſti.		Petri ad vicu.du.mi. Scõꝝ macha.mr.	1
xvj	d	iiij	No.	Feſtũ portiũcule.du.mi. Stepha.pa.	2
v	e	iij	No.	Inuẽtio ſtephani ꝓthomar.ſolenne.	3
	f	pridie	No.	Juſtini preſbiteri et martyris.	4
xiij	g	None		Marie de niue.du.ma. Dñici ꝯf.ſolẽ.	5
ij	A	viij	Jd	Trãſfigu.dñi.d.ma. Sixti feliciſſimi ꝛ	6
	b	vij	Jd	Donati epĩ ꝛ mar. (Agapiti mar.	7
x	c	vj	Jd	Cyriaci largi ꝛ ſmaragdi martyrũ.	8
	d	v	Jd	Romani martyris. Uigilia.	9
xviij	e	iiij	Jd	Laurẽtij martyris.duplex maius.	10
vij	f	iij	Jd	Tyburtij ꝛ ſuſanne martyrum.	11
	g	pridie	Jd	Clare virginis. duplex maius.	12
xv	A	Jdus.		Ipoliti cũ ſocijs martyrum.	13
iiij	b	xix	kl.	Septẽbris. Euſebij pbr̃i ꝛ ꝯfeſ. Uigi.	14
	c	xviij	kl	Aſſumptio btẽ marie vgi.du.ma.	15
xij	d	xvij	kl		16
j	e	xvj	kl.	Octa.ſancti laurẽtij.ſemiduplex.	17
	f	xv	kl	Agapiti martyris. Sol in virgine.	18
ix	g	xiiij	kl	Ludouici epĩ ꝛ ꝯf.ordis mi. du.ma.	19
	A	xiij	kl	Bernardi abbatis ꝛ confeſſoris.	20
xvij	b	xij	kl		21
vj	c	xj	kl	Octa.ſ.mar. d.mi. Tymothei ypoliti	22
	d	x	kl	Uigilia ꝛ ſimphoriani mar.	23
xiiij	e	ix	kl	Bartholomei apoſtoli.du.minus.	24
iij	f	viij	kl	Ludouici ꝯfeſ.regis francoꝝ.ſolẽne.	25
	g	vij	kl	Oct.ludo.epĩ.ſemid.ꝛ Zepherini	26
xi	A	vj	kl	(pape ꝛ martyris.	27
xix	b	v	kl	Auguſtini epĩ.du.mi. Hermetis m̃r.	28
	c	iiij	kl	Decollatio iohãnis baptiſte.ſemidu.	29
viij	d	iij	kl	Felicis ꝛ adaucti mar. ꝛ Sabine nõ	30
	e	pridie	kl	(virginis ſed mar.	31

Quiſquis ſub auguſto viuat medicamine iuſto:
Raro dormitet eſtum coitum quoqꝫ vitet.
Balnea non curet:nec multum comeſtio duret.
Nemo laxari debet vel fleubotomari.

Aureus nūerus. KL September habet dies. xxx. Luna. xxix. Nox habet horas. xij. Dies vero. xij.

xvi	f	Septebris.		Duodecim fratrū mr. z Egidij abba.	1
v	g	iiij	No.	Anthonij martyris.	2
	A	iij	No.		3
xiij	b	pridie	No.		4
ij	c	None.			5
	d	viij	Id		6
x	e	vij	Id		7
	f	vi	Id	Natiui. marie du. ma. Adriani mar.	8
xviij	g	v	Id	Gorgonij martyris.	9
vij	A	iiij	Id	Nicolai de tolēti. ɔfes. or. here. s. augu.	10
	b	iij	Id	Prothi et iacincti martyrum.	11
xv	c	pridie	Id		12
iiij	d	Idus.			13
	e	xviij	kl.	Octobris. Exaltatio s. cru. du. mi. Cornelij et cypriani martyrum.	14
xij	f	xvij	kl	Oct. btē vgi. min⁹ du. Nicomedis mr.	15
i	g	xvj	kl	Eufemie/lucie/ z geminiani mr.	16
	A	xv	kl	Festū stigmatū scti fracisci. du. ma.	17
ix	b	xiiij	kl	Sol in libra.	18
	c	xiij	kl		19
xvij	d	xij	kl	Eustachij z so. nō trāsferē. Uigilia.	20
vj	e	xj	kl	Mathei apli z euāgeliste. du. min⁹.	21
	f	x	kl	Mauricij z sociorū ei⁹. Equinoctiū.	22
xiiij	g	ix	kl	Lini pape z martyris.	23
iij	A	viij	kl		24
	b	vij	kl		25
xi	c	vj	kl	Cypriani z iustine martyrum.	26
xix	d	v	kl	Elzearij ɔfes. sole. Cosme z dami. mr.	27
	e	iiij	kl		28
viij	f	iij	kl	Dedicatio scti michaelis. du. maius.	29
	g	pridie	kl	Hieronymi p̄sbiteri z ɔfes. du. min⁹.	30

¶ Officiū generale mortuorū pro fratrib⁹ amicis z benefactorib⁹ ac in cimiterijs nr̄is sepultis solēniter fiat die p̄cedenti festum beati michaelis. Collecta. Deus venie.

Fructus maturi septēbris sunt valituri.
Et pira cum vino panis cum lacte caprino.
Aqua de vrtica tibi potio fertur amica.
Tunc venā pandas species cū semine mādas.

Seminat october.

Aure⁹ nūerus.	KL			October habet dies.xxxj. Luna.xxx. Nox habet horas.xiiij. Dies vero.x.	
xvj	A	Octobris.		Remigij episcopi et confessoris.	1
v	b	vj	No.	Trāslatio sctē clare ỽgi.duplex mīn⁹.	2
xiij	c	v	No.		3
ij	d	iiij	No.	Francisci ɔfessoris fundatoris ordi-	4
	e	iii	No.	nis minoꝝ duplex minus.	5
x	f	pridie	No.	Pro hospitib⁹ oim fratrū. Albis. z ōl.i.	6
	g	None		Sergij bachi marcelli z apulei mar.	7
xviij	A	viij	Jd	(Et marci pape z cōfessoris.	8
vij	b	vij	Jd	Dionysij/rustici/z eleutherij martyꝝ	9
	c	vj	Jd	Cerbonij episcopi et confessoris.	10
xv	d	v	Jd	Octa.beati frācisci.duplex minus.	11
iiij	e	iiij	Jd		12
	f	iij	Jd		13
xij	g	pridie	Jd	Calixti pape et martyris.	14
j	A	Jdus.			15
	b	xvij	kl	Nouembris.	16
ix	c	xvj	kl		17
	d	xv	kl	Luce euāgeliste duplex minus.	18
xvij	e	xiiij	kl	Sol in scorpione.	19
vj	f	xiij	kl		20
	g	xij	kl	Undecim milliū virginū. semidup̄ Et	21
xiiij	A	xj	kl	(sancti hylarionis abbatis.	22
iij	b	x	kl		23
	c	ix	kl		24
xj	d	viij	kl	Crisanti et darie martyrum.	25
xix	e	vij	kl	Euaristi pape z martyris.	26
	f	vj	kl	Juonis cōfessoris. solenne. Uigilia.	27
viij	g	v	kl	Symōis z Jude aploꝝ.dup̄.min⁹.	28
	A	iiij	kl		29
xvj	b	iij	kl		30
v	c	pridie	kl	Uigilia.	31

October vina prebet cum carne ferina.
Necnon aucina caro valet et volucrina.
Quāuis sint sana tamē est repletio vana.
Quantū vis comede: sed nō ɔcordia lede.

Spollat virgulta nouember.

Aureus numerus. KL Nouēber habet dies .xxx. Luna .xxix. Nox habet horas .xvi. Dies vero .viii.

	d	Nouēbris.		Festiui.oim scōꝝ.du.ma. Et cesarij m̄r.	1
xiij	e	iiij	No.	Cōmē.oim fidelium defunctorum.	2
ij	f	iij	No.		3
	g	pridie	No.	Uitalis et agricole martyrum.	4
x	A	None			5
	b	viij	Id	Leonardi confessoris.	6
xviij	c	vij	Id		7
vij	d	vj	Id	Oct.oim scōꝝ.duꝑ.min⁹. Et quatuor coronatorum martyrum.	8
	e	v	Id	Dedi.basili.salua.du.mi. ꝛ Theo.m̄r.	9
xv	f	iiij	Id	Triphonis respicij ꝛ nymphe marty. Trāsla.s.ludouici ordis mioꝝ.du.min⁹.	10
iiij	g	iij	Id	Martini epi ꝛ cf.semid. Et Mēne m̄r.	11
	A	pridie	Id	Martini pape ꝛ martyris.	12
xij	b	Idus.		Bricij episcopi ꝛ confessoris.	13
i	c	xviij	kl	Decembris.	14
	d	xvij	kl		15
ix	e	xvj	kl		16
	f	xv	kl	Sol in sagittario.	17
xvij	g	xiiij	kl	Dedica. basilice petri ꝛ pauli.du.mi.	18
vj	A	xiij	kl	Elizabeth vid.mi.du. Potētiani pa. et marty.	19
	b	xij	kl		20
xiiij	c	xj	kl	Presentatio btē marie.duplex maius.	21
iij	d	x	kl	Cecilie ꝟginis ꝛ martyris.semidu.	22
	e	ix	kl	Clemētꝫ pa.ꝛ m̄r.solē. ꝛ Felicitatꝫ m̄r.	23
xj	f	viij	kl	Grisogoni martyris.	24
xix	g	vij	kl	Katherine ꝟginis ꝛ mar.mi.du.	25
	A	vj	kl	Petri alexādrini epi ꝛ martyris.	26
viij	b	v	kl		27
	c	iiij	kl		28
xvj	d	iij	kl	Saturnini martyris. Uigilia.	29
v	e	pridie		Andree apostoli duplex minus.	30

Officiū gnāle mortuoꝝ solēniter fiat p frīb⁹ ꝛ matribus olim fratrū vlti.die feriali añ aduē.dñi. Colle Deus q̄ nos patrē ꝛ matrē ꝛc. miserere clemēter aiab⁹ parētū nroꝝ.

Hoc tibi scire datur ꝙ reuma nouēbri curatur.
Queq3 nociua vita:tua sint preciosa dicta.
Balnea cum venere tunc nullum constat habere.
Potio sit sana atq3 minutio bona.

Querit habere cibũ porcũ mactãdo decẽber.

Aureus numerus KL December habet dies.xxxi. Luna.xxx. Nox habet horas.xvi. Dies vero.viij.

	f	Decembris.			1
xiij	g	iiij	No.	Bibiane virginis ꝛ martyris.	2
ij	A	iij	No.		3
x	b	pridie	No.	Barbare ꝟginis ꝛ mr.minus duplex.	4
	c	None.		Sabe abbatis.	5
xviij	d	viij	Id.	Nicolai epi ꝛ cõfes.semid.ꝛ solẽ.gñalr.	6
vij	e	vij	Id	Ambrosij epi ꝛ ꝯfes.du.minus.	7
	f	vj	Id	Cõceptio btẽ marie ꝟgis.du.maius.	8
xv	g	v	Id		9
iiij	A	iiij	Id	Melchiadis pape et martyris.	10
	b	iij	Id	Damasi pape ꝛ confessoris.	11
xij	c	pridie	Id		12
i	d	Idus.		Lucie ꝟginis et marty.semiduplex.	13
	e	xix	kl Januarij.		14
ix	f	xviij	kl	Octa.ꝯceptiõis btẽ ma.ꝟg.du.min9.	15
	g	xvij	kl		16
xvij	A	xvj	kl		17
vj	b	xv	kl		18
	c	xiiij	kl	Solstitium.	19
xiiij	d	xiij	kl	Uigilia.	20
iij	e	xij	kl	Thome apostoli.duplex minus.	21
	f	xj	kl		22
xj	g	x	kl		23
xix	A	ix	kl	Uigilia.	24
	b	viij	kl	Nati.iesu xpi.du.ma. Anastasie mr.	25
viij	c	vij	kl	Stephani pthomar.du.maius.	26
	d	vj	kl	Johãnis apli ꝛ euãge.du.maius.	27
xvj	e	v	kl	Sctõꝝ innocẽtiũ martyrũ.semidu.	28
v	f	iiij	kl	Thome archiepi ꝛ mar solẽne.	29
	g	iij	kl		30
xiij	A	pridie		Siluestri pape et confessoris.	31

Sane sunt mẽbris res calide mẽse decẽbris.
Frigus vitetur capitalis vena scindatur.
Lotio sit vana sed vasis potio chara.
Sit tepidus potus frigore contrarie totus.

¶ Incipit ordo missalis s'm consuetudinem Romane ecclesie.

¶ Dñica.j.aduē. Statio ad sanctā mariā maiorem. ad mis. Int.

p. 24.

d te leuaui animā meam deus meus ī te cōfido nō erubescā: neqꝫ irrideant me inimici mei etenim vniuersi q̄ te expectant non confun-
Eodē dentur. Ps. Uias tuas dñe demonstra mihi: et semitas tuas edoce me. Sequitur immediate. ꝟ. Gloria patri et filio. cum Sicut erat. &c. Quo finito repetit introitꝰ. Ad te le. Et iste modus repetēdi introitū seruatur p totū annū cum ꝟ. Gl'ia patri. post introitū: etiā in festis duplicibꝰ. ¶ Post itroitū sic repetitū p totū annū dr̄ imediate Kyrie el. iij. postea vero Xpe el. iij. et deinde Kyrie el. iij.

Oro. Excita q̄s dñe potentiā tuā z veni: vt ab imminentibꝰ pctōrū nostroꝝ periculis / te mereamur ptegēte eripi: te liberante saluari. Qui viuis z regnas cum deo patre in vnitate spūs sancti deꝰ. Per. R. Amē. Ab hac die vsqꝫ ad vigil. nati. dñi qñ fit d' tpe post orationem diei dr̄ ista oro de sctā maria. Deꝰ q̄ de btē marie v'ginis. Tertia oro dr̄ Ecclesie tue q̄sumus dñe. Uel Deꝰ oim fideliū pastor. ¶ Infra ebdo. si fuerit festum. Prima oro de festo. scda de dñica. tria de sctā maria. vt s. Lec. epl'e bti pauli apl'i. Ad ro.

Fratres. Scientes q' ho 13.c.d.
ra est iam nos de somno surgere. Nunc aūt ppior est nostra salus: q̄ cū credidimꝰ. Nox precessit: dies autē appropinquauit. Abijciamꝰ ergo opa tenebrarū / z induamur arma lucis / sic vt in die honeste ambulemus. Nō in comessatiōibꝰ z ebrietatibus: nō in cubilibꝰ z ipudicitijs nō in ɔtētiōe z emulatione. Sed induimini: dñm iesuꝫ xp̄m. Gr.
Uniuersi qui te expectāt nō ɔfundē- p. 24.
tur dñe. ꝟ. Uias tuas dñe notas fac mihi: et semitas tuas edoce me. Alleluya. ꝟ. Ostende nobis dñe miam p.84.
tuam. z salutare tuū da nobis. Sequētia sctī euāgelij: s'm Lucam.

In illo tpe. 21.c.e.
Dixit iesus discipulis suis. Erūt signa in sole z luna z stellis et in terris pressura gētium pre confusiōe sonitꝰ maris et fluctuū: arescētibꝰ hominibus pre timore et expectatiōe que superueniēt vniuerso orbi. Nam virtutes celorum mouebunt. Et tunc videbunt filium hois venientē in nube: cū potestate magna z maiestate. His autē fieri incipiētibꝰ / respicite z leuate capita vestra: qm̄ appropinquat redēptio vestra. Et dixit illis similitudinem. Uidete ficulneam: z oēs arbores. Cum producunt iam ex se fructum: scitis quoniam prope est estas. Ita et

vos cũ videritis hec fieri: scito-
te qm̃ ppe est regnũ dei. Amen
dico vobis: q2 nõ pteribit gña-
tio hec donec oĩa fiãt. Celũ ꝛ ter
ra trãsibũt: vba aũt mea nõ trãs-
p. 24. ibũt. Offer. Ad te leuaui aĩam meã
de⁹ me⁹ in te ꝯfido nõ erubescã. neq;
irrideãt me inimici mei: etenĩ vniuersi
q te expectãt nõ ꝯfundent. Secre.
Hec sacra nos dñe potẽti
virtute mundatos: ad suũ
faciãt puriores venire pricipiũ
Per. Cõio. Dñs dabit benignita-
p. 94. tem et terra nr̃a dabit fructum suũ.
Suscipiam⁹ dñe Postcõ.
miam tuam in medio tẽpli
tui: ꝛ repatiõis nr̃e ventura solen-
nia ꝯgruis honorib⁹ pcedam⁹.
P d. Notãdũ q a prima dñi-
ca de aduẽtu vsq; post fes. puri-
fica. sctẽ marie: ꝛ a. lxx. vsq; post
oct. pẽt. nõ dicun⁹ missã ꝯuẽtua-
lẽ i die lune p mortuis: neq; de
cru. fer. vj. neq; de scã maria i die
sab. Sed si sunt plures sacerdo.
in loco / plane pñt dicere missam
quã voluerint qñq; vel etiã can-
tare. Dñica. ij. de aduẽtu. Sta
tio ad sanctã crucẽ. Introitus.

Esaie 30.c.b

Opulus syon ecce dñs veniet ad saluãdas gẽtes: et auditã faciet dñs gl'iam vo
p. 79. cis sue i leticia cordis vr̃i. Ps. Qui
regi isrl' intẽde q deducis velut ouẽ
ioseph. V. Gl'ia pa. Sicut erat. Orõ.
Excita dñe corda nostra ad
pparandas vnigeniti tui
vias: vt p ei⁹ aduẽtũ / purificatis
tibi mentib⁹ seruire mereamur.
Qui tecũ viuit ꝛ regnat in vni-
tate spũssancti deus. P. Lectio
ep'le btĩ pauli apli: ad Romaň.

Fratres. Quecũq; scripta sũt ad nostrã doctrinã scripta sunt: vt p patientiã ꝛ consolationẽ scripturaꝝ spem habeam⁹. Deus aũt patien
tie ꝛ solatij / det vobis idipm sa-
pere in alterutrũ sm iesum chri-
stũ: vt vnanimes vno ore hono-
rificetis deũ ꝛ patrẽ dñi nostri
iesu christi. Propter qd suscipi-
te inuicẽ: sicut ꝛ christ⁹ suscepit
vos i honorẽ dei. Dico eñ chri-
stũ iesum ministrũ fuisse circũci-
sionis ppter vitatẽ dei: ad cõfir
mãdas pmissiões patrũ / gẽtes
aũt sup mĩa honorare deũ: sicut
scriptũ est. Propterea ꝯfitebor ti-
bi in gẽtib⁹ dñe: et noĩ tuo cãta-
bo. Et iterũ dicit. Letamĩ gẽtes
cũ plebe ei⁹. Et iterũ. Laudate
dñm oẽs gentes: ꝛ magnificate
eũ oẽs ppli. Et rursũ esaias ait.
Erit radix iesse ꝛ q exurget re-
gere gẽtes / in eũ gẽtes spabũt.
De⁹ aũt spei repleat vos oĩ gau
dio ꝛ pace in credẽdo: vt abũde-
tis in spe: ꝛ vtute spũs sctĩ. Gr.
Ex syõ species decoris eius: de⁹ ma-
nifeste veniet. V. Cõgregate illi san-
ctos eius: qui ordinauerũt testamen
tum eius sup sacrificia. Alleluya.
V. Letatus sum i his que dicta sunt
mihi: in domum domini ibimus.
Secundum Matheum.

1.c.a.

In illo tpe. Cũ audiſſet iohãnes ĩ vinculis opera xp̄i: mittẽs duos de diſcipl'is ſuis ait illi. Tu es q̄ venturꝰ es/an alium expectamꝰ? Et rñdens ieſus ait illis. Eũtes renũciate iohanni: que audiſtis ⁊ vidiſtis. Ceci vident/claudi ambulãt: leproſi mũdant. Surdi audiunt/mortui reſurgũt: pauperes euangelizant. Et btũs eſt: q̄ nõ fuerit ſcandalizatus in me. Illis aũt abeũtibꝰ cepit ieſus dicere ad turbas de iohãne. Quid exiſtis in deſertũ videre? Arũdinẽ vento agitatã? Sed q̄d exiſtis videre? Hoiem mollibꝰ veſtitũ? Ecce q̄ mollibꝰ veſtiũtur: in domibꝰ regũ ſunt. Sed q̄d exiſt videre? Prophetã? Etiã dico vobis: et pluſq̄ pphetã. Hic eſt eñ de quo ſcriptũ eſt. Ecce ego mitto angelũ meũ ante faciẽ tuã: q̄ pparabit viã tuã

8.4 ante te. Offer. Deꝰ tu ↄuertẽs viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabit in te: oſtẽde nobis dñe miam tuã: ⁊ ſalutare tuũ da nobis. Secreta.

Placare q̄s dñe hũilitatis noſtre precibus ⁊ hoſtijs: et vbi nulla ſuppetunt ſuffragia meritorum: tuis nobis ſuccurre preſi-

Baruch. .c.g dijs. Per. Cõio. Hierl'm ſurge et ſta in excelſo: et vide iocũditatẽ que veniet tibi a deo tuo. Poſtcõio.

Repleti cibo ſpiritalis alimonie: ſupplices te dñe depcamur: vt huiꝰ pticipatione myſterij/doceas nos trena deſpicere: ⁊ amare celeſtia. P dñ.

Dñica.iij. de aduentu. Statio ad ſanctũ petrum. Introitus.

Gaudete in domino ſemper: iterũ dico gaudete: modeſtia veſtra nota ſit oibus hoibus: dñs prope eſt/nihil ſolliciti ſitis: ſed in omĩ oratione petitiões veſtre innoteſcãt apud deũ. Ps. Et pax dei q̄ exuperat oẽm ſenſum: cuſtodiat corda veſtra et intelligẽtias veſtras. Vo. Gloria patri. Sicut erat. Oratio. Phil. 4.c.a. Eodẽ

Aurem tuã q̄s dñe precibus noſtris accõmoda: et mẽtis noſtre tenebras gratia tue viſitationis illuſtra. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate ſpiritusſancti deꝰ. Per. Lectio epiſtole beati pauli apoſtoli. Ad Philippenſes.

Fratres. Gaudete in dño ſemp: iterũ dico gaudete. Modeſtia veſtra nota ſit omibꝰ hoibus. Dñs enim prope eſt. Nihil ſolliciti ſitis: ſed in omĩ oratione et obſecratiõe cũ gratiarũ actione petitiões veſtre innoteſcant apud deum. Et pax dei que exuperat omnem ſenſum: cuſtodiat corda veſtra et intelligẽtias veſtras. In chriſto ieſu dño nr̄o. 4.c.a.

Gr. Qui ſedes dñe ſuper cherubin excita potentiam tuam et veni. Vꝰ. Qui regis iſrael intẽde: qui deducis velut ouem ioſeph. Alla. V. Excita dñe potentiã tuam et veni: vt ſaluos facias nos. Scdm Iohannem. p̄.79. Eodẽ

.ca.c.

IN illo tpe. Miserunt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad iohānē: vt introgarent eū. Tu quis es? Et ꝯfessus ē: et non negauit: ⁊ cōfessus est: qꝛ nō sum ego xp̄s. Et introgauerunt eū. Quid ergo? Helias es tu? et dixit. Non sum. Propheta es tu? Et r̄ndit. Nō. Dixerūt ergo ei. Quis es vt respōsum demus his q̄ miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamātis in deserto: dirigite viam dn̄i/ sicut dixit esaias propheta. Et q̄ missi fuerāt: erāt ex phariseis. Et introgauerūt eum: ⁊ dixerūt ei. Quid ḡ baptizas si tu nō es xp̄us: neqꝫ helias/ neqꝫ ꝓpheta? R̄ndit eis iohannes: dicēs. Ego baptizo in aq̄: medius autē vestrū stetit quē vos nescitis. Ipse est q̄ post me vētur⁹ ē: q̄ ante me fact⁹ ē: cui⁹ ego nō sū dign⁹/ vt soluā eius corrigiā calciamēti. Hec i bethania fctā sūt trās iordanē/ vbi erat iohānes

p̄.84. baptizās. Offer. Bn̄dixisti dn̄e terram tuā: auertisti captiuitatē iacob: remisisti iniq̄tatē plebi tue. Secreta.

DEuotionis nostre tibi q̄s dn̄e hostia iugiter imoletur: que ⁊ sacri peragat instituta mysterij: et salutare tuum nobis mirabilit̄ opet̄. Per. Cōio.

Esaie 35.c.b Dicite pusillanimes confortamini et nolite timere: ecce deus noster veniet et saluabit nos. Postcōmunio.

IMploramus dn̄e clementiā tuā: vt hec diuina subsidia a vitijs expiatos: ad festa vētura nos ꝑparent. p. ¶ Fer. iiij. quatuor tpm̄ de aduentu. Statio ad sctām mariā maiorē. Int.

ROrate celi desup et nubes pluant iustū: apiatur terra/ ⁊ germiet saluatorē. ps. Et iusticia oriatur simul ego dn̄s creaui eū. v. Glia pa. Qn̄ cūqꝫ vna ꝓphetia vel plures dicūtur ante ep̄lam: ad orōnē cuiuslibet ꝓphetie absolute dicit sacerdos Oremus. Et diacon⁹ si in officio diaconatus seruiat. Flectam⁹ genua. Leuate. Alioquin ipse sacerd. excepto q̄ i sabbato sctō ad orōnē post ꝓphetiā Nabuchodonosor. atqꝫ in vigilia pēthe. ⁊ in. iiij. tēporib⁹ immediate sequētib⁹ pēthe. non dicitur Flectam⁹ genua. Excepto etiā q̄ ad orationem que prime sequitur vltimā ꝓphetiā dicitur Dn̄s vobiscū. sine Flectam⁹ genua. Qua orōne finita fiant ⁊ cōsuete debite commemorationes. Legūtur aūt ꝓphetie sine titulo his tribus dieb⁹ tm̄ scilicet in parasceue: sabbato sctō ⁊ sabbato vigilie pēthe. Orem⁹. Flectamus genua Leuate. Oratio

PResta q̄s ops de⁹: vt redemptiōis nostre vētura solēnitas: et presentis nobis vite subsidia cōferat: ⁊ eterne beatitudinis ꝑmia largiatur. Per.

Lectio esaie prophete

IN diebus illis. Dixit esaias ꝓpheta. Erit in nouissimis diebus ꝑparatus mons domus dn̄i in vertice montiū: et eleua-

bitur super colles. Et fluent ad
eū oēs gētes:⁊ ibūt populi mul
ti. Et dicēt. Venite ascendamus
ad montē domini et ad domum
dei iacob:⁊ docebit nos vias su
as/⁊ ambulauim⁹ in semitis ei⁹.
Quia de syon exibit lex:⁊ verbū
dñi de hierusalem. Et iudicabit
gētes:et arguet pplˀos multos.
B. Et conflabunt gladios suos in
vomeres: et lanceas suas in fal-
ces. Nō leuabit gens cōtra gen
tem gladium: nec exercebuntur
vltra ad prelium. Domus iacob
venite et ambulemus in lumi-
Ps.23. ne:domini dei nostri. Grad. Tol
lite portas principes vestras: et ele-
uamini porte eternales et introibit
rex glorie. V. Quis ascēdet in mōtē
dñi:aut quis stabit i loco sctō eius?
innocēs manibus et mundo corde.
Hic dicit Domin⁹ vobiscū. sine
Flectamus genua. Oratio.
Estina q̄s dñe ne tarda-
ueris:et auxilium nobis
superne virtutis impēde: vt ad-
uentus tui consolatiōibus sub-
leuentur:qui in tua pietate con-
fidunt. Qui viuis et regnas.
7.c. Lectio Esaie prophete.
C. In diebus illis. Locutus
est dñs ad achaz dicens. Pete
tibi signum a dño deo tuo in p-
fundū inferni: siue in excelsū su-
pra. Et dixit achaz. Non petam:
et nō tentabo dominū. Et dixit.
Audite ergo dom⁹ dauid. Nū-
quid parum est vobis molestos
esse hoibus/quia molesti estis ⁊
deo meo? Propter hoc dabit
dñs ipse vobis signū. Ecce vir-
go ɔcipiet et pariet filiū:⁊ voca-
bitur nomē eius ēmanuel. Bu-
tyrum ⁊ mel comedet: vt sciat re
probare malum ⁊ eligere bonū.
Grad. Prope ē dñs oib⁹ inuocātib⁹ Ps.
eū:oib⁹ q̄ inuocāt eū in veritate. V. 144.
Laudē dñi loquet os meū: ⁊ bñdicat
ois caro nomē sctm̄ ei⁹. Scd̄z lucā.

In il.tē. 1.c. C
Missus
est angel⁹ ga-
briel a deo i ci
uitatē galilee
cui nomē na-
zareth/ad ꝟgi
nē desponsatā
viro cui nomē
erat ioseph de
domo dauid:⁊ nomē ꝟginis ma
ria. Et ingressus angelus ad eā
dixit. Aue grā plena dñs tecū: B.
bñdicta tu in mulierib⁹. Que cū
audisset turbata est in sermone
ei⁹:et cogitabat qualis esset ista
salutatio. Et ait angelus ei. Ne
timeas maria:inuenisti em̄ gra-
tiā apud deū. Ecce concipies in
vtero et paries filiū:et vocabis C.
nomen eius iesum. Hic erit ma-
gnus et filius altissimi vocabit.
Et dabit illi dñs deus sedē da-
uid patris ei⁹:⁊ regnabit in do-
mo iacob ineternū. ⁊ regni eius
non erit finis. Dixit autē maria
ad angelum. Quō fiet istud/qm̄
virū nō cognosco? Et respōdēs
angelus: dixit ei. Spiritussan-
ctus superueniet in te:⁊ virtus al-
tissimi obūbrabit tibi. Ideoq; ⁊
qd̄ nascet ex te sctm̄: vocabitur
filius dei. Et ecce elizabeth co-
gnata tua:et ipsa cōcepit filium
in senectute sua. Et hic mensis ē
sext⁹ illi q̄ vocatur sterilis: quia
non erit impossibile apud deum

omne verbū. Dixit autē maria. (Hic genuflectitur) Ecce ancilla dn̄i. Fiat michi secūdū verbum
Esaie tuū. Offertoriū. Confortamini et
35.c.b. iam nolite timere: ecce em̄ deꝰ vester
retribuet iudiciū: ipse veniet / vt saluos nos faciat. Secreta.

Accepta tibi sint q̄s dn̄e nostra ieiunia/ que et expiando nos tua gratia dignos efficiāt: et ad sempitna pmissa perducāt
Esaie Per dn̄m. Cōio. Ecce virgo con-
7.c.g. cipiet et pariet filium, ⁊ vocabit nomen eiꝰ emmanuel. Postcōmunio

Salutaris tui dn̄e munere satiati: te supplices deprecamur: vt cuius letamur gustu/ renouemur effectu. Per.

¶ Feria.vj.iiij.tēporū. Statio ad sctōs duodecim aplos. Int.

p̄.118. Prope esto dn̄e et oēs vie tue veritas: initio cognoui de testimonijs
Eodē tuis: qr ineternum tu es. p̄s Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. ℣ Gloria patri. Oratio.

Excita dn̄e potentiā tuā et veni: vt hi q̄ in tua pietate cōfidūt: ab oī citius aduersitate liberētur. Qui viuis ⁊ regnas.

Lectio Esaie prophete.
11.c.a. Hec dicit dn̄s deus. Egredietur vga de radice iesse ⁊ flos de radice eius ascendet. Et requiescet super eum spiritꝰ dn̄i / spiritus sapientie ⁊ intellectus / spiritus consilij et fortitudinis/ spiritus scientie ⁊ pietatis/ ⁊ replebit eum spiritus timoris dn̄i Nō scd̄m visionē oculorū iudicabit: neq3 secundū auditū auri-
um arguet. Sed iudicabit in iustitia pauperes: ⁊ arguet i equitate p mansuetis terre. Et percutiet terrā virga oris sui: ⁊ spiritu labiorū suorum / interficiet impiū. Et erit iusticia cingulum lūbor eiꝰ: ⁊ fides cinctorū renū
eiꝰ. Grad. Ostēde nobis dn̄e miam p̄. 8
tuā: ⁊ salutare tuū da nobis. ℣ Bn̄dixisti dn̄e terrā tuā: auertisti captiuitatem iacob. Secūdum Lucam.

In il.tē. 1.c.
Exurgens maria abijt in mōtana cū festinatiōe in ciuitatem iuda: ⁊ intrauit i domū zacharie ⁊ salutauit elizabeth. Et factū ē vt audiuit salutationē marie elizabeth: exultauit infans in vtero eiꝰ. Et repleta est spū sctō elizabeth: ⁊ exclamauit voce magna ⁊ dixit. Benedicta tu inter mulieres: ⁊ bn̄dictus fructꝰ vētris tui. Et vnde hoc michi / vt veniat mater dn̄i mei ad me? Ecce em̄ vt facta est vox salutatiōis tue in auribꝰ meis: exultauit i gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidisti: quoniā pficiētur ea q̄ dicta sūt tibi a domino. Et ait maria. Magnificat ania mea dn̄m. Et exultauit spūs meus: in deo sa-
lutari meo. Offer. Deus tu cōuer- p̄. 4
tens viuificabis nos: ⁊ plebs tua letabitur in te. ostende nobis domine misericordiam tuam: et salutare tuū da nobis. Secreta.

Muneribꝰ nostris q̄s dn̄e

precibusq̧ susceptis: et celestib⁹
nos munda mysterijs: ꝛ clemē-
ter exaudi. Per dn̄m. Cōmunio
Zacha. Ecce veniet dominus et omnes san-
9.c.B cti eius cum eo: et erit in die illa lux
magna. Postcommunio.

QUi nos domine sacramē-
ti libatio sancta restauret: ꝛ a ve
tustate purgatos/in mysterij sa-
lutaris faciat transire cōsoꝛtiū.
Per dominum no. ¶ Sabbato
quatuoꝛ tempoꝛum. Statio ad
sanctum petrum. Introitus.

p.79. VEni ꝛ ostēde no-
bis faciem tuam
dn̄e: qui sedes su-
per cherubin et
salui erimus. ps.
Eodē Qui regi israel in-
tende: qui deducis velut ouem io-
seph. ℣. Gloꝛia patri et filio et spiri-
tui sancto. Sicut. Oꝛemus. Fle-
ctamus genua Leuate. Oratio.

DEus qui conspicis quia
ex nostra prauitate affli-
gimur: concede propicius/vt ex
tua visitatione cōsolemur. Qui
viuis et reg. Prophetia prima.
Lectio Esaie prophete.

19.c.d IN dieb⁹ illis. Clamabunt
ad dominū a facie tribulantis: ꝛ
mittet eis saluatoꝛē ꝛ ꝓpugna-
toꝛē qui liberet eos. Et cogno-
scetur dn̄s ab egypto: et cogno-
scēt egyptij dn̄m in die illa. Et
colēt eū in hostijs et in muneri-
bus: et vota vouebunt domino/
ꝛ soluēt. Et percutiet dn̄s egy-
ptum plaga/ et sanabit eam. Et
reuertentur ad dn̄m/et placabi-
tur eis: et sanabit eos dn̄s deus
ps.18. noster. Grad. A summo celo egres
sio eius: et occursus ei⁹ vsq̧ ad sum-
mum eius. ℣. Celi enarrāt gl'iam dei
et opera manuū eius annunciat fir-
mamentum. Oꝛemus. Flectam⁹
genua Leuate. Oratio.

COncede q̄s op̄s deus: vt
qui sub peccati iugo ex vetusta
seruitute depꝛimimur: expecta-
ta vnigeniti filij tui noua natiui-
tate liberemur. Per eundē dn̄m
nr̄m iesum chꝛistum. Prophetia
secunda. Lectio Esaie ꝓphete.

HEc dicit dn̄s deus. Leta 35.c.a.
bitur deserta et inuia: et
exultabit solitudo et floꝛebit q̄-
si lilium. Germinans germina-
bit: et exultabit letabūda et lau-
dans. Gloꝛia libani data est ei:
decoꝛ carmeli et saron. Ipsi vi-
debunt gloꝛiā dn̄i: ꝛ decoꝛē dei
nostri. Cōfoꝛtate manus disso- B.
lutas: ꝛ genua debilia roboꝛate.
Dicite pusillanimes: confoꝛta-
mini ꝛ nolite timere. Ecce enim
deus noster vltionē adducet re-
tributionis deus ipse veniet et
saluabit nos. Tunc aperientur C.
oculi cecoꝛū: et aures surdoꝛum
patebunt. Tunc saliet sicut cer-
uus claudus: et aperta erit lin-
gua mutoꝝ quia scisse sūt in de-
serto aq̄ et toꝛrentes in solitudi-
ne. Et que erat arida in stagnū
et sitiens in fontes aquarū. Ait
dominus omnipotens. Grad.
In sole posuit tabernaculū suū: ꝛ ipse ps.18.
tanq̄ sponsus procedens de thala-
mo suo. ℣. A summo celo egressio Eodē
eius: et occursus ei⁹ vsq̧ ad summū
eius. Oꝛemus. Flectamus ge-
nua Leuate. Oratio.

INdignos nos q̄sum⁹ do-
mine famulos tuos quos actio-
nis ꝓpꝛie culpa contristat: vni-

geniti filij tui aduentu letifica.
Per eundē dominū nostrū iesū
xp̄m filiū tuū. Prophetia tertia.
Lectio Esaie prophete.
40.c. HEc dicit dn̄s. Sup mon=
B. tem excelsum: ascēde tu q̄ euāge
lizas syon. Exalta in fortitudine
vocē tuā: q̄ euāgelizas hierusa=
lē. Exalta: noli timere. Dic ciui=
tatibus iude. Ecce deus vester.
Ecce dn̄s de⁹ in fortitudine ve=
niet: ⁊ brachium eius dn̄abitur.
Ecce merces eius cū eo: ⁊ opus
illi⁹ corā illo. Sicut pastor gre=
gem suū pascet: ⁊ in brachio suo
congregabit agnos. Et in sinu
suo leuabit eos: dn̄s de⁹ noster.
p̄.79. Grad. Dn̄e deus ꝟtutū ꝯuerte nos:
et ostende faciē tuā ⁊ salui erim⁹. ℣.
Excita dn̄e potētiā tuā ⁊ veni: vt sal=
uos facias nos. Oremus. Flecta=
mus genua Leuate. Oratio.
PResta q̄s oīpotens deus:
vt filij tui ventura solenni=
tas: ⁊ presentis nobis vite reme
dia cōferat: et premia eterna cō=
cedat. Per eundem. Prophetia
quarta. Lectio Esaie prophete.
45.c. HEc dicit dominus christo
A. meo cyro cui⁹ apprehen=
di dexterā: vt subijciā ante faciē
eius gentes: ⁊ dorsa regū vertā/
et aperiā corā eo ianuas: et por=
te nō claudent̄. Ego ante te ibo:
et gloriosos terre humiliabo.
Portas ereas conterā: ⁊ vectes
ferreos confringā. Et dabo tibi
thesauros abscōditos: et arcana
secretorū reuelabo. Ut scias q̄r
ego dn̄s: q̄ voco nomen tuū de⁹
israel: ꝑpter seruū meum iacob
et israel electū meum. Et vocaui
te in noie tuo: assimilaui te ⁊ non
cognouisti me. Ego dn̄s et non
est ampli⁹: extra me non est de⁹.
Accinxi te ⁊ non cognouisti me
vt sciant te q̄ ab ortu solis et qui
ab occidēte: qm̄ absq̧ me nō est
deus. Ego dn̄s / et non est alter:
formās lucē ⁊ creans tenebras:
faciēs pacē ⁊ creans malū. Ego
dn̄s: faciens oīa hec. Rorate ce=
li desuper: et nubes pluant iustū
aperiat̄ terra: ⁊ germinet salua=
torē. Et iustitia oriat̄ simul: ego
dn̄s creaui eum. Grad. Excita do p̄.79
mine potentiā tuā et veni: vt saluos
facias nos. ℣. Qui regis israel intē=
de: qui deducis velut ouē ioseph. qui
sedes sup cherubin: appare corā ef=
fraim beniamin ⁊ manasse. Orem⁹.
Flectamus genua Leuate. Oro
PReces populi tui q̄sum⁹
dn̄e clementer exaudi: vt
qui iuste pro pctīs nostris affli=
gimur: pietatis tue visitatione
ꝯsolemur. Qui viuis et regnas.
Lectio danielis prophete.
IN diebus illis. Angelus 3.c.
domini descēdit cum aza=
ria ⁊ socijs eius in fornacem. Et
excussit flammā ignis de forna=
ce: et fecit mediū fornacis quasi
ventū roris flātem. Flamma au=
tem diffusa est super fornacē cu=
bitis quadragintanouem: et in=
cendit quos reperit iuxta for=
nacem de caldeis ministros re=
gis qui eam incendebant. Illos
autem omnino nō tetigit ignis/
neq̧ contristauit: neq̧ q̄cq̄ mo=
lestie intulit. Tunc hi tres qua=
si ex vno ore laudabant et glori=
ficabant et benedicebāt deū: in
fornace dicētes. Hymn⁹. Da
BEnedictus es domine de⁹ pa= 3.c.

trum nostrorum. ℟. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Et benedictum nomen glorie tue: quod est sanctum. ℟. Et laudabile et gloriosum in secula. ℣. Benedictus es in templo sancto glorie tue. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedictus es sup thronum sanctum regni tui. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedictus es super sceptrū diuinitatis tue. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedictus es qui sedes super cherubin intuens abyssos. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedictus es qui ambulas super pennas ventorum et super vndas maris. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. ℣. Benedicant te omnes angeli et sancti tui. ℟. Et laudent te: ⁊ glorificent in secula. ℣. Benedicant te celi et terra: mare ⁊ omnia que in eis sunt. ℟. Et laudent te: et glorificent in secula. ℣. Gloria patri et filio: et spiritui sancto. ℟. Et laudabili et glorioso in secula. ℣. Sicut erat in principio et nūc et semper et in secula seculorum amen. ℟. Et laudabili et glorioso in secula. Reincipitur. ℣. Benedictus es domine deus patrum nostrorum. ℟. Et laudabilis et gloriosus in secula. Hic dicitur Dominus vobiscum. sine Flectamus genua. Oratio.

Deus qui trib⁹ pueris mitigasti flammas ignium: concede ꝓpicius: vt nos famulos tuos nō exurat flāma viciorum. Per do. Ad thessalonicē.

Fratres. Rogamus vos
2.2.c. per aduentum dñi nostri
A. iesu christi: et nostre congregatiōis in idipsum: vt nō cito moueamini a vestro sensu: neqꝫ terreamini: neqꝫ per spiritum / neqꝫ per sermonem / neqꝫ per epistolā tāqꝫ per nos missam: quasi instet dies domini. Ne quis vos seducat: vllo modo. Quoniam nisi venerit discessio primum: et reuelatus fuerit homo peccati filius perditiōis q̇ aduersatur et extollitur supra oīne quod dicitur deus. aut qđ colitur: ita vt in tēplo dei sedeat / ostēdens se tāqꝫ sit deus. Non retinetis: ꝙ cū adhuc essem apud vos hec dicebā vobis? Et nūc quid detineat scitis: vt reueletur in suo tpe. Nā mysteriū iā operat̃ iniq̇tatis: tm̄ vt q̇ tenet nunc teneat / donec de medio fiat. Et tunc reuelabitur ille iniquus: quem dn̄s iesus interficiet spū oris sui: et destruet illustratiōe aduētus sui. Tract⁹ p.74.

Qui regis israel intēde: qui deducis velut ouem ioseph. ℣. Qui sedes sup cherubin: appare coram effraim beniamin et manasse. ℣. Excita dn̄e potētiā tuā ⁊ veni: vt saluos facias nos. Scdm̄ Lucam. 3.c.A.

Anno quitodecimo iperij tyberij cesaris / procurante pontio pylato iudeam / tetrarcha aūt galilee herode / philippo aūt fratre ei⁹ tetrarcha ituree ⁊ traconitidis regionis / et lysania abyline tetrarcha / sub principibus sacerdotū anna et caypha: factū est ꝟbū dn̄i / super iohānē zacharie filiū in deserto. Et venit in oēm regionem iordanis /

predicās baptismū penitētie in remissionē pctōꝝ: sicut scriptum est in libro sermonū esaie ꝓphete. Uox clamātis in deserto: parate viā dñi / rectas facite semitas eius. Ois vallis implebit / ꝛ ois mōs ꝛ collis humiliabitur: ꝛ erūt praua in directa. et aspera i vias planas. Et videbit ois caro: salutare dei. Offer. Exulta satis filia syon / predica filia hierusalē: ecce rex tuus venit tibi sanct⁹ et saluator. Secreta.

zacha. 9.c.B

Sacrificiis presentibus quesum⁹ dñe placatus intēde: vt et deuotioni nr̄e ꝓficiāt ꝛ saluti. Per d.

ps. 18. Cōio. Exultauit vt gygas ad currēdā viā a sūmo celo egressio ei⁹: ꝛ occursus ei⁹ vsqꝫ ad sūmū ei⁹. Postcō.

Quesumus dñe deus noster: vt sacrosancta mysteria / q̄ pro reparationis nr̄e munimine ꝯtulisti: ꝛ presens nobis remedium esse facias / et futurū. Per dñm. ¶ Dñica. iiij. de aduentu. Statio ad sanctos duodecim apostolos. Introitus.

Esaie 45.c. B. Rorate celi desup ꝛ nubes pluāt iustum: aperiatur terra et germinet saluatorem.

Eodē ℣. Et iustitia oriatur simul: ego dñs creaui eum. ℣. Gloria patri. Sicut. Oro.

Excita q̄s dñe potētiā tuā et veni: ꝛ magna nobis v̄tute succurre: vt p auxiliū grē tue qđ nr̄a pctā ꝑpediūt indulgentia tue propiciationis acceleret. Qui vi. Lectio epistole bti pauli apli. Ad cori.

Fratres. Sic nos existimet homo vt ministros christi: 1.4.c A.
et dispēsatores misteriorꝝ dei. Hic iam queritur inter dispensatores: vt fidelis quis īueniatur. Michi autem ꝓ minimo est vt a vobis iudicer: aut ab humano die. Sed neqꝫ meipsum iudico. Nichil enim michi cōscius sum: sed non in hoc iustificatus sum. Qui aūt iudicat me: dominus est. Itaqꝫ nolite ante tempus iudicare / quoadusqꝫ veniat dominus / qui et illuminabit abscondita tenebrarum: et manifestabit consilia cordium. Et tunc laus erit vnicuiqꝫ a deo. Grad.

Prope est dñs oibus inuocātib⁹ eū: omnibus qui inuocant eum in veritate. ps. 144
℣. Laudem dñi loquetur os meū: et benedicat omnis caro nomē sanctum eius. Alleluya. ℣. Ueni dñe et noli tardare: relaxa facinora plebi tue israel. Secundū Lucā.

Anno quintodecimo. vt s̄. in officio pcedēti. Offer.

Aue maria grā plena dñs tecum: benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui. Secreta. Luce 1.c.E.

Sacrificiis presentib⁹ quesumus domine placatus intende: vt et deuotioni nostre proficiant et saluti. Per dñm.

Cōmunio. Ecce virgo concipiet et pariet filium: et vocabitur nomē ei⁹ emmanuel. Postcōmunio. Esaie 7.c. E.

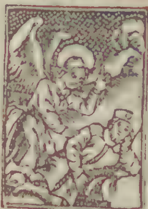
Sumptis dñe muneribus q̄s: vt cum frequentatione mysterii: crescat nostre salutis effectus. Per. ¶ Notādū φ si vigilia nati. dñi venerit in dñica: to-

tum officium misse fit de vigilia
cũ ꝯmemoratiõe dominice. Itẽ
si festum natiuitatis in domini=
ca venerit: quatuor tempora ce=
lebrãtur in penultima ebdoma=
da: quia tunc in sabbato proxi=
mo ante festum natiuitatis agit̃
officium de vigilia. ¶ In vigi=
lia natiuitatis dñi. Statio ad san
ctam mariã maiorẽ. Introitus.

Hodie scietis quia
veniet dñs et sal=
uabit nos: ⁊ ma=
p̄s.23. ne videbitis glo=
riam ei⁹. Dñi est
terra et plenitudo
eius: orbis terrarum: et vniuersi qui
habitant in eo. ℣ Gloria patri ⁊ fi=

Deus qui Oratio. (lio. ⁊c.
nos redemptiõis nostre
annua expectatione letificas: p̄=
sta vt vnigenitum tuum quem
redẽptorem leti suscipimus: ve=
niẽtem quoq; iudicem securi vi=
deamus: dominum nostrum ie=
sum christum filium tuum. Qui
tecum viuit. ¶ Et hec oratio tã=
tum dicitur: nisi vigilia venerit
in dominica. Ad romanos.

I.c.A. Fratres. Paulus seruus
iesu christi vocatus apo=
stolus segregatus in euangeliũ
dei quod ante promiserat per
ꝓphetas suos in scripturis san
ctis de filio suo: qui factus est ei
ex semine dauid secundum car=
nem. Qui predestinatus est fili=
us dei in virtute secundum spi=
ritum sanctificationis ex resur=
rectione mortuorum iesu christi
domini nostri. Per quem acce=
pimus gratiam ⁊ apostolatum/
ad obediendum fidei in omni=
bus gentibus: pro nomine eius
In quibus estis ⁊ vos vocati:
iesu christi domini nostri. Gra=
duale. Hodie scietis quia veniet do=
minus et saluabit nos: et mane vide
bitis gloriam eius. ℣. Qui regis p.75.
israel intẽde: qui deducis velut ouẽ
ioseph. qui sedes super cherubin: ap
pare coram effraim beniamin ⁊ ma=
nasse. Alleluya. ℣. Crastina die
delebitur iniquitas terre: et regna=
bit super nos saluator mundi.
Sed non dicitur Alleluya. nisi
vigilia venerit in dominica. Se
cundum Mattheum.

Cum esset I.c.E.
desponsa=
ta mater iesu ma=
ria ioseph: ante=
q̃ conuenirent in=
uenta est in vte=
ro habens de spi=
ritusancto. Jo=
seph autem vir eius cum esset iu
stus / et nollet eam traducere:
voluit occulte dimittere eam.
Hec autẽ eo cogitante: ecce an=
gelus domini in somnis appa=
ruit ei dicẽs. Joseph fili dauid:
noli timere accipere mariam cõ
iugem tuam. Quod enim in ea
natum est: de spiritu sancto est.
Pariet autem filium: ⁊ vocabis
nomen eius iesum. Ipse enim
saluum faciet populum suum: a
peccatis eorum. Offertorium.
Tollite portas principes vestras / et p̄s.23.
eleuamini porte eternales: et introi=
bit rex glorie. Secreta.
Da nobis q̃sumus omp̄s
de⁹: vt sicut adorãda filij tui na=
talicia preuenimus: sic eius mu=
nera capiam⁹ sempiterna gau=

Esale dentes. Per eundē. Cōmunio.
40.c. Reuelabitur glīa dñi: et videbit oīs
B. caro salutare dei nostri. Postcōio.
Da nobis q̄s dñe vnigeni
ti filij tui recensita natiui=
tate respirare: cuius celesti my=
sterio pascimur ⁊ potamur. Per
eundē. In nocte nati. dñi in pri=
ma missa. Statio ad sanctā ma=
riā maiorē. ad p̄sepe. Introitus.

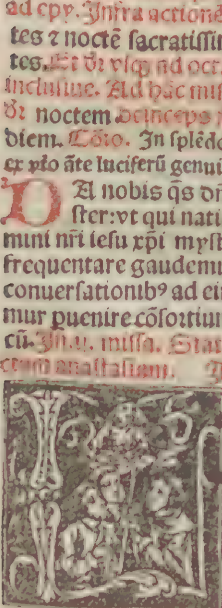
ps.2. Dmin⁹ di
xit ad me
filius me⁹
es tu: ego
hodie ge=
nui te. ps.
Eodē Quare fre=
muerūt gē=
tes et popu
li meditati sunt inania. ℣. Gloria pa
tri et filio. Sicut erat. ⁊c. Oratio.
Deus qui hanc sacratissi=
mam noctē veri luminis
fecisti illustratione clarescere da
q̄s: vt cui⁹ lucis mysteria in ter=
ra cognouimus: ei⁹ quoq3 gau=
dijs in celo perfruamur. Qui te
cum viuit ⁊ regn. Lectio epistole
2.c. C beati pauli apostoli. ad titum.
Charissime. Apparuit gra=
tia dei saluatoris nr̄i oī=
bus hominibus erudiens nos:
vt abnegātes impietatē et secu=
laria desideria / sobrie et iuste et
pie viuam⁹ in hoc seculo. Expe=
ctantes beatā spem / et aduentū
glorie magni dei: et saluatoris
nostri iesu christi. Qui dedit se=
metipsum p̄ nobis / vt nos redi=
meret ab omni iniquitate: ⁊ mun=
daret sibi pplm acceptabilem /
sectatorem bonorum operum.
Hec loquere: et exhortare. In

christo iesu: dño nr̄o. Grad. Te= ps.
cū principiū in die v̄tutꝫ tue in splē= 109.
doribus sctōꝝ ex vtero añ luciferū ge
nui te. ℣. Dixit dñs dño meo sede a
dextrꝫ meis. donec ponam inimicos
tuos: scabellū pedū tuoꝝ. Alla. ℣.
Dñs dixit ad me filius meus es tu: ps.2.
ego hodie genui te. Scdm Lucā.

In il. tē.
Exijt 2.c. A
edictū a cesa=
re augusto: vt
describeretur
vniuersus or=
bis. Hec autē
descriptio pri
ma facta ē: a
p̄side syrie ci=
rino. Et ibāt oēs vt profiterenꝛ /
singuli in suā ciuitatē. Ascendit
autē ioseph a galilea de ciuitate
nazareth i iudeā ciuitatē dauid:
que vocaꝛ bethleē eo q̄ esset de
domo et familia dauid: vt p̄fite=
retur cum maria despōsata sibi
vxore pregnāte. Factum est aūt
cum essent ibi: impleti sunt dies
vt pareret. Et peperit filiuꝫ suū
primogenitū. Et pānis eum in=
uoluit: et reclinauit eum in pre=
sepio / quia non erat ei locus in
diuersorio. Et pastores erant in B.
regione eadē vigilantes: et cu=
stodiētes vigilias noctis supra
gregem suum. Et ecce angelus
dñi stetit iuxta illos / et claritas
dei circumfulsit illos: et timue=
runt timore magno. Et dixit il=
lis angelus. Nolite timere. Ec=
ce enim euangelizo vobis gau=
diū magnū quod erit omni po=
pulo: quia natus est vobis ho=
die saluator / qui est christ⁹ dñs

in ciuitate dauid. Et hoc vobis
signū. Inuenietis īfantē pānis
inuolutū: et positū in p̄sepio. Et
subito facta est cū angelo multi-
tudo milicie celestis: laudātiū de-
um et dicētiū. Glīa in altissimis
deo: et in terra pax hoībus: bone
voluntatis. et dr Credo. Offr.
p̄.95. Letent celi et exultet terra añ faciē
H domini qm̄ venit. Secreta
A Ccepta tibi sit dñe q̄su-
mus hodierne festiuitatis obla-
tio: vt tua grā largiēte p hec sa-
crosancta mysteria in illi9 inue-
niamur forma: in qua tecum est
nostra substantia. Qui te. Prefa
tio. Eterne de9. Et p incarnati
verbi. Et dicitur quotidie vsq
ad epy. Infra actionē. Cōican-
tes et noctē sacratissimā celebrā
tes. Et dr vsq ad oct. natiui. tm̄
inclusiue. Ad hāc missam tantū
dr noctem deinceps p̄o dicitur
p̄.109 diem. Cōio. In splēdorib9 sctōrū
ex vtō āte luciferū genui te. Postc.
D A nobis q̄s dñe de9 no-
ster: vt qui natiuitatē do-
mini nr̄i iesu xp̄i mysterijs nos
frequentare gaudemus. dignis
conuersationib9 ad eius merea-
mur puenire cōsortium. Qui te-
cū. In .ij. missa. Statio ad sanc-
ctam anastasiam. Introitus.
Esaie 9.c.B

Lux fulge
bit hodie
sup nos:
quia nat9
est nobis
domin9:
et vocabi
tur admi
rabilis
deus princeps pacis pater futu
ri seculi: cuius regni non erit fi-
nis. Ps. Dñs regnauit decorē indu- p̄s.92
tus est: indutus est dñs fortitudinē et
p̄cinxit se. V. Gloria patri. Oratio.
D A nobis q̄s omp̄s deus:
vt qui noua incarnati ver
bi tui luce perfundimur: hoc in
nostro resplēdeat opere qđ per
fidem fulget in mente. Per eun-
dem. Lectio epistole beati pau-
C li apostoli ad titum.
Harissime. Apparuit be 3.c.B.
nignitas et humanitas saluato-
ris nostri dei. Non ex operibus
iusticie que fecimus nos: sed sm
suam misericordiam saluos nos
fecit. Per lauachrum regenera-
tionis et renouationis spiritus
sancti quem effudit in nos abun
de: per iesum christum saluato-
rem nostrum. Ut iustificati gra-
tia ipsius: heredes simus scdm
spem vite eterne. In christo ie-
su dño nostro. Grad. Benedictus p̄.117.
qui venit in noie dñi: deus dñs et illu-
xit nobis. V. A dño factū est istud: et
est mirabile in oculis nostris. Al-
leluya. V. Dñs regnauit decorē in- p̄s.92
duit: induit dñs fortitudinē et p̄cin-
xit se virtute. Scdm Lucam.

I N illo 2.c.C
tpe Pa
stores loqbā
tur adinuicē
trāseam9 vs-
q bethleē et
videam9 hoc
vbum qđ fa-
ctū est qđ fe-
cit dñs et ostē
dit nobis. Et venerūt festināntes
et inuenerūt mariā et ioseph et in-
fantē positū in p̄sepio. Videntes

aũt cognouerũt de verbo qđ di-
ctum erat illis de puero hoc. Et
oẽs q̇ audierũt mirati sunt: et de
his q̃ dicta erãt a pastorib⁹ ad ip
sos. Maria aũt ɔ̄ſuabat oia ver
ba hec ɔferẽs ĩ corde suo. Et re-
uersi sũt pastores glificãtes ⁊ lau
dãtes deũ: ĩ oib⁹ q̃ audierãt ⁊ vi
derãt: sicut dictũ est ad illos. Et
ps.92 dr. Credo. Offer. De⁹ ciñ firmauit
orbẽ tre/ q̇ nõ cõmouebit: parata se-
des tua de⁹ extũc: a sclo tu es. Sec.
Munera nr̃a q̃s dñe natiui
tatis hodierne mysterijs
apta proueniant: ⁊ pacem nobis
semp ĩfundãt: vt sicut hõ genit⁹
idem refulsit deus: sic nobis hec
terrena substantia ɔferat qđ di-
uinũ est. P eũđ. Prefa. Cõican-
tes. vt s. Cõio. Exulta filia syon/
zacha. lauda filia hiẽrlm: ecce rex tuus venit
9.c.b. sctũs ⁊ saluator mũdi. Postcõio.
Huius nos dñe sacramen-
ti semper nouitas natalis
instauret: cuius natiuitas singu
laris humanã repulit vetustatẽ.
P eũđ. đ. ¶ Ad missã maio. Sta-
tio ad sctam mariã maiorẽ. Int.

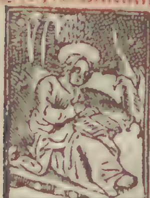

Uer nat⁹ Esaie
est nobis 9.c.b
et fili⁹ da-
tus est no-
bis: cuius
iperiuz su-
per hume-
rũ eius: et
vocabitur
nomẽ eius magni cõsilij angel⁹.
ps. Cãtate dño cãticũ nouũ: qr mi- p.97
rabilia fecit. v. Glia patri. Oratio.
Concede q̃s oĩps deus: vt
nos vnigeniti tui noua p
carnem natiuitas liberet: quos
sub peccati iugo vetusta seruit⁹
tenet. Per eundem. Lectio eplẽ
bti pauli apostoli ad Hebreos.
Fratres. Multipharie 1.ca.a.
multisq₃ modis/olim de-
us loquẽs patribus in prophe-
tis: nouissime diebus istis locu-
tus est nobis in filio quẽ consti-
tuit heredẽ vniuersorũ: per quẽ
fecit et secula. Qui cum sit splẽ-
dor glorie ⁊ figura substãtie ei⁹
portansq₃ omnia verbo virtutis
sue purgationẽ peccatorũ faci-
ens. sedet ad dexterã maiestatis
in excelsis/tanto melior angelis
effectus: q̃to differẽtius pre il-
lis nomẽ hereditauit. Cui enim
dixit aliquando angelorũ filius
me⁹ es tu/ ego hodie genui te?
Et rursum. Ego ero illi ĩ patrẽ:
et ipse erit mihi in filium. Et cũ
iterum introducit primogenitũ
in orbem terre dicit. Et adorent
eũ oẽs angeli dei. Et ad ãgelos
quidẽ dicit. Qui facit angelos
suos spũs: ⁊ ministros suos flã-
mã ignis. Ad filiũ autẽ. Thro-
nus tuus de⁹ ĩ seculũ seculi: vir-

ga eq̃tatis virga regni tui. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniq̃tatem ꝓpterea vnxit te de⁹ deus tuus oleo exultationis/pre participibus tuis. Et tu in principio dñe terrã fundasti:⁊ opera manuum tuarũ sunt celi. Ipsi peribunt tu aũt ꝑmanebis: ⁊ om̃es sicut vestimentũ veterascent. Et velut amictum mutabis eos:et mutabunt. Tu autẽ idem ipse es:⁊ an
p̄.97. ni tui non deficient. Grad. Uiderunt oẽs fines terre salutare dei no-
Eodẽ stri. Jubilate deo om̃is terra. ℣. Notum fecit dñs salutare suũ:ante conspectũ gentiũ reuelauit iusticiã suã. Alleluya. ℣. Dies sanctificat⁹ illuxit nobis venite gẽtes ⁊ adorate dominũ:q2 hodie descendit lux magna super terram. Initium sancti euãgelij secundum Johannem.

I.c.a.

In pricipio erat verbũ Et verbum erat apud deũ: et de⁹ erat verbũ. Hoc erat in pricipio: apd deũ. Omnia per ipsum facta sunt:⁊ sine ipso factum est nihil. Quod factũ est i ipso vita erat: et vita erat lux hoim. Et lux in tenebris lucet:⁊ tenebre eam nõ cõprehẽderunt. Fuit homo missus a deo:cui nomẽ erat iohannes. Hic venit in testimoniũ vt testimoniũ perhiberet de lumine:vt omnes crederẽt per illum. Non erat ille lux:sed vt testimoniũ perhiberet de lumine. Erat lux vera:q̃ illuminat oẽm hoiem venientẽ in hũc mũdũ. In mũdo erat ⁊ mũdus ꝑ ipm factus est; ⁊ mundus eũ non cognouit. In ppria venit:⁊ sui eũ nõ receperũt. Quotq̃t aũt receperũt eũ/dedit eis ptãtẽ filios dei fieri: his qui credunt in noie ei⁹. Qui non ex sanguib⁹/neq3 ex voluntate carnis:neq3 ex volũtate viri: sed ex deo nati sunt. (Hic genuflectit.) Et verbũ caro factũ est:⁊ hĩtauit ĩ nobis. Et vidim⁹ gloriam ei⁹: gloriã quasi vnigeniti a pr̃e. Plenũ gratie ⁊ veritatis. Et dr: Credo

Offer. Tui sunt celi ⁊ tua est terra or- ps.88
bẽ terrar ⁊ plenitudinẽ ei⁹ tu fũdasti: iusticia ⁊ iudiciũ preparatio sedis tue.

Oblata dñe munera Sec. noua vnigeniti tui natiuitate sctifica:nosq3 ꝑ hec a pctõr nr̃orum maculis emunda. P eũdẽ.

Prefa. ⁊ Cõicãtes. vt s. Cõ. Ui- p̄.97.
derunt oẽs fines terre:salutare dei nr̃i.

Presta q̃s ops Postcõ. deus:vt nat⁹ hodie saluator mũdi/sicut diuine nobis generatiõis ẽ auctor:ita ⁊ immortalitatis sit ipe largitor. Qui te.

In festo scti stephani prothomartyris. Statio ad sanctũ Stephanũ in celio monte. Introit⁹.

tenim sederunt pricipes et aduersum me loquebãtur ⁊ iniqui persecuti sũt p̄.118.
me adiuua me deus me⁹:q2 seruus tuus exercebat i tuis iusti-
ficationibus. ps. Beati imaculati in Eodẽ
via:q̃ ambulant in lege dñi. ℣. Gloria patri. Sicut erat. Oratio.

DA nobis q̄s dn̄e imitari
qđ colim⁹: vt discam⁹ ⁊ ini-
micos diligere: q2 eius natalicia
celebram⁹: qui nouit etiā p̄ pse-
cutorib⁹ exorare dn̄m nostrū ie-
sum christū filiū tuū. Qui tecū.
Et sit cōmem̄o. de nati. oro. Con-
cede q̄s. vt s̄. folio precedente.
6.c. ¶ Lectio actuū apostoloꝝ.
IN dieb⁹ illis. Stephanus
aūt plenus grā ⁊ fortitudine fa-
ciebat p̄digia ⁊ signa magna in
populo. Surrexerūt aūt quidā
de synagoga que appellabat li-
bertinoꝝ ⁊ cyrenēsiū ⁊ alexādri-
noꝝ/⁊ eoꝝ q̄ erāt a cilicia ⁊ asia
disputantes cū stephano: et non
poterāt resistere sapiētie ⁊ spiri-
7.8. tui q̄ loq̄bat. (vii. ca.) Audiētes
autē hec/ dissecabātur cordibus
suis: ⁊ stridebāt dētib⁹ in eum.
Cū aūt esset stephan⁹ plen⁹ spū
sctō/intēdēs in celū vidit gl'iam
dei: ⁊ iesum stantē a dextris dei.
Et ait. Ecce video celos aptos
et filiū hoīs stantē a dextris vir-
tutis dei. Exclamātes aūt voce
magna ꝯtinuerūt aures suas: et
ipetū fecerunt vnanimiter in eū.
Et eiicientes eū extra ciuitatē:
lapidabāt. Et testes deposuerūt
vestimēta sua secus pedes ado-
lescētis q̄ vocabat saulus. Et la-
pidabāt stephanū inuocantē ⁊ di-
centē. Dn̄e iesu: accipe spm̄ meū.
Positis autē genibus: clamauit
voce magna dicēs. Dn̄e: ne sta-
tuas illis hoc peccatuꝫ. Et cum
hoc dixisset: obdormiuit in dn̄o.
p̄. 118. Gr. Sederūt p̄ncipes et aduersum
me loquebant: ⁊ iniq̄ psecuti sunt me.
act.7. ℣. Adiuua me dn̄e de⁹ meus: saluū
ca.c. me fac p̄pt̄ miam tuā. Alla. ℣. Vi-
deo celos aptos ⁊ iesum stantē a de-
xtris v̄tutis dei. Scđm matheū.

IN illo tp̄e: 23.c
Dicebat ie-
sus turbis iudeo-
rū ⁊ p̄ncipib⁹ sa-
cerdotum. Ecce
ego mitto ad vos
p̄phetas ⁊ sapiē-
tes ⁊ scribas ⁊ ex
illis occidetꝫ ⁊ crucifigetꝫ. Et ex
eis flagellabitis in synagogis
v̄ris/⁊ pseqūmini de ciuitate in ci-
uitatē: vt veniat sup vos oīs san-
guis iust⁹ q̄ effusus est super ter-
ram/ a sanguine abel iusti/ vsqꝫ
ad sanguinē zacharie filij bara-
chie quē occidistis inter tēplū ⁊
altare. Amē dico vobis: venient
hec oīa sup gn̄ationē istā. Hie-
rusalē hirl'm que occidis p̄phe-
tas/⁊ lapidas eos/ q̄ ad te missi
sunt: quotiēs volui ꝯgregare fi-
lios tuos / quēadmodū gallina
cōgregat pullos suos sub alas
et noluisti? Ecce relinquetur vo-
bis dom⁹ v̄ra deserta. Dico enim
vobis: non me videbitis āmodo
donec dicatꝫ. Bn̄dictus qui ve-
nit in noīe dn̄i. Et dicit Credo
Offer. Elegerūt apl'i stephanū leuitā Act.
plenū fide et spū sctō: quē lapidaue- 6.d.
runt iudei orantē et dicentē: dn̄e iesu j.7.
accipe spiritū meū alla. Secreta.
SUscipe dn̄e mūera p̄ tuo-
rum cōmemoratione scōꝝ
vt sicut illos passio gl'iosos effe-
cit: ita nos deuotio reddat ino-
cuos. Per do. Cōio Video celos Act.
aptos et iesum stantē a dextris v̄tu- 7.c.
tis dei: dn̄e iesu accipe spm̄ meū: et ne
statuas illis hoc peccatū: q2 nesciūt
quid faciunt. Postcomunio.

Aurillent nob; dñe sum=
pta mysteria:τ intcedẽ=
te beato stephano martyre tuo
sempitna ꝓtectiõe cõfirment.P
dñm no.τc. ¶ In oct.sci stepha.
Omñps sempitne de⁹ Or.
q̃ primitias martyrũ in bti
leuite stephani sanguie dedica=
sti:tribue q̃s: vt ꝓ nobis intces=
sor existat:qui ꝓ suis etiã psecu=
torib⁹ exorauit dñm nr̃m iesum
xp̃m filiũ tuũ. Secre. Suscipe
dñe mũera ꝓ tuorũ ꝯmẽoratiõe
sctõꝝ. que i officio pred. Postc.
Aurillientur nobis dñe sumpta
mysteria. que in officio p̃cedẽti.
¶ In festo sctí iohãnis aposto=
li et euangeliste. Statio ad san=
ctam mariã maiorẽ. Introitus.

Eccli. 15.c.b.

N medio
ecclesie a=
peruit os
ei⁹ τ iple=
uit eũ do=
min⁹ spũ
sapiẽtie et
intellect⁹
Ps. 91 stolã glie
induit eũ.Ps.Bonũ est ꝯfiteri dño:et
psallere nomini tuo altissime.V.Glo
ria patri.Sicut erat. Oratio.
Ecclesiã tuã q̃s dñe beni=
gnus illustra:vt bti iohã=
nis apli tui et euãgeliste illumi=
nata doctrinis ad dona perue=
niat sempitna. Per. Et fit com=
mẽoratio de nati.dñi: et de sctõ
stephano. Lectio libri sapiẽtie.
Eccli. 15.c.a. Ui timet deũ faciet bona.
Et q̃ ꝯtinẽs ẽ iusticie ap=
prehendet illã:τ obuiabit illi q̃si
mat honorificata. Cibabit illũ
dñs pane vite τ itellect⁹: τ aqua
sapiẽtie salutar; potabit illũ.Et
firmabit in illo τ nõ flecteτ τ ꝯti
nebit illũ τ nõ ꝯfundet/τ exalta=
bit illũ apud proximos suos. In
medio eccle̅ aꝑuit os ei⁹/τ iple
uit eũ dñs spũ sapie τ itellect⁹:τ
stolã glie induit eũ. Jocũditatẽ
et exultationẽ thesaurizauit sup
eũ:et nomie eterno hereditabit
illũ:dñs de⁹ nr̃. Gr. Exijt sermo Joh.
int fratres q̃ discipul⁹ ille nõ morit. 21.c.G
V.Sed sic eũ volo manere donec ve
niã:tu me seq̃re. Alla. V.Hic est di=
scipulus ille q̃ testimoniũ phibet de
his:τ scim⁹ q: verũ est testimoniũ ei⁹

Scdm Johãnẽ.
In il.t. Dix. 21.c.f.
iesus petro
Seq̃re me. Con=
uersus petrus/ vi
dit illũ discipulũ
quẽ diligebat ie=
sus sequentẽ:q̃ et
recubuit in cena sup pect⁹ ei⁹/et
dixit:dñe quis est qui tradet te?
Hũc ḡ cũ vidisset petrus : dixit
iesu. Dñe: hic autẽ q̃d? Dixit ei
iesus. Sic cum volo manere:do
nec veniã. Quid ad te? Tu me
seq̃re.Exijt ḡ smo int fratres q̃
discipul⁹ ille nõ morit.Et nõ di=
xit ei iesus q: non morit : sed sic
eũ volo manere donec veniã q̃d
ad te?Hic est discipul⁹ ille q̃ te=
stimonium phibet de his:τ scri=
psit hec.Et scim⁹ q: verũ est te=
stimoniũ ei⁹.Offer. Justus vt pal p.91.
ma florebit:τ sicut cedrus que in li=
bano est multiplicabitur. Secreta.
Suscipe munera dñe que i
ei⁹ tibi solennitate deferi=
mus:cui⁹ nos ꝯfidim⁹ p̃ſocinio Joh.
liberari.P d. Com. Exijt smo int 21.c.G.

fratres q᷑ discipulus ille nō moritur: ⁊
nō dixit iesus nō moritur:sed sic eū vo-
lo manere donec veniā. Postcōio.
R Efecti cibo potuq3 cele-
sti de⁹ nr̄:te supplices de-
precamur:vt i cui⁹ hec cōmēora-
tiōe ꝑcepim⁹:ei⁹ mūiamur ⁊ ꝑci-
bus. P. d. ¶ In fes. sctōꝝ innocē-
tiū. Statio ad sctm̄ petrū. Int.
p̄.8.
X ore īfan
tiū ⁊ lactē
tiū de⁹ ꝑ-
fecisti lau
dē ꝑpt i-
micos tu-
os. p̄. Dn̄e
Eodē dn̄s noster:
q̄ admirabi
le ē nomē tuū i vniuersa t̄ra. ꝟ. Glia.
Glia in excel. no dr̄: nec all'a. nec
Ite missa est. nisi hoc fes. vene. i
dn̄ica: sed in oct. semp dr̄r. Or.
D Eus cuius hodierna die
ꝑconiū inocentes marty-
res nō loq̄ndo/s3 moriēdo ꝯfessi
sunt: oia in nobis vitiorum mala
mortifica: vt fidē tuā quā ligua
nr̄a loquit: etiā morib⁹ ⁊ vita fa
teat. P d. Deinde fit cōme. de nat.
de scto stepha. et de sctō iohāne.
14.c.a L Ec. lib. apoc. bti ioh. apli
I N dieb⁹ illis. Uidi supra
mōtē syō agnū stātē: ⁊ cū eo cē-
tū q̄draginta q̄tuor milia hn̄tes
nomē eius/⁊ nomē pr̄is ei⁹ scri-
ptū in frōtib⁹ suis. Et audiui vo
cē de celo tāq̄3 vocē aq̄ꝝ multaꝝ
⁊ tanq̄3 vocē tonitrui magni. Et
vocē quā audiui: sicut cythare-
doꝝ cytharizātiū i cythar' suis.
Et cātabāt q̄si cāticū nouū: ante
sedē dei/⁊ ante q̄tuor aialia ⁊ se-
niores. Et nemo poterat dicere

cāticū: nisi illa centū q̄draginta
quatuor milia/qui empti sūt de
terra. Hi sunt q̄ cū mulierib⁹ nō
sunt coinq̄nati: v̄gines em̄ sunt.
Hi sequunt agnū3 q̄cunq3 ierit.
Hi empti sunt ex oib⁹ primitie
deo ⁊ agno: ⁊ in ore ipoꝝ nō est
inuētū mendaciū. Sine macula
em̄ sunt ante thronum dei. Gr. p̄. 1
Aia nr̄a sicut passer erepta est de la-
queo venātiū. ꝟ. Laq̄us ꝯtrit⁹ est: et
nos liberati sum⁹. Adiutoriū nr̄m in
noie dn̄i: q̄ fecit celū3 ⁊ terrā. All'a.
ꝟ. Laudate pueri dn̄m: laudate no- p̄. 11
men dn̄i. Tract⁹ subscript⁹ sp̄ dr̄
nisi hoc fes. ven̄. in dn̄ica. In oc.
E vero nunq̄3 dr̄ Tractus.
Ffuderūt sanguinē sctōꝝ ve- p̄. 7
lut aquā in circuitu hirl'm. ꝟ. Et nō
erat q̄ sepeliret. ꝟ. Uindica sanguinē
sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus est sup terram.

Scdm Matheū. 2.c
N il. t. An-
gel⁹ dn̄i ap
paruit i sōnis io-
seph dicēs. Sur
ge ⁊ accipe pueꝝ
⁊ matrē ei⁹ et fu-
ge in egyptū: et
esto ibi vsq3 dū dicā tibi. Futuꝝ
est em̄ vt herodes querat pueꝝ
ad ꝑdendū eū. Qui ꝯsurgēs ac-
cepit puerū ⁊ matrē ei⁹ nocte: et
secessit in egyptū. Et erat ibi vs-
q3 ad obitū herodis: vt adiple-
ret q̄d dictū est a dn̄o ꝑ ꝓphetā
dicētem. Ex egypto vocaui filiū
meū. Tūc herodes vidēs qm̄ il-
lusus esset a magis: irat⁹ est val-
de. Et mittens occidit oēs pue-
ros q̄ erāt in bethleē ⁊ in oib⁹ fi-
nib⁹ ei⁹ a bimatu ⁊ infra: sm̄ tp̄s
q̄d exq̄sierat a magis. Tūc adi-

pletū ē: qd dictū est p hieremiā
pphetā dicētē. Uox in rama au
dita est plorat⁹ et vlulat⁹ mult⁹:
rachel plorans filios suos. Et
noluit ɔsolari: q2 nō sunt. Offer.
Ps. 123. Aia nr̄a sicut passer erepta est/de la-
queo venātiū. laq̄us ɔtrit⁹ est: ꝛ nos
liberati sumus. Secreta.
Sanctoꝝ tuoꝝ dn̄e nobis
pia nō desit orō: q̄ ꝛ munera nr̄a
ɔciliet: ꝛ tuā nobis idulgētiā sp
Mat. obtineat. P d. Cō. Uox i rama au
2.c.C. dita ē plorat⁹ ꝛ vlulat⁹ rachel plorās
filios suos noluit ɔsolari q2 nō sunt
Uotiua dn̄e dona Postc.
pcepim⁹: q̄ ꝛ sctoꝝ nobis
pcib⁹ ꝛ p̄ntꝫ vite q̄s parit ꝛ etne
tribue cōferre subsidiū. P. ¶ In
fes. scti thome epi ꝛ marty. Int.
Eccl̄a

Gaudeam⁹
oēs i dn̄o
diē festuꝫ
celebran-
tes sub ho
nore beati
thōe mar-
tyris de
cuius pas
siōe gaudēt āgeli ꝛ collaudāt fi-
Ps. 32. liū dei. ps. Exultate iusti in dn̄o: re
ctos decet laudatio. ℣. Glia. Orō.
Deus p cuius eccl̄ia glo-
riosus pōtifex thomas gla-
diis ipiorū occubuit: p̄sta q̄s: vt
oēs q̄ ei⁹ iplorāt auxiliū petitio-
nis sue salutarē ɔseq̄nt effectuꝫ.
5.c.a. P. Et fit ɔmēo. de oib⁹ oc. Lec.
Epl̄e. b. pau. apl̄i ad heb.
Fratres. Oīs nāq; ponti
fex ex hoīb⁹ assumpt⁹ p hoībus
cōstituit in his q̄ sunt ad deū vt
offerat dona ꝛ sacrificia pro pec
catis. Qui ɔdolere possit his q̄
ignorant ꝛ errāt: qm̄ ꝛ ipse circū-
datus est infirmitate. Et pp̄ter-
ea debet queadmodū pro popu
lo: ita etiā ꝛ pro semetipso offer-
re pro peccatis. Nec quisq; sibi
sumit honorē: sed qui vocatur a
deo tanq; aaron. Sic ꝛ christus
non semetipm̄ clarificauit vt pō
tifex fieret: sed qui locut⁹ est ad
eum/filius meus es tu: ego ho-
die genui te. Queadmodū ꝛ in
alio loco dicit. Tu es sacerdos
in eternū: scd̄m ordineꝫ melchi-
sedech. Gr. Ecce sacerdos magn⁹ Eccli.
qui in diebus suis placuit deo. ℣. 44.d
Non est inuentus similis illi: qui ɔser
uaret legem excelsi. Alla. ℣. Ego Joh.
sum pastor bonus et cognosco oues 10.c.b
meas: ꝛ cognoscūt me mee alleluya.

Scd̄m Johānē.
In illo tēpo 10.c.b
re. Dixit ie
sus discipl'is su
is. Ego sum pa-
stor bon⁹. Bon⁹
pastor aiam suaꝫ
dat p ouib⁹ suis.
Mercenarius aūt ꝛ qui non est
pastor cuius nō sunt oues pro-
prie: videt lupum venientē et di
mittit oues et fugit. Et lup⁹ ra-
pit ꝛ disp̄git oues. Mercenari⁹
autem fugit q2 mercennarius ē
et non ptinet ad eū de ouibus.
Ego sum pastor bon⁹ et cog̃sco
oues meas: et cognoscunt me
mee. Sicut nouit me pat̃ ꝛ ego
agnosco patrē: et animam meā
pono pro ouib⁹ meis. Et alias
oues habeo: que nō sunt ex hoc
ouili. Et illas oportet me addu-
cere: et vocē meā audiēt. Et fiet
vnū ouile: ꝛ vnus pastor. Offer.

p̄.20. Posuisti dñe sup caput ei⁹ coronā de lapide precioso vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei alleluya. Secreta.

Munera tibi qs dñe dicata sctifica: ⁊ intcedente btō thoma martyre tuo atq₃ pontifice: per eadē nos placat⁹ intende. P dñ.

Joh. 10.c.b Cōio. Ego sum pastor bonus allā: ⁊ cognosco oues meas: ⁊ cognoscūt me mee allā alleluya. Postcōio

Hec nos cōio dñe purget a crimine: et intercedente btō thoma martyre tuo atq₃ pōtifice: celestis remedij faciat esse cōsortes. P dñ. ¶ Si festū nati. dñi: scti stephani: scti iohis euāgeliste: sctōr₃ inocē. vel scti thome mar. venerit i dñica: ipso die nihil fit de dñ. s₃ die primo post festū scti thōe mar. fit offm̄ dñice. ¶ De dñica ṽo q̄ tūc vene. in octa. festi nihil penit⁹ agit. Eo anno q̄ nati. dñi venerit die lune in sab. seq̄nti fiat offm̄ de nati. totaliter sc₃ de missa maiori: p̄ter epl̄am pro qua dr Apparuit benignitas ⁊ hūanitas saluatoris nr̄i dei. ⁊c. Et euāge. p quo dr Pastores loq̄bant ad inuicē. q̄re i. ij missa nati. dñi. fol. vij. ¶ Dñica infra oct. nati dñi. Introitus.

Sap. 18. ca. C.

Dum medium silētium tenerēt oia: et nox in suo cursu medium iter haberet: oms sermo tuus dñe de celis a regalib⁹ sedibus venit.

p̄.92. Ps Dñs regnauit decorē idut⁹ est: indut⁹ est dñs fortitudinem ⁊ p̄cinxit se. Glia pa. Oratio

Omnipotens sempitne de⁹ dirige actus nr̄os in bn̄placito tuo: vt in noie dilecti filij tui mereamur bonis opibus abundare. Per eūdē. Et fit cmēo. de octa. Epistola ad Galathas.

Fratres. Quāto tpe heres puulus est / nihil differt a seruo / cū sit dñs oim: s₃ sub tutoribus ⁊ actorib⁹ est / vsq₃ ad p̄finitum tp̄s a p̄re. 4.c Itaq₃ ⁊ nos cū essem⁹ puuli: sub elemēt' mūdi hui⁹ eram⁹ seruiētes. At vbi venit plenitudo tpis: misit deus filiū suū natū ex muliere factum sub lege: vt eos q̄ sub lege erant redimeret / vt adoptionē filiorū recipem⁹. Qm̄ autem estis filij dei misit de⁹ sp̄m filij sui i corda vr̄a clamantē abba pat. Itaq₃ iā nō est seruus: s₃ fili⁹. Qd̄ si filius ⁊ heres: p deum. p.4 Gr. Speciosus forma pre filijs hoim diffusa est gr̄a in labijs tuis. ℣. Eructauit cor meū verbū bonū: dico ego opa mea regi. lingua mea calam⁹ scribe velociter scribentis. ps.9 Allā. ℣. Dñs regnauit decorē iduit: induit dñs fortitudinē ⁊ p̄cinxit se virtute. Scdm Lucā. 2.c.

In illo tpe. Erant ioseph ⁊ maria mater iesu mirātes sup his q̄ dicebātur de illo. Et bn̄dixit illis symeō et dixit ad mariā matrē ei⁹. Ecce posit⁹ est hic in ruinā et resurrectionē multorū in israel: ⁊ in signū cui cōtradicetur. Et tuam ipsius aiam ptrāsibit gladius: vt reuelent ex mul-

tis cordibus cogitationes. Et
erat ãna pphetissa filia phanu=
el: de tribu aser. Hec pcesserat i
dieb⁹ multis: et vixerat cũ viro
suo annis septẽ a ṽginitate sua.
Et hec vidua erat vsq̧ ad ãnos
octogintaq̃tuor: q̃ non discede=
bat de tẽplo/ieiunijs z obsecra=
tionibus seruiẽs deo/dic ac no=
cte. Et hec ipsa hora supueniẽs
cõfitebat̃ dño: et loq̃bat̃ de illo
oib⁹ q̃ expectabãt redẽptionem
israel. Et vt pfecerunt oia scdm
legẽ dñi: reuersi sunt in galileã
in ciuitatẽ suam nazareth. Puer
aũt crescebat z cõfortabat̃: ple=
nus sapiẽtia. Et gr̃a dei: erat in
p̃s. 92 illo. Offr. Deus em̃ firmauit orbẽ
terre q̃ nõ cõmouebit̃: parata sedes
tua de⁹ ex tũc a sclo tu es. Secreta
Oncede q̃s ops deus: vt
oculis tue maiestatis mu=
nus oblatũ/ et gratiã nobis pie
deuotiõis obtineat: z effectum
btẽ pennitatis acquirat. P do.
Mat. Cõio. Tolle puerum z matrẽ ei⁹ z
2. c. D. vade in terrã iuda: defuncti sunt em̃
qui q̃rebãt aiam pueri. Postcõio.
PEr hui⁹ dñe operationẽ
mysterij: et vitia nr̃a pur=
gentur: et iusta desideria cõple=
antur. Per do. ¶ In festo san=
cti siluestri pape z 9fes. Introit⁹
p̃. 131. SAcerdotes tui
dñe induãt iusti=
tiam et sancti tui
exultẽt ppter da
uid seruũ tuũ nõ
auertas faciem
Eodẽ xpi tui. Ps. Memẽto dñe dauid: z ois
mansuetudinis eius. V. Gl'ia. Oro.
DA nobis q̃s omps deus:
vt beati siluestri cõfesso=
ris tui atq̧ pontificis venerãda
solẽnitas: z deuotionẽ nob̧ au=
geat et salutẽ. Per do. Et fit cõ=
memoratio de oib⁹ oct. Lectio
ep'le beati pauli apl'i ad thimo.
CHarissime. Testificor zc.
quere in cõi vni⁹ 9fes. põ=
tificis. Grad. Ecce sacerdos ma= Eccli.
gnus q̃ in diebus suis placuit deo. 44. c.
V. Nõ est inuentus similis illi q̃ con D.
seruaret legẽ excelsi. Alla. V. Inue
ni dauid seruũ meũ oleo sancto meo
vnxi eum. Euãgeliũ. Sint lumbi
vr̃i pcicti. q̃re in cõi. Offr. Inue= p̃. 88.
ni dauid seruũ meũ oleo sancto meo
vnxi eũ/ man⁹ em̃ mea auxiliabit̃ ei:
z brachiũ meũ 9fortabit eũ. Secre.
SAncti tui q̃s dñe nos vbi=
q̧ letificẽt: vt dũ corũ me=
rita recolim⁹/ patrocinia sentia=
mus. Per. Cõio. Btũs seru⁹ quẽ Mat.
cũ venerit dñs/ inuenerit vigilantẽ: 24. c.
amẽ dico vobis sup omnia bona sua D.
constituet eum. Postcõio.
PResta q̃s omps deus: vt
de pceptis muneribus gratias
exhibẽtes: intercedente btõ sil=
uestro confessore tuo atq̧ pon=
tifice bñficia potiora sumamus.
Per. ¶ Si fest. s. sil. in dñica ve=
ne. ot. fit de eo z 9me. de do. z de
oc. ¶ In oct. nati. do. Statio ad
sãcta mariã trãs tyberi. Introi.
PUer nat⁹ Esaie
est nobis 9. B.
et filius
datus est
nobis cu
ius impe
riũ super
humerũ
ei⁹: z vo=
cabitur nomẽ ei⁹ magni consilij

p̄. 97. angelꝰ. P̄. Cātate dn̄o cāticū nouū: q2 mirabilia fecit. V̄. Glia. Oratio.

DEus q̄ salutis eterne btē marie virginitate fecunda hūano generi p̄mia p̄stitisti: tribue q̄s: vt ipam p nobis intercedere sentiamus: p quā meruimus auctorem vite suscipe dn̄m nr̄m iesū xp̄m filiū tuū. Qui te. Et non fit aliqua cōmemoratio. Lectō ep̄le bti pauli apl̄i ad titū.

3.c.B. CHarissime. Apparuit gr̄a dei et saluatoris nr̄i oībꝰ hoībꝰ erudiens nos: vt abnegātes ipietatē et secularia desideria/sobrie et iuste et pie viuamꝰ in hoc seculo. Expectātes beatā spē: ꝛ aduētū glīe magni dei: ꝛ saluatoris nr̄i iesu xp̄i. Qui dedit semetip̄m p nobis vt nos redimeret ab oī iniq̄tate/ꝛ mūdaret sibi pp̄lm acceptabilē sectatorē bonoꝝ opeꝝ. Hec loq̄re: et exhortare. In xp̄o iesu: dn̄o nr̄o.

p̄. 97. Grad. Uiderūt oēs fines t̄re: salutare dei nr̄i: iubilate deo ōis t̄ra. V̄. Notū fecit dn̄s salutare suū: āte ꝯspectū gentiū reuelauit iustitiā suā. Allelu.

Hebr. V̄. Multipharie olim deꝰ loquēs in
1.c.A. pphetis: nouissime diebꝰ istis locutꝰ est nobis i filio suo. Scd̄m Lucā.

2.c.L.

IN illo tp̄e. Postq̄ cōsummati sunt dies octo/vt circūcideret̄ puer: vocatum est nomen eiꝰ iesus. Quod vocatū est ab angelo: priusq̄ in vtero cōciperet̄.

p̄.88. Et dr̄ Credo. Offer. Tui sūt celi et tua est t̄ra: orbē terraꝝ ꝛ plenitudinē eius tu fundasti; iustitiā ꝛ iudicium p̄paratio sedis tue. Secreta.

MUneribꝰ nr̄is q̄s dn̄e p̄cibusq̄ susceptꝭ: ꝛ celestibꝰ nos mūda mysterijs ꝛ clemēter exaudi. P eūd. Prefatio de nati. vt ifra. Cōio. Uiderūt oēs fines p̄. 9. terre: salutare dei nr̄i. Postcōio.

HEc nos cōio dn̄e purget a crimine: ꝛ intercedente btā dei genitrice maria: celestis remedij faciat esse ꝯsortes. P e. In oct. scti stepha. totū offi. mis. dr̄ sicut in die p̄ter orōnē q̄ dicit̄ Oīps sempitne deꝰ. ꝛc. req̄re sup̄a post offi. s. steph. Et fit ꝯme. de sctō iohāne ꝛ de inocē. Et dr̄ in mis. Credo. rōne oct. s. iohan. apl̄i. ¶ In oct. s. iohā. of. mis. dr̄ sicut in fes. eius. Pria orō de die Scd̄a de inocē. Tertia. Deus q̄ salutis. In oct. sctōꝝ innocētiū offi. mis. dr̄ sicut i die: excepto q̄ Gloria in excel. et Allelu. et Ite missa est dicitur: p̄ma orō de die. Scd̄a Deꝰ q̄ salutꝭ. Tertia Ecclesie tue q̄. ¶ In vigi. epy. fit totum offi. mis. de do. p̄cedēti. p̄ter Euāge. seq̄ns. Scd̄m matheū.

IN illo tp̄e. 2.c.D. Defuncto herode: ecce angelus dn̄i apparuit in sōnis ioseph in egypto dicēs. Surge et accipe puerum ꝛ matrē eius: ꝛ vade in terrā isrl̄. Defuncti sunt eīn q̄ q̄rebāt aiam pueri. Qui consurgens accepit puerū ꝛ matrē eiꝰ: ꝛ venit in terrā israel. Audiēs autē q̄ archelaus regnaret in iudea p herode patre suo: timuit illo ire. Et

admonit9 in sõnis: secessit in partes galilee. Et veniens habitauit in ciuitate q̄ vocat nazareth vt adimpleret qđ dictū est per prophetas: qm̄ nazare9 vocabitur. Deo grās. ¶ In epyphania dñi Statio ad sctm̄ petrū. Introit9

Mal. 3.c.A.

Ecce aduenit dominator dominus: et regnū in manu ei9 z ptās z imperiū.
Ps.71. Ps. De9 iudiciū tuū regi da: et iusticiā tuam filio regis. ℣. Gloria patri. Oro.

Deus q̄ hodierna die vnigenitū tuū gētib9 stella duce reuelasti: cōcede ppicius: vt q̄ iam te ex fide cognouimus / vsq3 ad ɔtēplādā speciē tue celsitudinis pducamur. P eūđ. Lectio esaie pphete.

60.c. A. Surge illuminare hierl'z q2 venit lumē tuū et gloria domini sup te orta est. Quia ecce tenebre operiēt terram et caligo populos. Super te autē orietur dñs: z glia ei9 in te videbit. Et ābulabunt gētes in lumine tuo: z reges in splēdore ort9 tui. Leua in circuitu oculos tuos z vide: oēs isti congregati sunt/venerunt tibi. Filij tui de longe venient: et filie tue de latere surgēt. Tūc videbis z afflues / z mirabit et dilatabit cor tuū qn̄ cōuersa fuerit ad te multitudo maris / fortitudo gentiū venerit tibi. Inundatio camelorum operiet te/dromedarij madian z effa. Oēs de saba venient: aurū z thus deferedtes: z laudē dño annūciantes. Grad. Oēs de saba venēt aurū et thus deferētes z laudē dño annunciantes. ℣. Surge z illuminare hierl'm: q2 glia dñi sup te orta est. Alla. ℣. Uidimus stellā eius in orientę z venim9 cū muneribus adorare dñm. Scđm matheū.
Esaie 60.c. B.
Mat. 2.c.A.

2.c.A. Cum natus esset iesus in bethleē iude/ i dieb9 herodis regis: ecce magi ab oriēte venerūt hierosolymā dicētes Ubi ē q̄ nat9 est rex iudeorū: Uidim9 eni stellā ei9 in oriēte: z venim9 adorare eū. Audiens autē herodes rex turbat9 ē: z ois hierosolyma cū illo. Et ɔgregans oēs principes sacerdotū et scribas ppli: sciscitabat ab eis vbi xp̄s nasceret. At illi dixerūt ei. In bethleē iude Sic eni scriptū est p pphetā. Et tu bethleē ter-

ra iuda: nequaq̄ minima es in
pricipib⁹ iuda. Ex te enim exiet
dux: q̄ regat populũ meũ israel.
Tũc herodes clã vocatꝫ magis:
diligẽter didicit ab eis tp̄s stel-
le/q̄ apparuit eis. Et mittens il-
los in bethleẽ: dixit. Ite ꝛ inter-
rogate/diligenter de puero. Et
cũ inueneritis: renũciate michi
vt ꝛ ego veniens adorẽ eũ. Qui
cũ audissent regẽ: abierũt. Et ec
ce stella quã viderãt in oriẽte an
tecedebat eos: vsq̄ dũ veniens
staret supra vbi erat puer. Uidẽ
tes autem stellã: gauisi sũt gau-
dio magno valde. Et intrantes
domũ: inuenerũt puerũ cũ maria
mr̄e eius. (Hic genua flectit) Et
ꝓcidẽtes adorauerunt eum. Et
aptis thesauris suis obtulerunt
ei munera: aurũ/thus/ꝛ myrrhã.
Et rñso accepto in sõnis ne re-
dirẽt ad herodẽ: p aliam viã re-
uersi sunt in regionẽ suã. Et dr
p.71. Credo p totã octauã. Offerto.
Reges tharsis ꝛ insule munera offe-
rent: reges arabũ et sabba dona ad-
ducẽt. ꝛ adorabũt eũ oẽs reges ter-
re: oẽs gẽtes seruient ei. Secreta.
Ecclesie tue q̄s dñe dona
ꝓpicius intuere/q̄b⁹ nõ iã
aurũ/thus ꝛ myrrha profert: sed
qḋ eisdẽ mũerib⁹ declarat/imo-
lat ꝛ sumit iesus xp̄s filius tuus
dñs nr̄. Qui tec. Prefa. Eterne
de⁹: qꝛ cũ vnige. ꝛc. Infra actio-
nem Cõicãtes ꝛ diẽ sacratis. ce-
lebrãtes q̄ vnigenit⁹. Et dñr per
Mat. octa. Com. Uidim⁹ stellã ei⁹ i oriẽ-
2.c. A te: ꝛ venim⁹ cũ mũerib⁹ adorare dñz.
Presta q̄s oĩps Postcõio
deus: vt q̄ solẽni celebra-
mus officio: purificate mẽtis in-
telligẽtia ꝓsequamur. P. Infra
oct. epy. fit offi. qḋ in die: et post
orõnẽ diei dñr orones. Deus q̄
salutꝫ eterne. ꝛ Ecclesie tue. ꝛc in-
fra. De festiuita. vero que infra
oc. veniũt nihil tũc agit: sed pa-
cta oct. celebrant. Dñica ĩfra
octa. epyphanie. Introitus.

N excelso
throno vi
di sedere
virũ quẽ
adorat
multitu-
do ange-
lorũ psal-
lentes in
vnũ: ecce cui⁹ imperij nomẽ est
in eternũ. p̄s. Jubilate deo ois ter- p.9
ra: seruite dño in leticia. V. Glia pa.
Uota q̄s dñe sup- Oro.
plicantis ppl̄i celesti pie-
tate ꝓseq̄re: vt et q̄ agenda sunt
videant: et adimplenda q̄ vide-
rint conualescant. Per dñm.
Et fit cõmemoratio de epypha.
Epistola ad Romanos.
Fratres. Obsecro vos p 12.c
miam dei vt exhibeatis corpo-
ra vestra hostiã viuẽtem sanctã
deo placentẽ: rationabile obse-
quium vestrum. Et nolite con-
formari huic seculo: sꝫ reforma-
mini i nouitate sensus vestri/ vt
probetis q̄ sit voluntas dei bo-
na ꝛ beneplacẽs ꝛ pfecta. Dico
eñ per gratiã dei que data ẽ mi
chi omnib⁹ qui sunt inter vos:
nõ plus sapere q̄ oportet sape-
re/ sed sapere ad sobrietatẽ. Et
vnicuiq̄: sicut deus diuisit mẽ-
surã fidei. Sicut eñ in vno cor-
pore multa mẽbra habem⁹ (oĩa

aūt mēbra nō eūdē actū habēt)
ita multi vnū corpus sumus in
christo iesu. Singuli autē alter
alterius mēbra. In christo iesu
p̄.71. dño nr̄o. Grad. Bn̄dictus dn̄s de⁹
israel: q̄ facis mirabilia magna sol⁹
a sclo. ℣. Suscipiāt mōtes pacē po=
pulo tuo ꝛ colles iusticiā. Alla. ℣.
p̄. 99. Iubilate deo ois terra: seruite dño
in leticia. Secundum Lucam.
2.c.F.

Cum fact⁹ esset iesus annoꝝ duodeci/ ascēdētibus illis hierosolymā ſm cōsuetudinē diei festi/ ꝯsummatisq3 dieb⁹ cū redi= rent remansit puer iesus in hie= rusalē: ꝛ nō cognouerūt paren= tes ei⁹. Existimātes aūt illū esse in comitatu/ venerunt iter diei: ꝛ requirebāt eū inter cognatos et notos. Et nō inuenientes re= gressi sunt in hierusalē: reqren= tes eū. Et factū est post triduū īuenerūt illū in tēplo sedentē in medio doctoꝝ: audientē illos ꝛ īterrogātē. Stupebāt autē oēs qui eū audiebant sup prudentia ac rn̄sis ei⁹. Et vidētes admira ti sunt. Et dixit mr̄ eius ad illū. Fili/ quid fecisti nobis sic? Ecce pr̄ tu⁹ ꝛ ego dolētes: q̄rebamus te. Et ait ad illos. Quid ē q me querebatis? Nesciebatis quia ī his q̄ patris mei sūt/ oportet me esse? Et ipsi nō intellexerūt ver= bum: qd locutus est ad illos. Et descēdit cū eis/ ꝛ venit nazareth et erat subditus illis. Et mat ei⁹ ꝯseruabat oia v̄ba hec: in corde suo. Et iesus p̄ficiebat sapiētia etate ꝛ gr̄a apud deum ꝛ hoies.
Offer. Iubilate deo ois terra iubi= p̄.71.
late deo ois terra seruite dño in leti
cia. intrate in ꝯspectu ei⁹ in exulta=
tiōe q2 dn̄s ip̄e ē de⁹. Secre.
Oblatū tibi dn̄e sacrificiū3
viuificet nos sēp ꝛ muniat. p d.
Com. Fili q̄d fecisti nobis sic/ ego Luce
ꝛ pr̄ tu⁹ dolētes q̄rebam⁹ te: ꝛ q̄d est 2.c.G
q me q̄rebatis/ nesciebatis q2 in his q̄
p̄ris mei sūt opꝫ me esse? Postcōio.
Supplices te rogam⁹ op̄s
deus: vt q̄s tuis reficis sa=
cramētis: tibi etiā placitis mori=
bus dignanter deseruire ꝯcedas.
P do. Si fest. epy. in do. venerit
suprascriptū offi. do. fit sab. īfra
oct. ¶ In die oct. epy. Introit⁹.

Ecce adue Mal.
nit domi= 3.c.A.
nator do=
min⁹ ꝛ re=
gnū ī ma=
nu eius ꝛ
ptās ꝛ im
periū. ps. p̄.75.
De⁹ iudi=
cium tuū regi da: ꝛ iusticiā tuā filio
regis. ℣. Glia patri. Oro.
Deus cui⁹ vnigenit⁹ ī sub=
stātia nr̄e carnis appuit: p̄sta q̄s
vt p eum quē similē nobis foris
agnouim⁹: it⁹ reformari merea=
mur. Qui te. Lctō esaie pph̄e.
Surge illuminare hierl̄3 q2 60.c.
venit lumē tuū et glia dn̄i A.
sup te orta est. Q2 ecce tenebre
operiēt t̄rā: ꝛ caligo pp̄los. Su=
per te aūt orief dn̄s: ꝛ glia ei⁹ in
te videbit: ꝛ ābulabūt gētes in
lumine tuo: ꝛ reges in splēdore
ortus tui. Leua in circuitu ocu=
los tuos et vide: oēs isti cōgre=

gati sunt venerunt tibi. Filij tui
de longe venient: et filie tue de
latere surgent. Tunc videbis ꝛ
affluens: ꝛ mirabitur et dilatabitur
cor tuum qn̄ cõuersa fuerit ad te
multitudo maris: fortitudo gẽ-
tium venerit tibi. Inũdatio ca-
melorum operiet te dromedarij ma-
dian ꝛ effa. Oẽs de saba veniẽt
aurũ ꝛ thus deferentes ꝛ laudẽ
Esaie 60.c. B. dño annũciantes. Grad. Oẽs de
saba veniẽt aurũ et thus deferentes
et laudẽ dño annũciantes. ℣. Surge
ꝛ illuminare hierusalẽ: qꝛ gloria dñi
Mat. 2.c. A super te orta est. Alla. ℣. Uidim⁹ stel
lam ei⁹ in oriente ꝛ venimus cũ mu-
nerib⁹ adorare eũ. Scdm iohãnẽ

1.c.D. In illo tpe. Uidit iohã
nes iesum veniẽ-
tẽ ad se ꝛ ait. Ec-
ce agn⁹ dei: ecce
q̇ tollit pctã mũ-
di. Hic ẽ de quo
dixi/ post me ve-
nit vir q̇ an̄ me fact⁹ est: qꝛ prior
me erat. Et ego nesciebã eũ. Sꝫ
vt manifestet in isrl̃: ppterea veni
ego in aq̃ baptizãs. Et testimo-
niũ phibuit iohãnes dicẽs. Qꝛ
vidi spm̄ descẽdentẽ q̄si colũbã
de celo: ꝛ mansit sup eũ. Et ego
nesciebã eũ. Sed q̇ misit me ba-
ptizare i aq̃ ille michi dixit. Su
per quẽ videris spm̄ descẽdentẽ
ꝛ manẽtẽ sup eũ: hic est q̇ bapti-
zat in spũ sancto. Et ego vidi et
testimoniũ phibui: qꝛ hic est fi-
lius dei. Et dicit Credo. Offer.
ps.71 Reges tharsis ꝛ insule munera offe-
rẽt: reges arabũ et saba dona addu-
cẽt. et adorabunt eũ oẽs reges terre
et oẽs gentes seruiẽt ei. Secreta.

Hostias tibi dñe p nati fi-
lij tui apparitione deferi-
mus suppliciter exorãtes: vt si-
cut nostrorum ipse est auctor mu-
nerũ: ita sit ipse misericors ꝛ su-
sceptor ies⁹ xp̄s dñs nr̄. Qui te.
Coio. Uidim⁹ stellã ei⁹ in oriente ꝛ Mat.
venim⁹ cũ muneribus adorare dñm. 2.c. B
Celesti lumine Postcõ.
q̄s dñe semp ꝛ vbiq; nos
preueni: vt mysteriũ cuius nos
pticipes esse voluisti: ꝛ puro cer
nam⁹ intuitu ꝛ digno pcipiam⁹
effectu. P. Ab octa. epy. vsq; ad
purifica. post orationẽ dici dñr
iste orones. De⁹ q̇ salutis eterne.
Eccl̄ie tue q̄s. vel. De⁹ oim̄ fide-
liũ. vt infra. ¶ Si xp̄s breue fue
rit a dñica prima post octa. epy.
vsq; ad. lxx. ita q̄ offi. dñicalia
nõ possint expleri suis dieb⁹. of.
residuorum do. distribuũtur p eb-
domadã si festũ nõ ipediat. Silr
fit de do. post oct. pethe. vsq; ad
aduẽtũ. ¶ Do. ij. post epy. Int.

Mnis ter- p.65
ra adoret
te deus ꝛ
psallat ti-
bi psalmũ
dicat noi
tuo altissi
me. Ps. Iu- Eod
bilate deo
ois terra: psalmũ dicite noi eius da-
te gloriã laudi ei⁹. ℣. Glia. Oratio.
Omnipotens sempiterne de⁹ q̇ ce
lestia sil ꝛ terrena modera
ris: supplicatiões populi tui cle-
mẽter exaudi: ꝛ pacẽ tuã nostris
pcede tpib⁹. P do. Epla ad ro.
Fratres. Hñtes donatio- 12.c.
nes: scdm grãm q̇ data ẽ

nobis differētes. Siue pphetiā
fm rationē fidei. Siue ministe=
riū: i ministrādo. Siue q̄ docet:
i doctria. Qui exhortat i exhor
tādo. Qui tribuit i simplicitate.
Qui pēst in solitudine. Qui mi
seret: in hilaritate. Dilectio sine
simulatione. Odiētes malū: ad=
herētes bono. Charitatē frater
nitatis inuicē diligētes: hono=
re iuicē pueniētes. Sollicitudi=
ne nō pigri. Spū feruētes: dño
huiētes. Spe gaudētes: i tribu=
latiōe patiētes. Orōni instātes:
necessitatib⁹ sctōꝝ cōicātes: ho=
spitalitatē sectātes. Benedicite
persequētib⁹ vos: bñdicite ꝛ no
lite maledicere. Gaudere cū gau
dētib⁹: flere cū flētib⁹. Idipsum
inuicē sentiētes. Nō alta sapien
p. 106 tes: sꝫ hūilib⁹ ꝯsentiētes. Grad.
Misit dñs seruū suū et sanauit eos:
et eripuit eos de interitu eoꝝ. ℣. Cō
p. 148 fiteant dño mie ei⁹: ꝛ mirabilia ei⁹: fi
lijs hoim. Alla. ℣. Laudate dñm
oēs angeli ei⁹: laudate eū oēs ꝟtu=
tes eius. Scdm Johannem.
2.c.A

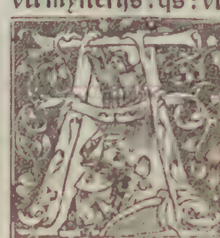

In illo tpe. Nuptie fa=
cte sunt in chana
galilee: et erat
mr iesu ibi. Vo=
catus est aūt ies⁹
ꝛ discipli ei⁹: ad
nuptias. Et defi
ciēte vino: dicit mat iesu ad eū
Vinū nō hñt. Dicit ei ies⁹ Quid
michi ꝛ tibi ē mulier? Nōdū ve=
nit hora mea. Dicit mr ei⁹ mini=
stris. Qdcūqꝫ dixerit vobis faci=
te. Erāt aūt ibi lapidee hydrie
sex posite fm purificationē iu=
deoꝝ: capiētes single metretas
binas vel ternas. Dixit eis ies⁹.
Implete hydrias aq̄. Et ipleue
runt eas: vsqꝫ ad sūmū. Et dicit
eis ies⁹. Haurite nūc/ ꝛ ferte ar=
chitriclino. Et tulerūt. Ut autē
gustauit architriclin⁹ aquā vi=
nū factū/ ꝛ nō sciebat vñ esset: mi
nistri autē sciebant q̄ hauserant
aquā vocat spōsū architriclin⁹ ꝛ
dicit ei. Ois hō primū bonū vi=
nū ponit: ꝛ cū iebriati fuerit tūc
id qd deteri⁹ est. Tu aūt huasti
bonū vinū: vsqꝫ adhuc. Hoc fe
cit initiū signoꝝ iesus i chana ga
lilee: ꝛ manifestauit gl'iam suā ꝛ
crediderūt i eū discipli ei⁹. Offer.
Jubilate deo vniuersa tra: iubilate ps. 65
deo vniuersa tra: psalmū dicite noi
ei⁹. venite ꝛ audite ꝛ narrabo vobis
oēs q̄ timetis deū/ q̄ta fecit dñs aie
O Blata dñe Secre (mec all'.
mūera sctifica: nosqꝫ a pec
catoꝝ nroꝝ maculis emūda. P.
Cōio. Dicit dñs implete hydrias Joh.
aqua ꝛ ferte architriclino: dū gustas 2.c.B
set architriclin⁹ aquā vinū factū: di=
xit spōso seruasti vinū bonū vsqꝫ ad=
huc. hoc signū fecit iesus primū corā
discipulis suis. Postcōio.
A Ugeat in nobis dñe q̄s
tue ꝟtutis opatio: vt diuinis ve
getati sacramētis: ad eoꝝ pmis
sa capiēda tuo mūere p̄uemur.
P d. Do. iij. post epy. Introi.
A Dorate p. 96.
deū oēs
āgeli ei⁹
audiuit ꝛ
letata est
syon. ꝛ ex
ultauerūt
filie iude.
ps. Dñs Eodē

regnauit exultet terra: letenť insule
multe. ℣ Glia pri. Oratio.
O mñps sempit̃ne deꝰ: infir=
mitatē nr̃am ꝓpiciꝰ respice:atq̃
ad ꝓtegendū nos dexteram tue
maiestatꝭ extēde. P. Epl'a ad ro.
12.c.d. F Ratres. Nolite esse pru=
dētes apud vosmetipsos
nulli malum ꝓ malo reddentes.
Prouidētes bona/ nō tātū corā
deo:sed etiā corā oībꝰ hoībꝰ. Si
fieri pōt qđ ex vobis est: cū oībꝰ
hoībꝰ pacē hñtes. Non vosmet=
ipsos defendētes charissimi:sed
date locū ire. Scriptū est enim
michi vindictā: ⁊ ego retribuam
dicit dñs. Sed si esurierit iimi=
cus tuꝰ:ciba illū. Si sitit:potum
da illi. Hoc ei faciens carbones
ignis ꝯgeres sup caput eiꝰ. No=
li vinci a malo: sꝫ vince i bono ma=
p.101. lū. Grad. Timebūt gētes nomē tu=
um dñe: et oēs reges ťre gl'iam tuã.
℣. Qm̃ edificauit dñs syō: ⁊ videbiť
p.96. in maiestate sua. Alla. ℣. Dñs re=
gnauit exultet ťra: letenť isule mľte.

Scdm matheū.
8.c.A I N ll.tē. Cū
descēdisset
iesus de mōte se=
cute sunt eū tur=
be multe. Et ec=
ce leprosus veni=
ens adorabat eū
dicens. Dñe si vis potes me mū
dare. Et extēdēs manū iesus te
tigit eū dicēs. Uolo. Mūdare.
Et ꝯfesti mūdata est lepra eius.
Et ait illi iesus. Uide nemini di
xeris:sed vade ostēde te sacerdo
ti/ ⁊ offer munꝰ qđ p̄cepit moy=
ses in testimoniū illis. Cū autē
ītroisset capharnaū: accessit ad
eū cēturio/ rogās eū et dicens.
Dñe puer meꝰ iacet i domo pa=
lyticꝰ/ ⁊ male torq̃ť. Et ait illi ie=
sus. Ego veniã ⁊ curabo eū. Et
rñdēs cēturio ait. Dñe non sum
dignꝰ vt itres sub tectū meū:sed
tm̃ dic ꝟbo ⁊ sanabiť puer meꝰ.
Nã ⁊ ego hō sū sub ptāte ꝯstitu=
tus hñs sub me milites. Et dico
huic vade et vadit: ⁊ alio veni ⁊
venit:⁊ seruo meo fac hoc / ⁊ fa=
cit. Audiēs autē iesus miratꝰ ē:
et seq̃ntibꝰ se dixit. Amen dico
vobis nō inueni tātā fidē in isrľ.
Dico aūt vobis:ꝙ multi ab oriē
te ⁊ occidēte veniēt/et recūbent
cū abrahã ysaac/et iacob / in re=
gno celoꝝ. Filij aūt regni eijci=
enť in tenebras exteriores. Ibi
erit fletus ⁊ stridor dētiū. ⁊ dixit
iesus centurioni. Uade / et sicut
credidisti fiat tibi. Et sanatꝰ est
puer in illa hora. Offer. Dextera p.11[?]
dñi fecit ꝟtutē dextera dñi exaltauit
me. non moriar sed viuam et narra=
H bo opera domini. Secreta.
Ec hostia q̃s dñe mūdet
nr̃a delicta: ⁊ ad sacrificium cele
brādū: subditorū tibi corpa mē=
tesq̃ sanctificet. Per do. Cōio.
Mirabantur oēs de his q̃ procede= Lu. 4.c.
Q bant de ore dei. Postcōio.
Uos tantis dñe largiris
vti mysterijs: q̃s: vt effectibus

nos eorū
veraciter
aptare di
gneris. p.
Do. iiij.
post epy.
Adorate de p.9[?]
um omes
ãgeli eiꝰ:

audiuit ⁊ letata est syō ⁊ exulta-
Eodē uerūt filie iude. Ps. Dñs regnauit
exultet t̃ra: letēt īsule multe. ℣. Glia.
Hoc offm̄ dr̄ p oēs dñicas vsq̄
Deus q̄ nos ad.lxx. Or.
in tātis piculis ɔstitutos
pro humana scis fragilitate nō
posse subsistere: da nobis salu-
tē mētis ⁊ corpis: vt ea q̄ p pec-
catis nr̄is patimur: te adiuuan-
te vincam⁹. P. Epl'a ad Roma.
13.ca.c Fratres. Nemini quicq̄
debeat͛: nisi vt īuicē dili-
gatis. Qui enim diligit primū:
legē īpleuit. Nā nō adulterabis
nō occides/ nō furaberis/ nō fal-
sum testimoniū dices/ nō ɔcupi-
sces rē primi tui: et si qd est ali-
ud mādatū: in hoc vbo īstaurat͛
Diliges primū tuū sicut teipm.
Dilectio primi: malū non opat͛.
Plenitudo g legis: est dilectio.
P.101. Gr. Timebūt gētes nomē tuū dñe: et
oēs reges t̃re gl'iam tuā. ℣. Qm̄ edi-
ficauit dñs syō: ⁊ videbit͛ i maiestate
P.96. sua. All'a. ℣. Dñs regnauit exultet
terra: letēt īsule multe. Scdm mat.
8.c.E

In il.t. Ascē-
dēte iesu in
nauiculam: secuti
sūt eū discipli ei⁹
Et ecce mot⁹ ma-
gn⁹ fact⁹ est i ma-
ri: ita vt nauicula
opiret͛ fluctibus.
Ipse vo dormiebat. Et accesse-
rūt discipli ei⁹: ⁊ suscitauerūt eū
dicētes. Dñe/ salua nos perim⁹.
Et dixit eis. Quid timidi estis
modice fidei? Tūc surgēs/ ip e-
rauit ventis et mari: et facta est
trāquillitas magna. Porro ho-
mines mirati sunt: dicentes.

Qualis est hic? Quia vēti ⁊ ma-
re: obediūt ei. Offm. Dextera dñi P.117.
fecit virtutem: dextera dñi exaltauit
me. nō moriar sed viuam: ⁊ narrabo
opera domini. Secreta.
Concede q̄s ops deus: vt
hui⁹ sacrificij mun⁹ obla-
tū/ fragilitatē nostram ab oī ma-
lo purget semp ⁊ muniat. P do.
Cōio. Mirabant͛ oēs de his q̄ pro-
cedebant de ore dei. Postcōio. Luce
4.c.d.
Munera tua nos de⁹ a de-
lectatiōib⁹ terrenis expe-
diāt: ⁊ celestib⁹ semp īstruāt ali-
mētis. P. ¶ Dñica.v.p⁹ epi. Int.

Dorate
deum oēs P.96.
āgeli ei⁹/
audiuit et
letata est
syō: ⁊ exul
tauerunt
filie iude.
Ps. Dñs re-
gnauit exultet t̃ra letent͛ īsule mul- Eodē
te. ℣. Glia patri. Sicut erat. Or.
Familiā tuā q̄s dñe cōti-
nua pietate custodi: vt q̄
in sola spe gratie celestis innitit͛
tua semp protectiōe muniatur.
Per. Epistola ad Colocenses.
Fratres. Induite vos si-
cut electi dei sancti et di- 3.c.B
lecti viscera mie/ benignitatem/
humilitatē/ modestiā/ patiētiā
supportantes inuicē/ ⁊ donātes
vobismetipsis si quis aduersus
aliquē habet querelam. Sicut ⁊
dñs donauit vobis: ita et vos.
Sup oia aūt hec charitatē ha-
bentes: qd est vīculū pfectiōis.
Et pax christi exultet in cordi-
bus vr̄is/ in qua ⁊ vocati estis i

vno corpe ꝛ grati estote. Verbū xp̄i habitet in vobis abundanter in omni sapientia docētes ꝛ ꝯmonētes vobismetipsos i psalmis/hymnis/ꝛ cāticis spūalibꝰ in gratia: cātātes in cordibꝰ vestris dño. Omne aūt qđcunqꝫ facitis in verbo aut in ope/ oīa in noīe dñi nostri iesu christi facite gratias agentes deo patri: p ie
ps.101. sum xp̄m dñm nostrum. Gr. Timebunt gētes nomē tuū dñe: et oēs reges terre gloriā tuā. ℣. Qm̄ edificauit dñs syon: ꝛ videbit in maiesta
ps.96. te sua. Alla. ℣. Dñs regnauit exultet tra: letent īsule multe. S. math.
13.c.
In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Simile est regnū celorū homini q̄ seminauit bonū semen in agro suo. Cū autē dormirēt hoīes: venit inimicus eiꝰ/ ꝛ supseminauit zizania in medio tritici/et abijt. Cum autē creuisset herba ꝛ fructum fecisset: tunc apparuerunt ꝛ zizania. Accedentes autē serui patrisfamilias dixerūt ei. Domine: nōne bonū semen seminasti in agro tuo? Unde ḡ habet zizania? Et ait illis. Inimicus hō hoc fecit. Serui aūt dixerūt ei. Uis imus ꝛ colligimꝰ ea? Et ait. Nō/ne forte colligētes zizania: eradicetis cū eis simul ꝛ triticum. Sinite vtraqꝫ crescere vsqꝫ ad messem: ꝛ in tēpore messis dicā messoribus. Colligite primū zizania: ꝛ alligate ea in fasciculos ad cōburēdū. Triticū autem cōgregate in horreū meū. Offr. Dextra dñi fecit vtutē: dextera dñi exaltauit me: nō moriar sed viuam ꝛ narrabo opera dñi. Secreta. ps.117

Hostias tibi dñe nr̄e placatiōis offerimꝰ: vt ꝛ delicta nr̄a miseratus absoluas: ꝛ nutātia corda tu dirigas. P dñm. Cōio. Mirabantur omnes de his q̄ procedebāt de ore dei. Postcōio. Luc. 4.c.

Quesumus oīps deus: vt illius salutaris capiamꝰ effectū: cuius per hec mysteria pignus accepimꝰ. P. Dñica in lxx. Statio ad sanctū laurentiū extra murum. Introitus. ps.17

Ircundederūt me gemitus mortis: dolores iferni circundederunt me ꝛ i tribulatione mea inuocaui dñm et exaudiuit de tēplo sancto suo vocē meam. ps. Diligā te dñe fortitudo mea: dñs firmamētū meū ꝛ refugiū meū ꝛ liberator meus. ℣. Glia patri. Oratio. Eod

Preces ppl̄i tui q̄s domine clementer exaudi: vt q̄ iuste pro pctis nr̄is affligimur: pro tui nois glia misericordit liberemur. P d. Epl'a ad corinthi. 1.9.d.

Fratres. Nescitis q hi q̄ in stadio currūt/ oēs quidem currūt: sed vnꝰ accipit brauiū. Sic currite vt ꝯphendatis. Oīs eīn q̄ in agone cōtendit: ab oībꝰ se abstinet. Et illi quidē vt corruptibilē coronā accipiant: nos aūt incorruptā. Ego igitur

sic curro nõ q̃si i icertũ. Sic pu-
gno/nõ q̃si aerẽ ꝟberãs: sed ca-
stigo corp⁹ meũ/ꝛ in ꝟuitutẽ re-
digo/ne forte cuȝ aliis p̃dicaue-
1.19.c. rim ipse reprob⁹ efficiar. Nolo
A. ẽm vos ignorare fr̃es: q̃m p̃res
nr̃i oẽs sub nube fuerunt/et oẽs
mare trãsierunt/ꝛ oẽs in moyse
baptizati sunt in nube ꝛ in mari
Et oẽs eandẽ escã spiritalẽ mã-
ducauerũt: ꝛ oẽs eũdẽ potũ spi-
ritalẽ biberunt. Bibebãt aũt de
spiritali ꝯseq̃nte eos petra. Pe-
p̃s.9. tra aũt erat xp̃s. Gr. Adiutor in
oportunitatib⁹ in tribulatõe/sperẽt
i te q̇ nouerũt te: q̃m nõ derelinq̃s q̃rẽ
tes te dñe. ℣. Q̃m nõ in finẽ obliuio
erit paup̃is: patiẽtia paupeꝝ nõ pi-
bit i etnũ: exurge dñe nõ p̃ualeat hõ
p̃.129. De pfundis clamaui Tract.
ad te dñe: dñe exaudi vocem
meã. ℣. Fiãt aures tue intẽdẽtes: in
orõnẽ ꝟui tui. ℣. Si iniq̃tates obꝟua-
ueris dñe: dñe q̇s sustinebit? ℣. Qr
apud te ꝓpiciatio est: ꝛ ꝓpter legem
tuã sustinui te dñe. Sc̃dm mat̃h.

20.c.a In illo t. Di
xit iesus di
scipl'is suis para
bolã hãc. Simi-
le est regnũ celo-
rũ hoĩ patrifami
lias: qui exiit pri-
mo mane ꝯduce-
re op̃arios in vineã suã. Cõuẽ-
tione aũt facta cũ op̃ariis ex de
nario diurno: misit eos i vineaȝ
suã. Et egressus circa horã ter-
tiã vidit alios stãtes i foro ocio
sos: ꝛ dixit illis. Ite ꝛ vos in vi-
neã meã: ꝛ qd̃ iustum fuerit da-
bo vobis. Illi aũt abierũt. Ite-
rum autem exiit circa sextam et
nonã horã: ꝛ fecit silr̃. Circa vn-
decimã ꝟo horã exiit: et inuenit
alios stantes/ꝛ dixit illis. Quid
hic statis tota die ociosi? Dicũt
ei. Quia nemo nos conduxit.
Dixit illis. Ite ꝛ vos in vineam
meã. Cũ sero aũt factũ esset: di-
xit dñs vinee p̃curatori suo. Vo
ca op̃arios ꝛ redde illis merce-
dẽ: icipiens a nouissimis vsq̃ ad
primos. Cũ venissent g̊ q̇ circa
vndecimã horã venerãt: accepe
rũt singulos denarios. Venien
tes aũt ꝛ primi: arbitrati sunt ꝙ
plus essent accepturi. Accepe-
rũt aũt ꝛ ipsi singulos denarios
Et accipiẽtes murmurabãt ad-
uersus patrẽfamilias dicentes.
Hi nouissimi vna hora fecerũt: ꝛ
pares illos nobis fecisti q̇ por-
tauim⁹ põd⁹ diei ꝛ estꝰ? At ille
rñdens vni eorum dixit. Amice
nõ facio tibi iniuriã. Nõne ex de-
nario ꝯuenisti mecũ? Tolle qd̃
tuũ est: ꝛ vade. Volo aũt ꝛ huic
nouissimo dare sicut ꝛ tibi. Aut
nõ licet mihi facẽ qd̃ volo? An
oclus tuus neq̃ est: q: ego bo-
nus suȝ? Sic erũt nouissimi pri-
mi: ꝛ primi nouissimi. Multi ei
sũt vocati: pauci ꝟo electi. Offr. p̃s.91.
Bonũ est ꝯfiteri dño: et psallere noĩ
tuo altissime. Secreta.
Muneribꝰ nr̃is q̃s dñe p̃ci
busq̃ susceptis: ꝛ celestibus nos
mũda mysteriis: ꝛ clemẽt exau-
di. p d. Cõ. Illumina faciẽ tuã sup̃ p̃s.30.
ꝟuũ tuũ ꝛ saluũ me fac i tua mia dñe
nõ ꝯfũdar: q̃m inuocaui te. Postcõ.
Fideles tui deus per tua
dona firmentur: vt eadẽ
ꝛ p̃cipiẽdo req̃rant: ꝛ querendo
sine fine percipiant. Per dñm.

¶ A .lxx. vsq3 ad fer. iiij. cinerũ nõ cãtat' tract9: nisi ĩ dñicis diebus ⁊ festis. ¶ Dñica in .lx. Statio ad sanctũ paulũ. Introitus.

p̃.43.

Exurge q̃re obdormis dñe: exurge et ne repellas in finẽ quare faciẽ tuam auertis / obliuisceris tribulationẽ nr̃am adhesit in terra vẽter noster: exurge dñe adiuua nos et libera
Eodẽ nos. ps. De9 aurib9 nr̃is audiuim9: patres nostri annũciauerunt nobis. ℣ Gloria patri. Oratio.

Deus q̃ cõspicis q2 ex nulla nr̃a actiõe confidimus: ꝯcede ꝓpicius: vt ꝯtra aduersa omnia doctoris gẽtiũ ꝓtectiõe muniamur. Per do. Ep̃la ad Corinthios.

2.11.c. D. Fratres. Libent' suffert3 insipiẽtes: cũ sitis ipi sapiẽtes. Sustinetis eñ si q̇s vos in seruitutẽ redigit: si q̇s deuorat / si q̇s accipit: si quis extollit': si q̇s in faciem vos cedit. Scd̃m ignobilitatẽ dico: q̃si nos infirmi fuerim9 ĩ hac parte. In quo quis audet / in ĩsipiẽtia dico: audeo ⁊ ego. Hebrei sunt: et ego. Israelite sunt: et ego. Semen abrahe sunt: ⁊ ego. Ministri xp̃i sunt: ⁊ ego. Ut min9 sapiens dico: plus ego. In laborib9 plurimis: in carcerib9 abundãtius / in plagis supra modũ / in mortib9 frequẽter. A iudeis quinquies quadragenas vna min9 accepi. Ter virgis cesus sum: semel lapidatus sum: ter naufragiũ feci. Nocte ⁊ die in ꝓfundo mar3 fui In itinerib9 sepe: periculis fluminũ: periculis latronũ: periculis ex genere piculis ex gẽtib9 / periculis in ciuitate / periculis ĩ solitudĩe / periculis ĩ mari / periculis in falsis fratrib9. In labore ⁊ erũna: in vigilijs multis. In fame et siti: in ieiunijs mult'. In frigore: et nuditate. Preter illa que extrĩsecus sunt instãtia mea quotidiana: sollicitudo oĩum ecclesiarũ. Quis infirmat': et ego nõ infirmor? Quis scãdalizat': ⁊ ego nõ vror? Si gl'iari oportet: que infirmitatis mee sũt gloriabor. De9 ⁊ pat' dñi nr̃i iesu christi scit: q̃ est bñdict9 in scl'a: ꝙ nõ mẽtior. Damasci ꝑposit9 gentis arethe regis custodiebat ciuitatem damascenorũ: vt me ꝯprehẽderet. Et p fenestrã in sporta dimissus sum p muru3: ⁊ sic effugi man9 ei9. Si gl'iari oportet non expedit quidẽ. Ueniã aũt ad vi-
siones ⁊ reuelationes dñi. Scio 2.12.
hoiem in xp̃o ante ãnos quatuordecim siue in corpe siue extra corpus nescio: de9 scit: raptũ huiusmodi vsq3 ad tertium celũ. Et scio hmõi hoiem / siue in corpe / siue extra corp9 nescio: de9 scit: qm̃ raptus est in paradisum: et audiuit archana ṽba q̃ non licet hoi loqui pro hmõi gloriabor: p me aũt nihil gl'iabor nisi in infirmitatib9 meis. Nam et si voluero gl'iari: nõ ero ĩsipiẽs. Ueritatem eñ dicã. Parco aũt ne quis me existimet supra id qd̃ videt i me: aut audit aliquid ex me. Et ne magnitudo reuelationũ ex-

tollat me: dat⁹ est mihi stimulus
carnis mee: angel⁹ sathane qui
me colaphizet. Propter qd ter
dñz rogaui: vt discederet a me.
Et dixit mihi. Sufficit tibi gr̃a
mea: nã virtus in infirmitate pfi
citur. Libẽter aũt gl'iabor i ifir=
Ps. 82 mitatib⁹ meis: vt ihabitet in me
virtus xpi. Gr. Sciant gẽtes qm̃
nomẽ tibi de⁹: tu solus altissim⁹ sup
omnẽ terrã. ℣. De⁹ me⁹ pone illos vt
rotã: ⁊ sicut stipulã ante faciẽ venti.
Commouisti dñe Tractus.
terrã ⁊ cõturbasti eã. ℣. Sana
ɔtritões ei⁹ qr mota est. ℣. Ut fugi=
ant a facie arc⁹: vt liberent electi tui

8.c.A Sc'dm Lucam.

In illo tpe. Cuz turba
plurima cõueni=
rẽt: ⁊ de ciuitati=
bus pperarẽt ad
iesum: dixit p si=
militudinẽ. Exijt
qui seminat semiare semẽ suũ: et
dum seminat aliud cecidit secus
viam: ⁊ cõculcatũ est ⁊ volucres
celi comederunt illud. Et aliud
cecidit supra petrã: et natũ aru=
it: qr nõ habebat humorem. Et
aliud cecidit int' spinas: ⁊ sil' ex=
orte spine suffocauerũt illud. Et
aliud cecidit i terrã bonã: ⁊ ortũ
fecit fructũ cẽtuplũ. Hec dicens
clamabat. Qui hz aures audiẽ=
di audiat. Interrogabant autẽ
eũ discipuli eius: q̃ esset hec pa=
rabola. Quibus ipse dixit. Uo=
bis datum est nosse mysteriũ re
gni dei: ceteris aũt in parabolis
vt vidẽtes nõ videãt: ⁊ audiẽtes
nõ intelligãt. Est aũt hec para=
bola. Semẽ est ṽbũ dei: qd aũt

secus viã: sunt q̃ audiunt deinde
venit diabolus ⁊ tollit verbũ de
corde eorũ ne credentes salui fi=
ant. Nã qd supra petrã: hi sũt q̃
cũ audierunt cũ gaudio suscipi=
unt ṽbũ. Et hi radices nõ hñt:
qr ad tps credũt: ⁊ in tpe tenta=
tiõis recedũt. Qd aũt in spinis
cecidit: hi sũt q̃ audierũt ⁊ a sol=
licitudinib⁹ ⁊ diuitijs ⁊ volupta
tib⁹ vite eũtes suffocãt: ⁊ nõ re=
ferũt fructũ. Qd autẽ cecidit in
terrã bonã: hi sunt q̃ in corde bo
no ⁊ optimo audiẽtes ṽbũ reti=
nẽt ⁊ fructũ afferunt in paciẽtia.
Offr. Perfice gressus meos in semi
tis tuis vt nõ moueant vestigia mea p̃.16.
inclina aurẽ tuã ⁊ exaudi ṽba mea: mi=
rifica mias tuas q̃ saluos facis spe=
rantes in te dñe. Secreta.
Oblatũ tibi dñe sacrificiuz
viuificet nos semp ⁊ muniat. Per.
Co. Introibo ad altare dei ad deũ p̃.42.
qui letificat iuuẽtutẽ meã. Postcõ.
Supplices te rogam⁹ oĩps
deus: vt q̊s tuis reficis sa=
cramẽtis: tibi etiã placitis morib⁹
dignãter deseruire ɔcedas. Per.
¶ Dñica in l. statio ad sctm̃ petrũ.
Esto mi= p̃.30.
hi in deũ et.70.
ptectorẽ
et in locũ
refugii vt
saluũ me
facias:
qm̃ firma
mentum
meũ ⁊ refugiũ meũ es tu et ppt
nomẽ tuũ dux mihi eris: ⁊ enu=
tries me. Ps. In te dñe spaui nõ cõ Eodẽ
fundar in eternũ: in iustitia tua libe
ra me. ℣. Gloria patri. Oratio

Preces nr̃as q̄s dñe clemēter exaudi: atq3 a peccato⁊ nr̃o⁊ vinculis absolutos: ab omi nos aduersitate custodi. Per do. Epl'a ad Corinthios.

1.13.c. A. Fratres. Si linguis hoim loquar ⁊ āgelo⁊: charitatē autē non habeā: factus sū velut es sonās aut cymbalū tinniens. Et si habuero pphetiam ⁊ nouerī mysteria oia ⁊ oēm sciētiā: ⁊ si habuero oēm fidē/ ita vt mōtes trāsferā: charitatē aūt nō habuero/ nihil sum. Et si distribuero in cibos pauperū oēs facultates meas: ⁊ si tradidero corpus meū ita vt ardeā: charitatē aūt non habuero nihil michi pdest. Charitas patiēs est: benigna ē. Charitas nō emulat: nō agit pperā: nō inflat: nō est ābitiosa/ nō q̄rit q̄ sua sunt. Nō irritat: non cogitat malū. Non gaudet sup iniq̄tate: cōgaudet aūt veritati. Oia suffert: oia credit: oia spat: oia sustinet. Charitas nūq̄ excidit. Siue prophetie euacuabūt: siue lingue cessabūt: siue sciētia destruet. Ex pte enī cognoscimus: ⁊ ex parte pphetam⁹. Cū aūt venerit qd pfectū ē: euacuabit qd ex pte est. Cū essē puul⁹ loq̄bar vt puul⁹ aspiciebā vt paruul⁹: cogitabā vt puul⁹. Qn̄ aūt factus sum vir: euacuaui q̄ erant puuli. Videm⁹ nūc p speculū in enigmate: tūc aūt facie ad faciē. Nūc cognosco ex pte: tunc aūt cognoscā sicut ⁊ cognitus sū. Nūc aūt manēt fides/ spes/ ⁊ charitas tria hec. Maior aūt ho⁊ ē charitas. Gr. Tu es de⁹ q̄ facis mirabilis sol⁹: notā fecisti in gētib⁹ v̄tutē

p̄.76. tuam. ℣. Liberasti in brachio tuo populū tuū: filios isrl' ⁊ ioseph. Tract.

Iubilate deo ois terra: seruite p̄.9 dño i leticia. ℣. Intrate i cōspectu ei⁹ i exultatiōe: scitote q̄ dñs ipe est de⁹. ℣. Ipe fecit nos ⁊ nō ipi nos nos aūt pplus ei⁹ ⁊ oues pascue ei⁹.

Scdm Lucam.

In il.t. Assumpsit ie- 18.c
sus duodeci3 discipulos suos: et ait ill'. Ecce ascendimus hierosolymā: ⁊ cōsūmabūt oia q̄ scripta sunt p pphetas de filio hois. Tradet enī gētib⁹ et illudet: ⁊ flagellabit ⁊ conspuet. Et postq̄ flagellauerit/ occidēt eū: ⁊ in die tertia resurget. Et ipsi nihil ho⁊ itellexerūt. Erat autē verbu3 istud abscōditū ab eis: ⁊ nō itelligebāt q̄ dicebant. Factū est aūt cū appropiq̄ret hierico: cecus quidā sedebat secus viam mēdicans. Et cū audiret turbā ptereuntē: introgabat quid hoc esset. Dixerūt aūt ei: q̄ iesus nazaren⁹ trāsiret. Et clamauit dicēs. Jesu fili dauid: miserere mei. Et qui preibāt icrepabāt eū: vt taceret. Ipe v̄o multomagis clamabat. Fili dauid miserere mei. Stās aūt iesus: iussit illū adduci ad se. Et cū appropinq̄sset: interrogauit illū dicēs. Quid tibi vis faciā? At ille dixit. Dñe vt videam. Et iesus dixit illi. Respice: fides tua te saluū fecit. Et cōfestim vidit: ⁊ seq̄bat illum magnificās deū. Et ois plebs vt vidit: dedit laudē deo. Offer. Bñ- p̄.1
dictus es dñe doce me iustificatiōes

tuas:bñdictus es dñe doce me iustificationes tuas:in labijs meis ꝓnũciaui oia iudicia oris tui. Secreta.

HEc hostia q̃s dñe emundet nr̃a delicta:ꝛ ad sacrificiũ celebranduz/ subditoꝝ tibi corpa mẽtesqꝫ sctificet.p. Cõio.

p.77. Mãducauerũt ꝛ saturati sunt nimis desideriũ coꝝ attulit eis dñs/ nõ sũt fraudati a desiderio suo. Postcõio

QVesumus oþs de⁹ vt qui celestia alimẽta pcepim⁹: per hec ꝯtra oia aduersa muniamur.ꝑ dñm. ¶ Feria.iiij.cineꝝ ante missam benedicuntur cineres facti de ramis bñdictis pteriti anni si habent in medio cho

p.68. ri ante altare hoc modo: primo cantatur Añã.

EXaudi nos dñe quoniã benigna est mia tua scd̃m multitudinẽ miserationum tuarum respice nos dñe. ps. Saluũ

Eodẽ me fac deus quoniam intrauerunt aque vsqꝫ ad animã meã. ṽ. Gloria. Et repetit.ã.Exaudi nos. Deinde dicit Dñs vobiscũ. Oratio.

OMñps sempitne de⁹ parce metuentibus ꝓpiciare supplicãtib⁹:ꝛ mittere digneris sanctũ angeluz tuũ de celis: qui bñ ✠ dicat et sancti ✠ ficet hos cineres : vt sint remediũ salubre oibus nomẽ sanctum tuum humiliter iplorãtib⁹: ac semetipos pro cõsciẽtia delictorũ suorũ accusantib⁹:atqꝫ ante cõspectũ diuine clementie tue facinora sua deplorãtib⁹ vel serenissimã maiestatẽ tuã suppliciter obnixeqꝫ flagitãtib⁹:ꝛ pstã ꝑ iuocationez sctissimi nois tui: vt q̇cunqꝫ eos sup se asperserint/pro redẽptione pctõrũ suoꝝ corporis sanitatem ꝛ aie tutelam ꝑcipiant. Per christum. ℞. Amen. Oratio.

DEus q̇ non mortẽ sed penitentiã desideras pctõꝝ fragilitatẽ conditionis humane benignissime respice: et hos cineres /quos causa ꝓferende humilitatis atqꝫ promerẽde venie capitib⁹ nostris iponi decreuimus: bene ✠ dicere tua pietate digneris: vt qui nos cinerẽ esse et ob prauitatis nostre meritum i puluerẽ reuersuros cognoscimus:pctõrũ oim veniam/ ꝛ premia penitẽtib⁹ repromissa misericorditer cõsequi mereamur.ꝑ christum dñm nostrũ. ℞. Amẽ.

DEus q̇ humiliatiõe flecteris: satisfactiõe placaris:aurẽ tue pietatis inclina p̃cib⁹ nr̃is: ꝛ capitib⁹ seruoꝝ tuorũ horum cinerum aspersiõe attactis :effunde ꝓpicius grãm tue bñdictionis:vt eos ꝛ spũ cõpunctionis repleas : ꝛ que iuste postulauerũt efficaciter tribuas et cõcessa ꝑpetua stabilitate intactos manere decernas . Per christum dñm nostrũ. ℞. Amẽ. Orõ.

OMnipotens sempiterne de⁹ q̇ niniuitis in cinere et in cilicio penitentibus indulgẽtie tue remedia p̃stitisti: cõcede ꝓpicius:vt sic eos imitemur habitu:quatinus venie ꝓsequamur obtẽtu. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate spiritussancti de⁹. Per oia scl'a se. ℞. Amẽ. Orõ.

¶ Expleta bñdictiõe primo imponitur cinis sacerdoti celebra

turo missam ab alio sacerdote /
si adest/alioq̄n ip̄e sacerdos ge=
nib⁹ flexis corā altari sibiipsi ci=
neres iponit ⁊ cātat stati ī cho=
Eccl'a ro.ā. Jmmutemur habitu in cine=
re ⁊ cilicio:ieiunem⁹ ⁊ plorem⁹ ante
dn̄m:q2 multū misericors est dimittere
Johe pctā nr̄a deus noster.ā. Juxta vesti=
lis.2. bulū ⁊ altare plorabāt sacerdotes ⁊
R leuite ministri dn̄i dicētes:parce dn̄e
parce pp̄lo tuo:et ne dissipes ora ca
nētiū ad te dn̄e. Sequit̄ R̄. cū. V.
Eccl'a et Gl'ia patri. R̄. Emēdem⁹ in meli⁹
que ignorant peccauimus:ne subito
preoccupati die mortis q̄ram⁹ spaciū
penitētie ⁊ iuenire non possim⁹. Attē
p̄.78. de dn̄e ⁊ miserere q2 peccauim⁹ tibi. V.
Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄: ⁊ ppt̄
honorē nois tui dn̄e libera nos. At=
tēde. V. Gl'ia. Attende. Sacerd. vo
dū cātāt āe. ⁊ rn̄so. prio mistris
stantib⁹ genib⁹ flexis corā alta=
ri iponit cinerē dicēs. Memēto
hō q2 puluis es: ✠ ⁊ in puluerē
reuerteris. Postea veniūt fr̄es
bini ⁊ bini:⁊ flexis genib⁹ añ al=
tare recipiūt cineres a sacerdo.
vt dictū est de mistris. Cōpleta
cinerū datione d. Dn̄s vobiscū.

C Oncede nobis dn̄e p̄si=
dia militie xp̄iane sanctis
inchoare ieiuniis: vt ɔtra spiri=
tuales neq̄tias pugnaturi/ cōti=
nentie muniamur auxiliis. Per
xp̄m dn̄m nr̄m. R̄. Amē. Deide
d. missa. Statio ad sanctā sabi=
Sap. nam. Introitus
11.c.d. M Isereris omniū
dn̄e ⁊ nichil odi=
sti eorū q̄ fecisti
dissimulās pctā
hoim ppt̄ peni=
tētiā ⁊ parcēs illis: q2 tu es dn̄s
deus nr̄. p̄. Miserere mei de⁹ miserere p̄.56
mei:qm̄ in te ɔfidit aīa mea. V. Gl'ia.

P Resta dn̄e fideli= Oro.
bus tuis: vt ieiunioꝝ ve=
nerāda solēnia: ⁊ cōgrua pieta=
te suscipiant:⁊ secura deuotione
ꝑcurrāt. P do. ¶ Ab hac die vs=
q2 ad dn̄icā de passiōe post ora=
tionē diei dr̄r orones. A cun=
ctis nos q̄s. ⁊c. et O p̄s sempi=
terne de⁹ q̄ viuoꝝ dn̄aris simul
et mortuoꝝ. ⁊c. Lec. iohelis pphete.

H Ec dicit dn̄s. Conuerti= 2.c
mini ad me in toto corde
vestro ī ieiunio ⁊ fletu ⁊ plāctu:
⁊ scindite corda vestra ⁊ non ve=
stimenta vr̄a. Et cōuertimini ad
dn̄m deū vestrū:q2 benignus et
misericors est:patiēs ⁊ multe mi=
sericordie ⁊ p̄stabilis sup mali=
cia. Quis scit si ɔuertat ⁊ igno=
scat de⁹:⁊ relinquat post se bn̄di
ctionē? Sacrificium et libamen
dn̄o deo nr̄o. Canite tuba in sy=
on:sctificate ieiuniū/ vocate ce=
tum/cōgregate populū/sctifica=
te ecclesi /coadunate senes/ cō=
gregate paruulos / et sugentes
vbera. Egrediat̄ spōsus de cubi
li suo:⁊ sponsa de thalamo suo.
Inter vestibulū et altare:plora=
bunt sacerdotes ministri dn̄i et
dicent Parce dn̄e parce popu=
lo tuo:et ne des hereditatē tuā
in opprobriū:vt dn̄entur eis na
tiōes. Quare dicunt in populis
vbi est de⁹ eoꝝ? Zelat⁹ est dn̄s
terrā suā: et pepcit populo suo.
Et rn̄dit dn̄s ⁊ dixit pp̄lo suo.
Ecce ego mittā vobis frumētū
vinū ⁊ oleū:⁊ replebimini in eis:
nō dabo vos vltra opprobrium
gētibus. Dicit dn̄s omipotens.

ps.56 Grad. Miserere mei deus miserere
mei:qm̄ in te cōfidit aīa mea.℣.Mi=
sit de celo ꝛ liberauit me:dedit me in
opprobriū cōculcātes me. Tract⁹.
p.102. Domine non scd̄m peccata no
stra q̄ fecimus nos:neqꝫ secū
dū iniqtates nostras retribuas no=
p.78. bis.℣.Dn̄e ne memineris iniqtatū
nostrarū antiquarū cito anticipent
nos mīe tue:qꝛ pauperes facti sum⁹
nimis.℣. Adiuua nos deus saluta=
ris noster: ꝛ ꝑpt gloriā nominis tui
dn̄e libera nos: ꝛ propicius esto pec
catis nostris ꝑpter nomē tuū. Su=
prascript⁹ tractus ab hac die di
ij.ꝛ.iiij.ꝛ.vj.feria.vsqꝫ ad.iiij.fe=
riā.maioris ebdomade. nisi p=
prius assignet̄:etiā si plura gra=
dualia cātata fuerit. S.matheū.

6.c.B In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis. Cū ieiunatis:nolite fieri sicut hipocrite tristes. Exterminānt. eni facies suas vt appareant hoībus ieiunantes. Amē dico vobis:receperunt mercedē suā. Tu aūt cū ieiunas vnge caput tuū ꝛ faciem tuā laua: ne videaris hominib⁹ ieiunās / sed patri tuo qui est in abscondito. Et pater tuus qui videt in abscondito: reddet tibi. Nolite thesaurizare vobis thesauros i terra:vbi erugo ꝛ tinea demolitur:ꝛ vbi fures effodiūt ꝛ furant̄ Thesaurizate aūt vobis thesauros in celo:vbi neqꝫ erugo neqꝫ tinea demolitur: ꝛ vbi fures nō effodiūt neqꝫ furant̄. Ubi enim est thesaurus tuus: ibi est et cor
tuū. Offer. Exaltabo te dn̄e qm̄ su= ps.29
scepisti me:nec delectasti inimicos me
os super me : domine clamaui ad te
et sanasti me. Secreta.
Fac nos q̄s dn̄e his muneribus offerēdis cōuenienter aptari:quibus ipsius venerabilis sacramēti celebram⁹ exordium.p do. Prefatio. Qui corporali ieiu. Et di quotidie vsqꝫ ad dn̄icā palmarū nisi in mis. de fe.
si occurrerit. Cōio. Qui medita= ps.1.
bit in lege dn̄i die ac nocte:dabit fructū suū i tpe suo. Postcōio.
Percepta nobis dn̄e p̄beant sacramēta subsidium vt tibi grata sint nr̄a ieiunia : et nobis pficiāt ad medelā.p dn̄m. Oro pria p̄cedēs orōnē sup pplm̄ finitur. Per oīa secula sclorū. Re. Amē. Deinde absolute dicit sacerdos. Orem⁹:Postea diaconus si i officio diaconat⁹ dicat. Humiliate capita vr̄a deo. Alioquin ipse sacerdos. Sequit̄ oro sup populū. Et hic mod⁹ seruat̄ tm̄mō in missa de feria vsqꝫ ad iiij.feriā maioris ebdo.iclusiue.
Super populū. Oratio.
Inclinātes se dn̄e maiestati tue ꝓpiciat⁹ intēde:vt q̄ diuino munere sunt refecti : celestibus semꝑ nutriāt̄ auxilijs. Per dn̄m. ¶ Feria quīta. Statio ad sanctum gregorium. Introit⁹.
Dum clamarē ad p.54.
dn̄m exaudiuit vocē meā ab his q̄ appropiquant michi:ꝛ humiliauit eos q̄ est ante secula et manet in eternū : iacta cogitatū tuum in dn̄o et ipse

p̃. 64. te enutriet. ps. Exaudi deus orõnẽ meã: ꝛ ne despexeris dep̃catione meã intẽde mihi ꝛ exaudi me. Glia. Orõ

DEus qui culpa offẽderis penitentia placaris: p̃ces populi tui supplicantis ꝓpicius respice: ꝛ flagella tue iracundie que pro peccatis nostris meremur auerte. Per dñm nostrum.

Lectio Esaie prophete.

38.ca. A. IN dieb⁹ illis. Egrotauit ezechias vsqꝫ ad mortem. Et introiuit ad eum esaias fili⁹ amos ꝓphete ꝛ dixit ei. Hec dicit domin⁹. Dispone domui tue: quia morieris tu et nõ viues. Et conuertit ezechias faciẽ suã ad pariete: et orauit ad dñm / et dixit. Obsecro dñe memento q̃so quõ ambulauerim corã te in ỽitate et in corde pfecto: ꝛ qđ bonũ est in oculis tuis fecerim. Et fleuit ezechias fletu magno: ꝛ factum est ỽbũ dñi ad esaiã dicẽs. Uade et dic ezechie. Hec dicit dñs de⁹ dauid pr̃is tui. Audiui orationẽ tuã: et vidi lachrymas tuas. Ecce ego adijciam sup dies tuos q̃ndecim ãnos: ꝛ de manu reg; assyrioꝝ eruã te et ciuitatẽ istã. Et protegã eã: ait dñs ops.

p̃. 54. Grad. Jacta cogitatũ tuũ in dño: ꝛ ipse te enutriet. ℣. Dũ clamarẽ ad dominũ audiuit vocẽ meã ab his q̃ appropinquãt mihi. Scd̃m matheũ.

8.c. A IN il. t. Cũ itroisset iesus capharnaũ: accessit ad eũ cẽturio rogãs eũ: ꝛ dicẽs. Dñe / puer meus iacet in domo paralitic⁹ et male torquet. Et ait illi iesus. Ego veniã ꝛ curabo eũ. Et rñdẽs cẽturio ait. Dñe non sum dignus vt itres sub tectũ meũ: sed tm̃ dic ỽbo ꝛ sanabit puer me⁹. Nã ꝛ ego hõ sũ sub ptãte ꝯstitutus hñs sub me milites: et dico huic vade et vadit: et alio veni ꝛ venit: ꝛ seruo meo fac hoc: et facit. Audiẽs aũt iesus mirat⁹ est: ꝛ seq̃ntib⁹ se dixit. Amẽ dico vobis: nõ inueni tantã fidẽ in isrl̃. Dico aũt vobis: q̃ multi ab oriente ꝛ occidẽte veniẽt ꝛ recumbẽt cũ abraã isaac ꝛ iacob in regno celoꝝ. Filij aũt regni eijciẽtur in tenebras exteriores. Ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dẽtiũ. Et dixit ies⁹ cẽturiõi. Uade ꝛ sicut credidisti: fiat tibi. Et sanat⁹ ẽ puer: i illa hora. Offr. Ad te dñe leuaui aiam meã: de⁹ me⁹ i te cõfido nõ erubescã: neqꝫ irrideãt me inimici mei: etenim vniuersi q̃ te expectãt nõ cõfundẽt. p̃. 24

SAcrificijs p̃ntib⁹ Secr. dñe q̃s itẽde placat⁹: vt et deuotioni nr̃e ꝓficiãt ꝛ saluti. P do. Cõio. Acceptabis sacrificiũ iustitie oblatiões ꝛ holocausta sup altare tuum dñe. Postcõio. ps. 5

CElestis doni bñdictione pcepta supplices te de⁹ ops depcamur: vt hoc idẽ nob; ꝛ sacrĩ cã sit ꝛ salut;. P do. Sr pplm. oꝛ

PArce dñe pce pplo tuo ꝛ dignis flagellatiõib⁹ castigat⁹: i tua miseratiõe respiret P do. ¶ Fer. vi. Statio ad scos iohãnẽ ꝛ pauliũ.

AUdiuit dñs ꝛ misert⁹ ẽ mihi dñs fact⁹ est adiutor ps. 3

Eodē me⁹.ps. Exultabo te dñe qm̄ suscepisti me:nec delectasti inimicos meos super me. Gloria patri. Oratio.

Inchoata ieiunia q̄s dñe benigno fauore prosequere vt obseruantiā quā corporaliter exhibem⁹:mētibus etiā sinceris
58.ca. exercere valeamus. Per dñm.
A. Lectio esaie prophete.
Hec dicit dñs deus. Clama ne cesses / quasi tuba exalta vocē tuā: ⁊ annuncia pplo meo scelera eoꝝ: ⁊ domui iacob peccata eoꝝ. Me etenī de die i diē querūt: ⁊ scire vias meas volūt quasi gens q̄ iusticiā fecerit:et q̄ iudiciū dei sui non dereliquerit. Rogāt me iudicia iustitie: ⁊ appropinq̄re deo volūt. Quare ieiunauim⁹ et nō aspexisti: humiliauim⁹ aīas nostras et nescisti? Ecce in die ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra: ⁊ oēs debitores vestros repetitis. Ecce ad lites et contentiones ieiunatis: ⁊ percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut vsq₃ ad hāc diē:vt audiatur in excelso clamor vester. Nunquid tale est ieiunium qd elegi/ per diem affligere hominē aīam suā? Nunquid cōtorquere quasi circulum caput suū: et saccum et cinerem sternere? Nunquid istud vocaui ieiunium et diē acceptabilem dño? Nōne hoc est magis ieiuniū quod elegi. Dissolue colligatiōes ipietatis:solue fasciculos deprimētes Dimitte eos q̄ confracti sunt liberos:et omne onus dirumpe. Frāge esurienti panē tuū:⁊ egenos vagosq₃ induc i domū tuā. Cū videris nudum operi eū: et carnē tuā ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum:⁊ sanitas tua citius orietur. Et āteibit faciē tuā iustitia tua: et gloria dñi colliget te. Tunc inuocabis:et dñs exaudiet. Clamabis: et dicet ecce adsum. Qr misericors sum: dominus deus
tuus. Grad. Unam petij a dño hāc ps.26
requiram: vt inhabitē in domo dñi. ℣. Ut videā voluntatē dñi:et protegar a templo sancto eius. Tract⁹.
Domine non scdm̄ peccata no p.102.
stra que fecimus nos:neq₃ secundū iniquitates nostras retribu-
as nobis. ℣. Domine ne memineris p.78.
iniquitatum nostrarū antiquarum: cito anticipent nos mie tue:q₃ pauperes facti sumus nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: et ꝑpter gloriā nōis tui dñe libera nos:et ꝑpicius esto peccatis nostris ꝑpter nomen tuum. Secundū matheum.

In illo tem- c.5B.
pore. Dixit iesus discipulis suis. Audistis q₂ dictum est antiquis. Diliges ꝓximū tuū: ⁊ odio habebis inimicum tuū. Ego autē dico vobis. Diligite inimicos vestros: bñfacite his qui oderunt vos:et orate ꝓ ꝑsequentib⁹ et calūniantib⁹ vos vt sitis filij pr̄is vestri qui in celis est:qui solē suū oriri facit super bonos ⁊ malos / et pluit super iustos et iniustos. Si enim diligitis eos qui vos diligunt: quam mercedē habebitis? Nōne et publicani hoc faciunt? Et si salutaueritis fratres vestros

tātū quid amplius facitis? Nō-
ne et ethnici hoc faciunt? Esto-
te ergo vos perfecti: sicut ⁊ pat
vester celestis ꝑfectus est. At-
tēdite ne iustitiā vestrā faciatis
corā hoīb⁹ vt videamini ab eis.
Alioquin mercedē non habebi-
tis: apd̄ p̄rem v̄rm q̄ in celis est.
Cū ergo facis elemosynā: noli
tuba canere āte te: sicut hipocri
te faciūt in sinagogis ⁊ invicis:
vt honorificent ab hoīb⁹. Amē
dico vobis: receperūt mercedē
suā. Te autē faciēte elemosynā:
nesciat sinistra tua q̄d faciat de-
xtera tua: vt sit elemosyna tua ī
abscondito. Et pater tu⁹ qui vi-
det in abscondito: reddet tibi.
p̄. 118. Offer. Dñe viuifica me scḋm eloquiū
tuū vt sciā testimonia tua. Secre.
Sacrificiū dñe obseruātie
paschalis offerimus: p̄sta
q̄s: vt tibi ⁊ mētes nr̄as reddat
acceptas: ⁊ cōtinentie ꝓmotio-
ris nobis tribuat facultatem. p
p̄s. 2. do. Cōio. Seruite dño ī timore: ⁊ ex-
ultate ei cū tremore: apphēdite disci
plinā ne peat̄ de via iusta. Postc.
Spiritū nob̄ dñe tue cha-
ritatis infunde: vt q̄s pa-
ne celesti satiasti: tua facias pie-
tate concordes. Per dñm nr̄m.
eiusdē. Super populū. Oratio.
Tuere dñe populū tuum/ ⁊
ab oīb⁹ peccatis clemen-
ter emūda: quia nulla ei nocebit
aduersitas: si nulla ei dñet iniq-
tas. p d. ¶ Sab.
Statio ad sctū
triphonē. Int.
p̄. 29. Audiuit dñs et
misert⁹ est michi
dñs fact⁹ ē adiu
tor meus. ps. Exaltabo te dñe qm̄ Eod
suscepisti me: nec delectasti inimicos
meos sup me. ℣. Glīa. Oro
Adesto dñe supplicatiōi-
bus nr̄is ⁊ cōcede vt hoc solēne
ieiuniū qḋ animis corporibusq̃
curandis salubriter institutū est
deuoto fuitio celebremus. p d.
Lectio esaie prophete.
Hec dicit dñs de⁹. Si ab- 58.
stuleris de medio tui catenam ⁊ E.
desieris digitū tuum extēdere
⁊ loqui qḋ non ꝓdest: cū effude-
ris esuriēti aīam tuā ⁊ aīam af-
flictā repleueris: tūc orieť in te-
nebris lux tua ⁊ tenebre tue erūt
sicut meridies. Et requiē dabit
tibi dñs de⁹ tu⁹ semp: ⁊ īplebit
splēdoribus aīam tuam / et ossa
tua liberabit. Et eris quasi hort⁹
irriguus ⁊ sicut fons aquarum/
cui⁹ non deficiēt aq̄. Et edifica-
bunt in te deserta seculoꝝ: fun-
damēta generationis ⁊ gn̄atio-
nis suscitabis. Et vocaberis edi-
ficator sepium: auertens semi-
tas iniquitatum. Si auerteris a
sabbato pedē tuū facere volun-
tatē tuā in die sancto meo: ⁊ vo-
caberis sabbatū delicatū ⁊ sctm̄
dñi gloriosum et glorificaueris
eū dū nō facis vias tuas: ⁊ non
iuenitur volūtas tua / vt loqua-
ris sermonē: tunc delectaberis
sup dño et sustollā te sup altitu-
dinem terre: ⁊ cibabo te heredi-
tate iacob patris tui. Os enim
domini locutū est. Grad. Unam ps
petij a domino hanc requiram: vt in
habitem in domo domini. ℣. Ut vi-
deam voluntatem domini et prote-
gar a templo sancto eius.
Secundum Marcum.

6.c.F

In illo tpe. Cum sero eēt factū erat nauis in medio mari ⁊ ies⁹ sol⁹ i terra. Et vidit discipulos suos laborātes in remigādo. Erat eñ vētus cōtrari⁹ eis. Et circa quartā vigiliam noctꝫ venit ad eos ābulās supra mare:⁊ volebat p̄terire eos. At illi vt viderūt eū ambulantē supra mare/putauerūt fantasma esse: ⁊ exclamauerunt. Oēs eñ eū viderunt:⁊ cōturbati sunt. Et statim locut⁹ est cū eis:⁊ dixit illis Cōfidite. Ego sum nolite timere. Et ascēdit ad illos in nauim: ⁊ cessauit vētus. Et plus magis itra se stupebāt. Nō eñ itellexerāt de panib⁹. Erat eī cor illorū obcecatū. Et cū trāsfretassent p̲uenerūt in t̄rā genesareth:⁊ applicuerūt. Cūqꝫ egressi eēnt de naui:cōtinuo cognouerūt eum. Et p̄currētes vniuersam regionem illā:ceperūt i grabatis eos q̇ se male habebāt circunferre: vbi audiebant eū esse. Et q̄cūqꝫ introibat in vicos: vel in villas aut in ciuitates:i plateis ponebant infirmos: ⁊ deprecabātur eum. vt vel fimbriā vestimēti ei⁹
p̄. 118. tangerēt. Et quotquot tāgebāt eū:salui fiebant. Offer. Dñe viuifica me secundum eloquiū tuum: vt sciam testimonia tua. Secreta.

Suscipe dñe sacrificiū cuius te voluisti dignanter imolatiōe placari/ presta q̄s: vt huius operatione mundati:beneplacitū tibi nostre mētis offeram⁹ effectum. Per do. Cōio.

Seruite dño in timore et exultate ei ps.2.
cū tremore:app̄hēdite disciplinā ne opeatꝫ de via iusta. Postcō.

Celestꝫ vite munere vegetati q̄s domie vt qđ est nobis in presenti vita mysteriū:fiat eternitatis auxilium. Per dñm no.

Super populū. Oro.

Fideles tui deus p̲ dona tua firmentur:vt eadē percipiēdo requirant:⁊ querendo sine fine percipiant. Per do. ¶ Dñica prima in.xl. Statio ad sāctū iohannē in laterano. Introit⁹.

Inuocauit me et ego exaudiā eum: eripiā eū ⁊ glorificabo eū: lōgitudine dierū ad- p̄.90.
iplebo eū. ps. Qui habitat in adiutorio altissimi:in protectione dei celi commorabitur. ℣. Gloria. Oro. Eodē

Deus q̇ ecclesiā tuam annua quadragesimali obseruatiōe purificas:presta familie tue:vt quod a te obtinere abstinēdo nititur: hoc bonis operibus exequatur. Per dñm.

Epistola ad corinthios.

Fratres. Hortamur vos 2.6.c. A.
ne inuacuū gratiā dei recipiatis. Ait eñ tempore accepto exaudiui te: et in die salutis adiuui te. Ecce nūc tēpus acceptabile:ecce nunc dies salutis. Nemini dantes vllā offensionē: vt nō vituperetur ministerium nostrū. Sed in oibus exhibeamus

nosmetipsos sicut dei ministros ĩ multa patiētia : ĩ tribulatiõib⁹: in necessitatib⁹:in āgustijs:ĩ plagis:ĩ carcerib⁹:ĩ seditiõib⁹ : ĩ laborib⁹:ĩ vigiliis:ĩ ieiunijs: in castitate:in scĩa : ĩ lõganimitate:in suauitate:ĩ spũsctõ : in charitate nõ ficta:in vbo vitatis:in virtute dei. Per arma iustitie a dextris ꝛ a sinistris p gliaꝫ ꝛ ignobilitatē:p infamiā ꝛ bonā famā. Ut seductores ꝛ veraces. Sicut q̄ ignoti:et cogniti. Quasi morientes: ꝛ ecce viuim⁹. Ut castigati:ꝛ nõ mortificati. Quasi tristes:semp autē gaudentes. Sicut egentes : multos autē locupletantes. Tanq̄ nihil hñtes:ꝛ

p̄. 90. omnia possidentes. Grad. Angelis suis mādauit de te : vt custodiāt te in oĩbus vijs tuis. ℣. In manib⁹ portabũt te:ne vnq̄ offendas ad lapidem pedē tuũ. Tractus.

p̄. 90. Qui habitat ĩ adiutorio altissimi:in protectione dei celi commorabiť. ℣. Dicet dño susceptor meus es: ꝛ refugiũ meũ de⁹ meus sperabo in eũ. ℣. Qm̃ ipse liberauit me de laqueo venātiũ:ꝛ a verbo aspo. ℣ Scapulis suis obũbrabit tibi:ꝛ sub pennis ei⁹ spabis. ℣ Scuto circundabit te vitas ei⁹:nõ timebis a timore nocturno. ℣. A sagitta volante p diem a negocio pambulante ĩ tenebris : a ruina et demonio meridiano. ℣ Cadēt a latere tuo mille:ꝛ decē milia a dextris tuis/tibi aũt nõ appropinquabit. ℣. Qm̃ angelis suis mādauit de te vt custodiāt te in oĩbus vijs tuis. ℣ In manib⁹ portabũt te:ne vnq̄ offendas ad lapidē pedē tuũ. ℣. Sup aspidē et basiliscũ ābulabis:ꝛ cõculcabis leonē ꝛ draconē. ℣. Qm̃ in me sperauit liberabo eũ: protegā eũ qm̃ cognouit nomē meũ. ℣. Inuocabit me et ego exaudiā eũ: cũ ipso sum in tribulatiõe. ℣. Eripiā eũ ꝛ glorificabo eũ: longitudine dierũ adimplebo eum : ꝛ ostēdam illi salutare meum.

Scd̃m matheũ. 4.c.

In illo tpe. Duct⁹ ē iesus in desertum a spũ:vt tentaret a diabolo. Et cũ ieiunasset q̄dragin ta dieb⁹ et q̄draginta noctib⁹:postea esuriit. Et accedēs tētator:dixit ei. Si fili⁹ dei es : dic vt lapides isti panes fiāt. Qui rñdens dixit. Scriptũ est. Nõ in solo pane viuit homo sed in omni verbo/qd̃ pcedit de ore dei. Tunc assumpsit eũ diabolus ĩ sanctā ciuitatē / ꝛ statuit eum supra pinnaculũ tēpli: ꝛ dixit ei. Si fili⁹ dei es:mitte te deorsũ. Scriptũ est eñ:qr angelis suis mādauit de te : ꝛ in manib⁹ tollēt te/ne forte offendas ad lapidē pedē tuũ. Ait illi iesus rursum. Scriptũ ē. Nõ tētabis dñꝫ deũ tuũ. Iterũ assũpsit eũ diabolus ĩ mõtē excelsum valde:ꝛ ostēdit ei oĩa regna mũdi/ꝛ gloriam eoꝝ:ꝛ dixit illi. Hec oĩa tibi dabo:si cadēs adoraueris me. Tũc dixit ei iesus. Uade sathana. Scriptũ est eñ. Dñm deum tuũ adorabis:ꝛ illi soli seruies. Tũc reliquit eũ diabolus:et ecce angeli accesserũt:ꝛ ministrabāt ei.

Offr. Scapulis suis obũbrabit tibi dñs: et sub pēnis ei⁹ spabis:scuto circũdabit te vitas ei⁹. Scr. p̄. 90

Sacrificiũ quadragesima-

lis initij solẽniter imolamus te
dñe depcãtes: vt cũ epularũ re-
strictiõe carnaliũ: a noxijs quo-
qȝ voluptatib⁹ tẽperemur. P d.
Eodẽ Cõio. Scapulis suis obũbrabit ti-
bi: et sub pẽnis eius sperabis: scuto
circũdabit te veritas ei⁹. Postcõio.
Tua nos dñe sacramẽti li-
batio sancta restauret: et
a vetustate purgatos in myste
rij salutaris faciat trãsire cõsor-
tiũ. Per do. ¶ Fer. ij. Statio ad
sctm petrũ ad vincula. Introit⁹.

ps. 122.
Sicut oculi seruo
rũ i manib⁹ dño-
rũ suoꝝ: ita ocu-
li nr̃i ad dñm de-
um nostrum do-
nec misereat̃ no-
bis: miserere nobis dñe misere-
Eodẽ re nobis. ps. Ad te leuaui oculos
meos: q̃ hitas in celis. ℣ Glia. Or.
Conuerte nos de⁹ saluta-
ris nr̃: ⁊ vt nobis ieiuniũ
quadragesimale pficiat: mẽtes
nr̃as celestib⁹ istrue disciplinis.
Per. Lectio ezechiel. pphete.
34. c. Hec dicit dñs deus. Ecce
C. ego ipse requirã oues me-
as et visitabo illas: sicut visitat
pastor gregẽ suũ in die qñ fue-
rit in medio ouiũ suarũ dissipa-
tarũ: sic visitabo oues meas: et
liberabo eas de oĩbus locis in
quib⁹ disperse fuerãt in die nu-
bis ⁊ caliginis. Et educam eas
de populis: ⁊ ꝯgregabo eas de
terris. Et inducã eas in terram
suã: ⁊ pascã eas in mõtib⁹ israel
in riuis et in cunctis sedib⁹ ter-
re. In pascuis vberrimis pascã
eas: ⁊ in mõtib⁹ excelsis israel
erũt pascua eaꝝ. Ibi requiescent
in herbis virentibus: et in pa-
scuis pinguibus pascentur sup
mõtes israel. Ego pascam oues
meas: et accubare eas faciã di-
cit dñs deus. Quod perierat re
quiram: et quod abiectum fue-
rat reducam: et quod confractũ
fuerat alligabo: ⁊ qd infirmum
fuerat consolidabo: et quod pin
gue ⁊ forte custodiã. Et pascam
illas in iudicio et iustitia: dicit
dominus ops. Grad. Protector ps. 83.
noster aspice deus et respice sup ser-
uos tuos. ℣. Dñe deus virtutum ex-
audi preces seruoꝝ tuoꝝ. Tract⁹.
Domine non scdm peccata no ps. 102.
stra q̃ fecimus nos: neqȝ scdm
iniquitates nr̃as retribuas nobis.
℣. Dñe ne memineris iniqtatũ nr̃arum ps. 78.
ãtiquaꝝ: cito anticipẽt nos mie tue:
qr paupes facti sum⁹ nimis. ℣. Ad-
iuua nos deus salutaris nr̃: ⁊ pter
gloriã nois tui dñe libera nos ⁊ pro-
picius esto peccatis nostris propter
nomen tuum. Scdm matheum.

In illo tpe. 25. ca.
Dixit iesus C.
dis. suis. Cũ vene-
rit fili⁹ hois i ma-
iestate sua et oẽs
angeli eius cũ eo:
tũc sedebit super
sedem maiestatis
sue. Et cõgregabunt̃ añ eũ oẽs
gẽtes: ⁊ separabit eos ab inuicẽ
sicut pastor segregat oues ab
hedis. Et statuet oues quidẽ a
dextris suis: hedos aũt a sinistris.
Tũc dicet rex his qui a dextris
eius erunt. Uenite bñdicti pa-
tris mei: possidete paratũ vobis
regnũ a cõstitutiõe mundi. Esu-
riui eñi: ⁊ dedistis michi mãdu-

care. Sitiui: et dedistis michi bibere. Hospes erã: et collegistis me. Nudus erã: et cooperuistis me. Infirm⁹ erã: et visitastis me. In carcere erã: et venistis ad me. Tũc rñdebunt ei iusti/ dicẽtes. Dñe qñ te vidimus esurientẽ et pauim⁹ te: sitientẽ/ et dedim⁹ tibi potũ? Qñ autẽ te vidim⁹ hospitẽ et collegim⁹ te: aut nudum et cooperuim⁹ te? Aut qñ te vidim⁹ infirmũ/ aut in carcere: et venim⁹ ad te? Et rñdẽs rex dicet illis. Amẽ dico vobis q̃diu fecistis vni de his fratrib⁹ meis minimis/ michi fecistis. Tũc dicet et his q̃ a sinistris ei⁹ erũt. Discedite a me maledicti i ignẽ eternũ: q̃ paratus est diabolo et angelis ei⁹. Esuriui enĩ: et nõ dedistis michi manducare. Sitiui et nõ dedistis michi potum. Hospes eram: et non collegistis me. Nudus erã: et non cooperuistis me. Infirm⁹ et in carcere: et non visitastis me. Tũc rñdebũt ei et ipi dicẽtes. Dñe qñ te vidimus esuriẽtẽ/ aut sitientẽ/ aut hospitẽ: aut nudũ: aut infirmũ: vel in carcere: et nõ ministrauimus tibi? Tunc rñdebit illis: dicens. Amẽ dico vobis: q̃diu nõ fecistis vni de minorib⁹ his: nec michi fecistis. Et ibũt hi in suppliciũ eternũ. Iusti aũt i vitã eter-

p̃. 118. nã. Offer. Leuabo oculos meos et cõsiderabo mirabilia tua dñe vt doceas me iustitias tuas: da michi intellectũ vt discã mãdata tua. Secr.

Munera tibi dñe oblata sanctifica: nosq̃ a pctõrũ nostrorum maculis emunda. Per

Mat. dñm. Cõio. Amen dico vobis: q̃d vni ex minimis meis fecist: mihi fecistis: venite bñdicti pr̃is mei: possi- 25. C.
dete preparatum vobis regnum ab initio seculi. Postcõmunio

Salutaris tui dñe munere satiati: supplices exoramus vt cui⁹ letamur gustu: renouemur effectu. Per dñm nostrum.

Super populum. Oratio.

Absolue quesum⁹ dñe nostrorum vincula peccatorum: et q̃cquid pro eis meremur propiciatus auerte. Per dñm.

Feria tertia. Statio ad sanctam anastasiam. Introitus.

Domine refugiũ factus es nobis a generatione et progenie: a seculo et in seculũ tu es. ps. Priusq̃ mõtes fierẽt aut formaretur terra et orbis: a seculo et vsq̃ in seculum tu es deus. ps. Gloria patri et filio. Oro. ps. 89 Eod.

Respice dñe familiã tuam et presta: vt apud te mens nostra tuo desiderio fulgeat: q̃ se carnis maceratiõe castigat. Per do. Lectio esaie pphete.

In diebus illis. Locutus est esaias ppheta dicens. Querite dñm dũ inueniri põt: inuocate eũ dũ prope est. Derelinquat impius viã suã/ et vir iniquus cogitatiões suas: et reuertatur ad dñm et miserebitur ei⁹: et ad deũ nostrũ qm̃ multus est ad ignoscendũ. Non enĩ cogitationes mee cogitatiões vestre: neq̃ vie mee vie vr̃e/ dicit dñs. Quia sicut exaltant celi a terra sic exaltate sunt vie mee a viis vestris: et cogitationes mee a 55. C. B.

cogitationibus vestris. Et quo-
modo descendit imber et nix de
celo/et illuc vltra nō reuertitur/
sed inebriat terrā: et infundit eā
⁊ germinare eam facit: ⁊ dat se-
men serenti/⁊ panē comedēti: sic
erit ꝟbum meū qđ egrediet᷑ de
ore meo. Nō reuertet᷑ ad me va
cuū: sed faciet quecūqꝫ volui/ et
prosperabit᷑ in his ad que misi
p̄.140 illud. Ait dñs oṗs. Gr. Diriga-
tur oratio mea sicut incensum in cō-
spectu tuo dñe. ℣. Eleuatio manuū
mearꝫ sacrificiū vespertinū. S. math.
21.c.b

In illo tpe.
Cū intras-
set iesus hierosolimā: cōmota est
vniuersa ciuitas
dicens. Quis est
hic? Populi aūt
dicebant. Hic est
iesus propheta a nazareth gali-
lee. Et intrauit iesus in templuz
dei: ⁊ eijciebat oēs vendentes ⁊
ementes in tēplo/et mēsas num
mulariorꝫ/⁊ cathedras vēdētiū
columbas euertit. Et dixit eis.
Scriptū est: dom⁹ mea/domus
orationis vocabit᷑. Uos autē fe-
cistis illā speluncam latronū. Et
accesserūt ad eū ceci ⁊ claudi in
templo: et sanauit eos. Uidētes
autē principes sacerdotū ⁊ scri-
be mirabilia que fecit/⁊ pueros
clamātes ⁊ dicentes/osanna fi-
lio dauid idignati sunt: et dixe-
runt ei. Audis quid isti dicunt?
Jesus aūt dixit eis. Utiqꝫ. Nū-
quid legistis/ q: ex ore īfantiū ⁊
lactentiū pfecisti laudē? Et reli-
ctis illis: abijt foras extra ciui-
tatē in bethaniam. Ibiqꝫ doce-
bat eos: de regno dei. Offerto.
In te dñe speraui dixi tu es de⁹ me⁹: in p̄.30.
manibus tuis tpa mea. Secreta.
Oblatꝫ qs dñe placare mu-
neribus: ⁊ a cūctis nos de-
fende periculis. P do. Cōio. Cū ps.4.
inuocarē te exaudisti me de⁹ iusticie
mee: in tribulatiōe dilatasti me mise
rere mihi dñe ⁊ exaudi orōnem meā
Presta qs oṗs Postcōio.
de⁹: vt illius salutaris ca-
piam⁹ effectū: cui⁹ p hec myste-
ria pignus accepim⁹. Per do.
A Super populum. Orō.
Scendant ad te dñe pre
ces nostre: et ab ecclesia tua cū-
ctā repelle nequitiā. Per dñm.
¶ Feria.iiij.q̄tuor tēporꝫ. Sta-
tio ad scām mariā maiorē. Int.
Reminiscere mi- p̄.24.
serationū tuarū
dñe: ⁊ mīe tue q̄
a seclo sunt ne vn
q̄ dñentur nobis
inimici nostri li-
bera nos de⁹ isrl' ex oib⁹ angu-
stiis nr̄is. p̄s. Ad te dñe leuaui ani- Eodē
mā meā: de⁹ meus in te confido non
erubescā. ℣ Gl'ia pa. Orēm⁹. Fle-
ctamus genua Leuare. Oratio
Preces nr̄as q̄s dñe cle-
mēter exaudi: ⁊ cōtra cū-
cta nobis aduersantia: dexterā
maiestatis tue extende. P dñm.
Lectio libri Exodi.
In diebus illis. Dixit dñs 24.c.
ad moysen. Ascēde ad me in mō E
tem: ⁊ esto ibi. Daboqꝫ tibi du-
as tabulas lapideas et legē ac
mandata que scripsi: vt doceas
filios israel. Surrexerunt autē
moyses et iosue minister eius:
ascendēsqꝫ moyses in mōtē dei

senioribꝰ ait. Expectate hic: donec reuertamur ad vos. Habetis aarõ ⁊ hur vobiscũ: si q̇d natum fuerit q̄stionis: referetis ad eos. Cũq; ascendisset moyses: operuit nubes montẽ. Et habitauit glĩa dñi sup sinay: tegens illum nube sex diebus. Septimo autẽ die: vocauit eũ dñs de medio caliginis. Erat autem species glorie dñi: quasi ignis ardens sup verticẽ montis in ꝯspectu filioꝝ israel. Ingressusq; moyses mediũ nebule: ascẽdit in montẽ: et fuit ibi q̄draginta diebꝰ: ⁊ qua-
p.14. draginta noctibꝰ. Gr. Tribulationes cordis mei dilatate sunt: de necessitatibꝰ meis eripe me dñe. ℣. Vide humilitatẽ meã ⁊ laborẽ meũ: et dimitte oĩa pctã mea. Hic dr̃ Dñs vobiscũ. sine Flectamꝰ ge. Or.

Deuotionẽ ppl̃i tui q̄s domine benignꝰ intende: vt qui per abstinentiã macerant̃ in corpe: ꝑ fructũ boni operis reficiant̃ in mente. Per dominum.

3.19. Lectio libri Regum.
ca.A. In diebꝰ illis. Venit helyas in bersabee iuda: ⁊ dimisit ibi puerum suum: ⁊ prexit in desertum viã vniꝰ diei. Cũq; venisset et sederet subter vnã iuniperũ: petiuit aĩe sue vt moreret̃: ⁊ ait. Sufficit mihi dñe / tolle queso aĩam meã. Neq; eñ melior sum q̃ patres mei. Proiecitq; se: et obdormiuit in vmbra iuniperi. Et ecce angelꝰ dñi tetigit eũ: dixitq; illi. Surge / comede. Et respexit: ⁊ ecce ad caput suũ subcinericiꝰ panis et vas aq̄. Comedit ergo ⁊ bibit: ⁊ rursum obdormiuit. Reuersusq; est ãgelꝰ dñi secũdo: et tetigit eũ. Dixitq; illi. Surge / comede: grandis eñ tibi restat via. Qui cũ surrexisset comedit et bibit. Et ãbulabat in fortitudine cibi illiꝰ q̄draginta diebus ⁊ q̄draginta noctibꝰ: vsq; ad mõtẽ dei oreb. Tractus. p.v

De necessitatibus meis eripe me dñe: vide hũilitatẽ meã et laborẽ meũ: ⁊ dimitte oĩa pctã mea. ℣. Ad te dñe leuaui aĩam meã: deus meus in te ꝯfido nõ erubescã: neq; irrideant me inimici mei. ℣. Etenĩ vniuersi q̇ te expectãt nõ ꝯfundentur: cõfundant̃ oẽs faciẽtes vana. S. mat.

In illo tpe. 12.c
Accesserũt ad iesum scribe ⁊ pharisei dicẽtes. Magister volumus a te signum videre. Qui rñdẽs ait illis Gñatio mala ⁊ adultera signũ q̄rit: ⁊ signũ non dabit̃ ei / nisi signũ ione pphete. Sicut eñ ionas fuit in vẽtre ceti tribus diebus ⁊ tribus noctibꝰ: sic erit filius hoĩs in corde terre / tribꝰ diebus ⁊ tribus noctibus. Viri niniuite surgent in iudicio cũ gñatione ista et condẽnabũt eã: q2 penitentiã egerunt in predicatiõe ione. Et ecce plus q̃ ionas hic. Regina austri surget in iudicio cũ gñatione ista / ⁊ cõdẽnabit eã / q2 venit a finibꝰ terre audire sapiam salomonis. Et ecce plus q̃ salomon hic. Cũ aũt imundus spũs exierit ab homie ambulat per loca arida: q̄rẽs requiẽ ⁊ nõ inuenit. Tũc dicit. Reuertar in domũ meã: vnde exiui. Et veniens

lucnit eā vacātē scopis mūdatā
⁊ ornatā. Tunc vadit ⁊ assumit
secū septē alios spūs neqores se
⁊ ingressi hītāt ibi. Et fiunt no-
uissima hōis illi⁹: peiora priori-
bus. Sic erit ⁊ gn̄atiōi huic pes
sime. Adhuc eo loquēte ad tur-
bas: ecce mr̄ eius ⁊ fr̄es stabant
foris q̄rētes loqui ei. Dixit autē
ei q̄dā. Ecce mat̄ tua ⁊ fr̄es tui:
foris stant q̄rētes te. At ipse re-
spondēs dicēti sibi ait. Que est
mat̄ mea: ⁊ qui sūt fr̄es mei? Et
extēdēs manū in discipulos su-
os dixit. Ecce mr̄ mea/⁊ fratres
mei. Quicūq; em̄ fecerit volūta
tē p̄ris mei q̄ in celis est: ip̄e me⁹
Ps. 118. frat̄ ⁊ soror ⁊ mat̄ est. Offr̄. Me-
ditabor i mādatis tuis q̄ dilexi valde
⁊ leuabo manus meas ad mandata
tua que dilexi. Secreta.
Hostias tibi dn̄e placatio
nis offerim⁹/vt ⁊ delicta nr̄a mi
serat⁹ absoluas: ⁊ nutātia corda
Ps. 5. tu dirigas. P d. Cōio. Intellige
clamorē meū itēde voci orōnis mee:
rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ qm̄ ad te orabo dn̄e
Tui dn̄e pceptiōe Postc̄.
sacramēti: ⁊ a nr̄is mūde-
mur occultis: ⁊ ab hostiū libere-
mur insidijs. Sup pplm̄. Orō.
Mentes nr̄as q̄s dn̄e lumi-
ne tue claritatis illustra:
vt videre possim⁹ q̄ agēda sunt:
et q̄ recta sunt agere valeamus.
P do. ¶ Feria. v. Statio ad san
ctū laurētiū palisperne. Introi.
Ps. 95 Confessio et pul-
chritudo in ɔspe
ctu eius: scītitas ⁊
magnificentia in
Eodē scītificatiōe eius.
Ps Cātate dn̄o cāti-
cum nouū: cātate dn̄o ois t̄ra. Glia.
Deuotionē populi Orō.
tui q̄s dn̄e benign⁹ inten-
de: vt q̄ p abstinētiā macerantur
in corpe: per fructū boni operis
reficiantur in mente. Per.
Lec. ezechielis pphete.
In diebus illis. Fact⁹ est 18. c. a
sermo dn̄i ad me dicens. Quid
est q inter vos parabolā verti-
tis: in puerbiū istud i terra isra-
el dicētes. Patres nr̄i comede-
runt vuā acerbā/ ⁊ dētes filiorū
obstupescunt: viuo ego dicit do
minus deus: si erit vobis vltra
parabola hec in puerbiū in isrl̄.
Ecce oēs anie mee sunt. Ut aīa
mea p̄ris: ita et aīa filij mea est.
Aīa que peccauerit: ipsa morie-
tur. Et vir si fuerit iustus/ ⁊ fece
rit iudiciū et iusticiā/in montib⁹
non comederit/ et oculos suos
non leuauerit ad idola domus
israel/et vxorem proximi sui nō
violauerit/et ad mulierem men-
struatā non accesserit et hoiem
non cōtristauerit/pign⁹ debito-
ri reddiderit/per vim nichil ra-
puerit/panē suū esurienti dede
rit/et nudū operuerit vestimen
to/⁊ ad vsurā non cōmodauerit
et amplius nō acceperit ab ini-
quitate auerterit manū suā z iu-
diciū verum fecerit inter virum
⁊ virū: et in p̄ceptis meis ābu-
lauerit: ⁊ iudicia mea custodie-
rit vt faciat veritatē: hic iustus
est. Uita viuet: ⁊ non morietur.
Ait dn̄s omp̄s. Gr. Custodi me Ps. 16
dn̄e vt pupillā oculi: sub vmbra alar̄
tuarū protege me. ℣ De vultu tuo
iudiciū meū pdeat: oculi tui videant
equitatem. Scdm Matheum.

15. ca. E.

In illo tpe. Egressꝰ iesus secessit i partes tyri ꝛ sydōis. Et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamauit: dicens ei: miserere mei dñe fili dauid: filia mea male a demonio vexatur. Qui non rñdit ei verbū. Et accedētes discipuli eius: rogabant eū dicentes. Dimitte eā: qꝛ clamat post nos. Ipse autem respōdēs ait. Nō sum missus/nisi ad oues q̄ perierūt domꝰ israel. At illa venit ꝛ adorauit eum dicens. Dñe adiuua me. Qui respōdens ait. Nō est bonū sumere panē filiorum: ꝛ mittere canibus. At illa dixit. Etiam dñe. Nam ꝛ catelli edunt de micis: q̄ cadūt de mēsa dominorū suorū. Tūc rñdēs iesus ait illi. O mulier/magna est fides tua. Fiat tibi: sicut vis. Et sanata est filia
ps. 33. eius ex illa hora. Offert. Immittit angelus dñi in circuitu timentiū eum et eripiet eos: gustate et videte quoniā suauis est dñs. Secreta.

Sacrificia dñe q̄s ꝓpicius ista nos saluēt: que medicinalibꝰ sunt īstituta ieiunijs. p
Ioha. 6. c. e. dñz. Cōio. Panis quē ego dedero caro mea est ꝓ seculi vita. Postcō.

Tuorū nos dñe largitate donorū: ꝛ tpalibus attolle presidijs: et renoua sempiternis. Per do. Supplin. Oro.

Da q̄s dñe ppl'is xp̄ianis: et que profitentur agnoscere: et celeste munus diligere quod frequētāt. Per do. ¶ Feria sexta. Statio ad sctōs duodecim apl'os. Ad missam. Int.

De necessitatibus meis eripe me dñe: vide humilitatē meā ꝛ laborē meū: ꝛ dimitte omnia pctā mea. p. 24 Ps. Ad te dñe leuaui aiam meā: deꝰ meꝰ in te ꝯfido nō erubescā. V. Glia. Oro.

Esto dñe ꝓpicius plebi tue: ꝛ quā tibi facis esse deuotā: benigno refoue miseratꝰ auxilio. p d. Lec. ezechiel. (pphete. 8. ca

Hec dicit dñs deus. Aia que peccauerit: ipsa morief. Filius nō portabit iniq̄tatē pr̄is: ꝛ pater nō portabit iniq̄tatē filij. Iusticia iusti sup eū erit ꝛ ipietas ipij erit sup eū. Si autē impius egerit penitentiam ab oibus pctis suis que opatꝰ est/ꝛ custodierit vniuersa ꝑcepta mea/ et fecerit iudiciū et iusticiam: vita viuet ꝛ nō morietur. Oim iniq̄tatū eiꝰ quas operatus est: nō recordabor. In iusticia sua quā opatus est viuet. Nunq̄d volūtatis mee est mors ipij/dicit dñs deus: ꝛ nō couertaf a vijs suis et viuat? Si autē auerterit se iustus a iusticia sua et fecerit iniq̄tatē/ fm oēs abominatiōes quas opari solet impius nunq̄d viuet? Oēs iusticie eiꝰ quas fecerat: nō recordabūtur. In preuaricatione qua p̄uaricatus est/ꝛ in pctō suo q̄ peccauit: in ipsis morief. Et dixisti: Non est equa via dñi. Audite g̃ domꝰ isrl. Nunq̄d via mea non est equa/ꝛ non magis vie vestre praue sunt? Cū eīn auerterit se

iustus a iusticia sua ꝛ fecerit ini-
quitatē:morief in eis. In iusti-
cia sua quā opatus est:morietur
Et cū auerterit se ipius ab ipie-
tate sua quā opatus est:ꝛ fecerit
iudiciū ꝛ iusticiā:ipse aiam suā vi
uificabit. Cōsiderās em̄ ꝛ auer-
tēs se ab oib⁹ iiquitatibus suis
quas opatus est:vita viuet ꝛ nō
ps.85. morief. Ait dn̄s ops. Gr. Sal-
uum fac seruū tuū: de⁹ me⁹ sperantē
ps.102. i te. ℣. Aurib⁹ pcipe dn̄e orōnē meā.
Domine non scdm Tract⁹.
pctā nostra que fecim⁹ nos:
neqꝫ scdm iniqtates nr̄as retribuas
ps.78. nobis. ℣. Dn̄e ne memineris iniqta-
tū nr̄arū antiquaꝝ:cito āticipēt nos
mie tue:qꝛ paupes facti sum⁹nimis.
℣. Adiuua nos de⁹salutaris noster:
ꝛ ppt gl'iam nois tui dn̄e libera nos
et ppici⁹ esto pctis nr̄is ppter nomē
Jo.c.5. tuum. Scdm Johannem.

In illo tpe. Erat dies festus iudeorū et ascēdit iesus hierosolymam. Est autem hierosolymis pbatica piscina: que cognominat hebraice bethsaida/ quinqꝫ porticus habēs. In his iacebat multitudo magna languentiū/cecorū/claudorū/ ꝛ aridorū: expectātiū aque motū. Angel⁹ aūt dn̄i scdm tēpus descēdebat in piscinā: et mouebaf aqua. Et qui prior descendisset in piscinā post motionē aq̄ : sanus fiebat a quacūqꝫ detinebaf infirmitate. Erat aūt quidā homo ibi triginta et octo annos habēs in infirmitate sua. Hunc ergo cū vidisset iesus iacētem/ ꝛ cognouisset qꝛ iam multū tēpus haberet:dixit ei. Vis sanus fieri? Rn̄dit ei languidus. Dn̄e hoiem non habeo:vt cū turbata fuerit aqua / mittat me in piscinā. Duz venio enim ego:alius ante me descendit. Dixit ei iesus. Surge/tolle grabatū tuum:ꝛ ambula. Et statim san⁹ fact⁹ est homo: ꝛ sustulit grabatū suum et ambulabat. Erat autē sabbatum: in illa die. Dicebāt ergo iudei: illi q̇ sanus factus fuerat. Sabbatū est:non licet tibi tollere grabatuz tuum. Respōdit eis. Qui me sanū fecit:ille mihi dixit. Tolle grabatū tuū:ꝛ ābula. Interrogauerūt ergo eū. Quis est ille hō q̇ dixit tibi:tolle grabatū tuuz ꝛ ambula? Is aūt q̇ san⁹fuerat effectus: nesciebat q̄s eēt. Iesus aūt declinauit a turba ꝯstituta in loco Postea iuenit eū iesus in tēplo: et dixit illi. Ecce san⁹ fact⁹ es iā noli peccare:ne deterius tibi aliquid ꝯtingat. Abijt ille hō ꝛ nūciauit iudeis: qꝛ iesus esset q̇ fecit eū sanū.
Off. Bn̄dic aia mea ps.102.
dn̄m:ꝛ noli obliuisci oēs retributio-
nes eius: et renouabif sicut aq̇la iu-
uentus tua. Secreta.
Suscipe q̄s dn̄e mūera nostris oblata seruitijs:ꝛ tua ppicius dona scīfica. P do. Co.
Erubescāt ꝛ ꝯturbenf oēs inimici mei ps.6.
auertāt retrorsum ꝛ erubescāt valde
Per hui⁹ Postcō. velocif. dn̄e opationē mysterij: et vitia nr̄a purgēf:ꝛ iusta desideria cōpleanf. P d. Sup populū.
Exaudi nos miseri- Oro.
cors de⁹:ꝛ mentibus nr̄is

gr̄e tue lumē ostēde. P. ¶ Sabbato. Statio ad scm̄ petrū. Int.
p. 87. Intret oro mea in ɔspectu tuo inclina aurē tuam ad precez meā dñe. Ps. Dñe de⁹ salutis
Eodē meę: in die clamaui ꝛ nocte corā te. Gl'a. Oremus. Flectamus genua Leuate. Or.

Populū tuū q̄s dñe respice: atq; ab eo flagella tue iracundie clementer auerte. Per dñm.

Lec. libri Deuteronomii.

26.ca. In dieb⁹ illis: orauit moy-
D. ses ad dñm dicēs. Respice dñe de sanctuario tuo et de excelso celorū hītaculo: ꝛ bñdic populo tuo isrl'/et trā quā dedisti nobis sicut iurasti patribus nr̄is dare terrā lacte ꝛ melle manātē. Audi isrl'. Hodie dñs de⁹ tu⁹ precepit tibi vt facias mādata ei⁹ atq; iudicia: ꝛ custodias ꝛ impleas ex toto corde tuo: ꝛ ex tota aīa tua. Dñm elegisti hodie vt sit tibi deus ꝛ ambules in vijs ei⁹ et custodias cerimonias illius: et mādata atq; iudicia: et obedias ei⁹ iperio. En dñs elegit te hodie: vt sis ei popul⁹ peculiaris sicut locutus est tibi: ꝛ custodias oīa p̄cepta eius ꝛ faciat te excelsiorē cūctis gētibus: quas creauit in laudē ꝛ nomē ꝛ gloriā suā Ut sis ppl's sctūs dñi dei tui: si-
p. 78. cut locutus ē tibi. Gr. Propici⁹ esto dñe pctis nostris: nequā dicāt gētes vbi est de⁹ eoꝝ: V. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: ꝛ ꝑpter honorē nois tui dñe libera nos. Oremus. Flectam⁹ genua Le. Oro

Protector nr̄ aspice deus vt qui maloꝝ nostroꝝ pōdere premimur: ꝑcepta mia libera tibi mēte famulemur. Per dñm.

Lec. libri deuteronomij.

In dieb⁹ illis. Dixit moy- 11.c
ses filijs israel. Si custodieritis mādata que ego p̄cipio vobis/ ꝛ feceritis vt diligatis dñm deū vestrū: ꝛ ābuletis in oībus vijs ei⁹ adherētes ei: disperdet dñs oēs gentes istas ante faciē vestrā: ꝛ possidebitis eas q̄ maiores ꝛ fortiores vobis sunt. Ois locus quē calcauerit pes vester: vester erit. A deserto ꝛ libano ꝛ flumie magno eufratre: vsq; ad mare occidentale erunt termini vestri/nullusq; stabit cōtra vos. Terrorem vestrum ꝛ formidinē dabit dñs de⁹ vester/ sup omnē terrā quā calcaturi estis: sicut locutus est vobis dñs de⁹ vester.
Gr. Protector noster aspice de⁹ et p. 8
respice sup seruos tuos. V. Dñe deus virtutū exaudi preces seruoꝝ tuoꝝ. Orē⁹. Flectam⁹ genua Leuate.

Adesto q̄s dñe Oratio. supplicatiōibus nr̄is: vt esse te largiēte mereatur ꝛ inter ꝓspera humiles: et inter aduersa securi. Per dñm. Lectio libri Machabeorum.

In diebus illis. Orationē 2.1.c
faciebāt sacerdotes dū offerrēt sacrificiū pro populo isrl': ionatha inchoante/ceteris autem respōdētibus/et dicētibus. Bñfaciat vobis de⁹: ꝛ meminerit testamēti sui: quod locutus est ad abraā ꝛ ysaac ꝛ iacob seruorum suorū fidelium. Et det vobis cor oibus vt colatis eū: et faciatis eius voluntatē. Adapiat cor ve-

strum in lege sua: ꝛ in preceptis suis:et faciat pacem. Exaudiat oratiões vestras/ꝛ recōciliet vo bis. Nec vos deserat in tpe ma=
Ps.98 lo dñs de⁹ noster. Gr. Conuer= tere dñe aliquātulū:ꝛ deꝓcare super seruos tuos. V. Domine refugiū fa= ctus es nobis a gñatiōe ꝛ progenie. Oremus. Flectam⁹ genua Leua. Preces populi tui Oro. q̄s dñe clemēter exaudi: vt qui iuste pro peccatis nostris affligimur:pro tui nois glia mi sericorditer liberemur. Per do=
36.c.a minū nrm. Lec. libri sapientie.

Miserere nostri deus oim et respice nos: et ostende nobis lucē miserationū tuarū:ꝛ immitte timorē tuū sup gentes que non exquisierūt te:ꝛ cogno scant qꝛ non est deus nisi tu: vt enarrent magnalia tua. Alleua manū tuam sup gentes alienas: vt videāt potētiā tuā. Sicut eñ in cōspectu eorū sanctificat⁹ es in nobis:sic in conspectu nostro magnificaberis in illis vt cogno scāt te: sicut et nos cognouim⁹: quoniā nō est de⁹ preter te dñe. Innoua signa: ꝛ imuta mirabi= lia. Glorifica manū:ꝛ brachium dextrū. Excita furorē:ꝛ effunde iram. Extolle aduersariū:ꝛ affli ge inimicum. Festina tempus:ꝛ memento finis. Ut enarrēt mi=
P.140 rabilia tua:dñe de⁹ noster. Gr. Dirigat̄ oratio mea sicut incēsum in ɔspectu tuo dñe. V. Eleuatio manuū mearū sacrificiū vespertinū. Orem⁹. Flectam⁹ genua Leuate. Oro.

Actiones nostras q̄s dñe aspirando ꝑueni ꝛ adiu= uādo ꝓseq̄re:vt cuncta nr̄a ope= ratio a te semꝑ incipiat et per te cepta finiatur. Per dñz nostrū. Lectio Danielis prophete.

In dieb⁹ illis. Angel⁹ dñi 3.c.E. descēdit cū azaria ꝛ socijs eius in fornacē:et excussit flāmā ignis de fornace: et fecit mediū fornacis quasi vētū roris flātē. Flāma aūt diffusa est sup forna= cem cubitis q̄dragintanouē: et incendit quos reperit iuxta for= nacē de caldeis ministros regꝫ qui eā incēdebāt. Illos aūt non tetigit oino ignis/ neqꝫ cōtrista uit: nec quicq̄ꝫ molestie intulit. Tunc hi tres q̄si ex vno ore lau dabāt ꝛ glificabāt deū in forna= ce dicentes. Hymnus.

Benedict⁹ es dñe de⁹ patrum Dañ.3 nroꝝ. R. Et laudabilis ꝛ gliosus in ca.F. scl'a. V. Et bñdictū nomē glie tue qd est sanctū. R. Et laudabile ꝛ gliosuꝫ in scl'a. V. Bñdict⁹ es i tēplo sctō glo rie tue. R. Et laudabilis. V. Benedi= ctus es sup thronum sctm̄ regni tui. R. Et laudabilis. V. Bñdict⁹ es sup sceptrū diuinitatis tue. R. Et lauda. V. Bñdict⁹ es q̄ sedes sup cherubi = tuēs abyssos. R. Et laudabi. V. Bñ= dict⁹es q̄ābulas sup pēnas vētoꝝ ꝛ supꝑ vndas maris. R. Et laudabi. V. Bñdicant te oēs angeli ꝛ scti tui. R. Et laudēt te ꝛ glificēt in scl'a. V. Bñ= dicant te celi/terra/ mare/ ꝛ oia que in eis sunt. R. Et laudēt te ꝛ glorifi cent in secula. V. Gloria patri ꝛ filio et spiritui sctō. R. Et laudabili ꝛ glo rioso in secula. V. Sicut erat in pnci pio ꝛ nūc ꝛ semꝑ ꝛ in secula seculoꝝ amē. R. Et laudabili ꝛ glorioso i se= cula. Et reincipit V. Bñdictus es dñe deus patrū nostroꝝ. R. Et lau= dabilis et gloriosus in secula. Ms.

dicit. ℣. Dn̄s vobiscū. sine Flectamus genua Leuate. Oro.

DEus q̄ tribus pueris mitigasti flām̄as igniū: ꝯcede ꝓpicius vt nos famulos tuos nō exurat flām̄a vitioꝝ. P d.

1.5.c.d Ep̄la ad Thessalonicē.

FRatres. Rogamus vos corripite inq̄etos cōsolami pusillanimes: suscipite infirmos / patientes estote ad oēs. Uidete ne q̄s alicui malū pro malo reddat: sed semꝑ quod bonū est sectamini inuicē / ⁊ in oēs. Semꝑ gaudete / sine intermissiōe orate: in oibus gratias agite. Hec est em̄ volūtas dei in christo iesu: in oibus vobis. Spiritū nolite extinguere: ꝓphetias nolite spernere. Omnia aūt ꝓbate: qd̄ bonū est tenete. Ab omi specie mala: abstinete vos. Ip̄e autē de⁹ pacis sctificet vos ꝑ oia: vt integer spūs vester ⁊ aia ⁊ corpus sine querela: in die aduent⁹

p̄.116. dn̄i nr̄i iesu xp̄i seruet. Tractus

LAudate dn̄m oēs gentes: et collaudate eum oēs ppl̄i. ℣. Qm̄ cōfirmata est suꝑ nos mia ei⁹: ⁊ veritas dn̄i manet i eternū. S. mat.

17.c.a

IN illo tp̄e. Assumpsit iesus petrū et iacob: ⁊ iohannez fratrē eius: ⁊ duxit illos i montez excelsum seorsuz ⁊ transfiguratus est ante eos. Et resplēduit facies ei⁹ sicut sol: ⁊ vestimēta eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt illis moyses ⁊ helyas: cum eo loquentes. Rn̄dens autē petr⁹: dixit ad iesum. Dn̄e / bonum est nos hic esse. Si vis faciamus hic tria tabernacula: tibi vnum / moysi vnum / ⁊ helye vnum. Adhuc eo loquente: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est filius meus dilectus / in quo mihi bene cōplacui: ip̄m audite. Et audientes discipuli / ceciderunt in faciē suam: ⁊ timuerunt valde. Et accessit iesus ⁊ tetigit eos: dixitq̄ꝫ. Surgite: nolite timere. Leuantes aūt oculos suos neminē viderūt: nisi soluz iesum. Et descēdētib⁹ illis de mōte: precepit eis iesus dicēs. Nemini dixeritis visionē: donec filius homis a mortuis resurgat.

Offer. Dn̄e deus salutis mee in die clamaui et nocte corā te: intret oratio mea in ꝯspectu tuo dn̄e. Secre. p̄. 87

PResentibus sacrificijs q̄s dn̄e ieiunia nostra sctifica: vt quod obseruātia nr̄a profitetur extrinsecus: interi⁹ operetur. Per dn̄m. Cōio. Dn̄e deus meus in te speraui: libera me ab oibus persequentibus me et eripe me. ps.

SAnctificatio- Postcōio. nibus tuis oīpotens deus et vitia nostra curētur: ⁊ remedia nobis eterna ꝓueniāt. Per dominū. Super populū. Oro.

FIdeles tuos deus benedictio desiderata confirmet: que eos et a tua voluntate nunq̄ꝫ faciat discrepare: et tuis semper indulgeat bn̄ficijs gratulari. Per dominū nostrum.

¶ Dominica secūda in quadragesima. Statio ad sanctam mariam maiorem. Introitus.

p̄.24.
Eminisce re misera tionū tua rū dñe: et mie tue q̄ a sclo sūt: ne vnq̄ȝ obdomi= nent no= bis inimici nostri: libera nos de= us israel ex oibus angustijs no=
Eodē stris. ps. Ad te dñe leuaui aiaȝ meā de⁹ me⁹ i te ɔfido nō erubescā. Glia.

Deus q̄ cōspicis oi Orō. nos x̄tute destitui: iteri⁹ exteriusq̄ȝ custodi: vt ab oib⁹ ad= uersitatib⁹ muniamur i corpe: et a prauis cogitatiōib⁹ mūdemur
1.4.c. i mēte. P do. Epla ad thessalon.
A. Fratres rogamus vos ꝛ obsecramus in dño iesu/ vt quēadmodū accepistis a no= bis / quō vos oporteat ambula= re et placere deo: sic et ambule= tis vt abundetis magis. Scitis em̄ que precepta dederim vobis p dñm iesum. Hec est em̄ volun= tas dei sctificatio vr̄a/ vt absti= neatis vos a fornicatiōe: vt sci= at vnusq̄sq̄ȝ vr̄m suū vas posside re in sanctificatiōe ꝛ honore. Nō in passione desiderij: sicut ꝛ gen tes q̄ ignorāt deū. Et ne q̄s sup= grediat: neq̄ȝ circūueniat in ne= gocio fratrē suū: qm̄ vindex est dñs de his oib⁹ sicut p̄diximus vobis et testificati sum⁹. Nō em̄ vocauit nos de⁹ in imūdiciā: sed
p̄.24. in sanctificatiōe: i xp̄o iesu dño nr̄o. Grad. Tribulationes cordis mei dilatate sūt: de necessitatib⁹ me= is eripe me dñe. ℣. Uide humilitateȝ meam ꝛ laborem meum: et dimitte omnia peccata mea. Tractus.

Confitemini dño qm̄ bonus: p̄.105. qm̄ i seculū mia ei⁹. ℣. Quis loquet potētias dñi: auditas faciet oēs laudes ei⁹. ℣. Beati q̄ custodiūt iudiciū: ꝛ faciūt iusticiā in oi tēpore. ℣. Memento nostri domine in bene= placito populi tui: visita nos in salu tari tuo. Secundum matheum.

In illo tpe. Assūpsit iesus 17. ca.
petrū ꝛ iacobū ꝛ iohannē A.
fratrē ei⁹: ꝛ duxit illos in montē excelsum seorsum: ꝛ transfigura= tus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: ꝛ vestimēta eius facta sunt alba sicut nix. Et ecce apparuerūt illis moyses et helyas: cū eo loquētes. Rn̄dēs aūt petrus: dixit ad iesum. Dñe bonū est nos hic esse. Si vis fa= ciamus hic tria tabernacula: ti= bi vnū/ moysi vnū/ et helye vnū. Adhuc eo loquēte: ecce nubes lucida obumbrauit eos. Et ecce vox de nube dicēs. Hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹ in quo mihi bn̄ com= placui: ipsum audite. Et audien tes discipuli: ceciderunt in faciē suā: ꝛ timuerūt valde. Et acces= sit iesus / et tetigit eos: dixitq̄ȝ eis. Surgite/ nolite timere. Le= uantes oculos suos/ neminē vi= derūt: nisi solū iesum. Et descen= dētib⁹ illis de monte: p̄cepit eis ies⁹ dicēs. Nemini dixeritis visio nē: donec fili⁹ hois a mortuis re surgat. Offer. Meditabor i mādā= p̄.118. tis tuis q̄ dilexi valde: ꝛ leuabo ma= nus meas ad mandata tua q̄ dilexi.

Sacrificijs pre= Secreta. sentibus dñe q̄s intende placat⁹: vt deuotiōi nr̄e pficiāt et saluti. Per do. Coi. Intellige ps.5.

clamorē meū: intende voci orationis
mee rex meus et deus meus: q̄m ad
te orabo domine. Postcōio.
Supplices te rogam⁹ ops
deus: vt quos tuis reficis sacra-
mentis: tibi etiā placitis mori-
bus dignanter deseruire conce-
das. Per do. ¶ Fer.ij. Statio
ad scm̄ clemētē. Ad missā. Int.
p̄s.25. REdime me dn̄e et
miserere mei: pes
enim meus stetit
in via recta: in ec-
clesijs benedicam
Eodē dominum. Ps. Iu-
dica me dn̄e q̄m ego i innocētia mea
ingressus sum: ⁊ in dn̄o sperās nō in-
firmabor. V. Gloria patri. Oratio.
PResta q̄s ops de⁹: vt fa-
milia tua que se affligen-
do carnē ab alimentis abstinet:
sectādo iustitiā a culpa ieiunet.
Per. Lectio danielis pphete.
9.c.D IN dieb⁹ illis. Orauit da-
niel dicēs. Dn̄e deus no-
ster/ q̄ eduxisti ppl̄m tuū de ter-
ra egypti in manu forti: ⁊ fecisti
tibi nomē ƀm diē hāc: peccaui-
mus iniq̄tatē fecim⁹ dn̄e in oēm
iustitiā tuā. Auertatur obsecro
ira tua et furor tuus a ciuitate
tua hierusalē: ⁊ a mōte scō tuo.
Propter pctā em̄ nr̄a et iniq̄ta-
tes patrū nr̄oꝝ: hierusalē et po-
pul⁹ tu⁹ in opprobriū sunt oīb⁹
p circuitū nostrū. Nūc ergo ex-
audi deus noster orationē serui
tui ⁊ p̄ces ei⁹: ⁊ ostēde faciē tuā
sup sanctuariū tuū qđ desertū ē.
Propter temetipm̄ inclina au-
rem tuā: ⁊ exaudi. Aperi oclos
tuos ⁊ vide desolationē nostrā:
⁊ ciuitatē sup quā iuocatū ē no-
mē tuū. Neq3 ei in iustificatiōib⁹
nr̄is psternim⁹ p̄ces ante faciē
tuam: sed in miserationib⁹ tuis
multꝭ. Exaudi dn̄e: placare dn̄e
attende et fac. Ne moreris ppt
temetipsum de⁹ me⁹: q: nomen
tuū inuocatū est sup ciuitatem
hanc et sup populū tuū: dn̄e de⁹
noster. Grad. Adiutor me⁹ ⁊ libe- p̄. 69
rator me⁹ esto dn̄e ne tardaueris. V.
Confundantur ⁊ reuereantur inimi-
ci mei q̄ querūt aiam meā. Tract⁹.
DOmine non scđm peccata no- p̄.10
stra q̄ fecimus nos: neq3 scđm
iniquitates nr̄as retribuas nobis.
V. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nr̄arum p̄.78
ātiquaꝝ: cito anticipēt nos mie tue:
q: paupes facti sum⁹ nimis. V. Ad-
iuua nos deus salutaris nr̄: ⁊ ppter
gloriā nois tui dn̄e libera nos: ⁊ pro-
picius esto peccatis nostris propter
nomen tuum. Scđm Iohannem.

IN illo tem- 8.c.E
pore. Dixit
iesus turbis iu-
deoꝝ. Ego vado
et q̄retis me: ⁊ in
pctō vr̄o morie-
mini/ et quo ego
vado: vos nō po-
testis venire. Dicebant ergo iu-
dei. Nūq̄d interficiet semetipm̄
q: dicit: quo ego vado vos non
potestis venire? Et dicebat eis/
vos deorsū estis: ego de supius
sum. Vos de mūdo hoc estꝭ: ego
nō sum de hoc mundo. Dixi er-
go vobis: q: moriemini in pec-
catis vestris. Si em̄ nō credide-
ritis q: ego sum: moriemini in
pctō vestro. Dicebant ergo ei.
Tu q̄s es? Dixit eis iesus. Prin-
cipiū: q̄ ⁊ loquor vobis. Multa

habeo de vobis loqui ⁊ iudica-
re: sed qui misit me verax est. Et
ego q̄ audiui ab eo: hoc loquor
in mūdo. Et nō cognouerūt q̄a
patrē ei⁹ dicebat deū. Dixit er-
go eis iesus. Cū exaltaueritis
filiū hoīs: tunc cognoscetis q: ego
sum ⁊ a meipō facio nihil: sed si-
cut docuit me pr̄ hec loquor. Et
q̄ me misit mecū est: ⁊ non reliq̄t
me solū: q: ego q̄ placita sunt ei
Ps.15. facio semp. Offert. Bñdicā dñm q̄
mihi tribuit intellectū: puidebā deū
in cōspectu meo semp: qm̄ a dextris
est mihi ne commouear. Secreta.

Hec hostia dñe placatio-
nis ⁊ laudis: tua nos pro-
piciatōe dignos efficiat. Per d.
Ps.8. Cōio. Dñe dñs noster q̄ admirabi-
le est nomē tuum in vniuersa terra.

Hec nos cōio Postcōio.
dñe purget a crimine: et
celestis remedij faciat esse con-
sortes. Per. Sup ppl'm. Orō.

Adesto supplicatiōib⁹ no-
stris omnipotēs deus: et
quibus fiduciam sperāde pieta-
tis indulges: cōsuete mīe tribue
benignus effectum. Per dñm.

¶ Feria.iij. Statio ad sanctam
Ps.26 sabinā. Ad missam. Introitus.

Tibi dixit cor me
um q̄siui vultum
tuū: vultū tuum
dñe requirā: ne
auertas faciem
Eodē tuam a me. Ps.
Dñs illuminatio mea: et salus mea
quem timebo? ℣. Gloria. Oratio.

Perfice q̄s dñe benignus
in nobis obseruantie san-
cte subsidium: vt q̄ te auctore fa-
cienda cognouim⁹: te operante
impleamus. Per dñm nostrū.

Lectio libri Regum.

In diebus illis. Fact⁹ est 3.17.c.
sermo dñi ad helyā thesbitē di- B.
cēs. Surge ⁊ vade in sareptam
sidoniorū et manebis ibi: prece-
pi enim ibi mulieri vidue vt pa-
scat te. Surrexit: ⁊ abijt in sare-
ptā. Cūq; venisset ad portam ci
uitatis / apparuit ei mulier vi-
dua colligens ligna: et vocauit
eam. Dixitq; ei. Da michi pau-
lulum aque in vase: vt bibā. Cū-
q; illa pergeret vt afferret: cla-
mauit post tergum eius dicens.
Affer michi obsecro et buccellā
panis: in manu tua. Que rñdit
Uiuit dñs deus tuus: q: nō ha-
beo panē nisi q̄tū pugill⁹ cape-
re potest farine i hydria: ⁊ pau-
lulum olei in lechito. Et colligo
duo ligna / vt igrediar ⁊ faciam
illud mihi et filio meo: vt come-
damus et moriamur. Ad quam
helyas ait. Noli timere. Sed va
de: ⁊ fac sicut dixisti. Uerūtamē
mihi primū fac de ipsa farinula
subcinericiū panē paruulū: ⁊ af-
fer ad me: tibi aūt et filio tuo fa-
cies postea. Hec autē dicit dñs
deus israel. Hydria farine non
deficiet: nec lechit⁹ olei minuet
vsq; in diē in qua dñs daturus
est pluuiā sup faciē terre. Que
abijt: ⁊ fecit iuxta verbum helye.
Et comedit ipse ⁊ illa: ⁊ domus
ei⁹ tota. Ex illa die hydria fari-
ne non defecit: et lechitus olei
non est imminut⁹ iuxta verbum
dñi: q̄d locutus est in manu he-
lye. Grad. Iacta cogitatum tuū in Ps.26
dño: ⁊ ipe te enutriet. ℣. Dū clamarē
ad dñz exaudiuit vocē meā ab his q̄

appropinquāt mihi. Scḋm math.
23.c.a.
IN il.t. Locut⁹ est iesus ad turbas: et ad discipulos suos dicēs. Super cathedrā moysi: sederunt scribe et pharisei. Oia ergo q̄cūq̧ dixerint vob; ſuate et facite: ſm ꝑo opa eoꝝ nolite facere. Dicūt em̄/ ⁊ nō faciūt. Alligāt em̄ onera grauia ⁊ iportabilia ⁊ iponūt i hūeros hoi꜔: digito autē suo nolūt ea mouē. Oia ꝑo opa sua faciūt: vt videant ab hominibus. Dilatant em̄ philateria sua: ⁊ magnificāt fimbrias Amāt aūt primos recubit⁹ i cenis/ ⁊ primas cathedras i sinagogis: et salutationes in foro/ et vocari ab hoib⁹ rabbi. Uos autē nolite vocari rabbi. Unus est em̄ magister vester: oēs aūt vos fratres estis. Et p̄re꜔ nolite vocare vobis sup terrā: vn⁹ est em̄ pr̄ vr̄ q̇ i celis est. Nec vocemini magistri: qꝛ magister vr̄ vn⁹ est christ⁹. Qui maior est vr̄m: erit minister vester. Qui aūt se exaltauerit: hūiliabit. ⁊ q̇ se humilia
ps.50 uerit exaltabitur. Off. Miserere mihi dñe ſm magnā miā꜔ tuā: dele dñe iniquitatē meam. Secreta.

SAnctificationē tuā nobis dñe his mysterijs placat⁹ operare: q̄ ⁊ nos a terrenis purget vicijs: ⁊ ad celestia dona p
ps.9. ducat. P do. Cōio. Narrabo oia mirabilia tua: letabor ⁊ exultabo in te: psallā noi tuo altissime. Postcō.

UT sacris dñe reddamur digni muneribꝰ: fac nos q̄s tuis semper obedire mandatis. Per dn̄m. Sup ppłm Oro.

PRopiciare dñe supplicationibus nr̄is: ⁊ animarū nostraꝝ medere languoribus vt remissione percepta: in tua semper benedictiōe letemur. P do.

¶ Feria q̄rta. Statio ad sctam ceciliā. Introit⁹.

NE derelinquas me dñe: de⁹ me⁹ ne discedas a me intende in adiutoriū meū domine virtus salut; mee. p̄. Dñe ne in furore tuo arguas me: neq̧ i ira tua corripias me. ℣. Glia. Oro. p.37 Eodē

POpulū tuū dñe ꝑpicius respice: ⁊ quos ab escis carnalibus p̄cipis abstinere: a noxijs quoq̧ vicijs cessare ꝯcede. P d.

Lectio libri hester.

IN dieb⁹ illis. Orauit hester ad dn̄m dicēs. Dñe de⁹ rex 13.c
oīps in ditiōe tua cūcta sunt posita: ⁊ nō est q̇ possit tue resistere voluntati. Si decreueris saluare nos: contīnuo liberabimur. Tu em̄ dñe fecisti celū et terrā: ⁊ quicquid celi ambitu cōtinet. Tu es dn̄s oim: ⁊ nō est q̇ resistat maiestati tue. Et nunc dñe rex regū de⁹ abraā miserere populo tuo: qꝛ volunt nos inimici nostri perdere / et hereditatem tuam delere. Ne despicias partē tuā quā redemisti tibi/ sed exaudi dep̄catiōnē nostrā: ⁊ ppicius esto sorti ⁊ funiculo hereditatis tue. Et conuerte luctum nostrū in gaudium: vt viuentes laudem⁹ nomē tuū. Et ne claudas ora canentiū te: dñe de⁹ nr̄. L.

ps.27 Grad. Saluū fac populū tuū dñe: et bñdic hereditati tue. ℣ Ad te dñe clamaui de⁹ me⁹ ne sileas a me: ⁊ ero silis descēdētib⁹ in lacū. Tractus.
p.102. Domine non scd̄m peccata nostra q̄ fecimus nos: neq̄ secū dū iniq̄tates nostras retribuas nobis.
p.78. ℣ Dñe ne memineris iniq̄tatū nostrarū antiquarū cito anticipent nos mie tue: q2 pauperes facti sum⁹ nimis. ℣ Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ppt gloriā nominis tui dñe libera nos: ⁊ propicius esto pec catis nr̄is ,ppter nomē tuū. S. mat.
20. ca. C.

In illo tpe. Ascēdens iesus hierosolymā: assūpsit duodeciz discipulos suos secreto ⁊ ait illis. Ecce ascendim⁹ hierosolymā ⁊ fili⁹ hois tradet̄ pricipib⁹ sacerdotū ⁊ scribis. Et cōdēnabūt eū morte: ⁊ tradēt eū gētib⁹ ad illudendū/ ⁊ flagellādū/ ⁊ crucifigendū: ⁊ tertia die resurget. Tūc accessit ad eū mater filioꝝ zebedei cū filijs suis: adorans ⁊ petens aliquid ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterā tuā ⁊ vn⁹ ad sinistrā in regno tuo. Rn̄dens autē iesus dixit. Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum? Dicunt ei. Possumus. Ait illis. Calicem quidem meū bibetis: sedere aūt ad dexteram meā vel ad sinistrā non est meū dare vobis: sed quib⁹ paratum est a patre meo. Et audientes decē indignati sunt de duobus fratribus. Jesus aūt vocauit eos ad se: et ait. Scitis quia principes gētiū dn̄antur eoꝝ: ⁊ qui maiores sūt potestatē exercent in eos. Nō ita erit īter vos. Sed q̄cunq̄ voluerit inter vos maior fieri: sit vester minister. Et qui voluerit inter vos eē primus: erit vester seruus. Sicut fili⁹ hominis nō venit ministrari sed ministrare: ⁊ dare animā suam in redēptionē pro multis.
Offer. Ad te dñe leuaui aiam meā: p.24.
de⁹ me⁹ in te ꝯfido nō erubescā. neq̄ irrideāt me iimici mei: etenī vniuersi q̄ te expectāt nō ꝯfundētur. Secr.
Hostias domine q̄s quas tibi offerimus propicius respice: ⁊ p hec sancta cōmercia vincula pctōꝝ nostroꝝ absolue.
P do. Cōio. Justus dñs ⁊ iustitiā ps.10.
dilexit: eq̄tatē vidit vult⁹ ei⁹. Postc.
Umpti dñe sacramēt̄: ad redēptiōis eterne q̄s pficiamus augmētū. P do. Sr pplm
Deus innocētie Oratio. restitutor ⁊ amator: dirige ad te tuorum corda seruorū: vt spūs tui feruore cōcepto: ⁊ in fide inueniant̄ stabiles: et in oi ope efficaces. P. In vnita. eius.
¶ Feria. v. Statio ad sanctam mariā trans tyberim. Introitus.
Deus in adiutorium meū intēde: p. 69.
dñe ad adiuuandum me festina: cōfundant̄ et reuereantur oīs inimici mei q̄ q̄rūt aiaz meā. ps.
Auertant̄ retrorsuz ⁊ erubescāt q̄ vo Eodē
lūt mihi mala. ℣. Glia. Oro.
Presta nobis q̄s dñe au-

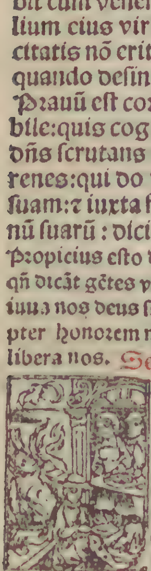
xilium gratie tue: vt ieiuniis et orationibus conueniēter intenti: liberemur ab hostibus mētis et corporis. Per dominū nrm.

Lectio hieremie prophete.

17.ca. Hec dicit dñs deus. Ma-
B. ledictus hō qui cōfidit in homine: ⁊ ponit carnē brachiuȝ suū: ⁊ a dño recedit cor ei⁹. Erit enim quasi mirice in deserto: et nō videbit cū venerit bonū: sed habitabit in siccitate in deserto in terra salsuginis ⁊ ihabitabili. Benedictus vir qui confidit in dño: et erit dñs fiducia eius. Et erit quasi lignū qđ transplantatur sup aquas: qđ ad humorem mittit radices suas: ⁊ non timebit cum venerit estus. Et erit folium eius viride: ⁊ in tēpore siccitatis nō erit sollicitum: nec aliquando desinet facere fructum. Prauū est cor hois et inscrutabile: quis cognoscet illud? Ego dñs scrutans corda et probans renes: qui do vnicuiqȝ iuxta viā suam: ⁊ iuxta fructū adinuētionū suarū: dicit dñs ops. Grad.

p.78. Propicius esto dñe peccatis nris: ne qñ dicāt gētes vbi ē de⁹ eoꝝ? ℣ Adiuua nos deus salutaris noster: ⁊ ꝓpter honorem nominis tui domine libera nos. Secundum Lucam.

16.ca.
E.

In illo tempore. Dixit iesus discipulis suis parabolam hāc. Hō quidam erat diues: et induebatur purpura et bysso: ⁊ epulabatur quotidie splendide. Et erat quidā mendicus noie lazarus: qui iacebat ad ianuā eius/ vlceribus plenus: cupiens saturari de micis que cadebant de mēsa diuitis: et nemo illi dabat. Sed ⁊ canes veniebant: ⁊ lingebāt vlcera ei⁹. Factū est autē vt moreretur mēdicus: et portaretur ab angelis in sinū abrahe. Mortuus est autē diues: ⁊ sepult⁹ est in inferno. Eleuās autē oculos suos cū esset in tormentis: vidit abrahā a lōge: ⁊ lazarum in sinu eius. Et ipse clamās dixit. Pater abrahā miserere mei: et mitte lazarum vt intingat extremū digiti sui in aquā: vt refrigeret linguā meam: qꝛ crucior in hac flāma. Et dixit illi abrahaȝ. Fili recordare: qꝛ recepisti bona in vita tua: ⁊ lazarus similiter mala. Nunc autem hic consolatur: tu vero cruciaris. Et in his omnibus iter nos ⁊ vos chaos magnum firmatnm est: vt hi qui volunt hinc trāsire ad vos nō possunt: nec inde huc transmeare. Et ait. Rogo ergo te pr̄: vt mittas eū in domū patris mei. Habeo em̄ quinqȝ fratres: vt testeṫ illis ne et ipsi veniant in locum hūc tormentoꝝ. Et ait illi abrahā. Habēt moysen et ꝓphetas: audiant illos. At ille dixit. Non pr̄ abrahā: sed si q̇s ex mortuis ierit ad eos: penitētiā agēt. Ait autē illi. Si moysen et ꝓphetas non audiunt: neqȝ si q̇s ex mortuis resurrexerit: credēt. Offer.

Precatus est moyses in ꝯspectu dñi Exo.
dei sui: et dixit: precat⁹ est moyses in 32. ca.
ꝯspectu dñi dei sui: ⁊ dixit/ quare dñe C.
irasceris i populo tuo: parce ire anime tue: memēto abrahā/ isaac/ ⁊ iacob:

quib⁹ iurasti dare terrã fluentẽ lac
et mel: et placat⁹ fact⁹ est dñs de ma-
lignitate quã dixit facere pp̃lo suo.

Presenti sacrifi- Secre.
cio noĩ tuo nos dñe ieiu-
nia dicata sanctificent: vt qd ob-
seruãtia nr̃a ꝓfitet exteri⁹/ inte-
rius operetur effectu. Per dñz.
Joh. 6.c.F Cõio Qui mãducat carnẽ meam ꝛ
bibit sanguinẽ meũ: in me manet et
ego in eo dicit dñs oꝑs. Postcõio.

Gratia tua q̃s dñe nos non
derelinquat: q̃ et sacre nos
deditos faciat seruituti: et suam
nob̃ opẽ semꝑ acq̃rat. Per do.

Super populũ. Oratio.
Adesto dñe famulis tuis
et ꝑpetuã benignitatem largire
poscentibus: vt his q̃ te auctore
et gubernatore gloriant: et con
gregata restaures: ꝛ restaurata
ꝯserues. Per do. ¶ Fer.vj. Sta
Ps.16. tio ad sanctũ vitalẽ. Introitus.

Ego aũt cũ iusti-
tia apparebo in
conspectu tuo: sa
Eodẽ tiabor dũ manife
stabit gloria tua
dñs Exaudi domine
iustitiam meam: intẽde deprecatio-
nem meam. ℣. Gloria pr̃i. Oratio.

Da quesumus omnipotẽs
deus: vt sacro nos purifi-
cante ieiunio: sinceris mentib⁹
ad sancta ventura facias perue-
37.ca. nire. Per. Lectio libri genesis.
B. In diebus illis. Dixit Io-
seph fratrib⁹ suis. Audi-
te somniũ meũ qd vidi. Putabã
nos ligare manipulos in agro:
et quasi cõsurgere manipulum
meũ et stare: vestrosq; manipu-
los circũstantes adorare mani-
pulum meum. Responderũt fra
tres eius. Nunquid rex noster
eris: aut subijciemur ditiõi tue?
Hec ergo causa somniorũ atq;
sermonum: inuidie ꝛ odij fomitẽ
ministrauit. Aliud quoq; vidit
somnium: quod narrans fratri-
bus ait. Uidi per somniũ: quasi
solẽ et lunã ꝛ stellas vndeci ado
rare me. Qd cũ patri suo et fra-
tribus retulisset: increpauit euz
pater ꝛ dixit. Quid sibi vult hoc
somnium quod vidisti? Nunq̃d
ego et mater tua et fratres tui:
adorabimus te sup terram? In-
uidebãt igitur ei fratres sui: pa-
ter vero rẽ tacitus cõsiderabat.
Cũq; fratres illius in pascẽdis
gregib⁹ pr̃is morarent in sichẽ:
dixit ad eum israel. Fratres tui
pascũt oues i sichimis: veni mit
tã te ad eos. Quo rñdente p̃sto
sũ: ait. Uade ꝛ vide si cũcta pro-
spera sint erga fratres tuos et
pecora: ꝛ renũcia michi q̃d agat
Missus de valle ebrõ venit i si-
chem. Inuenitq; eũ vir errãtẽ i
agro: ꝛ interrogauit q̃d q̃reret.
At ille rñdit. Fratres meos q̃-
ro: indica mihi vbi pascunt gre-
gẽ? Dixitq; ei vir. Recesserũt de
loco isto. Audiui autẽ eos dicẽ-
tes. Eam⁹ i dothaim. Perrexit
ergo ioseph post fratres suos:
et inuenit eos in dothaim. Qui
cum vidissent eum procul: ante-
q̃ accederet ad eos/ cogitaue-
rũt eũ occidere: ꝛ mutuo loque-
bant. Ecce somniator venit; ve-
nite occidam⁹ eũ: et mittam⁹ eũ
in cisternam veterẽ: dicemusq;
fera pessima deuorauit eum. Et
tũc appebit: q̃d ꝓsint illi somnia

sua. Audiēs aūt hec rubē / nitebat liberare eū de manib⁹ eoꝝ/ ⁊ dicebat. Non interficiam⁹ animā ei⁹/ nec effundamus sanguinem/ sed proijcite eū in cisternā hanc/ que est in solitudine: manusq; vestras seruate innoxias. Hoc aūt dicebat / volens eripere eū de manib⁹ eorū: et redde-
p̄.119. re patri suo. Grad. Ad dñm cū tribularer clamaui ⁊ exaudiuit me. ℣. Dñe libera aiam meam a labijs iniquis; ⁊ a lingua dolosa. Tractus.
p̄.102. Domine nō scdm pctā nr̄a que fecim⁹ nos: neq; scdm iniq̄ta-
p̄.78. tes nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̄tatū nr̄aꝝ atiquaꝝ: cito anticipēt nos mie tue: q2 paupe res facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriā nois tui dñe libera nos: ⁊ ꝓpici⁹ esto peccatis nr̄is ꝓpter nomē tuū. Sc̄dm mat.
21. ca. D.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis et turbis iudeorum parabolam hāc. Homo q̄dā erat paterfamilias: q̄ plātauit vineā/et sepē circūdedit ei. Et fodit in ea torcular: et edificauit turrim in medio ei⁹. Et locauit eā agricolis: ⁊ peregre ꝓfect⁹ est. Cū autē tp̄s fructuū appropinquasset: misit seruos suos ad agricolas vt acciperēt fruct⁹ ei⁹. Et agricole apphēsis seruis ei⁹: aliū ceciderūt/aliū occiderūt/alium vo lapidauerunt. Iterū misit alios seruos plures prioribus: ⁊ fecerūt illis similiter. Nouissime autē: misit ad eos filiū suū dicens. Verebuntur filium meū. Agricole autem videntes filium: dixerūt intra se. Hic est heres. Venite occidamus eum: ⁊ habebimus hereditatem eius. Et apprehensum eum: eiecerunt extra vineā/ ⁊ occiderunt. Cum ergo venerit dominus vinee: quid faciet agricolis illis? Aiunt illi. Malos male perdet / ⁊ vineam suam locabit alijs agricolis: qui reddent ei fructū tēporib⁹ suis. Dixit illis iesus. Nunq̄ legistis in scripturis: lapidē quē reprobauerūt edificantes / hic factus est in caput āguli? A dño factū est istud: ⁊ est mirabile in oculis nr̄is. Ideo dico vobis: q2 auferetur a vobis regnū dei/ ⁊ dabitur genti facienti fructus eius. Et q̄ ceciderit sup lapidē istum: cōfringet. Sup quē vero ceciderit: cōteret eū. Et cum audissent principes sacerdotū et pharisei parabolas ei⁹: cognouerūt q2 de ipsis diceret. Et q̄rētes eū tenere: timuerunt turbas. Qm̄ sicut
ꝓphetā/eū habebāt. Offr. Dñe ps.
in auxiliū meū respice: cōfundantur et reuereantur qui querunt animam meā vt auferant eam: dñe in auxiliū meum respice. Secreta.

Hec nobis sacrificia deus et actione permaneant: ⁊ opera-
tione firmentur. Per do. Cōio. ps.
Tu dñe seruabis nos: et custodies nos a generatione hac in eternum.

Hac nos domine quesumus Postcōio. accepto pignore salutis eterne sic tēdere congruenter: vt ad eam peruenire possimus. Per dominū nostrū. Super populū. Orō.

DA q̄s dñe populo tuo salutē mētis ⁊ corporis: vt bonis opib⁹ inherēdo: tue semper ꝟtutis mereaꝛ ꝓtectiōe defendi. P d. ¶ Sabbato. Statio ad sctm marcellū ⁊ petrū. Int.

ps.18. Lex dñi irreprehēsibilis ꝯuertens aīas: testimoniū
Eodē dñi fidele sapientiā p̄stās paruulis. ps. Celi enarrāt gl'iam dei: ⁊ opa manuū eius annūciat firmamētū. ℣. Glia pa. Or.

DA q̄s dñe nr̄is effectum ieiuniis salutarē: vt castigatio carnis assumpta: ad nr̄arum vegetationē trāseat aīarū. Per do. Lectio libri Genesis.

27. c. A. IN dieb⁹ illis. Dixit rebecca filio suo iacob. Audiui patrē tuū loquētem cū esau fratre tuo/ ⁊ dicentē ei. Affer mihi de venatione tua: ⁊ fac cibos vt comedā: ⁊ bñdicā tibi corā dño anteq̄ȝ moriar. Nunc ergo fili mi acquiesce cōsiliis meis: ⁊ pgēs ad gregē/ affer michi duos hedos optimos: vt faciam ex eis escas patri tuo/ q̄bus libēter vescitur. Quas cū attuleris et comederit: bñdicat tibi priusq̄ȝ moriaꝛ. Cui ille rñdit. Nosti ꝙ esau frater me⁹ hō pilosus sit: et ego lenis: si attrectauerit me paꝛ meus ⁊ senserit: timeo ne putet me sibi voluisse illudere: et inducat sup me maledictionē pro bñdictione. Ad quē mater. In me sit ait ista maledictio fili mi: tm̄ audi vocē meā/ ⁊ pgēs affer q̄ dixi. Abiit ⁊ attulit: deditq̄ȝ mr̄i. Parauit illa cibos sicut nouerat velle patrē illius: ⁊ vestib⁹ esau valde bonis q̄s apd se habebat domi/ induit eū. Pelliculasq̄ȝ hedorū circūdedit manibus: ⁊ colli nuda ptexit. Deditq̄ȝ pulmētum ⁊ panes quos coxerat: tradidit. Quib⁹ illatis dixit. Paꝛ mi. At ille rñdit. Audio. Quis es tu fili mi? Dixitq̄ȝ iacob. Ego sum esau primogenit⁹ tu⁹: feci sicut p̄cepisti mihi. Surge sede ⁊ comede de venatiōe mea: vt benedicat mihi aīa tua. Rursumq̄ȝ ysaac ad filiū suū. Quō inq̄t taȝ cito inuenire potuisti fili mi? Qui rñdit. Voluntas dei fuit: vt cito mihi occurreret qd volebā. Dixitq̄ȝ ysaac. Accede huc vt tāgam te fili mi: et pbē vtrū tu sis fili⁹ me⁹ an non? Accessit ille ad patrē: et palpato eo dixit ysaac. Vox q̄dē vox iacob est: sed manus manus sunt esau. Et nō cognouit eū: q: pilose man⁹ siītudinē maioris expresserant. Bñdicēs ergo illi ait. Tu es fili⁹ meus esau. Rñdit. Ego sum. At ille. Affer mihi inq̄t cibos de venatione tua fili mi: vt bñdicat tibi aīa mea. Quos cū oblatos comedisset: obtulit ei etiam vinū. quo hausto: dixit ad eū. Accede ad me: et da mihi osculū fili mi. Accessit ⁊ osculat⁹ est eū. Statimq̄ȝ vt sensit vestimētorū eius fragrātiā: bñdicens illi ait. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni: cui bñdixit dñs. Det tibi de⁹ de rore celi ⁊ de pinguedine terre abūdātiam frumēti vini ⁊ olei: ⁊ seruiāt tibi ppl'i ⁊ adorēt te tribus. Esto dñs fratrū tuorū: ⁊ incuruētur ante te filii ma=

tris tue. Qui maledixerit tibi/
sit ille maledict⁹: et q̄ bñdixerit
tibi/bñdictionibus repleat̃. Uix
ysaac ſmonē ipleuerat et egres=
so iacob foras/vēit esau: coctos=
q̃ de venatiōe cibos intulit pr̄i
dicens. Surge mi pr̄ ⁊ comede
de venatione filij tui: vt bñdicat
mihi aīa tua. Dixitq̃ illi ysaac.
Quis enim es tu? Qui rñdit.
Ego sum fili⁹ tu⁹ primogenit⁹
esau. Expauit ysaac stupore ve
hemēti: ⁊ vltra q̃ credi pōt ad=
mirans: ait. Quis igit̃ ille est: q̄
dudum captā venationē attulit
mihi: ⁊ comedi ex oībus priusq̃
tu venires? Bñdixiq̃ ei: et erit
bñdict⁹. Auditis esau ſmonib⁹
pr̄is/irrugiit clamore magno: ⁊
ꝯsternat⁹ ait. Bñdic etiā ⁊ mihi
pat̃ mi. Qui ait. Uenit germa=
nus tuus fraudulēter: ⁊ accepit
bñdictionē tuā. At ille subiūxit.
Juste vocatū ē nomē ei⁹ iacob:
supplātauit em̄ me en alia vice.
Primogēita mea añ tulit: ⁊ nūc
scdo surripuit bñdictionē meā.
Rursūq̃ ad patrē. Nuq̄d nō re=
seruasti ait ⁊ mihi bñdictionē?
Rñdit ysaac. Dñm tuū illū ꝯsti=
tui: ⁊ oēs fr̄es tuos ſuituti illius
subiugaui. Frumento ⁊ vino et
oleo stabiliui eū: ⁊ tibi post hec
fili mi vltra q̄d faciā? Cui esau
ait. Num vnā inq̄t tm̄ bñdictio=
nē habes pr̄? Mihi q̄ obsecro:
vt benedicas. Cūq̃ eiulatu ma=
gno fleret: motus ysaac dixit ad
eū. In piguedie tre: ⁊ i rore celi
desup erit bñdictio tua. Gr. Bo=
ps.91. nū est cōfiteri dño: ⁊ psallere noī tuo
altissime. V. Ad annunciandū miam
tuā ⁊ ṽitatē tuā p noctē. Ev. Luca.

In il. t. Dix. 15.c.
iesus disci.
suis parabolam
hāc. Homo q̄dā
habuit duos fili=
os: ⁊ dixit adole=
scētior ex illis pa
tri. Pat̃ da mihi
portionē substātie: q̄ me ꝯtingit.
Et diuisit illis substantiā. Et nō
post multos dies/cōgregatꝭ oī=
bus/adolescētior filius peregre
ꝓfect⁹ est i regionē longinquā:
et ibi dissipauit substātiā suā/vi=
uendo luxuriose. Et postq̃ oia
cōsummasset: facta est fames va
lida in regione illa / et ipse cepit
egere. Et abijt et adhesit vni ci=
uium regionis illius: ⁊ misit illū
in villā suā/ vt pasceret porcos.
Et cupiebat implere ventrē suū
de siliquis quas porci māduca=
bāt: ⁊ nemo illi dabat. In se aūt
reuersus: dixit. Quanti mercē=
narij in domo patris mei abun=
dant panibus: ego aūt hic fame
pereo? Surgam ⁊ ibo ad patrē
meum: ⁊ dicā ei. Pater peccaui
in celum ⁊ corā te: iam non sum
dignus vocari fili⁹ tuus: fac me
sicut vnū de mercennarijs tuis.
Et surgens venit ad patrē suū.
Cū aūt adhuc longe esset/vidit
illū pater ipsius: ⁊ mia mot⁹ est.
Et accurrēs cecidit sup collum
eius: et osculatus est eū. Dixitq̃
ei filius. Pat̃/peccaui in celū et
corā te: iā non sum dign⁹ vocari
filius tu⁹. Dixit aūt pater ad ser
uos suos. Cito ꝓferte stolā pri=
mam/⁊ induite illū: et date anu=
lum in manum eius/⁊ calciamē=
ta in pedes eius/et adducite vi=

tulum saginatū ꝛ occidite/ ꝛ mā
ducemꝰ et epulemur: q2 hic filiꝰ
meus mortuus fuerat ꝛ reuixit:
perierat ꝛ inuētus est. Et cepe=
runt epulari. Erat aūt filiꝰ eius
senior in agro. Et cū veniret et
appropiquaret domui: audiuit
symphoniā ꝛ chorū. Et vocauit
vnū de seruis: et interrogauit q̄
hec essent. Isqꝫ dixit illi. Frater
tuus venit/ ꝛ occidit paṫ tuus vi
tulū saginatū: q2 saluū illū rece=
pit. Indignatus est autē: ꝛ no
lebat introire. Pater ergo illiꝰ
egressus: cepit rogare eū. At il=
le respōdēs: dixit patri suo. Ec=
ce tot annis seruio tibi: ꝛ māda=
tum tuū nūqꝫ preteriui: ꝛ nunqꝫ
dedisti mihi hedū vt cū amicis
meis epularer. Sed postqꝫ filiꝰ
tuus hic qui deuorauit substan=
tiā suā cū meretricibꝰ venit: oc=
cidisti illi vitulū saginatum. At
ipse dixit illi. Fili/ tu semꝑ mecū
es: ꝛ omnia mea tua sunt. Epu=
lari autē et gaudere oportebat:
q2 frater tuus hic mortuꝰ erat ꝛ
Ps.12. reuixit. Perierat: ꝛ inuentꝰ est.
Offer. Illumina oculos meos ne vn=
qꝫ obdormiā i morte: nequādo dicat
inimicus meus ꝑualui aduersus eū.

HIs sacrificiis Secreta.
dñe ꝓcede placatꝰ: vt qui
propriis oramꝰ absolui delictꝫ:
non grauemur externis. P. do.
Luce 15.c.C Cōio. Oportet fili te gaudere: quia
frater tuus mortuus fuerat et reui=
xit: perierat ꝛ inuētus est. Postcō.

SAcramēti tui dñe diuina
libatio/ penetralia nostri
cordis infundat: ꝛ sui nos parti
cipes potenter efficiat. Per do=
minū. Sup populum. Oratio.

FAmiliā tuā qs dñe cōti=
nua pietate custodi: vt q̄
in sola spe grē celestis innitit: ce=
lesti etiā ꝓtectiōe muniat. P do.

¶ Dñica .iij. i .xl. Statio ad sctm
laurētiū extra muros. Ad missā
Introitꝰ.

Oculi mei
semper ad P.24.
dñm: q2 ip
se euellet
de laqueo
pedes me=
os: respi=
ce in me ꝛ
miserere mei qm̄ vnicus ꝛ pauꝑ
sum ego. Ps. Ad te dñe leuaui ani= Eodē
mā meā: deus meus in te cōfido nō
erubescam. Gloria patri. Oratio.

QUesumus ops deus: vo=
ta humilium respice/ atqꝫ
ad defensionem nostrā/ dexterā
tue maiestatis extēde. Per do=
minū. Epistola ad Ephesios.

FRatres. Estote imitato= 5.ca.a
res dei/ sicut filij charissi
mi: ꝛ ambulate in dilectione: si=
cut ꝛ christus dilexit nos/ ꝛ tra
didit semetipm̄ ꝓ nobꝫ oblatio=
nem ꝛ hostiam deo/ i odorē sua=
uitatꝫ. Fornicatio aūt ꝛ ois im=
mūdicia aut auaricia nec noie=
tur in vobis sicut decet sanctos
aut turpitudo/ aut stultiloquiū/
aut scurrilitas/ q̄ ad rē non ꝑti=
net: sed magꝭ grārū actio. Hoc
aūt scitote intelligentes: q2 ois
fornicator/ aut imūdꝰ aut auarꝰ
qđ est idolorū seruitus: non ha=
bet hereditatē i regno xp̄i ꝛ dei
Nemo vos seducat inanibꝰ ver
bis: ꝓpṫ hec ei venit ira dei i fili
os diffidētie. Nolite ḡ effici par

ticipes eorū. Eratis eīm aliquā-
do tenebre nunc aūt lux in dño:
vt filij lucis ābulate. Fruct⁹ eīm
lucis est in oīm bonitate ⁊ iusti-
ps.9. cia:⁊ x̄itate. Gr. Exurge dñe non
preualeat hō:iudicent gētes i ↄspe-
ctu tuo. ℣. In ↄuertēdo inimicū meū
retrorsum:ifirmabūt ⁊ perient a facie
p.122. Ad te leuaui Tract⁹. (tua.
oculos meos: q̄ habitas in
celis. ℣. Ecce sicut oculi suoꝝ i ma-
nibus dñoꝝ suoꝝ. ℣. Et sicut oculi
ancille i manib⁹ dñe sue. ℣. Ita ocu-
li nostri ad dñm deū nostrum donec
misereatur nostri. ℣. Miserere nobis
dñe miserere nobis. Scdm Lucā.

11.c. C

In illo tpe. Erat iesus
eijciēs demoniū
⁊ illud erat mutū
Et cum eiecisset
demoniū/ locut⁹
est mut⁹:⁊ admi-
rate sunt turbe.
Quidā aūt ex eis dixerunt. In
beelzebub principe demonioꝝ:
eijcit demōia. Et alij tētātes: si-
gnū de celo q̄rebāt ab eo. Ipse
aūt vt vidit cogitationes eorū:
dixit eis. Omne regnū in seipm
diuisum desolabit:⁊ domus su-
pra domū cadet. Si aūt ⁊ satha
nas i seipm diuisus est:quō sta-
bit regnū ipsi⁹:q: dicit in beel-
zebub eijcere me demonia? Si
aūt ego in beelzebub eijcio de-
monia:filij vestri in quo eijciūt?
Ideo ipi iudices vr̄i erūt. Por-
ro si in digito dei eijcio demo-
nia:pfecto puenit i vos regnū
dei. Cū fortis armat⁹ custodit
atriū suum:in pace sunt oia que
possidet. Si autē fortior illo su-
perueniens vicerit eū: vniuersa
arma eius auferet/in quib⁹ cōfi-
debat: et spolia eius distribuet.
Qui non est mecum: aduersum
me est. Et q̄ non colligit mecū:
dispgit. Cū imūdus spūs exie-
rit ab hoīe/ ābulat p loca arida
⁊ inaquosa/querēs requiē et nō
inueniēs:dicit. Reuertar in do-
mū meā: vnde exiui. Et cū vene
rit:iuenit eā vacātē/scopis mun
datā ⁊ ornatā. Et tūc vadit:⁊ as-
sumit septē alios spūs secū ne-
quiores se. Et ingressi hitāt ibi:
et fiūt nouissima hoīs illi⁹ peio-
ra priorib⁹. Factū est aūt cū hec
diceret: extollēs vocē q̄dā mu-
lier de turba dixit illi. Btūs ven
ter q̄ te portauit:⁊ vbera q̄ suxi-
sti. At ille dixit. Quinimmo: bti
qui audiūt x̄bū dei: ⁊ custodiūt
illud. Off. Justicie dñi recte leti- ps.
ficātes corda:⁊ dulciora sup mel ⁊ fa
uum:nam ⁊ seruus tuus custodiet ea.
Hec hostia dñe q̄s Secr.
emūdet nr̄a delicta: et ad
sacrificiū celebrādum subditoꝝ
tibi corpa mētesq; scificet. P d.
Cōio. Passer iuenit sibi domū ⁊ tur ps.
tur nidū vbi reponat pullos suos:al
taria tua dñe x̄tutū rex me⁹ ⁊ de⁹ me-
us:bti q̄ hitāt i domo tua in sclm se-
culi laudabūt te. Postcō.
A cūctis nos q̄s dñe rea-
tib⁹ ⁊ periculis ppiciat⁹ absol-
ue:q̄s tanti mysterij tribuis esse
participes. P do. Fer. ij. Sta
tio ad sctm mar-
cum. Introitus.
In deo laudabo p.
x̄bū: in dño lau-
dabo sermonē:in
deo sperabo non

ps. 55. timebo qd faciat michi homo. ℣. Miserere mei deus/ qm̄ cōculcauit me homo: tota die ipugnans tribulauit me. ℣. Gloria patri. Oro.

Ordibus nr̄is q̄s domine gratiā tuā benign⁹ infunde: vt sicut ab escis carnalibus abstinemus: ita sensus quoqз nr̄os a noxijs retraham⁹ excessibus. P do Lectio li. Regum.

4.5.c. A. In diebus illis. Naaman princeps militie regis syrie: erat vir magnus apud dñm suū: ꝛ honorat⁹. Per illū em̄ dedit dñs salutē syrie. Erat autem vir fortis ꝛ diues: sed leprosus. Porro de syria egressi fuerant latrūculi/ ꝛ captiuā duxerant de terra isrl̄ puellā paruulā: q̄ erat in obseq̄o vxoris naaman. Que ait ad dominā suam. Utinā fuisset dñs meus ad pphetā qui est in samaria: pfecto curasset eū a lepra quā habet. Ingressus est itaqз naaman ad dñm suū: ꝛ nūciauit ei dicens. Sic ꝛ sic locuta est puella: de terra isrl̄. Dixitqз ei rex syrie. Uade ꝛ mittam literas ad regē isrl̄. Qui cū pfect⁹ esset ꝛ tulisset secū decez talenta argēti ꝛ sex milia aureos/ et decem mutatoria vestimētorū: detulit litteras ad regē isrl̄ in hec verba. Cū acceperis epl̄am hāc/ scito q̄ miseri ad te naaman seruum meum: vt cures eum a lepra sua. Cūqз legisset rex israel litteras: scidit vestimenta sua ꝛ ait. Nunqd de⁹ sum ego/ vt occidere possum ꝛ viuificare/ quia iste misit ad me vt curē hoiem a lepra sua? Animaduertite ꝛ videte: quot occasiones q̄rat aduersum me. Qđ cū audisset helyseus vir dei scidisse scilicet regē israel vestimēta sua/ misit ad eū dicēs. Cur scidisti vestimēta tua? Ueniat ad me: ꝛ sciat pphetā esse in israel. Uenit ḡ naaman cū eq̄s ꝛ currib⁹: ꝛ stetit ad ostium domus helysei. Misitqз ad eū helyseus nūciū dicēs. Uade ꝛ lauare septies in iordane ꝛ recipiet sanitatē caro tua atqз mūdaberis. Iratus naaman: recedebat dicēs. Putabā q̄ egrederetur ad me/ ꝛ stans inuocaret nomen dñi dei sui: et tangeret manu sua locū lepre/ ꝛ curaret me. Nūquid nō meliores sunt abana et pharfar fluuij damasci oībus aquis isrl̄: vt lauer in eis et mūder? Cū ergo ꝓtisset se ꝛ abiret indignans/ accesserūt ad eū Sui sui et locuti sunt ei. Pat̄ et si rem grādē dixisset tibi ppheta/ certe facere debueras: q̄ntomagis q̄ nunc dixit tibi lauare et mūdaberis. Descendit ꝛ lauit in iordane septies iuxta sermonez viri dei: et restituta est caro ei⁹/ sicut caro pueri paruuli/ ꝛ mundatus est. Reuersusqз ad virum dei cum vniuerso comitatu suo venit et stetit corā eo/ ꝛ ait. Uere scio q̄ nō sit alius de⁹ in vniuersa terra: nisi tm̄ dñs de⁹ isrl̄.

Gr. Deus vitā meā nunciaui tibi: posuisti lachrymas meas in ɔspectu tuo. ℣. Miserere michi dñe quoniā conculcauit me homo: tota die bellans tribulauit me. ps.55. Tractus.

p.102. Omine nō scd̄m peccata nostra que fecimus nos: neqз scd̄m iniquitates nostras retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̄ta-

tũ nr̃aꝝ antiquaꝝ: cito ãticipẽt nos
mie tue: qꝛ paupes facti sum⁹ nimis.
℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster:
ꝛ ꝓpt gloꝛiã nois tui dñe libera nos
et ꝓpici⁹ esto peccatis nostris ꝓpter
nomen tuum. Scḋm Lucam.
4.c.d
In illo tpe. Dixerunt
pharisei ad iesuz
Quanta audiui=
m⁹ fctã i caphar=
naum: fac ꝛ hic in
pr̃ia tua. Ait aũt
Amẽ dico vobis
qꝛ nemo ꝓpheta acceptus est in
patria sua. In veritate dico vo=
bis: multe vidue erãt in dieb⁹ he
lye in isrl' / qñ clausum est celum
annis trib⁹ ꝛ mẽsibus sex: cũ fa=
cta esset fames valida in oĩm ter
ra: ꝛ ad nullã illaꝝ missus est he=
lyas / nisi in sareptam sidonie ad
mulierẽ viduã. Et multi lepꝛosi
erãt in israel sub helyseo ꝓphe=
ta: ꝛ nemo eoꝝ mũdatus est / nisi
naamã syr⁹. Et repleti sunt oĩs
in synagoga ira: hec audientes.
Et surrexerũt ꝛ eiecerunt eũ ex=
tra ciuitatẽ / ꝛ duxerunt illũ vsq̃
ad supciliũ montis / sup quẽ ciui
tas eoꝝ erat edificata: vt p̃cipi=
tarent eũ. Ipse aũt transiẽs per
p̃.54. mediũ illoꝝũ ibat. Offer. Exaudi
de⁹ oꝛonẽ meã: et ne despexeris depꝛe=
cationẽ meã intẽde i me ꝛ exaudi me.
Munus qd̃ tibi Secreta.
dñe nr̃e seruitutis offeri=
mus: tu salutare nobis pfice sa=
p̃s.13. cramẽtũ. P. Cõio. Quis dabit ex
et.52. syõ salutare isrl': cũ auerterit dñs ca=
ptiuitatẽ plebis sue exultabit iacob:
et letabitur israel. Postcõ.
Presta q̃s oĩps ꝛ misericoꝛs
deus vt quod oꝛe contigimus:
pura mente capiamus. Per do=
minũ. Super populum. Oratio
Subueniat nobis dñe mi=
sericoꝛdia tua: vt ab iminẽ
tibus peccatoꝛum nostroꝛũ pe=
riculis / te mereamur pꝛotegẽte
eripi: te liberante saluari. Per.
¶ Feria.iiij. Statio ad scam po=
tentianã. Introit⁹ p̃s.

Go clamaui qm̃
exaudisti me de⁹
inclina aurẽ tuã /
et exaudi verba
mea: custodi me
dñe vt pupillã oculi / sub vmbꝛa
alarũ tuarũ ꝓtege me. ℣. Exaudi Eod
dñe iusticiã meã intende depꝛecatio=
nem meã. ℣. Gloꝛia patri. Oratio.
Exaudi nos oĩps et miseri=
coꝛs deus: ꝛ cõtinentie sa
lutaris ꝓpicius nobis dona cõ
cede. P do. Lectio libri Regũ.
In diebus illis. Mulier 4.f/d
quedã clamabat ad hely=
seum pꝛophetã: dicẽs. Seruus
tuus vir meus moꝛtuus est: ꝛ tu
nosti: qꝛ seruus tuus fuit timẽs
deum. Et ecce creditoꝛ venit vt
tollat duos filios meos / ad ser=
uiendũ sibi. Cui dixit helyseus.
Quid vis vt faciã tibi? Dic mi=
chi quid habes i domo tua? At
illa respondit. Nõ habeo ancil=
la tua quicq̃ in domo mea: nisi
parum olei quo vngar. Cui ait.
Uade et pete mutuo ab oĩb⁹ vi=
cinis tuis vasa vacua nõ pauca:
et ingredere ꝛ claude ostiũ tuuz
cũ intrinsec⁹ fueris tu ꝛ filij tui /
et mitte inde in omnia vasa hec:
et cũ plena fuerint tolles. Iuit
itaq̃ mulier / ꝛ clausit ostiuz sup

se: et sup filios suos. Illi offere=
bant vasa et illa ifundebat. Cūq3
plena fuissent vasa: dixit ad filiū
suū. Affer mihi adhuc vas. Et
ille respondit. Non habeo. Ste=
titq3 oleum. Venit aūt: et indica=
uit hoi dei. Et ille. Vade inquit
vende oleum: et redde creditori
tuo. Tu autem et filij tui: viuite
p̄s.18. de reliquo. Gr. Ab occultis meis
munda me dñe: et ab alienis parce
seruo tuo. V. Si mei non fuerint do=
minati tunc imaculat⁹ ero: et emunda=
bor a delicto maximo. S. matheū.
18.c.c.
I N illo tpe.
Respiciēs
iesus in discipu=
los suos dixit sy=
moni petro. Si
peccauerit i te fra
ter tuus: vade et
corripe eū iter te
et ipm solum. Si te audierit/lu=
cratus eris fratrē tuū. Si autē
te non audierit: adhibe tecū ad=
huc vnū vel duos: vt i ore duorū
vel triū testiū/stet ome verbum.
Qd si non audierit eos: dic ec=
clesie. Si autem ecclesiā non au=
dierit: sit tibi sicut ethnic⁹ et pu=
blican⁹. Amen dico vobis: que=
cūq3 alligaueritis sup terrā: erūt
ligata et in celo. Et quecūq3 sol=
ueritis sup terrā: erunt soluta et
in celo. Iterum dico vobis: qr si
duo ex vobis consenserint super
terrā de omni re quācūq3 petie=
rint: fiet illis a patre meo q̄ in ce=
lis est. Ubi eni sunt duo vel tres
congregati in noīe meo: ibi sum
in medio eorū. Tunc accedens
ad eum petrus dixit. Dñe quo=
tiens peccabit in me frater me=
us: et dimittā ei? Usq3 septies?
Dixit illi iesus. Non dico tibi vs=
q3 septies: sed vsq3 septuagiesse=
pties. Offer. Dextera dñi fecit vir= p̄s.117.
tutē dextera dñi exaltauit me: non mo=
riar sed viuam et narrabo opera dñi.
P Er hec veniat Secreta.
q̄s dñe sacramēta nostre
redemptionis effectus: qui nos
et ab humanis retrahat semper
excessibus: et ad salutaria dona
perducat. Per dñm nostrum.
Cōio. Dñe quis habitabit in taber= p̄s.14.
naculo tuo: aut quis requiescet i mō
te sancto tuo? qui igr editur sine ma
cula et operatur iusticiā. Postcō.
S Acris dñe mysterijs ex=
piati: et veniā q̄s cōsequa=
mur et gratiā. Per. Sup ppłm.
T Ua nos dñe Oratio.
protectiōe defende: et ab
omni semper iniquitate custodi.
Per dñm. ¶ Feria. iiij. Statio
ad sanctū Sixtum. Introitus.

E Go autez in dño p̄s.30.
sperabo: exulta=
bo et letabor in
tua misericordia
qr respexisti hūi=
litatē meā. V. In Eodē
te dñe speraui non confundar ineter
num: in iusticia tua libera me et eripe
me. V. Gloria patri. Oratio.
P Resta nobis q̄s dñe: vt
salutarib⁹ ieiuniis eruditi
a noxiis q̄q3 vicijs abstinentes:
ppiciationē tuā facili⁹ impetre=
mus. P dñm. Lectio libri Exodi.
H Ec dicit dñs de⁹. Hono= 20.ca.
ra patrē tuū et matrē tuā: C.
vt sis lōgeuus sup trā: quā dñs
de⁹ tuus dabit tibi. Nō occides:
nō mechaberis: nō furtū facies:

nō loqueris cōtra ꝓximū tuum falsum testimoniū. Nō concupisces domum ꝓximi tui/nec desiderabis vxorē eiꝰ: nō seruū non ancillā/nō bouē/nō asinum/ nec oia que illius sunt. Cūctus aūt populꝰ videbat voces ꝛ lampades ꝛ sonitū buccine:mōtēq; fumātē. Et ꝑterriti ac pauore concussi:steterūt ꝓcul dicētes moysi. Loq̄re tu nobis ꝛ audiemus. Nō loquat̄ nobis dn̄s : ne forte moriamur. Et ait moyses ad populū. Nolite timere. Ut enī probaret vos venit deꝰ: ꝛ vt terror illiꝰ esset in vobis: ꝛ nō peccaretis. Stetitq; populus de longe. Moyses autē recessit ad caliginem: in qua erat deus. Dixitq; ꝓterea dn̄s ad moysen. Hec dices filijs israel. Uos vidistis q de celo locutus sim vobis. Non facietis deos argēteos:nec deos aureos facietis vobis Altare de terra facietis mihi/ et offeretis super illud holocausta/ et pacifica vestra/ oues vestras et boues in omni loco:in quo memoria fuerit nominis mei. Gr.

ps. 6. Miserere mihi domine quoniam infirmꝰ sum: sana me domine. ℣. Conturbata sunt omnia ossa mea:et aīa mea turbata est valde. Tractus.

p.102. Domine non scd̄m peccata nostra q̄ fecimus nos:neq; secū dū iniq̄tates nostras retribuas no=
p.78. bis. ℣. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nostrarū antiquarū:cito anticipent nos mīe tue:q2 pauperes facti sumꝰ nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris noster: ꝛ ꝓpt gloriā nominis tui dn̄e libera nos: ꝛ propicius esto peccatis nr̄is ꝓpter nomē tuū. S. mat.

In illo tpe. 15. c
Accesserūt A.
ad iesum ab hierosolymis scribe et pharisei dicentes. Quare discipuli tui transgrediunt̄ traditiōes seniorū? Nō ei lauāt manꝰ suas: cū panē māducant. Ipse aūt respōdēs: ait illis. Quare et vos trāsgredimini mādatū dei: ꝓpt traditionē vr̄am? Nā deꝰ dixit. Honora patrē tuū ꝛ matrē tuā: ꝛ q̄ maledixerit pr̄i vel mr̄i/ morte moriat̄. Uos aūt dicit. Quicūq; dixerit pr̄i vel matri munꝰ qđcunq; est ex me tibi ꝓderit et nō honorificabit pr̄em suū ꝛ matrē suā:ꝛ irritū fecistis mādatuȝ dei ꝓpt traditionē vr̄am. Hypocrite:bene ꝓphetauit de vobis esaias dicēs/ ppl's hic labijs me honorat:cor aūt eoꝝ longe est a me. Sine cā aūt colūt me:docētes doctrinas et mādata hoīm. Et ꝯuocat ad se turb dixit eis Audite ꝛ itelligite. Nō qđ itrat in os coinq̄nat hoiem:sȝ qđ ꝓcedit ex ore/hoc coinq̄nat hoiem. Tūc accedētes discipli eiꝰ dixerunt ei. Scis q2 pharisei audito hoc ṽbo scādalizati sūt? At ille rn̄dēs ait. Ois plātatio quā nō plātauit pr̄ meꝰ celest:eradicabit̄. Sinite illos. Ceci sunt ꝛ duces cecoꝝ. Cecus aūt si ceco ducatū p̄stet: ambo i foueā cadūt. Rn̄dēs aūt petrꝰ:dixit ei. Edissere nobis parabolā istā. At ille dixit. Adhuc ꝛ vos sine itellectu estis? Nō intelligitis/q2 oē qđ i os itrat/i vētrē vadit/ꝛ i secessuȝ

emittit: Que aūt pcedūt de ore
de corde exeūt: et ea coinqnant
hoiem. De corde eīm exeūt cogi
tatiōes male/ homicidia / adul=
teria/ fornicationes/furta / falsa
testimōia/ blasphemie: hec sūt q̄
coinqnāt hoiem. Nō lotis autē
manib9 mādücare: nō coinqnat
p.108. hoiem. Offert. Dñe fac mecū miam
tuā propter nomen tuū: qz suauis est
misericordia tua. Secreta.
Suscipe q̄s dñe p̄ces ppli
tui cū oblatiōib9 hostiar: ⁊ tua
mysteria celebrantes : ab oibus
nos defende piculis. P. Cōio.
ps.15. Notas mihi fecisti vias vite: adiplebis
me letitia cū vultu tuo dñe. Postc.
Sanctifica nos dñe q̄ pa=
sti sum9 mensa celestis: ⁊ a
cūctis errorib9 expiatos : supnis
pmissionibus reddat acceptos.
Per do. Sup po. Oro.
Concede q̄s ops deus: vt
qui ptectiōis tue gratiā q̄rim9
liberati a malis oib9 secura tibi
mēte seruiam9. Per do. ¶ Fer.
v. Statio ad sctōs cosmā/ et da=
miani. Introit9.

Ecce vox ex psal. et pphetis.

Salus ppli ego
sum dicit dñs: de
quacūqz tribula=
tiōe clamauerint
ad me/ exaudiam
eos: ⁊ ero illorum dñs imperpe
p.77. tuū. Ps. Attendite popule meus le=
gē meā: inclinate aurē vestrā in ver=
ba oris mei. Gloria patri. Oratio.
Magnificet te dñe sctōrum
tuorū cosme et damiani /
btā solēnitas : qua ⁊ illis gloriā
sempitnā: ⁊ opē nobis ineffabi=
li puidentia contulisti. Per do.
Lectio hieremie prophete.

In dieb9 illis. Factū ē vbū 7.c.A
dñi ad me dicens. Sta in
porta dom9 dñi: ⁊ p̄dica ibi vbū
istud: ⁊ dic. Audite vbū dñi ois
iuda q̄ ingredimini per portas
has: vt adoretis dñm. Hec dicit
dñs exercituū: de9 isrl. Bonas
facite vias vr̄as et studia vr̄a: et
hitabo vobiscū in loco isto. No=
lite cōfidē in vbis mēdacij dicē=
tes. Tēplū dñi: tēplū dñi tēplū
dñi est. Qm̄ si bñdixeritis vias
vr̄as ⁊ studia vr̄a/ si feceritis iu=
diciū inter virū ⁊ primū ei9: ad=
uene et pupillo ⁊ vidue nō fece=
ritis calumniā/ nec sanguinē in=
nocētē effuderitis in loco isto: ⁊
post deos alienos non ambula=
ueritis in malū vobismetipsis:
habitabo vobiscū in loco isto / ī
terra quā dedi patrib9 vestris a
seculo ⁊ vsqz in seculū. Ait dñs
ops. Grad. Oculi oim in te sperāt ps. 144.
dñe: et tu das illis escā in tpe opor=
tuno. V. Aperis tu manum tuā: ⁊ im
ples oē aial bñdictiōe. S. Lucam. 4.c.

In illo tpe. B.
Surgēs ie
sus de synagoga
introiuit in do=
mū symonis. So
crus aūt symōis
tenebat magnis
febrib9. Et roga=
uerūt illū p ea. Et stans sup il=
lam imperauit febri: et dimisit
illam. Et cōtinuo surgens mini=
strabat illis. Cū aūt sol occidis=
set: oēs qui habebant infirmos
varijs languoribus/ ducebāt il=
los ad iesū. At ille singulis ma=
nus ipōnēs: curabat eos. Exi=
bant aūt demonia a multis cla=

mātia ꝛ dicētia: qꝛ tu es filꝰ dei. Et increpans nō sinebat ea loq̄: qꝛ sciebant ip̄m esse xp̄m. Facta aūt die/egressus ibat in desertū locū:ꝛ turbe requirebant eū. Et venerūt vsq̧ ad ipsum: ꝛ detinebant illum ne discederet ab eis. Quibus ille ait. Quia ꝛ alijs ciuitatibꝰ oportet me euangelizare regnum dei:qꝛ ad hoc missus sū. Et erat p̄dicās in synagogis

p.137. galilee. Off̄r. Si ābulauero in medio tribulatiōis viuificabis me dn̄e/ ꝛ sup irā inimicoꝝ meoꝝ extēdes manū tuā:ꝛ saluū me fecit dextera tua.

In tuoꝝ dn̄e pre= Secre. ciosa morte iustoꝝ sacrificiū illud offerimꝰ:de quo martyrij sumpsit oē principiū. Per d.

p.118. Cōm. Tu mādasti mādata tua custodiri nimis:vtinā dirigantꝛ vie mee ad custodiēdas iustificatiōes tuas.

Sit nobis dn̄e Postcōio. sacramēti tui certa saluatio:q̄ cū btōꝝ martyꝝ tuoꝝ cosme ꝛ damiani meritꝭ imploratꝛ. Per do. Sup populū. Oratio.

Subiectū tibi pplm̄ q̄s dn̄e ꝓpiciatio celestis amplificet:ꝛ tuis semꝑ faciat ꝓuire mādatis. P do. ❡ Feria.vi. Statio ad sctm̄ laurētiū i lucina. Introi.

ps.85 Fac mecū dn̄e signū in bonū : vt videāt q̄ me oderūt et cōfundantur : qm̄ tu dn̄e adiuuisti me ꝛ cō

Eodē solatus es me. ℣. Inclina dn̄e aurem tuam ꝛ exaudi me:qm̄ inops et pauper sum ego. Gloria patri. Oro

Ieiunia nr̄a q̄s dn̄e benigno fauore ꝓsequere:vt sicut ab alimētis abstinemꝰ i corpore:ita a vitijs ieiunemꝰ in mēte. Per do. Lectio libri numeri.

In diebꝰ illis. Cōuenerūt 20.ca filij israel aduersum moy= A. sen ꝛ aaron:ꝛ versi i seditionē dixerūt. Date nobꝭ aquā vt bibamus. Ingressiq̧ moyses ꝛ aarō dimissa mltitudine ante tabernaculū federꝭ : corruerūt proni i terrā/ clamauerūtq̧ ad dn̄m atq̧ dixerūt. Dn̄e deꝰ exaudi clamorē ppli huiꝰ:et aperi eis thesaurū tuū fontē aq̄ viue vt saciati cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria dn̄i super eos. Locutusq̧ ē dn̄s ad moysen dicēs. Tolle virgā ꝛ cōgrega populū tu ꝛ aaron frater tuus:ꝛ loquimini ad petrā corā eis / ꝛ illa dabit aquas. Cumq̧ eduxeritis aquā de petra: bibet ois multitudo ꝛ iumenta eius. Tulit igitꝛ moyses virgā que erat in cōspectu dn̄i sicut p̄ceperat ei: cōgregata multitudine ante petram. Dixitq̧ eis. Audite rebelles et increduli. Num de petra hac vobis aquā poterimꝰ eijcere: Cūq̧ eleuasset moyses manū percutiens virga bis silicem : egresse sunt aque largissime / ita vt populus biberet et iumenta. Dixitq̧ dn̄s ad moysen et aaron. Qꝛ nō credidisti mihi / vt sanctificaretis me corā filijs isrl̄:nō introducetis hos pplos in terrā quā dabo eis. Hec est aqua cōtradictiōis:vbi iurgati sūt filij isrl̄ cōtra dn̄m:ꝛ sanctificatꝰ est in eis.

Grad. In deo sperauit cor meū ꝛ ad ps.27 iutus sum:ꝛ refloruit caro mea et ex voluntate mea confitebor illi. ℣. Ad

te dn̄e clamaui deus meus ne sileas
p̃.102. ne discedas a me. Tractus.
Domine non scd̄m peccata no
stra q̄ fecimus nos: neq3 scd̄m
p̃.78. iniquitates nr̄as retribuas nobis.
℣. Dn̄e ne memineris iniq̄tatū nr̄arum āntiquarū: cito anticipēt nos mīe tue: q2 paupes facti sum9 nimis. ℣. Adiuua nos deus salutaris nr̄: ꝛ ppter gloriā nois tui dn̄e libera nos: ꝛ propicius esto peccatis nostris propter
4.c.a. nomen tuum. Scd̄m iohannem.

In illo tpe. Uenit ies9 in ciuitatē samarie: que dicitur sichar: iuxta predium quod dedit iacob ioseph filio suo. Erat aūt ibi fons iacob. Jesus autē fatigat9 ex itinere: sedebat sic supra fontē. Hora autē erat q̄si sexta. Uenit mulier de samaria haurire aquam. Dixit ei iesus. Da mihi bibere. Discipuli autē eius abierant in ciuitatē vt cibos emerēt. Dixit ergo ei mulier illa samaritana. Quomodo tu iudeus cum sis: bibere a me poscis / que sum mulier samaritana? Non ēm coutuntur iudei samaritanis. Rn̄dit iesus ꝛ dixit ei. Si scires donum dei / ꝛ quis est qui dicit tibi da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo / et dedisset tibi aquam viuā. Dixit ei mulier. Dn̄e neq3 in quo haurias habes: ꝛ puteus alt9 est. Unde ergo habes aquā viuam? Nūquid tu maior es patre nostro iacob / qui dedit nobis hunc puteū / et ipse ex eo bibit, et filij eius / et pecora eius? Respōdit iesus: et dixit ei. Omnis q̄ biberit ex aqua hac: sitiet iterū. Qui autē biberit ex aqua quā ego dabo ei: nō sitiet in eternum: sed aqua quam ego dabo ei / fiet in eo fons aque salientis in vitam eternam. Dixit ad eum mulier. Dn̄e da mihi hāc aquam vt non sitiā neq3 veniā huc haurire. Dixit ei iesus. Uade voca virū tuū: et veni huc. Rn̄dit mulier et dixit. Non habeo virum. Dixit ei iesus. Bene dixisti: q̄a non habeo virū. Quinq3 ēm viros habuisti: et hunc quē habes nō est tuus vir. Hoc vere dixisti. Dixit ei mulier. Dn̄e vt video ꝑpheta es tu. Patres nostri ī mōte hoc adorauerūt: ꝛ vos dicitꝭ / quia hierosolymis est locus vbi adorare oportet. Dixit ei iesus. Mulier crede mihi: q2 venit hora q̄n neq3 in monte hoc / neq3 in hierosolymis adorabitis patrē. Uos adoratis qd̄ nescitis / nos adoram9 qd̄ scimus: q2 salus ex iudeis est. Sed venit hora / ꝛ nūc est: quādo veri adoratores adorabunt patrem in spiritu et veritate. Nam et pater tales querit qui adorēt eū: spūs est de9 ꝛ eos qui adorant eum: in spiritu et veritate oportet adorare. Dixit ei mulier. Scio quia messias venit quit dicitur christus. Cum ergo venerit / ille nobis annunciabit omnia. Dixit ei iesus. Ego sum qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius: et mirabātur q2 cum muliere loq̄batur. Nemo tamē dixit: quid queris / aut quid loq̄ris cū ea? Reliquit ergo hydriā suā mulier / et abijt

in ciuitatē: et dixit illis hoībus.
Venite et videte hoīem: q̄ dixit
mihi oīa q̄cūq3 feci. Nunq̄d ipse
est xp̄s? Exierūt ergo de ciuita
te: ⁊ veniebāt ad eū. Intea roga
bant eum discipuli ei⁹ dicentes.
Rabbi manduca. Ille aūt dixit
eis. Ego cibū habeo manduca-
re: quē vos nescitis. Dicebant ḡ
discipuli ei⁹ adinuicem. Nunq̄d
aliq̄s attulit ei manducare? Di-
xit eis iesus. Meus cib⁹ est / vt
faciā voluntatem ei⁹ q̄ misit me:
vt ꝑficiā opus ei⁹. Nōne vos di-
citis / ꝙ adhuc q̄tuoꝛ mēses sūt:
et messis venit? Ecce dico vob3
leuate oculos vr̄os et videte re-
giōes: q꞉ albe sunt iā ad messe3.
Et q̄ metit mercedem accipit / ⁊
ꝯgregat fructū in vitā eternam
vt q̄ seminat: simul gaudeat ⁊ q̄
metit. In hoc em̄ est v̄bū verū:
q꞉ alius est q̄ seminat: ⁊ ali⁹ qui
metit. Ego misi vos metere: qđ
vos nō laboꝛastis. Alij laboꝛa-
uerunt: ⁊ vos in laboꝛes eoꝝ in-
troist3. Ex ciuitate aūt illa mul-
ti crediderūt in eū samaritano-
rū: ꝓpter v̄bū mulieris testimo-
niū ꝑhibentis / q꞉ dixit mihi oīa
q̄cūq3 feci. Cū venissent ḡ ad il-
lū samaritani: rogauerunt eū vt
ibi maneret. Et mansit ibi duos
dies. Et multo plures credide-
runt in eū ꝓpter sermonē eius:
et mulieri dicebant. Q꞉ nō iā ꝓ-
pter tuā loq̄lā credimus: ipsi em̄
audiuim⁹ ⁊ scim⁹. Q꞉ hic est ve
ps.5. re saluatoꝛ mūdi. Offr. Intende
voci oꝛonis mee / rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹ /
q̄m ad te oꝛabo dn̄e. Secre.
REspice dn̄e ꝓpici⁹ ad mu-
nera q̄ sacram⁹: vt et tibi grata
sint / ⁊ nobis salutaria semꝑ exi-
stāt. P đ. Cōio. Qui biberit aquā Joh.
quā ego dabo ei dicit dn̄s / fiet in eo 4. ca
fōs aq̄ saliēt3 in vitā eternā. Post com. B.
HUius nos dn̄e perceptio
sacri mundet a crimine: ⁊
ad celestia regna ꝑducat. P do.
Super populū. Oratio.
PResta q̄s op̄s de⁹: vt q̄ in
tua ꝓtectione ꝯfidim⁹: cūcta no
bis aduersantia te adiuuāte vin
cam⁹. Per đ. ¶ Sab. Statio ad
sctā susannā. Int.
VErba mea auri- ps.5.
bus ꝑcipe dn̄e:
intellige clamo-
rē meū itēde vo-
ci oꝛonis mee.
ps. Rex me⁹: ⁊ de⁹ me⁹. Gl'ia. Oro. Eodē
PResta q̄s op̄s de⁹: vt q̄ se
affligēdo carnē ab alimē
tis abstinēt / sectādo iustitiam a
culpa ieiunēt. Per. Lec. daniel.
IN diebus illis. ꝓphete. 13. ca.
Erat vir i babylone: ⁊ no- A.
men eius ioachim. Et accepit
vxoꝛē noīe susannā filiā helchie
pulchꝛā nimis: ⁊ timentē deum.
Parētes em̄ illi⁹ cū essent iusti:
erudierūt filiā suā ſm legē moy
si. Erat aūt ioachim diues val-
de: ⁊ erat ei pomeriū vicinū do-
mui sue. Et ad ip̄m ꝯfluebāt iu-
dei eo ꝙ esset honoꝛabilioꝛ oim
Et constituti sunt duo senes iu-
dices in anno illo: de q̄b⁹ locu-
tus est dn̄s: q꞉ egressa est iniqui
tas de babylone a senioꝛib⁹ iu-
dicib⁹ / q̄ videbanť regere pplm
Isti frequentabāt domum ioa-
chim: ⁊ veniebant ad eos oēs q̄
habebāt iudicia. Cū autē popu
lus reuertisset post meridiē: in-

grediebat susanna/ et deambulabat in pomerio viri sui. Et videbãt eã senes q̃tidie ingredientẽ et deambulãtẽ: et exarserũt in cõcupiscẽtiã ei9. Et auerterũt sensum suũ. et declinauerũt oculos suos/ vt nõ viderẽt celũ: neq3 recordarent iudicio⁊ iusto⁊. Factũ est autẽ cũ obseruarẽt diem aptũ qñ eã possent inuenire solam: igressa est aliqñ sicut heri et nudiustertius cũ duab9 solis puellis: voluitq3 lauari in pomerio Estus q̇ppe erat: et non erat ibi q̇sq3 preter duos senes abscõditos cõtẽplãtes eã. Dixit ergo puellis. Afferte mihi oleũ et smigmata: et ostia pomerij claudite vt lauer. Cũ aũt egresse essẽt puelle surrexerũt duo senes: et accurrerũt ad eã et dixerunt. Ecce ostia pomerij clausa sũt / et nemo nos videt: et i ↄcupiscẽtia tui sumus. Quãobrẽ assentire nobis: et cõmiscere nobiscũ. Qđ si nolueris: dicem9 testimoniũ ꝯ te/ q fuerit tecũ iuuenis/ et ob hãc cãm emiseris puellas a te. Ingemuit susanna et ait. Angustie sunt mihi vndiq3. Si eñ hoc egero: mors mihi ẽ. Si aũt nõ egero: non effugiã man9 vr̃as. Sz meli9 ẽ mihi absq3 ope icidẽ i man9 hoim: q3 peccare i ↄspectu dñi. Et exclamauit voce magna susanna. Exclamauerunt aũt et senes aduersus eã. Et cucurrit vn9 et aperuit ostia pomerij. Cum aũt audissent clamorẽ i pomerio: famuli dom9 irruerũt ꝑ posticũ: vt viderẽt q̇dnã hoc eẽt. Postq3 aũt senes locuti sunt erubuerũt serui vehemẽter: q2 nũq3 dict9 fuerat sermo huiuscemodi de susãna. Et facta ẽ diescrastina. Cũq3 venisset ppl's ad virũ ei9 ioachim: venerũt et duo p̄sbiteri pleni iniq̃ cogitatiõe aduersus susãnã: vt interficerẽt eã. Et dixerũt corã pplo. Mittite ad susãnã filiã helchie: vxorẽ ioachi. Et statim miserũt. Et venit cũ parẽtib9 et filijs et vniuersis cognatis suis. Flebãt igit sui: et oẽs q̇ nouerãt eã: cõsurgẽtes aũt duo p̄sbiteri in medio ppli: posuerũt manus suas sup caput eius. Que flẽs suspexit ad celũ: erat ei cor ei9 fiduciã hñs in dño. Et dixerũt p̄sbiteri. Cũ deambularem9 in pomerio soli/ ingressa est hec cũ duab9 puellis: et clausit ostia pomerij: et dimisit a se puellas. Venitq3 ad eã adolescẽs/ q̇ erat abscõdit9: et ↄcubuit cũ ea. Porro nos cũ essem9 in angulo pomerij: vidẽtes iniq̇tatẽ cucurrimus ad eos et vidim9 eos parit ↄmisceri. Et illũ q̇dẽ nequimus ↄp̄hẽdere/ q2 fortior nobis erat et apto ostio exilluit. Hanc autẽ cũ app̄hendissem9 interrogauimus quisnã eẽt adolescẽs: et noluit indicare nobis. Huius rei testes sumus. Credidit eis oĩs multitudo quasi senioribus populi et iudicib9: et cõdẽnauerũt eã ad mortẽ. Exclamauit aũt voce magna susanna et dixit. De9 eterne q̇ abscõdito⁊ es cognitor: q̇ nosti oĩa anteq3 fiãt: tu scis qm̃ falsum testimoniũ cõtra me tulerunt. Et ecce morior cũ nihil horũ fecerim: que isti maliciose cõposuerunt aduersum me. Exaudiuit aũt dñs vocẽ ei9. Cũq3

duceretur ad mortez: suscitauit dñs spm̄ pueri iunioris/ cui nomen daniel: et exclamauit voce magna: et dixit. Mundus ego sum: a sanguine huius. Et ꝯuersus ois populus ad eum: dixit. Quis est iste sermo quē locut⁹ es? Qui cū staret in medio eoꝝ ait. Sic fatui filij israel non iudicantes/ neqꝫ quod verum est cognoscētes / cōdēnastis filiā israel? Reuertimini ad iudicium: qꝛ falsum testimonium locuti sunt aduersus eā. Reuersus est ergo populus cū festinatione. Et dixit ad eos daniel. Separate eos ab inuicem procul ⁊ diiudicabo eos. Cum ergo diuisi essent alter ab altero / vocauit vnum de eis: et dixit ad eum. Inueterate dierū malorum / nunc venerunt pctā tua q̄ operabaris prius iudicās iudicia iniusta: innocētes opprimēs / et dimittēs noxios: dicente dño. Innocētē et iustū nō interficies. Nūc ergo si videris eam: dic sub qua arbore vidisti eos colloquentes sibi? Qui ait Sub cino. Dixit autem daniel. Recte mētitus es in caput tuū. Ecce enim angelus dñi accepta sentētia ab eo scindet te mediuz. Et amoto eo iussit venire alium: et dixit ei. Semen chanaam et nō iuda species decepit te: ⁊ ꝯcupiscentia subuertit cor tuū. Sic faciebatis filiab⁹ israel: et ille timētes loq̄bant vobis: sed nō filia iuda sustinuit iniq̄tatē vr̄am. Nūc ergo si vidisti eā/ dic michi sub qua arbore ꝯphenderis eos loquentes sibi? Qui ait sub prino. Dixit autem ei daniel. Recte mentitus es ⁊ tu in caput tuum. Manet eīm angelus dñi gladiū habēs: vt secet te mediū ⁊ interficiat vos. Exclamauit itaqꝫ ois cetus voce magna ⁊ bñdixerunt deū/ qui saluat sperātes in se. Et consurrexerunt aduersus duos presbiteros: conuicerat eīm eos daniel ex ore suo falsum dixisse testimoniū. Feceruntqꝫ eis sicuti male egerant aduersus proximū: ⁊ interfecerūt eos. Et saluatus est sanguis innoxius: in die
illa. Grad. Si ambulē i medio vm= ps.
bre mortis: non timebo mala: qm̄ tu mecū es dñe. ℣ Virga tua et bacul⁹ tu⁹ ipsa me ꝯsolata sūt. S. iohēm.

In illo tpe. S. c.
Perrexit iesus in montem oliueti: et diluculo iterum venit in tēplū. Et ois popul⁹ venit ad euz et sedēs docebat eos. Adducunt autem scribe et pharisei mulierē i adulterio ꝺphēsam: ⁊ statuerūt eā in medio ⁊ dixerūt ei. Magister: hec mulier modo dep̄hensa est in adulterio. In lege autē moyses mādauit nobis hm̄ōi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebāt tētantes eum: vt possent accusare eū. Iesus aūt inclinās se deorsum: digito scribebat in terra. Cū aūt pseuerarent interrogantes eum: erexit se ⁊ dixit eis Qui sine peccato est vestrū: primus in illā lapidē mittat. Et iterū se inclinās scribebat in terra. Audientes autē hec: vnus post vnū exibāt: incipientes a senio=

ribus. Et remansit iesus solus:
et mulier i medio stās. Erigens
aūt se iesus dixit ei. Mulier: vbi
sūt q̄ te accusabāt? Nemo te con
dēnauit? Que dixit: nemo dn̄e.
Dixit autē ei iesus. Nec ego te
p̄.118. condēnabo. Uade ꝛ iā amplius
noli peccare. Offer. Gressus meos
dirige dn̄e scd̄m eloquiū tuum: vt
nō dn̄etur mei omnis iniustitia dn̄e.
Concede q̄s ops Secre.
deus vt hui⁹ sacrificij mu
nus oblatū: fragilitatē nr̄am ab
oī malo purget semꝑ ꝛ muniat.
Johā. Per dn̄m. Cōio. Nemo te cōdem
8.c. nauit mulier: nemo dn̄e nec ego te cō
dēnabo: iam amplius noli peccare.
Quesum⁹ ops Postcōio.
de⁹: vt inter ei⁹ mēbra nu
meremur: cuius corpori cōmu
nicauim⁹ ꝛ sanguini. Qui tecū.
Super populū. Oratio.
Pretēde dn̄e fidelibus tu
is dexterā celestis auxilij: vt te
toto corde perquirāt: ꝛ q̄ digne
postulāt ꝯsequi mereant. Per.
Dn̄ica.iiij.xl. Statio ad san
Eccle ctam crucē in hier̄lm. Introitus.
vox ex
esa.vi.

Letare hie
rusalem ꝛ
ꝯuētū fa
cite oēs q̄
diligitis
eā: gaude
te cū leti
tia qui in
tristitia
fuistis: vt exultetis et satiemini
p̄.121. ab vberibus consolationis ve
stre. Ps. Letatus sum in his que di
cta sunt mihi in domum domini ibi
mus. Gloria patri. Oratio.
Concede q̄s ops de⁹: vt
q̄ ex merito nostre actiōis affli
gimur: tue grē cōsolatiōe respi
remus. Per. Ep̄la ad galatas.
Fratres. Scriptum est. 4.ca.
quoniā abrahaz duos fi D.
lios habuit: vnum de ancilla / et
vnū de libera. Sed q̄ de ancilla
ſm carnē nat⁹ ē: q̄ aūt de libera
ꝑ repromissionē q̄ sunt ꝑ allego
riam dicta. Hec enim sunt duo
testamenta. Unū quidē in mon
te syna in ſuitutē generās: que
est agar. Syna enim mons est
in arabia / qui coniunctus est ei
que nunc est hierusalem: et ser
uit cum filijs suis. Jlle autē que
sursum est hierusalem libera est:
que est mater nostra. Scriptum
est enim. Letare sterilis que nō
paris / erumpe ꝛ clama que non
parturis / quia multi filij deserte
magis q̄ ei⁹ que habet virum.
Nos autem fratres scd̄m isaac:
promissionis filij sumus. Sed
quomodo tunc is qui secunduz
carnem natus fuerat / perseque
batur eum qui scd̄m spiritū: ita
et nunc. Sed quid dicit scriptu
ra? Ejice ancillā: ꝛ filium eius.
Nō eīn erit heres fili⁹ ancille: cū
filio libere. Jtaqz fratres nō su
mus ācille filij: sed libere. Qua
libertate: christus nos libera
uit. Grad. Letatus sum in his que p̄s.121
dicta sunt mihi: in domū dn̄i ibimus
℣. Fiat pax in virtute tua: et abun
dantia in turribus tuis. Tractus.
Qui confidunt in domino sicut p̄.124
mōs syon: nō commouebitur
ineternum qui habitat in hierl'm. ℣.
Mōtes in circuitu eius ꝛ dn̄s in cir
cuitu populi sui: ex hoc nunc et vsqz
in seculum. Scd̄m iohannem.

6.c.A
In illo tpe. Abijt ies⁹ trans mare galilee qđ est tyberiadis. Et seqbatur eũ multitudo magna: q̄ videbant signa q̄ faciebat sup his q̄ infirmabãt. Subijt ḡ i mõtẽ iesus: ⁊ ibi sedebat cũ discipłis suis. Erat aũt ꝓximũ pascha: dies fest⁹ iudeoꝝ. Cũ subleuasset ḡ oculos iesus/ ⁊ vidisset/ q̄ multitudo maxia venit ad eũ: dixit ad philippũ. Unñ ememus panes vt mãducẽt hi? Hoc aũt dicebat tẽtãs eũ. Ipse enim sciebat: q̄d eẽt factur⁹. Rñdit ei philipp⁹. Ducentoꝝ denarioꝝ panes nõ sufficiunt eis: vt vnusq̄sq; modicũ q̄d accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹ andreas frater symonis petri. Est puer vn⁹ hic/ q̄ hz q̄nq; panes ordeaceos et duos pisces: sed hec q̄d sũt iter tãtos? Dixit ḡ iesus. Facite hoies discũbere. Erat autẽ fenũ multũ in loco. Discubuerũt ḡ viri nũero q̄si q̄nq; milia. Accepit ḡ iesus panes/ ⁊ cum grãs egisset: distribuit discũbẽtibus. Silr ⁊ ex piscib⁹/ quãtũ volebãt. Ut aũt ipleti sũt: dixit discipulis suis. Colligite q̄ supauerũt fragmẽta: ne peãt. Collegerũt ḡ et ipleuerũt duodecim cophinos fragmẽtoꝝ ex q̄nq; panib⁹ ordeaceis: q̄ supfuerũt his q̄ mãducauerãt. Illi ḡ homines cum vidissent q̄ iesus fecerat signũ: dicebãt. Quia hic est vere ꝓpheta: q̄ vẽtur⁹ est in mundũ.

p̄. 134 Offer. Laudate dñm q̄m benign⁹ ẽ psallite noi ei⁹ q̄m suauis ẽ: oĩa q̄cũq; voluit fecit in celo ⁊ in tra. Sec.

Sacrificijs p̄ntib⁹ dñe q̄s intẽde placat⁹: vt ⁊ deuotiõi nr̃e ꝓficiãt ⁊ saluti. P. Cõio.
Hierłm q̄ edificat vt ciuitas: cui⁹ pti p̄. 12
cipatio eius in idipm: illuc eñ ascẽderũt tribus tribus dñi: ad cõfitẽdũ nomini tuo dñe. Postcõio.

Da nobis misericors de⁹ vt sancta tua quib⁹ incessanter explemur: sinceris tractem⁹ obsequijs: ⁊ fideli mẽte semp sumamus. Per. ¶ Fer. iij. Statio ad sctõs .iiij. coronatos. Introit⁹.

Deus in noie tuo ps.
saluũ me fac/ ⁊ in v̄tute tua iudica me: de⁹ exaudi orõnẽ meã. Ps. Aurib⁹ percipe: ver Eo
ba oris mei. Gloria pri. Oratio.

Presta q̄s oĩps de⁹: vt obseruatiões sacras annua deuotiõe recolẽtes: ⁊ corpe tibi placeam⁹ ⁊ mẽte. P. Lcõ li. regũ

In diebus illis. Uenerunt 3. 3. c
due mulieres meretrices ad regẽ salomonẽ: ⁊ steterũt corã eo. Quarũ vna ait. Obsecro mi dñe: ego et mulier hec habitabamus in domo vna/ et peperi apud eã in cubiculo. Tertia vero die postq̄ ego pepi: peperit et hec. Et eramus simul/ nullusq; ali⁹ in domo nobiscũ: exceptis nobis duab⁹. Mortu⁹ est autẽ fili⁹ mulieris huius nocte: dormiẽs q̄ppe oppssit eũ. Et cõsurgẽs i tẽpeste noctis silẽtio/ tulit filiũ meũ de latere meo ãcille tue dormiẽtis: ⁊ collocauit in sinu suo: suũ aũt filiũ q̄ erat mor

tuus:posuit in sinu meo. Cumq3
surrexissem mane vt darē lac fi=
lio meo:apparuit mortuus. Quē
diligēti⁹ intuēs clara luce:dep=
hēdi nō esse meū quē genuerā.
Rñditq3 altera mulier. Nō ē ita
vt dicis:sed fili⁹ tu⁹ mortuus est
meus autē viuit. Ecōtrario illa
dicebat/mētiris: fili⁹ qppe me⁹
viuit/ꝛ filius tuus mortuus est:
Atq3 in hūc modū ↄtēdebāt co=
rā rege. Tunc rex ait. Hec dicit
fili⁹ me⁹ viuit/ꝛ filius tuus mor
tuus est:ꝛ ista rñdit/ nō: sed fili⁹
tuus mortu⁹ est/ꝛ fili⁹ me⁹ viuit
Dixit ergo rex. Afferte michi gla=
diū. Cūq3 attulissent gladiū co
rā rege:ait. Diuidite inqt infan=
tē viuū in duas ptes: ꝛ date di=
midiā ptē vni:ꝛ dimidiā partem
alti. Dixit autē mulier cui⁹ erat
fili⁹ viuus ad regē: ↄmota sunt
quippe viscera ei⁹ sup filio suo.
Obsecro dñe date illi ĩfantē vi=
uum:ꝛ nolite interficere eū. Econ
trario illa dicebat. Nec michi:
nec tibi:sed diuidat. Rñdit rex:
et ait. Date huic infantē viuū: ꝛ
nō occidat. Hec eñ est mat ei⁹.
Audiuit itaq3 oms isrl iudiciū
qd iudicasset rex:ꝛ timuerūt re=
ps.30. gē vidētes sapiētiā dei esse ī eo:
ad faciēdū iudiciū. Gr. Esto mi=
ꝛ.70. hi in deū ptectorē ꝛ ī locū refugij vt
saluū me facias. ℣. De⁹ in te sperani/
p.102. dñe nō ↄfundar ineternū. Tract⁹.
Domine nō scdm pctā nr̄a que
fecim⁹ nos:neq3 scdm iniqta
p.78. tes nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe ne
memineris iniqtatū nr̄arū antiquarū:
cito anticipēt nos mie tue: qr paupe
res facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos
de⁹ salutaris nr̄:ꝛ ppter gloriā nois
tui dñe libera nos:ꝛ ppici⁹ esto pec=
catis nr̄is ppter nomē tuū. S. ioh.

In il.t. Pro 2.c. C
pe erat pa=
scha iudeorū: ꝛ a=
scēdit ies⁹ hiero=
solymā. Et inue=
nit in tēplo vēdē
tes oues ꝛ boues
ꝛ nūmularios se=
dētes. Et cū fecisset quasi flagel
lū de funiculis/ oēs eiecit de tē=
plo:oues quoq3 ꝛ boues ꝛ num
mulariorū effudit es/et mensas
subuertit. Et his q colūbas vē=
debāt dixit. Auferte ista hinc:ꝛ
nolite facere domū pr̄is mei do
mū negociatiōis. Recordati ve=
ro sunt discipli ei⁹: qr scriptū est
zel⁹ dom⁹ tue comedit me. Re=
spōderūt ergo iudei: ꝛ dixerūt ei. Qd
signū ostendis nobis:qr hec fa=
cis? Rñdit iesus ꝛ dixit eis. Sol
uite tēplū hoc ꝛ in trib⁹ dieb⁹ ex
citabo illud:dixerūt ergo iudei.
Quadraginta ꝛ sex ānis edifica=
tū est tēplū hoc: ꝛ tu ī trib⁹ die=
bus excitabis illud? Ille aūt di=
cebat de tēplo corpis sui. Cū ergo
resurrexisset a mortuis recorda
ti sūt discipuli eius:qr hoc dice=
bat de corpe suo. Et crediderūt
scripture ꝛ sermōi:quē dixit iesus
Cū aūt esset hierosolymis ī pa=
scha in die festo: multi credide=
rūt in noīe ei⁹/videntes signa q
faciebat. Ipse aūt iesus nō cre=
debat semetipsum eis/ eo q ipse
nosset oēs ꝛ qr op⁹ ei nō erat vt
qs testimoniū phiberet de hoie
Ipse eñ sciebat qd esset ī hoie.
Offr. Jubilate deo ois terra:iubi= p. 99.
late deo ois tra/psallite dño in leticia:

intrate in ꝯspectu eius in exultatio-
ne: q2 dñs ipse est deus. Secreta.
OBlatū tibi dñe sacrificiuz
viuificet nos semꝑ et mu-
niat. Per dominum. Communio.
ps.18. Ab occultis meis mūda me domine:
⁊ ab alienis parce suo tuo. Postcō.
SUmptis domine salutari-
bus sacramentis: ad redē-
ptionis eterne q̄s proficiamus
augmentū. Per dominum nr̄m.
Super populum. Oratio.
DEprecationē nostrā q̄su-
mus dñe benignus exau-
di: ⁊ q̄bus supplicādi p̄stas affe-
ctū tribue defensionis auxilium.
P do. ¶ Fer.iij. Statio ad sctm̄
laurētiū in damaso. Ad mis. Int.
p.54. EXaudi de⁹ orōnē
meaz: ⁊ ne despe-
xeris deprecatio
nē meam: intēde
in me: et exaudi
Eodē meam. Cōtristat⁹
sum in exercitatione mea: et cōturba
tus sum a voce inimici: et a tribula-
tione peccatoris. Gloria patri. Oro.
SAcre nobis q̄s dñe obser-
uatiōis ieiunia: ⁊ pie con-
uersatiōis augmentū: ⁊ tue pro-
piciationis cōtinuū prestēt auxi
liū. Per do. Lectio libri Exodi.
32.c.b IN dieb⁹ illis. Locutus est
dñs ad moysen dicēs. De-
scende de mōte: q2 peccauit po-
pulus tuus / quē eduxisti de ter-
ra egypti. Recesserūt cito de via
quā ostendisti eis. Feceruntq3 si-
bi vitulū conflatilem ⁊ adoraue-
runt: atq3 imolātes ei hostias di
xerūt. Isti sunt dij tui israel: qui
te eduxerunt de terra egypti.
Rursumq3 ait dñs ad moysen.
Cerno ꝙ populus iste dure cer-
uicis sit: dimitte me vt irascatur
furor meus cōtra eos / ⁊ deleam
eos faciāq3 te in gētem magnā.
Moyses autē orabat dñm deū
suū dicēs. Cur dñe irascitur fu-
ror tu⁹ cōtra ppl̄m tuū quē edu-
xisti de terra egypti in fortitudi-
ne magna / et in manu robusta?
Ne queso dicant egyptij callide
eduxit eos: vt interficeret in mō-
tib⁹ et deleret de t̄ra. Quiescat
ira tua: ⁊ esto placabilis suꝑ ne-
quitia ppli tui. Recordare abra-
ham ysaac ⁊ isrl̄ suoꝝ tuoꝝ: q̄b⁹
iurasti ꝑ temetip̄m dicēs. Mul-
tiplicabo semen vestrū sicut stel-
las celi: et vniuersam terrā hanc
de qua locutus sum dabo semini
vestro / ⁊ possidebitis eam semꝑ.
Placatusq3 ē dñs ne faceret ma
lum qđ locutus fuerat aduersuz
populū suū. Et mitius est ppl̄o
suo: dñs de⁹ nr̄. Gr. Exurge dñe ps.
fer opem nobis: ⁊ libera nos ꝓpt̄ no-
men tuū. ℣. De⁹ aurib⁹ nr̄is audiui- Eo.
mus: p̄res nr̄i annūciauerūt nobis:
opus qđ operatus es in dieb⁹ eoꝝ: ⁊ in
diebus antiquis. Scdm̄ Joh. Ine.

IN illo tpe. 7.c
Jam die fe
sto mediāte ascē-
dit iesus in tēplū
⁊ docebat. Et mi
rabātur iudei di-
centes. Quomo-
do hic l̄ras scit cū
nō didicerit? Rñdit eis ies⁹: ⁊ di
xit. Mea doctrina non est mea:
sed ei⁹ qui misit me. Si quis vo-
luerit volūtatem eius facere: co-
gnoscet de doctrina mea / vtruz
ex deo sit / an ego a meipso loq̄r?

Qui a semetipso loquitur: gloriam
propriam querit. Qui autem querit glo-
riam eius qui misit illum: hic verax
est et iniusticia in illo non est. Non-
ne moyses dedit vobis legem/ et
nemo ex vobis facit legem? Quid
me queritis interficere? Respondit
turba: et dixit. Demonium habes.
Quis te querit interficere? Res-
pondit iesus et dixit eis. Unum opus
feci: et omnes miramini. Propterea
moyses dedit vobis circumcisio-
nem: non quia ex moyse est sed ex pa-
tribus. Et in sabbato circumcidi-
tis hominem. Si circumcisionem acci-
pit homo in sabbato vt non soluatur
lex moysi: mihi indignamini/ quia
totum hominem sanum feci in sabba-
to? Nolite iudicare secundum faciem:
sed iustum iudicium iudicate. Dice-
bant ergo quidam ex hierosoly-
mis. Nonne hic est quem querunt
iudei interficere? Ecce palam loqui-
tur: et nihil ei dicunt. Nunquid ve-
re cognouerunt principes quia hic
est christus? Sed hunc scimus vn-
de sit. Christus autem cum venerit/
nemo scit vnde sit. Clamabat ergo
docens in templo iesus et dicens.
Et me scitis: et vnde sim scitis.
Et a meipso non veni/ sed est ve-
rus qui misit me: quem vos nesci-
tis. Ego scio eum. Et si dixero/
quia nescio eum: ero similis vobis
mendax. Sed scio eum quia ab
ipso sum: et ipse me misit. Que-
rebant ergo eum apprehende-
re: et nemo misit in eum manus:
quia nondum venerat hora eius. De
turba autem multi crediderunt in
Ps.39 eum. Offer. Expectans expectaui
dominum et respexit me/ et exaudiuit
deprecationem meam: et immisit in
os meum canticum nouum: hymnum
deo nostro. Secreta.

Hec hostia domine quesumus emun-
det nostra delicta: et ad sacri-
ficium celebrandum subditorum tibi
corpora mentesque sanctificet. Per dominum.
Communio. Letabimur in salutari tuo: et Ps.19.
in nomine dei nostri magnificabimur.

Postcommunio.
Huius nos domine perceptio sacra-
menti mundet a crimine: et ad
celestia regna perducat. Per do-
minum. Super populum. Oratio.

Miserere domine populo tuo
et continuis tribulationibus
laborantem: propicius respirare con
cede. Per dominum nostrum iesum.

¶ Feria quarta. Statio ad sanctum paulum. Introitus.

Dum sanctifica- Ezech.
tus fuero in vo 36.c.g
bis/ congrega-
bo vos de vni-
uersis terris: et
effundam super
vos aquam mundam: et munda-
bimini ab omnibus inquinamen-
tis vestris: et dabo vobis spiritum
nouum. Ps. Benedicam dominum Ps.33.
in omni tempore: semper laus eius
in ore meo. Gloria patri. Ore-
mus. Flectamus genua. Leuate.

Oratio.
Deus qui et iu-
stis premia meritorum/ et
peccatoribus per ieiunium veniam
prebes: miserere supplicibus tu-
is: vt reatus nostri confessio in-
dulgentiam valeat percipere de-
lictorum. Per dominum nostrum.

Lectio ezechielis prophete.

Hec dicit dominus deus. Sancti- 36.ca.
ficabo nomen meum ma- E.
gnum: vt sciant gentes quia ego dominus

cū sctificat⁹ fuero in vobis corā
eis. Tollā qppe vos de gētib⁹
et cōgregabo vos de vniuersis
terris ⁊ adducā vos in terrā ve=
strā:et effundā sup vos aquam
mūdā:⁊ mūdabimini ab oībus
inqnamētis vestris/⁊ ab vniuer
sis idolis vestris mūdabo vos.
Et dabo vobis cor nouū: ⁊ spm̄
nouū ponā in medio vr̄i. Et au=
ferā cor lapideū de carne vr̄a/et
dabo vobis cor carneū:et spiri=
tū meū ponā in medio vr̄i. Et fa
ciā vt in p̄ceptis meis ābuletis:⁊
iudicia mea custodiatis ⁊ ope=
remini. Et habitabitis in terra
quā dedi patribus vr̄is:et eritis
mihi in populū/⁊ ego ero vobis
p̄s.33. in deū. Dicit dn̄s ops. Gr. Ue=
nite filij audite me timorē dn̄i doce=
bo vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illumina=
mini:⁊ facies vr̄e nō cōfundent. Hic
n̄ Dn̄s vobiscū. sine Flectam⁹
genua Leuate. Oratio.
P Resta q̄s ops de⁹: vt q̄s
ieiunia votiua castigāt:ipsa q̄qȝ
deuotio scā letificet:vt terrenis
affectib⁹ mitigatis: facili⁹ cele=
stia capiamus. Per dominum.
Lectio Esaie prophete.
I.c.E. H Ec dicit dn̄s. Lauamini
mūdi estote:auferte malū cogi=
tationū vestrarum ab oculis meis.
Quiescite agere peruerse: disci
te bn̄facere. Querite iudicium/
subuenite oppresso: iudicate pu
pillo:defendite viduā: et venite
et arguite me dicit dn̄s. Si fue=
rit pctā vr̄a vt coccinū:quasi nix
dealbabunt. Et si fuerint rubra
quasi vermicul⁹:velut lana alba
erūt. Si volueritis ⁊ audieritis
me:bona terre comedetis. Di=
cit dn̄s ops. Gr. Btā gens cuius p̄.32
est dn̄s deus eorū: pplus quē elegit
dn̄s in hereditatē sibi. ℣. Uerbo dn̄i Eo.
celi firmati sunt:et spiritu oris eius
omnis virtus eorum. Tractus.
D Omine non scd̄m peccata no p̄.1.
stra q̄ fecimus nos:neqȝ scd̄m
iniqtates nostras retribuas no=
bis. ℣. Dn̄e ne memineris iniqtatū p̄.
nostrarū antiquarum cito anticipēt
nos mīe tue:qr pauperes facti sum⁹
nimis. ℣. Adiuua nos deus saluta=
ris noster: ⁊ ppter gloriā nomis tui
dn̄e libera nos:⁊ ppicius esto pctis
nr̄is ppt nomē tuū. Scd̄m ioha.

I N illo tpe. 9.c
Preteriēs
iesus vidit hoiē
cecū a natiuitate
Et interrogauerūt
eū discipuli eius.
Rabbi:q̄s pecca=
uit/hic aut parē=
tes ei⁹/vt cec⁹ nasceret? Rn̄dit
ies⁹. Neqȝ hic peccauit neqȝ pa=
rētes ei⁹:sed vt manifestēt ope=
ra dei in illo. Me oportet ope=
rari opa eius q̄ misit me: donec
dies ē. Uenit nox qn̄ nemo pōt
opari. Quādiu in mundo sum:
lux sum mundi. Hec cū dixisset
expuit i terrā ⁊ fecit lutū ex spu=
to:⁊ liniuit lutū sup oclos eius:
et dixit ei. Uade ⁊ lauare in na=
tatoria syloe: qd̄ interpretat mis=
sus. Abijt ḡ et lauit:et venit vi=
dēs. Itaqȝ vicini/ et q̄ viderant
eū prius/qr mēdicus erat: dice=
bāt. Nonne hic est q̄ sedebat et
mēdicabat? Alij dicebāt/qr hic
est: alij aūt nequaqȝ:sed similis ei⁹
est. Ille vero dicebat. Qr ego
sum. Dicebant ḡ ei. Quō aperti

sunt tibi oculi? Respondit. Ille homo qui dicitur iesus/ lutū fecit et vnxit oculos meos: ꝛ dixit michi. Vade ad natatoria syloe: et laua. Et abij/ et laui: ꝛ vidi. Dixerunt ergo ei. Ubi est ille? Ait. Nescio. Adducunt eū ad phariseos qui cecus fuerat. Erat autē sabbatū: quādo lutum fecit iesus/ ꝛ aperuit oculos eius. Iterū ergo interrogabāt eū pharisei: quō vidisset. Ille autē dixit eis. Lutū posuit mihi super oculos: ꝛ laui ꝛ video. Dicebant ergo ex phariseis quidam. Nō est hic homo a deo: qui sabbatū non custodit. Alij autē dicebant. Quō potest homo peccator: hec signa facere? Et scisma erat inter eos. Dicunt ergo ceco iterū. Tu qd dicis de eo qui aperuit oculos tuos? Ille autē dixit. Qꝛ ꝓpheta est. Nō crediderunt ergo iudei de illo/ qꝛ cecus fuisset ꝛ vidisset donec vocauerūt parētes eiꝰ q̇ viderat. Et interrogauerunt eos dicētes. Hic est filiꝰ vester/ quē vos dicitis/ qꝛ cecus natus est? Quō ergo nūc videt? Rñderūt eis parentes eiꝰ ꝛ dixerūt. Scimus qꝛ hic est filius noster: et qꝛ cecus natus est. Quō aūt nunc videat/ nescimus: aut q̇s eiꝰ aperuit oculos nos nescimus. Ipm interrogate: etatē habet. Ipse de se loquatur. Hec dixerūt parētes eius: quia timebāt iudeos. Iam enim ↄspirauerāt iudei: vt si quis eū ↄfiteretur christū/ extra synagogam fieret. Propterea parētes eius dixerūt: qꝛ etatē habet ipm interrogate. Vocauerunt ergo rursum hoiem qui fuerat cecus: ꝛ dixerūt ei. Da gloriam deo. Nos scimꝰ qꝛ hic homo peccator est. Dixit ergo ille. Si peccator est nescio: vnum scio/ qꝛ cum essem cecus: modo video. Dixerunt ergo illi. Quid fecit tibi? Quomodo aperuit tibi oculos? Respōdit eis. Dixi vobis iam: ꝛ audistis. Quid iterum vultis audire? Nunquid ꝛ vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerūt ergo ei: et dixerūt. Tu discipulꝰ illius sis: nos aūt moysi discipuli sumꝰ. Nos scimus: qꝛ moysi locutus est deus. Hunc aūt nescimus vnde sit. Rñdit ille homo et dixit eis. In hoc enim mirabile est: quia vos nescitis vnde sit: et aperuit oculos meos? Scimus autē qꝛ pctōres deus nō audit: sed si quis dei cultor est: ꝛ volūtatem eius facit/ hūc exaudit. A seculo non est auditū/ qꝛ aperuit quis oculos ceci nati: nisi esset hic a deo/ nō poterat facere q̇cq̄. Respōderūt ꝛ dixerūt ei. In peccatis natus es totus/ ꝛ tu doces nos? Et eiecerunt eū foras. Audiuit iesus/ qꝛ eiecerūt eum foras ꝛ cū inuenisset eū: dixit ei. Tu credis in filiū dei? Respondit ille: et dixit. Quis est dñe vt credam in eū? Et dixit ei iesus. Et vidisti eum ꝛ qui loquitur tecū ipse est. At ille ait. Credo dñe. Et ꝓcidens: adorauit eū. Offer.

Benedicite gentes dñm deū nostrū: p̄. 63. et obaudite vocē laudis eiꝰ: qui posuit aīam meā ad vitam: et non dedit commoueri pedes meos: bñdictꝰ dominus q̄ nō amouit depcationē meam ꝛ miam suā a me. Secre.

Supplices te rogamꝰ ops

deus: vt his sacrificijs peccata
nr̄a mundent̄: q2 tūc verā nobis
tribuis ⁊ mentis ⁊ corporis sanita
Joh. tē. P do. Cōio. Lutū fecit ex sputo
9.c.D dn̄s: et liniuit oculos meos et abij/⁊
laui/⁊ vidi: et credidi deo. Postcō.

SAcramēta que sumpsimꝰ
dn̄e deꝰ noster/ ⁊ spūalibꝰ
nos repleant alimētis: ⁊ corpo=
ralibus tueant̄ auxilijs. P do.

Super populum. Orō.

PAteāt aures mie tue do=
mine p̄cibus supplicantiū: et vt
petētibꝰ desiderata ꝯcedas: fac
eos que tibi placita sunt postu=
lare. Per dn̄m. ¶ Fer. v. Statio
ad scm siluestrū. Ad mis. Int.

p̄.104 LEtetur cor que=
rentiū dn̄z: que=
rite dn̄m ⁊ cōfir=
mamini: querite
faciē eius semp.
Eo dē Ps. Cōfitemini do
mino ⁊ inuocate nomē eiꝰ: ān̄ūciate
int̄ gētes opa eiꝰ. ℣. Glia pa. Orō.

PResta q̄s oīpotens deus:
vt q̄s ieiunia votiua casti
gant: ipsa quoq3 deuotio sancta
letificet/ vt terrenis affectibus
mitigatis: faciliꝰ celestia capia=
mus. Per do. Lec. libri Regū.

4.4. IN diebus illis. Uenit mu
ca.E. lier sunamitis ad helyseū
in montē carmeli. Cūq3 vidisset
eā vir dei decontra: ait giezi ad
puerū suū. Ecce sunamitis illa.
Uade ergo in occursum eius: ⁊
dic ei. Recte ne agitur circa te/
et circa virū tuum: ⁊ circa filium
tuū? Que respōdit. Recte. Cū=
q3 venisset ad virū dei in montē:
apprehendit pedes eius. Et ac=
cessit giezi: vt amoueret eā. Et
ait homo dei. Dimitte illā. Ani
ma em̄ eius in amaritudine est:
et dn̄s celauit a me/⁊ nō indica=
uit mihi. Que dixit illi. Nūquid
petiui filium a dn̄o meo. Nūq̄d
non dixi tibi/ne illudas me? Et
ille ait ad giezi. Accinge lūbos
tuos/et tolle baculum meum in
manu tua et vade. Si occurre=
rit tibi homo non salutes eum:
et si salutauerit te quispiā nō re=
spōdeas illi. Et pones baculū
meū sup faciē pueri. Porro ma
ter pueri ait. Uiuit dn̄s et viuit
aīa tua: nō dimittam te. Surre=
xit ergo: ⁊ secutus est eā. Giezi
aūt precesserat ante eos/ et po=
suerat baculū sup faciē pueri: et
nō erat vox neq3 sensus. Reuer
susq3 est giezi in occursum eius:
⁊ nūciauit ei dicens. Non surre=
xit puer. Ingressus est ergo he
lyseus domū. Et ecce puer mor
tuus iacebat in lectulo eiꝰ. In=
gressusq3 clausit ostium sup se ⁊
sup puerū: ⁊ orauit ad dn̄m. Et
ascendit ⁊ incubuit sup puerum
posuitq3 os suum sup os eius/⁊
oculos suos sup oculos eius/et
manꝰ suas sup manus eiꝰ/et in=
curuauit se sup eū: et calefacta
est caro pueri. At ille reuersus
deambulauit i domo semel: huc
atq3 illuc. Et ascēdit et incubuit
sup eū. Et oscitauit puer septi=
es: apuitq3 oculos suos. At ille
vocauit giezi ⁊ dixit ei. Uoca su
namitē hāc. Que vocata igressa
ē ad eū. Cui ait. Tolle filiū tuū.
Uenit autē illa et corruit ad pe=
des eius: ⁊ adorauit sup terram
Tulitq3 filium suū: ⁊ egressa est.
Helyseus v̄o reuersus est i gal=

ps.73 gala. Gr. Respice dñe in testamentum tuũ: et aias pauperum tuorũ / ne obliuiscaris in finẽ. V. Exurge dñe et iudica causam: tuã meo: esto opprobrij seruorũ tuorũ. Scdm Lucam.

7.c.d

In illo tempore. Ibat iesus in ciuitatem que vocatur naym. Et ibãt cũ eo discipuli eius: et turba copiosa. Cum autẽ appropinq̃ret porte ciuitatis: ecce defunctus efferebatur filius vnicus matris sue. Et hec vidua erat: et turba ciuitatis multa cum illa. Quam cũ vidisset dñs: mia motus sup eam dixit illi. Noli flere. Et accessit / et tetigit loculum. Hi autẽ qui portabant: steterunt. Et ait. Adolescens / tibi dico surge. Et resedit qui erat mortuus: et cepit loqui. Et dedit illum matri sue. Accepit autem oẽs timor: et magnificabãt deũ dicentes. Quia ppheta magnus surrexit in nobis: et qr deus visitauit plebẽ suã.

ps.69 Off. Dñe ad adiuuandũ me festina: confundantur oẽs aduersum me q̃ cogitant seruis tuis mala. Secreta.

Purifica nos misericors deus: vt ecclie tue p̃ces que tibi grate sunt: pia munera deferentes: fiant expiatis mentibus
p.70. gratiores. P do. Coio. Dñe memorabor iusticie tue solius / deus docuisti me a iuuẽtute mea: et vsq3 in senectã et seniũ deus ne derelinquas me. Postcõio.

Celestia dona capiẽtibus q̃s dñe non ad iudiciũ puenire patiaris: que fidelibus tuis ad remediũ puidisti.

Per do. Sup populũ. Oratio.

Populi tui deus institutor et rector / peccata quibus impugnatur expelle: vt semp tibi placitus: et tuo munimine sit securus. Per dñm. ¶ Feria sexta Statio ad sanctũ eusebium. Ad missam. Introi.

Meditatio cordis mei in cõspectu tuo semp / domine adiutor meus et redẽptor meus. ps.18. Eodẽ ps. Celi enarrãt gl'iam dei: et opera manuũ eius annũciat firmamẽtum. V. Gloria patri. Sicut. Oratio.

Deus q̃ ineffabilibus mũdũ renouas sacramẽtis: presta q̃s: vt ecclesia tua et eternis proficiat institutis: et temporalibus non destituatur auxilijs. Per dominũ. Lectio libri Regum.

In diebus illis. Egrotauit filius mulieris matrisfamilias / et erat lãguor fortissimus 3.17.c. C.
ita vt non remaneret in eo halitus. Dixit ergo mulier ad helyam. Quid michi et tibi vir dei? Ingressus es ad me / vt remẽorarẽtur iniquitates mee: et interficeres filiũ meũ. Et ait ad eam helyas. Da michi filium tuum. Tulitq3 eum de sinu illius: et portauit in cenaculum / vbi ipse manebat / et posuit sup lectulũ suum: et clamauit ad dñm: et dixit. Domine deus meus: etiã ne viduã apud quã ego vtcũq3 sustentor afflixisti / vt interficeres filium eius? Et expãdit se: atq3 mẽsus est sup puerum tribus vicibus. Clamauitq3 ad dñm: et dixit. Dñe deus meus: reuertatur obse

cro aĩa pueri hui⁹ in viscera ei⁹.
Exaudiuit aũt dñs vocẽ helye:
et reuersa est aĩa pueri intra eũ
et reuixit. Tulitq; helyas pue=
rum/et deposuit eũ de cenaculo
in iferiorẽ domũ/ꝛ tradidit ma=
tri sue: et ait illi. En viuit filius
tuus. Dixitq; mulier ad helyam
Nũc in isto cognoui:qm̃ vir dei
es tu:ꝛ verbũ dñi i oꝛe tuo verũ
p.117. est. Gꝛ. Bonũ est confidere in dño:
q̃ cõfidere in hoie. ℣. Bonũ est sꝑare
in dño:q̃ sꝑare i pncipib⁹. Tract⁹.
p.102. Domine non scd̃m peccata no
stra q̃ fecimus nos:neq; secũ
dũ iniq̃tates nostras retribuas no=
p.78. bis. ℣. Dñe ne memineris iniq̃tatũ
nostrarũ antiquarũ:cito anticipent
nos mie tue:qꝛ pauperes facti sum⁹
nimis. ℣. Adiuua nos deus saluta=
ris noster: ꝛ ꝑpt gloriã nominis tui
dñe libera nos: ꝛ propicius esto pec
catis nr̃is ꝑpter nomẽ tuũ. S. ioh.
11.c.a. In illo tpe. Erat q̃daȝ

lãguẽs lazarus a
bethania de ca=
stello marieꝛmar
the sororum eius
Maria autẽ erat
q̃ vnxit dñm vn=
guẽto/ꝛ extersit pedes ei⁹ capil
lis suis:cui⁹ frater lazar⁹ ĩfirma
batur. Miserunt ꝰ sorores eius
ad eum dicẽtes. Dñe:ecce quem
amas infirmatur. Audiẽs autẽ
iesus: dixit eis. Infirmitas hec
non est ad mortẽ: sed pro gloria
dei:vt glorificet filius dei p eã.
Diligebat autẽ iesus marthã et
sororẽ eius mariã/et lazarũ. Ut
ergo audiuit qꝛ infirmabat: tũc
quidem mãsit in eodẽ loco duo=
bus dieb⁹. Deinde post hec di=
xit discipulis suis. Eam⁹ in iu=
deam iterũ. Dicunt ei discipuli.
Rabbi:nunc querebant te iudei
lapidare:ꝛ iterꝝ vadis illuc? Re=
spõdit iesus. Nõne duodeci ho=
re sunt diei? Si q̃s ambulauerit
in die non offendit:qꝛ lucem hu=
ius mũdi videt. Si autẽ ambu=
lauerit in nocte offendit: qꝛ lux
nõ est in eo. Hec ait: et post hec
dixit eis. Lazarus amicus no=
ster dormit:sed vado vt a somno
excitẽ eũ. Dixerũt ergo discipu=
li eius. Dñe si dormit salu⁹ erit.
Dixerat aũt iesus de morte ei⁹:
illi autẽ putauerũt/qꝛ de dormi=
tione somni diceret. Tunc ergo
dixit eis iesus manifeste. Laza=
rus mortuus est/ ꝛ gaudeo ꝑpt
vos:vt credatis qm̃ non erã ibi:
sed eamus ad eum. Dixit ꝰ tho=
mas q̃ dicit didim⁹/ad condisci
pulos. Eamus et nos:et moria=
mur cum eo. Uenit itaq; iesus ꝛ
inuenit eũ quatuor dies iam in
monumento habentẽ. Erat aũt
bethania iuxta hierosolymam:
quasi stadijs quindecim. Multi
autẽ ex iudeis venerãt ad mar=
tham ꝛ mariã: vt ꝯsolarent eas
de fratre suo. Martha ergo vt
audiuit qꝛ iesus venit: occurrit
illi. Maria autẽ domi sedebat
Dixit ꝰ martha ad iesum. Dñe
si fuisses hic:frater me⁹ non fuis
set mortuus. Sed ꝛ nũc scio/ qꝛ
quecũq; poposcer a deo: dabit
tibi de⁹. Dixit illi iesus. Resur=
get frater tu⁹. Dixit ei martha.
Scio qꝛ resurget: i resurrectiõe
in nouissimo die. Dixit ei iesus.
Ego sum resurrectio/ et vita.

Qui credit in me: etiã si mortu⁹ fuerit/viuet. Et oĩs q̇ viuit ⁊ credit in me: nõ morieť ineternum. Credis hoc? Ait illi. Utiq̃ dñe Ego credidi / q: tu es christ⁹ fili⁹ dei viui: q̇ in hũc mũdũ venisti. Et cũ hec dixisset: abijt ⁊ vocauit mariã sororem suã silentio dicẽs. Magister adest: ⁊ vocat te. Illa autẽ vt audiuit surrexit cito: ⁊ venit ad eũ. Nõdũ eñ venerat iesus in castellum: sed erat adhuc ĩ illo loco vbi occurrerat ei martha. Judei ergo qui erãt cũ ea ĩ domo ⁊ ꝯsolabanť eã / cũ vidissent mariã q̇a cito surrexit et exijt secuti sunt eã / dicẽtes: q: vadit ad monumẽtum vt ploret ibi. Maria ergo cũ venisset vbi erat ies⁹ / vidẽs eũ cecidit ad pedes ei⁹ / ⁊ dixit ei. Dñe si fuisses hic / nõ esset mortu⁹ frater me⁹. Jesus g̊ vt vidit eã plorãtẽ ⁊ iudeos q̇ venerãt cũ ea plorãtes: ĩfremuit spũ ⁊ turbauit semetipsũ / ⁊ dixit. Ubi posuistis eũ? Dicunt ei. Dñe veni et vide. Et lachrymat⁹ est iesus. Dixerũt ergo iudei. Ecce quõ amabat eũ. Quidã autẽ ex ip̃is dixerũt. Nõ poterat hic q̇ aperuit oculos ceci nati facere vt hic nõ moreretur? Jesus ergo rursum fremẽs ĩ semetipso: venit ad monumẽtum. Erat aũt speluca: ⁊ lapis supposit⁹ erat ei. Ait iesus. Tollite lapidẽ. Dicit ei martha soror eius qui mortu⁹ fuerat. Dñe iã fetet: quatriduan⁹ eñ est. Dixit ei iesus. Nõne tibi dixi / q̃m si credideris videbis gloriã dei? Tulerũt g̊ lapidẽ. Jesus aũt eleuatis oculis sursum dixit. Pater gratias ago tibi: quoniã audisti me Ego aũt sciebã / q: semp̱ me audis: sed ꝑpter populũ qui circũstat dixi vt credãt: q: tu me misisti. Hec cum dixisset: voce magna clamauit. Lazare / veni foras. Et stati ꝓdijt q̇ fuerat mortuus: ligat⁹ man⁹ ⁊ pedes institis: et facies illius sudario erat ligata. Dixit eis iesus. Soluite eum: ⁊ sinite abire. Multi ergo ex iudeis qui venerant ad mariam ⁊ marthã: ⁊ viderãt q̃ fecit iesus / crediderũt in eum. Offer.

Populũ humilẽ saluũ facies dñe: et oculos supborũ humiliabis: quoniã quis deus preter te dñe? Secreta. Ps.17

Muncra nos dñe q̃s oblata purificent: et te nobis iugit faciãt eẽ placatũ. Per do.

Cõio. Uidẽs dñs flentes sorores lazari ad monumẽtũ lachrymat⁹ ẽ corã iudeis ⁊ clamabat: lazare veni foras: ⁊ ꝓdijt legatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ qui fuerat quatriduanus mortuus. Johã. 11.C.D

Hec nos q̃s dñe Postcõ. ꝑticipatio sacramẽti / et a proprijs reatib⁹ indesinẽter expediat: et ab oĩbus tueatur aduersis. Per do. Sup ppłm. Or.

Da q̃s omp̃s deus: vt qui infirmitatis nostre cõscij de tua virtute confidimus: sub tua semper pietate gaudeamus Per do. ¶ Sabbato. Statio ad laurẽtiũ ĩ foꝛis. Introitus.

Sitientes venite ad aquas dicit dñs: ⁊ qui nõ habetis preciũ venite et bibite cũ letitia. Ps. Attendite popule meus legem meam: in- Esaie 55. ca. A. p.77.

clinate aurem vestram in verba oris mei. ℣. Gloria patri. Oratio.

Fiat dñe q̃s p gratiā tuā fructuosus nostre deuotionis affect⁹: quia tunc nobis pderunt suscepta ieiunia: si tue sint placita pietati. Per dñm.

49.c. Lectio Esaie prophete.
E. Hec dicit dñs. In tempore placito exaudiui te: et in die salutis auxiliatus sum tui. Et seruaui te/et dedi te in fedus populi/vt suscitares terram: ⁊ possideres hereditates dissipatas vt diceres his qui vincti sūt exite: ⁊ his qui in tenebris sunt reuelamini. Super vias pascētur: ⁊ in omnibus planis pascua eorum. Non esurient neq̃ sitient: et non percutiet eos estus/⁊ sol: quia miserator eorū reget eos. Et ad fontes aquarum potabit eos: et ponam omnes montes meos in viam/et semite mee exaltabuntur. Ecce isti de longe venient: et ecce illi ab aquilone et mari / et isti de terra australi. Laudate celi ⁊ exultet terra/iubilate montes laudem: quia cōsolatus est dñs populum suum/ et pauperum suorum miserebitur. Et dixit syon. Dereliq̄t me dñs: et domin⁹ oblitus est mei. Nunq̇d obliuisci potest mulier infantē suū / vt nō misereať filio vteri sui? Et si illa oblita fuerit: ego tñ non obliuiscar tui. Dicit
ps.6. dñs ops. Grad. Tibi dñe derelictus est pauper: pupillo tu eris adiutor. ℣. Ut q̇d dñe recessisti lōge: despicis in oportunitatibus in tribulatione: dū superbit impius incēditur pauper. Secundum iohannem.

In illo tpe. 8.c.
Dicebat iesus turbis iudeorū. Ego sum lux mūdi: q̇ sequitur me nō ābulat ĩ tenebris/ sed habebit lumē vite. Dixerūt ḡ ei pharisei. Tu de teipso testimoniū phibes: ⁊ testimoniū tuū nō ē verū. Rñdit iesus/ ⁊ dixit eis. Et si ego testimoniū phibeo de meip̄o/verū est testimoniū meuȝ: qꝛ scio vñ veni/ ⁊ q̇ vado. Uos aūt nescitis vnde venio: aut quo vado. Uos ſm carnem iudicatis: ego non iudico quēq̃. Et si ego iudico/ iudiciū meū verū est/ qꝛ solus non sum: sed ego ⁊ q̇ misit me pater. Et ĩ lege vestra scriptū est: qꝛ duorū hoīm testimoniū verū est. Ego sum q̇ testimoniū phibeo de me ipso: ⁊ testimoniū phibet de me q̇ misit me pr̃. Dicebāt ergo ei. Ubi est pater tu⁹? Rñdit iesus. Neq̃ me scitis: neq̃ patreȝ meum. Si me sciretis: forsitā ⁊ patrem meum sciretis. Hec verba locutus est iesus in gazophilatio: docens in templo. Et nemo apprehendit eum: quia nōdum
venerat hora eius. Offr. Fact⁹ ps.
ē dñs firmamētū meū ⁊ refugiū meū ⁊ liberator me⁹ sꝑabo ĩ eū. Secret.

Oblationibus nostris q̃s dñe placare susceptis: et ad te nostras etiam rebelles cō-
pelle propicius volūtates. Per ps.
dñm. Cōio. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit ĩ loco pascue ibi me collocauit: super aquā refectionis educauit me. Postcommunio.

Tua nos dñe quesumꝰ sancta purificent: ꝛ operationis sue remedio tibi faciant esse placatos. Per. Sup oblã. Oꝛ.

Deus q̃ sperãtibꝰ in te misereri potiꝰ eligis q̃ȝ irasci: da nobis digne flere mala q̃ fecimꝰ: vt tue cõsolationis gratiã inuenire valeamus. Per do.

¶ Dñica in passiõe. Statio ad sanctum petrum. Introitus.

p̃.44
Iudica me deꝰ ꝛ discerne causam meaȝ de gente nõ sctã ab hõie iniq̃ et doloso eripe me: qꝛ tu es deus meus ꝛ fortitudo

Eodē mea. ps. Emitte lucē tuã ꝛ veritatē tuam / ipsa me deduxerunt ꝛ adduxerunt in montem sanctũ tuũ et in tabernacula tua. Et repetit introitus. Judica me. Nõ Gloria patri / nõ dicit ad introitũ vsq̃ȝ ad pascha: nisi in missa de festo si occurrerit: sed finito psalmo absolute reincipitur introitꝰ. Oro.

Quesumus oĩps deꝰ familiã tuã ꝓpicius respice: vt te largiente regat in corpore: et te sũuãte custodiat ĩ mẽte. P do. Ab hac die vsq̃ȝ ad feriã quintã cene dñi post orõnē dicit oro

+ Ecclesie tue. vel Deus oĩm fi

9.c.D delium. Epistola ad hebreos.

Fratres. Christꝰ assistēs põtifex futurorũ bonorũ peramplius ꝛ perfectiꝰ tabernaculũ nõ manufactũ: id est nõ huius creatiõis. Neq̃ȝ ꝑ sanguinē hyrcorũ / aut vitulorũ: sed ꝑ ꝓpriũ sanguinē introiuit semel in sancta eterna redēptiõe inuẽta. Si eĩm sanguis hyrcorũ ꝛ taurorũ / ꝛ cinis vitule aspersus inquinatos sanctificat / ad emũdationeȝ carnis: q̃ȝtomagis sanguis christi / q̃ ꝑ spiritũ sanctũ semetipsum obtulit immaculatũ deo: emũdabit ꝯsciẽtiã nr̃am ab operibꝰ mortuis / ad seruiendũ deo viuẽti? Et ideo noui testamenti mediator est: vt morte itercedēte in redēptionē earũ p̃uaricationũ q̃ erãt sub priori testamẽto repromissionē accipiãt / q̃ vocati sunt eterne hereditatis: i xp̃o iesu dño nr̃o. Gr. Eripe me dñe p̃.143
de inimicis meis: ꝛ doce me facere voluntatē tuã. ℣. Liberator meus dñe de gẽtibꝰ iracũdis: ab isurgẽtibꝰ ī me exaltabis me: a viro iniq̃ eripies me.

Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. Tractus. p̃.128.
℣. Dicat nũc israel: sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. ℣. Etenĩ nõ potuerũt mihi: supra dorsum meũ fabricauerũt peccãtores. ℣. Prolõgauerunt iniq̃tatē sibi: dñs iustus ꝯcidet ceruices peccatorum. Secundum iohannem.

In illo tpe. 8.c.F.
Dicebat iesus turbis iudeorũ et principibus sacerdotum: quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis: quare nõ creditis mihi? Qui ex deo est / verba dei audit. Propterea vos nõ auditis: quia ex deo nõ estis. Respõderũt ergo iudei: ꝛ dixerũt ei. Nõ

+ h6 ... ones in ... semes ... fol. 21 col. 4

ne bñ dicim⁹ nos q: samaritan⁹
es tu: ⁊ demoniū habes? Rñdit
iesus. Ego demoniū non habeo
sed honorifico patrē meū: ⁊ vos
inhonorastis me. Ego aūt non
quero gloriā meā. Est q̄ q̄rat/et
iudicet. Amē amē dico vobis: si
quis sermonē meum ꝟuauerit:
mortē nō videbit ieternū. Dixe=
rūt ergo iudei. Nunc cognoui=
mus: q: demoniū habes. Abra=
hā mortu⁹ est ⁊ pphete: ⁊ tu di=
cis/si q̄s ꝟmonē meū seruauerit
mortē nō gustabit inetnū. Nun=
q̄d tu maior es pr̄e nr̄o abrahā
q̄ mortu⁹ est / et pphete mortui
sunt? Quē teipm̄ facis? Rñdit
iesus. Si ego glorifico meipm̄:
gl'ia mea nihil est. Est pr̄ meus
q̄ glorificat me/ quē vos dicitis
q: de⁹ vester est ⁊ non cognoui=
stis eū. Ego aūt noui eum. Et si
dixero q: nescio eū: ero sil's vo=
bis mēdax. Sȝ scio eū: ⁊ sermo
nē ei⁹ ꝟuo. Abrahā pr̄ vester ex=
ultauit vt videret diē meū: vidit
⁊ gauisus est. Dixer̄t ḡ iudei ad
eū. Quinq̄gita annos nōdū ha=
bes: ⁊ abrahā vidisti? Dixit eis
iesus. Amē amē dico vobis añ=
q̄ȝ abrahā fieret ego sū. Tulerūt
ḡ lapides iudei vt iacerēt in eū.
Jes⁹ aūt abscōdit se: ⁊ exiuit de
tēplo. Offer. Cōfitebor tibi dñe in
Ps.118 toto corde meo: retribue ꝟuo tuo vt
viuā ⁊ custodiā sermones tuos: viui
fica me ſm̄ ꝟbū tuū dñe. Secreta.
Hec munera q̄s dñs ⁊ vin
cula nr̄e prauitatis absol
uāt: ⁊ tue nob' mie dona ɔcilièt.
Luce Per do. Cōio. Hoc corp⁹ q̄d p vo=
22. ca. bis tradet': hic calix noui testamēti ē
B. in meo sanguie: dicit dñs: hoc facite
q̄tiēscūq̄ sumit' i meā ɔmēorationē
Adesto nobis Postcōio
dñe de⁹ nr̄: ⁊ q̄s tuis my=
sterijs recreasti: ppetuis defen=
de p̄sidijs. P do. ¶ Fer.iij. Sta=
tio ad scm̄ grisogonū. Introit⁹
Miserere mihi dñe ps.
qm̄ conculcauit
me hō: tota die
bellans tribula=
uit me. Ps. Cōculca Eo
uer̄t me inimici mei
qm̄ multi bellantes aduersū me. Et
repetit' introit⁹ Miserere. Or.
Sanctifica q̄s dñe nr̄a ie=
iunia: ⁊ cūctarū nobis in=
dulgētiā ppici⁹ largire culpaꝝ.
Per do. Lectio ione pphete. 3. c.
In dieb⁹ illis. Factum est A.
ꝟbū dñi ad ionā pphetaȝ
scd'o dicēs. Surge ⁊ vade in ni=
niuē ciuitatē magnā/ et predica
in ea predicationē: quā ego lo=
quor ad te. Et surrexit ionas et
abijt in niniuem ciuitateȝ: iuxta
ꝟbū dñi. Et niniue erat ciuitas
magna: itinere dierū triū. Et ce=
pit ionas introire in ciuitatem:
itinere diei vnius. Et clamauit:
et dixit. Adhuc quadragita di=
es: et niniue subuertetur. Et cre
diderūt viri niniuite dño: ⁊ pre=
dicauerūt ieiuniū / ⁊ vestiti sunt
saccis a maiori vsq̄ȝ ad minorē.
Et puenit ꝟbū ad regē niniue.
Et surrexit de solio suo ⁊ abie=
cit vestimētū suū a se: ⁊ indutus
est sacco/ ⁊ sedit in cinere et cla=
mauit ⁊ dixit / i niniue ex ore re=
gis ⁊ principū ei⁹ dicēs. Homies
⁊ iumēta ⁊ boues ⁊ pecora non
gustent quicq̄ȝ nec pascātur: et
aquā nō bibāt. Et opiant' saccis

hoies ꝛ iumēta: ꝛ clamēt ad dñz
in fortitudine. Et ꝯuertat vir a
via sua mala: ꝛ ab iniqtate q̄ est
in manib⁹ eoꝝ. Quis scit si con
uertat ꝛ ignoscat de⁹, ꝛ reuerta=
tur a furore suo/ ꝛ nō peribim⁹?
Et vidit deus opa eoꝝ: q2 con=
uersi sūt de via sua mala. Et mi=
sertus est populo suo: dñs deus
ps.53. noster. Grad. Deus exaudi orōnē
meā aurib⁹ ꝑcipe verba oris mei. ℣.
Deus in noie tuo saluum me fac: ꝛ i
virtute tua iudica me. Tractus.
ps.102. Domine non scd'm peccata no
stra q̄ fecimus nos: neq3 secū
dū iniqtates nostras retribuas no=
ps.78 bis. ℣. Dñe ne memineris iniqtatu3
nostrarū antiquarum cito anticipēt
nos mie tue: q2 pauperes facti sum⁹
Eodē nimis. ℣. Adiuua nos deus saluta=
ris noster: ꝛ ꝓpter gloriā nominis tui
dñe libera nos: ꝛ ꝓpicius esto pctis
7.c.E nr̄is ꝓpt nomē tuū. Scd'm iohānē

In illo tpe. Miserūt pri
cipes ꝛ pharisei
ministros: vt ap
prehenderent ie
sum. Dixit ḡ eis
ies⁹. Adhuc mo=
dicum temp⁹ vo=
biscum sum: ꝛ vado ad eum qui
misit me. Queretis me ꝛ nō in=
uenietis: ꝛ vbi ego sum/ vos nō
potestis venire. Dixerunt ergo
iudei ad semetipsos. Quo hic
itur⁹ est / q2 nō inueniem⁹ eum?
Nunqd in dispsionē gētiū itur⁹
est/ ꝛ doctur⁹ gentes? Quis est
hic sermo quē dixit/ qretis me ꝛ
nō inuenietis: ꝛ vbi ego sū vos
nō potestis venire? In nouissi=
mo autē die magno festiuitatis
stabat iesus ꝛ clamabat dicens.
Si qs sitit veniat ad me: ꝛ bibat
Qui credit i me sicut dicit scri=
ptura: flumia de vētre ei⁹ fluent
aq̄ viue. Hoc autē dixit de spū:
quē accepturi erāt credētes i eū
Offer. Dñe cōuertere ꝛ eripe aiam ps.6.
meā: saluū me fac ꝓpter miam tuā.
Concede nobis Secre.
dñe de⁹ nr̄: vt hec hostia
salutaris ꝛ nr̄orū fiat purgatio
pctōꝝ: ꝛ tue ꝓpiciatio maiesta=
tis. Per do. Cōio. Dñs virtutum ps.23.
ipse est rex glie. Postcōio.
Sacramēti tui qs dñe par=
ticipatio salutaris: ꝛ purificatio=
nē nobis tribuat ꝛ medelam. P
do. Super populū. Or.
Da qs dñe pplo tuo salu=
tē mētis ꝛ corpis: vt bonis ope=
rib⁹ inherēdo: tua semp mereat
protectione defendi. Per dñm.
¶ Fer.iiii. Statio ad scm̄ cyriacum. Introitus.
Expecta dñz viri= ps.26
liter age/ ꝛ ꝯfor=
tet cor tuū ꝛ susti
ne dñm. Ps. Dñs Eodē
illuminatio mea: ꝛ
salus mea quē timebo? Et repetit
Introitus. Expecta. Orātio.
Nostra tibi qs dñe sint ac
cepta ieiunia q̄ nos expi=
ando grā tua dignos efficiāt: et
ad remedia ꝑducāt etna. P do.
Lectio Danielis prophete.
In dieb⁹ illis. Congrega= 4.c.F
ti sunt babylonij ad regē/
et dixerūt ei. Trade nob danie=
lē qui bel destruxit / ꝛ drachonē
interfecit: alioqn iterficiem⁹ te/
et domū tuā. Uidit ergo rex q
irruerēt in eum vehementer / et

necessitate compulsus tradidit
eis danielē. Qui miserunt eū in
lacū leonū: ꝛ erat ibi sex diebus
Porro in lacu erant leones se-
ptē: ꝛ dabant eis quotidie duo
corpora ꝛ due oues. Et tūc non
data sunt eis: vt deuorarent da-
nielē. Erat aūt abachuc prophe
ta i iudea: ꝛ ipē coxerat pulmē-
tū: ꝛ intriuerat panes in alueo-
lo: et ibat in cāpū/ vt ferret mes-
soribus. Dixitqꝫ āgelus dñi ad
abachuc. Fer prādiū qđ habes
in babylonem danieli: qui est in
lacu leonum. Et abachuc. Dñe:
babylonē nō vidi/ ꝛ lacū nescio.
Et apphēdit eū āgelꝰ dñi i ver-
tice eiꝰ/ ꝛ portauit eū capillo ca-
pitis sui: posuitqꝫ eū in babylo-
nē sup lacum i impetu corporis
sui. Et clamauit abachuc dicēs.
Daniel serue dei: tolle prādium
qđ misit tibi deus. Et ait dani-
el. Recordatus em̄ es mei/ dñe
deus meus: et non dereliquisti
diligētes te. Surgensqꝫ daniel/
comedit. Porro angelus domi
ni: restituit abachuc confestim
in locum suum. Uenit ergo rex
die septima vt lugeret danielē:
et venit ad lacum et introspexit
Et ecce daniel/ sedens in medio
leonum. Et exclamauit voce ma
gna dicēs. Magnus est domi-
nus deus danielis. Et extraxit
eū de lacu leonū. Illos autē qui
pditiōis eiꝰ causa fuerāt/ intro-
misit in lacū: et deuorati sunt in
momēto corā eo. Tunc rex ait.
Paueāt oēs habitantes in vni-
uersa terra deū danielis: qꝛ ipse
est liberator et saluator faciens
signa ꝛ mirabilia in celo ꝛ i ter-
ra. Qui liberauit danielem: de
lacu leonum. Grad. Discerne cau
sam meā dñe: ab hoīe iniquo ꝛ dolo-
so eripe me. V. Emitte lucē tuā ꝛ ve-
ritatē tuā: ipa me deduxerūt ꝛ addu
xerūt in mōte scō tuo. S. iohēm.

IN illo tpe.
Ambula-
bat iesus in gali-
leā. Nō em̄ vole-
bat in iudeā ābu-
lare: qꝛ q̄rebāt eū
iudei interficere.
Erat aūt in pri-
mo: dies festus iudeorū sceno-
phegia. Dixerunt aūt ad eū fra-
tres eiꝰ. Trāsi hinc ꝛ vade in iu
deā: vt ꝛ discipli tui videāt opa
tua q̄ tu facis. Nemo q̇ppe i oc-
culto q̇cq̄ facit: ꝛ q̄rit ipse in pa
lam esse. Si hec facis manifesta
teipm̄ mundo. Neqꝫ em̄ fratres
eiꝰ credebāt in eum. Dixit ergo
eis iesus. Tēpus meū nōdū ad-
uenit: tps aūt vestrū semp ē pa-
ratū. Nō pōt mūdus odisse vos
me autē odit: quia ego testimo-
niū phibeo de illo: qꝛ opa illius
mala sunt. Uos ascēdite ad diē
festū hūc: ego aūt nō ascēdā ad
diē festū istū/ quia tēpus meum
nondū impletū est. Hec cum di-
xisset/ ipse mansit in galilea. Ut
aūt ascenderūt fratres eiꝰ: tunc
ꝛ ipse ascēdit ad diē festum: non
manifeste/ sed quasi in occulto.
Iudei ḡ q̄rebāt eū in die festo:
ꝛ dicebāt. Ubi est ille? Et mur-
mur multꝰ erat de eo in turba.
Quidā em̄ dicebāt: quia bonꝰ ē
Alij aūt dicebāt: nō/ sed seducit
turbas. Nemo tn̄ palam loq̄bat
de illo: propter metū iudeorum.

p̄s.21. Offer. Sperent in te omnes qui nouerunt nomē tuū dñe: qm̄ non derelinquis querentes te: psallite dño q̄ habitat in syon: qm̄ non est oblitus orationem pauperum. Secreta

Hostias tibi dñe deferim⁹ imolādas: q̄ tpalē ɔsolatione significēt: vt ꝓmissa certi⁹ nō desperem⁹ eterna. Per do.

p̄.24. Cōio. Redime me de⁹ israel: ex oib⁹ angustijs meis. Postcommunio.

Da q̄s ops de⁹: vt qui diuina sunt iugiter exequētes: donis mereant celestib⁹ ꝓpinquare. P do. Sup po. Oro.

Da nobis q̄s dñe ꝑseuerātē in tua voluntate famulatū: vt in diebus nr̄is et merito et numero/populus tibi seruiēs augeatur. Per dñm. ¶ Feria quarta. Statio ad sanctū Marcellum. Ad missam. Introitus.

p̄s.17

Liberator meus de gētib⁹ iracūdis/ab insurgentibus i me exaltabis me: a viro iniquo eripe me

Eodē dñe. ps. Diligam te dñe fortitudo mea: dñs firmamentū meū ⁊ refugium meum et liberator meus. Et repetitur. Liberator. Oratio.

Sanctificato hoc ieiunio/deus tuoꝝ corda fideliū miserator illustra: ⁊ quib⁹ deuotiōis ꝑstas affectū ꝑbe supplicātibus pium benignus auditum.

19.ca. Per dñm. Lectio libri leuitici.

L. In dieb⁹ illis. Locut⁹ est dñs ad moysen dicens. Loq̄re ad vniuersum cetū filioꝝ isrl̄: ⁊ dices ad eos. Ego dñs deus vester. Nō facietis furtū. Non mentiemini: nec decipiat vnusquisqꝫ proximum suū. Non periurabis in nomine meo: nec pollues nomen dei tui. Ego dominus. Non facies calumniam proximo tuo: nec vi opprimes eum. Non morabitur op⁹ mercennarij tui apud te/vsqꝫ mane. Non maledices surdo/nec coram ceco pones offendiculum/sed timebis dñm deū tuum: q̄a ego sum dñs. Non facies quod iniquum est: nec iniuste iudicabis. Non consideres personam pauperis: nec honores vultum potētis. Juste iudica/proximo tuo. Non eris criminator/nec susurro in populis: nō stabis cōtra sanguinē proximi tui: Ego dominus. Non oderis fratrem tuū in corde tuo: sed publice argue eum/ne habeas super illo peccatū. Non queres vltionem/nec memor eris iniurie ciuium tuoꝝ. Diliges amicum tuum/sicut teipsum. Ego dñs. Leges meas custodite. Ego enim sum dñs de⁹ vester. Grad. Exaltabo te p̄s.29
dñe qm̄ suscepisti me: nec delectasti inimicos meos sup me. ℣. Dñe de⁹ me Eodē
us clamaui ad te: et sanasti me: dñe abstraxisti ab iferis alam meā: saluasti me a descēdētib⁹ i lacū. Tract⁹.

Domine non scd̄m peccata no p̄.102.
stra q̄ fecimus nos: neqꝫ scd̄m iniquitates nr̄as retribuas nobis.
℣. Dñe ne memineris iniq̄tatū nr̄arum p̄.78.
āntiquaꝝ: cito anticipēt nos mīe tue: q̄r paupes facti sum⁹ nimis. ℣. Ad Eodē
iuua nos deus salutaris nr̄: ⁊ ꝓpter gloriā nois tui dñe libera nos: ⁊ propicius esto peccatis nostris propter nomen tuum. Scd̄m iohannem.

10.ca. E.

In illo tpe. Facta sunt encenia in hierosolymis/ ⁊ hyems erat. Et ambulabat iesus in templo: in porticu salomonis. Circūdederunt ergo eū iudei: ⁊ dicebant ei. Quousqꝫ aiam nostram tollis? Si tu es xp̄s: dic nobis palam. Respōdit eis iesus. Loquor vobis: ⁊ nō creditis. Opera q̄ ego facio in nomine patris mei: hec testimonium phibēt de me. Sed vos nō creditis: qꝛ non estis ex ouib⁹ meis. Oues mee vocē meā audiūt/ ⁊ ego cognosco eas: ⁊ sequunt̄ me. Et ego vitā eternā do eis/ ⁊ non peribunt ineternū: ⁊ nō rapiet eas quisqꝫ de manu mea. Pater me⁹ qđ dedit mihi maius oibus est: et nemo pōt rapere de manu patris mei. Ego ⁊ pater: vnum sumus. Sustulerūt ergo lapides iudei vt lapidarēt eū. Rñdit eis iesus. Multa bona opa ostēdi vobis ex p̄re meo: ppter qđ eoꝝ opus me lapidatis? Rñderūt ei iudei. De bono ope nō lapidam⁹ te: sꝫ de blasphemia: ⁊ qꝛ tu homo cū sis: facis teip̄m deuꝫ. Rñdit eis iesus. Nōne scriptū ē in lege vr̄a qꝛ ego dixi dij estis? Et si illos dixit deos ad quos s̄mo dei fact⁹ est / ⁊ non pōt solui scriptura quē pr̄ sctificauit ⁊ misit in mundū: vos dicitis/ qꝛ blasphemas: qꝛ dixi fili⁹ dei sum? Si nō facio opa p̄ris mei: nolite credere mihi. Si aūt facio: ⁊ si mihi nō vultis credere/ opibus credite. Ut cognoscatis ⁊ credatꝫ: qꝛ in me est pr̄: ⁊ ego in p̄re. Offer. Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: ⁊ ab insurgētib⁹ i me libera me dñe. Secr. ps.

Annue misericors de⁹: vt hostias placatiōis ⁊ laudis: sincero tibi deferam⁹ obsequio. P do. Cōio. Lauabo int̄ innocētes man⁹ meas: ⁊ circuibo altare tuū dñe: vt audiā vocē laudis tue et enarrem vniuersa mirabilia tua. ps.

Celesti dñe bñdictiōe pcepta supplices te de⁹ oīps depcamur: vt hoc idē nobis ⁊ sacrī cā sit ⁊ salutꝫ. P d. Postcō.

Adesto supplicatiōib⁹ nr̄is oīps de⁹: ⁊ qb⁹ fiduciā spande pietatꝫ indulges: ꝯsuete mie tribue benign⁹ effectū. Per d. Sup po. or.

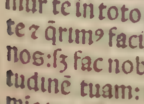
¶ Fe. v. Statio ad scm̄ apollinarē. Introi.

Omnia q̄ fecisti nobis dñe/ in vero iudicio fecisti qꝛ peccauim⁹ tibi ⁊ mādatꝫ tuis nō obediuimus sed da gl̄iaꝫ noī tuo: ⁊ fac nobiscū s̄m multitudinē mie tue. Ps. Bti imaculati i via: q̄ ābulāt in lege dñi. Et repetit̄ introi. Oia. Or. Da. 3.c. ps. 118.

Presta q̄s oīps de⁹: vt dignitas ꝯditiōis hūane p īmoderātiā sauciata: medicinalis parcimonie studio reformetur. P do. Lectio dan. pphete.

In dieb⁹ illis. Orauit daniel ad dñm dicens. Dñe de⁹ ne despicias pplm tuū ppt nomē tuū/ ⁊ ne dissipes testamētū tuū/ neqꝫ auferas miam tuam a nobꝫ / ppt abrahā dilectū tuū et isaac s̄uū tuū: qb⁹ locutus es 3.c.

pollicēs q multiplicares semen eoꝝ sicut stellas celi/ ꝛ sicut arenā q̄ est in littore maris. Qꝛ dñe iminuti sum⁹ plusq̄ȝ oēs gētes: sumusq̄ȝ humiles in vniuersa terra hodie ꝑpt pctā nr̄a: ꝛ non est in tēpore hoc pīceps et ꝓpheta/ et dux neq̄ȝ holocaustū neq̄ȝ sacrificiū/neq̄ȝ oblatio neq̄ȝ icēsum/neq̄ȝ loc⁹ primitiaꝝ coram te:vt possim⁹ iuenire miam tuā: sed in aio cōtrito et spū hūilitatꝫ suscipiamur. Sicut in holocausto arietū ꝛ tauroꝝ/ꝛ sicut ī milibus agnoꝝ pinguium sic fiat sacrificiū nostrū in ꝯspectu tuo hodie vt placeat tibi:qm̄ nō est confusio ꝯfidētib⁹ in te. Et nūc seq̄mur te in toto corde:ꝛ timemus te ꝛ q̄rim⁹ faciē tuā. Ne ꝯfūdas nos:sꝫ fac nobiscū iuxta māsuetudinē tuam: ꝛ ſm multitudinē mie tue. Erue nos in mirabilib⁹ tuis ꝛ da gl̄iam noi tuo dñe. Et ꝯfūdanꝰ oēs:q̇ ostēdūt ſuis tuis mala. Cōfūdanꝰ in oipotētia tua:ꝛ robur eoꝝ ꝯteraꝰ. Et sciant qꝛ tu es dñs de⁹ sol⁹ ꝛ gl̄iosus sup omnē terrā: dñe de⁹ nr̄.
p̄.95. R. Tollite hostias ꝛ itroite i atria ei⁹:adorate dñm i aula sctā eius. V.
p̄.28. Reuelabit dñs ꝯdēsa ꝛ iȝ tēplo eius oēs dicēt gl̄iam. Scdm̄ Lucam.
7.c.F

In illo tpe. Rogabat iesuȝ quidā phariseus:vt manducaret cum illo. Et ingressus domū pharisei discubuit. Et ecce mulier que erat in ciuitate peccatrix:vt cognouit q iesus accubuit i domo pharisei:attulit alabastrum vnguēti. Et stās retro secus pedes eius lachrymis cepit rigare pedes eius:ꝛ capillis capitis sui tergebat/ ꝛ osculabaꝰ pedes ei⁹ ꝛ vnguēto vngebat. Uidens autē phariseus q̇ vocauerat eū: ait intra se dicēs. Hic si esset ꝓpheta: sciret vtiq̄ȝ que et qualis esset mulier que tāgit eū/qꝛ peccatrix est. Et rn̄dēs iesus: dixit ad illum. Symō/habeo tibi aliquid dicere. At ille ait. Magister dic. Et rn̄dens iesus dixit. Duo debitores erant cuidam feneratori:vnus debebat denarios quingentos/alius quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent:donauit vtrisq̄ȝ. Quis ergo eum plus diligit? Respondens symon dixit. Estimo quia is cui pl⁹ donauit. At ille dixit ei. Recte iudicasti. Et ꝯuersus ad mulierē dixit symoni. Uides hanc mulierē? Intraui in domuȝ tuā: aquā pedibus meis nō dedisti. Hec aūt lachrymis rigauit pedes meos: et capillis suis tersit. Osculum mihi nō dedisti:hec aūt ex quo intrauit/non cessauit osculari pedes meos. Oleo caput meū non vnxisti:hec aūt vnguēto vnxit pedes meos. Propꝰ qd̄ dico tibi. Remittuntur ei pctā multa:qm̄ dilexit multuȝ. Cui autē minus dimittiꝰ:min⁹ diligit. Dixit autem iesus ad illā. Remittunꝰ tibi pctā tua. Et ceperūt q̇ simul discūbebāt dicere itra se. Quis ē hic qui etiā pctā dimittit? Dixit aūt ad mulierem. Fides tua te saluā fecit:vade i pace. Offa.

p̄.136. Sup flumia babylõis illic sedim⁹ et fleuim⁹: dũ recordaremur tui syon.

D Omine de⁹ nr̄: q̄ i Sec. his poti⁹ creaturis quas ad fragilitatis nostre subsidium condidisti/tuo quoqȝ noi munera iussisti dicãda cõstitui: tribue q̄s: vt ⁊ vite nobis p̄sentis auxilium: ⁊ eternitatis efficiãt sacramentũ. Per do. Cõio.

p̄.118. Memento verbi tui seruo tuo dñe: in quo mihi spem dedisti: hec me consolata est in humilitate mea. Postcõmunio.

Q Uod ore sumpsimus dñe pura mẽte capiam⁹: ⁊ de munere tpali / fiat nobis remediũ sempitnũ. Per. Sup ppłm.

E Sto q̄s dñe pro- Orõ. picius plebi tue: vt que tibi nõ placent respuentes: tuorũ potius repleant delectationib⁹ mãdatorũ. P. ¶ Fer. vi. Statio ad scm̃ stephanũ. Ad mis. Int.

ps.30.

M Iserere mihi domine quoniã tribulor: libera me ⁊ eripe me de manibus inimicorꝫ meorum: et a p̄sequẽtibus me: dñe non confundar qm̃ inuocaui te. Ps. In te dñe sp̄aui nõ ꝯfundar i eternũ: in iustitia tua libera me. Et repetit introit⁹. Miserere mihi dñe. Oratio.

Eodẽ

C Ordib⁹ nr̄is q̄s dñe gratiã tuã benign⁹ infunde: vt pctã nr̄a castigatione volũtaria cohibẽtes: tpalit poti⁹ maceremur / q̄ȝ supplicijs deputemur eternis. P. Lec. hiere. ppħete.

17.c.b I N diebus illis. Dixit hieremias. Dñe oẽs q̄ te derelinquũt cõfundent: recedentes a te in terra scribent: qm̃ derelinquerunt venã aquarũ viuẽtiũ dñm. Sana me dñe ⁊ sanabor: saluum me fac ⁊ saluus ero: qm̃ sal⁹ mea tu es. Ecce ipsi dicunt ad me. Ubi est verbũ dñi? Ueniat. Et ego non sum turbat⁹ te pastorẽ sequẽs: et diẽ hois nõ desideraui / tu scis. Qd egressum est de labijs meis: rectũ i ꝯspectu tuo fuit. Non sis mihi tu formidini: spes mea tu in die afflictionis. Cõfundant q̄ me psequũtur / et nõ cõfundar ego: paueant illi / ⁊ non paueã ego. Induc sup eos diẽ afflictiõis: ⁊ duplici ꝯtritione cõtere eos dñe deus noster. ps.

Grad. Pacifice loquebant mihi inimici mei: ⁊ in ira molesti erant mihi. ℣. Uidisti domine ne sileas ne discedas a me. Tractus. p̄.

D Omie nõ scd̃m pctã nr̄a que fecim⁹ nos: neqȝ scd̃m iniq̄tates nr̄as retribuas nobis. ℣. Dñe ne memineris iniq̄tatũ nr̄arꝫ ãtiquarꝫ: cito anticipẽt nos mie tue: q: pauperes facti sum⁹ nimis. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄: ⁊ ppter gloriã nois tui dñe libera nos: ⁊ ppici⁹ esto peccatis nr̄is ppter nomẽ tuũ. Scd̃m. Io. 11.

I N illo tpe. Collegerũt põtifices ⁊ pharisei ꝯsiliũ aduers⁹ iesum: ⁊ dicebãt. Quid facim⁹: q: hic homo multa signa facit? Si dimittim⁹ eũ sic: oẽs credẽt in eũ. Et venient romani / ⁊ tollẽt nr̄m locũ ⁊ gẽtẽ. Un⁹ aũt ex ipis cayphas noie / cum esset põtifex anni illius: dixit eis. Uos nescitis

quicq̃/ nec cogitatꝭ: q2 expedit
vobis vt vn9 moriat homo pro
populo et nõ tota gens pereat.
Hoc autẽ a semetipso nõ dixit:
sed cũ esset pontifex anni illi9 p=
phetauit/ q2 iesus moritur9 erat
pro gẽte. Et nõ tantũ pro gẽte:
sed vt filios dei qui erãt dispersi
congregaret in vnũ. Ab illo er=
go die: cogitauerũt vt interfice=
rẽt eum. Jesus ergo iam non in
palã ambulabat apud iudeos:
sed abijt in regionẽ iuxta deser=
tũ in ciuitatẽ que dr̃ effrem. Et
ibi morabat: cũ discipulis suis.
p̃.118. Offer. Bñdictus es dñe doce me iu
stificatiões tuas: ⁊ non tradas ca=
lumniantibus me supbis: ⁊ respõde=
bo exprobrãtib9 mihi vbũ. Secre.
PResta nobis misericors
deus: vt digne tuis ſuire
semp altarib9 mereamur: et eo=
p̃s.26 rũ ppetua participatione salua=
ri. P dñm. Cõio. Ne tradideris me
dñe in alas persequẽtiũ me: quoniã
insurrexerũt in me testes iniqui: ⁊ mẽ=
tita est iniquitas sibi. Postcõio.
SUmpti sacramenti dñe p=
petua nos tuitio nõ dere=
linquat: ⁊ noxia semper a nobis
cũcta depellat. P d. Sup pplm.
COncede q̃s oẽs Orõ.
de9 vt qui ptectiõis tue
gratiã q̃rimus: liberati a malis
oibus secura tibi mẽte famulam9.
P. ¶ Sab. Statio ad sctm̃ Jo=
hãnẽ añ port ã latinã. Int. resu=
mitur officiũ he=
p̃s.30. sternum scilicet.
MIserere mihi dñe
qm̃ tribulor: libe
ra me ⁊ eripe me
de manib9 inimi=
coꝝ meoꝝ ⁊ a psequẽtib9 me dñe
non ɔfundar: qm̃ inuocaui te. Ps.
In te dñe speraui nõ ɔfundar i etnũ: in p̃s.30.
iusticia tua libera me. Et repetit
introit9. Miserere. Orõ.
PRoficiat q̃s dñe plebs ti=
bi dicata pie deuotiõis affectu:
vt sacris actiõibus eruditi: q̃to
maiestati tue fit gratior / tanto
donis potioribus augeat. Per.
Lectio hieremie pphete. 18. ca.
IN dieb9 illis. Dixerũt ipsi C.
iudei ad inuicẽ. Uenite cogite=
mus ɔtra iustũ cogitatiões. Nõ
enĩ peribit lex a sacerdote/ neq3 cõ
siliũ a sapiente: nec ſmo a pphe=
ta. Uenite pcutiam9 eũ ligua: et
nõ attẽdam9 ad vniuersos ſmo=
nes ei9. Attẽde dñe ad me: ⁊ au
di vocẽ aduersarioꝝ meoꝝ. Nũ=
quid redditur p bono malũ: q2 fo=
derũt foueã aie mee? Recorda=
re q steteri in conspectu tuo: vt
loq̃rer p eis bonũ ⁊ auerterẽ in=
dignationẽ tuã ab eis. Propt=
ea da filios eoꝝ i famẽ: ⁊ deduc
eos i man9 gladij. Fiant vxores
eoꝝ absq3 liberis ⁊ vidue: ⁊ viri
eaꝝ interficiant morte. Juuenes
eoꝝ ɔfodiant gladio i plio: au=
diat clamor de domib9 eorum.
Adduces enĩ sup eos latrones
repẽte q2 foderũt foueã vt cape
rẽt me: ⁊ laq̃os abscõderũt pedi=
bus meis. Tu autẽ dñe scis oẽ
ɔsiliũ eoꝝ: aduersum me i mor=
tẽ. Ne ppicieris iniq̃tati eoꝝ: et
pctm̃ eoꝝ a facie tua nõ deleat.
Fiãt corruẽtes in cõspectu tuo:
in tpe furoris tui dñe deus nr̃.
Grad. Pacifice loquebant mihi ini= p̃.34.
mici mei: et in ira molesti erãt mihi.
V. Uidisti domine ne sileas: ne disce=

das a me. Scd'm Iohannem.

12.c.b.

In illo tpe. Cogitaue=
runt pricipes sa=
cerdotũ/vt lazarꝫ
interficerẽt: qꝛ mul
ti ꝓpt illũ abibãt
ex iudeis/ et cre=
debant in iesum.
In crastinum autẽ turba multa
que cõuenerat ad diem festum/
cũ audissent qꝛ venit iesus hie=
rosolymam/acceperunt ramos
palmarũ ꝛ ꝓcesserũt obuiã ei: et
clamabãt. Osanna: bñdictꝰ q̇ve
nit in noĩe dñi rex israel. Et in=
uenit iesus asellum: ꝛ sedit super
eum: sicut scriptũ est. Noli time
re filia syon: ecce rex tuus venit
sedẽs sup pullũ asine. Hec non
cognouerũt discipuli eiꝰ primũ:
sed quãdo glĩficatꝰ est iesus tũc
recordati sunt/qꝛ hec erant scri=
pta de eo: et hec fecerũt ei. Te=
stimoniũ ergo phibebat turba/
que erat cũ eo quãdo lazarũ vo=
cauit de monumento: et suscita=
uit eum a mortuis. Propterea ꝛ
obuiã venit ei turba: qꝛ audierĩt
eum fecisse hoc signum. Phari=
sei ergo dixerũt ad semetipsos.
Uidetis qꝛ nihil pficimꝰ? Ecce
mũdus totꝰ post eũ abijt. Erant
aũt gẽtiles quidã ex his q̇ ascẽ=
derant: vt adorarẽt in die festo.
Hi ergo accesserunt ad philip=
pum qui erat a bethsaida gali=
lee: et rogabãt eũ dicẽtes. Dñe
volumꝰ iesuꝫ videre. Uenit phi=
lippus: et dixit andree. Andre=
as rursum et philippus dixerũt
iesu. Iesus aũt respõdit eis: di=
cẽs. Uenit hora: vt clarificetur
filius hoĩs. Amẽ amen dico vo
bis: nisi granũ frumenti cadens
in terrã mortuũ fuerit/ipsum so=
lum manet. Si autem mortuum
fuerit: multũ fructũ affert. Qui
amat aiam suã: pdet eaꝫ. Et qui
odit aiam suã in hoc mũdo: i vi=
tam eternã custodit eam. Si q̇s
mihi ministrat/me sequatur. Et
vbi sum ego: illic et minister me=
us erit. Si q̇s mihi ministraue=
rit: honorificabit eũ pater meꝰ.
Nũc anima mea turbata est. Et
quid dicã? Pat/ saluifica me ex
hac hora. Sed ꝓptea veni i ho=
ram hanc: pater/clarifica nomẽ
tuũ. Uenit ĝ vox de celo dicens.
Et clarificaui: ꝛ iterum clarifica
bo. Turba ergo q̃ stabat et au=
dierat: dicebat tonitruum factũ
esse. Alij dicebãt. Angelꝰ ei lo=
cutus est. Rñdit iesus et dixit.
Nõ ꝓpter me venit hec vox: sed
ꝓpter vos. Nũc iudiciũ est mũ=
di: nũc princeps huiꝰ mundi eij=
cietur foras. Et ego si exaltatꝰ
fuero a terra: oĩa trahaꝫ ad me=
ipsum. Hoc autẽ dicebat signifi
cans qua morte esset moriturus
Rñdit ei turba. Nos audiuimꝰ
ex lege: qꝛ christꝰ manet in eter=
nũ. Et quomõ tu dicis: oportet
exaltari filiũ hoĩs. Quis est iste
filiꝰ hoĩs? Dixit ergo eis iesus.
Adhuc modicũ lumen in vobis
est. Ambulate dũ lucẽ habetis:
vt nõ tenebre vos cõprehẽdant.
Et qui ambulat in tenebris: ne=
scit quo vadat. Dũ lucẽ habetis
credite in lucẽ: vt filij lucis sitis.
Hec locutus est iesus: et abiit et
abscõdit se ab eis. Offer. Benedi= h.1.
ctus es dñe doce me iustificationes

tuas: et non tradas me calūniantibus me supbis: et exprobrātibꝰ mihi verbum. Secreta.

Acūctꝫ nos q̄s dn̄e reatibus et periculis propiciatꝰ absolue: quos tāti mysterij tribuis
p. 26. esse cōsortes. P. Cōio. Ne tradideris me dn̄e in aias psequētium me: qm̄ insurrexerūt in me testes iniq̄: et mētita est iniq̄tas sibi. Postcōio.

Diuini muneris largitate satiati q̄s dn̄e deus nr̄: vt huius semp participatiōe viuamus. Per. Sup populū. Oro:

Valeat q̄s dn̄e dextera tua populū depcantē: ⁊ purificatū dignāter erudiat: vt cōsolatiōe p̄senti: ad futura bona pficiat. Per dn̄m nostrū. ¶ In die palmarū cōpleta tertia ⁊ aspsione aque more solito facta: sacerdos pdit indutus sine casula cū ministris idutis. Et ramis i medio ante altare positis: a choro
Mat. cātant̄ sic. Osanna filio dauid: bn̄e
21.c.a. dictus q̄ venit in noie dn̄i. O rex israel osanna in excelsis. Deinde dicit sacerdos. V. Dn̄s vobiscū. R. Et cū spū tuo. In tono oroīs misse.

Deus quē diligere Oro. et amare iusticia est: ineffabilis gratie tue dona in nobis multiplica: ⁊ q̄ fecisti nos i morte filij tui sperare que credimꝰ: fac nos eodē resurgente peruenire quo tēdimus. Qui tecum viuit. Subscripta lectio legitur in tono epistole. Lec. libri Exodi.
15.c.g

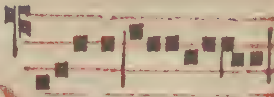
In diebꝰ illis. Venerūt filij israel in helim / vbi erāt duodecim fōtes aquaꝝ ⁊ septuaginta palme: ⁊ castrametati sūt
16.c.a iuxta aquas. Profectiq꜡ sunt de helim / et venit oīs multitudo filioꝝ isrl' in desertū syn / qđ est inter helim et synai: quītodecimo die mēsis secundi postq̄ egressi sunt de terra egypti. Et murmurauit oīs cōgregatio filioꝝ isrl': contra moysen ⁊ aaron in solitudine. Dixerūtq꜡ ad eos filij isrl'. Utinā essemus mortui p manuꝫ dn̄i in terra egypti: qn̄ sedebamꝰ sup ollas carniū ⁊ comedebamꝰ panē in saturitate. Cur idurxistꝫ nos in desertū istud: vt occideretis oēm multitudinē fame? Dixit aūt dn̄s ad moysē. Ecce ego pluā vobꝫ panē de celo. Et egrediat̄ ppl's: ⁊ colligat q̄ sufficiūt p singulos dies: vt tētem eū / vtrū ambulet in lege mea an nō. Die aūt sexto parēt qđ inferant: ⁊ sit duplū q̄ colligere solebāt p singulos dies. Dixerūtq꜡ moyses ⁊ aaron ad oēs filios isrl'. Vespe scietꝫ q dn̄s eduxerit vos de fra egypti ⁊ mane videbitꝫ gl'iaꝫ eiꝰ. Dein cātat̄ p Tra. R. Collegerūt pōtifices ⁊ pharisei ꝯsiliū ⁊ dicebant / Joh. 11.c.F
qđ facimꝰ: q hic hō mlt'a signa facit: si dimittimꝰ eū sic: oēs credēt in eum. Ne forte veniāt romani: ⁊ tollāt nostrum locū ⁊ gentē. V. Unus aūt ex Eodē
illis cayphas noie cum esset pōtifex anni illius, pphetauit dicēs: expedit vobis vt vnus moriat̄ homo pro populo: ⁊ nō tota gens pereat. Ab illo ergo die cogitauerūt inficere eū dicentes. Ne. Vel aliud. R. In monte Mat.
oliueti orauit ad patrē. Pater si fieri 26.ca.
potest: transeat a me calix iste. Spūs D
quidē prōptus est / caro aūt infirma: fiat volūtas tua. V. Vigilate ⁊ orate / vt nō intretis i tētationē. Spūs qđ. Postea legit euange. i modū lc.

21. ca.
A.

In illo tpe. Cū appropinquasset iesus hierosolymis et venisset betphage ad montē oliueti: tūc misit duos discipulos suos dicēs eis. Ite in castellū qđ cōtra vos est: et statim iuenietis asinā alligatā ⁊ pullū cū ea. Soluite/ ⁊ adducite mihi. Et si quis vobis aliqd dixerit/ dicite quia dñs his opus habet: ⁊ cōfestim dimittet eos. Hoc autē totū factū est vt adimpleret̄ qđ dictū est p̄ pphetā dicētē. Dicite filie syon: ecce rex tuus venit tibi mansuetus/ sedēs sup asinā et pullū filiū subiugalis. Eūtes autē discipuli: fecerunt sicut precepat illis iesus. Et adduxerūt asinā et pullū: ⁊ iposuerūt sup eos vestimenta sua/ et eū desup sedere fecerūt. Plurima aūt turba strauerunt vestimēta sua in via: alij autem cedebant ramos de arboribus ⁊ sternebant in via. Turbe aūt que p̄cedebāt ⁊ q̄ seq̄bantur clamabāt dicentes. Osanna filio dauid: bn̄dict⁹ q̄ venit i noīe dñi. Post hec bn̄dicunt rami: et tūc sacerdos dicit Dñs vobiscū ℟. Et cū spū tuo. Oro.

Auge fidē i te sperantiū deus/ ⁊ supplicū p̄ces clemēter exaudi: ⁊ veniat sup nos m̄tiplex mia tua. Bn̄di✠cāt̄ ⁊ hi palmites oliuaꝝ: ⁊ sicut i figura ecclesie multiplicasti noe egredientē de archa/ et moysen exeūtem de egypto cum filijs israel: ita nos portātes palmas et ramos oliuarum: cū bonis actibus occurramus obuiā christo/ ⁊ p̄ ipsum in gaudiū introeamus eternū. Qui tecū viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus.

Per omīa secula seculoꝝ.

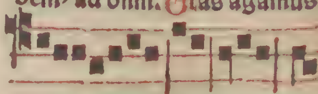
Amē. Dñs vobiscū. Et cum

spiritu tuo. Sursū corda. Ha

bem⁹ ad dñm. Grās agamus

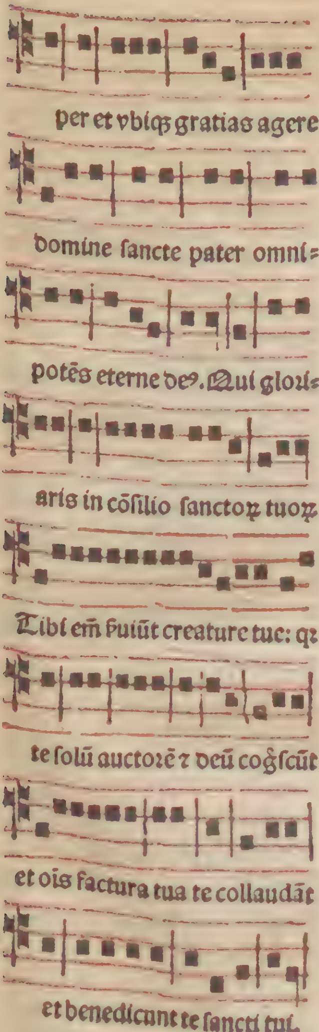
dño deo nr̄o. Dignū ⁊ iustū ē.

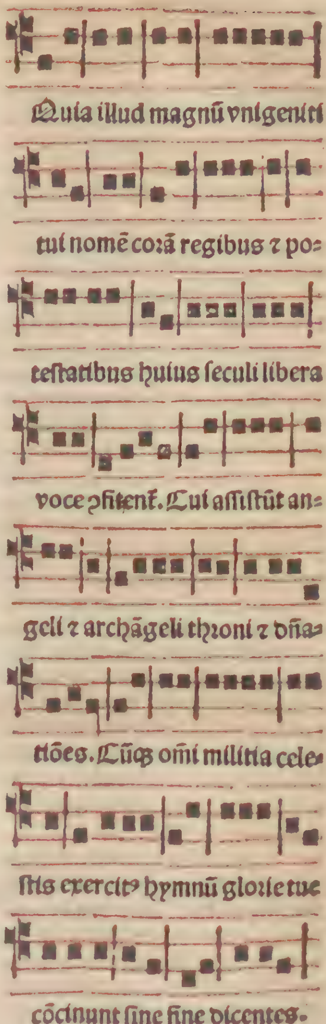

Uere dignū et iustum est

equū ⁊ salutare. Nos tibi sem-

per et vbiq3 gratias agere
domine sancte pater omni=
potēs eterne de9. Qui glori=
aris in cōsilio sanctorꝝ tuorꝝ.
Tibi enī suiūt creature tue: q2
te solū auctorē ꝛ deū cognscūt
et ois factura tua te collaudāt
et benedicant te sancti tui.

Quia illud magnū vnigeniti
tui nomē corā regibus ꝛ po=
testatibus huius seculi libera
voce ꝯfitenꝰ. Cui assistūt an=
geli ꝛ archāgeli throni ꝛ dñā=
tiōes. Cūq3 omi militia cele=
stis exercitꝰ hymnū glorie tue
cōcinunt sine fine dicentes.

Tunc cantat. Sctūs in tono ferali a choro. Sctūs. Sanct⁹. Sctūs dñs de⁹ sabaoth. Pleni sunt celi ꝛ terra glīa tua osanna in excelsis. Bñdict⁹ q̄ venit i noīe dñi osanna i excelsis. Sequitur. ℣. Dñs vobis. ℟. Et cū. Or.

Petimus dñe sancte pater oīps eterne deus vt hanc creaturā oliue quā ex ligni materia ꝓdire iussisti/ quāq; colūba rediens ad archā ꝓprio ꝓtulit ore/ bñ✠dicere ꝛ scti✠ficare digneris: vt q̄cūq; ex ea acceperint accipiāt sibi ad ꝓtectionem anime ꝛ corporis: fiatq; dñe nostre salutis remediū: tueq; gratie sacramētū. Per do. Oratio.

Deus q̄ dispersa ꝯgregas ꝛ ꝯgregata ꝯseruas: qui ppl'is obuiā iesu ramos portantib⁹ bñdixisti: bñ✠dic etiam et hos ramos palme ꝛ oliue: quos tui famuli ad honorē noīs tui fideliter suscipiūt: vt i quēcūq; locū itroducti fuerint: tuā benedictionē hītatores loci illi⁹ consequant: et oī aduersitate effugata dextera tua ꝓtegat/ quos redemit iesus xp̄s fili⁹ tu⁹ dñs nr̄. Qui tecū viuit ꝛ regnat i vnitate spūs sancti deus: per oīa secula seculoꝝ. ℟. Amē. Oratio.

Deus q̄ miro ordīe dispositiōis ex reb⁹ etiā insensibilibus dispēsationē nostre salutis ostēdere voluisti: da q̄s: vt deuota tuoꝝ corda fideliū salubriter intelligant quicquid mystice designatur i facto/ que hodie celesti lumine afflata: redemptori obuiā ꝓcedēs palmarum atq; oliuaꝝ ramos vestigijs ei⁹ turba substrauit: palmarū igit rami de mortis principe triumphos expectāt: surculi vero oliuarū spiritualē vnctionē aduenisse quodāmodo clamāt: intellexit enim iā tunc illa beata hoīm multitudo p̄figurari: q: redemptor noster humanis cōdolens miserijs/ pro totius mundi vita cū mort' pricipe cēt pugnatur⁹ ac moriēdo triūphatur⁹: ꝛ ideo talia obsequēs administrauit: q̄ in illo ꝛ triūphos victorie et misericordie pinguedinē declarāt qd̄ nos quoq; plena fide ꝛ factū et significatū retinentes/ te dñe sancte pat oīps etne de⁹ p eūdē dñm nostrū iesum xp̄m suppliciter exoramus: vt in ip̄o atq; p ip̄m (cui⁹ nos mēbra fieri voluisti) de mortis iperio victoriā reportātes: ipsi⁹ tūc gl'iose resurrectionis participes esse mereamur. Qui tecū viuit ꝛ regnat in vnitate spūs scti de⁹. P oīa scl'a seculorū. ℟. Amen. Oratio.

Deus qui per oliue ramū pacē terris redeūtē colūbam nunciare iussisti: p̄sta q̄s: vt hos oliue ceterarūq; arboꝝ ramos celesti bñ✠dictione sctifices: vt cūcto ppl'o tuo ꝓficiāt ad salutē. P xp̄m dñm no. ℟. Amē

Bene✠dic q̄s dñe Ora. hos palmarū seu oliuarū ramos: et presta vt qd̄ populus tuus tua veneratione hodierna die corpalit agit: hoc spiritualiter summa deuotiōe pficiat/ de hoste victoriā reportādo: ꝛ op⁹ misericordie summope diligēdo. Per dñm nostrū iesum xp̄m filium tuū: q̄ tecum viuit ꝛ regnat

in vnitate spiritus sancti deus. Per oia secula sclo℞. ℟. Amen. Hic aspergunt ramu aqua bndicta cu an. Asperges me dñe ysopo et mundabor: lauabis me et sup niuē dealbabor. sine cantu ⁊ sine psalmo: et incensantur. Deinde dicit sacerdos ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus qui filium tuū dñm nostrū iesum christuz pro salute nostra in hunc mundum misisti: vt se humiliaret ad nos / et nos reuocaret ad te: cui etiā dū hierusalē veniret adiplere scripturas credentiū populo℞: turba ei fidelissima deuotione vestimenta sua cū ramis palmaruz in via sternebāt: p̄sta q̄s: vt illi fidei viam p̄paremus: de qua remoto lapide offensiōis ⁊ petra scandali frondeāt apud te opera nostra iustitie ramis vt eius vestigia sequi mereamur. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia secula seculo℞. ℟. Amen. Postea duo fratres ramos fratribus in locis suis manētibus distribuūt: ⁊ iterum a choro cātent āe. Pueri hebreorū portantes ramos oliua℞: obuiauerūt dño clamātes et dicētes: osanna i excelsis. Alia. ā. Pueri hebreorū vestimēta p̄sternebāt in via: ⁊ clamabāt dicentes / osanna filio dauid: benedictus qui venit in nomine dñi. Que si nō sufficiant repetantur quousqꝫ ramoruz distributio finiat. Deinde dicat sacerdos ℣. Dñs vobiscū. ℟. Et cū spū. Or.

Omnipotēs sempitne deus qui dñm nostrū iesum christū die azimorum sup pullū asine sedere fecisti / ⁊ turbas populo℞ vestimēta vel ramos arbo℞ in via sternere / ⁊ osanna decantare in laudem ipsius docuisti: da q̄s / vt illorū innocētiā imitari possimus: et eo℞ meritū cōsequi mereamur. Per eundē christū dñm nostrū. ℟. Amē. Postea fit p̄cessio et cantant āe. subscripte vel oēs vel alique: p dispositiōe cātoris. ān. Cū appropinquaret dñs hierosolymā: misit duos ex discipulis suis dicēs: ite in castellū qđ contra vos est: et inuenietis pullū asine alligatū: sup quē nullus hoim sedit / soluite ⁊ adducite mihi: si quis vos interrogauerit dicite: opus dñi est: soluētes adduxerunt ad iesum / ⁊ imposuerūt illi vestimēta sua ⁊ sedit sup eū: alij expādebāt vestimēta sua in via: alij ramos de arboribus exsternebant: ⁊ qui sequebātur clamabant osanna bñdictus qui venit in nomie dñi: bñdictū regnū patris nostri dauid osanna i excelsis: miserere nobis fili dauid. Alia. ān. Cū audisset populus quia iesus venit hierosolymā acceperunt ramos palmarū ⁊ exierūt ei obuiā: ⁊ clamabāt pueri dicentes. Hic est qui vēturus est in salutē ppli Hic est salus nostra: ⁊ redēptio isrl. Quātus est iste cui throni ⁊ dñationes occurrunt: noli timere filia syō: ecce rex tuus venit tibi sedēs sup pullū asine. Sicut scriptū est. Salue rex fabricator mūdi qui venisti redimere nos. Alia. ān. Ante sex dies solēnis pasche qñ venit dñs i ciuitatē hierlꝫ occurrerūt ei pueri: ⁊ in manibus portabant ramos palmarū ⁊ clamabant voce magna dicentes: osanna in excelsis: bñdictus q̄ venit in multitudine mie tue osanna in excelsis. Alia. ā.

Mat. 21. ca. A.

Occurrunt turbe cũ floribus et pal=
mis redẽptori obuiã ꝛ victori trium=
phãti digna dãt obseq̃a: filiũ dei ore
gẽtes p̃dicãt et i laudẽ xp̃i voces to
nant per nubila osanna. Alia añ.
Cũ thriumphatori mortis clamãtes
angelis et pueris fideles ĩueniamur
osanna in excelsis. Alia añ. Turba
multa que conuenerat ad diẽ festuz/
clamabat dño: benedictus qui venit
in noĩe dñi osanna in excelsis. ¶ In
reuersione processiõis ad eccle=
siã aliqui fratres intrãt: duo ad
minus: vel quatuor ad plus: et
clauso ostio/stantes versa facie
ad processionẽ incipiunt Gloria
laus. Et totũ decãtant vsq₃ Isra=
el es tu rex. Sacerdos vero cum
reliquis stantibus extra repetit
illud idẽ: deinde stãtes intus cã=
tant. ℣. sequẽtes vel oẽs vel par=
tẽ pro dispositione cantoris: et
stantes extra respondent post
quoslibet duos ℣. Gloria laus. si=
cut a principio. ℣. Glĩa laus et ho
nor tibi sit rex christe redẽptor. Cui
puerile decus: p̃rõpsit osanna pium.
℣. Israel es tu rex dauidis ꝛ inclyta
proles. Nomie qui in dñi rex benedi
cte venis. ℟. Gloria laus et honor.
℣. Cetus in excelsis: te laudat celitꝰ
oĩs. Et mortalis homo: cũcta creata
simul. ℟. Glĩa laus ꝛ ho. ℣. Plebs
hebrea tibi cũ palmis obuiam venit
Cũ prece voto hymnis assumus ecce
tibi. ℟. Gloria laus ꝛ honor. ℣. Hi
tibi passuro soluebãt munia laudis.
Nos tibi regnanti pãgimꝰ ecce me=
los. ℟. Gloria laus ꝛ honor. ℣. Hi
placuere tibi placeat deuotio nr̃a.
Rex bone rex clemẽs: cui bona cun=
cta placent. ℟. Gloria laus. ℣. Fece
rat hebreos hos gloria sanguinis al
mi. Nos facit hebreos transitus ec=
ce pius. ℟. Glĩa laus. ℣. Sis pius
ascẽsor tu ꝛ nos sumus asellus. Te=
cum nos capiat vrbs venerãda dei.
℟. Gloria laus. ℣. Uestis aplice ru=
tilo fulgore tegamur. Te bñ doctavt
ea nostra caterua vehat. ℟. Gloria
laus. ℣. Tegmine siue anime sterna
mus corpa nostra. Quo p nos sem=
per sit via tuta tibi. ℟. Glĩa laus. ℣.
Sit pia pro palme nobis victoria ra
mis. Ut tibi victrici sorte canamꝰ ita
℟. Gloria laus. Postea intrat p̃=
cessio ecclesiã cantando ℟. In=
grediente dño in sanctã ciuitatẽ: he=
breoꝝ pueri resurrectionẽ pronun=
ciãtes. Cum ramis palmaꝝ osanna
clamabãt in excelsis. ℣. Cumq₃ audis
sent ꝙ iesꝰ veniret hierosolymã: exie=
runt obuiã ei. Cũ ramis. et nõ dici
tur Glĩa pr̃i/ et sequit̃ introitus
misse. ¶ Dominica i palmis ad
missam. Statio ad sanctum Io=
hannem in laterano. Introitus

Omie ne ps.
lõge faci=
as auxili=
um tuum
a me: ad
defensio=
nẽ meam
aspice: li=
bera me
de ore leonis: ꝛ a cornibus vni=
corniũ humilitatẽ meã. Ps. Deꝰ Eo
deus meꝰ respice in me: quare me de=
reliquisti: longe a salute mea verba
delictoꝝ meoꝝ. Et repetit̃ introi=
tus sine Gloria patri. Oratio.
Omñps sempiterne deus: q̃
hũano generi ad imitãdũ
humilitatis exẽplũ saluatorem
nr̃z carnẽ sumere ꝛ crucẽ subire

fecisti: cōcede ppicius / vt et patientie ipsius hr̄e documēta: et resurrectionis cōsortia mereamur. Per eundē. Et hec oro tm̄ dicitur. Ep̄la Ad philippenses.
2.c. A F Ratres. Hoc eni sentite in vobis / qd et in christo iesu: qui cum in forma dei esset / nō rapinā arbitrat⁹ est esse se equalē deo. Sed semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs / i similitudinē hoim fact⁹: et habitu iuētus vt hō. Humiliauit semetipsum fact⁹ obediēs vsq ad mortē: mortem autē crucis. Propter quod et deus exaltauit illū et donauit illi nomen qd est sup oē nomen: (Hic ab oib⁹ genu flectit) vt in noīe iesu omne genu flectat / celestiū / terrestrium / et infernoꝝ. Et ois lingua ꝯfiteat: qr dn̄s iesus xp̄s in gl̄ia est dei patris. Grad.
P.72. Tenuisti manū dexterā meā et in voluntate mea deduxisti me: et cū gloria assūpsisti me. ℣. Quā bonus israel deus rectis corde: mei aūt pene moti sunt pedes: pene effusi sūt gressus mei: qr zelaui i peccatorib⁹ pacem peccatorum videns. Tractus.
Ps.21. D Eus de⁹ me⁹ respice i me: quare me dereliqsti? ℣. Longe a salute mea vba delictoꝝ meoꝝ. ℣. Deus me⁹ clamabo p diē: nec exaudies in nocte: et non ad insipientiam mihi. ℣. Tu aūt i scō habitas: laus israel. ℣. In te sperauerunt patres nostri: sperauerūt et liberasti eos. ℣. Ad te clamauerūt et salui facti sunt: in te sperauerūt et non sunt ꝯfusi. ℣. Ego aūt sum vmis et nō homo: opprobriū hoim et abiectio plebis. ℣. Oēs q videbāt me aspernabant me: locuti sunt labijs et mouerūt caput. ℣. Sperauit in dn̄o eripiat eū: saluū faciat eū qm̄ vult eū. ℣. Ipsi vero cōsiderauerūt et cōspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: et sup vestē meā miserunt sortē. ℣. Libera me de ore leonis: et a cornibus vnicornium humilitatē meā. ℣. Qui timetis dn̄m laudate eū: vniuersū semē iacob magnificate eū. ℣. Annūciabit dn̄o gn̄atio vētura: et annunciabūt celi iustitiā eius. ℣. Populo q nascet quē fecit dn̄s. Passio dn̄i absq benedictione dicitur: et sine Dn̄s vobiscum. et luminarib⁹ et incēso: sed absolute incipitur: nec respōdet Gl̄ia tibi dn̄e. Peruēto ad partē illā: q in tono euangelij legit: bn̄dictio petit et incensum hoc die portat sicut cōsuetū est fieri ad euāgeliū dieb⁹ dn̄icis. Sitr alijs diebus qn̄ legit passio nō dicit Dn̄s vobiscum / neq bn̄dictio petit in principio: sed bene circa finē vbi cantat vel legit in tono euāgelij. Et est notandum q triplici voce debet cātari aut pnunciari passio: scz voce alta: voce bassa: et media. Qr oīa q in passiōe ptinent: aut vba sunt iudeoꝝ vel discipuloꝝ: aut verba sūt xp̄i: aut ipsi⁹ euāgeliste narrātis. Quare scire debes q vbi A litterā inuenies: vba esse iudeoꝝ vel discipuloꝝ / q quidē alta voce sunt pferēda. Ubi vo B cōperies: vba sunt christi q bassa voce pnūciāda sunt. Ubi aūt M inuenies vba sunt euāgeliste q mediocri voce legēda aut cantanda sunt: et hec oia in alijs passionibus obseruanda sunt.
¶ Passio domini nr̄i iesu christi secundum Matheum.

mat. 29. A In illo tpe. M Dixit iesus discipłis suis. B Scit' q2
post biduum pascha fiet: ⁊ filius
homis tradet vt crucifigat. M
Tūc cōgregati sunt pricipes sa-
cerdotū ⁊ seniores ppłi in atriū
principis sacerdotum: q̄ dicebat
cayphas. Et ꝯsiliū fecerūt vt ie-
sum dolo tenerent ⁊ occiderent.
Dicebāt aūt. A Nō in die festo.
Ne forte tumult9 fieret in pplo.
M Cū aūt esset iesus in betha-
nia in domo symōis leprosi: ac-
cessit ad eū mulier habēs alaba-
strū vnguēti p̄ciosi/ ⁊ effudit sup
caput ipsi9 recūbētis. Uidentes
aūt discipuli: indignati sunt di-
cētes. A Ut qđ pditio hec? Po-
tuit eñ vnguētū istud venūdari
multo: et dari pauperibus. M
Sciens autē iesus ait. B Quid
molesti estis huic mulieri? Op9
eñ bonū opata est in me. Nam
semp paupes habebit' vobiscū:
me aūt nō semp habebit'. Mit-
tēs eñ hec vnguentū hoc i cor-
pus meū: ad sepeliendum me fe-
cit. Amen dico vobis: vbicunq3
predicatū fuerit hoc euāgeliū in
toto mūdo: dicet ⁊ qđ hec fecit in
memoriā ei9. M Tūc abijt vn9
de duodecim/ q̄ dicit iudas sca-
rioth ad principes sacerdotū: et
ait illis. A Quid vult' mihi da-
re: ⁊ ego eū vobis tradā? M At
illi ꝯstituerūt ei/ triginta argēte-
os. Et exide q̄rebat oportunita-
tē: vt eū traderet. Prima autem
die azimoꝝ: accesserūt discipuli
ad iesum dicētes. A Ubi vis pa
rem9 tibi comedere pascha? M
At iesus dixit. B Ite in ciuitatē
ad quēdā: ⁊ dicite ei. Magister
dicit. Tēps meū ꝑpe est: apud te
facio pascha cū discipulis meis.
M Et fecerūt discipuli sicut cō
stituit illis iesus: et parauerunt
pascha. Uespe autē facto: discū-
bebat cū duodeci discipłis suis.
Et edētib9 illis: dixit. B Amen
dico vobis: q2 vn9 vrm me tradi-
tur9 est. M Et cōtristati valde/
ceperūt singuli dicere. A Num-
qđ ego sum dn̄e? M At ipse rn̄-
dēs ait. B Qui intingit mecum
manum in parapside: hic me tra
det. Filius q̄dē hoīs vadit: sicut
scriptū est de illo. Ue aūt hoī il-
li: ꝑ quē fili9 hoīs tradet. Bonū
erat ei: si nat9 non fuisset hō ille.
M Rn̄dens autē iudas qui tra
didit eum/ dixit. A Numqđ ego
sum rabbi? M Ait illi. B Tu
dixisti. M Cenantibus autē eis
accepit iesus panē et benedixit
ac fregit/ deditq3 discipłis suis/
et ait. B Accipite et comedite:
hoc est corpus meū. M Et acci-
piens calicem gratias egit ⁊ de-
dit illis: dicēs. B Bibite ex hoc
oēs. Hic est enim sanguis meus

testimoniũ illorũ. Et exurgens sũmus sacerdos i'mediũ: introgauit iesum dicēs. a Non rñdes quicq̃/ad ea q̃ tibi obijciunt ab his? m Ille autē tacebat: et nihil rñdit. Rursus sũmus sacerdos introgabat eum: et dixit ei. a Tu es xp̃s fili⁹ dei bñdicti? m Jes⁹ autē dixit illi. b Ego sum. Et videbitis filiũ hoīs sedentē a dextris ꝟtutis dei: et venientē cũ nubibus celi. m Sũmus aũt sacerdos scindēs vestimenta sua/ait. a Quid adhuc desideramus testes? Audistis blasphemiam. Quid vobis videt? m Qui oēs cōdēnauerũt eũ esse reũ mortis. Et ceperũt quidã cōspuere eũ et velare faciē eius/et colaphis eũ cedere et dicere ei. a Propheti za. m Et ministri alapis cuz cedebãt. Et cũ petr⁹ esset in atrio deorsum/ venit vna ex ancillis summi sacerdotis/cũ vidisset petrum calefacientē se: aspiciēs illũ ait. a Et tu cuz iesu nazareno eras. m At ille negauit: dicens. a Neq; scio: neq; noui q̃d dicas. m Et exijt foras ãte atriũ et gallus cãtauit. Rursus aũt cum vidisset illũ alia ãcilla: cepit dicere circunstantib⁹. a Qr hic ex illis est. m At ille iteruz negauit. Et post pusillũ: rursus q̃ astabãt dicebant petro. a Vere ex illis es: nã et galileus es. m Ille autē cepit anathematizare et iurare: qr nescio hoiem istũ: quē dicit. Et statim iterũ gall⁹ cãtauit. Et recordat⁹ est petr⁹ ꝟbi qđ dixerat ei iesus: p̱usq̃ gall⁹ cãtet bis/ ter me negabis. Et cepit flere. Et ꝯfestim mane ꝯcilium faciẽtes summi sacerdotes cũ senioribus et scribis et vniuerso cōcilio: vinciētes iesum duxerũt/ et tradiderunt pylato. Et introgauit eũ pylat⁹. a Tu es rex iudeoꝝ? m At ille rñdēs ait. b Tu dicis. m Et accusabãt eũ summi sacerdotes in multis. Pylat⁹ aũt rursum introgauit eũ dicēs. a Non rñdes quicq̃? Vides in quãtis te accusant? m Jesus aũt ãplius nihil rñdit: ita vt miraret pylat⁹ Per diē autē festũ/ solebat illis dimittē vnũ ex vinctis: quēcũq; petissent. Erat aũt q̃ dicebatur barrabas q̃ cũ seditiosis erat vinctus: q̃ i seditiōe fecerat homicidiũ. Et cuz ascendisset turba: cepit rogare/ sicut semp̱ faciebat illis. Pylat⁹ autē rñdit eis et dixit. a Vultis dimittam vobis regē iudeoꝝ? m Sciebat eñ q̱ p̱ inuidiã tradidissent eũ summi sacerdotes. Pōtifices aũt cōcitauerũt turbã: vt magis barrabaz dimitteret eis. Pylat⁹ aũt iterũ rñdēs ait illis. a Quid ẽ vultis faciã regi iudeoꝝ? m At illi iterũ clamauerunt. a Crucifige eũ m Pylatus vero dicebat eis. a Quid enim mali fecit? m At illi magis clamabant. a Crucifige eũ. m Pylat⁹ aũt volēs pp̱lo satisfacere/dimisit illis barrabam et tradidit iesum flagellis cesuz vt crucifigeret. Milites autem duxerũt eũ intro i atriũ p̄torij: et cōuocãt totã cohortē. Et induũt eũ purpura/et iponũt ei plectentes spineã coronã: et ceperũt salutare eũ dicētes. a Aue rex iudeoꝝ. m Et percutiebant caput ei⁹ arundine: et ꝯspuebãt eũ. Et

ponētes genua: adorabāt eum. Et postq̄ illuserūt ei/ exuerūt illū purpura: ꝛ iduerunt eū vestimētis suis: ꝛ educūt illū vt crucifigerēt. Et angariauerūt pretereūtē quēpiā symonē cyreneum: veniētē de villa patrē alexādri ꝛ ruffi/ vt tolleret crucē ei⁹: ꝛ pducunt eū i golgotha locū/ qđ est intpretatū caluarie locus/ et dabāt ei bibere myrrhatū vinū/ et non accepit. Et crucifigentes eū/ diuiserunt vestimēta ei⁹: mittētes sortē sup eis/ vt q̇s q̇d tolleret. Erat aūt hora tertia: ꝛ crucifixerūt eū. Et erat titulus cause eius script⁹: rex iudeoꝝ. Et cum eo crucifixerunt duos latrones vnū a dextris ei⁹/ ꝛ alium a sinistris. Et adimpleta ē scriptura: que dicit. Et cū iniq̄s reputatus ē. Et ptereūtes blasphemabāt eū mouētes capita sua: ꝛ dicentes. a Vah q̇ destruis tēplū dei: et in trib⁹ dieb⁹ reedificas: Saluum fac temetipm̄: descēdēs de cruce. m Silr̄ ꝛ summi sacerdotes illudētes: ad altutrū cum senioꝛib⁹ ꝛ scribis dicebāt. a Alios saluos fecit: seipm̄ saluū non pōt facere. Xp̄us rex isrl̄ descendat nunc de cruce: ꝛ videamus ꝛ credam⁹. m Et q̇ cū eo crucifixi erāt ꝯuiciabanť ei. Et facta hora sexta/ tenebre facte sūt super totā terrā: vsq̧ in horam nonā. Et hora nona exclamauit iesus voce magna dicēs. b Heloy heloy lamazabathani. m Qđ ē interpretatū. b De⁹ meus de⁹ me⁹ vt q̇d dereliq̄sti me: m Et q̇daȝ de circunstātib⁹ audientes dicebāt. a Ecce helyā vocat. m Currens aūt vn⁹ et implēs spōgiam aceto: circumponensq̧ calamo potū dabat ei dicens. a Sinite: videam⁹ si veniat helyas/ ad deponēdū eū. m Jesus aūt emissa voce magna expirauit. Hic omnes psternunť in trā orātes aliquātulū. Et veluȝ tēpli scissum est in duo: a summo vsq̧ deorsū. Videns autē cēturio/ q̇ ex aduerso stabat/ q: sic clamās expirasset: ait. a Vere hō hic: filius dei erat. m Erāt autē ibi mulieres de longe aspiciētes: inter quas erat maria magdalene et maria iacobi minoris: ꝛ ioseph maṫ et salome. Et cū essent in galilea/ seq̄banť eum ꝛ ministrabāt ei: et alie multe q̄ simul cū eo ascenderant hierosolymaȝ. Hic legiť in tono eūāgelii ꝛ petiť bn̄dictio.

Et cū iā sero esset factū q: erat parasceue/ qđ est āte sabbatum: venit ioseph ab arimathia nobilis decurio/ q̇ ꝛ ipse erat expectās regnū dei. Et audacter introiuit ad pylatū: ꝛ petijt corp⁹ iesu. Pylatus autē: mirabať si iaȝ obijsset. Et accersito cēturione: interrogauit eū si iaȝ mortuus esset. Et cū cognouisset a cēturiōe: donauit corp⁹ ioseph. Joseph autē mercat⁹ syndonē/ ꝛ deponēs eū/ iuoluit syndone: et posuit eū in monumēto qđ erat excisuȝ de petra. Et aduoluit lapidē ad ostiū monumēti. Offi. Custodi me dn̄e de manu pctōris: ꝛ ab hoib⁹ iniq̄s eripe me dn̄e p. l.

Sacrificia nos Secreta q̄s dn̄e ppēsi⁹ ista restaurēt: que medicinalib⁹ sunt istituta ieiunijs. P do. Colo. Aduer= p. 6.

sum me exercebant q̄ sedebāt in por-
ta: z in me psallebāt q̄ bibebāt vinū:
ego vero orōnē meā ad te dñe: tēpus
bn̄placiti de⁹ in multitudine mie tue
S Acrificatōib⁹ tuis Postc.
ops de⁹/ z vitia nr̄a curēt:
z remedia nobis sempit̄na pue-
niāt. P do. Sup popl'm. Oratio.
T Ua nos mia de⁹: z ab omi
surreptiōe vetustatis ex-
purget z capaces scte nouitatis
efficiat. P. ¶ Fer. iiij. Statio ad
sanctā mariā maiorē. Introitus

Phil. 2.c. A In noīe dñi omne
genu flectat/ cele
stiū terrestriū z i-
fernoꝝ: q2 dñs fa
ctus est obediēs
vsq3 ad mortem:
mortē autē crucis: ideo dñs Je-
p.101. sus xp̄us in glīa est dei prīs. Ps.
Dñe exaudi orōnē meā: z clamor me
us ad te veniat. Et repetit itroit⁹
In noie. Orēs. Flectam⁹ ge. k.
P Resta q̄s ops de⁹: Oro.
vt q̄ nr̄is excessib⁹ icessan
ter affligimur: per vnigeniti tui
passionē liberemur. Qui tecū.
63.ca. H Lectio Esaie prophete.
A. Ec dicit dñs de⁹. Dicite
filie syon. Ecce saluator tuus ve-
nit: ecce merces ei⁹ cū eo. Quis
est iste q̄ venit de edō: tinctis ve-
stibus de bosra? Iste formosus
in stola sua gradiēs: in multitu-
dine fortitudis sue. Ego qui lo-
quor iusticiā: et ppugnator sum
ad saluādū. Quare ḡ rubrū est
indumentū tuū z vestimēta tua
sicut calcātiū in torculari? Tor-
cular calcaui sol⁹: et de gētibus
nō est vir mecū. Calcaui eos in
furore meo: et cōculcaui eos in

ira mea. Et aspersus est sanguis
eoꝝ sup vestimēta mea: z omnia
indumēta mea inquinaui. Dies
eni vltiōis in corde meo: annus
retributionis mee venit. Circū-
speri z nō erat auxiliator: q̄siui z
nō fuit q̄ adiuuaret. Et saluauit
mihi brachium meū: z indigna-
tio mea ipsa auxiliata est michi.
Et cōculcaui populos in furore
meo: z inebriaui eos idignatiōe
mea: z detraxi ꝟtutē coꝝ in ter-
ram. Miserationum dñi recorda
bor. Laudē dñi sup oib⁹ q̄ red-
didit nobis: dñs de⁹ nr̄. Gr. Ne Ps. 68
auertas faciē tuā a puero tuo: quo-
niā tribulor velociter exaudi me. V.
Saluū me fac de⁹ qm̄ itrauerūt aq̄ vs-
q3 ad aiam meā: ifixus sum i limo p-
fundi z nō ē substātia. Hic dr̄ Dñs
vobiscū. Am̄. Flectam⁹ ge. Oro.
D Eus q̄ p nobis filiū tuū
crucis patibulū subire vo
luisti: vt inimici a nobis expelle-
res potestatē: cōcede nobis fa-
mulis tuis: vt resurrectiōis gra
tiam consequamur. Per eundē.
I Lectio Esaie prophete.
N diebus illis. Dixit esai- 53.c.b.
as. Dñe quis credidit auditui
nostro: z brachiū dñi cui reue-
latum est? Et ascendet sicut vir-
gultum corā eo/ z sicut radix de
terra sitienti: et non est species
ei neq3 decor. Et vidimus eum
et nō erat aspectus: et deside-
rauimus eū despectū et nouissimū
virorū virū doloꝝ z scientē ifir-
mitatē Et q̄si abscōdit⁹ vult⁹ ei⁹
et despectus: vnde nec reputaui
mus eum. Vere lāguores nr̄os
ipe tulit: z dolores nr̄os ipe por
tauit. Et nos putauim⁹ eū qua-

si leprosum: et percussum a deo et humiliatū. Ipse aūt vulneratus est ppt iniqtates nr̄as: attritꝰ est ppter scelera nr̄a. Disciplia pacis nr̄e sup eū: et liuore eiꝰ sanati sumꝰ. Oēs nos q̄si oues errauimus/ vnusq̄sq3 i viā suā declinauit: et dñs posuit i eo iīqtatē oim nr̄m. Oblatꝰ est qr ipse voluit: et nō apuit os suū. Sicut ouis ad occisionē ducet: et q̄si agnꝰ corā tondēte se obmutescet et nō aperiet os suū. De āgustia: et de iudicio sublatꝰ est. Gñationē eius q̄s enarrabit? Qr abscisus ē de terra viuentiū. Propt̄ scelꝰ ppli mei pcussi eū/ et dabit ipios pro sepultura/ et diuites p morte sua eo q iīqtatē nō fecerit: neq3 dolus inuētus fuerit in ore eiꝰ. Et dñs voluit pterere eū in ifirmitate. Si posuerit pro pctō aiam suā videbit semen lōgeuū/ et voluntas dñi in manu eiꝰ dirigetur: pro eo q tradidit in morte animam suā: et cū sceleratis reputatus est. Et ipē pctm̄ multoꝝ tulit: et pro trāsgressoribus orauit: vt non perirent. Tractus.

p.101. Domine exaudi orōnē meā: et clamor meꝰ ad te veniat. ℣. Ne auertas faciē tuā a me: i quacūq3 die tribulor inclina ad me aurē tuā. ℣. In quacūq3 die inuocauero te: velociter exaudi me. ℣. Qr defecerūt sicut fumꝰ dies mei: et ossa mea sicut in frixorio cōfrixa sunt. ℣. Percussus sum sicut fenū/ et aruit cor meū: qr oblitꝰ sum mādūcare panē meū. ℣. Tu exurgēs dñe miserberis syō: qr venit tps miserendi eiꝰ. ¶ Nota hic rubricā positam ante passionē mathei.

Passio dñi nr̄i iesu xp̄i sm lucā.

In illo tpe. m Appropin- 22.
quabat aūt dies festꝰ azimorū q̄ dicit pascha. Et q̄rebāt pricipes sacerdotū et scribe: quō iesum intficerēt. Timebāt vero plebē. Intrauit autē sathanas i iudā/ q̄ cognomiabat scarioth/ vnꝰ de duodecim: et abijt et locutus est cū pricipibꝰ sacerdotū et magistratibꝰ/ quēadmodū illū traderet eis. Et gauisi sunt: et pacti sunt pecuniā illi dare. Et spopōdit. Et q̄rebat oportunitatem: vt traderet eū sine turbis. Venit autē dies azimoꝝ: in qua necesse erat occidi pascha. Et misit petrum et iohannē dicens. b Euntes parate nobis pascha: vt mādūcemus. m At illi dixerunt. a Ubi vis paremus? m Et dixit ad eos. b Ecce introeuntibꝰ vobis in ciuitatē/ occurret vobis hō amphorā aq̄ portās/ seq̄mini eum i domū in quā intrat: et dicetis patrifamilias domꝰ. Dicit tibi magister. Ubi est diuersoriū: vbi pascha cū discipulis meis manducē? Et ipse

vobis ostēdet cenaculū magnū stratum: ⁊ ibi parate. m Euntes aūt iueneŕt sicut dixit illis iesꝰ: ⁊ parauerūt pascha. Et cū facta esset hora discubuit: ⁊ duodecim apl̄i cū eo. Et ait illis. b Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscū: anq̄ȝ patiar. Dico em̄ vobis: q₂ ex hoc nō manducabo illđ/ donec impleat̄ i regno dei. m Et accepto calice: gratias egit ⁊ dixit. b Accipite et diuidite in vos. Dico em̄ vobis q₂ nō bibā de gn̄atiōe vitis: donec regnum dei veniat. m Et accepto pane gr̄as egit: ⁊ fregit ⁊ dedit eis dicēs. b Hoc est corpus meum: qđ vobis dat̄. Hoc facite in meā ꝯmemorationē. m Silr̄ ⁊ calicē postq̄ȝ cenauit dicēs. b Hic est calix nouum testamentū in sanguine meo: q̇ pro vobis effundetur. Verūtn̄ ecce manꝰ tradētis me: mecum est in mensa. Et q̇dē filiꝰ hois: ƀm qđ diffinitū est vadit. Veruntn̄ ve hoi illi: p quē tradet̄. m Et ipsi ceperunt q̄rere inter se: q̇s esset ex eis: q̇ hoc facturꝰ eēt. Facta est autē ꝯtētio inter eos: q̇s eoꝝ videret̄ esse maior. Dixit autem eis. b Reges gētium dn̄ant̄ eorū: ⁊ q̇ ptātē habent sup eos benefici vocant̄. Vos autē non sic. Sed q̇ maior est ī vobis: fiat sicut minor. Et q̇ p̄cessor est sicut ministrator. Nā q̇s maior ē/ qui recūbit an q̇ ministrat? Nonne q̇ recūbit? Ego autem in medio vestrū sum: sicut qui ministrat. Vos autē estis qui pmansistis mecum in tētationibus meis: et ego dispono vobis sicut dispo-

suit mihi pater meus regnū/ vt edatis ⁊ bibatis sup mēsam meam in regno meo: ⁊ sedeatis super thronos iudicantes duodecim tribꝰ isrl̄. m Ait aūt dn̄s symoni. b Symon ecce sathanas expetiuit vos: vt cribaret sicut triticū. Ego autem rogaui ꝓ te: vt non deficiat fides tua. Et tu aliq̄n ꝯuersus: confirma fratres tuos. m Qui dixit ei. a Dn̄e tecū paratꝰ sum et in carcerē ⁊ in mortē ire. m At ille dixit. b Dico tibi petre: nō cantabit hodie gallꝰ: donec ter abneges nosse me. m Et dixit eis. b Qn̄ misi vos sine sacculo ⁊ pera ⁊ calciamētis: nunq̇d aliquid defuit vobis? m At illi dixerunt. a Nihil m Dixit ergo eis. b Sed nūc q̇ habet sacculū: tollat silr̄ ⁊ perā. Et q̇ nō habet/ vendat tunicam suā: ⁊ emat gladium. Dico enim vob: q̄m adhuc hoc qđ scriptū est oportet impleri in me. Et cū iniquis deputatus est. Etem̄ ea que sunt de me finem habent. m At illi dixerūt. a Dn̄e ecce gladij duo hic. m At ille dixit eis. b Satꝰ ē. m Et egressꝰ ibat ƀm consuetudinē in montē oliuarū. Secuti sunt aūt illū: et discipuli eius. Et cū peruenissent ad locū dixit illis. b Orate ne intretis ī tētationē. m Et ipe auulsus est ab eis: quantum iactus est lapidis. Et positis genibus: orabat dicens. b Pater si vis trāsfer calicem istum a me. Verūtn̄ non mea volūtas sed tua fiat. m Apparuit aūt angelus de celo: confortans eū. Et factus i agonia: prolixius orabat. Et factus est

sudoꝛ eiꝰ sicut gutte sanguinis: decurrētis in terrā. Et cū surrexisset ab orone et venisset ad discipulos suos: inuenit eos doꝛmiētes pꝛe tristitia. Et ait illis. b Quid doꝛmitis? Surgite et oꝛate: ne intretis in tētationē. m Adhuc eo loquēte ecce turba et q̄ vocabat iudas/ vnꝰ de duodecim/ antecedebat eos. Et appꝛopinquauit iesu: vt oscularet eū. Jesus autem dixit illi. b Juda/ osculo filiū hoīs tradis? m Uidētes aūt hi qui circa ip̄m erant qd̄ futurum erat: dixerunt ei. a Dñe si percutimus in gladio? m Et pcussit vnꝰ ex illis seruū pꝛincipis sacerdotū: ꝛ amputauit auriculā eiꝰ dextrā. Rñdēs autem iesus ait. b Sinite vsqꝫ huc. m Et cū tetigisset auriculā eiꝰ: sanauit eū. Dixit aūt iesus ad eos qui venerāt ad se: pꝛincipes sacerdotū ꝛ magistratꝰ tēpli et senioꝛes. b Quasi ad latronē existis cū gladijs ꝛ fustibꝰ/ cū quotidie vobiscū fuerim in tēplo: et nō extendistis manꝰ in me. Sed hec est hoꝛa vestra: et potestas tenebꝛaꝝ. m Cōpꝛehēdētes autem eū: duxerūt ad domū pꝛincipis sacerdotū. Petrꝰ vero: sequebat eū a longe. Accēso autē igne in medio atrio ꝛ circūsedētibꝰ illis/ erat petrus in medio eoꝝ. Quē cū vidisset ancilla q̄dā sedentē ad lumē/ et cū fuisset intuita/ dixit. a. Et hic cum illo erat. m At ille negauit eū dicēs a Mulier non noui illum. m Et post pusillū alius vidēs eū dixit a Et tu de illis es. m Petrꝰ vero ait. a O hō nō sum. m Et interuallo facto quasi hoꝛe vniꝰ: aliꝰ quidam affirmabat dicēs. a Uere et hic cum illo erat: nā et galileus est. m Et ait petrus. a Hō nescio quid dicis. m Et cōtinuo adhuc illo loquēte: cātauit gallus. Et conuersus dñs: respexit petrū. Et recoꝛdatus est petrus ṽbi dñi sicut dixerat: qꝛ pꝛiusq̄ gallus cantet/ ter me negabis. Et egressus foꝛas petrus: fleuit amare. Et viri qui tenebāt iesuꝫ illudebāt ei/ cedētes eū. Et velauerūt eū/ ꝛ pcutiebāt faciē eius ꝛ īterrogabāt eū dicētes. a Pꝛophetiza: q̄s est q̄ te percussit? m Et alia multa blasphemātes dicebāt in eū. Et vt factꝰ est dies/ ꝯuenerūt senioꝛes plebis/ ꝛ pꝛincipes sacerdotū ꝛ scribe: ꝛ duxerunt illū in consiliū suū dicētes. a Si tu es xp̄s: dic nobis. m Et ait illis. b Si vobis dixero: non credetis mihi. Si aūt ꝛ interrogauero: nō rñdebitis mihi neqꝫ dimittetis. Ex hoc aūt erit filiꝰ hoīs sedēs a dextris ṽtutis dei m Dixerūt autē oēs. a Tu es ergo filiꝰ dei? m Qui ait. b Uos dicitis: qꝛ ego sum. m At illi dixerūt a Quid adhuc desideramꝰ testimoniū? Ipsi eñ audiuimus de oꝛe eiꝰ. m Et surgēs oīs multitudo eoꝝ: duxerūt illū ad pylatū. Ceperunt autē illū accusare dicētes. a Hunc inuenimꝰ subuertentē gētē nostrā/ ꝛ p̄hibentem tributa dari cesari: et dicentem se xp̄m regē esse. m Pylatus autē interrogauit eū dicēs. a Tu es rex iudeoꝝ? m At ille rñdēs ait. b Tu dicis. m Ait aūt pylatus ad pꝛincipes sacerdotum et

turbas. a Nihil inuenio cause in hoc hoie. m At illi inualescebāt dicentes. a Cōmouit ppl'm docēs p vniuersam iudeā/incipiēs a galilea vsq3 huc. m Pylat9 autē audiēs galileā: interrogauit si hō galileus esset. Et vt cognouit q de herodis potestate esset remisit eū ad herodē: qui z ipse hierosolymis erat illis diebus. Herodes aūt viso iesu: gauisus est valde. Erat aūt ex multo tpe cupiēs videre eum/ eo q audierat multa de illo: et sperabat signū aliquod videre ab eo fieri. Interrogabat autē illū: multis sermonibus. At ipse nihil illi respōdeat. Stabāt aūt principes sacerdotū z scribe: cōstanter accusantes eū. Spreuit aūt illum herodes cū exercitu suo/ et illusit eū indutū veste alba: et remisit ad pylatū. Et facti sunt amici herodes z pylatus in ipsa die: nam antea inimici erant ad inuicem. Pylatus autē conuocatis pricipib9 sacerdotū z magistratib9 z plebe: dixit ad illos. a Obtulistis mihi hunc hominē quasi auertentē populū: et ecce ego corā vobis interrogans nullam causam inuenio in homine isto/ ex his in quibus eum accusatis. Sed neq3 herodes. Nam remisit illum ad nos: et ecce nihil dignū morte actū est ei. Emendatū ergo illū dimittā. m Necesse aūt habebat dimittere eis: per diē festū vnū. Exclamauit autē simul vniuersa turba dicens. a Tolle hūc: z dimitte nobis barrabā. m Qui erat pter seditionē quādā factā in ciuitate et homicidiū: missus in carcerē. Iterū autē pylatus locutus est ad illos: volēs dimittere iesū. At illi succlamabant dicētes. a Crucifige: crucifige illum. m Ille autem tertio dixit ad illos. a Quid enim mali fecit iste? Nullam causam mortis: inuenio in eo. Corripiam ergo illum: et dimittam. m At illi instabāt vocibus magnis postulantes: vt crucifigeretur. Et inualescebant voces eorum. Et adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autem illis eum: qui pter homicidiū et seditionē missus fuerat in carcerem quem petebant: iesum vero tradidit voluntati eorum. Et cum ducerent eū apphenderunt symonē quēdā cyrenēsem venientē de villa: z imposuerūt illi crucem portare post iesum. Sequebat aūt illū multa turba populi z mulierū: q plangebāt z lamētabant. Cōuersus aūt ad illas iesus dixit. b Filie hierl'm nolite flere sup me: sed sup vosipsas flete/ et sup filios vros. Qm ecce venient dies: in qb9 dicēt. Beate steriles z ventres qui non genuerunt: z vbera que non lactauerunt. Tunc incipient dicere montibus/cadite sup nos: z collibus operite nos. Quia si in viridi ligno hoc faciunt: in arido quid fiet? m Ducebantur autem et alij duo neq3 cum eo: vt interficerent. Et postq3 venerūt in locum q dr caluarie/ ibi crucifixerūt eū z latrones/vnū a dextris: et aliū a sinistris. Iesus autē dicebat. b Pater dimitte illis: non eñ sciūt qd faciunt. m Diuiden-

tes ꝟo vestimēta ei⁹ miserūt sor
tes. Et stabat ppl's expectans ꝛ
deridebāt eū pricipes cū eis di-
cētes. a Alios saluos fecit/seip-
sum saluū faciat/si hic ē xp̄s dei
elect⁹. m Illudebāt aūt ei ꝛ mili
tes accedētes: ꝛ acetū offerētes
illi ꝛ dicētes. a Si tu es rex iu-
deoꝝ: saluū te fac. m Erat aūt et
supscriptio scripta sup illuz lr̄is
grecis / et latinis / et hebraicis.
Hic est rex iudeoꝝ. Un⁹ aūt de
his q̄ pēdebāt latrōib⁹: blasphe
mabat eū dicēs. a Si tu es xp̄s
saluū fac teipsum ꝛ nos. m Rn̄-
dēs aūt alter: increpabat eū di-
cēs. a Neq̄ tu times deū: q̄ i ea-
dē dānatiōe es. Et nos q̄dē iu-
ste: nā digna factis recipimus:
hic ꝟo nihil mali gessit. m Et di
cebat ad iesum. a Dn̄e memento
mei: dū veneris in regnū tuū. m
Et dixit illi iesus. b Amen dico
tibi: hodie mecū eris i paradiso
m Erat aūt fere hora sexta: ꝛ te-
nebre facte sunt in vniuersa ter-
ra/vsq̄ i horā nonā. Et obscura
tus est sol: ꝛ velū tēpli scissum ē
mediū. Et clamās ies⁹ voce ma-
gna ait. b Pr̄ in man⁹ tuas/cō-
mēdo spm̄ meū. m Et hec dicēs
expirauit. Hic oēs ɔsternūtur
ad terram: et aliquantulū orant.

Uidēs aūt cē
turio qđ fa-
ctum fuerat:
glorificauit
deū dicens. a
Uere hic hō
iustus erat. m
Et ois turba
eorū q̄ simul
aderant ad
spectaculū istud/ꝛ videbāt q̄ fie-
bāt pcutiētes pectora sua: reuer
tebant. Stabāt aūt oēs noti ei⁹
a lōge: ꝛ mulieres q̄ secute erant
eū a galilea hec vidētes. Hic le-
git i tono euangelii: ꝛ dat būdi-
ctio. Et ecce vir noīe ioseph q̄
erat decurio: vir bon⁹ ꝛ iust⁹ hic
nō ɔsenserat ɔsilio ꝛ actib⁹ coꝝ
ab arimathia ciuitate iudee: qui
expectabat ꝛ ip̄e regnū dei. Hic
accessit ad pilatū: ꝛ petijt corp⁹
iesu. Et depositū iuoluit i syndo
ne: ꝛ posuit eū i monumēto exci-
so: i q̄ nōdū quisq̄ posit⁹ fuerat.
Offer. Dn̄e exaudi orōnē meā: ꝛ cla p. 101
mor meus ad te veniat. Secreta.
Purifica nos misericors de-
us: vt eccl'ie tue p̄ces q̄ ti-
bi grate sūt pia munera deferen
tes: fiāt expiatis mētib⁹ gratio-
res. p. Com. Potū meū cū fletu tē- Eodē
perabā: q2 eleuās allisisti me: et ego
sicut fenū arui: tu aūt dn̄e eternū per-
manes: tu exurgēs misereberis syon
q2 venit tp̄s miserēdi ei⁹. Postcōio
Largire sensib⁹ nr̄is oīps
deus: vt p tpalem filij tui
mortē quā mysteria veneranda
testant: vitā nobis te dedisse p-
petuā ɔfidam⁹. p eūdē. Sup po.
Respice q̄s dn̄e sup Orā
hanc familiā tuā: p q̄ dn̄s
nr̄ ies⁹ xp̄s nō dubitauit manib⁹
tradi nocētiū: ꝛ cruci subire tor-
mētū. Qui te. ¶ Fer. v. in cena
dn̄i. Statio ad scm̄ iohānē in la
terano. Introit⁹ Gal. 6. c.
Nos autē gl'ari
oportet in cruce
dn̄i nr̄i iesu xp̄i: i
q̄ ē sal⁹ vita: ꝛ re-
surrectio nr̄a/ p

quē saluati ꝛ liberati sumus. ps.
p.66. Deꝰ misereat̄ nr̄i ꝛ bñdicat nobis: il
luīet vultū suū sup̄ nos ꝛ misereat̄ nr̄i.
Et repetit̄ sine Gl'ia pr̄i/ introitꝰ.
Nos autē gl'iari. Et dr̄ Gloria
in excelsis deo. Oratio.
D Eus a q̄ ꝛ iudas proditor
reatꝰ sui penā ꝛ ꝯfessiōis sue la=
tro p̄miū sūpsit: ꝯcede nob; tue
ppiciatiōis effectum: vt sicut in
passiōe sua iesus xp̄s dñs nr̄ di=
uersa vtrisq̄ intulit stipēdia me
ritoꝝ: ita nobis ablato vetusta=
tis errore/resurrectiōis sue gra
tiā largiat̄. Qui te. Et hec oro
I.II.c. im dr̄. Ep'la ad corinthios
E. F Ratres. Cōuenientibꝰ vo
bis in vnū / iā nō est dñicā cenā
māducare. Unusq̄sq̄ em̄/suā ce=
nā p̄sumit ad māducādū. Et ali=
us q̄dē esurit: aliꝰ aūt ebrius est
Nūq̄d domos nō habet? ad mā
ducādum ꝛ bibēdum? Aut eccle
siā dei ꝯtēnitis/ꝛ ꝯfunditis eos
q̄ nō hn̄t? Quid dicam vobis?
Laudo vos in hoc: non laudo.
Ego em̄ accepi a dño/ qd̄ ꝛ tra=
didi vobis: qm̄ dñs iesus i qua
nocte tradebat̄/accepit panē: et
gr̄as agēs fregit et dixit. Acci=
pite ꝛ māducate: hoc est corpus
meū qd̄ p̄ vobis tradet̄. Hoc fa
cite: in meā ꝯmēorationē. Simi=
ter ꝛ calicem: postq̄ cenauit di=
cēs. Hic calix nouū testamētum
est in meo sanguine. Hoc facite
quotiēscūq̄ bibetis: in meā cō=
mēorationē. Quotiēscūq̄ enim
māducabitis panē hunc et cali=
cē bibetis: mortē dñi annuncia=
bitis donec veniat. Itaq̄ quicū
q̄ manducauerit panē hunc vel
biberit calicē dñi indigne: reus
erit corpis ꝛ sanguis dñi. Pro=
bet autē seipm̄ hō: ꝛ sic de pane
illo edat ꝛ de calice bibat. Qui
em̄ māducat ꝛ bibit indigne: iu=
diciū sibi māducat ꝛ bibit nō di=
iudicās corpus dñi. Ideo inter
vos multi infirmi ꝛ imbecilles:
ꝛ dormiūt multi. Qd̄ si nosmet=
ipsos diiudicaremꝰ: nō vtiq̄ iu=
dicaremur. Dum iudicamur aūt
a dño corripimur: vt nō cū hoc
mūdo dānemur. Gr. Xp̄us factꝰ Phili
est p̄ nobis obediens vsq̄ ad mortē: pēses.
mortem aūt crucis. v. Propter qd̄ et 2.c.B
deꝰ exaltauit illū: ꝛ dedit illi nomen
qd̄ est sup̄ oē nomē. Scd'm iohānē.

A Nte diem 13.c.A
festum pa
sche sciens iesus
q2 venit eiꝰ hora
vt trāseat ex hoc
mūdo ad patrem
cū dilexisset suos
q̄ erant in mundo
in finē dilexit eos. Et cena facta
cū diabolꝰ iā misisset i cor/vt tra
deret eum iudas symōis scario=
this: sciēs q2 oīa dedit ei pr̄ i ma
nꝰ ꝛ q2 a deo exiuit/ꝛ ad deū va=
dit: surgit a cena ꝛ ponit vestimē
ta sua. Et cū accepisset lintheū:
p̄cinxit se. Deinde misit aquam in
peluim ꝛ cepit lauare pedes di=
scipuloꝝ suoꝝ: ꝛ extergere lin=
theo/q̄ erat p̄cinctꝰ. Uenit ḡ ad
symonē petrum. Et dixit ei pe=
trꝰ. Dñe tu mihi lauas pedes?
Rn̄dit iesus ꝛ dixit ei. Qd̄ ego
facio tu nescis mō: scies autem
postea. Dicit ei petrꝰ. Nō laua=
bis mihi pedes ieternū. Rn̄d't
ei iesus. Si nō lauero te: nō ha=
bebis partē mecum. Dixit ei sy=

mon petrus. Dñe non tm̃ pedes meos: sed ꝛ manus ꝛ caput. Dixit ei iesus: q̃ lotꝰ est/ nō indiget nisi vt pedes lauet: sed ē mundꝰ totus. Et vos mūdi estis: sꝫ non oēs. Sciebat em̄ q̃snā esset: qui traderet eū. Propterea dixit: nō estis mundi oēs. Postq̄ȝ ꝙ lauit pedes eoꝝ / accepit vestimenta sua: ꝛ cū recubuisset iterū/ dixit eis. Scitis quid fecerim vobis? Uos vocatis me magister ꝛ dñe ꝛ bñ dicitis. Sū etem̄. Si ꝙ ego laui pedes vr̄os dñs ꝛ magister: et vos debetis alter alterius lauare pedes. Exēplū em̄ dedi vobis: vt queādmodū ego feci vobis: ita ꝛ vos faciatis. Et dicitur

p.117. Credo. Offer. Dextra dñi fecit virtutē: dextra dñi exaltauit me: nō moriar/ sed viuā: ꝛ narrabo opera dñi.

Ipse tibi q̄s dñe Secre. sancte pater omp̄s eterne deus: sacrificiū nostrum reddat acceptū: q̄ discipulis suis in sui cōmemoratiōe hoc fieri hodierna traditione monstrauit: iesus christus filius tuus dñs noster Qui te. Infra actionem.

Communicātes ꝛ diē sacratissimū celebrātes: quo dñs nr̄ iesus xp̄s ꝑ nobis ē traditꝰ: sed ꝛ mēoꝛiā. Alia intra actionē.

Hanc igit oblationē seruitutis nr̄e: sed ꝛ cuncte familie tue quā tibi offerimus ob diem in q̄ dñs nr̄ iesus christus tradidit discipulis suis corpis et sanguinis sui mysteria celebranda q̄s dñe: vt placatus accipias: diesq̄ȝ nostros in tua ꝛc̄.

Aliā intra actionē. Oro. Qui pridie q̄ȝ pro nr̄a oīm q̄ȝ salute pateretur: hoc ē hodie/ accepit panē in sanctas ac venerabiles manus suas. ꝛc̄. Agnus dei/ dicitur: sed pax non datur. Hodie reseruat sacerdos in loco honesto et conuenienti / vnam hostiā ꝯsecratā pro seq̄nti die in quo nō cōficit / vel etiā plures si necesse fuerit pro infirmis: sanguinē vero totū sumit. Deinde fratres imediate cōicant. ꝛ postea cōpletur missa. Cōio. Dñs iesus postq̄ȝ cenauit cū discipulis suis lauit pedes eoꝝ et ait illis: scitis q̄d fecerim vobis: ego dñs et magister: exemplū dedi vobis: vt et vos ita faciatis. Postcommunio. Joh. 13.c.

Refecti vitalibus alimoniis / q̄s dñe deus noster: vt qđ tēpore nostre mortalitatis exeq̄mur / tue immortalitatis munere cōsequamur. Per. Et dr̄ Ite missa ē. Post refectionē sacerd. cum accolito denudat altaria legēdo. ā. Diuiserunt sibi vestimenta mea: ꝛ sup vestē meā miserunt sortē. Cū toto psal. Deus deus meus respice in me. Post nudationem altarium/ hora ꝯpetenti facto signo cum tabula cōueniunt fratres ad faciendū mādatū. Maiores abluunt pedes minoribꝰ: tergunt ꝛ osculantur et interim hec subscripta cātant vel oīa vel in parte ꝑ dispositiōe cantoris. ps. 21.

Ān. Mandatū nouum do vobis: vt diligatis inuicē sicut dilexi vos: dicit dñs. ps. Beati immaculati i via: qui ambulant in lege dñi. Et repetit imediate. an. Mādatum. Et sic aiie ān. q̄ hñt psal. vel ỽ. repetunt. Et nota q̄ de q̄libet psal. nō dicitur nisi vnus ỽsus. Ān. Joh. 13.c.

Johã. 13.c.b. Postq̄ surrexit dñs a cena:misit aquã i peluim ꝛ cepit lauare pedes discipulorꝫ suorꝫ hoc exemplum reliq̄t eis.
p̄.47. ꝟ. Magnꝰ dñs et laudabilis nimis:in ciuitate dei
Johã. 13.c.F nr̄i in mõte sctõ eiꝰ. an. Dñs iesus postq̄ cenauit cũ discipulis suis:lauit pedes eorꝫ:ꝛ ait illis. ꝟ. Scitꝭ q̄d feceri vobis ego dñs ꝛ magister exẽplũ dedi vobis:vt ꝛ vos ita faciatꝭ. ã.
Luce 7.c.F In dieb9 illis mulier q̄ erat i ciuitate peccatrix:vt cognouit q iesus recubuit i domo symonis leprosi/attulit alabastrũ vnguẽti:ꝛ stãs retro secus pedes dñi iesu:lachrymis cepit rigare pedes eiꝰ ꝛ capillis capitꝭ sui tergebat:ꝛ osculabat̃ pedes eiꝰ ꝛ vnguẽ
p̄.84. to vngebat. ps. Bñdixisti dñe trã tuã: auertisti captiuitatẽ iacob.
Joh. 12.c.f. a. Maria ḡ vnxit pedes iesu:ꝛ extersit capillis suis: ꝛ domꝰ ipleta est ex
p̄s.6. odore vnguẽti. p. Dñe ne in furore tuo arguas me :neq̄ in ira tua
Joh. 13.c.b. corripias me. an. Uos vocatis me magister ꝛ dñe:ꝛ bñ dicitꝭ:sum etenĩ. si ego laui pedes vr̄os dñs ꝛ magister ꝛ vos debetis alter alteriꝰ lauare pe
1.ioh. 4.c.c. des. ꝟ. Exẽplũ eñi do vobis vt ꝛ vos ita faciatis. a. Diligamꝰ nos iuicem q2 charitas ex deo est:ꝛ q̄ diligit fratrẽ suũ ex deo natꝰ est : ꝛ videt eũ. p.
p̄s.83. Quam dilecta tabernacula tua
Eccle vox. dñe v̄tutũ:ↄcupiscit ꝛ deficit aĩa mea in atria dñi. a. Ubi est charitas ꝛ dilectio:ibi sctõrꝫ ẽ ↄgregatio: ibi nec ira est nec idignatio : sed firma charitas ipꝑpetuũ : xp̄s descendit mũdũ redimere: vt liberaret a morte
p̄.66. hoiẽ:exẽplũ dedit suis discipulis vt sibi inuicẽ pedes ablueręt. ps. Deꝰ misereat̃ nr̄i ꝛ bñdicat nobis:illuminet vultũ suũ sup nos ꝛ misereat̃ nr̄i. a. Cõgregauit nos xp̄s ad glorificãdũ seipm̃:reple dñe aĩas nostras sctõ spũ. ꝟ. A solis ortu ꝛ occasu ab aq̄lone ꝛ mari. an. Mulier que
erat in ciuitate peccatrix attulit alabastrũ vnguẽti:ꝛ stãs retro secus pedes dñi:lachrymis cepit rigare pedes eius:ꝛ capillis capitꝭ sui tergebat. ꝟ. Dũ esset rex in accubitu suo: nardus mea dedit odorẽ suauitatꝭ. Luce 7.c.F Cãti. 1.c.A.
ã Dñe tu mihi lauas pedes:rñdit iesus ꝛ dixit ei:si nõ lauero tibi pedes nõ habebis ptẽ mecũ. ꝟ. Uenit ḡ ad symonẽ petrũ:ꝛ dixit ei petrꝰ. Et repetit. ã Dñe tu michi. ꝟ. Qđ ego facio tu nescis modo:scies aũt postea. Et repetitur. an. Dñe tu mihi. ꝟ. Non tantũ pedes meos:sed ꝛ manꝰ ꝛ caput. Et repetitur. an. Dñe tu. Joh. 13.c.b.
ꝟ. Si ego dñs ꝛ magister vester laui vobis pedes:quanto magis debetis alter alterius lauare pedes. p. Audite hec oẽs gẽtes : auribꝰ percipite omnes qui habitatis orbem. an. In hoc cognoscent oẽs:q2 mei estis discipuli si dilectionem habueritis ad inuicẽ. a. Manẽãt in vobis fides/spes/charitas tria hec:maior aũt horꝫ est charitas. ꝟ. Nũc autem manẽt fides/spes/ charitas tria hec. ã. Benedicta sit sancta trinitas atq̄ indiuisa vnitas:confitebimur ei q2 fecit nobiscũ miaꝫ suã. ꝟ. Bñdicamus patrẽ ꝛ filiũ cũ sctõ spũ. an. Ubi charitas ꝛ amor: deꝰ ibi est. ꝟ. Cõgregauit nos in vnũ xp̄i amor. ꝟ. Exultemus ꝛ in ipso iocũdemur. ꝟ. Timeamus ꝛ amemꝰ deũ viuum : ꝛ ex corde diligamꝰ nos sincero. Et repetitur. ã. Ubi charitas ꝛ amor. ꝟ. Qui nõ habet charitatẽ nihil habet. Et in tenebris et vmbra mortis manet. ꝟ. Nos alterutrũ amemus ꝛ in die. ꝟ. Sicut decet ãbulemꝰ lucis ples. p̄.48. Joh. 13.c.D 1. cor. 13.c.D Eccle ꝑces sequũtur.

Et repetit ã. Ubi charitas. ṽ. Clamat dñs ⁊ dicit clara voce. ṽ. Ubi fuerint i vnũ ꝯgregati. ṽ. Meũ ꝑpter nomẽ simul tres vel duo. ṽ. Et i medio coꝝ ego. Et repetit ã. Ubi charitas. ṽ Simul ergo cũ i vnũ ꝯgregamur. ṽ Ne nos mẽte diuidamus caueamꝰ. ṽ. Cessẽt iurgia maligna: cessent lites. ṽ. Et i medio nr̃i sit xp̃us deꝰ. Et repetit. ã. Ubi charitas. ṽ. Charitas est sũmũ bonũ: amplũ donũ. ṽ Jn qua pẽdet totꝰ ordo preceptoꝝ. ṽ. Per quã vetꝰ atq̧ noua lex implet. ṽ. Que ad celsa celi mittit se repletos. Et repetit ã. Ubi charitas. ṽ. Nã vt charitas ꝯgregat: ꝯiũgit ⁊ absẽtes. ṽ. Sic discordia disiũgit ⁊ pñtes. ṽ. Q: charitas ꝑceptꝫ i duobꝰ. ṽ. Cõstat q̇bꝰ deꝰ atq̧ ois hõ. Et repetit. ã. Ubi charitas. ṽ. Et ꝑ coccũ p̃sca lege figurat. ṽ. Qui colore tingi rubro bis iubet. ṽ. Uere memor dat fraternꝰ amor vitã. ṽ. Et ꝑpetuã malignis dabit penã. Et repetit. ã. Ubi charitas. ṽ. Unanimit excelsuꝫ iploremꝰ. ṽ. Ut det pacẽ clemẽs nr̃is i diebꝰ. ṽ. Jũgat fidei speiq̧ opus bonũ. ṽ. Et ꝯsortiũ captemꝰ supnoꝝ. Et repetit. ã. Ubi charitas. ṽ. Sit̃ eos q̄ cũ beatꝫ videamꝰ. ṽ. Glorĩãtur vultũ tuũ xp̃e deꝰ. ṽ. Gaudiũ qd̓ est immẽsum atq̧ ꝓbũ. ṽ. Secula per infinita seculorum. Amen.

¶ Feria sexta in parasceue hora sexta fratres cõuenientes ad ecclesiã. dicũt nonam: ⁊ interim sacerdos ⁊ ministri iduti missalibus indumẽtis: cõpleta nona sine luminaribꝰ ⁊ incẽso ꝓcedũt et ante altare ꝓstrati aliquãdiu orant. Accoliti ṽo interim vnã tantũ tobaleã extẽdũt super altare: ⁊ sacerdos finita orõne sua deosculatur altare: ⁊ in loco suo cũ ministris sedet: vnus ṽo subdiaconꝰ ꝓcedit ad legendũ: ⁊ sine titulo incipit prophetiam.

Prophetia prima. Osee.

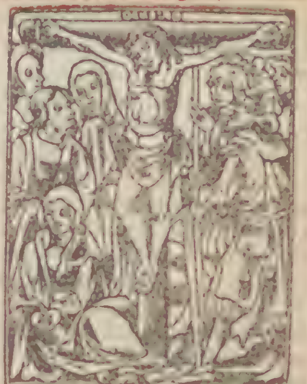
Hec dicit dñs. Jn tribulatiõe sua: mane consurgẽt ad me. Uenite reuertamur ad dñm: q: ipe cepit ⁊ sanabit nos: ꝑcutiet et curabit nos. Uiuificabit nos post duos dies: et in die tertio suscitabit nos. Et veniemꝰ i cõspectu eiꝰ: sciemus seq̄murq̧ vt cognoscamꝰ dñm. Quasi diluculũ ꝓpatus est egressus eius: ⁊ veniet quasi ymber tẽporaneꝰ/ ⁊ serotinꝰ terre. Quid faciã tibi effraim? Quid faciã tibi iuda? Mia vr̃a quasi nubes matutina: ⁊ quasi ros mane ptransiens Propt̃ hoc dolaui in ꝓphetis/ ⁊ occidi eos in verbis oris mei: et iudicia tua quasi lux egredient. Q: miam volui/ ⁊ nõ sacrificiũ: ⁊ sciam dei plusq̄ȝ holocaustuȝ. 6.c.B

Tractus.

Domine audiui auditũ tuũ et timui: ꝯsideraui opera tua ⁊ expaui. ṽ. Jn medio duoꝝ aialiũ inotesceꝛ/ dũ appropinquauerint anni cognosceris: dũ aduenerit tempus ostenderis. ṽ. Jn eo dũ conturbata fuerit anima mea: in ira mie memor eris. ṽ. Deus a libano veniet: ⁊ sanctus de mõte vmbroso ⁊ cõdenso. ṽ. Operuit celos maiestas eiꝰ: et laude eius plena est terra. Finito tractu dicit sacerdos Oremus. Et diaconꝰ dicit Flectamus genua Leuate. Oro.

Deus a quo et iudas ꝓditor reatꝰ sui penã: ⁊ confessionis sue latro p̃miũ sumpsit cõcede nobis tue propiciatiõis:

effectū: vt sicut in passiōe sua ie-
sus xp̄us dn̄s nr̄ diuersa vtrisq̄
intulit stipēdia meritoꝝ: ita no-
bis ablato vetustatis errore/re-
surrectiōis sue grām largiatur.
Qui tecū. ¶ Prophetia secun-
12.c.a. da et legitur sine titulo.
In diebus illis. Dixit dn̄s
ad moysen et aaron in t̄ra egy-
pti. Mēsis iste vobis principiū
mēsiū: prim⁹ erit in mēsibus an-
ni. Loquimini ad vniuersum ce-
tū filioꝝ isrl̄: et dicite eis. Deci-
ma die mēsis hui⁹: tollat vnusq̄s
q̄ agnū p familias ⁊ domos su-
as. Sin autē minor est numer⁹/
vt sufficere possit ad vescēdū a-
gnū: assumat vicinū suū qui cō-
iunct⁹ est domui eius/iuxta nu-
merū aiaꝝ que sufficere possint
ad esum agni. Erit autē agnus
absq̄ macula: mascul⁹ annicul⁹.
Iuxta quē ritū tolletis ⁊ hedū:
et seruabitis eū vsq̄ ad quartā-
decimā diē mēsis hui⁹. Immo-
labitq̄ eū vniuersa multitudo fi-
liorum isrl̄ ad vesperā, ⁊ sument
de sanguie eius/ ac ponēt super
vtrūq̄ postē: ⁊ in suplimiaribus
domoꝝ in quib⁹ comedent illū.
Et edēt carnes nocte illa assas
igni: ⁊ azimos panes cuȝ lactu-
cis agrestibus. Non comedetis
ex eo crudū q̄d/nec coctū aqua/
sed assum tm̄ igni: caput cum pe
dibus ei⁹ ⁊ intestinis vorabitis
⁊ os ei⁹ nō ꝯfringet̄: nec rema-
nebit ex eo q̄cq̄ vsq̄ mane. Si
quid residuum fuerit/igni cōbu
retis. Sic autē comedetis illuȝ.
Renes vr̄os accingetis/ et cal-
ciamēta habebit̄ in pedib⁹: te-
nētes baculos in manib⁹/et co-
medetis festināter. Est eñ pha-
se/id est trāsit⁹ dn̄i. Tractus.
Eripe me dn̄e ab hoīe malo: a p.139.
viro iīquo libera me. ℣. Qui
cogitauerūt malicias in corde: tota
die ꝯstituebāt prelia. ℣. Acuerūt lin-
guas suas sicut s̄pētes: venenū aspi-
dum sub labijs eoꝝ. ℣. Custodi me
dn̄e de manu peccatoris et ab hoib⁹
iniquis libera me. ℣. Qui cogitaue-
runt supplātare gressus meos: abscō
derūt supbi laq̄os mihi. ℣. Et funes
extēderūt in laq̄o pedib⁹ meis: ⁊ iu-
xta iter scādalū posuer̄t mihi. ℣. Di-
xi dn̄o de⁹ me⁹ es tu: exaudi dn̄e vo-
cē oratiōis mee. ℣. Dn̄e dn̄e v̄t⁹ salu
tis mee: obūbra caput meū in die bel
li. ℣. Ne tradas me a desiderio meo
pctōri: cogitauerūt aduersum me: ne
derelinquas me ne vnq̄ exaltent̄. ℣.
Caput circuit⁹ eoꝝ labor labioꝝ ip
soꝝ opiet eos. ℣. Ueruntamen iusti
cōfitebunt̄ noi tuo: ⁊ habitabūt recti
cū vultu tuo. Finito tractu passio
sup nudū pulpitū dicitur. ¶ Et
nota rubricā positā ante passio-
nem. Mathei. ¶ Passio dn̄i no
stri iesu christi sm̄ Johannem.

18. ca. A. IN illo tp̄e. Egressus ē ie-
sus cuz discipl'is suis trās
torrentē cedrō. vbi erat hort⁹ in
quē itroiuit ip̄e ꝛ discipuli eius.
Sciebat autem ꝛ iudas q̇ trade
bat eū locū: q2 freq̄nter iesus ꝯue
nerat illuc cū discipl'is suis. Ju-
das autē cuz cepisset cohortē/ et
a pōtificib⁹ ꝛ phariseis ministros
venit illuc cū laternis ꝛ facib⁹ ꝛ ar
mis. Jesus itaqꝫ sciēs oīa q̄ ven
tura erāt sup eū: processit ꝛ dixit
eis. b Quē q̄ritis? m Rñderunt
ei. a Jesum nazarenuz. m Dixit
eis iesus. b Ego sum. m Stabat
autē iudas q̇ tradebat eū: cū ip-
sis. Ut ḡ dixit eis ego sum: abie
runt retrorsum ꝛ ceciderūt in ter-
ram. Iterū ḡ eos iterrogauit. b
Quē q̄ritis? m Illi autē dixerūt.
a Jesum nazarenū. m Rñdit ie-
sus. b Dixi vobis: q2 ego suz. Si
ergo me q̄ritis: sinite hos abire.
m Ut ipleret̄ sermo quem dixit:
q2 quos dedisti mihi: non pdidi
ex eis quēq̄ȝ. Symō ḡ petr⁹ ha-
bens gladiū eduxit eū/ ꝛ pcussit
pontificis seruū: ꝛ abscidit auri-
culā ei⁹ dexterā. Erat aūt nomē
seruo malchus. Dixit ḡ iesus pe
tro. b Mitte gladiū tuū in vagi
nam. Calicē quē dedit mihi pa-
ter: nō vis vt bibā illum? m Co-
hors ḡ ꝛ tribun⁹ ꝛ minist̄ri iudeo-
rum cōprehēderūt iesum/ ꝛ liga-
uerūt eū: ꝛ adduxerūt eū ad annā
primū. Erat aūt ānas socer cay-
phe: qui erat pōtifex anni illius.
Erat autē cayphas q̇ cōsiliū de-
derat iudeis: q2 expedit vnum
hoīez mori pro pplo. Seq̄batur
autē iesum symō petr⁹: ꝛ ali⁹ di-
scipul⁹. Discipulus autē ille erat
notus pōtifici: ꝛ itroiuit cum ie-
su in atriū pōtificis. Petr⁹ autē
stabat ad ostiū foris. Exiuit er-
go discipul⁹ ali⁹ q̇ erat not⁹ pō-
tifici et dixit ostiarie: ꝛ itroduxit
petrū. Dixit ḡ petro ācilla ostia-
ria. a Nunq̇d ꝛ tu ex discipl'is es
hoīs istius? m Dixit ille. a Non
sum. m Stabāt autē serui ꝛ mini
stri ad prunas/ q2 frigus erat: et
calefaciebāt se. Erat autē cū eis
et petrus stans: ꝛ calefaciens se.
Pōtifex ḡ interrogauit iesum de
discipl'is suis: ꝛ de doctrina ei⁹.
Rñdit ei iesus. b Ego palā lo-
cutus sum mūdo. Ego semp do
cui in synagoga: et in tēplo quo
oēs iudei ꝯueniūt: ꝛ i occulto lo-
cutus sum nihil. Quid me iter-
rogas? Interroga eos q̇ audierūt
quid locut⁹ sum eis. Ecce hi sci-
unt: q̄ dixerim ego. m Hec autē
cū dixisset vn⁹ assistēs ministro-
rū dedit alapā iesu dicēs. a Sic
rñdes pōtifici? m Rñdit ei ies⁹.
b Si male locutus sum: testimo-
niuz phibe de malo. Si autē be-
ne: q̇d me cedis? m Et misit eum
annas ligatū ad cayphā pontifi-
cē. Erat autē symō petr⁹ stans:
et calefaciēs se. Dixerunt ḡ ei. a
Nunq̇d ꝛ tu ex discipl'is ei⁹ es?
m Negauit ille: ꝛ dixit. a Nō suz.
m Dixit vn⁹ ex suis pōtificis co-
gnat⁹ ei⁹ cuius abscidit petrus
auriculā. a Nonne ego te vidi in
horto cum illo? m Iterū ḡ nega-
uit petr⁹: ꝛ statī gallus cantauit.
Adducunt ḡ iesum a cayphā in
pretoriū. Erat autē mane. Et ip
si nō introierunt in pretoriuz: vt
non cōtaminarent̄ sed vt mādu
carēt pascha. Exiuit ergo pyla-

tus ad eos foras ⁊ dixit. a Quā
accusationem affertis aduersus
hoiem hunc? m Rn̄derunt ⁊ di-
xerunt ei. a Si nō esset hic male
factor: nō tibi tradidissem⁹ eū.
m Dixit ergo eis pylat⁹. a Acci
pite eū vos: ⁊ ſm legē vestrā iu-
dicate eū. m Dixerūt ergo ei iu-
dei. a Nobis nō licet interficere
quēq̄. m Ut ſmo iesu impleret
quē dixit significans qua morte
esset moriturus. Introiuit ergo
iterū in pretorium pylatus: ⁊ vo
cauit iesum et dixit ei. a Tu es
rex iudeoꝝ? m Rn̄dit iesus. b
A temetipso hoc dicis: an alij ti
bi dixerunt de me? m Respōdit
pylatus. a Nunqd ego iudeus
sum? Gens tua ⁊ pōtifices: tra-
diderunt te mihi. Quid fecisti?
m Rn̄dit iesus. b Regnū meum
nō est de hoc mundo. Si ex hoc
mūdo esset regnū meū: ministri
mei vtiq̄ decertarēt/ vt non tra-
derer iudeis. Nunc autē regnū
meū non est hinc. m Dixit itaq̄
ei pylat⁹. a Ergo rex es tu. m
Rn̄dit iesus. b Tu dicis: q2 rex
sum ego. Ego in hoc nat⁹ sum:
⁊ ad hoc veni in mundū vt testi-
monium perhibeā veritati. Ois
eīn qui est ex veritate: audit vo-
cem meam. m Dixit ei pylat⁹. a
Quid est veritas? m Et cū hoc
dixisset/ iterū exiuit ad iudeos:
et dixit eis. a Ego nullam inue-
nio in eo causam. Est autem cō-
suetudo vobis: vt vnū dimittam
vobis i pascha. Uultis ḡ dimit-
tam vobis regē iudeoꝝ? m Cla
mauerūt oēs rursum dicētes.
a Non hūc sed barrabā. m Erat
aūt barrabas latro. Tunc ḡ ap-

prehendit pylat⁹ 19.c.
iesum: ⁊ flagella-
uit. Et milites
plectentes coro-
nā de spinis, im-
posuerunt capiti
eius: ⁊ veste pur
purea circunde-
derunt eū. Et veniebāt ad eum:
et dicebant. a Aue rex iudeorū.
m Et dabant ei alapas. Exiuit
iterum foras pylat⁹: ⁊ dixit eis.
a Ecce adduco eū vobis foras:
vt cognoscatis/ q2 in eo nullam
causam inuenio. m Exiuit ergo
iesus portās spineam coronā et
purpureū vestimentum: et dixit
eis pylat⁹. a Ecce homo. Cum

ergo vidissent eum pōtifices et
ministri: clamabant dicentes. a
Crucifige: crucifige eum. m Di
xit eis pylat⁹. a Accipite eū vos
⁊ crucifigite. Ego eīn nō inuenio
i eo cām. m Rn̄derūt ei iudei. a
Nos legē habem⁹: ⁊ ſm legem
debet mori: q2 filiū dei se fecit. m
Cuz ergo audisset pylat⁹ hunc
ſmonē, magi9 timuit. Et ingres-

sus p̄tōꝛiū iterū: dixit ad iesuz. a Un̄ es tu? m Jesus aūt rn̄suz nō dedit ei. Dixit ḡ ei pylat⁹. a Mihi nō loq̄ris? Nescis q2 p̄tatē habeo crucifigē te: et p̄tātē habeo dimittere te? m Rn̄dit iesus. b Nō haberes p̄tātē aduersuz me vllā: nisi tibi datū esset desuper. Propt̄ea q̄ tradidit me tibi: maius pctm̄ habet. m Et exīde q̄rebat pylat⁹ dimittere eū. Judei aūt clamabāt dicētes. a Si hūc dimitt͛: nō es amic⁹ cesar͛. Ois em̄ q̄ se regē facit: ꝯtradicit cesari. m Pylatus ḡ cū audisset hos s̄mōes: adduxit foras iesū. Et sedit p̄ tribunali in loco q̄ d͛ lycostratos: hebꝛaice aūt gabatha. Erat aūt parasceue pasche: hora quasi sexta. Et dixit iudeis. a Ecce rex vr̄. m Illi aūt clamabāt t Tolle tolle crucifige eū. m Dixit illis pylat⁹. a Regē vr̄m crucifigā? m Rn̄derunt pōtifices. a Nō habemus regem / nisi cesarem. m Tunc ergo tradidit eis illū: vt crucifigeret͛. Susceperūt autem iesum: et eduxerunt eum.

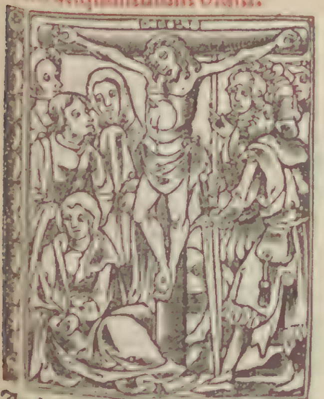

Et baiulās sibi crucē / exiuit in eū q̄ dicit͛ caluarie locū / hebꝛaice autē golgotha vbi eū crucifixerūt. Et cū eo alios duos hinc ⁊ hinc: mediū autē iesum. Scripsit autē ⁊ titulū pylat⁹: ⁊ posuit sup̄ crucem. Erat aūt scriptum. Jesus nazaren⁹ rex iudeoꝛum. Hūc ḡ titulū multi legerunt iudeoꝝ: q2 p̄pe ciuitatē erat loc⁹ vbi crucifix⁹ est iesus. Erat aūt scriptū: hebꝛaice / grece / ⁊ latine. Dicebāt ḡ pylato pontifices iudeoꝝ. a Noli scribere rex iudeorum: sed q2 ipse dixit rex sum iudeoꝛū. m Rn̄dit pylatus. a Qđ scripsi / scripsi. m Milites ergo cū crucifixissent eū: acceperunt vestimēta eius. Et fecerūt quatuoꝛ partes: vnicuiq꜡ militi partem / ⁊ tunicam. Erat aūt tunica incōsutilis desup̄ ꝯtexta p̄ totū. Dixerunt ḡ adinuicē. a Nō scindam⁹ eam: sed soꝛtiamur de illa cuius sit. m Ut scriptura ip̄leret͛ dicens. Partiti sunt vestimenta mea sibi: ⁊ sup̄ vestē meā miser͛t soꝛtē. Et milites q̄dē hec fecer͛t.

Stabāt autē iuxta crucē iesu mater ei⁹ ⁊ soꝛoꝛ matris eius maria cleophe: ⁊ maria magdalene. Cuz vidisset ergo ies⁹ matrē ⁊ discipulum stātem quē diligebat: dixit matri sue. m Mulier ecce filius tuus. m Deinde dixit discipulo. b Ecce mat͛ tua. m Et ex illa hora: accepit eā discipul⁹ in suam. Postea sciens iesus: q2 oīa iam cōsummata sunt vt cōsummare-

tur scriptura dixit. b Sitio. m
Uas ergo positū erat aceto plenū.
Illi aūt spōgiā plenā aceto ysso=
po circūponētes: obtulerūt ori
ei⁹. Cū ergo accepisset iesus acetū
dixit. b Consummatū est. m Et
iclinato capite: tradidit spiritū.
Hic omnes prosternentes in ter=
ram: aliquantulum orant.

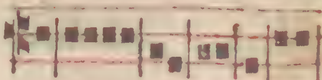

Iudei ergo qm̄ parasceue erat:
vt nō remanerēt in cruce corpo=
ra sabbato/erat enī magnus di=
es ille sabbati: rogauerūt pyla=
tum vt frangerent eorū crura ꝛ
tollerent. Uenerunt ergo mili=
tes/ꝛ primi quidē fregerūt crura:
ꝛ alteri⁹ qui crucifixus est cuꝫ eo.
Ad iesum aūt cū venissent/vt vi
derunt eū iā mortuū/non frege=
runt eius crura/sed vnus mili=
tum lācea latus eius aperuit: et
continuo exiuit sanguis ꝛ aqua
Et qui vidit testimoniuꝫ phibuit:
ꝛ verū est testimoniū ei⁹. Et ille
scit qꝛ vera dicit: vt ꝛ vos creda
tis. Facta sunt enim hec: vt scri=
ptura impleret. Os nō cōminue
tis ex eo. Et iterū alia scriptura

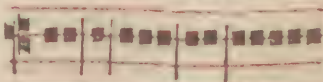
dicit. Uidebūt in quē trāsfixerūt.
Hic legit' i tono euāgelii.
Post hec aūt rogauit py=
latuꝫ ioseph ab arimathia: eo qꝫ
eēt discipul⁹ iesu/occult⁹ aūt p=
pter metū iudeorum: vt tolleret
corp⁹ iesu. Et pmisit pylat⁹. Ue
nit ergo ꝛ tulit corp⁹ iesu. Uēit aūt
ꝛ nichodem⁹/qui venerat ad iesuꝫ
nocte primū: ferēs mixturā myr
rhe ꝛ aloes quasi libras cētum.
Acceperunt ergo corpus iesu/
et ligauerūt eū lintheis cū aro=
matib⁹: sicut mos est iudeis se=
pelire. Erat aūt in loco vbi cru=
cifixus est hort⁹/ꝛ in horto mo=
numentū nouū: in quo nondum
quisqꝫ positus fuerat. Ibi ergo
ppter parasceuē iudeoꝝ: qꝛ iu=
xta erat monumentum: posue=
runt iesum. Deinde sacerdos di=
cat subscriptas solennes oratio=
nes incipiens absolute

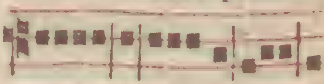
Oremus dilectissimi nobis

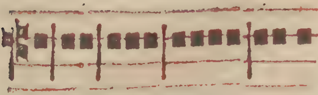
pro ecclesia sancta dei: vt eam

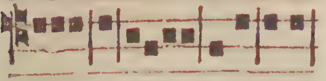
deus et dn̄s noster pacificare

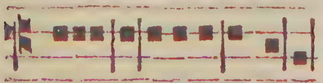
adunare ꝛ custodire dignet' to=

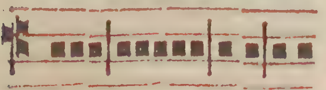
to orbe terrarum subijciēs ei pri-

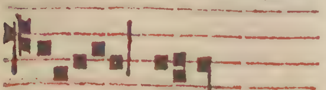
cipatus et ptātes: detq; nobis

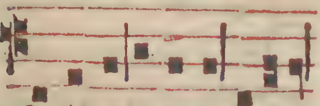
quietam et trāquillā vitam de

gentib⁹ glorificare deū patrē

oīpotētē. Oremus. Diacon⁹.

Flectamus genua. Leuate.
Dr̄ orō ī tono orōnis miſ-ſe. Et ita fit ī ſubſeq̄ntib⁹.

OMnipotēs sempiterne de⁹ q̄ glo-riā tuā oīb⁹ in xp̄o gentib⁹ reue-lasti: custodi opa mie tue: vt ec-clesia tua toto orbe diffusa/ sta-bili fide in cōfessione tui nois p-seueret. P eundē. ℟. Amē. Orē.

ORem⁹ pro beatissimo pa-pa nostro. N. vt de⁹ ⁊ dñs noster/ qui elegit eum in ordine episcopat⁹/ saluū atq; incolumē custodiat/ ecclesie sue sancte ad regēdū populū sanctū dei. Ore-mus. Flectam⁹ genua. Leuate.

OMnipotēs sempiterne de⁹/ cuius iudicio vniuersa fū-dant: respice ꝓpicius ad preces nr̄as: ⁊ electū nobis āistitē tua pietate ꝯserua: vt xp̄iana plebs q̄ tali gubernat auctore: sub tan-to pōtifice credulitatis sue me-ritis augeat. P do. ℟. Amē. Orē.

ORemus ⁊ pro oīb⁹ epis ⁊ p̄sbiteris/ diaconib⁹/ sub-diaconib⁹/ accolitis/ exorcistis/ lectoribus/ ostiariis/ confesso-ribus/ ꝟginibus/ viduis/ ⁊ p oī populo sancto dei. Orem⁹. Fle-ctamus genua. Leuate.

OMnip̄s sempiterne de⁹: cu-ius spiritu totū corpus ecclesie sanctificatur ⁊ regit: exaudi nos pro vniuersis ordinib⁹ supplicā-tes: vt gratie tue munere ab oī-bus tibi gradibus fideliter ser-uiatur. P dominum. ℟. Amen.

ORemus et pro christianis-simo īperatore nostro. N. vt deus ⁊ dñs nr̄ subditas illi fa-ciat omnes barbaras nationes ad nostrā ꝑpetuā pacē. Orem⁹. Flectamus genua. Leuate.

OMnip̄s sempiterne deus in cuius manu sunt oim po-testates/ ⁊ oim iura regnorum: re-spice ad romanū benign⁹ impe-riū: vt gētes q̄ in sua feritate cō-fidunt: potentie tue dextera cō-primant. P d. Qui te. ℟. Amē.

ORem⁹ pro cathecuminis nostris/ vt deus ⁊ dñs no-ster adaperiat aures precordio-rū ipsorum/ ianuāq; mie sue: vt per lauacrū regenerationis acce-pta remissione omniū peccato-

rum/et ipsi inueniantur in chri-
sto iesu dn̄o nostro. Oremus.
Flectamus genua. Leuate.

Omnipotens sempiterne deus qui ecclesiam tuam nouo semp ꝓle fecundas: auge fidē ⁊ intellectū cathecuminis nostris: vt renati fonte baptismatis adoptionis tue filijs aggregent. Per dn̄m. R. Amen.

Oremus dilectissimi nobis deum patrem omnipotentem/ vt cūctis mundum purget erroribus: morbos auferat/ famē depellat/ aperiat carceres/ vincula dissoluat/ peregrinantibus reditum/ infirmantibus sanitatem/ nauigantibus portum salutis indulgeat. Orem⁹. Flectamus genua. Leuate.

Omnipotens sempiterne deus mestorum cōsolatio/ laborantiū fortitudo: ꝑueniant ad te preces de quacunq̧ tribulatione clamātiū vt oēs sibi in necessitatibus suis miam tuā gaudeant affuisse. Per. R. Amē.

Oremus ꝑ hereticis ⁊ scismaticis: vt deus et dn̄s nr̄ eruat eos ab erroribus vniuersis et ad sctām matrē ecclīam catholicā atq̧ aplīcā reuocare dignet. Orem⁹. Flectam⁹ gen̄. Leuate

Omnipotēs sempiterne de⁹ q̇ saluas oēs ⁊ neminē vis perire: respice ad aīas diabolica fraude deceptas/ vt omni heretica prauitate deposita errantium corda resipiscant: et ad veritatis tue redeant vnitatem.

Per dominū. R. Amen.

Oremus ⁊ pro perfidis iudeis: vt deus et dn̄s noster auferat velamen de cordib⁹ eorū: vt et ipsi agnoscāt iesum christū dn̄m nr̄m. Et nō rn̄detur Amē. Nec dr̄ Flectam⁹ genua. sed dr̄ Oremus.

Omnipotens sempiterne de⁹ qui etiam iudaicam perfidiam a tua mia non repellis: exaudi ꝑces nr̄as quas ꝓ illius populi obcecatione deferimus: vt agnita veritatis tue luce que christ⁹ est: a suis tenebris eruantur. Per eundē. R. Amē.

Oremus et pro paganis vt de⁹ oṗs auferat iniquitatem a cordibus eorū: vt relictis idolis suis conuertantur ad deum viuum ⁊ verū ⁊ vnicū filium ei⁹ iesum xp̄m deū ⁊ dn̄z nostrū cū quo viuit et regnat cū spū sācto deus. Per oīa scl̄a scl̄orum. Et nō rn̄detur Amen. Orem⁹. Flectam⁹ genua. Le. Or.

Omnipotens sempiterne deus: q̇ nō mortē pctōꝝ: sed vitā semper inquiris: suscipe propicius orationem nostrā: et libera eos ab idolorū cultura: ⁊ aggrega ecclesie tue sancte ad laudē et gloriā nois tui. P dn̄m. R. Amen.

¶ Cōpletis orōnib⁹ sacerd. deposita tantū casula: procedit ad posterius cornu altaris dextrū: ⁊ ibi accipit crucē a ministris sibi ꝑparatā: quā vsa facie ad chorum a summitate parum discooperit incipiēs solus ā. Ecce lignū crucis. Et ab illo loco i antea cātat̄ ī cātu a ministris vsq̧ Venite adoremus. choro sbo cātāte Venite adorem⁹. oēs se ꝓsternūt. Postea ꝓcedit sacerd. ad reliquū dextrū cornu altaris: ⁊ discoopiēs āpli⁹ crucē eleuās

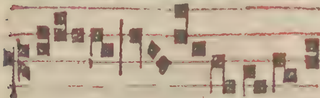
eã paulisper altiꝰq̃ pri͡o incipit.

Ecce li · gnũ cru cis.

In q̃ sa lus mundi pepẽ-

dit Venite adore-

mus.

Alijs cãtãtibꝰ ⁊ adorãtibꝰ. vtꝫ. Deinde sacer. pcedit ad mediũ altaris: ⁊ discooperiẽs crucẽ totaliter: ac eleuãdo eã tertio altiꝰ icipit. Ecce lignũ. Alijs cãtãtibꝰ ⁊ adorãtibꝰ vtꝫ. Postea sacer. deponit crucez in loco ad hoc pparato añ altare. ¶ Deinde deponit casulam ⁊ calciamẽta: ⁊ accedit ad adorãdũ ter genua flectẽs ante deosculationẽ crucis. Hoc facto reuertit ad sedẽ suam: ⁊ ibi recipit deposita calciamẽta et casulã. Postmodũ ministri altaris: deinde alij ter genibꝰ flexis: vt dictũ est crucẽ adorant. Et interim cantãtur improperia ⁊ alia q̃ sequunt totaliter vel i pte: put multitudo adorãtiũ vel paucitas req̃rit hoc modo. ¶ Duo fratres ex parte ebdomadarij cãtant in medio chori. ℣. Pópule meꝰ. vsq; agyos. ℣. Popule meus q̃d feci tibi/ aut in q̃ ꝯtristaui te: rñde mihi. ℣. Qr eduxi te de terra egypti: parasti crucẽ saluatori tuo. Chorꝰ ex pte ebdomadarij cãtat. Agyos otheos. Aliꝰ chorus rñdet. Sctũs deꝰ. Itẽ primꝰ chorꝰ. Agyos yskyrios Scds chorus. Sctũs fortis. Itẽ primꝰ chorus. Agyos athanatos éleyson ymas. Scds chorꝰ. Sctũs ⁊ imortalis miserere nobis. Postea duo fres de scdo choro cãtãt. ℣. Qr eduxi te p desertũ quadragita annis: ⁊ mãna cibaui te: ⁊ itroduxi te in terrã satis optimã. Et chorꝰ respõdẽt alternatim. Agyos otheos. ⁊c. Sãctus ⁊ imortalis. ⁊c. Ita tñ q̃ primus chorꝰ semp reincipit Agyos. Deinde duo fres de primo choro cãtãt ℣. Quid vltra debui facere tibi ⁊ nõ feci? Ego q̃dẽ plãtaui te vineã speciosissimã: ⁊ tu facta es mihi nimis amara: aceto nanq; sitim meã potasti: ⁊ lãcea pforasti latꝰ saluatori tuo. Et chori alternatim rñdet. Agyos otheos. vt dictũ est. Versiculi seqñ. ĩpropij a binis alternatim cãtent vtroq; choro simul repetẽte postquelibet ℣. hũs Pple meꝰ vsq; Qr eduxi te de tr aegypti. Incipiunt ĩpropia. Duo de. ij. cho. cãtat ℣. Ego ppt te flagellaui egyptũ cũ pmogenitis suis: ⁊ tu me flagellatũ tradidisti. Chorꝰ repetit. Pple meꝰ. Duo de primo cho. ℣. Ego eduxi te d egypto demerso pharaone i mare rubrũ: ⁊ tu me tradidisti pncipibꝰ sacerdotũ. Chor. Pple meus. Duo de scdo cho. ℣. Ego ante te apui mare: ⁊ tu apuisti lãcea latus meũ. Chorꝰ. Pple. Duo de primo cho. ℣. Ego ante te p̃iui i colũna nubis: ⁊ tu me duxisti ad p̃toriũ pylati. Cho. Pple. Duo de scdo cho. ℣. Ego te paui mãna p desertũ: et tu me cecidisti alapis et flagellis.

Cho. Pple me⁹. Duo de pmo cho. ℣. Ego te potaui aqua salutis de petra: tu me potasti felle ꝛ aceto. Chorus. Pple. Duo de scdo cho. ℣. Ego ppt te chananeoꝝ reges pcussi: et tu pcussisti arūdine caput meum. Cho. Pple. Duo de primo cho. ℣. Ego dedi tibi sceptrū regale: ꝛ tu meo capiti spineā coronā. Chor⁹. Pple me⁹. Duo de secūdo cho. ℣. Ego te exaltaui magna virtute: ꝛ tu me suscepisti i patibulo crucis. Chorus. Pple me⁹. Aña. Crucē tuam. ⁊ ps. De⁹ misereat nr̄i / cātatur cōiter: ꝛ repetit immediate. Aña. post ps. aña. Crucē tuā adoram⁹ dñe: ꝛ sanctā resurrectionē tuā laudam⁹ ꝛ glificam⁹: ecce eñ ppt lignū venit gaudiū in vniuerso mūdo. Ps. De⁹ misereat nr̄i ꝛ bñdicat nobis: illuminet vultū suū sup nos / ꝛ misereat nr̄i. Deinde hy⁹. Crux fidelis iter oēs / cū vsi. hymnoꝝ sequētiū. Pāge līgua / ꝛ Lustris sex. Et cū repetitiōib⁹ fm q̄ iferi⁹ ocleriatū est cōit cātat: vl̄ sicut cātor disposuerit. hymnus.

Crux fidelis int oēs arbor vna nobilis / nulla silua talē pfert frōde flore germine: dulce lignū dulces clauos / dulce pōdus sustinet. hy⁹. Pāge lingua glosi preliū certaminis: ꝛ sup crucis tropheū / dic triūphū nobilē: qualiter redēptor orbis / imolat⁹ vicerit. Repetit Crux fidelis / vsq3 Dulce lignū. Et sic fit quotiēs repetit. Crux fidelis. ℣. De parētis prothoplausti / fraude facta ꝯdolēs: qñ pomi noxialis / morte morsu corruit: ipe lignū tūc notauit / dāna ligni vt solueret. Repetit Dulce lignū. ℣. Hoc opus nr̄e salutis / ordo depoposcerat: multiformis pditoris / ars vt artē falleret: ꝛ medelā ferret inde / hostis vnde leserat. Repetit Crux fidelis. ℣. Qñ venit ḡ sacri plenitudo tēporis: missus est ab arce pr̄is / nat⁹ orbis cōditor: atq3 vētre vginali / caro factus pdiit. Repetit Dulce lignū. ℣. Uagit ifās int arta / ꝯdit⁹ p̄sepia: mēbra pānis inuoluta / vgo mater alligat: ꝛ man⁹ pedesq3 crura / stricta cingit fascia. Repetitur Crux fidelis. hy⁹. Lustris sex q̄ iā pactis / tēpus iplēs corpis: se volēte nat⁹ ad hoc / passioni dedit⁹: agn⁹ i cruce leuat / imolādus stipite. Repetit Dulce lignum. ℣. Hic acetū fel arūdo / sputa claui lancea: mite corpus pforat / sāguis vnda pfluit: terra / pōth⁹ / astra / mūd⁹ / q̄ lauantur flumine. Repetit Crux fidelis. ℣. Flecte ramos arbor alta / tēsa laxa viscera: ꝛ rigor lētescat ille / quē dedit natiuitas: vt supni mēbra regis / miti tēdas stipite. Repetitur Dulce lignū. ℣. Quesum⁹ salua dānatos / agmina lugētiū: te pphete cecinerūt / redēptorē oiū: tropheūq3 mortis gustās / dās vexillū frōtib⁹. Repetit Crux fidel. ℣. Quē tot⁹ mūd⁹ nō capit / vno saxo claudit: atq3 morte iā pēpta / iferni claustra abigit: sic xp̄s de⁹ ꝛ hō / die surgit tertia. Repetitur Crux fidelis. ℣. Gl'iam deo canamus / hymnicis cōcētibus: quē simul magna nobiscū / tota mūdi machina: voce cōsona celebret / in sempiterna secula. Qu supradicta cātātur: palla sup tobaleā extenditur: ꝛ corporale a diacono sup pallā ponit. Sacerdos vero corpus dñi qd̄ pridie fuerat reseruatū in loco cōueniētiri reuerēter ponit sup patenam: ꝛ corporali parno plicato cooperit. Finita ꝟo crucis adoratione: sacrista vel altus

ad hoc assignatus reponit crucē in loco suo sup altare: et accēdit lumiaria circa altare. Postea omissa confessione psuet. sacerdos cum ministris ad altare accedit: deinde diacon⁹ abiēs cū ministris ad locū dñici corpis: ibidē pparat calicē cū vino puro: cui taliter pparato patenam cū corpe dñi coopto diligenter supponit. Tūc ad altare hoc ordine pcedūt. Primo pcedit vir⁹ cū thuribulo fumigāte: quē sequūt duo portātes luminaria/ deinde subdiacon⁹ portans ampullā aque: post hos venit diacon⁹ ferēs calicē cū corpe dñi. ¶ Cū aūt ad altare vētū fuerit: diacon⁹ tradit calicē subdiaco. accipiensqz patenā cum corpore dñi offert sacerdoti: q ipm nihil dicendo collocat sup corporale. Tūcqz diaconus resumpserit: sacerdos accepta ampulla de manu subdiaconi: aquā vino puro cōmiscet in calice nihil dicens. Deinde diacon⁹ calicē collocat in altari ꝛ corporali coopit neutro corp aliqd dicēte. Quo completo more psueto fit incensatio a sacerd. dicēte. **Incēsum istud.** Postea lotis manib⁹ inclinat se ante altare dicēs. **In spū humilitatis ꝛ aio ptrito suscipiamur dñe a te: ꝛ sic fiat sacrificiū nrm in cōspectu tuo hodie: vt placeat tibi dñe de⁹.** Deinde erectus vertit se ad populū dicens **Orate fratres.** Cōsequēter dicit in nota feriali psueta absolute.

Orem⁹ pceptis salutarib⁹ moniti: ꝛ diuina institutione formati audem⁹ dicere. Pr noster. quo finito chor⁹ rñdet. **Sed libera.** Sacerdos vo post rñsum chori finitum sub silentio dicto **Amen.** in eadem voce qua dixit **Pater nr.** Absolute sine **Oremus**/ in tono orationis misse dicit **Libera nos qs dñe ab oib⁹** ꝛc. **Per eūdē dñm.** Et rñso a choro **Amē.** frāgit hostiā more cōsueto in tres partes. **Pax dñi**/ non dicitur **Agn⁹ dei**/ nō canit: neqz pacis osculū dat: sz imediate post fractionē/ vnā pte hostie mittit i calicē nihil dicēs: postmodū vo añq reliqs duas ptes recipiat: dicit oia q dicere debet alijs cōsueuit/ ptermissa oratione. **Dñe iesu xpe fili dei viui q ex volūtate prīs.** qt facit de sanguine mētionem. Quibus receptis et omissis oibus q dici solēt añ sumptionē calicis: imediate ptculū hostie cū vino ꝛ aq de calice recipit reuerēter. ¶ Facta cōione vt dictū est. Postcōio nō dr: sed sacerd. more solito ablutis manib⁹ reuertit ad mediū altaris: ꝛ corā ipo iclinat⁹ dicit **Qd ore sumpsim⁹ dñe: pura mēte capiamus.** ꝛc. ptermissis **Corp⁹ tuū dñe.** ꝛ **Placeat tibi scta trinitas** Ac deide ipo cū ministris in vestiariū reuertētib⁹: dicit vespe sine cantu. Postea crux deponitur ꝛ denudantur altaria.

Sabbato scto hora cpetēti coopiunt altaria: dicta vero. vj. ignis excutit de lapide ꝛ accēdit in claustro. Postea fratres in ecclia dicūt nonā: ꝛ interi sacerdos indut⁹ sine casula dicta nona stat i medio añ altare: ꝛ astātib⁹ sibi ministris cū cruce ꝛ ad

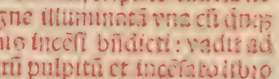
būdicta ⁊ icēso carbonibusq; ac
censis igne excusso de lapide in
aliq̄ vase a sacrista eisdē ppatis
būdicit nouū ignē dicēdo Dñs
vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Orō.

DEus q̄ filiū tuū angularē
scilicet lapidem claritatis
tue fidelibus ignē cōtulisti pdu
ctū ex silice: nr̄is pfuturū vsib⁹:
nouū hūc ignē scti ✠ fica: ⁊ pce
de nobis ita p hec festa pascha
lia celestib⁹ desideriis iflāmari
vt ad ppetue claritatꝫ puris mē
tib⁹ valeam⁹ festa ptigē. ℟. amē.

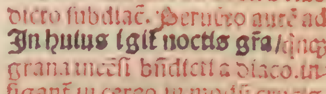
DOmine de⁹ pr̄ oṗs Orō.
lumen indeficiens et sctē
pditor oīz luminū: bñ ✠ dic hoc
lumē: qđ a te sctificatū atq; bñ
dictū est q̄ illuiasti oēm mundū:
vt ab eo lumie accēdamur / atq;
illuminemur igne claritatis tue
vt sicut illuminasti moysen exe
untem de egypto: ita illumines
corda ⁊ sensus nr̄os: vt ad vitā
eternā mereamur puenire. Per
christū. ℟. Amen. Orō.

DOmine sctē pr̄ oṗs eter
ne deus bñdicētib⁹ nobis hunc
ignē in noīe tuo: ⁊ ī noīe vnige
niti filij tui dei ac dñi nostri ie
su xp̄i ⁊ scti spūs coopari digne
ris et adiuua nos. Qui viuis et
regnas cū eodē vnigenito tuo
⁊ spūsctō de⁹: p oīa scl'a scl'oꝝ. ℟.
Amen. Deinde bñdicit incēsum
ponēdū in cereo absolute dicēs
hanc orationē. Oratio.
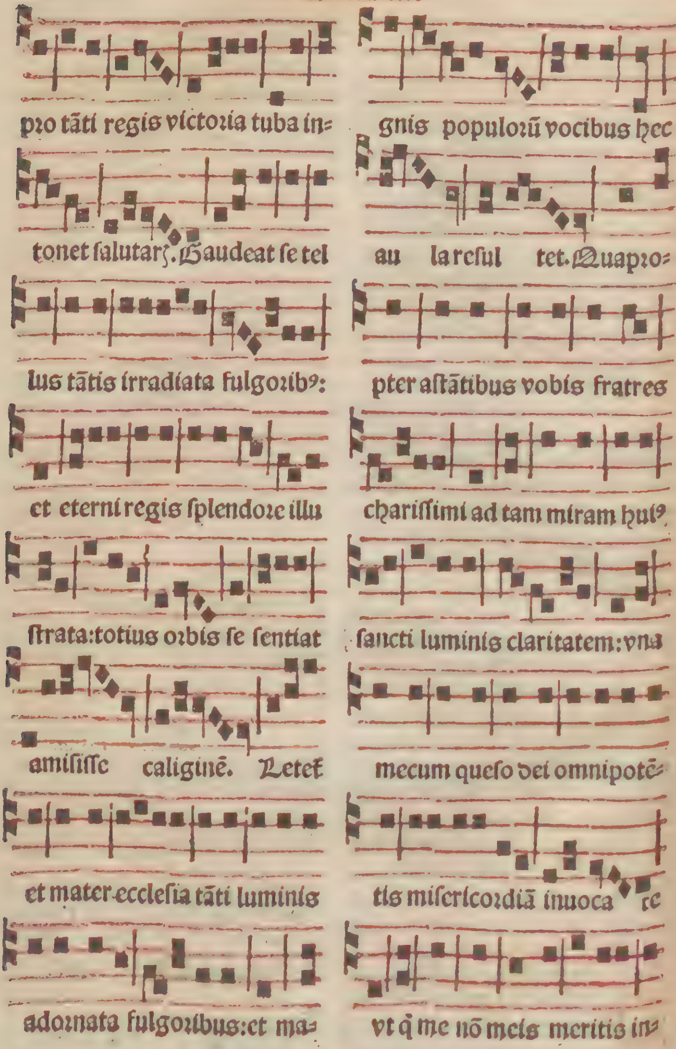
VEniat q̄s oṗs de⁹ super
hoc incensum larga tue bñ ✠ di
ctionis infusio: et hunc noctur
nū splēdorem inuisibilis regña
tor accēde: vt nō solū sacrificiuꝫ
qđ hac nocte litatū est / archana
luminis tui admixtiōe refulge
at: sed in quocūq; loco ex huius
sanctificationis mysterio fuerit
deportatum: expulsa diabolice
fraudis neq̄tia: vir⁹ tue maiesta
tis assistat. P. ℟. Amē. Et dum
bñdicit incēsum / accolitus assu
mēs de carbonib⁹ predictis po
nit in thuribulo. Finita vero bñdi
ctiōe icēsi: sacerdo. ignē bñdictuꝫ
aspgit aq̄ bñdicta: ⁊ posito icen
so in thuribulo idē adolet dictū
ignē. Interī oīa lumiaria eccl'e
extinguunt: vt de igne benedicto
postmodū accēdant. Deīde dia
co. dalmatica idut⁹ recepta bñ
dictiōe a sacer. cū subdia. portā
te i arūdie vel baculo triū cubi
toꝝ ⁊ dimidij triplicē cādelā no
uo igne illuminatā vna cū qnq;
granis incēsi bñdicti: vadit ad
ornatū pulpitū et incēsato libro
absolute incipiat. Exultet iam
angelica. Astāte ad dextrā eius
dicto subdiac. Peruēto autē ad
In huius igit noctis grā / qnq;
grana incēsi bñdicti a diaco. in
figant in cereo in modū crucis.
In loco aūt Qui licet sit diuisꝰ i
ptes / accēdit cere⁹ a bñdicto sub
diacono: ⁊ cum dī O vere beata
nox / accēdūtur lāpades. ¶ In
cipit benedictio cerei paschalis

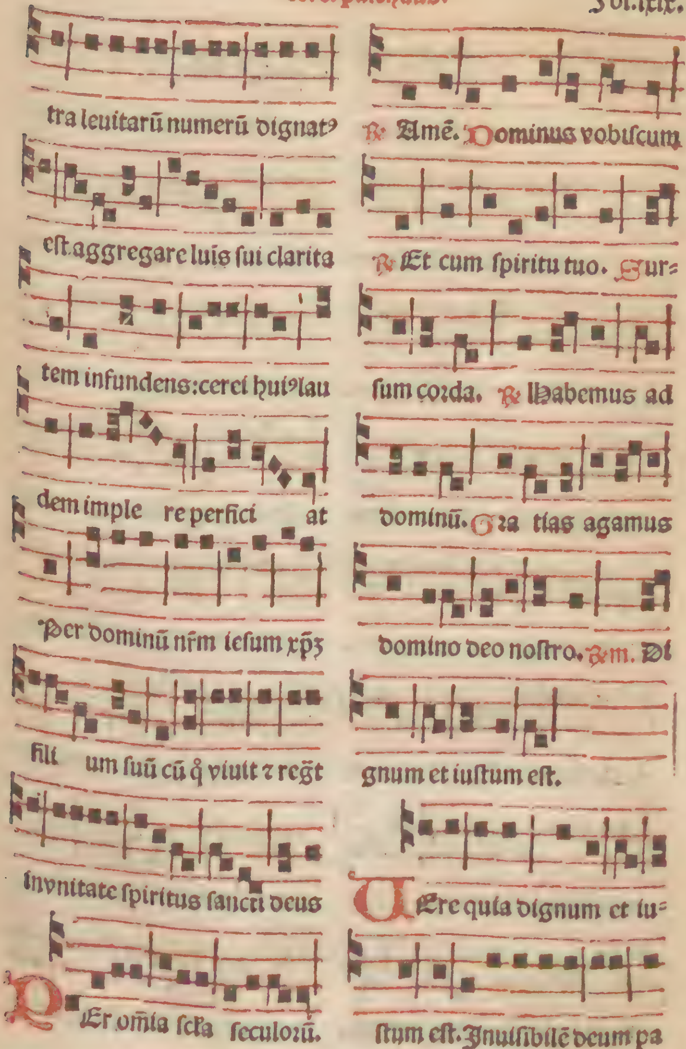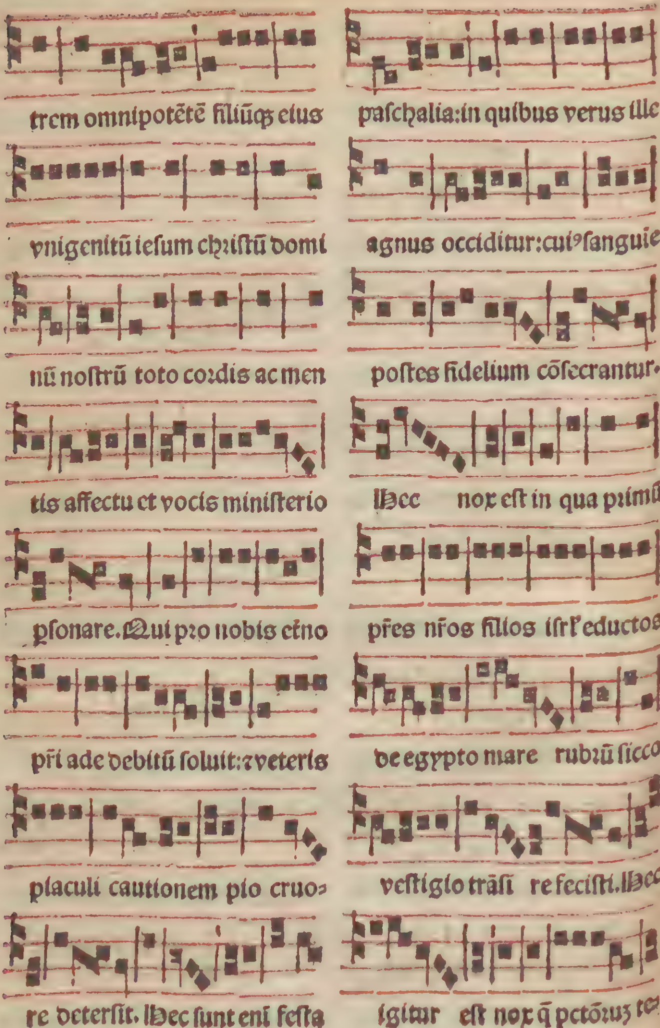

Exultet iā āgelica turba ce
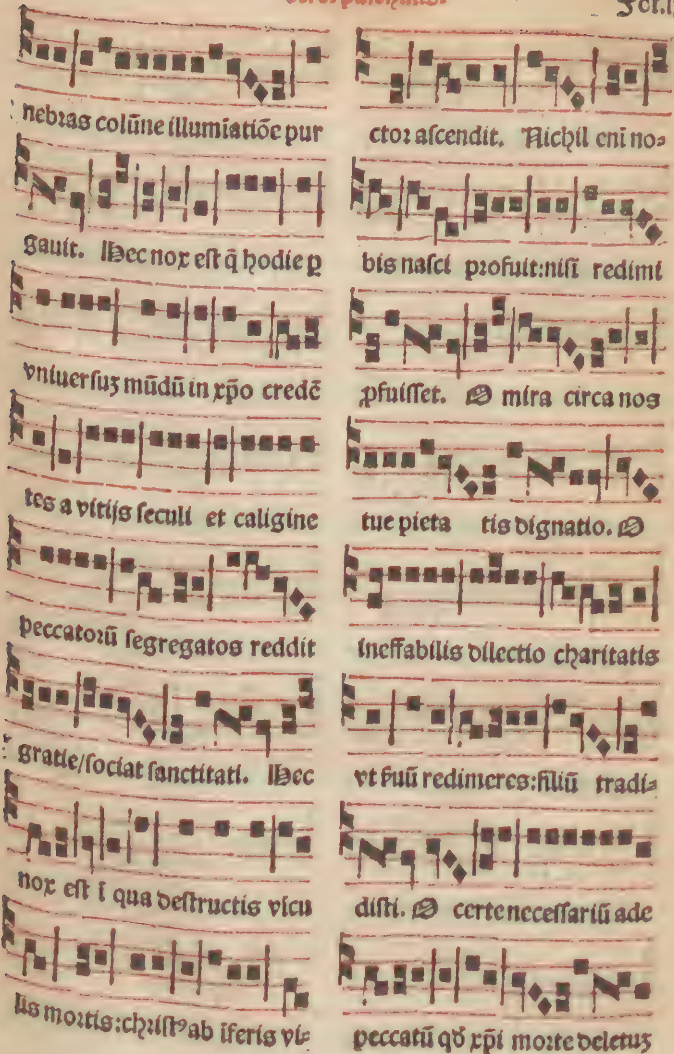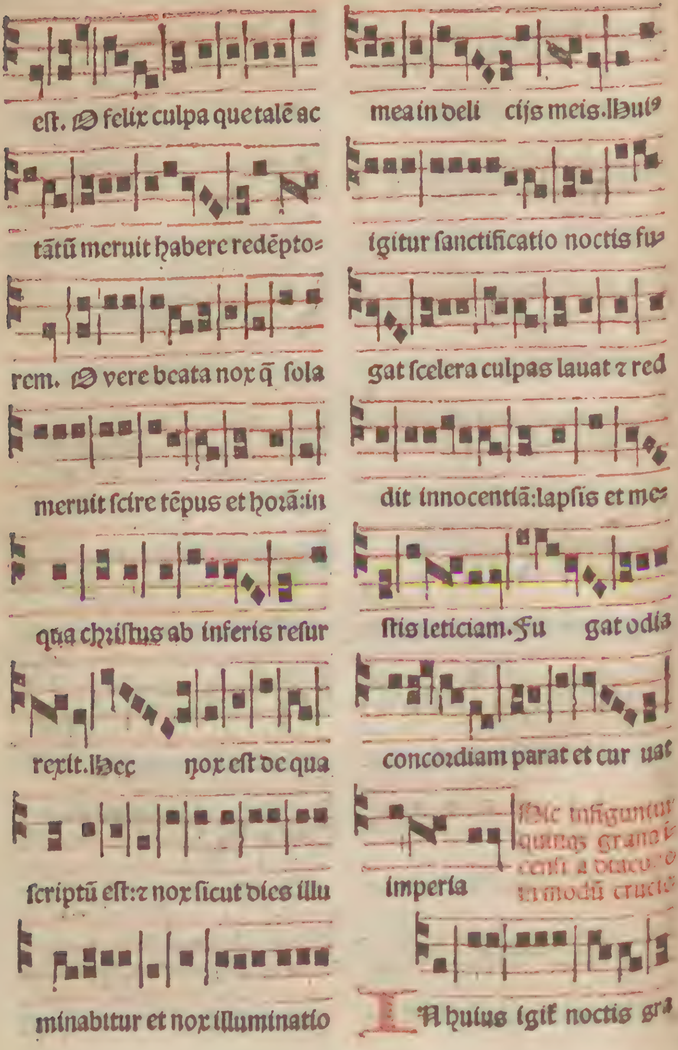

lorū: exultēt diuia mysteria et

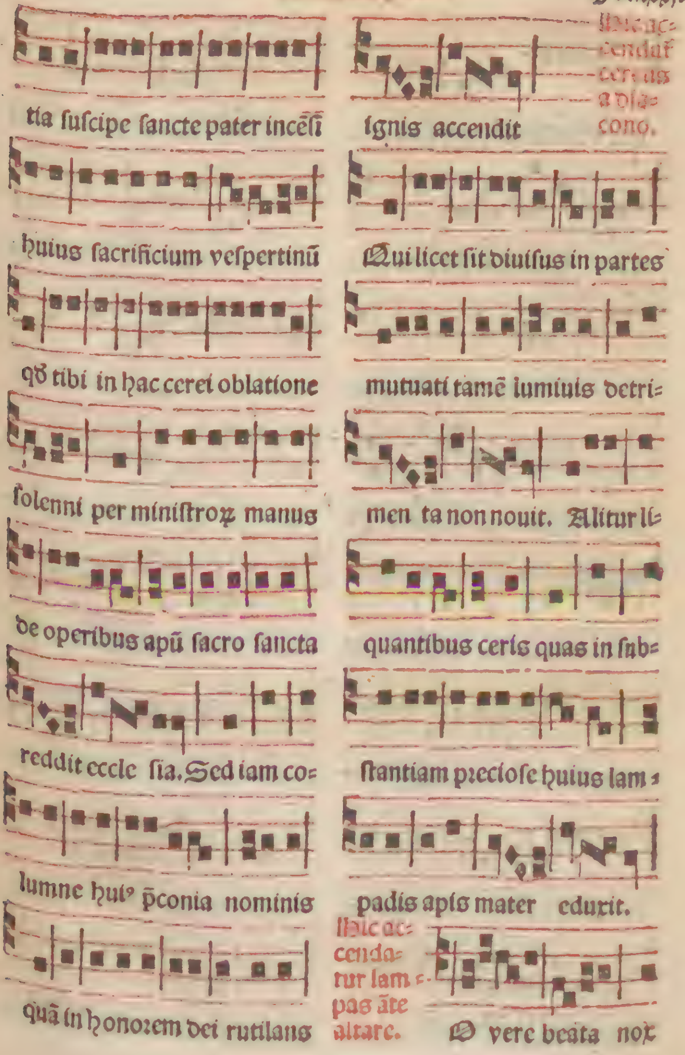

pro tāti regis victoria tuba in=
tonet ſalutarꝭ. Gaudeat ſe tel
lus tātis irradiata fulgoribꝰ:
et eterni regis ſplendore illu
ſtrata: totius orbis ſe ſentiat
amiſiſſe caliginē. Letet
et mater eccleſia tāti luminis
adornata fulgoribus: et ma=
gnis populorū vocibus hec
au la reſul tet. Quapro=
pter aſtātibus vobis fratres
chariſſimi ad tam miram huiꝰ
ſancti luminis claritatem: vna
mecum queſo dei omnipotē=
tis miſericordiā inuoca te
vt q̄ me nō meis meritis in=
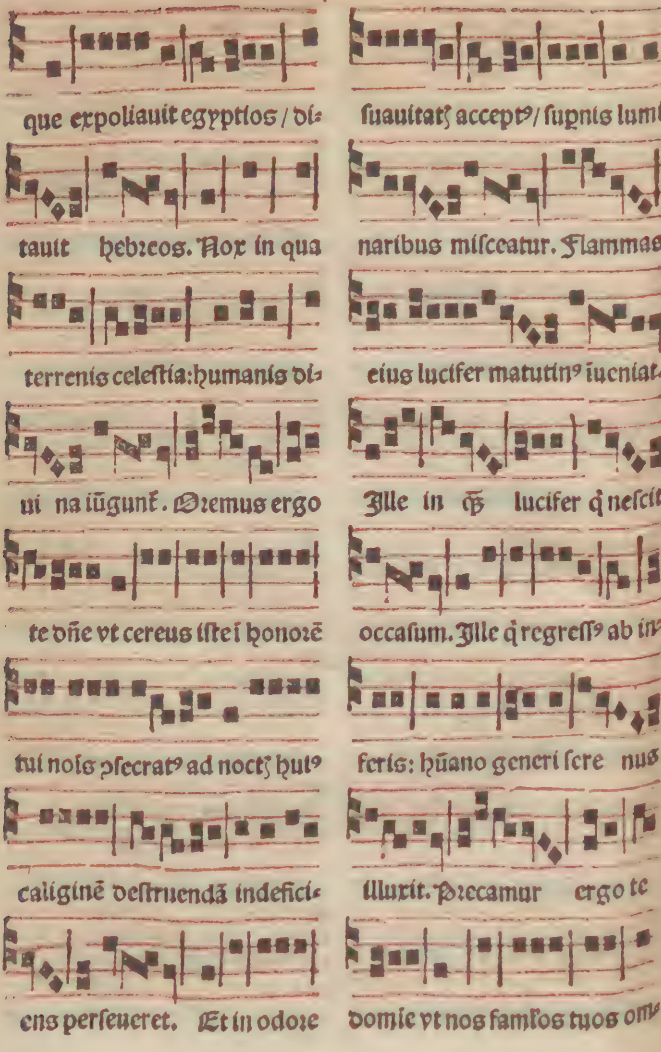

tra leuitarũ numerũ dignat⁹
est aggregare luis sui clarita
tem infundens: cerei hui⁹ lau
dem imple re perfici at
Per dominũ nr̃m iesum xp̃z
fili um suũ cũ q̃ viuit ⁊ reg̃t
invnitate spiritus sancti deus
Per om̃ia sc̃la seculorũ.
℟ Amē. Dominus vobiscum
℟ Et cum spiritu tuo. Sur=
sum corda. ℟ Habemus ad
dominũ. Gra tias agamus
domino deo nostro. Am. Di
gnum et iustum est.
Vere quia dignum et iu=
stum est. Inuisibilē deum pa
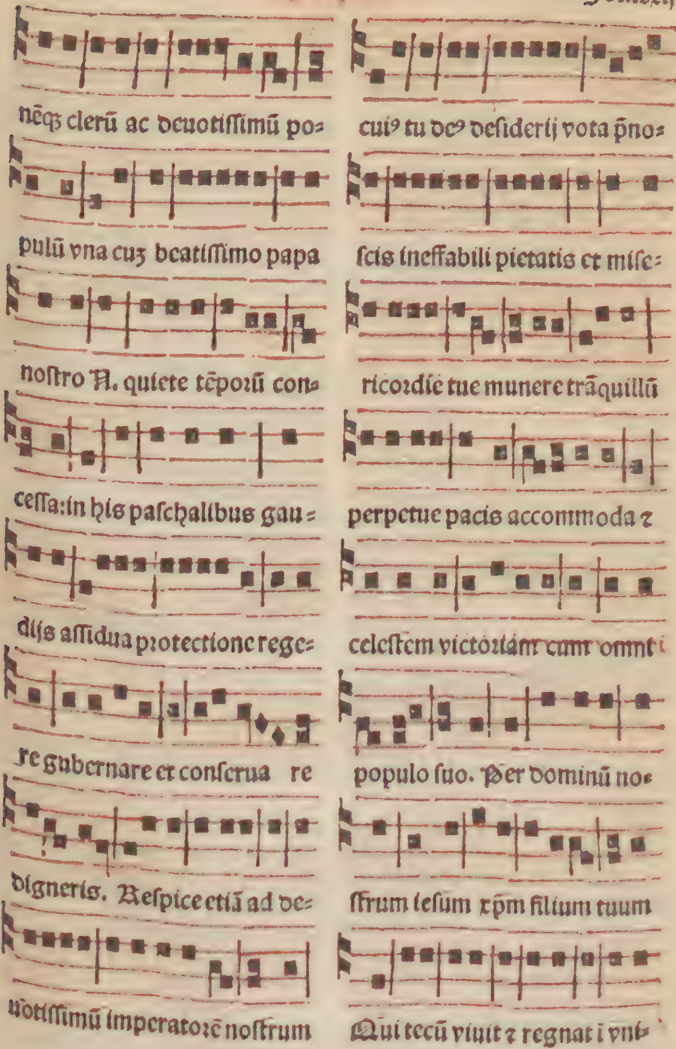

trem omnipotētē filiūq3 eius
vnigenitū iesum christū domi
nū nostrū toto cordis ac men
tis affectu et vocis ministerio
p̄sonare. Qui pro nobis eterno
pr̄i ade debitū soluit: et veteris
piaculi cautionem pio cruo-
re detersit. Hec sunt enī festa
paschalia: in quibus verus ille
agnus occiditur: cuiꝰ sanguie
postes fidelium cōsecrantur.
Hec nox est in qua primū
pr̄es nr̄os filios isrl' eductos
de egypto mare rubrū sicco
vestigio trāsi re fecisti. Hec
igitur est nox q̄ pctōruz te-

nebras colūne illumīatiōe pur
gauit. Hec nox eſt q̄ hodie p
vniuerſū mūdū in xp̄o credē
tes a vitijs ſeculi et caligine
peccatorū ſegregatos reddit
gratie/ſociat ſanctitati. Hec
nox eſt ī qua deſtructis vīcu
lis mortis: chriſtꝰ ab īferis vi-
ctor aſcendit. Nichil eni no-
bis naſci profuit: niſi redimi
pfuiſſet. O mira circa nos
tue pieta tis dignatio. O
ineffabilis dilectio charitatis
vt ſuū redimeres: filiū tradi-
diſti. O certe neceſſariū ade
peccatū qđ xp̄i morte deletū

est. O felix culpa que talē ac
tātū meruit habere redēpto=
rem. O vere beata nox q̄ sola
meruit scire tēpus et horā:in
qua christus ab inferis resur
rexit. Hec nox est de qua
scriptū est:ꝛ nox sicut dies illu
minabitur et nox illuminatio
mea in deli cijs meis. Huiꝰ
igitur sanctificatio noctis fu=
gat scelera culpas lauat ꝛ red
dit innocentiā:lapsis et me=
stis leticiam. Fu gat odia
concordiam parat et cur uat
imperia
Hic infiguntur quinqꝫ grana i= censi a diacono in modū crucis
IN huius igiť noctis gra

tia suscipe sancte pater incẽsi
huius sacrificium vespertinũ
qđ tibi in hac cerei oblatione
solenni per ministroꝝ manus
de operibus apũ sacro sancta
reddit eccle sia. Sed iam co=
lumne hui⁹ p̃conia nominis
quã in honorem dei rutilans
ignis accendit
Hic ac= cendat cereus a dia= cono.
Qui licet sit diuisus in partes
mutuati tamẽ luminis detri=
men ta non nouit. Alitur li=
quantibus ceris quas in sub=
stantiam preciose huius lam=
padis apis mater eduxit.
Hic ac= cenda= tur lam= pas ãte altare.
O vere beata nox

que expoliauit egyptios / di-
tauit hebreos. Nox in qua
terrenis celestia: humanis di-
ui na iũgunt. Oremus ergo
te dñe vt cereus iste i honorē
tui nois ꝯsecrat⁹ ad noctꝫ hui⁹
caliginē destruendā indefici-
ens perseueret. Et in odore
suauitatꝫ accept⁹/ supnis lumi
naribus misceatur. Flammas
eius lucifer matutin⁹ iueniat.
Ille in q̄ lucifer q̄ nescit
occasum. Ille q̄ regress⁹ ab in-
feris: hũano generi sere nus
illuxit. Precamur ergo te
domie vt nos famlos tuos om-

nēq3 clerū ac deuotissimū po-
pulū vna cu3 beatissimo papa
nostro N. quiete tēpoꝛū con-
cessa: in his paschalibus gau-
dijs assidua pꝛotectione rege-
re gubernare et conserua re
digneris. Respice etiā ad de-
uotissimū imperatoꝛē nostrum
cui⁹ tu de⁹ desiderij vota p̄nos-
scis ineffabili pietatis et mise-
ricoꝛdie tue munere trāquillū
perpetue pacis accommoda ꝛ
celestem victoꝛiam cum omni
populo suo. Per dominū no-
strum iesum xp̄m filium tuum
Qui tecū viuit ꝛ regnat i vni-

tāte spiritus sctī de⁹. Per om=

nia secula seculoꝝ. ℟. Amen.
Cōpleta bñdictione cerei: sacer
dos ꝛ ministri induti more soli=
to añ altare ꝓcedūt: ꝛ facta reue
rētia in locis suis sedēt. Postea
legunt ꝓphetie sine titulo: ꝛ i fi=
ne ꝓphetiarū dñr orōnes more
subscripto. Prophetia prima.

In pricipio
Geñ. creauit de=
1.c.A. us celū et terraꝫ.
Terra autē erat
ianis ꝛ vacua: et
tenebre erāt sup
faciē abyssi: ꝛ spi=
ritus dñi fereba=
tur sup aquas. Dixitqꝫ de⁹. Fi=
at lux. Et facta est lux. Et vidit
deus lucē q̄ esset bona: ꝛ diuisit
lucē a tenebris: appellauitqꝫ lu=
cē diē: et tenebras noctē. Factū
qꝫ est vespere ꝛ mane: dies vn⁹.
Dixit quoqꝫ de⁹. Fiat firmamē=
tū in medio aq̄rū: ꝛ diuidat aq̄s
ab aq̄s. Et fecit de⁹ firmamētū/
diuisitqꝫ aq̄s q̄ erant sub firma=
mēto: ab his q̄ erāt super firma
mentū. Et factum est ita. Uoca=
uitqꝫ deus/ firmamentum celuꝫ.
Et factū est vespere ꝛ mane/ di=
es secundus. Dixit vero deus.
Congregentur aque q̄ sub celo
sunt in locū vnū: ꝛ appareat ari=
da. Factumqꝫ est ita. Et vocauit
deus aridā terrā. Cōgregatio=
nesqꝫ aquarū: appellauit maria.
Et vidit deus q̄ esset bonum: et
ait. Germinet terra herbā virē=
tem ꝛ facientē semē ꝛ lignū po=
miferū faciēs fructum iuxta ge=
nus suum: cuius semē in semet=
ipso sit super terrā. Et factū est
ita. Et protulit terra herbā virē
tē ꝛ afferētem semen iuxta gen⁹
suū: lignūqꝫ faciens fructū: ꝛ ha
bens vnūquodqꝫ sementē scđm
speciem suā. Et vidit deus q̄ es=
set bonū. Factūqꝫ est vespere et
mane: dies terti⁹. Dixit aūt de⁹.
Fiant luminaria in firmamēto
celi: ꝛ diuidant diē ac noctem: et
sint in signa ꝛ tpa ꝛ dies ꝛ ānos
vt luceāt i firmamēto celi/ ꝛ illu=
minēt terrā. Et factū est ita. Fe=
citqꝫ de⁹ duo lumiaria magna/
luminare maius vt preesset diei:
ꝛ lumiare minus vt preesset no=
cti: et stellas. Et posuit eas in fir
mamento celi/ vt lucerent super
terrā: ꝛ preessent diei ac nocti: ꝛ
diuiderent lucē ac tenebras. Et
vidit de⁹ q̄ esset bonū. Et factū
est vespere et mane/ dies quar=
tus. Dixit etiam deus. Produ=
cant aque reptile anime viuen=
tis: ꝛ volatile super terrā sub fir=
mamento celi. Creauitqꝫ deus
cete grandia ꝛ omnē aīam viuē=
tem atqꝫ motabilem quā produ=
xerāt aque in species suas: ꝛ oē
volatile scđm gen⁹ suum. Et vi=
dit deus q̄ esset bonum: benedi=
xitqꝫ eis dicens. Crescite ꝛ mul
tiplicamini ꝛ replete aquas ma=
ris: auesqꝫ multiplicent̄ sup ter=
ram. Et factū est vespere et ma=
ne: dies quintus. Dixit quoqꝫ

de⁹. Producat terra aiam viuē-
tē in genere suo: iumēta ꝛ repti-
lia: et bestias ṫre ſm species su-
as. Factūq; est ita. Et fecit deus
bestias terre iuxta species suas:
iumēta ꝛ oēe reptile terre i ge-
nere suo. Et vidit de⁹ ꝙ esset bo-
nū ꝛ ait. Faciam⁹ hoiem ad ima-
ginē ꝛ silitudinē nostrā: et p̄sit
piscib⁹ maris: ꝛ volatilib⁹ celi: ꝛ
bestijs vniuerse ṫre: oiq; reptili
qđ mouetur in terra. Et creauit
de⁹ hoiem ad imaginē ꝛ silitudi-
nē suā. Ad imaginē dei creauit
illum: masculū ꝛ feminā creauit
eos. Bñdixitq; illis deus: et ait.
Crescite et multiplicamini ꝛ re-
plete terrā: ꝛ subijcite eā: ꝛ dña-
mini piscib⁹ maris ꝛ volatilibus
celi: ꝛ vniuersis aiantib⁹ q̄ mouē-
tur sup terrā. Dixitq; de⁹. Ecce
dedi vobis omnē herbā afferētē
semē sup terrā: ꝛ vniuersa ligna
que habēt in semetipsis semētē
gñis sui: vt sint vobis i escā ꝛ cū-
ctis aiantib⁹ terre: oiq; volucri
celi/ ꝛ vniuersis q̄ mouent in ter-
ra ꝛ in qb⁹ est aia viuēs: vt habe-
ant ad vescēdū. Et factū est ita.
Viditq; deus cūcta q̄ fecerat: et
erāt valde bona. Et factū est ve-
spere ꝛ mane: dies sextus. Igit
pfecti sunt celi ꝛ ṫra: ꝛ ois ornat⁹
eorum. Cōpleuitq; deus die se-
ptimo opus suū qđ fecerat/ ꝛ re-
quieuit die septimo ab vniuerso
ope quod patrarat. Qua cōple-
ta sacerdos dicat Orē⁹. Et dia-
con⁹. Flectam⁹ genua. Leuate.

Oro.

Deus qui mirabili-
ter creasti hoiem: ꝛ mira-
bilib⁹ redemisti: da nobis q̄s cō-
tra oblectamēta pcti mentis ra-

Ro.

tiōe persistere: vt mereamur ad
eterna gaudia puenire. P dñm.

Prophetia. ij.

Noe vo cū
quīgentoꝝ
esset ānoꝝ: genu Gen. 5.7.6.
it sem/ cham/ ꝛ ia ca. A.
phet. Cūq; cepis-
sent hoies multi-
plicari sup ṫrā et
filias pcreassēt: vidētes filij dei
filias hoim ꝙ essent pulchre: ac-
cepērt sibi vxores ex oib⁹ quas
elegerāt. Dixit quoq; de⁹. Non
pmanebit spirit⁹ meus in hoie
in eternū: qꝛ caro est. Erūtq; di-
es illius centū viginti annorum.
Gygātes aūt erāt sup terraz: in
diebus illis. Postq̄ aūt ingressi
sunt filij dei ad filias hoim: illeq;
genuerunt: isti sunt potētes a se-
culo viri famosi. Videns autem
de⁹/ ꝙ multa malicia hoim esset
in terra: et cuncta cogitatio cor-
dis humani intenta esset ad ma-
lum omni tpe: penituit eū ꝙ ho-
minem fecisset in terra. Et preca-
uens in futurū/ et tactus dolore
cordis intrisecus: delebo inquit
hoiem quem creaui a facie terre
ab homie vsq; ad aiantia: ꝛ a re-
ptili vsq; ad volucres celi. Peni-
tet enim me fecisse eos. Dixitq;
de⁹ ad noe. Finis vniuerse car-
nis venit corā me: repleta est ṫra
iniqtate a facie eoꝝ: et ego dis-
perdā eos cū terra. Fac tibi ar-
chā de lignis leuigatis mānsiun-
culas in archa facies: ꝛ bitumie
linies itrinsec⁹ ꝛ extrisecus: ꝛ sic
facies eam. Trecētoꝝ cubitoꝝ
erit lōgitudo arche: qnquagin-
ta cubitoꝝ latitudo: et triginta

cubitoꝝ altitudo eius. Fenestrā
i archa facies: ꝛ i cubito ꝯsūma-
bis summitatē ei⁹. Ostiū autem
arche: pones in latere deorsum.
Cenacula ꝛ tristega facies i ea.
Ecce ego adducam diluuij aq̄s
sup trā / vt intficiā oēm carnē / in
qua spūs vite est subt celū: ꝛ vni
uersa q̄ in tra sunt ꝯsument: po-
nāqꝫ fedus meū tecū: ꝛ igredie-
ris arcā / tu ꝛ filij tui / vxor tua / et
vxores filioꝝ tuoruꝫ tecū. Et ex
cūctis aiantib⁹ vniuerse carnis /
bina ꝛ bina iduces i archā: vt vi-
uāt tecū masculini sexus / ꝛ femi-
nini. De volucrib⁹ iuxta genus
suū: ꝛ de iumētis in gn̄e suo: ꝛ ex
oī reptili tre ſm gen⁹ suuꝫ: bina
de oib⁹ ingredient tecū: vt pos-
sint viuere. Tolles igit tecū ex
oib⁹ escis q̄ mādi possint: ꝛ com
portabis apd te ꝛ erūt tā tibi / q̄ꝫ
illis in cibū. Fecit g̊ noe oia que
Gen. 7.ca. B. precepat illi de⁹. Eratqꝫ sexcen-
toꝝ annoꝝ: qn̄ diluuij aq̄ inūda
uerāt sup trā. Rupti sunt aūt oēs
fōtes abyssi magne: ꝛ cataracte
celi apte sūt. Et facta est pluuia
sup trā q̄dragīta dieb⁹ ꝛ q̄dra-
ginta noctib⁹. In articulo diei
illi⁹ igressus est noe: sem / chā / et
iaphet filij ei⁹: vxor illi⁹: et vxo-
res filiorū ei⁹ cū eo in archā ipsi
et oēe aial ſm gen⁹ suū: vniuer
saqꝫ iumēta in gn̄e suo: et oē qđ
mouet sup trā i gn̄e suo: cūctūqꝫ
volatile ſm gen⁹ suū. Porro ar-
cha ferebat sup aq̄s: et aq̄ p̄ua-
luerūt nimis sup terrā. Optiqꝫ
sunt oēs mōtes excelsi sub vni-
uerso celo. Quindeci cubitis al-
tior fuit aq̄ sup montes: q̄s ope-
ruerat. Cōsumptaqꝫ est ois ca-

ro q̄ mouebat sup terram: volu-
crū: aiantiū / bestiarū / oimqꝫ re-
ptiliū q̄ reptāt sup trā. Remāsit
aūt solus noe: ꝛ q̄ cū eo erāt i ar
cha. Obtinueruntqꝫ aq̄ terrā: cen
tūq̄nquaginta dieb⁹. Recorda- g.c.
tus aūt dn̄s noe: cūctorūqꝫ ani-
mātiū: et oim iumētoꝝ q̄ erāt cū
eo in archa: adduxit spm̄ super
terrā: ꝛ iminute sunt aq̄: ꝛ clausi
sunt fōtes abyssi et cataracte ce-
li: ꝛ ꝓhibite sunt pluuie de celo:
reuerseqꝫ sunt aq̄ de terra eun-
tes ꝛ redeūtes: ꝛ ceperūt minui
post cētū quadragita dies. Cū-
qꝫ trāsissent quadraginta dies:
apiēs noe fenestrā arche quam
fecerat: dimisit coruū. Qui egre
diebat et non reuertebat / donec
siccarentur aq̄ sup terrā. Emisit
quoqꝫ colūbā post cū: vt videret
si iam cessassent aq̄ sup faciē ter
re. Que cū nō inuenisset vbi re-
quiesceret pes eius: reuersa est
ad eū i archā. Aque enī erant su
per vniuersam terrā. Extēditqꝫ
manū: ꝛ app̄hēsam itulit i archā
Expectatis aūt vltra septē die-
bus alijs rursum dimisit colum
bā ex archa. At illa venit ad cū
advesperā: portās ramuꝫ oliue
virētib⁹ folijs in ore suo. Intel-
lexit g̊ noe: q̄ꝫ cessassent aq̄ super
terrā. Expectauitqꝫ nihilomin⁹
septē alijs dieb⁹: et emisit colum
baꝫ que non est vltra reuersa ad
eum. Locutus est autē dn̄s ad
noe: dicens. Egredere de archa
tu: ꝛ vxor tua: filij tui ꝛ vxores fi-
lioꝝ tuoꝝ tecū. Cuncta animan
tia que sunt apud te ex oī carne
tam in volatilib⁹: q̄ꝫ in bestijs: ꝛ
vniuersis reptilib⁹ que reptant

sup terrā/educ tecū: ⁊ īgredimi-ni sup terram. Crescite:et multiplicamini sup eam. Egressus est ergo noe et filij eius: ⁊ vxor illius:et vxores filiorum eiꝰ cū eo. Sed ⁊ oīa aiantia:iumenta ⁊ reptilia que reptāt sup terrā scdm genꝰ suū:de archa egressa sunt. Edificauit autē noe altare dn̄o: ⁊ tollēs de cūct; pecorībꝰ:et volucribꝰ mūdis:obtulit holocausta super altare dn̄o. Odoratusq; est dn̄s/odorem suauitatis.

Orēꝰ. Flectamꝰ genua. Leuate

Deus icōmutabilis ꝟtus ⁊ lumen eṫnū:respice ꝓpicius ad totius ecclesie tue mirabile sacramētū:et opus salutis humane/ꝑpetue dispositiōis effectu trāqllius opare:totusq; mūdus experiaẗ et videat deiecta erigi/inueterata renouari: et per ipm redire oīa in integruz:a quo sumpsere principiū: Per dn̄m. Oro.

¶ Prophetia tertia.

Gen̄. 22. ca. A. In diebus illis. Tentauit deus abraā:⁊ dixit ad eū. Abraam abraā? Et ille respondit. Adsum. At ille. Tolle filiuz tuū vnigenitū quē dilig' ysaac: et vade in trā visionis:⁊ offeres eū ibi in holocaustū sup vnū mōtiū quē mōstrauero tibi. Igitur abraā de nocte cōsurgens strauit asinū suū: ducens secū duos iuuenes:et ysaac filiū suū. Cūq; ꝯcidisset ligna i holocaustū: abiit ad locū quē preceperat ei deus. Die autē tertio:eleuatis oculis/ vidit locum procul. Dixitq; ad pueros suos. Expectate hic cū asino:ego ⁊ puer illuc vsq; ꝓperantes:postq; adorauerimꝰ/reuertemur ad vos. Tulit quoq; ligna holocausti: et iposuit sup ysaac filiū suum. Ipse vero portabat in manibus suis ignem et gladium. Cumq; duo pergerēt simul:dixit ysaac patri suo. Pater mi. At ille respondit. Quid vis fili? Ecce inquit ignis et ligna:vbi est victima holocausti? Dixit abraam. Deꝰ prouidebit sibi victimam holocausti fili mi. Pergebant ergo pariter:veneruntq; ad locū quē ostēderat ei deus:in quo edificauit altare et desuper ligna composuit. Cūq; colligasset ysaac filium suuz:posuit eum in altare super struē lignorū. Extenditq; manū et arripuit gladiū:vt imolaret filium suū. Et ecce angelus dn̄i de celo clamauit:dicēs. Abraā abraam. Qui rn̄dit. Adsum. Dixitq; ei. Ne extēdas manū tuā super puerum: neq; facias illi quicq̄. Nūc cognoui q͛ timeas dn̄m:et non pepcisti filio tuo vnigenito ꝓpter me. Leuauit abraam oculos suos:viditq; post tergū arietem:inter vepres herentem cornibus. Quem assumēs: obtulit holocaustū ꝓ filio. Appellauitq; nomen loci/dn̄s videt. Vn̄vsq; hodie diciẗ in mōte:dn̄s videbit. Uocauit āt āgelꝰ dn̄i abraā secundo de celo:dicēs. Per memetipsuz iuraui dicit dominus: quia fecisti rem hanc et non pepercisti vnigenito filio tuo propter me. benedicēs bn̄dicā tibi: et multiplicabo semen tuū sicut stellas celi:⁊ velut arenā que est in littore maris. Possidebit semen tuū portas inimicoꝝ suorū:

et bñdicentur in semine tuo oēs gentes terre: quia obedisti voci mee. Reversusq; est abraham ad pueros suos: abieruntq; bersabee simul: et habitavit ibi. Oremus. Flectam⁹ genua. Levate.

Deus fideliū pater summe q̄ in toto orbe terrarū promissionis tue filios diffusa adoptionis grā multiplicas: ꝛ p paschale sacramētū abrahā puerū tuū vniversarū sicut iurasti gentiū efficis patrem: da ppl'is tuis digne ad grām tue vocatōis introire. P do. ¶ Prophetia .iiij.

Exod 14. ca. F.

In diebus illis. Factū est in vigilia matutina/ ꝛ ecce respiciēs dñs super castra egyptiorū p colūnā ignis et nubis interfecit exercitū eorū: et subvertit rotas curruū/ ferebāturq; in pfundum. Dixerūt ergo egyptij. Fugiamus israelē: dñs em̄ pugnat pro eis contra nos. Et ait dñs ad moysen. Extende manū tuam sup mare: vt revertant aq̄ ad egyptios sup currus ꝛ equites eorū. Cūq; extendisset moyses manū cōtra mare: reversum est primo diluculo ad priorē locum. Fugiētibusq; egyptijs occurrerūt aque: ꝛ involuit eos dominus in medijs fluctibus. Reverseq; sunt aque ꝛ cooperuerunt currus ꝛ equites cuncti exercit⁹ pharaonis/ qui sequētes ingressi fuerāt mare: nec vn⁹ quidē superfuit ex eis. Filij aūt israel perrexerunt p mediū sicci maris: et aque eis erant quasi pro muro a dextris ꝛ a sinistris. Liberavitq; dñs in die illo isrl' de manu egyptiorū: ꝛ viderūt egyptios mortuos super littus maris: ꝛ manū magnā quā exercuerat dñs contra eos. Timuitq; popul⁹ dñm et crediderunt dño et moysi servo eius. Tunc cecinit moyses/ ꝛ filij israel carmen hoc dño: ꝛ dixerunt. Tractus.

Exo. 15. c.

Cantemus dño gloriose enim honorificatus est: equū et ascēsorem proiecit in mare: adiutor ꝛ protector factus est mihi in salutē. ℣. Hic deus meus ꝛ honorificabo eum: deus patris mei ꝛ exaltabo eum. ℣. Dñs cōterens bella: dñs nomē est illi. Oremus. Flectam⁹ genua. Levate.

Deus cui⁹ antiqua miracula etiam nostris seculis choruscare sentimus: dū qd̄ vni populo a psecutione egyptiaca liberando dextere tue potentia cōtulisti/ id in salutem gentiū p aquā regenerationis operaris: presta: vt in abrahe filios/ et in israeliticā dignitatē: toti⁹ mundi transeat plenitudo. Per dominum nostrū. ¶ Prophetia qnta

Esa. 54. B.

Hec est hereditas servorū dñi: et iusticia eorū apud me: dicit dñs. Oēs sitientes venite ad aquas: ꝛ qui nō habetis argentum properate emite ꝛ comedite. Venite emite absq; argento: ꝛ absq; vlla cōmutatione vinū et lac. Quare appenditis argentū non in panibus: ꝛ laborem vestrū nō in saturitate? Audite audientes me/ et comedite bonū: ꝛ delectabit in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestrā: ꝛ venite ad me: audite ꝛ vivet anima vestra. Et feriā vobiscū pactū sempitnū: misericordias david fidelis. Ecce te-

stē ppl'is dedi eū ducē ac prece-
ptorē gētib⁹. Ecce gentes quas
nesciebas vocabis: ⁊ gentes que
non cognouerunt te: accurrent
propter dñm deū tuū ⁊ sanctum
israel / qui glorificauit te. Que-
rite dñm dū inueniri pōt: inuo-
cate eū dum ppe est. Derelinq̄t
impius viā suā: ⁊ vir iniquus co
gitatiōes suas: ⁊ reuertatur ad
dñm et miserebit̄ ei⁹: ⁊ ad deum
nostrū: qm̄ multus est ad igno-
scendū. Nō em̄ cogitatiōes mee
cogitationes vr̄e: neq̄ vie mee
vie vestre dicit dñs. Quia sicut
exaltant̄ celi a terra: sic exaltate
sunt vie mee a vijs vestris: et co
gitationes mee a cogitationib⁹
vestris. Et quō descēdit imber ⁊
nix de celo: ⁊ illuc vltra nō reuer-
titur: sed inebriat terrā ⁊ infun-
dit eā: ⁊ germinare eam facit: et
dat semē serēti ⁊ panē comeden-
ti: sic erit ỽbū meū qđ egredie̅t
de ore meo: dicit dñs ops. Ore-
mus. Flectam⁹ genua. Leuate.

Omnips sempit̄ne de⁹: mul-
tiplica in honorē nois tui:
qđ patrū fidei spopōdisti: ⁊ pro-
missiōis filios sacra adoptione
dilata: vt quod priores sc̄ti non
dubitauerunt futurū: eccl̄ia tua
iā ex parte cognoscat impletu̅.
Per dñm nr̄m. Prophetia. vj.

Ba-
ruch
3.c.A.

Audi israel mādata vite:
auribus pcipe / vt scias
prudētiā. Quid est isrl̄ q̄ i terra
inimicoꝝ es? Inueterasti i ter-
ra aliena: coinquinatus es cum
mortuis: deputat⁹ es cum his q̄
sunt in inferno. Dereliq̄sti fontē
sapientie. Nā ⁊ si in via dei am-
bulasses: habitasses vtiq̄ in pa-
ce sup terrā. Disce vbi sit sapien-
tia: vbi sit virtus: vbi sit pruden-
tia: vbi sit intellectus: vt scias si-
mul: vbi sit longiturnitas vite
et victus: vbi sit lumen oculoꝝ
et pax. Quis inuenit locū eius:
et q̄s introiuit i thesauros eius?
Ubi sunt principes gētiū et qui
dñantur sup bestias: q̄ sunt sup
terrā. Qui in auibus celi ludūt
q̄ argētū thesaurizāt ⁊ aurū in q̄
ɔfidūt hoies: ⁊ nō est finis pos-
sessionis eoꝝ. Qui argētū fabri
cāt ⁊ solliciti sūt: nec est inuētio
operū illoꝝ. Et tamen extermi-
nati sunt: ⁊ ad inferos descende-
runt / ⁊ alij in locum eoꝝ surrexe-
runt. Juuenes viderūt lumen: et
habitauerūt sup terrā. Uiā autē
discipline nescierūt: neq̄ intelle-
xerūt semitas ei⁹: neq̄ suscepe-
runt eā filij eoꝝ. A facie eoꝝ lō-
ge facta est: nō est audita in ter-
ra chanaam: neq̄ visa est in the-
mā. Filij quoq̄ agar qui exqui-
sierunt prudentiā q̄ de terra est:
negociatores terre: ⁊ themā: et
cōfabulatores ⁊ exq̄sitores pru-
dētie ⁊ intelligētie: viā aūt sapi-
entie nescierūt neq̄ meminerūt
semitaꝝ ei⁹. O israel q̄ magna
est domus dei: et ingens locus
possessionis ei⁹? Magn⁹ est: et
nō habet ɔsummationē: excels⁹
et immensus. Ibi fuerunt gygā
tes noiati: illi qui ab initio fuer̄t
statura magna scientes bellum.
Nō hos elegit dñs: neq̄ viā di-
scipline inuenerunt: propterea
perierunt. Et q̄m non habuerūt
sapientiā: interierūt ppter suam
insipientiam. Quis ascendit in
celum / et accepit eam: et eduxit

eam de nubibus? Quis trāsfretauit mare ⁊ inuenit eam: et attulit eam sup aurum electū? Non est q̇ sciat viā ei⁹: neq̧ q̇ excogitet semitas ei⁹. Sed q̇ fecit vniuersa nouit illā: et adinuenit eā prudentia sua. Qui pfecit terrā in sempiterno tempore: ⁊ adimpleuit eam pecudibus. Uocauit q̧ eam: et obedit illi in tremore. Stelle autem dederunt lumen in custodijs suis: et letate sunt. Uocate sunt: et dixerunt adsumus. Et luxerunt ei cum iocūditate qui fecit illas. Hic est deus noster: et non estimabitur alius ad eū. Hic adinuenit omnē viaꝫ discipline: ⁊ dedit illā iacob puero suo ⁊ israel dilecto suo. Post hec sup terrā visus ē: ⁊ cū hoib⁹ ꝯuersatus est. Oremus. Flectamus genua. Leuate. Oratio

DEus qui ecclesiam tuam semper gentium vocatione multiplicas: concede propicius: vt quos aqua baptismatis abluis: continua protectiōe tuearis. Per dominū nostrū iesum christum. Prophetia septima.

IN diebus illis. Facta est
Ezec. super me man⁹ dñi: ⁊ edu-
37. ca. xit me in spiritu dñi: et dimisit me in medio campi qui erat plenus ossibus: et circunduxit me per ea in gyrum. Erant aūt ossa multa valde sup faciē campi: sicca q̧ vehemēter. Et dixit ad me Fili hominis putasne viuent ossa ista? Et dixi. Dñe deus tu nosti. Et dixit ad me. Uaticinare de ossibus istis: ⁊ dices eis. Ossa arida: audite verbū dñi. Hec dicit dñs deus ossibus his. Ecce ego intromittam in vos spiritū et viuetis: et dabo super vos neruos: et succrescere faciam super vos carnem: et superextendam in vobis cutem: et dabo vobis spiritum ⁊ viuetis: et scietis quia ego dñs. Et pphetaui sicut preceperat mihi. Factus est sonitus pphetāte me: et ecce cōmotio. Et accesserūt ossa ad ossa: vnumquodq̧ ad iuncturam suam. Et vidi: et ecce super ea nerui et carnes ascenderunt: et extensa est in eis cutis desuper: et spiritū non habebant. Et dixit ad me. Uaticinare ad spiritum: vaticinare fili hominis: et dices ad spiritum. Hec dicit dominus deus. A quatuor vētis veni spiritus: et insuffla super interfectos istos: et reuiuiscant. Et prophetaui sicut preceperat mihi. Et ingressus est in ea spiritus et reuixerunt: et steterunt super pedes suos exercit⁹ grandis nimis valde. Et dixit ad me Fili hominis: ossa hec vniuersa domus israel est. Ipsi dicunt. Aruerunt ossa nr̄a: periit spes nostra ⁊ abscisi sumus: propterea vaticinare: et dices ad eos. Hec dicit dñs deus. Ecce ego aperiā tumulos vestros: et educā vos de sepulchris vestris populus meus: et inducam vos in terrā israel. Et scietis quia ego dñs cum aperuero sepulchra vestra: et eduxero vos de tumulis vestris populus meus: et dedero spiritum meū in vobis ⁊ viuetis: et requiescere vos faciam super humū vestram: dicit dñs omnipotens. Oremus. Flecta-

mus genua. Leuate. Oratio.
DEus qui nos ad celebrã-
dum paschale sacramen-
tum vtriusq; testamẽti paginis
instruis: da nobis intelligere mi
sericordiã tuã: vt ex perceptione
presentium munerum/ firma sit
expectatio futurorum. Per dñm.

Esaie 4. c. a. A Prophetia octaua.
Apprehẽdẽt septẽ mulie-
res virũ vnũ: in die illa dicẽtes.
Panem nostrum comedemus ⁊
vestimentis nostris operiemur
tantũmodo inuocetur nomẽ tu-
um super nos: aufer opprobriũ
nostrũ. In die illa erit germen
dñi in magnificentia et gloria:
et fructus terre sublimis: ⁊ exul-
tatio his qui saluati fuerint de
israel. Et erit omnis qui relict⁹
fuerit in syon: ⁊ residuus in hie-
rusalem: sanctus vocabitur oĩs
qui scriptus est in vita in hieru-
salem. Si abluerit domin⁹ sor-
des filiarum syon: et sanguinẽ hie-
salem lauerit de medio eius in
spiritu iudicij et spiritu ardoris:
et creauit dñs deus super om-
nẽ locum montis syon: ⁊ vbi in-
uocatus est nubẽ per diẽ: et fu-
mũ ⁊ splendorẽ ignis flãmantis
in nocte. Super omnẽ eñ glo-
riã protectio: ⁊ tabernaculum erit
in vmbraculũ diei ab estu: et in
securitatẽ ⁊ absconsionem a tur
bine: ⁊ a pluuia. Tractus.

Esaie 5. c. A VInea facta est dilecto meo
in cornu in loco vberi.
Et maceriem circundedit et circũfo-
dit et plantauit vineã soreth: ⁊ edifi-
cauit turrim in medio eius. ℣. Et tor
cular fodit in ea: vinea eñ dñi saba-
oth domus israel est. Oremus. Fle-
ctamus genua. Leuate. Oro.

DEus qui in omnibus ec-
clesie tue filiis sanctorum
prophetarum voce manifestasti in
omni loco dñationis tue: sato-
rem et bonorũ seminũ et electo-
rum palmitũ esse cultorẽ: tribue
quesum⁹ populis tuis: qui et vi-
nearũ apud te nomine censen-
tur ⁊ segetũ: vt spinarũ et tribu-
lorũ squalore resecato: digna ef-
ficiãtur fruge fecundi. Per do.

I Prophetia nona.
N diebus illis. Dixit dñs Exod 12. c. a.
ad moysen et aarõ in terra egy-
pti. Mensis iste vobis principi
um mensiũ: primus erit in men-
sibus anni. Loquimini ad vni-
uersum cetũ filiorũ israel: ⁊ dici-
te eis. Decima die mensis hui⁹
tollat vnusquisq; agnũ per familias
et domos suas. Sin autẽ minor
est numer⁹: vt sufficere possit ad
vescendũ agnũ / assumat vicinũ
suum: q̃ coniunctus est domui sue
iuxta numerum aiarum que sufficere
possint ad esum agni. Erit enim
agnus absq; macula: masculus
anniculus. Iuxta quẽ ritũ tolle-
tis ⁊ hedũ: ⁊ seruabitis eum vsq;
ad q̃rtãdecimã diẽ mẽsis hui⁹.
Immolabitq; eũ vniuersa mul-
titudo filiorum israel ad vesperam:
⁊ sumẽt de sanguie ei⁹: ac ponẽt
sup vtrũq; postẽ: ⁊ i suplimiari-
bus domorum i qb⁹ comedẽt illũ.
Et edent carnes nocte illa assas
igni: et azimos panes cũ lactu-
cis agrestibus. Non comedetis
ex eo crudũ quid: nec coctũ aq̃:
sed assum tantũ igni. Caput cũ
pedibus eius et intestinis vora-
bitis: ⁊ os ei⁹ non confringetis:

nec remanebit ex eo quidq̄ vsq̄
mane. Si quid residuum fuerit:
igni cōburetis. Sic autē comede
tis illū. Renes vr̄os accingetis/
& calciamēta habebitis in pedi-
bus: tenentes baculos in mani-
bus & comedetis festināter. Est
enī phase: id est trāsitꝰ dn̄i. Ore-
mus. Flectamꝰ ge. Leuate. Or.

Omnipotens sempiterne
deus: qui i oīm operꝫ tuo-
rū dispensatiōe mirabilis es in-
telligāt redēpti sui nō fuisse ex-
cellentius q̄ in initio factus est
mūdus: q̄ꝫ q̄ in fine seculoꝝ pa-
scha nostrū imolatꝰ est christus.
Qui tecū. Prophetia decima.

Jone 3.c.A.

In diebꝰ illis. Factum est
vbū dn̄i ad ionā pphetā
secundo dicens. Surge vade in
niniuē ciuitatē magnā: & predi-
ca in ea predicationē quam ego
loquor ad te. Et surrexit ionas
et abijt in niniuē ciuitatē: iuxta
verbum dn̄i. Et niniue erat ciui
tas magna: itinere dierum triū:
Et cepit ionas introire in ciui-
tatē: itinere diei vniꝰ. Et clama-
uit: & dixit. Adhuc quadragin-
ta dies: & niniue subuertetur. Et
crediderunt viri niniuite dn̄o: &
predicauerunt ieiunium: et ve-
stiti sunt saccis/a maiori vsq̄ ad
minorē. Et peruenit verbum ad
regē niniue: et surrexit de solio
suo: & abiecit vestimentum suū a
se/et indutus est sacco: & sedit in
cinere et clamauit & dixit. In ni
niue ex ore regis: et principum
eius dicens: homines et iumēta
et boues et pecora: non gustent
quicq̄ nec pascant̄ / & aquā non
bibāt. Et operiantur saccis ho-
mines et iumēta: et clament ad
dn̄m in fortitudine: & cōuertatur
vir a via sua mala: & ab iniq̄tate
q̄ est in manibꝰ eorū. Quis scit
si cōuertat̄ & ignoscat deus/et re-
uertat̄ a furore ire sue: & nō peri-
bimus. Et vidit deus opera eo-
rū: q2 cōuersi sunt de via sua ma
la: et misertꝰ est populo suo dn̄s
deus noster. Oremus. Flecta-
mus genua. Leuate. Oratio.

Deus qui diuersitatem gē
tiū in cōfessione tui nois
adunasti: da nobis & velle & pos-
se q̄ precipis: vt populo ad eter-
nitatem vocato: vna sit fides mē
tium/& pietas actionum. Per.

Prophetia vndecima.

In diebus illis. Scripsit Deut. 31.c.
moyses canticū et docuit filios
israel. Precepitq̄ dn̄s iosue fi-
lio nun: et ait. Cōfortare: et esto
robustus. Tu eīn introduces fi-
lios israel i terrā/quā pollicitus
sum eis: & ego ero tecū. Postq̄
ergo scripsit moyses verba le-
gis huiꝰ in volumine atq̄ com-
pleuit: precepit leuitis qui por-
tabant arcam federis dn̄i dicēs
Tollite librū istum: et ponite il-
lū in latere arce federis dn̄i dei
vestri: vt sit ibi cōtra te in testi-
moniū. Ego eīn scio contentio-
nem tuā: & ceruicē tuam durissi-
mā. Adhuc viuente me & ingre-
diente vobiscū: semp contentio-
se egistis cōtra dominū: quanto
magis cū mortuus fuero? Con-
gregate ad me omnes maiores
natu per tribus vestras atq̄ do-
ctores: & loquar audientibus il-
lis sermones istos: et inuocabo
cōtra eos celū & terrā. Noui eīn

q post mortē meā inque agetis: & declinabitis cito de via quam pcepi vobis. Et occurrēt vobis mala in extremo tpe quando feceritis malum in conspectu dñi: vt irritetis eū per opera manuum vestrarū. Locutus est ergo moyses audiente vniuerso cetu filiorū israel verba carminis huius: & ad finem vsqz compleuit.

Deut. 32.c.a. Attende celum Tractus. et loquar: et audiat terra verba ex ore meo. ℣. Expectetur sicut pluuia eloquiū meum: et descendāt sicut ros verba mea. ℣. Sicut ymber super gramen: et sicut nix super fenū: quia nomen dñi inuocabo. ℣. Date magnitudinē deo nostro: deus vera opera eius: et omnes vie eius iudicia. ℣. Deus fidelis in quo non est iniquitas: iustus et sanctus dñs. Oremus. Flectamus ge. Le. Oro.

Deus celsitudo humilium & fortitudo rectorum: qui per sanctū moysen puerū tuum ita erudire populū tuū sacri carminis tui decātatione voluisti/ vt illa legis iteratio fieret etiam nostra directio: excita in omnez iustificatarum gentium plenitudinē potentiam tuam: & da leticiam mitigando terrorē: vt omnium peccatis tua remissiōe deletis: qd denunciatum est in vltionem trāseat in salutem. Per.

Dan. 3.c.B. Prophetia duodecima.

In diebus illis. Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum sexaginta: latitudine cubitorum sex: et statuit eam in cāpo duran prouincie babylonis. Itaqz nabuchodonosor rex/ misit ad cōgregandos satrapas magistratus duces/ et iudices / et tyrannos/ et prefectos/ omnesqz principes regionum: vt cōuenirent ad dedicationē statue quam erexerat nabuchodonosor rex. Tūc congregati sunt satrape magistratus et iudices / duces & tyranni/ et optimates/ qui erant in potestatibus cōstituti & vniuersi principes regionū: vt conuenirent ad dedicationem statue/ quam erexerat nabuchodonosor rex. Stabant autē in conspectu statue: quā posuerat nabuchodonosor rex: et preco clamabat valenter. Uobis dicitur populis et tribubus et linguis. In hora qua audieritis sonitum tube et fistule/ & cythare/ & sambuce/ & psalterij & symphonie/ & vniuersi generis musicorum: cadentes adorate statuā aureā/ quā cōstituit nabuchodonosor rex. Si quis autē non prostratus adorauerit: eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. Post hec igitur statim / vt audierunt oēs ppli sonitū tube/ fistule/ & cythare/ sābuce/ & psalterij/ & symphonie: & ois gñus musicorū cadentes oēs populi tribus & lingue / adorauerunt statuā aureā quā cōstituerat nabuchodonosor rex. Statimqz in ipso tpe accedētes viri caldei/ accusauerūt iudeos: dixeruntqz nabuchodonosor regi. Rex ineternū viue. Tu rex posuisti decretum: vt ois hō qui audierit sonitum tube fistule/ & cythare/ sambuce / & psalterij/ & symphonie/ et ois generis musicorum: cōsternat se / et adoret

statuā aureā. Si q̃s aūt nō ꝓci=
dens adorauerit: mittetur ī for=
nacē ignis ardentis. Sūt ꝗ̃ vi=
ri iudei q̃s ꝯstituisti sup̱ opa re=
gionis babylonis: sydrac/ my=
sac/ ꝛ abdenago. Uiri isti ꝯtem=
pserūt rex decretū tuum. Deos
tuos nō colūt: et statuā auream
quā erexisti nō adorāt. Tūc na=
buchodonosor in furore ꝛ in ira
p̄cepit: vt adducerentur sydrac/
mysac/ ꝛ abdenago. Qui ꝯfesti
adducti sūt ī ꝯspectu regꝭ. Pro=
nūciāsq́ʒ nabuchodonosor rex/
ait eis. Uere ne sydrac/ mysac ꝛ
abdenago deos meos nō coli=
tis: ꝛ statuā aureā quam cōstitui
non adoratis? Nūc ḡ si estis pa=
rati quacūq́ʒ hora audieritis so=
nitum tube/ fistule/ et cythare/
sambuce/ ꝛ psalterij/ ꝛ sympho=
nie: oīsq́ʒ gn̄is musicoꝝ ꝓsterni=
te vos/ ꝛ adorate statuā quā fe=
ci. Qꝺ si non adorauerítis/ cadē
hora mittemini ī fornacē ignis
ardētis. Et quis est deus/ q̇ vos
eripiat de manu mea? Rn̄den=
tes sydrac/ mysac et abdenago:
dixerūt nabuchodonosor regi.
Non oportet nos de hac re/ re=
spondere tibi. Ecce eñ de⁹ no=
ster quē colim⁹: potest nos eri=
pere de camino ignis ardentis:
ꝛ de manibus tuis o rex libera=
re. Quod si noluerit: notum sit
tibi rex quia deos tuos non co=
limus: et statuam auream quam
erexisti nō adoramus. Tūc na=
buchodonosor repletus est fu=
rore: ꝛ aspectus faciei illius im=
mutatus est sup̱ sydrac mysac et
abdenago: ꝛ precepit vt succen=
deretur fornax septuplū q̄ʒ suc=
cēdi cōsueuerat. Et viris fortissi
mis de exercitu suo iussit: vt li=
gatis pedib⁹ et manib⁹ sydrac/
mysac/ et abdenago mitterent
eos in fornacem ignis ardētis.
Et ꝯfestim viri illi vincti cū bra=
chijs suis ꝛ thiaris ꝛ calciamē=
tis ꝛ vestib⁹: missi sunt in mediū
fornacis ignis ardentis. Nam
iussio regis vrgebat. Fornax au
tē succēsa erat nimis. Porro vi=
ros illos q̇ miserāt sydrac / my=
sac/ ꝛ abdenago: interfecit flam=
ma ignis. Uiri aūt hi tres/ id est
sydrac/ mysac/ ꝛ abdenago: ceci=
derūt in medio camini ignis ar=
dētis colligati. Et ambulabāt ī
medio flāme: laudātes et bn̄di=
cētes deū. Orem⁹. Hic nō dicit
Flectamus genua. Oratio.

Omnipotēs sempiterne de⁹
spes vnica mūdi/ q̇ ꝓphe=
taru tuoꝝ preconio presentium
tēporū declarasti mysteria: au=
ge populi tui vota placatus: q̇a
in nullo fideliū: nisi ex tua inspi=
ratione: prouenit quarūlibet in=
crementum virtutum. Per do=
minum. His finitis descenden=
do ad fontes cantat. Tractus.

Sicut ceruus desiderat ad fon
tes aquarū: ita desiderat ani=
ma mea ad te deus. V. Sitiuit ani=
ma mea ad deū fontē viuū: qn̄ veniā
et apparebo ante faciem dei mei. V.
Fuerunt mihi lachryme mee panes
die ac nocte: dum dicit̃ mihi p̱ singu=
los dies vbi est deus tuus? Deinde
ad fontes di. Dn̄s vobiscū. Ora.

Omnipotens sempiterne de⁹: re
spice ꝓpicius ad deuotio=
nē populi tui renascētis: qui si=
cut ceruus aquarū expetit fon=

tem: et concede propicius: vt fidei ipsius sitis baptismatis ministerio animã corpusq; letificet Per do. Postea pcedit ad bñdictionẽ fontiũ. Ubi vo nõ fuerint fõtes: dr tract9. Sicut ceru9. 7 oro sequẽs: 7 fontiũ bñdictio pretermittunt. Et finita oratione

Omps sempiterne deus: spes vnica mũdi sacerdos casula deposita cũ ministris ante altare pcũbit: et alij fratres stant erecti: 7 cantantur letanie in medio chori a duob9 fratribus: vtroq; choro idem simul respondente. Peruẽto antẽ ad Peccatores. Te rogam9. Sacerdos 7 ministri ad vestiariũ reuertentes: solẽniter induunt. Et accẽduntur luminaria circa altare de igne benedictio. Et peruẽto ad Kyrie eleyson. In fine letaniarum Kyrie eleyson/ pro missa a cantoribus solenniter incipitur.

Kyrie eleysõ. Christe eleyson. Christe audi nos.
Christe exaudi nos.
Pater de celis deus. Miserere nobis.
Fili redemptor mundi deus. Miserere nobis.
Spũs sctẽ de9. Miserẽ nobis.
Sctã trinitas vn9 de9. Miserẽ.
Sancta maria. Ora p nobis.
Sancta dei genitrix or.
Sancta virgo virginum or.
Sancte michael or.
Sancte gabriel or.
Sancte raphael or.
Omnes sancti beatoz spirituũ ordines. Orate pro nobis.
Sancte iohãnes baptista or.
Omnes sancti patriarche 7 prophete. Orate pro nobis.
Sancte petre or.
Sancte paule or.
Sancte iohannes or.
Sancte andrea or.
Omẽs scti apli 7 euãgeliste ort.
Sancte stephane or.
Sancte laurenti or.
Sancte vincenti or.
Omẽs sancti martyres. ort.
Sancte gregori or.
Sancte martine or.
Sancte francisce or.
Sancte anthoni or.
Sancte dominice or.
Omnes sancti põtifices et confessores. Orate p nobis.
Sctã maria magdalena or.
Sancta agnes or.
Sancta agatha or.
Sancta clara. or.
Omẽs sancti 7 sctẽ dei ort.
Propicius esto. Parce nobis domine.
Propici9 esto: exaudi nos dñe.
Ab oĩ malo. libera nos dñe.
Ab oĩ pctõ. libera nos dñe.
A morte perpetua. libera nos.
Per mysterium sancte incarnationis tue. libera nos domine.
Per aduentũ tuum. libera nos.
Per natiuitatem tuam. libera.
Per baptismũ et sanctũ ieiunium tuum. libera nos domine.
Per crucẽ 7 passionẽ tuã. libe.
Per mortẽ 7 sepulturã tuã. lib.
Per sanctam resurrectionem tuam: libera nos domine.
Per admirabilem ascensionem tuam: libera nos domine.
Per aduentum spiritus sancti paraclyti: libera nos domine.
In die iudicij. libera nos dñe.

Peccatores: te rogamus audi nos.
Ut nobis indulgeas: te roga.
Ut ecclesiã tuã sanctã regere ꝛ cõseruare digneris: te roga.
Ut domnũ apostolicum ꝛ oẽs ecclesiasticos ordines: in sctã religione ꝯseruare digneris. te ꝛ.
Ut nosmetipsos confortare et cõseruare digneris: te rogamꝰ.
Ut omnibus benefactoribꝰ nostris sempiterna bona retribuas: te rogamus audi nos.
Ut fructus terre dare ꝛ cõseruare digneris: te rogamꝰ audi.
Ut oibꝰ fidelibꝰ defũctꝫ requiẽ eternam donare digneris: tꝛ.
Ut nos exaudire digneris: tꝛ.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: parce nobis domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: exaudi nos domine.
Agnus dei qui tollis peccata mundi: miserere nobis.
Christe audi nos. Christe exaudi nos. Hic cãtores solenniter incipiunt. Kyrie eleyson. Quo ĩcepto: sacerdos de vestiario cũ ministris rediẽs/ facit ꝯfessionẽ debitã in loco ꝯsueto: ꝛ ascẽdẽs postmodũ ad altare ꝛ dicto more solito ꝑ ĩtroitu Kyrie eleyson sacerdos incipit solenniter Gloria in excelsis deo/ et campana pulsatur: finito Gloria in excelsis: dicit Dñs vobiscum. Oratio.

Deus q̃ hãc sacratissimam noctẽ gl'ia dñice resurrectionis illustras: cõserua in noua familie tue ꝓgenie adoptionis spiritũ quẽ dedisti: vt corpe ꝛ mẽte renouati/ purã tibi exhibeãt huitutẽ. P eũdẽ. in vni. eius. Hec oro tiñ dr. Ep'la ad colocẽ.

Fratres. Si ꝯsurrexistis cũ xp̃o/ q̃ sursũ sunt q̃rite: vbi xp̃s est in dextera dei sedẽs. Que sursum sũt sapite: nõ q̃ sup terram. Mortui em̃ estis: ꝛ vita vr̃a abscõdita est cũ xp̃o in deo. Cũ em̃ xp̃s apparuerit vita vestra: tunc ꝛ vos apparebitis: cũ ipso in gl'ia. Finita epistola: sacerdos qui cãtat missam incipit 3.c.B

Al le lu ya.

Et totum decãtat ter exaltando vocẽ sua gradatim: ꝛ chorꝰ post quãlibet vice in eadẽ voce repetit illud idẽ. Postea. ℣. Cõfitemini dño qm̃ bonꝰ: qm̃ in scl'm mia eiꝰ. p.1 Cãtat cõiter: vel sicut cantor disposuerit. Deinde tractus. Laudate dñm oẽs gentes: et collaudate eũ oẽs populi. ℣. Qm̃ cõfirmata est sup nos mia eius: ꝛ veritas dñi manet ineternũ. Ad euangeliũ non portant luminaria: sed incẽsum tantum. Scd'm matheũ. p.1

Uespere autẽ sabbati que lucescit in prima sabbati: venit maria magdalene et altera maria videre sepulchrum. Et ecce terremotus factus est magnus. Angelus em̃ dñi descẽdit de celo: ꝛ accedẽs reuoluit lapidẽ/ et sedebat super eũ. Erat aũt aspectus eius sicut fulgur: ꝛ vestimẽta eius sicut nix. Pre timore autem eiꝰ exterriti sunt custodes: et facti sũt velut mortui. Respõdens autem angelus: dixit mulieribus. Nolite timere vos: scio 28.A

R Esurrexi et adhuc tecū sum allā: posuisti sup me manū tuā allā: mirabilis facta est
Eodē scia tua allā al. p̄. Dñe pbasti me z cognouisti me: tu cognouisti sessionem meā z resurrectionē meā. Glia. Or.

D Eus q̄ hodierna die per vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reserasti: vota nostra que preuenien do aspiras: etiā adiuuando prosequere. Per eundem dominū.

1.5.ca. B. Epistola ad corinthios.

F Ratres. Expurgate vetus fermētū: vt sitis noua consper sio: sicut estis azimi. Etenim pascha nostrū: immolatus est christus. Itaqꝫ epulemur non in fermento veteri: neqꝫ in fermento malicie et nequitie. Sed in azimis sinceritatis: et veritatis.

ps.117. Grad. Hec dies quam fecit dñs: exultemus z letemur in ea. ℣. Confitemini dño quoniā bonus: quoniam in seculū mia eius. Allā. ℣. Pascha nostrū imolatus est christus. Sequentia.
1.cor. 5.c.C

V Ictime paschali laudes / imolāt christiani. Agnus redemit oues / christus inocēs patri recōciliauit pctōres. Mors z vita duello / conflixere mirando: dux vite mortuus / regnat viuus. Dic nobis maria qd vidisti in via? Sepulchrū xp̄i viuentis: z gloriā vidi resurgentis. Dic nobis maria quid vidisti i via? Angelicos testes: sudariū z vestes. Dic nobis maria quid vidisti in via? Surrexit christus spes mea: precedet suos in galileam. Credendum est magis soli marie veraci: q̄ iudeorum turbe fallaci. Scimus christum surrexisse, ex mortuis vere: tu nobis victor rex miserere. Amen. Scdm marcū.

I N illo tpe. Maria magdalene z maria iacobi et salome emerunt aromata: vt venientes vngerent iesum. Et valde mane vna sabbatorum veniūt ad monumētū: orto iam sole. Et dicebant ad inuicē. Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumēti? Et respicientes: viderūt reuolutū lapidem. Erat qppe magnus valde. Et introeūtes in monumētū / viderūt iuuenē sedentē in dextris coopertū stola candida: z obstupuerunt. Qui dixit illis. Nolite expauescere. Iesum q̄ritis nazarenū crucifixū: surrexit non est hic. Ecce locus vbi posuerūt eū Sed ite dicite discipulis eius et petro: q2 p̄cedet vos in galileā. Ibi eū videbitis: sicut dixit vobis. 16.ca. A.

Off. Terra tremuit z quieuit dū resurgeret i iudicio deus all. Sec. ps.58.

S Uscipe q̄s dñe preces populi tui cū oblatiōibus hostiarū: vt paschalibus initiata mysterijs ad eternitatis nobis medelā te operāte proficiant. Per dñm.

Com. Pascha nostrū immolatus est xp̄s all'a: itaqꝫ epulemur in azimis sinceritatis et veritatis alleluya alleluya alleluya. Postcom. 1.cor. 5.c. C

Spiritũ nobis dñe tue charitatis īfunde: vt quos sacramentis paschalibus satiasti: tua facias pietate concordes. Per. In vnitate eiusdem. ¶ Infra oct. pasche nō fit de aliis fes. sed post oct. celebrant. ¶ Fer. ii. Statio ad sctm̄ petrū. Introit⁹

Exod 13.c.A Introduxit vos dñs ī terrā fluētē lac ꝛ mel alleluya: et vt lex domini semꝑ sit in ore vr̃o all'a all'a.
p.104 Ps. Cōfitemini dño et inuocate nomē eius: ānūciate inter gētes opa eius. Gloria patri. Sicut erat. Oratio.

Deus q̄ solēnitate paschali mūdo remedia contulisti: populū tuū q̄s celesti dono ꝓsequere: vt et ꝑfectā libertatē consequi mereatur: et ad vitam proficiat sempiternam. Per.

Lectio actuū apostolorū. In dieb⁹ illis. Stās petr⁹
10. ca. in medio plebis: dixit. Viri fratres: vos scitis qđ factuꝫ est verbum per vniuersaꝫ iudeam. Incipiēs eīm a galilea post baptismū qđ p̄dicauit iohannes iesuꝫ a nazareth/ quō vnxit eū de⁹ spiritusctō ꝛ ꝟtute/ q̄ ptrasiuit bñfaciēdo ꝛ sanādo oēs oppressos a diabolo: qm̄ de⁹ erat cū illo. Et nos testes sum⁹ oim que fecit in regiōe iudeoꝝ ꝛ hirlm: quē occiderunt suspendentes in ligno. Hūc de⁹ suscitauit tertia die: et dedit eū manifestū fieri nō omi populo/ sed testib⁹ p̄ordinatis a deo nobis q̄ māducauim⁹ et bibimus cuꝫ illo/ postq̄ꝫ surrexit a mortuis. Et p̄cepit nobis p̄dicare pplo ꝛ testificari: q: ipse est qui ꝯstitutus est a deo iudex viuoꝝ et mortuoꝝ. Huic oēs prophete testimoniū ꝑhibēt: remissionem pctōꝝ accipe ꝑ nomē eius: oēs q̄ credunt in eum. Gr. Hec dies quā fecit dñs: exultemus et letemur in ea. ℣. Dicat nūc isrl' qm̄ bon⁹ qm̄ in sclm̄ mia ei⁹. Alla. ℣ Angel⁹ dñi descēdit de celo/ ꝛ accedēs reuoluit lapidē ꝛ sedebat sup eū. S. Lu. p.117

In illo tpe. Duo ex discipulis iesu ibāt ipsa die in castellum: qđ erat ī spacio stadioꝝ sexaginta ab hierusalem noīe emaus: ꝛ ipsi loq̄bant ad inuicē: de oibus his que acciderant. Et factū est dū fabularent ꝛ secū quererēt: ꝛ ip̄e iesus appropiquās ibat cuꝫ illis. Oculi aūt eoꝝ tenebātur: ne eum agnoscerent. Et ait ad illos. Qui sunt hi s̄mones quos cōfertis adinuicē ambulantes: ꝛ estis tristes? Et rñdens vn⁹ cui nomē cleophas dixit ei. Tu solus peregrin⁹ es in hierlm: ꝛ nō cognouisti que facta sunt in illa his diebus? Quibus ille dixit. Que? Et dixerūt. De iesu nazareno q̄ fuit vir ꝓpheta: potēs in ope ꝛ sermone corā deo ꝛ oi populo. Et quō tradiderūt eū summi sacerdotes ꝛ principes nr̃i in dānationē mortis: ꝛ crucifixerūt eū. Nos aūt sperabamus: q: ip̄e esset redēptur⁹ isrl'. Et nunc sup hec oia: tertia dies est hodie: q̄ hec facta sunt. Sed et mulieres quedā ex nr̃is terruerunt nos: q̄

ante lucē fuerūt ad monumētū:
⁊ nō īuēto corpe ei⁹ venerūt dicē-
tes se etiā visionē āgelorū vidisse
q̄ dicūt eū viuere. Et abierūt q̄dā
ex nr̄is ad monumētū: ⁊ ita inue
nerūt/sicut mulieres dixerūt/ipm
vero nō inuenerūt. Et ipse dixit
ad eos. O stulti ⁊ tardi corde ad
credēdū/in oib⁹ q̄ locuti sunt p-
phete. Nonne hec oportuit pati
xp̄m: ⁊ ita intrare in gl̄iam suā?
Et icipiēs a moyse ⁊ oib⁹ pphe
tis: interptabat illis i oib⁹ scriptu
ris q̄ de ip̄o erāt. Et appropinq̄-
uerūt castello q̊ ibāt: ⁊ ipse finxit
se lōgi⁹ ire. Et coegerūt illū di-
cētes. Mane nobiscū qm̄ adue-
sperascit: ⁊ inclinata est iā dies.
Et itrauit cū illis. Et factum est
dū recūberet cū illis: accepit pa
nē ⁊ bn̄dixit ac fregit: ⁊ porrige
bat illis. Et statim apti sunt ocu
li eorū: ⁊ cognouerūt eū. Et ipse
euanuit ab oculis eorū. Et dixe-
rūt adiuicē. Nōne cor nr̄m ardēs
erat in nobis dū loq̄ret in via: ⁊
apiret nobis scripturas? Et sur
gētes eadē hora regressi sunt in
hierl̄m: ⁊ iuenerūt ɔgregatos vn-
decim/⁊ eos q̊ cū ipsis erāt dicē
tes/q̄ surrexit dn̄s vere/⁊ appa
ruit symōi. Et ipsi narrabāt que
gesta erāt in via: ⁊ quō cognoue
Mat. rūt eū in fractione panis. Offr.
28.c.a Angelus dn̄i descēdit de celo: ⁊ dixit
mulieribus quē queritis: surrexit si-
cut dixit alleluya. Secreta.

Suscipe q̄s dn̄e p̄ces ppl̄i
tui cū oblatiōib⁹ hostiarū: vt pa
Luce schalib⁹ initiata mysterijs: ad et-
24.c. nitatis nobis medelā: te opante
E. pficiāt. Per. Cōio. Surrexit dn̄s
et apparuit petro alleluya. Postcō.

Spiritū nobis dn̄e tue cha
ritatis īfunde: vt q̊s sacra-
mētis paschalib⁹ satiasti: tua fa-
cias pietate cōcordes. Per. In
vnitate eiusdē. ¶ Feria.iij. Sta
tio ad sanctū paulū. Introitus.

Aqua sapiētie pota Eccli.
bit eos all'a: firma- 15.c.a
bit in illis et nō fle-
ctetur all'a: ⁊ exalta
uit eos in etnū all'a
alleluya. Ps. Cōfitemini dn̄o ⁊ iuo- Ps.104
cate nomē eius: annūciate inter gen
tes opera eius. Gloria patri. Oro.

Deus q̊ ecc'iam tuā nouo
semp fetu mlt'iplicas: ɔce
de famulis tuis: vt sacramētum
viuēdo teneāt: q̊d fide percepe-
runt. P dn̄o. Lec. actuū apl'orum.

In dieb⁹ ill'. Surgēs pau- 13.c.c
lus ⁊ manu silētū indicēs
ait. Viri fratres filij gn̄is abraā
et q̊ in vobis timent deū: vobis
verbū salutis huius missum est.
Qui em̄ habitāt hierl̄m/⁊ princi-
pes ei⁹ ignorātes iesū ⁊ voces
pphetarū q̄ p oē sabbatū legunt
iudicātes impleuerūt. Et nullā
causam mort' iueniētes i eo: pe-
tierūt a pylato vt interficerent eū.
Cūq̄ cōsummassent oia q̄ de il-
lo scripta erāt: deponētes eū de
ligno posuerūt eū in monumēto.
De⁹ vo suscitauit eū a mortuis
tertia die: q̊ visus est p dies mul
tos his q̊ sil' ascēderāt cū eo de
galilea in hierl̄m: q̊ vsq̄ nūc sunt
testes ei⁹ ad plebē. Et nos vob
annūciam⁹ ea q̄ ad p̄res nr̄os re
promissio facta est/qm̄ hanc de⁹
adimpleuit filijs vr̄is: resuscitās
iesum xp̄m dn̄m nr̄m. Gr. Hec di Ps.117.
es quā fecit dn̄s exultem⁹ ⁊ letemur

lea.℣. Dicāt nūc q̄ redēpti sūt a dn̄o
q̄s redemit de manu inimici: et de re-
Eccle gionib⁹ cōgregauit eos Alla.℣. Sur
vox. rexit dn̄s de sepulchro: q̄ p nobis pe
pendit in ligno. Sc̄d'm Lucam.

24. c. L.

In illo tp̄e. Stetit ies⁹ in medio discipu
lorum suorum: et dixit eis. Pax vobis. Ego sum: nolite
timere. Cōturbati vero et cōteriti: exi-
stimabāt se spiritū videre. Et di
xit eis. Quid turbati estis: et cogi
tatiōes ascēdūt in corda vr̄a? Ui
dete man⁹ meas et pedes meos
q2 ego ipse sum. Palpate et vide-
te/ q2 spūs carnē et ossa nō habet
sicut me videtis hr̄e. Et cū hoc
dixisset: ondit eis man⁹ et pedes.
Adhuc aūt illis nō credētib⁹ et
mirātib⁹ p̄ gaudio: dixit. Habe-
tis hic aliqd qd mādücet? At il-
li obtulert ei ptē piscis assi: et fa-
uū mellis. Et cū mādücasset co-
rā eis: sumēs reliqas dedit eis.
Et dixit ad eos. Hec sunt vba q̄
locut⁹ sum ad vos cū adhuc essē
vobiscū: qm̄ necesse est ipleri oia
q̄ scripta sunt in lege moysi et p-
phetis et psalmis de me. Tunc
apuit illis sēsū: vt itelligerēt scri
pturas. Et dixit eis. Qm̄ sic scri
ptū ē. Et sic oportebat pati xp̄m
et resurgē a mortuis die tertia: et
p̄dicari i noie ei⁹ penitētiā i re-
missionē pctōrum: i omnes gētes.
ps. 17. Offer. Intonuit de celo dn̄s et altis-
sim⁹ dedit vocē suā: et appuert fōtes
aquarum multarum alla. Secre.
Suscipe dn̄e fidelium p̄ces
cū oblationib⁹ hostiarum: vt p hec
pie placatiōis officia ad celestē
gl'iam trāseamus. Per d. Cōio. Si Col. 3. c.
cōsurrexistis cū xp̄o: q̄ sursū sūt q̄rite
alla: vbi xp̄s est in dextra dei sedēs: q̄
sursū sūt sapite alla. Postc.
Concede q̄s ops de⁹: vt
paschalis pceptio sacramēti cō-
tinua i nr̄is mētib⁹ pseueret. Per.
Feria v. Statio ad s. laurētiū
extra murum. Int. Mat. 25. C.
Venite benedicti
p̄tris mei/ pcipite
regnum alla: qd
vobis paratū ē
ab origie mūdi.
alla alla. Ps. Cātate dn̄o canticū no ps. 9
uū: cātate dn̄o ois terra. Glia. Oro.
Deus q̄ nos resurrectiōis
dn̄ice ānua solēnitate leti
ficas: cōcede ppicius: vt p tpalia
festa q̄ agim⁹: puenire ad gaudia
eterna mereamur. Per eūdē. Ab
hac die vsq ad octa. post orōnē
diei d' or. Ecclesie tue. vel Deus
oim fi. Lec. act. aplorum. 3. c.
In dieb⁹ illis. Apiens pe-
tr⁹ os suū dixit. Uiri israelite/ et
q̄ timetis deū audite. De⁹ abraā
et de⁹ ysaac/ et de⁹ iacob/ de⁹ pa-
trū nr̄orum glorificauit filiū suū iesū:
quē vos qdē tradidistis et nega-
stis añ faciē pylati: iudicāte illo
dimitti. Uos aūt sctm̄ et iustū ne
gastis: et petistis virū homicidā
donari vob': auctorē vero vite in-
terfecistis. Quē de⁹ suscitauit a
mortuis cui⁹ nos testes sumus.
Et nūc fratres scio/ q2 p igrātiā
fecistis/ sicut et principes vestri.
De⁹ aūt q̄ p̄nūciauit p os oim̄ p-
phetarum pati xp̄m suū: ipleuit sic.
Penitemini igit et cōuertimini:
vt deleant pctā vr̄a. Gr. Hec dies ps. 117

quā fecit dñs: exultemus ⁊ letemur i
Luce ea. ℣. Dextera dñi fecit ṽtutē: dextera
24. c. dñi exaltauit me. Alla. ℣. Surrexit
E. dñs vere ⁊ apparuit petro. S. ioh.
821. c.

In illo tpe. Manifesta
uit se iterū iesꝰ di
scipulis suis ad
mare tyberiadis
manifestauit aūt
sic Erāt aūt siꝉ sy
mon petrꝰ ⁊ tho
mas qui dicit didimus/ ⁊ natha
nael/ q̄ erat a chana galilee ⁊ fi
lij zebedei: ⁊ alij ex discipꝉis eiꝰ
duo. Dixit eis symon petrꝰ. Va
do piscari. Dicūt ei. Venimus ⁊
nos tecū. Et exierunt ⁊ ascende
runt in nauim: ⁊ illa nocte nihil
prendiderunt. Mane aūt facto
stetit iesus in littore: non tamen
cognouerunt discipuli q̄ iesus
est. Dixit ḡ eis iesus. Pueri: nū
quid pulmentariū habetis? Rñ
derūt ei. Nō. Et dixit eis. Mit
tite in dextrā nauigij rete ⁊ in
uenietis. Miserunt ergo ⁊ iam
non valebant illud trahere pre
multitudīe pisciū. Dixit ḡ disci
pulus ille quē diligebat iesus:
petro. Dñs est. Symō ḡ petrus
cum audisset q̄ dñs est / tunica
succinxit se. Erat em̄ nudꝰ: ⁊ mi
sit se i mare. Alij aūt discipꝉi na
uigio venerūt. Nō em̄ lōge erāt
a tra: sed q̄si cubitis ducētis tra
hentes rete pisciū. Ut ḡ descen
derunt in terram: viderunt pru
nas positas ⁊ piscē suppositū ⁊
panem. Dixit eis iesus. Afferte
de piscibus q̄s prēdidistis nūc.
Ascendit symon petrꝰ: et traxit
rete in terrā plenū magnis pi
scibus cētū quinq̄ginta tribus.
Et cū tāti essent: non est scissum
rete. Dixit eis iesꝰ. Venite pran
dete: et nemo audebat discūben
tiū interrogare eū tu quis es?
scientes q̄ dñs est. Et venit ie
sus ⁊ accepit panē ⁊ dedit eis: ⁊
piscē siꝉiter. Hoc iam tertio ma
nifestatꝰ est iesus discipulis su
is: cum surrexisset a mortuis.
Offer. Portas celi aperuit dñs: et p̄. 77.
pluit illis manna vt ederēt: panē ce
li dedit illis / panē angelorū mandu
cauit homo alleluya. Secreta.

Sacrificia dñe paschalibꝰ
gaudijs imolamꝰ: q̄bꝰ mi
rabiliꝉ pascit ecclia tua ⁊ nutrit.
P do. Cōio Xp̄s resurgēs ex mor Rom.
tuis iā nō morit alla: mors illi vltra 6. c. B
nō dñabitur alla alla. Postcōio.

Ab omi nos q̄s dñe vetu
state purgatos sacramē
ti tui venerāda pceptio in nouā
transferat creaturam. Qui vi.

¶ Feria. v. Statio ad sanctos
duodecim aplos. Introitus.

Victricē manum Sap.
tuā dñe laudaue 10. c. D
rūt parit alla: q̄
sapiētia aperuit
os mutum: ⁊ lin
guas ifantiū fe
cit disertas alla alla. Cātate dño p̄. 96.
cāticū nouū: q̄ mirabilia fecit. Glia.

Deus q̄ diuersitatē Or.
gētiū in ɔfessiōe tui nois
adunasti da vt renati fōte baptis
matis vna sit fides mētiū et pie
tas actionū. P d. Lectio actuū.

In diebꝰ illis. Angelꝰ dñi 8. c. C
locutꝰ est ad philippū di
cēs. Surge ⁊ vade ɔtra meridia
nū/ ad viā q̄ descēdit ab hierlm in

gazā/hec est deserta. Et surgēs abiit. Et ecce vir ethiops eunuchus potēs cādacꝫ regie ethiopū q̇ erat sup̱ oēs gazas ei⁹ venerat adorare i hirlm: ⁊ reuertebaẗ sedēs sup̱ currū suū/ legēsq̨ esaiā ꝑphetā. Dixit autem spūs philippo. Accede et adiunge te ad currū istū. Accurrēs aūt philippus/ audiuit illū legētē esaiā ꝑphetā: ⁊ dixit. Putas ne itelligis q̄ leg⁹? Qui ait. Et quō possum/ si nō aliq̇s ostēderit mihi? Rogauitq̨ philippū: vt ascēderet ⁊ sederet secū. Loc⁹ aūt scripture quā legebat hic erat. Tāq̨ ouis ad occisionē duct⁹ est: et sicut ouis corā tōdēte se sine voce: sic nō apuit os suū. In hūilitate iudiciū eius sublatū est. Generationem eius q̇s enarrabit? qm̄ tolleẗ de terra vita eius. Respōdēs aūt eunuchus philippo ait. Obsecro te/ de q̄ ꝑpheta dicit hoc: de se/ an de aliquo alio? Apiens aūt philippus os suū ⁊ icipiēs a scriptura ista euāgelizauit illi iesū. Et dū irēt p̱ viam: venerunt ad quādā aquā. Et ait eunuchus. Ecce aq̄. Quis phibet me baptizari? Dixit aūt philippus. Si credis ex toto corde licet. Et rn̄dēs ait. Credo filiuz dei: esse iesum xp̄m. Et iussit stare currū. Et descēderūt vterq̨ i aquā philipp⁹ ⁊ eunuchus ⁊ baptizauit eū. Cūq̨ ascendisset de aq̄ spūs dn̄i rapuit philippum: ⁊ āpli⁹ nō vidit eū eunuch⁹. Ibat aūt p̱ viā suā gaudēs. Philipp⁹ aūt: iuēt⁹ ē i azoto. Et ptransiēs euāgelizabat ciuitatib⁹ cūctis donec vēiret cesareā nomē dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Gr̄. Hec dies quā fecit dn̄s exultemus et letemur i ea. ℣ Lapidē quē reprobauerunt edificantes: hic fact⁹ est i caput āguli: a dn̄o factū est istd/ ⁊ ē mirabile i ocl̄is nr̄is. Alla. ℣. Surrexit xp̄s q̇ creauit oia: ⁊ misert⁹ est hūano gn̄i. Scd̄m iohānē

p.117 Eccl̄i

In illo tp̄e. Maria stabat ad monumētū foris plorans. Dū ḡ fleret inclinauit se ⁊ ꝓspexit i monumētū. Et vidit duos angelos in albis sedētes: vnū ad caput/ ⁊ vnū ad pedes: vbi positū fuerat corpus iesu. Dicūt ei illi. Mulier q̇d ploras? Dixit eis. Qr tulerunt dn̄m meū: ⁊ nescio vbi posuerīt eū. Hec cuz dixisset/ cōuersa est retrorsum: ⁊ vidit iesum stantē/ ⁊ nesciebat qr ies⁹ est. Dixit ei iesus. Mulier q̇d ploras? Quē q̄ris? Illa existimans qr hortolan⁹ esset: dicit ei. Dn̄e/ si tu sustulisti eū dicito mihi vbi posuisti eū: ⁊ ego eū tollā. Dicit ei iesus. Maria. Conuersa illa: dicit ei. Raboni: quod dr̄ magister. Dicit ei iesus. Noli me tangere. Nōdū em̄ ascēdi ad patrē meū. Uade aūt ad fr̄es meos et dic eis. Ascēdo ad patrē meū ⁊ patrē vr̄m: deū meū ⁊ deū vr̄m. Uenit ḡ maria magdalene ānūciās discipl'is: qr vidi dn̄m ⁊ hec dixit mihi. Off. In die solēnitat[is] vr̄e dicit dn̄s: inducā vos in terram fluentē lac et mel alla.

20.ca. C. Exo. 3.c.

Secreta.

Suscipe q̄s dn̄e mūera populor tuor ꝓpicius: vt in ꝯfessione tui nois ⁊ baptismate

1.pet. 2.c.B renouati sempitnā btitudinē cō-
sequant. P do. Cōio. Popul⁹ ac-
quisitiōis annūciate ꝟtutes ei⁹ all'a:
q̄ vos de tenebris vocauit in admira
bile lumen suum all'a. Postcōio.

Exaudi dñe pces nr̄as: vt
redēptionis nr̄e sacroscā
cōmercia: ꝛ vite nob' pferāt pñtꝫ
auxiliū: ꝛ gaudia sempitna cōci-
lient. P. ¶ Feria. vj. Statio ad
p.77. sanctā mariā rotūdā. Introit⁹.

Duxit eos dñs i
spe all'a: ꝛ inimicos
eorū opuit mare
Eodē all'a all'a all'a ps.
Attēdite pple me⁹
legē meā: iclinate
aurē vestrā i ꝟba oris mei. Gl'ia. or.

Omīps sempiterne de⁹ qui
paschale sacrm̄ i recōcilia-
tiōis humane federe ɔtulisti: da
mētib⁹ nr̄is vt qđ pfessione cele
bram⁹: imitemur effectu. P dñz.

1.3.ca. D. Lectio libri beati petri.
Charissimi. Christ⁹ seme/
pro pctis nr̄is mortuus est/ iust⁹
p iniustis: vt nos offerret deo/
mortificatos qdē carne/ viuifica
tos aūt spū. In q̄ ꝛ his q̄ in car-
cere erāt: spūs veniēs pdicauit
q̄ increduli fuerūt aliqñ / qñ ex-
pectabāt dei patiētiā i dieb⁹ noe
cū fabricaret archa: in q̄ pauci/
id est octo aie salue facte sunt p
aquā. Qđ ꝛ vos nūc similis for-
me saluos facit baptisma/ nō car
nis depositio sordiū: sed ɔsciētie
bone iterrogatio in deū: p resur
p.117. rectionē dñi nr̄i iesu xpi: q̄ est in
dextera dei. Gr. Hec dies quā fe-
cit dñs exultem⁹ ꝛ letemur i ea. ℣. Be
p.95. nedict⁹ q̄ venit i noie dñi: de⁹ dñs ꝛ il
luxit nob'. All'a. ℣. Dicite i gētib⁹:
q̄ dñs regnauit a ligno. S. math.

In illo tpe. 28.ca.
Undeci di- D.
scipuli abierūt in
galileā: in mōtē
vbi ɔstituerat il-
lis iesus. Et vidē
tes eum adoraue
rūt: quidā aūt du
bitauerūt. Et accedēs iesus: lo-
cut⁹ est eis dicēs. Data est mihi
oīs potestas: in celo et in terra.
Euntes ḡ docete oēs gētes/ ba
ptizātes eos i noie patris ꝛ filij/
et spūs scti: docētes eos seruare
omnia quecūqꝫ mādaui vobis.
Et ecce ego vobiscum sum oib⁹
dieb⁹: vsqꝫ ad cōsummationem
scli. Offer. Erit vob' hic dies memo Leui.
rialis all'a: ꝛ diē festū celebrabitis so 23.c.D.
lennē dño in pgenies vr̄as legitimū
sempiternū diē all'a all'a al'. Secre.

Hostias q̄s dñe placatus
assume: quas ꝛ p renatorū
expiatiōe pcti deferim⁹: ꝛ p ac-
celeratiōe celestis auxilij. P do.
Cōio. Data est mihi oīs ptās in ce Mat.
lo et in ṫra all'a: eūtes docete oēs gē- 28.ca.
tes/ baptizātes eos in noie prīs ꝛ fi- D.
lij/ et spūssancti all'a all'a. Postcōio.

Respice q̄s dñe populum
tuū: ꝛ quē eternis digna-
tus es renouare mysterijs: a tē-
poralib⁹ culpis dignāter absol-
ue. Per dñm. ¶ Sabbato in al-
bis. Statio ad sanctum Johan-
nem in laterano. Introitus.

Duxit dñs po- p.104
pulū suū in exul
tatiōe all'a: ꝛ ele-
ctos suos in leti
tia all'a all'a ps.
Cōfitemini dño et Eodē

innocate nomen eius: annũciate in-
ter gẽtes opera eius. Gloria. Oro.

Concede q̃s oĩps deus vt
q̃ festa paschalia venerã-
do egim⁹: p hec ↄtigere ad gau-
dia eterna mereamur. Per dñz.
Lectio epl'e beati petri apostoli

1.2.ca. Charissimi. Deponentes
A. oẽm maliciã et oẽm dolũ
et simulatiões ⁊ inuidias et oẽs
detractiones: sicut modo geniti
infantes rationabiles sine dolo
lac ↄcupiscite / vt in eo crescatis
i salutẽ si tñ gustastis: q̃m dulcis
est dñs. Ad quẽ accedẽtes lapi-
dẽ viuũ ab hoibus quidem re-
probatũ/ a deo autẽ electũ/ ⁊ ho
norificatũ: et ipsi tanq̃ȝ lapides
viui supedificamini domos spi-
rituales / sacerdotium sanctum
offerre spũales hostias accepta
biles deo p iesũ xp̃m. Propt q̃d
cõtinet scriptura. Ecce ponã in
syõ lapidẽ summũ angularẽ ele-
ctũ p̃ciosum: ⁊ q̃ crediderit in il-
lũ nõ cõfundetur. Uobis igitur
honor credẽtib⁹: nõ credẽtibus
aũt lapis quẽ reprobauerũt edi-
ficãtes/ hic fact⁹ est in caput an-
guli. Et lapis offensiõis ⁊ petra
scãdali his q̃ offẽdũt verbo: nec
credũt in quo ⁊ positi sunt. Uos
aũt gen⁹ electũ regale sacerdo-
tiũ: gẽs sancta/ popul⁹ acq̃sitio-
nis/ vt ṽtutes annũcietis ei⁹: q̃
de tenebris vos vocauit in ad-
mirabile lumẽ suum. Qui aliq̃n
nõ ppl's: nũc aũt ppl's dei. Qui
nõ ↄsecuti miam: nũc aũt miam
consecuti. ¶ Ab hac die vsq; ad
oc. penthe. dñr q̃tidie duo Alla
in missa: p̃terq̃ȝ in vigilia pethe-
co. ⁊ in officio letaniaꝝ i q̃b⁹ nõ
dicit nisi vnũ Alla. et p̃terq̃ȝ in
sabbõ infra oc. pethecо. in q̃ di-
cunt q̃nq;. Alias ṽo tẽporib⁹ q̃n
Alla dicit in missa: vnum tñ dr.
Alla. V⁹. Hec dies quam fecit dñs p̃.117.
exultem⁹ ⁊ letemur i ea. Alleluya.
V. Laudate pueri dominũ: laudate p̃s.112.
nomen dñi. Scdm Johannem.

In illo tpe. 20.ca.
Una sabba
ti maria magda-
lene venit mane
cum adhuc tene-
bre essent ad mo-
numentũ: ⁊ vidit
lapidẽ sublatũ a
monumento. Cucurrit ergo et
venit ad symonẽ petrũ/ et alium
discipulum quẽ diligebat iesus:
et dixit eis. Tulerunt dñm de
monumẽto: et nescimus vbi po-
suerunt eũ. Exijt ergo petrus et
ille alius discipulus ⁊ venerunt
ad monumẽtum. Currebant au
tem duo simul: et ille alius disci-
pulus precucurrit citius petro
⁊ venit primus ad monumentũ.
Et cũ se inclinasset vidit linthea
mina posita: nõ tamẽ introiuit.
Uenit ergo symon petrus se-
quens eũ: et introiuit in monu-
mẽtũ. Et vidit lintheamina po-
sita/ et sudariũ q̃d fuerat sup ca-
put ei⁹: nõ cũ lintheaminib⁹ po-
sitũ: sed separatim inuolutum in
vnũ locũ. Tũc ḡ introiuit et ille
discipulus q̃ venerat primus ad
monumentũ: ⁊ vidit et credidit.
Nõdũ eñ sciebãt scripturas: q̃
oportebat eũ a mortuis resurge p̃.117.
re. Offer. Benedictus qui venit in
nomine domini: benediximus vobis
de domo dñi: deus dñs et illuxit nos

bis alleluya alleluya. Secreta.

Concede q̄s dn̄e semper nos p̱ hec sacra mysteria paschalia gratulari: vt cōtinua nostre reparatiōis operatio / p̱petue nobis fiat causa letitie.
Gala. 3.c.D. Per dn̄m nostrū. Cōio. Omnes qui in christo baptizati estis: christū induistis alleluya. Postcōmunio.

Redemptionis nostre munere vegetati: quesumus dn̄e vt hoc perpetue salutis auxiliū: fides semp̱ vera perficiat. Per dn̄m nostrum. ¶ Dominica in oct. pasche. Statio ad sanctū petrū. Ad missam. Introit⁹
1.pet. 2.c.A

Quasi modo geniti īfantes alleluya: rationabiles sine dolo lac cōcupiscite alleluya al-
ps.80 leluya allā. Ps. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Glīa.

Presta quesumus dn̄e omnipotēs deus: vt qui paschalia festa peregimus / hec te largiente moribus et vita teneamus. Per do. ¶ Ab hac die vsq; ad ascensionē post orōnem diei dicitur orōnes de btā virgine scilicet Cōcede nos famulos tuos. Pro papa. Deus oīm
1.5.ca. fideliū. Lcō epl'e btī Johā. apli.
A. Charissimi. Omne qd̄ natum est ex deo: vincit mū-
B. dum. Et hec est victoria q̄ vincit mundum fides nostra. Quis est autē q̄ vincit mundū / nisi qui credit: quoniā iesus est fili⁹ dei?

Hic est q̄ venit p̱ aquā ⁊ sanguinē iesus christus. Nō in aqua solū: sed in aq̄ ⁊ sanguine. Et spūs est q̇ testificatur: qm̄ xp̄s est veritas. Qm̄ tres sūt q̇ testimoniū dant ī celo: pater / vbū / ⁊ spūssanctus / ⁊ hi tres vnū sunt. Et tres sūt q̇ testimoniū dāt in t̄ra: spūs et aqua ⁊ sanguis. Sed testimoniū hoīz accipim⁹: testimonium dei maius est: qm̄ hoc est testimoniū dei qd̄ maius ē: q̄ testificat⁹ est de filio suo. Qui credit ī filiū dei hz testimoniū dei ī se. Allā.
℣. In die resurrectōis mee dicit dn̄s Mat.
p̄cedā vos ī galileā. Allā. ℣. Post 27.c.c
dies octo ianuis clausis stetit iesus Johā.
in medio discipulo⁊ suorum ⁊ dixit 20.c.f.
pax vobis. Secundū Johānem.

In ill. t. Cum 20.c.e
eēt sero die illa vna sabbatorū / ⁊ fores essent clause / vbi erant discipli cōgregati p̄pt metū iudeo⁊: venit ies⁹ ⁊ stetit in medio eo⁊ / ⁊ dixit. Pax vobis. Et cū hoc dixisset: ostendit eis man⁹ ⁊ lat⁹. Gauisi sunt ergo discipuli: viso dn̄o. Dixit ergo eis iterū. Pax vobis. Sicut misit me pr̄. ⁊ ego mitto vos. Hec cū dixisset: īsufflauit ⁊ dixit eis. Accipite spm̄ sctm̄. Quo⁊ remiseritis pctā / remittunt eis: et quo⁊ retinueritis / retēta sūt. Thomas aūt vn⁹ de duodecim q̇ dicitur didim⁹: nō erat cū eis: qn̄ venit iesus. Dixerūt ergo ei alij discipuli. Vidim⁹ dn̄m. Ille autē dixit eis. Nisi videro in manib⁹ eius fixurā clauo⁊ / ⁊ mittā

tis inter vos qꝛ dixi / modicū et
nō videbitis me: ꝛ iterū modicū ꝛ
videbitis me. Amē amē dico vo
bis: qꝛ plorabitis ꝛ flebitis vos /
mūdus aūt gaudebit. Vos autē
ꝯtristabimini: sed tristitia vr̄a ver-
tet in gaudiū. Mulier cū parit /
tristitiā habet: qꝛ venit hora ei⁹.
Cū aūt pepit puerum: iā nō me-
minit pssure ꝓpter gaudium: qꝛ
nat⁹ est hō in mūdū. Et vos igit
nūc q̄dē tristitiā habetis. Iterū
aūt videbo vos: ꝛ gaudebit cor
vr̄m. Et gaudiū vr̄m: nemo tol-
Ps. 145 let a vobis. Offer. Lauda aīa mea
dn̄m laudabo dn̄m i vita mea: psallā
deo meo q̄diu ero alla. Secreta.
HIs nobis dn̄e mysteriis
cōferat: q̄ trena desideria
mitigātes discam⁹ amare cele-
Iohā. stia. P. Cōio. Modicū ꝛ nō videbi-
16.c.d tis me alla / iterū modicū ꝛ videbitis
me alla: qꝛ vado ad patrē alla alla.
SAcramēta q̄ Postcōio.
sumpsim⁹ dn̄e q̄s spiritali-
bus nos istruāt alimētis / ꝛ cor-
poralib⁹ tueant auxiliis. Per d.
Dñica.iiij. post pasc. Introi.

Ps. 95

Cantate
dn̄o cāti-
cū nouū
alla: qꝛ mi
rabilia fe
cit dn̄s al
leluya: an
ꝯspectum
gentiū re
uelauit iustitiā suā alla alla. Ps.
Eodē Saluauit sibi dextera ei⁹: ꝛ brachiū
scm̄ ei⁹. Gl'ia patri. Oratio
DEus q̄ fideliū mētes vni⁹
efficis volūtatis: da ppl'is tuis
id amare qd̄ precipis / id deside-
rare qd̄ ꝓmittis: vt inter mūda-
nas varietates ibi nr̄a fixa sint
corda vbi vera sūt gaudia. Per d.
Lectio ep'le beati iacobi apl'i.
CHarissimi. Omne datum 1.c.
optimū / et omne donum
perfectum desursum est descen-
dens a patre luminū: apud quē
nō est trāsmutatio / nec vicissitu-
dinis obūbratio. Volūtarie em̄
genuit nos verbo veritatis: vt si-
mus initium aliqd̄ creature ei⁹.
Scitis fratres mei dilectissimi.
Sit aūt ois hō velox ad audiē-
dū: tardus autē ad loquendū et
tardus ad iram. Ira em̄ viri: iu-
stitiā dei nō operatur. Propter
quod abiicientes oēm immun-
diciā ꝛ abundantiam malicie: in
māsuetudine suscipite insitū ver
bum: qd̄ pōt saluare aīas vr̄as. Ps.
Alla. V. Dextera dei fecit virtutē:
dextera dn̄i exaltauit me. Alla. V.
Christus resurgens ex mortuis iam Ro. 6.c.
non moritur: mors illi vltra non do-
minabitur. Secūdū Iohannem. 16.

IN illo tem-
pore. Dixit
iesus discip. suis.
Vado ad eū qui
me misit: ꝛ nemo
ex vob' introgat
me q̄ vadis. Sed
qꝛ hec locut⁹ sum
vobis: tristitia ipleuit cor vr̄m.
Sꝫ ego veritatē dico vobis: expe
dit vob' vt ego vadā. Si em̄ nō
abiero: paclyt⁹ nō veniet ad vos
Si aūt abiero: mittā eū ad vos.
Et cū venerit: ille arguet mūdū
de pctō ꝛ de iustitia ꝛ de iudicio
De pctō q̄dē: qꝛ nō crediderūt i
me. De iustitia vo: qꝛ ad patrem

vado/ ⁊ iã nõ videbit; me. De iu
dicio aũt: q: p̄riceps hui⁹ mũdi
iã iudicat⁹ est. Adhuc multa ha
beo vobis dicẽ: sed non potestis
portare modo. Cũ autẽ venerit
ille spũs v̄itat;: docebit vos oẽs
veritatẽ. Nõ eñ loq̃r a semetip=
so: sed q̃cũq; audiet loq̃r/ ⁊ q̃ vẽ=
tura sũt annũciabit vobis. Ille
me clarificabit: q: de meo acci=
ps.65 piet ⁊ annũciabit vobis. Offr.
Jubilate deo vniuersa terra: iubilate
deo vniuersa terra: psalmũ dicite noĩ
ei⁹: vẽite ⁊ audite ⁊ narrabo vob; oẽs
q̃ timet; deũ q̃ta fecit dñs aĩe mee all'.

D Eꝰ q̃ nos p hui⁹ Secre.
sacrificij venerãda ꝯmer=
cia vni⁹ sũmeq; diuinitat; pticipes
eẽ fecisti: p̄sta q̃s: vt sicut tuã co=
gnouimus v̄itatẽ: sic eã dignis
Jo.16 morib⁹ assequamur. Per do. Cõio
ca.B. Cũ venerit paclyt⁹ spũs v̄itatis ille
arguet mũdũ de pctõ ⁊ de iustitia et
de iudicio all'a al'. Postcõ.

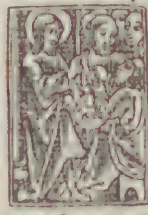
A Desto nobis dñe de⁹ nr̄:
vt p hec q̃ fideliť sũpsim⁹ ⁊ pur=
gemur a vitijs: ⁊ a piculis oib⁹
exuamur. P do. ¶ Do.v.p⁹ pasc.

Introit⁹
V Ocẽ locũ
ditat; an=
nunciate
et audiať
all'a: ãnũ=
ciate vsq;
ad extre=
mũ terre
ps.65 liberauit dñs ppl'm suũ all'a all'.
p̄. Jubilate deo oĩs t̃ra psalmũ dici=
te noĩ ei⁹: date gl'iaz laudi ei⁹. Gl'ia.

D Eus a q̃ bona cũ= Oro.
cta pcedunt: largire sup=
plicib⁹ tuis vt cogitem⁹ te ispirã
te q̃ recta sũt: ⁊ te gubernãte ea=
dẽ faciam⁹. P. Ep'la.b.iaco.ap'li

C Harissimi. Estote facto= 1.c.D.
res verbi ⁊ nõ auditores
tantũ: fallẽtes vosmetip̄os. Q:
si q̃s auditor est v̄bi ⁊ nõ factor:
hic cõparabiť viro consideranti
vultũ natiuitatis sue in speculo.
Cõsiderauit eñ se ⁊ abijt: et sta=
tim oblit⁹ est qualis fuerit. Qui
aũt pspexerit in lege perfecte li=
bertatis ⁊ pmãserit in ea: nõ au=
ditor obliuios⁹ fact⁹/ sed factor
opis hic btũs ĩ facto suo erit. Si
q̃s aũt putat se religiosum eẽ nõ
refrenãs liguã suã/ sed seducẽs
cor suũ: huius vana est religio.
Religio mũda ⁊ imaculata apd
deũ ⁊ patrẽ/ hec est: visitare pu=
pillos ⁊ viduas in tribulatione
eoꝝ: ⁊ imaculatum se custodire
ab hoc sc'lo. All'a. ỹ. Surrexit Eccl'a
xp̄us et illuxit nobis: quos redemit
sanguine suo. All'a. ỹ. Exiui a p̄re Jo.16
et veni in mundũ: iterũ relinquo mũ= ca.F.
dũ ⁊ vado ad patrẽ. Scd'm iohẽm

I N il.t.dixit 26.c.c
Je.disc.suis
Amẽ amen dico
vobis: si quid pe=
tieritis patrez in
noie meo dabit
vobis. Usq; mõ
nõ petistis q̃cq;:
in noie meo. Petite ⁊ accipietis
vt gaudiũ vr̃m sit plenũ. Hec in
puerbijs locut⁹ sum vobis. Ue=
nit hora cũ iã nõ in puerbijs lo=
quar vob; : sed palã de p̄re meo
annũciabo vobis. Illo die i no=
mie meo petet;. Et nũc dico vo=
bis: q: ego rogabo patrẽ de vo=
bis. Ipe eĩ p̄r amat vos: q: vos

me amastis: ⁊ credidistis quia a
deo exiui. Exiui a p̄re ⁊ veni in
mūdū: iterū relinq̄ mundū ⁊ va-
do ad p̄rē. Dicūt ei discipli eiꝰ.
Ecce nūc palā loq̄ris: ⁊ ꝓuerbiū
nullū dicis. Nūc scimꝰ q̄r scis oīa
⁊ nō est opꝰ tibi / vt q̄s te iterro-
get. In hoc credimꝰ q̄r a deo exi-
p̄. 65. sti. Offr. Bn̄dicite gētes dn̄m deū
nr̄m: ⁊ obaudite vocē laudis eiꝰ q̄ po
suit aīam meā ad vitā: ⁊ nō dedit cō-
moueri pedes meos: bn̄dictꝰ dn̄s qui
nō amouit dep̄catiōnē meā ⁊ miām
suam a me all'a. Secreta.

SUscipe dn̄e fidelium p̄ces
cū oblationibꝰ hostiaꝝ: vt p hec
pie deuotiōis officia / ad celestē
p̄. 65. gl'iam trāseamꝰ. P. Cōio. Cāta-
te dn̄o all'a: cātate dn̄o ⁊ bn̄dicite no-
mē eiꝰ: bn̄ nūciate de die in diē salu-
tare eiꝰ all'a all'a. Postcōio.

TRibue nobis dn̄e celestis
mēse v̄tute satiatis: et desiderare
q̄ recta sūt: ⁊ desiderata ꝑcipere.
Per. ¶ In letanijs maioribus.
Statio ad scm̄ petrū. Introitꝰ.

ps. 17

Exaudiuit
de tēplo
sācto suo
vocē meā
all'a: ⁊ cla
mor meꝰ i
cōspectu
eiꝰ introi-
uit in au-
Eodē res eiꝰ all'a all'a. ps. Diligā te dn̄e
fortitudo mea: dn̄s firmamētū meū
et refugiū meū ⁊ liberator meꝰ. Gl'ia
p̄ri. In hoc offi. nō dr̄ Gl'a i ex-
celsis deo: neq̄ Credo. Oratio.

PResta q̄s oīps deꝰ: vt q̄ in
afflictiōe nr̄a de tua pieta
te ꝯfidimꝰ: ꝯtra aduersa oīa tua
semp ꝓtectiōe muniamur. Per.

Epl'a beati iacobi ap̄li. 5.c.

CHarissimi. Cōfitemini al
terutrū p̄ctā v̄ra: ⁊ orate ꝓ inui-
cē vt saluemini. Multū em̄ valet
deprecatio iusti assidua. Helyas
homo erat similis nobis passibi
lis / et oratiōe orauit: vt nō plue-
ret sup terram: ⁊ nō pluit annos
tres / ⁊ menses sex. Et rursū ora-
uit ⁊ celū dedit pluuiam: ⁊ terra
dedit fructū suum. Si q̄s aūt ex
vobis errauerit a v̄itate ⁊ ꝯuer-
terit q̄s eū / scire debet qm̄ q̄ cō-
uerti fecerit p̄ctōrē ab errore vie
sue / saluabit aīam eiꝰ a morte: et
operit multitudinem p̄ctōꝝ.
All'a. v. Confitemini dn̄o qm̄ bonꝰ: p̄.
quoniā in seculum misericordia eiꝰ.

Scd̄m Lucam.
IN illo t. Di- ii
xit iesus di
scipulis suis.
Quis vestrū ha-
bebit amicum: et
ibit ad illum me-
dia nocte: et di-
cet illi. Amice accōmoda michi
tres panes / qm̄ amicus meꝰ ve-
nit de via ad me: ⁊ nō habeo q̄d
ponā ante illū. Et ille deintꝰ re-
spōdens dicat. Noli mihi mole-
stus esse: iā ostiū meū clausū est
et pueri mei mecū sunt in cubili:
non possum surgere ⁊ dare tibi.
Et ille si p̄seuerauerit pulsās di-
co vobis ⁊ si nō dabit illi surgēs
eo q̄ amicus eiꝰ sit: ꝓpt improbita
tē tn̄ eiꝰ surget ⁊ dabit illi quot-
quot habet necessarios. Et ego
dico vobis. Petite ⁊ dabit vobis /
q̄rite ⁊ inuenietis / pulsate et apiet
vobis. Ois eni q̄ petit accipit:

et q̄ q̄rit iuenit: ⁊ pulsanti apiet.
Quis aūt ex vobis patrē petit
panē: nunq̄d lapidem dabit illi?
Aut piscē: nūq̄d p̄ pisce dabit il
li serpentē? Aut si petierit ouū:
nūquid porriget illi scorpionē?
Si ḡ vos cū sitis mali nostis bo-
na data dare filijs vr̄is: quanto-
p.108. magis pat̄ vr̄ de celo dabit spm̄
bonū petētib⁹ se? Offer. Confite-
bor dño nimis in ore meo: et i medio
multorū laudabo eū: q̄ astitit ad de-
xterā paupis: vt saluā faceret a p̄se-
quētibus aīam meā all'a. Secreta.
Hec munera q̄s dn̄e: ⁊ vin-
cula nr̄e prauitatis absol-
Lu. 11 uāt: ⁊ tue nob̄ mie dona p̄ciliēt.
ca. B. P. Co. Petite ⁊ accipietis: q̄rite et
iuenietis: pulsate ⁊ apiet vobis: omis
eñ q̄ petit accipit: ⁊ qui q̄rit iuenit: ⁊
pulsanti aperietur all'a. Postcōio.
Uota nr̄a q̄s dn̄e pio fauo
re p̄seq̄re: vt dū dona tua
in tribulatiōe p̄cepim⁹ de p̄sola-
tiōe nr̄a i tuo amore crescamus.
P do. ¶ In vigi. ascē. dn̄i offici-
um misse ⁊ orones dn̄r de dn̄ica
p̄terita: p̄ter ep'lam ⁊ euā. vt infra
¶ Si vo i dicta vigil. fuerit ali-
quod fes. simplex: fit de ipso fes. tm̄
p̄mēo. i missa. Qd si fuerit fes. so
lēne: mis. dr de fes. ⁊ fit p̄mēo. de
vigi. ¶ Si aūt fue. fes. duplex de
4. ca. eodē fit missa: ⁊ nulla p̄mēo. de
C. vigi. Ep'la ad ephesios.
Fratres. Unicuiq̄ nostrū
data est gr̄a s̄m mēsurā donatio
nis xp̄i. Propt̄ qd dicit. Ascen-
dēs in altū/ captiuā duxit capti-
uitatē: dedit dona hoib⁹ Qd
aūt ascēdit q̄d est/ nisi q̄ ⁊ descē
dit primū in iferiores p̄tes t̄re?
Qui descēdit/ ipe est: ⁊ q̄ ascēdit
sup oēs celos: vt adipleret oia. Et
ipse dedit q̄sdā q̄dē ap'los/ q̄sdā
aūt p̄phetas: alios vo euāgeli-
stas. Alios aūt pastores et do-
ctores: ad p̄sūmatiōnē sctōrū in
op⁹ ministerij: i edificatiōnē cor
poris xp̄i. Donec occurram⁹ oēs
i vnitatē fidei ⁊ agnitōis filij dei
i virū p̄fectū: i mēsurā etatis: ple-
nitudinis xp̄i. Scd̄m Iohannē.

In illo tp̄e. 17. ca.
Subleua- A.
tis iesus ocl'is in
celū dixit. Pr̄ve
nit hora clarifica
filiū tuū: vt filius
tuus clarificet te.
Sicut dedisti ei
ptātē oīs carnis: ⁊ oē qd dedisti
ei det eis vitā eternā. Hec est au
tē vita et̄na: vt cog̃scāt te solum
deū verū: ⁊ quē misisti iesū xp̄m.
Ego te clarificaui sup t̄rā: opus
p̄sūmaui qd dedisti mihi vt faci-
am. Et nūc clarifica me tu pater
apud temetipsum: claritate quā
habui priusq̄ mūdus esset apd
te. Manifestaui nomē tuū hoi-
bus: q̄s dedisti mihi de mundo.
Tui erāt ⁊ mihi eos dedisti: ⁊ ser
monē tuū s̄uauerūt. Et nūc cog̃-
uerūt q̄ oīa q̄ dedisti mihi abs te
sūt. Q̄r v̄ba q̄ dedisti mihi: dedi
eis. Et ipsi acceperūt ⁊ cog̃uerūt
vē/ q̄ a te exiui: ⁊ crediderūt q̄
tu me misisti. Ego pro eis rogo
nō p̄ mundo rogo: sed p̄ his q̄s
dedisti mihi q̄ tui sunt. Et mea
oīa tua sunt: ⁊ tua mea sunt. Et
clarificat⁹ sum in eis: ⁊ iam non
sum in mundo. Et hi in mundo
sunt: et ego ad te venio.
¶ In festo ascē. dn̄i. Introitus.

Act. 1 ca. B.

Viri galilei qd admiramini aspiciētes i celū all'a quemadmodū vidistis euz ascēdētē i celū ita veniet all'a all'a all'a. ps.

Eodē Cūq3 iturerent in celū eūtem illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos i vestib9 albis q̄ 7 dixerūt. Gloria. Or.

Concede q̄s oēs de9: vt q̄ hodierna die vnigenitū tuū redēptorē nr̄m ad celos ascēdisse credim9: ipsi q̄q3 mēte i celestib9 hitem9. P eū. Lec. actuū aplor.

1.c.A. Primū qdez sermonē feci de oib9 o theophile q̄ cepit iesus facere 7 docere/ vsq3 in diē q̄ p̄cipiēs aplis p spm̄ sanctū q̄s elegit assumpt9 est. Quib9 7 p̄buit seipm̄ viuū post passionez suā in multis argumētis/ p dies q̄dragita apparēs eis 7 loquēs de regno dei. Et cōuescēs precepit eis ab hierosolymis ne discederēt sed expectarēt p̄missionē patris quē audistis inquit p os meū. Q2 iohānes qdē baptizauit aqua/ vos aūt baptizabimini spiritu sancto: non post multos hos dies. Igit qui cōuenerāt: interrogabāt eum dicētes. Dñe si i tpe hoc restitues regnū isrl? Dixit aūt eis. Nō est vestrū nosse tpa vel momenta q̄ pater posuit in sua potestate: sed accipietis v̄tutē supuenientē spiritussancti in vos/ et eritis michi testes in hierusalē/ et in oi iudea/ 7 samaria/ 7 vsq3 ad vltimū terre.

Et cū hoc dixisset/ vidētib9 illis eleuat9 ē: 7 nubes suscepit eū ab oculis eoꝝ. Cūq3 iturerent i celū eūtē illū: ecce duo viri astiterūt iuxta illos in vestibus albis/ qui 7 dixerūt. Viri galilei qd statis aspiciētes in celū. Hic iesus qui assumpt9 est a vobis i celū: sic veniet/ quēadmodū vidist' eū: eūtem in celū. All'a. v. Ascēdit de9 i iubilatiōe: et dñs in voce tube. Alleluya. v. Dñs in syna in sctō ascendens in altum: captiuā duxit captiuitatem. p̄.46. p̄.67.

Scdm̄ Marcum.

In illo tpe. Recumbētib9 vndecim discipulis apparuit illis iesus/ et exprobrauit incredulitatē illoꝝ et duriciaz cordis: q2 his qui viderāt eū resurrexisse a mortuis nō crediderunt. Et dixit eis. Euntes in mundū vniuersum: predicate euangeliū oī creature. Qui crediderit et baptizat9 fuerit salu9 erit. Qui vero nō crediderit cōdēnabit. Signa autē eos q̄ crediderint: hec sequent. In noie meo demonia eiicient: linguis loquent nouis/ serpentes tollēt. Et si mortiferū qd biberint: nō eis nocebit. Super egros man9 iponēt 7 bñ habebūt. Et dñs qdē iesus postq3 locut9 est eis/ assumpt9 est in celū 7 sedet a dextris dei. Illi aūt profecti/ p̄dicauerūt vbiq3 dño cooperāte: 7 s̄monē ꝯfirmante: sequētib9 signis. 16.ca. C.

Off. Viri galilei quid admiramini aspiciētes in celum: hic iesus qui assumpt9 est a vo- Act. 1 ca. B.

bis in celū sic veniet quēadmodū vidistis eū ascēdētē in celū all'a. Sec.

SUscipe dñe munera que p filij tui gloriosa ascēsione deferimus: et cōcede ppici⁹: vt a p̄sentib⁹ piculis liberemur: et ad vitā pueniam⁹ etnā. Per eūdē. Prefatio. Per xp̄m dñz nostrū. Qui post resurrectionē suā. Et dr̄ qtidie vsqz ad vigil'. pētheco. exclusiue. Infra actionē. Cōicātes et diē sacratis. Et dr̄ p oct. tm̄

p.67. Cōio. Psallite dño q ascēdit sup celos celoꝝ ad orientē all'a. Postcō.

PResta nobis q̄s oṕs et misericors deus: vt q̄ visibilib⁹ mysterijs sumēda pcepim⁹: inuisibili cōsequamur effectu. P do. Infra oct. ascensio. qtidie dr̄ missa de ascē. nisi festū occurrat pterq̄ de dñica q̄ infra octa. occurrit. Dñica infra oct. ascēsionis. Ad missam. Introitus.

p̄o26.

Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te all'a tibi dixit cor meū quesiui vultū tuū vultū tuū dñe requirā / ne auertas faciē tuā a me all'a all'a. Ps. Dñs illuminatio mea et salus mea quē timebo. Glia patri. Sicut erat. Or.

Eodē

OMnip̄s sempiterne de⁹ fac nos tibi semper et deuotā gerere volūtatē et maiestati tue sincero corde fuire. P. Ep'la bti petri apl'i.

1.4.c. B

KHarissimi. Estote prudētes et vigilate in orōnib⁹: āte oia aūt mutuā in vobismetipsis charitatē cōtinuā hn̄tes: q charitas opit multitudinē pctōꝝ. Hospitales inuicē: sine murmuratiōe. Unusquisqz sicut accepit grām i alterutrū illā administrātes: sicut boni dispēsatores multiformis grē dei. Si quis loquit: quasi sermones dei. Si q̄s ministrat: tāq̄ ex virtute quā administrat de⁹. Ut in oīb⁹ honorificet de⁹ p iesuz xp̄z dñm nr̄m. All'a. ℣. Regnabit dñs sup oēs gētes de⁹ sedet sup sedē sanctā suā. All'a. ℣. Non vos relinquā orphanos: vado et venio ad vos et gaudebit cor vr̄m. Scd̄m iohānē.

IN illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Cū venerit paraclyt⁹ quē ego mittā vobis a patre spm̄ xitatis q a p̄re pcedit: ille testioniū phibebit de me Et vos testimoniū phibebitis: q ab initio mecū estis. Hec locut⁹ sū vobis: vt nō scādalizemini. Absqz synagogis faciēt vos. Sed venit hora vt ois q interficit vos / arbitret obsequiū se p̄stare deo. Et hec faciēt vobis: q nō nouerūt patrem neqz me. Sed hec locut⁹ sum vobis: vt cū venerit hora eoꝝ reminiscamini: quia ego dixi vobis. Offer. Ascēdit de⁹ in iubilatione: et dñs in voce tube all'a. Sec.

SAcrificia nos dñe immaculata purificēt / et mētib⁹ nr̄is supne grē dēt vigorē. P. Cōio. Pr̄ cum essem cū eis ego fuab. eos q̄s dedisti mihi all'a: nūc aūt ad te venio / nō rogo vt tollas eos de mūdo: sed vt ser-

nes eos a malo all'a all'a. Postcõio

Repleti dñe munerib⁹ sacris: da q̄s: vt in grãtiaꝝ sẽp actiõe maneam⁹. p d. ¶ Die veneris post oct. ascẽ. si fes. nõ fue. missa agif de do. p̄terita. ¶ In vigil. pẽthe. post. iij. hora ppetẽti eius cõuenientes ad ecclam dicũt q̄ cõpleta: sacer. ⁊ ministri iduti ⁊ facta reuerẽtia añ altare i locis suis sedẽt. Postea legũt pphetie sine titu. In fine pphetiarũ dñr orões sine Flectam⁹ genua. Prophetie oẽs ⁊ tractus dñr de sabba. sctõ. Prophetia. j.

In dieb⁹ illis. Tẽtauit de⁹ abraã. Et est. iij. pphetia. ibidẽ in ordie. Post cui⁹ finẽ dr seq̄ns

Deus q̄ i abrae famuli (or. tui ope hũano gñi obedientie exẽpla p̄buisti: cõcede nob̄ ⁊ nr̃e volũtatis prauitatẽ frãgere: ⁊ tuoꝝ p̄ceptoꝝ rectitudinẽ i oib⁹ adiplere. P. Prophetia. ij.

In dieb⁹ illis. Factũ ẽ i vigilia matuti ⁊c. Et est. iiij. ibid. Post quã dr Tract. Cãtem⁹ dño. ⁊c. vt ibi. Deinde seq̄tur or.

Deus q̄ in primis tpib⁹ ĩpleta miracula noui testamẽti luce reserasti: vt ⁊ mare rubrũ/ forma sacri fontis existeret/ et liberata plebs ab egyptiaca seruitute/ xp̄iani ppl'i sacra p̄ferret: da vt oẽs gẽtes israelis priuilegiũ merito fidei cõsecute/ sps tui participatiõe regenerent. P. In vni. eiusdem. Prophetia. iij.

In dieb⁹ il. Scripsit moyses cãticũ. Et ẽ pphetia. v. ibidẽ in ordine. Post quã dicitur Tractus. Attede celum. ⁊c. vt illic signat. Deinde Oratio.

Deus glificatio fideliũ ⁊ vita iustoꝝ: q̄ p moysen famulũ tuũ nos q̄z modulatiõe sacri carminis erudisti: vniuersis gẽtib⁹ mie tue mun⁹ operare/ tribuẽdo btitudinẽ/ auferẽdo terrorẽ: vt qđ pnũciatũ est ad suppliciũ: i remediũ trãsferat etnũ. P.

Apphẽdẽt Prophe. iiij. septẽ mulieres virũ vnũ. Et est. viij. ibidem. Post quam dr Trac. Uinea facta ẽ. illic sign'.

Omnips sem- Deide dr or. piterne de⁹: q̄ p vnicũ filium tuũ eccl'e tue demõstrasti te esse cultorẽ: vt oẽm palmitẽ fructũ i eodẽ xp̄o tuo q̄ vera vitis est afferẽtẽ clemẽter excolẽs/ fruct⁹ afferat ãpliores: fidelibus tuis q̄s velut vineã ex egypto p fontem baptismi trãstulisti: nulle pctõꝝ spine p̄ualeãt: vt spũs tui sctificatõe mũiti: ppetua fruge ditẽt. p eũdẽ. In vni. eius. Prophe. v.

Audi isrl' mãdata vite auxib⁹ pcipe: vt scias. Et ẽ ibidẽ. vi. Post quã dr or.

Deus q̄ nobis p pphetaꝝ ora p̄cepisti tpalia relinq̄re/ atq̄z ad etna festinare: da famulis tuis/ vt q̄ a te iussa cog̃uim⁹: iplere celesti inspiratiõe valeamus. P.

In dieb⁹ illis. Prophe. vj. Facta ẽ sup me man⁹ dñi. ⁊c. Et est ibidẽ. vij. Post quã dr

Domine de⁹ v̄tutũ/ q̄ (or. collapsa reparas/ ⁊ reparata cõseruas: auge pp'los in tui nois sctificatiõe renouãdos: vt oẽs q̄ sacro baptismate diluunt sp tua ispiratiõe dirigant. P d.

¶ His finit' descẽdẽdo ad fontes cãtat Tract⁹. Sicut ceruus.

vtē.i sab.sctō. Deide ad fōtes dr
Dñs vobiscū. ℟. Et cū spū tuo.
C Oncede q̄s ops (Orō.
deꝰ vt q̇ solēnitatē doni
scti spūs colimꝰ: celestibꝰ deside
rijs accēsi/fontē vite sitiamꝰ. P.
in vni. eius. Deide pcedit ad bñ
dictione fontiū. Ubi vō nō fue-
rint fontes: tractꝰ ⁊ orō: ⁊ bñdi-
ctio fontiū ptermittunt: sed fini-
ta orone Dñe deꝰ vtutū. sacerd.
casula deposita cū ministris āte
altare pcūbit: et fratres alij stāt
erecti: et cātāt letanie a duobus
fratribus in medio chori vtroqꝫ
choro idē sit rñdente. ¶ Deruē
to aūt ad Peccatores/te rogamus
audi nos. sacer. ⁊ mistri ad vesti-
ariū reuertētes solēnit induunt
⁊ luminaria circa altare accēdūt.
¶ Peruēto aūt ad Kyrie el. le-
taniarū. Kyrie el. a choro p mis-
sa solēnit incipit. Quo icepto sa
cer. ex vestiario cū mistris rediēs
facit ɔfessionē debitā i loco ɔsue
to. Et ascēdēs postmodū ad al-
tare: finito Kyrie el. icipit solēni
ter Glia i excel. Et cāpana pul-
satur. Postea more ɔsueto dicit
Dñs vobiscum. Oratio.
P Resta q̄s ops deꝰ: vt cla-
ritatꝫ tue sup nos splēdor effulu-
geat: ⁊ lux tue lucis corda corū/
q̇ p grām tuam renati sunt spūs
scti illustratiōe ɔfirmet. P d. In
vnita. eiusdem. Lec. act. aplōr.
19.c.a I N diebꝰ illis. Factū ē aūt
cū apollo esset corinthi: et
paulꝰ pagratꝫ supioribꝰ ptibus
veniret ephesuz/⁊ iueniret q̇sdā
de discipulis: dixit ad eos. Si
spm̄ sanctū accepistis credētes?
At illi dixerūt ad eū. Sed neqꝫ
si spūs sctūs est/audiuimꝰ. Ille
vō ait. In q̇ ergo baptizati estis?
Qui dixerūt i iohānis baptisma
te. Dixit aūt paulꝰ. Johānes ba
ptizauit baptismo pnie populū:
dicēs in eū q̇ vēturus esset post
ipm/vt crederēt hoc est in iesuz.
His auditꝭ/baptizati sunt i noie
dñi iesu. Et cū imposuisset illis
manꝰ paulꝰ: spūs sctūs venit sup
eos. Et loq̄bant varijs linguis
⁊ pphetabāt. Erāt aūt oēs viri
fere duodeci. Introgressus aūt
paulꝰ i synagogā cū fiducia: loq̄
bat p tres mēses disputās ⁊ sua-
dēs de regno dei. Deide a duo-
bus fratribꝰ dr: Alla. et chorꝰ re p.117
petit Alla. Postea sequit ℣. Cō-
fitemini dño qm̄ bonꝰ: qm̄ i sclm mia
eiꝰ. Quo a duobꝰ fratribꝰ pdictꝰ
decātato: nō repetitur Alla. sed
L imediate dicit Tractꝰ. p.117
Audate dñm oēs gētes: ⁊ col
laudate eū oēs ppli. ℣. Qm̄ cōfirma-
ta est sup nos mia eiꝰ: ⁊ vitas dñi ma
net in etnū. Ad euāgeliū nō por-
tant luminaria: sed incēsum tm̄.

Scdm iohānē. 14.c
I N illo tpe. B.
Dixit iesꝰ
discipulis suis.
Si diligitis me:
mādata mea ser-
uate. Et ego ro-
gabo patrem/ et
aliū paraclytum dabit vobis vt
maneat vobiscū in etnū: spm̄ ve-
ritatis quē mūdus nō pōt acci-
pere/qr non videt eū nec scit eū.
Uos aūt cognoscetis euz qr apud
vos manebit/⁊ i vobis erit. Nō
relinquā vos orphanos: veniaꝫ
ad vos. Adhuc modicū: ⁊ mūdꝰ

lā nō me videt. Vos aūt videbitis me: q2 ego viuo: ⁊ vos viuetꝫ. In illo die vos cognoscetis: q2 ego suꝫ in p̄re meo ⁊ vos i me/ et ego i vobis. Qui habet mādata mea ⁊ ſuat ea: ille ē q̄ diligit me Qui aūt diligit me: diliget a pa
P. 103. tre meo. Et ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meip̄m. Offer. Emitte sp̄m tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabꝫ faciē tre: sit gl'ia dñi i scl'a all'a. Secr.

Munera q̄s dñe oblata sctifica: ⁊ corda nr̄a scti sp̄us illustratiōe emūda. P. In vnitate eius. Pfacio. P xp̄m do. no. Qui ascēdēs sup oēs ce. Infra actionē. Cōicātes ⁊ diē sacra. Alia infra actionē. Hāc igit oblationē seruitutꝫ nr̄e. Et dr̄ p totā oct.
Joh. 7. c. F Coio. Ultio festiuitatꝫ die dicebat iesus: q̄ in me credit flumina de vētre ei9 fluēt aq̄ viue: hoc aūt dixit de sp̄u quē accepturi erāt credētes i eū all'a

Postcō. Sancti sp̄us (all'a. dñe corda nr̄a mūdet infusio: ⁊ sui roris intima aspsiōe fecūdet. P. In vni. eiusd. Et dr̄ ir. post missam. In die pēthecostes.

Statio ad sctm̄ petrū. Introit9.

Spūs dñi repleuit orbē terrarū all'a: et hoc qd ꝯtinet oia sciētiā habet vocis all'a all'a all'a. Ps. Oim em̄ artifex oēm habēs ṽtutē oia ꝓspiciēs. V. Gloria. Oro. Sap. 1. c. B. Eodē

Deus q̄ hodierna die corda fideliū sancti sp̄us illustratiōe docuisti: da nobis in eodē spiritu recta sapere: ⁊ de eius semper consolatione gaudere. Per. In vnitate eiusdem.

Lectio actuum apostoloꝝ.

In diebus illis. Dum cō- 2. c. A
plerentur dies penthecostes: erant oēs discipuli pariter in eodem loco. Et factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spiritus vehementis: et repleuit totam domuꝫ vbi erant sedentes. Et apparuerunt illis dispartite lingue tanq̄ ignis: seditq̄ supra singulos eoꝝ. Et repleti sunt oēs spiritu sancto: ⁊ ceperūt loqui varijs linguis/ prout sp̄us sanct9 dabat eloq̄ illis. Erant autē in hierusalē habitātes iudei viri religiosi: ex oi natione que sub celo est. Facta autem hac voce ꝯuenit multitudo et mente ꝯfusa est: qm̄ audiebat vnusq̄sq̄ lingua sua illos loquētes. Stupebāt autē oēs: ⁊ mirabantur dicētes. Nōne ecce oēs isti qui loquunt galilei sunt? Et quomodo nos audiuim9 vnusquisq̄ linguā nostrā/ in qua nati

sumus: Parthi ⁊ medi ⁊ elami-
te. ⁊ q̄ habitāt mesopotamiā iu-
deā ⁊ capadociā pontū ⁊ asiam/
phrygiā ⁊ pāphiliā/egyptum et
partes libie/q̄ est circa cyrenē et
aduene romani. Judei quoqꝫ et
ꝓseliti cretes ⁊ arabes : audiui-
mus eos loq̄ntes nr̄is linguis:
magnalia dei. Alla, ℣. Emitte spi
ritū tuū ⁊ creabunt: ⁊ renouabis fa-
Eccl'a cie terre. Alla, ℣. Ueni sancte spūs
reple tuoꝝ corda fideliū: ⁊ tui amo-
ris in eis ignē accende. Sequentia.

SAncti spirit⁹ adsit nobis
gr̄a. Que corda nr̄a sibi fa
ciat habitacula. Expulsis inde
cūctis vitiis spiritalib⁹. Spūs
alme illustrator cordium. Horri
das nr̄e mētis purga tenebras.
Amator sctē sensatorū semp co
gitatuū. Infunde vnctionē tuā
clemēs nr̄is sensib⁹. Tu purifi-
cator oīm flagitioꝝ spūs. Puri
fica nr̄i oculū iterioris hoīs. Ut
videri supm⁹ genitor possit a no
bis. Mundi cordis quē soli cer
nere possunt oculi. Prophetas
tu inspirasti: vt p̄conia xp̄i preci
nuissent iclyta. Apl'os ꝯfortasti
vti tropheū xp̄i p totū mūdū ve
herent. Q̄n machinā p ꝟbū suū
fecit: de⁹ celi terre mariū. Tu su
per aq̄s: fotur⁹ eas/ numen tuū
expādisti spūs. Tu aiab⁹ viuifi-
cādis aq̄s fecūdas. Tu aspiran
do: das spiritales esse homies.
Tu diuisum p linguas mundū:
et rit⁹ adunasti dn̄e. Idolatras
ad cultū dei: reuocas magistro-
rū optime. Ergo nos supplican
tes tibi: exaudi ꝓpicius sctē spi-
ritus. Sine quo p̄ces oēs casse
creduntur: ⁊ idigne dei auribus.
Tu q̄ oīm sctoꝝ sctōs. Tui nu-
minis docuisti istinctu āplectē-
do spūs. Ipse hodie apl'os xp̄i
donās munere isolito: ⁊ cunctis
iaudito seculis. Hūc diē glorio-
sum fecisti alla. Alia seqn. infra octaui.

VEni sancte spi-
ritus: ⁊ emitte celitus lu-
cis tue radiū. Ueni pat paupe-
rū: veni dator munerum/veni lu
men cordiū. Cōsolator optime:
dulcis hospes aie/dulce refri-
geriū. In labore reqes/ in estu
tēperies/in fletu solatiū. O lux
btissima: reple cordis itima tuo
rū fideliū. Sine tuo numine: ni-
hil est in lumie/nihil est inoxiū.
Laua qd̄ est sordidum/riga qd̄
est aridū/sana qd̄ est sauciū. Fle
cte qd̄ est rigidū: foue qd̄ est fri-
gidū/ rege qd̄ est deuiū. Da tu-
is fidelib⁹: in te ꝯfidentib⁹/sacrū
septenariū. Da ꝟtutis meritū/
da salutis exitū/ da ꝑenne gau-
diū. Amen. Scd'm Johannem.

IN illo tpe.
Dixit ies⁹
discipl'is suis Si
q̄s diligit me: ser
monē meū serua
bit. Et pr̄ me⁹ di
liget eū: ⁊ ad eū
veniem⁹ ⁊ man-
sionē apd̄ eum faciem⁹. Qui nō
diligit me: s̄mōes meos nō fuat.
Et sermonē quē audistis/ nō est
meus: sed ei⁹ qui misit me pr̄is.
Hec locut⁹ sum vobis: apd̄ vos
manēs. Paraclyt⁹ aūt spūsan-
ctus quē mittet pr̄ in noie meo:
ille vos docebit oia/et suggeret
vobis oia q̄cūqꝫ dixero vobis.
Pacē relinquo vobis: pacē meā

do vob[is]. Nō quō mūd⁹ dat: ego
do vob[is]. Nō turbet̃ cor vr̄z: neq̄
formidet. Audistis q2 ego dixi
vobis/ vado & venio ad vos. Si
diligeret[is] me gauderet[is] vtiq̄/ q2
vado ad prēz: q2 pr̄ maior me est
Et nūc dixi vobis priusq̄ fiat: vt
cū factum fuerit credatis. Jā nō
multa loquar vobiscū. Venit eñ
princeps mūdi hui⁹: & i me nō hz
q̄cq̄. Sed vt cognoscat mūdus
q2 diligo patrē: & sicut mandatū
dedit mihi pater: sic facio. Et dr̄
p.67. Credo p totā oct. Offer. Confir-
ma hoc de⁹ qd̄ opatus es in nobis a
tēplo sctō tuo qd̄ est in hierl'm: tibi of-
ferēt reges munera all'a. Secreta.
Munera q̄s dñe oblata san
Act. 2 ctifica: & corda nr̄a sancti
ca. A. spūs illustratōe emūda. P do. in
vni. eius. Cōio. Fact⁹ ē repēte de ce
lo son⁹ aduenīēt[is] spūs vehemēt[is] vbi
erāt sedētes all'a: & repleti sūt oēs spū
sctō loq̄ntes magnalia dei all'a all'a.
Sancti spūs dñe Postcō.
corda nr̄a mūdet infusio: &
sui roris itima aspersiōe fecun-
det. P do. In vni. eius. ¶ Infra
oc. pentheco. nō fit de aliquo alio
festo: sed post octauā celebrātur.
¶ Feria secūda. Statio ad san-
ctū petrū ad vincula. Introitus
p.80.

Cibauit eos ex
adipe frumenti
all'a: et de petra
melle saturauit
Eodē eos all'a all'a al-
leluya. Ps. Exulta
te deo adiutori nostro: iubilate deo
iacob. Gloria patri. Oratio
Deus qui apl'is tuis sctm̄
dedisti spm̄: ↄcede plebi tue pie
petitōis effectū: vt qb⁹ dedisti fi-
dē largiar[is] & pacē. Per do. In
vni. eiusdē. Lectio actuū aplor. 10.ca.
In diebus illis. Aperiens F.
petrus os suum dixit. Vi-
ri fratres & pr̄es / nobis p̄cepit
dñs p̄dicare pplo & testificari: q2
ipē est q̄ ↄstitut⁹ est a deo iudex
viuor & mortuor. Huic oēs p-
phete testimoniū phibēt / remis-
sionē pctōr accipe p nomen ei⁹:
oēs q̄ credūt i eū. Adhuc loquē
te petro vba hec: cecidit spūs sā
ct⁹ sup oēs q̄ audiebāt vbū. Et
obstupuerūt ex circūcisiōe fide-
les q̄ venerāt cū petro: q2 & i na-
tiones grā spūs scti effusa ē. Au
diebāt eñ illos loq̄ntes linguis:
& magnificātes deū. Tūc rn̄dit
petr⁹. Nūq̄d aquā q̄s phibē pōt
vt nō baptizētur hi / q̄ spm̄ sctm̄
acceperūt sicut & nos? Et iussit
eos baptizari: in noīe dñi nr̄i ie-
su xp̄i. All'a. V. Loq̄bant varijs lin
guis apl'i magnalia dei. All'a. V. Act. 2
Veni scte spūs. Infra octa. quoti ca. A.
die dr̄ seq̄ntia: scz Scti spūs. vel
Veni scte spūs. Scdm̄ Johēm.

In il. t. Di- 3.c.B
xit iesus di
scipl'is suis. Sic
de⁹ dilexit mūdū
vt filiū suū vnige
nitū daret: vt oīs
q̄ credit i illū nō
pereat: sed habe-
at vitā eternā. Nō eñ misit deus
filiū suū i mūdū vt iudicet mūdū:
sed vt saluet̃ mund⁹ p ipm̄. Qui
credit i eū nō iudicatur. Qui au
tē nō credit: iā iudicat⁹ est: q2 nō
credit in noīe vnigeniti filij dei.
Hoc est aūt iudiciū q2 lux venit
in mūdū: & dilexerūt hoīes mag[is]

tenebras q̄ȝ lucē. Erāt ei eoꝝ ma
la opa. Oīs eñ q̄ male agit odit
lucē/ ꝛ nō venit ad lucē/ vt nō ar=
guāť opa ei⁹. Qui aūt facit ꝟita
tē/ vēit ad lucē vt mālfestēť opa
p.17. ei⁹: q2 i deo sūt facta.. Offr. Jnto
nuit de celo dn̄s ꝛ altissim⁹ dedit vo=
cē suā: ꝛ appuerūt fōtes aquaꝝ all'a.
Propici⁹ q̄s dn̄e hec Sec
dona sctifica: ꝛ hostie spi=
ritalis oblatōe suscepta: nosmet=
ipos tibi pfice mun⁹ etnū. p. Cō.
Iohā. Spūs sctūs docebit vos all'a q̄cunq̄
14.ca. Adixero vob; all'a all'. Postc.
D. Adesto dn̄e q̄s pplo tuo:
ꝛ quē mysterijs celestib⁹ imbui=
sti: ab hostiū furore defende. P.
Fer. iij. Statio ad. s. anastasiā
Eccle vox. Accipite iocūditatē
glie vr̄e all'a: grās
agētes deo all'a: q̄
vos ad celestia re=
gna vocauit all'a al'.
p.77. all'a. ps. Attēdite pple me⁹ legē meā
iclinate aurē vr̄az i ꝟba or; mei. Gl'a.
Adsit nob; q̄s dn̄e Orō.
virt⁹ spūs scti: q̄ ꝛ corda
nr̄a clemēter expurget: ꝛ ab oib⁹
tueať aduersis. Per. Jn vnitate
eiusdē. Lectio actuū apl'orum.
8.c.C. In dieb⁹ illis. Cū audissēt
apli q̄ erāt hierosolymis/
q2 recepisset samaria verbū dei:
miserūt ad eos petrū ꝛ iohānē.
Qui cū venissent orauerunt pro
ipsis: vt acciperēt spiritū sanctū
Nondum enim in queq̄ȝ illorum
venerat: sed baptizati tm̄ erant
in noie dn̄i iesu. Tunc iponebāt
manus sup illos: et accipiebant
Iohā. spm̄ sctm̄. All'a. ꝟ. Spūs sctūs do=
14.ca. cebit vos q̄cūq̄ dixero vob;. All'a.
D. ꝟ. Ueni scte spūs. Scdm Johēm.

In illo tpe. 10.c.
Dixit iesus
discipulis suis.
Amē amen dico
vobis: q̄ nō itrat
p ostium in ouile
ouiū: sed ascēdit
aliūde: ille fur est
et latro. Qui autē itrat p ostiū:
pastor est ouiū. Huic ostiarius
aperit: et oues vocē ei⁹ audiūt.
Et pprias oues vocat noiati: et
educit eas. Et cū pprias oues
emiserit/ ante eas vadit: ꝛ oues
illū sequunť / q2 sciūt vocē eius.
Alienū aūt nō sequunť sed fugi=
unt ab eo: q2 nō nouerūt vocem
alienoꝝ. Hoc puerbiū dixit eis
iesus. Jlli aūt nō cognoueřt q̄d lo=
q̄ref eis. Dixit ḡ eis iteꝝ iesus.
Amē amē dico vobis: q2 ego sū
ostiū ouiū. Oēs q̄tq̄t āte me ve=
neřt: fures fueřt ꝛ latrones: sȝ nō
audieřt eos oues. Ego sū ostiū:
p me si q̄s itroierit saluabif. Et
igredief ꝛ egredief: ꝛ pascua in=
ueniet. Fur nō venit nisi vt furef
ꝛ mactet ꝛ pdat. Ego veni vt vi=
tā habeāt: ꝛ abūdātius habeāt.
Offr. Portas celi apuit dn̄s: ꝛ pluit p.77.
illis mānavt ederēt: panē celi dedit il
lis: panē āgeloꝝ māducauit hō all'a.
Purificet nos q̄s Secre.
dn̄e muneř pn̄t; oblatio:
ꝛ dignos sacra pticipatōe effici=
at. P d. Cōio. Spūs q̄ a pr̄e pcedit Jo.15
all'a: ille me clarificabit al'. al'. Postc. ca. B.
Mentes nr̄as q̄s dn̄e spūs
sanctus diuinis reparet
sacramēt; q2 ipē est remissio oiȝ
pctōꝝ. P do. Jn vnitate eiusdē.
Feria. iiij. Statio ad sanctam
Mariam maiorem. Introitus.

Eodē

DE⁹ dū egredieris corā populo tuo allā iter faciens eis allā hitās in illis allā allā. ps Exurgat de⁹ ⁊ dissipentur inimici ei⁹: ⁊ fugiāt q̇ oderūt eū a facie ei⁹. Glia. Post kyrie el. absolute dr sine Dñs vobiscum. Orē⁹. Et nō dr Flectam⁹. Oro.

Mentes nr̄as q̄s dñe paraclyt⁹ q̇ a te pcedit illuīet ⁊ inducat i oēm sicut tu⁹ pmisit fili⁹ veritatē. Qui te. In vni. eiusd.

2.c.B Lectio actuum aplorum.

In diebus illis. Stans petrus cū vndeci leuauit vocē suā: ⁊ locut⁹ est eis. Uiri iudei ⁊ q̇ habitatis hirlm vniuersi hoc vobis notū sit: et aurib⁹ pcipite verba mea. Nō em̄ sicut vos estimatis hi ebrij sūt: cū sit hora diei tertia Sed hoc est qd dictū est p pphetam iohel. Et erit in nouissimis dieb⁹ dicit dñs: effundā de spū meo sup oēz carnē: ⁊ pphetabūt filij vestri ⁊ filie vr̄e. Juuenes vr̄i visiones videbūt: ⁊ seniores vr̄i somnia sōniabūt. Et qdē sup seruos meos ⁊ sup ācillas meas in dieb⁹ illis effundā de spū meo: ⁊ pphetabūt. Et dabo pdigia in celo sursum: ⁊ signa i tra deorsū: sanguinē ⁊ ignē ⁊ vaporē fumi. Sol ɔuertet in tenebras: ⁊ luna i sanguinē: anq̄ veniat dies dñi magn⁹ ⁊ manifest⁹. Et erit: ois

ps.32. qcūq̄ iuocauerit nomē dñi: saluus erit. Allā. ṽ. Uerbo dñi celi firmati sūt: ⁊ spū oris ei⁹ ois vt⁹ eor. Hic dr Glia i excel. Dñs vobiscum. Oro.

Presta q̄s omps ⁊ misericors de⁹: vt spirit⁹ tu⁹ adueniēs in tēplū nos glorie sue dignāter inhabitādo pficiat. P. In vnita. eiusdē. Ab hac die vsq̄ ad dñicā sequentē post orationē dici dicitur oro. Ecclie tue. vel De⁹ oim fideliū. ⁊c. Lec. act. aplor.

In dieb⁹ illis. Per manus 5.c.B

aūt aplor fiebāt signa ⁊ pdigia multa in plebe: ⁊ erāt vnanimit oēs in porticu salomōis. Ceterorū autē nemo audebat se ɔiungere illis: sed magnificabat eos popul⁹. Magis autē augebat credētiū i dño multitudo viror ac mulier: ita vt in plateis eijcerēt infirmos / ⁊ ponerēt in lectulis ⁊ grabatis: vt veniēte petro saltem vmbra illius obumbraret quemq̄ illorum / et liberarentur ab infirmitatibus suis. Cōcurrebat autē ⁊ multitudo vicinar ciuitatū hierusalem / afferentes egros et vexatos a spiritib⁹ immundis: qui curabantur omes. Allā. Vsus. Ueni sancte spiritus.

Scdm Iohēm.

In illo tempore. Dixit 6.c.E

iesus discipłis suis. Nemo pōt venire ad me: nisi pater q̇ misit me traxerit eum. Et ego resuscitabo eum: in nouissimo die. Est scriptum in prophetis. Et erunt omnes docibiles dei. Ois qui audiuit a patre et didicit: venit ad me. Nō q̇ patrē vidit quisq̄: nisi is qui est a deo hic vidit patrē. Amen amen dico vobis: q̇ credit i me habet vitā eternā. Ego sum panis vite.

Pres vři māducauerūt māna in
deserto: ⁊ mortui sūt. Hic ē panis
de celo descēdēs: vt si q̇s ex ipso
māducauerit nō moriat. Ego sū
panis viu⁹: q̇ de celo descēdi. Si
q̇s māducauerit ex hoc pane: vi
uet i eťnū. Et panis quē ego da
bo caro mea est pro mūdi vita.
p̄. 118. Offr. Meditabor i mādatis tuis q̄
dilexi valde: ⁊ leuabo man⁹ meas ad
mādata tua q̄ dilexi allťa. Secreta.
ACcipe q̄s dn̄e mun⁹ ob-
latū ⁊ dignāter operare: vt
qđ mysterijs agim⁹: pijs effecti-
10.14. bus celebrem⁹. Per. Cōio. Pa-
D. cem meā do vobis allťa: pacē relin-
quo vobis allťa alleluya. Postcōio
SUmentes dn̄e celestia sa-
cramēta q̄s clemētiā tuā:
vt qđ tpaliter gerim⁹: eťnis gau
dijs ꝯseq̄mur. Per. ¶ Feria. v.
Statio ad scm laurentiū. Offi-
ciū misse ⁊ orones resumunt de
die pēthe. Except; Epla ⁊ euā-
gelio q̄ sequūt. Lec. act. aploꝝ.
8.c.A IN dieb⁹ illis Philipp⁹ de-
scēdēs in ciuitatē samarie
p̄dicabat illis xp̄m. Intēdebant
aūt turbe his q̄ a philippo dice-
bātur: vnanimit audiētes ⁊ vidē
tes signa q̄ faciebat. Multi em̄
eoꝝ q̄ habebāt spūs immūdos:
clamātes voce magna exibant.
Multi aūt palytici ⁊ claudi: cu-
rati sūt. Factū est ꝗ gaudiū ma-
gnū i illa ciuitate

Scdm Lucam.
9.c.A IN illo tpe.
Conuoca
tis iesus duode-
cim aplis/ dedit
illis virtutem et
potestatē sup oia
demonia: ⁊ vt lāguores curarēt.
Et misit illos p̄dicare v̄bū dei:
⁊ sanare īfirmos. Et ait ad illos
Nihil tuleritis in via/ neq3 virgā/
neq3 perā/ neq3 panē/ neq3 pecu-
niā/ neq3 duas tunicas habeatis.
Et i quācūq3 domū intraueritis:
ibi manete/ ⁊ inde ne exeatis. Et
q̇cūq3 nō receperit vos excūtes
de ciuitate illa: etiā puluerē pe-
dū vřoꝝ excutite in testimoniū
supra illos. Egressi autē circui-
bāt p castella euāgelizātes ⁊ cu-
rātes vbiq3. ¶ Fe. vj. Statio ad
sanctos duodecim aplos. Int. p̄. 70
REpleat os meū
laude tua allťa:
vt possim cāta-
re allťa: gaude-
bunt labia mea
dū cātauero ti-
bi allťa allťa. Ps. In te dn̄e spaui nō Eodē
cōfundar ineternū: in iustitia tua li-
bera me ⁊ eripe me. Gloria. Oratio
DA q̄s eccľie tue misericors
de⁹: vt spū scō cōgrega-
ta hostili nullatenus incursione
turbetur. Per do. In vni. eiusđ.
Lectio iohelis pphete. 2.c.F
HEc dicit dn̄s de⁹ Exulta-
te filie syon/ ⁊ letami in dn̄o deo
vřo: q2 dedit vob; doctorē iusti-
tie/ ⁊ descēdere faciet ad vos im-
brē matutinū ⁊ serotinū sicut a
p̄ncipio. Et iplebūt horrea v̄ra
frumēto: ⁊ redūdabūt torcularia
vino ⁊ oleo. Et comedetis vescē-
tes ⁊ saturabimi ⁊ laudabitis no-
mē dn̄i dei vři/ q̇ fecit vobiscum
mirabilia. Et nō cōfundet pplus
me⁹ i sēpiťnū: ⁊ scietis q2 i medio
isrľ ego sū. Et ego dn̄s de⁹ vř ⁊
nō est ampli⁹: ⁊ nō ꝯfundet pplus

me⁹ inetnū. Ait dñs ops. Alla.
Sap. ℣. O q̄ȝ bonus ꝛ suauis est dñe spūs
2.c. A tu⁹ i nobis. Alla. ℣ Ueni scē spūs.
5.c.D.

Scdm Lucam.

In illo tpe. Factū ē in vna dieꝝ/ꝛ iesus sedebat docens. Et erāt pharisei sedentes ꝛ legisdoctores q̇ venerāt ex oi castello iudee ꝛ galilee ꝛ hirlm: ꝛ ꝟtus dñi erat ad sanādū eos. Et ecce viri portātes in lecto hoiē q̇ erat paralytic⁹: et q̄rebāt eū iferre ꝛ ponere añ eū. Et nō iueniētes qua pte illū inferrēt pre turba: ascēderūt supra tectū/ꝛ p tegulas submiserūt illū cū lecto i medio añ iesū. Quoꝝ fidē vt vidit: dixit. Hō remittūt tibi pctā tua Et cepeāt cogitare scribe ꝛ pharisei dicētes. Quis est hic q̇ loquitur blasphemias? Quis pōt dimittē pctā nisi sol⁹ de⁹? Ut cognouit aūt iesus cogitatiōes eoꝝ rñdēs dixit ad illos. Quid cogitatis mala in cordib⁹ vris? Quid est facili⁹ dicere dimittunt tibi pctā tua: an dicere surge ꝛ ambula? Ut sciatis aūt q2 fili⁹ hois habet ptātē in terra dimittendi pctā: ait paralytico. Tibi dico surge/ tolle lectū tuū et vade in domū tuā. Et ꝯfestim surgēs corā illis: tulit lectū suū i quo iacebat et abijt i domū suā: magnificās deū. Et stupor apprehendit oēs ꝛ magnificabant deū. Et repleti sūt timore dicentes: q2 vidim⁹ mirabilia hodie.
p.145
Offer. Lauda aia mea dñm/ laudabo dñm in vita mea: psallā deo meo q̄ȝdiu ero alleluya. Secreta.

Sacrificia dñe tuis oblata cōspectib⁹ ignis ille diuinus assumat: q̇ discipuloꝝ christi filij tui p spiritū sanctū corda succēdit. Per eūdē. In vni. eius.

Cōio. Nō vos relinquā orphanos: Joh.
veniā ad vos iterū alla: ꝛ gaudebit 14.ca.
cor vestrum alla alla. Postcōio. B.

Sumpsimus dñe sacri dona mysterij humiliter depcātes: vt q̄ i tui cōmemoratione nos facere precepisti: in nře proficiāt infirmitatis auxilium. Qui viuis ꝛ regnas. ¶ Sabbato. Statio ad scīm petrū. Int.

Charitas dei dif- Rom.
fusa est i cordib⁹ 5.c. A
vris alla: p inha
bitātē spm̄ eius
i vobis alla alla
p̄. Bñdic aia mea p̄. 87.
dñm: ꝛ oia que intra me sunt nomini sancto eius. Gloria patri. Et post repetitū introitum de more solito Kyrie eleyson. quo finito absolute incipiūtur a sacerdo. sine Dñs vobiscū. orones subscripte sine Flectam⁹ ge. dicēdo Orē⁹. Et pphetie legūt cū titulo. Or.

Mentibus nostris q̄s dñe spiritum sanctuȝ benign⁹ infunde: cuius et sapientia cōditi sumus: ꝛ prouidentia gubernamur. Per. In vni. eius. Prophetia. i. Lectio iohelis pphete

Hec dicit dñs de⁹. Effun- 2.c. G
dā de spū meo sup omnē carnē: et pphetabunt filij vestri ꝛ filie vře. Senes vři somnia sōniabūt: ꝛ iuuenes vestri visiones videbūt. Sȝ ꝛ sup seruos meos et ancillas meas: in diebus illis

effundā de spū meo: et dabo ꝓdigia i celo sursum/ et signa i terra deorsū sāguinē et ignē et vaporē fumi. Sol ꝯuertetur i tenebras/et luna i sāguinē: anq̄ veniat dies dñi magnus et horribilis. Et erit oīs quicūq̄ iuocauerit nomē dñi: saluus erit. Alla. ℣. Spūs est q̄ viuificat: caro aūt nō ꝓdest q̄cq̄. Or.

Johā. 6,c,G

Illo nos igne quesumus domine spūs sanctus inflammet: quē dñs nr̄ iesus xp̄s misit in terrā: et voluit vehemēter accendi, Qui tecū. In vni. eiusdē.

Prophetia .ii. Lec. libri leuitici.

Le. 23,c,b.

In diebus illis. Locutus est dñs ad moysen dicēs. Loq̄re filijs isrl̄: et dices ad eos. Cū ingressi fueritis terrā quam ego dabo vobis/ et messueritis segetē: feretis manipulos spicarū primitias messis vr̄e ad sacerdotē. Qui eleuabit fasciculū corā dño: vt acceptabile sit ꝓ vobis altero die sabbati: et sctificabit illū. Nūerabitis ergo ab ipso die in q̄ obtulistis manipulos primitiarum: septē ebdomadas plenas vsq̄ ad alterū diē expletionis ebdomade septime: et sic offeretis sacrificium nouū dño ex oibus hitaculis vr̄is. Panes primitiarum duos de duabus decimis silē: q̄s eleuabit sacerdos coram dño. Cūq̄ eleuauerit eos sacerdos cū panibus primitiarū corā dño: cedēt in vsum eius. Et vocabitis hunc diē celeberrimū atq̄ sanctissimū. Oē opus fuile: non facietis i eo. Legitimū sempiternū erit i cūctis hitaculis et gnātionibus vr̄is. Dicit dñs omps. Alla. ℣. Spūs eius ornauit celos. Or.

Deus qui ad aiarū medelā ieiunij deuotione castigari corpa p̄cipisti: ꝯcede nobis ꝓpicius et mente et corpe semp tibi esse deuotos. P. Prophetia iii. Lectio libri deuteronomii.

In diebus illis. Dixit moyses. Audi isrl̄ q̄ ego precipio tibi hodie. Cū itrauerīs terrā quā dñs deus tuus tibi daturus est possidendā: et obtinueris eā atq̄ habitaueris in ea: tolles de cūctis frugibus tuis primitias et pones in cartallo: ꝑgesq̄ ad locū quem dñs deus tuus elegerit vt ibi inuocet nomē eius: accedesq̄ ad sacerdotē qui fuerit in diebus illis: et dices ad eum. Profiteor hodie corā dño deo tuo/ q̄ exaudiuit nos et respexit humilitatē nostrā et laborē atq̄ angustias: et eduxit nos de egypto in manu forti et brachio extēto/ ingētiq̄ pauore in signis atq̄ portētis et introduxit ad locū istū: et tradidit nobis terrā lacte et melle manantē. Et idcirco nunc offero primitias frugū terre: quam dñs deus tuus dedit mihi. Et dimittes eas in ꝯspectu dñi dei tui: et adorato dño deo tuo/ epulaberis in oibus bonis: que dñs deus tuus dederit tibi. Alla. ℣. Dū cōplerentur dies pēthecostes: erant

Deu. 26.a.

Act. 2.c.3

omēs pariter dicentes. Or.

Presta q̄s omnipotēs deus: vt salutaribus ieiuniis eruditi/ab oibus etiam vicijs abstinentes: propiciationē tuā facilius impetremus. Per dñm. Prophetia.iiii. Lectio libri leuitici.

Le. 26.c.

In diebus illis. Dixit dñs ad moysen. Si in p̄ceptis

meis ambulaueritis/ et mādata
mea custodieritis ⁊ feceritis ea
dabo vobis pluuias tpib⁹ suis/
et terra gignet germē suū:⁊ po=
mis arbores replebunt. Appre=
hēdet messiū tritura vindemiā:
⁊ vindemia occupabit sementē.
Et comedetis panē vr̄m in satu
ritate:⁊ absq3 pauore habitabi=
tis in terra vr̄a. Dabo pacē in fi=
nib⁹ vr̄is : dormietis ⁊ nō erit q̄
exterreat. Auferam bestias ma
las a vobis : ⁊ gladi⁹ nō trāsibit
terminos vr̄os. Persequimi inimi=
cos vr̄os: ⁊ corruēt corā vobis.
Persequent quinq3 de vr̄is cētū ali=
enos: ⁊ centū ex vobis decē mi=
lia. Cadēt inimici vr̄i in cōspectu
vr̄o gladio:respiciā vos ⁊ crescē
faciā. Multiplicabimini : et fir=
mabo pactū meū vobiscū. Et co
medetis vetustissima veterum : et
nouis superuenientib⁹ vetera proijcie=
tis. Ponā tabernaculū meum in
medio vr̄i:⁊ nō adijciet vos vltra
aīa mea. Ambulabo inter vos:et
ero vester de⁹:vosq3 eritis pp̄lus
Eccl'a meus dicit dn̄s omp̄s Alla. ℣.
Veni scte spūs reple tuoꝝ corda fi=
deliū ⁊ tui amoris i eis ignē accēde.
Presta q̄s op̄s de⁹: Oro
sic nos ab epulis carnali=
bus abstiere : vt a vicijs irruēti=
bus parit ieiunem⁹. p. Prophe=
3.c.E. tia. ℣. Lectio danielis pphete.
In dieb⁹ illis. Angel⁹ dn̄i
descēdit cū azaria ⁊ socijs
ei⁹ in fornacē: ⁊ excussit flāmam
ignis de fornace: ⁊ fecit mediuz
fornacis q̄si vētū rorē flātē. Flā=
ma aūt diffusa est supra fornacē
cubitis q̄dragitanouē : ⁊ incen=
dit quos reperit iuxta fornacē
de caldeis ministros regis q̄ eā
incēdebāt. Illos autē nō tetigit
oino ignis : neq3 cōtristauit nec
quicq3 molestie intulit. Tunc hi
tres q̄si ex vno ore laudabant ⁊
glorificabāt ⁊ bn̄dicebāt deū i for=
nace dicētes.. Alla. ℣. Bn̄dictus Dan.
es dn̄e de⁹ patrū nr̄oꝝ : ⁊ laudabilis 3.c.E.
in scl'a. Finito ℣. dr̄ Gl'ia i excel.
sequitur Dn̄s vobiscum. Oratio.
Deus q̄ trib⁹ pueris miti=
gasti flāmas igniū:concede
ppici⁹:vt nos famulos tuos nō
exurat flāma vicioꝝ. Per dn̄m.
Epistola ad Romanos.
Fratres. Iustificati igit 5.c.A
ex fide/pacē habeam⁹ ad deū p
dn̄m nr̄m iesum xp̄m:p quē ⁊ ac=
cessū habem⁹ p fidē in grām istā
in q̄ stam⁹, ⁊ gl'iamur in spe gl'ie
filioꝝ dei. Nō solū aūt: sed ⁊ glo
riamur in tribulatiōib⁹ / sciētes
q2 tribulatio patiētiam operat:
patientia aūt pbationē: pbatio
vo spē. Spes aūt nō confundit q2
charitas dei diffusa est i cordib⁹
nr̄is p spm̄ sctm̄: q̄ dat⁹ ē nobis.
Gr̄. Laudate dn̄m oēs gētes:⁊ col= p.116.
laudate eū oēs ppl'i. ℣. Qm̄ cōfirma=
ta est sup nos mia ei⁹ : ⁊ veritas dn̄i
manet ineternū. Postea sequit se=
quētia Scti spūs. Scd'm Lucā

In illo tpe. 4.c.c.
Surgēs ie
sus de synagoga
introiuit i domū
symōis. Socrus
aūt symōis:tene=
bat magnis febri
b⁹. Et rogauerit
illū p ea. Et stās sup illā, imperauit
febri:⁊ dimisit illā. Et continuo sur
gēs : ministrabat illis. Cū autē

sol occidisset: oēs q̄ habebāt ifir
mos varijs lāguorib⁹ ducebant
illos ad iesū. At ille singlis ma-
n⁹ iponēs: curabat eos. Exibāt
aūt demonia a multꝭ clamātia ꝛ
dicētia: qꝛ tu es fili⁹ dei. Et icre-
pās nō sinebat ea loq̇: qꝛ sciebāt
ipꝫ eē xpꝫ. Facta aūt die/egres-
sus ibat i desertū locū: ꝛ turbe req
rebāt eū. Et venert vsqꝫ ad ipꝫ: ꝛ
detinebāt illū / ne discederet ab
eis. Quib⁹ ille ait. Qꝛ ꝛ alijs ci-
uitatib⁹ oportet me euāgelizare
regnū dei: qꝛ ad hoc miss⁹ sū. Et
erat p̄dicās: i synagogꝭ galilee.
p̄.87. Offr. Dn̄e de⁹ salutꝭ mee: i die cla-
maui ꝛ nocte corā te: itret orō mea i
ꝯspectu tuo dn̄e all'a. Secr.
Ut accepta tibi sint dn̄e
nr̄a ieiunia: p̄sta nobis q̄s hui⁹
munere sacri purificatū tibi pe-
Iohā. ct⁹ offerre. p d̄. Cō. Spūs vbi vult
3.c.A. spirat: ꝛ vocē ei⁹ audis all'a: sꝫ nescis
vn̄ vēiat aut q̄ vadat al'. al. al. Postc.
Prebeāt nobꝭ dn̄e diuinū
tua scā feruorē: q̄ eoꝝ pa
rit ꝛ actu delectemur ꝛ gustu. p.
¶ In festo trinitatis. Introit⁹.

Benedicta Eccli.
sit scā tri Tob.
nitas atqꝫ
indiuisa
vnitas cō
fitebimur
ei: qꝛ fecit
nobiscum
miaꝫ suā. Dan. 3.c.
Ps. Benedicamus patrem et filium
cum sancto spiritu. Gloria. Oratio
Omnip̄s sēpitne de⁹ q̄ dedi-
sti famulis tuis i ꝯfessione
vere fidei etne trinitatꝭ gl'aꝫ agno
scere / ꝛ i potētia maiestatꝭ ado-
rare vnitatē: q̄s vt eiusdē fidei
firmitate: ab oib⁹ sēp muniamur
aduersis. P do. Ep'la ad Rom. 11.c.D
O Altitudo diuitiaꝝ sapien
tie ꝛ scie dei: q̄ꝫ incōp̄hēsi-
bilia sūt iudicia ei⁹/ ꝛ iuestigabi-
les vie ei⁹. Quis eīn cog̅uit sen-
sum dn̄i: aut q̄s ꝯsiliari⁹ ei⁹ fuit?
Aut q̄s prior dedit illi: ꝛ retribu
etur ei? Qm̄ ex ipso ꝛ p ipsum ꝛ
in ipo sūt oia. Ipsi honor ꝛ glo-
ria: in scl'a scloꝝ amē. Grad. Bn̄- Dan. 3.c.
dictus es dn̄e q̄ ītueris abyssos: ꝛ se-
des sup cherubin. V. Bn̄dict⁹ es dn̄e
in firmamēto celi: ꝛ laudabilis i scl'a
Alla. V. Bn̄dictus es dn̄e deus pa-
trū nostroꝝ: ꝛ laudabilis in secula.
Secundum Johannem. 15.c.
In illo tpe. Dixit iesus di-
scipulis suis. Cū venerit para-
clyt⁹ quē ego mittā vobis a pa-
tre spiritū veritatis/ qui a patre
procedit: ille testimonium phi-
bebit de me. Et vos testimoniū
perhibebitis: qꝛ ab initio mecū
estis. Hec locut⁹ sum vobis: vt
nō scādalizemini. Absqꝫ synago
gis faciēt vos. Sed venit hora:

vt oīs q̄ interficit vos arbitret̄ ob sequiū se p̄stare deo. Et hec faciēt vobis: q2 non nouerīt patrē neq3 me. Sed hec locut9 sum vobis: vt cū venerit hora eorū reminiscamini: q2 ego dixi vobis.

Dañ.3 ca. E. Offr. Bñdictus sit de9 pater vnigenitusq3 dei fili9: sctūs quoq3 spūs q2 fecit nobiscū miam suam. Secreta.

Sanctifica q̄s dñe de9 noster: p tui noīs inuocatione hui9 oblatiōis hostiā: 7 p eā nosmetip̄os tibi p̄fice mun9 eternum. Per do. Prefatio. Eterne deus. Qui cū vnigenito. Cōio.

Dañ.3 ca. E. Bñdicimus deū celi et corā omnib9 viuētibus/cōfitebimur ei: q2 fecit nobiscū miam suam. Postcō.

Proficiat nobis ad salutē corp̄is 7 aīe dñe de9 noster hui9 sacramēti susceptio: et sempitne sctē trinitat̄/ eiusdēq3 īdiuidue vnitatis cōfessio. Per dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuū. ¶ Dñica.j. post penthecosten. Introitus.

Ps.12.

Domine i tua mia speraui/ exultauit cor meū i salutari tuo cantabo dño q̄ bona tribuit mihi. Ps. Usquequo domine obliuisceris in finē: vsquequo auertis faciem tuam a me? Gloria. Or.

Eodē

Deus in te spantiū fortitudo: adesto p̄pici9 inuocationib9 nostris: et quia sine te nichil potest mortalis infirmitas presta auxiliū grē tue: vt in exequēdis mādatis tuis: 7 voluntate tibi 7 actiōe placeam9. P do.

Ēp̄la beati Johannis apostoli.

Charissimi. De9 charitas est. In hoc apparuit charitas dei in nobis: qm̄ filiū suum vnigenitū misit deus in mundū vt viuam9 p eum. In hoc est em̄ charitas/ nō q2 nos dilexerim9 deū: s3 qm̄ ip̄e prior dilexit nos: et misit filiū suū p̄piciationem pro peccatis nr̄is. Charissimi: si sic deus dilexit nos: 7 nos debemus inuicē diligere. Deū nemo vidit vnq̄. Si diligam9 inuicem/deus ī nobis manet: 7 charitas ei9 in nobis p̄fecta est. In hoc intelligim9 qm̄ in eo manemus/ 7 ipse in nobis: qm̄ de spū suo dedit nobis. Et nos vidim9 et testificamur: qm̄ pater misit filium suum saluatorem mundi. Quisq̄s p̄fessus fuerit qm̄ iesus est filius dei/deus in eo manet 7 ipse in deo. Et nos cognouim9 et credimus charitati: quam habet deus in nobis. Deus charitas est. Et qui manet in charitate: in deo manet/ 7 de9 in eo. In hoc p̄fecta est charitas dei nobiscū/vt fiduciā habeam9 in die iudicij: q2 sicut ille est/et nos sumus in hoc mūdo. Timor nō ē in charitate/sed p̄fecta charitas foras mittit timorem: qm̄ timor penā habet. Qui aūt timet: nō ē perfectus in charitate. Nos ergo diligamus deū: qm̄ de9 prior dilexit nos. Si q̄s dixerit qm̄ diligo deum: 7 fratrē suum oderit/mēdax est. Qui em̄ non diligit fratrē suū quē videt: deū quē non videt quō potest diligere? Et hoc mādatū habem9 a deo:

1.c.4. D.

vt qui diligit deū: diligat et fra-
p.40. trem suū. Gr. Ego dixi dñe mise-
rere mei: sana aiam meaz q2 peccaui
tibi. ℣. Beatus qui intelligit sup ege
nū et pauperē: in die mala liberabit
ps.5. eum dñs. Alla. ℣. Uerba mea auri-
bus percipe domine: intellige clamo
6.c.F rem meum. Scdm Lucam.

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Estote misericordes: sicut ꝛ pater vester misericors ē. Nolite iudicare/ꝛ non iudicabimini. Nolite condēnare: ꝛ non ꝯdēnabimini. Dimittite: ꝛ dimittemini. Date ꝛ dabit vob. Mēsurā bonā ꝛ cōfertā/ et coagitatam/ꝛ supeffluētē: dabūt in sinū vestrū. Eadē quippe mensura q̄ mensi fueritis: remetietur vob. Dicebat autem illis ꝛ similitudinem. Nunqd potest cecus cecuz ducere? Nōne ambo in foueam cadūt? Nō ē discipul⁹ super magistrum. Perfectus aūt omnis erit: si sit sicut magister eius. Quid aūt vides festucā in oculo fratris tui: trabem autem q̄ in oculo tuo est/ non consideras? Aut quō poteris dicere fratri tuo: frater/ sine eiiciā festucā de oculo tuo: ipse trabem in oculo tuo nō vides? Hypocrita/eiice primū trabē de oculo tuo: ꝛ tūc perspicies vt educas festucā de
ps.5. oculo fratris tui. Offr. Intende
voci orationis mee rex meus ꝛ deus
meus: qm̄ ad te orabo dñe. Secre.

Hostias nostras dñe tibi dicatas/q̄s placat⁹ assume: ꝛ ad ꝑpetuum nobis tribue
prouenire subsidiuz Per dñm.
Cōio. Narrabo oia mirabilia tua: p.67
letabor et exultabo in te psallam no
mini tuo altissime. Postcōmunio.

Tantis dñe repleti muneribus/presta q̄s: vt ꝛ salutaria dona capiam⁹ et a tua nūq̄ʒ laude cessemus. Per dñm.

In festo corporis xpi. Introit. p.8

Cibauit eos ex adipe frumenti alla et de petra melle saturauit eos alla alleluya alleluya. ps. Exultate deo adiutori nostro: iubilate deo iacob. Glo: ia. Oratio.

Deus qui nobis sub sacramento mirabili passionis tue memoriā reliquisti: tribue q̄s/ita nos corporis ꝛ sanguinis tui sacra mysteria ve-

nerari: vt redemptiōis tue fru=
ctum in nobis iugiter sentiam⁹.
Qui viuis ꝛ regnas cū deo pa=
tre: in vnitate spiritus scti deus.
1. ii.c. Per oia secula seculoꝝ. Amen.
E. Epl'a ad Corinthios.
FRatres. Ego enim acce
pi a dño quod et tradidi vobis:
quoniaꝫ dñs iesus in qua nocte
tradebatur/accepit panē ꝛ gra=
tias agens fregit ꝛ dixit. Acci=
pite et manducate. Hoc est cor=
pus meū: quod pro vobis trade
tur. Hoc facite: i meā ꝯmēoratio
nem. Similiter et calicē: postq̄
cenauit dicēs. Hic calix nouum
testamentum: est in meo sangui
ne. Hoc facite quotienscunqꝫ su
mitis: in meam cōmemorationē
Quotiēscūqꝫ em̄ manducabitis
panē hunc ꝛ calicē bibetis: mor
tem dñi annūciabitis donec ve=
niat. Itaqꝫ quicūqꝫ māducaue=
rit panē vel biberit calicē dñi in
digne: reus erit corpis ꝛ sangui
nis dñi. Probet autem seipsum
homo: et sic de pane illo edat/et
de calice bibat. Qui em̄ mandu
cat ꝛ bibit indigne: iudiciuꝫ sibi
ps. manducat et bibit: non diiudi=
144. cans corpus dñi. Gr. Oculi oim
in te sperant dñe: et tu das illis escā
in tēpore oportuno. V. Aperis tu ma
Johā num tuā: ꝛ imples oīe aial benedi=
6.c.E ctione. Alla. V. Caro mea vere est
cib⁹: et sanguis me⁹ vere est pot⁹: q̄
māducat meā carnē ꝛ bibit meū san=
guinē: i me manet ꝛ ego i eo. Seqn.
LAuda syō saluatorē/lau=
da ducē ꝛ pastorē/ i hym
nis et cāticis. Quātū potes tm̄
gaude/qꝛ maior omī laude: nec
laudare suffic̄. Laudis thema

specialis/panis viuus ꝛ vitalis:
hodie ꝓponitur. Queꝫ in sacra
mēsa cene/ turbe fratrū duode=
ne: datū non ambigit̄. Sit laus
plena sit sonora/ sit iocunda sit
decora: mentis iubilatio. Dies
em̄ solēnis agitur/ in qua men=
se prima recolit̄: hui⁹ institutio.
In hac mensa noui regis nouū
pascha noue legis: phase vetus
terminat. Vetustatem nouitas/
vmbraꝫ fugat veritas: noctē lux
eliminat. Quod in cena christ⁹
gessit/faciēdū hoc exp̄ssit: in sui
mēoriā. Docti sacris institutis/
panē vinū in salutis: ꝯsecramus
hostiā. Dogma dat̄ christianis/
q̄ in carnē trāsit panis: ꝛ vinū in
sanguinē. Quod non capis q̄d
nō vides/animosa seruat fides:
preter rerū ordinē. Sub diuer=
sis specieb⁹/signis tm̄ ꝛ non re=
bus: latent res eximie. Caro ci=
bus sāguis pot⁹/ manet tm̄ xp̄s
tot⁹: sub vtraqꝫ specie. A sumen
te nō ꝯcisus/nō ꝯfract⁹ nō diui=
sus: integer accipit̄. Sumit vn⁹
sumūt mille/ quātū isti tātū ille:
nec sumpt⁹ cōsumit̄. Sumūt bo
ni sumūt mali: sorte tamē iequa=
li: vite vel iterit⁹. Mors est ma=
lis vita bonis/vide parꝫ sūptio=
nis: q̄ꝫ sit dispar exitus. Fracto
demū sacro/ ne vacilles sed me=
mēto: tm̄ esse sub fragmēto/quā
tū toto tegit̄. Nulla rei fit scissu=
ra/signi tm̄ fit fractura: qua nec
stat⁹ nec statura/ signati minui=
tur. Ecce panis angelorū/ fact⁹
cib⁹ viatoꝝ: v̄e panis filioꝝ/ nō
mittēd⁹ canibus. In figuris p̄si
gnat̄/cū ysaac imolat̄: agn⁹ pa=
sche deputat̄/dat̄ māna p̄ribus

Bone pastor panis ꝟe/ iesu nr̄i
miserere:tu nos pasce nos tuere/
tu nos bona fac videre:in travi
uẽtiũ. Tu q̄ cũcta scis ꝛ vales/q̄
nos pascis hic mortales/ tu nos
ibi comẽsales/ coheredes et so-
dales:fac sanctorum ciuium.
Amen. Scdm Johannẽ.

6.c.F
In illo tpe.
Dixit iesꝰ
discipulis suis/ꝛ
turbis iudeorũ.
Caro mea vere
est cibus: et san-
guis meus vere
est potꝰ Qui mã
ducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ sã-
guinẽ:in me manet/ et ego in il-
lo. Sicut misit me viuẽs pater ꝛ
ego viuo ꝑpt patrẽ. Et q̄ mãdu
cat me:ꝛ ipe viuet ꝑpt me. Hic
est panis q̄ de celo descẽdit. Nõ
sicut mãducauerũt pr̃es vr̃i mã
na:ꝛ mortui sunt. Qui mãducat
Leui. hunc panẽ:viuet in eternũ. Et dr̄
21. ca. Credo ꝑ totã oct. Offer. Sacer-
A.B. dotes dñi icẽsum ꝛ panes offerũt deo:
ꝛ ideo sci erũt deo suo:ꝛ nõ polluẽt
nomen eius alleluya. Secreta.

Ecclesie tue q̄s dñe vnitatis
ꝛ pacis ꝓpiciꝰ dona ꝯce-
de q̄ sub oblatis muneribꝰ mysti-
ce designant. P do. Prefat. Qui
ꝑ icarnati ꝟbi. Et dr̄ ꝑ totã oct.
1.cor. Coio. Quotiẽscũq3 mãducabitis pa
2.c.F. nẽ hũc ꝛ calicẽ bibetis: mortẽ dñi an
nũciabitis donec veniat: itaq3 q̄cũq3
mãducauerit panẽ vel biberit calicẽ
dñi indigne:reus erit corporis ꝛ san
guinis domini alla. Postcõio.

Hac nos q̄s dñe diuitatis
tue sempiterna fruitiõe re-
pleri:quam p̄ciosi corꝑis ꝛ san-
guinis tui tẽpalis ꝑceptio prefi-
gurat. Qui vi. ꝛ reg. ¶ Domi-
nica.ij. post pẽthe. Introitus

Factꝰ est p.17
dñs ꝓte-
ctor meꝰ:
et eduxit
me in lati
tudiẽ:sal-
uũ me fe-
cit qm̄ vo
luit me. Ps.
Diligã te domine fortitudo mea:do
minus firmamentũ meũ ꝛ refugium
meũ/ꝛ liberator meus. Gl'a. Oro.

Sancti nois tui dñe timo-
rẽ pariter ꝛ amorem fac nos
habere ꝑpetuũ:qr nũq3 tua gu-
bernatiõe destituis: quos i soli-
ditate tue dilectiõis instituis. P
dñm Ep̄la beati Johãnis ap̄li.

Charissimi. Nolite mirari
si odit vos mũdus. Nos
scimꝰ/qm̄ translati sumꝰ de mor
te ad vitã: qm̄ diligimꝰ fratres.
Qui nõ diligit/ manet in morte
Omnis q̄ odit fratrẽ suũ/ homi
cida est. Et scitis qm̄ ois homi-
cida nõ habet vitã eternã in se ma
nentẽ. In hoc cognouimꝰ cha-
ritatẽ dei:qm̄ ille ꝑ nobis aiam
suã posuit: ꝛ nos debemꝰ ꝑ fra-
tribꝰ aias ponere. Qui habue-
rit substãtiã mundi huiꝰ/ꝛ vide-
rit fratrẽ suuz necessitatẽ habe-
re/ ꝛ clauserit viscera sua ab eo:
quõ charitas dei manet in eo? D
Filioli mei non diligamꝰ verbo
neq3 lingua:sed opere ꝛ ꝟitate. p.1
Gr. Ad dñm cũ tribularer clama-
ui:ꝛ exaudiuit me. V. Dñe libera ani
mã meã a labijs iniq̄s: ꝛ a ligua do-
losa. Alla. V. Dñe deꝰ meꝰ i te spe- ps

raui: saluū me fac ex oībus ꝑsequentibus me: ⁊ libera me. Scd'm lucā.
14.c. D.

In illo tpe. Dixit ie.d. suis pabolā hāc. Hō qdā fecit cenā magnā: et vocauit multos. Et misit seruū suum hora cene dicere inuitatis vt venirēt: qꝛ iā oīa parata sunt. Et ceperūt oēs simul excusare. Primꝰ dixit ei. Villā emi: et necesse habeo exire et videre illā. Rogo te: habe me excusatū. Et alter dixit. Iuga boū emi qnqꝫ: ⁊ eo ꝓbare illa. Rogo te: habe me excusatū. Et aliꝰ dixit. Uxorē duxi: ⁊ ideo nō possū venire. Et reuersus seruus: nunciauit hec dño suo. Tunc iratus paterfamilias: dixit seruo suo. Exi cito in plateas/ ⁊ vicos ciuitatꝫ: et paupes/ ac debiles/ cecos: et claudos/ itroduc huc. Et ait seruus. Dñe factū est vt impasti: et adhuc locus est. Et ait dñs seruo. Exi in vias ⁊ sepes ⁊ cōpelle intrare: vt ipleat domꝰ mea. Dico autē vobis: ꝙ nemo viroꝝ illorū q̇ vocati sunt: gustabunt
ps. 6. cenā meā. Offer. Dñe ꝯuertere ⁊ eripe aiam meā: saluū me fac ꝓpter misericordiā tuam. Secreta.

Oblatio nos dñe q̄sumus tuo noi dicanda purificet: et de
ps.12. die in diē ad celestis vite trāsferat actionē. Per d. Cōio. Cantabo dño qui bona tribuit mihi: ⁊ psallam nomini dñi altissimi. Postcō.

Sumptis muneribꝰ sacris dñe q̄s: vt cū frequētatione mysterij/ crescat nostre salutis effectꝰ. P dñm. ¶ Dñica.iij. post penthecosten. Introitus.

Respice in me et miserē mei dñe: quia vnicus ⁊ paup sū ego: vide hūilitatē meā ⁊ laborē meū: ⁊ dimitte oīa pctā mea deꝰ meꝰ. ꝓ. Ad te dñe leuaui aiam meā: deꝰ meꝰ i te ꝯfido nō erubescā. p̄. 24. Eodē

Protector in Or. (Gl'ia.
te sperantiū deꝰ sine q̇ nihil est validū/ nihil sctm̄: multiplica sup nos miam tuā: vt te rectore te duce sic trāseamꝰ p bona tpalia: vt nō amittamꝰ eterna. Per dñm. Epistola beati petri apli.

Charissimi. Humiliamini 1.5.ca.
sub potenti manu dei: vt B.
vos exaltet i tēpore visitatiōis. Oēm sollicitudinē vr̄am projicientes in eū: qm̄ ipsi cura est de vobis. Sobrij estote ⁊ vigilate: qꝛ aduersariꝰ vester diabolꝰ tāq̄ leo rugiens circuit querens quem deuoret. Cui resistite fortes in fide: scientes eādē passionē ei que in mūdo est/ vr̄e fraternitati fieri. Deus autē oīs grē q̇ vocauit nos in eternā suam gloriam i xp̄o iesu modicū passos: ipse pficiet ꝯfirmabit solidabitqꝫ. Ipsi glīa ⁊ iperiū: in scl'a secu
lorū amē. Gr. Iacta cogitatū tuū p̄. 54.
in dño: et ipse te enutriet. ℣. Dū clamarē ad dñm exaudiuit vocē meam ab his q̇ appropiquāt mihi. Allā. ℣.
Deꝰ iudex iustꝰ fortis ⁊ patiēs: nū ps. 7.
qd irascet p singulos dies. S. luc.

15.c.A

IN illo tpe. Erant appropinquātes ad iesum publicani ⁊ pctōres:vt audirent illū. Et murmurabant pharisei ⁊ scribe dicentes Quia hic pctōres recipit:et mādncat cū illis. Et ait ad illos parabolā istam dicēs. Quis ex vobis homo q̄ habet cētū oues et si pdiderit vnā ex illis: nonne dimittit nonagintanouē in deserto/⁊ vadit ad illaʒ que perierat/ donec iueniat illā? Et cū inuenerit:iponit i humeros suos gaudens. Et veniēs domū cōuocat amicos et vicinos: dicens illis. Cōgratulamini mihi: q: inueni ouē meā que perierat. Dico vobis ꝙ ita gaudiū erit in celo super vno pctōre penitētiā agēte: q̄ȝ sup nonaginta nouē iustis: q̄ nō indigēt penitētia. Aut q̄ mulier habēs dragmas decem:et si pdiderit dragmā vnā:nonne accēdit lucernā ⁊ euertit domū/ et querit diligēter donec inueniat. Et cū iuenerit:ꝯuocat amicas ⁊ vicinas/dicēs. Cōgratulamini mihi:q: inueni dragmā quā pdiderā. Ita dico vobis:gaudium erit in celo corā angelis dei sup vno pctōre penitentiam agēte.

ps.9. Offr. Sperēt in te oēs q̄ nouerūt nomē tuū dñe:qm̄ nō derelinq̄s q̄rentes te:psallite dño q̄ habitat in syon qm̄ non est oblit⁹ orōnē pauperum.

REspice dñe q̄s Secreta. munera supplicāt͛ ecclie: ⁊ saluti credētiū ppetua sctificatione sumēda ꝯcede. Per dñm.

Cō. Dico vobis gaudiū est angelis dei sup vno pctōre penitentiā agēte. Luce 15.c.B

SAncta tua nos Postcō. dñe sumpta viuificēt:⁊ misericordie sempitne preparēt expiatos. Per dñm.

Dñica.iiij. post penthecosten. Introitus.

Ominus il ps.26 lumiatio mea⁊ sal⁹ mea queʒ timebo? dñs defēsor vite mee a q̄ trepidabo? q̄ tribulāt me iimici mei ifirmati sunt ⁊ ceciderūt. ps. Si ꝯsistāt Eodē aduersū me castra:nō timebit cor meū.

DA nobis dñe Orō. (Glia. q̄s:vt ⁊ mūdi cursus pacifice nobis tuo ordie dirigat̃:⁊ ecclesia tua trāq̄lla deuotōe letet̃.

FRatres. Existimo em̄ ꝙ nō sunt ꝯdigne passiōes hui⁹ tēporis:ad futurā gl̄iam q̄ reuelabitur in nobis. Nam expectatio creature:reuelationē filioꝝ dei expectat. Uanitati em̄ creatura subiecta est nō volēs:sed ꝑpt eū qui subiecit eam in spe. Q: ⁊ ipā creatura liberabit̃ a huitute corruptiōis: in libertatē gl̄ie filioꝝ dei. Scim⁹ em̄ / ꝙ ois creatura igemiscit ⁊ parturit vsq̄ adhuc. Nō solū aūt illa:sed ⁊ nosipsi primitias spūs habētes/et ipsi itra nos gemim⁹ adoptionē filio:uȝ dei:expectātes redēptionē corporis nr̄i. In xp̄o iesu:dño nr̄o. 8.c.D

Gr. Propicius esto dñe pctis nr̄is: ps.78 neq̄n dicāt gētes vbi est de⁹ eoꝝ.

P do. Epl̄a ad Romaū.

Adiuua nos de⁹ salutaris nr̄: et ppt
honorē nois tui dñe libera nos. Al
ps.19 leluya. ꝟ. De⁹ q̄ sedes sup thronū et
iudicas equitatē. Scdm Lucam.
5.c.A

IN il. t. Cū turbe irruerēt in iesū vt audirēt ꝟba dei: ipse stabat secus stagnū genezareth. Et vidit duas naues: stātes secus stagnū. Piscatores aūt descēderāt: ꝛ lauabant retia. Ascendēs aūt in vnā nauī q̄ erat symonis: rogauit eū: vt a terra educeret pusillū. Et sedēs docebat de nauicula turbas. Ut cessauit aūt loq̄ dixit ad symonē. Duc i altū: ꝛ laxate retia vr̄a in capturā. Et rn̄dēs symō dixit illi. Preceptor p totā noctē laborātes nihil cepimus: i ꝟbo autē tuo laxabo rete Et cū hoc fecissent: ɔcluserūt piscium multitudinē copiosā. Rūpebat aūt rete eoꝝ: ꝛ annuerūt socijs q̄ erāt ī alia naui/ vt venirēt et adiuuarēt eos. Et venerūt et īpleuerūt ābas nauiculas: ita vt pene mergerētur. Q̄d cū videret symō petr⁹: ɔcidit ad genua iesu dicēs. Exi a me: q2 hō peccator sum dñe. Stupor ei circūdederat eū: ꝛ oēs q̄ in illo erant in captura pisciū quā ceperāt: similiter aūt ꝛ iacobū ꝛ iohānē filios zebedei q̄ erāt socij symōis. Et ait ad symonē iesus. Noli timere: ex hoc iā eris hoies capiens. Et subductꝭ ad terrā nauibus/ relictis oib⁹: secuti sunt eū.
ps.12. Offr̄. Illumīa oc'los meos ne vnq̄ obdormiā in morte: neq̄n dicat inimicus me⁹ ꝑualui aduersus eū. Secr̄.

Oblationibus nr̄is q̄s dñe placare susceptis: et ad te nr̄as etiā rebelles ɔpelle ꝑpici⁹ volūtates. P do. Cōto. Dñs firmamētū meū ꝛ refugiū meū: ꝛ liberator me⁹ deus meus adiutor meus. ps.17

Mysteria nos Postcōio. dñe q̄s sumpta purificēt et suo munere tueanꝭ. Per do.

¶ Dñica.v.post pēthe. Introi.

Exaudi dñe vocē meā qua clamaui ad te adiutor meus esto/ ne dereliquas me: ps.26
neq̄ despicias me de⁹ salutaris me⁹. ꝑ. Dñs illuminatio mea: ꝛ sal⁹ Eodē
mea quē timebo? Gloria. Oratio.

Deus q̄ diligētibus te bona iuisibilia ꝑparasti: ifūde cordib⁹ nr̄is tui amoris affectū: vt te in oīb⁹ ꝛ sup oia diligentes promissiones tuas: que omne desiderium superāt consequamur. Per dominū nostrū.

Epistola beati petri apostoli.

Charissimi. Omnes vnanimes in orone estote/ com 1.3.c.b
patiētes/ fraternitatis amatores/ misericordes/ modesti/ humiles/ nō reddētes malū pro malo/ vel maledictū ꝑ maledicto sed ɔtrario bn̄dicētes: q2 in hoc vocati estis: vt bn̄dictionē hereditate possideatis. Qui enim vult vitā diligere/ et videre dies bonos: coerceat linguā suā a malo/ et labia eius ne loquanꝭ dolū. De

clinet autẽ a malo: ꝛ faciat bonũ Inq̃rat pacẽ ꝛ sequat̃ eã: q꞉ oculi dñi sup iustos/ et aures ei⁹ in preces eoꝝ. Vult⁹ autẽ dñi: sup faciẽtes mala. Et q̃s est q̃ vobis noceat: si boni emulatores fueritis? Sed ꝛ si q̃d patimi ꝑpt̃ iusticiã bti. Timorẽ aũt eoꝝ ne timueritꝭ: vt nõ ꝯturbemini. Dñm aũt iesum xp̃m sctificate: i cordi-
p̃s.83. bus vr̃is. Gr. Protector nr̄ aspice deus: et respice sup seruos tuos. ℣. Dñe de⁹ ꝟtutũ exaudi p̃ces seruoꝝ
p̃s.20 tuoꝝ. Alla. ℣. Dñe in ꝟtute tua letabit̃ rex: et sup salutare tuũ exultabit vehemẽter. Scdm Matheũ.

5.c. ℭ In illo tpe. Dixit ies⁹ disci. suis. Amen dico vobis: nisi abũdauerit iusticia vr̃a plusq̃ꝫ scribaꝝ ꝛ phariseoꝝ: nõ itrabitis in regnũ celoꝝ. Audistis q꞉ dictum est ãtiq̃s. Nõ occides. Qui autẽ occiderit: reus erit iudicio. Ego autẽ dico vobis: q꞉ oĩs q̃ irascit̃ fratri suo/ re⁹ erit iudicio. Qui autẽ dixerit fratri suo racha: re⁹ erit consilio. Qui autem dixerit fatue: reus erit gehenne ignis. Si ḡ offers mun⁹ tuũ ad altare et ibi recordat⁹ fueris q꞉ frater tu⁹ habet aliq̃d aduersum te: relinq̃ ibi munus tuũ ante altare/ ꝛ vade pri⁹ recõciliari fratri tuo. Et tũc veniẽs: offeres mun⁹ tuũ
p̃s.15. Offr. Bñdicã dñm q̃ tribuit michi itellectũ: ꝓuidebã deũ i ꝯspectu meo semp: quoniã a dextris est michi ne commouear. Secreta.

Propiciare dñe supplicationib⁹ nr̄is: ꝛ has oblatiões famuloꝝ famularũq̃ꝫ tuarũ benign⁹ assume vt qđ singuli obtulerunt ad honorẽ nois tui: cũctis ꝓficiat ad salutẽ. P. Cõ. Unã pe p̃.26. tij a dño hãc req̃rã: vt ihabitẽ in domo dñi oib⁹ dieb⁹ vite mee. Postc.

Quos celesti dñe dono saciasti: p̃sta q̃s: vt a nostris mũdemur occultis: ꝛ ab hostiuꝫ liberemur isidijs. P do. ℭ Dñica.vj. post pẽthecoꝰ. Introitus.

Dominus p̃.27. fortitudo plebꝭ sue ꝛ protector salutariũ xp̃i sui ẽ: saluũ fac ꝑplm tuũ dñe: ꝛ bñdic hereditati tue ꝛ rege eos vsq̃ꝫ in sclm. Ps. Ad te dñe clamabo Eodẽ de⁹ meus ne sileas a me neq̃n taceas a me: ꝛ assimilabor descẽdẽtib⁹ in lacum Gloria patri. Oratio.

Deus virtutũ cui⁹ est totũ qđ est optimũ: isere pectoribus nostris amorẽ tui nois: ꝛ presta in nobis religionis augmentũ: vt que sũt bona nutrias: ac pietatis studio que sunt nutrita custodias. Per. Ad Romanos.

Fratres. Quicũq̃ꝫ baptizati sum⁹ in xp̃o iesu/ in 6.c.
morte ipsi⁹ baptizati sum⁹. Cõsepulti eñ sum⁹ cũ illo ꝑ baptismũ i mortẽ: vt quõ surrexit christus a mortuis ꝑ gl̃iam patris/ ita ꝛ nos in nouitate vite ambulemus. Si eñ cõplãtati facti sumus similitudini mortis ei⁹: simul ꝛ resurrectiõis erim⁹. Hoc

sciētes q2 vet⁹ hō nr̄ simul cruci-
fixus est: vt destruat corp⁹ pctī
vt vltra non seruiam⁹ pctō. Qui
eñ mortuus est: iustificatus est
a pctō. Si aūt mortui sum⁹ cum
xp̄o: credim⁹ q2 simul etiā viue-
mus cū ipso. Sciētes q2 xp̄s re-
surgēs a mortuis: iā non morit/
mors illi vltra non dn̄abit. Qd
eñ mortuus est pctō/mortu⁹ est
semel. Qd autē viuit: viuit deo.
Ita z vos existimate vos mortu-
os quidē esse pctō: viuētes autē
p̄.89. deo. In xp̄o iesu dn̄o nr̄o. Gr.
Cōuerte dn̄e aliq̄ntulū: z dep̄care su-
per seruos tuos. ℣. Dn̄e refugiū fact⁹
es nob a gn̄atiōe z pgenie. All'a. ℣.
p̄s.30. In te dn̄e speraui nō ɔfundar in etnū:
in tua iustitia libera me et eripe me:
inclina ad me aurem tuā accelera vt
8.c.A eripias me. Secundū Marcum.

In il. t. Cū turba multa esset cum iesu: nec hērēt qd māducarēt: ɔuocatis discipl'is ait illis Misereor super turbā: q2 ecce iā triduo sustinent me/ nec hn̄t qd māducēt. Et si dimisero eos ieiunos i domū suā: deficiēt i via. Quidā eñ ex eis: de lōge venerūt. Et rn̄derūt ei discipli sui. Unde istos q̄s poterit hic saturare panib⁹ i solitudine? Et interrogauit eos Quot panes habetis? Qui dixerūt. Septē. Et p̄cepit turbe: discūbere sup t'rā. Et accipiēs septē panes: grās agens fregit/z dabat discipl'is suis: vt apponerēt. Et apposuerūt turbe. Et habebant pisciculos paucos: z ipos bn̄dixit z iussit apponi: z māducauerūt z saturati sunt Et sustulerunt qd supauerat de fragmētis: septē sportas. Erant aūt q̄ manducauerāt quasi quatuor milia: et dimisit eos. Offr.
Perfice gressus meos i semitis tuis: p̄s.16
vt nō moueant vestigia mea: inclina aurē tuā: et exaudi verba mea: mirifica mias tuas q̄ saluos facis sperantes in te domine. Secreta.

Propiciare dn̄e supplicatiōib⁹ nr̄is: z has ppl'i tui oblatiōes benignus assume: z vt null⁹ sit irritū votū/nullius vacua postulatio: p̄sta q̄s: vt qd fideliter petimus: efficacit' cōseq̄mur.
P. Co. Cōio. Circuibo z imolabo i p̄s.26
tabenaculo ei⁹ hostiā iubilatiōis: cātabo et psalmū dicā dn̄o. Postcō.

Repleti dn̄e mūerib⁹ tuis tribue q̄s: vt eoꝝ emūdemur effectu: z mūiam̄ auxilio. P.

Dn̄ica.vij.post pēt. Intro.

Omnes gētes plaudite manib⁹: iubilate deo in voce exultatōis. Ps. p̄.46.
Qm̄ dn̄s excels⁹ tribil' Eodē
rex magn⁹ sup oēm terrā. Gl'ia. Or.

Deus cui⁹ puidētia in sui dispositiōe nō fallit: te supplices exoram⁹: vt noxia cuncta submoueas: z oia nob ɔfutura concedas. Per. Ad Romanos

Fratres. Humanū dicō vo 6.c.B
bis: ppt infirmitatē carnis vr̄e. Sicut enim exhibuistis mēbra vr̄a fuire imūdicie z iniq̄ta

tū ad iniq̄tatē: ita ⁊ nūc exhibete
mēbra vr̄a ſuire iuſtitie in ſctifi-
cationē. Cū em̄ ſui eſſetis pctī:
liberi fuiſtis iuſtitie. Quē ḡ fru-
ctū habuiſtis tūc ī illis / in q̄bus
nūc erubeſcitis? Nā finis illorū
mors eſt. Nūc vo liberati a pctō
ſui aūt facti deo: habetis fructū
vr̄m in ſctificationē / finē vero vi-
tā eternā. Stipēdia em̄ peccati /
mors. Gr̄a aūt dei: vita eterna.
ps. 33. In xp̄o ieſu dn̄o nr̄o. Gr. Ueni-
te filij audite me: timorē dn̄i docebo
Eodē vos. ℣. Accedite ad eū ⁊ illūiamini:
⁊ facies vr̄e nō ↄfundent. Alla. ℣.
p. 46. Oēs gētes plaudite manib⁹: iubila-
te deo in voce exultatiōis. S. mat.
7. c.

In il. t. Dixit ieſ⁹ diſcipulis ſuis. Attēdite a falſis pphetis / q̄ veniūt ad vos in veſtimētis ouiū: intriſecus aūt ſunt lupi rapaces. A fructibus eoꝝ: cognoſcetis eos. Nunq̄d colligūt de ſpinis vuas: aut de tribulis fic⁹? Sic oīs arbor bona: fruct⁹ bonos facit. Mala autem arbor malos fruct⁹ facit. Nō pt arbor bona / fruct⁹ malos facere: neq₃ arbor mala fructus bonos facere. Oīs arbor q̄ nō facit fructu₃ bonū / excidet: et in ignē mittet. Igit ex fructib⁹ eorū coḡſcetis eos. Nō oīs qui dicit mihi dn̄e dn̄e: itrabit i regnū celoꝝ: ſ₃ q̄ facit volūtatē pr̄is mei / q̄ in celis eſt: ipe intrabit in regnū celorū.
Eccſa Offꝫ. Sicut in holocauſtū arietū ⁊ thauroꝝ: ⁊ ſicut in milib⁹ agnoꝝ pinguiū: ſic fiat ſacrificiū nr̄m i ↄſpectu tuo hodie vt placeat tibi: q₃ nō eſt cōfuſio cōfidētib⁹ in te dn̄e. Secreta.

Deus q̄ legaliū differētiā hoſtiarū vni⁹ ſacrificij pfectiōe ſanxiſti: accipe ſacrificiū a deuotꝫ tuis famulis: ⁊ pari bn̄dictiōe ſicut mūera abel ſctificā: vt qd̄ ſinguli obtulerūt ad maieſtatis tue honorē: cunctꝭ pficiat ad ſalutē. Per. Cō. Inclina aurē ps. 30
tuā: accelera vt eruas me. Poſtcō.

Tua nos dn̄e medicinalis opatio ⁊ a noſtris pverſitatib⁹ clementer expediat: ⁊ ad ea q̄ ſunt recta pducat. Per do.

Dn̄ica. viii. poſt pēthe. Intr. p. 47.

Suſcepim⁹ de⁹ miam tuā in medio tēpli tui ſm nomē tuum de⁹: ita et laus tua ī fines tre iuſtitia plena eſt dextera tua. ps. Eodē
Magn⁹ dn̄s ⁊ laudabilr nimis: ī ciuitate dei nr̄i: ī mōte ſctō ei⁹. Glia. Or.

Largire nobꝭ dn̄e q̄s ſeꝑ ſpm̄ cogitādi q̄ recta ſūt / ppici⁹ ⁊ agendi: vt q̄ ſine te eſſe nō poſſumus: ſm te viuere valeamus. Per do. Ad Romanos.

8. c. Fratres. Debitores ſum⁹ nō carni: vt ſm carnē viuam⁹. Si em̄ ſm carnē vixeritꝭ: moriemini. Si aūt ſpū facta carnis mortificaueritꝭ: viuetꝭ. Quicunq₃ em̄ ſpū dei agunt: hi filij dei ſunt. Non em̄ accepiſtis ſpm̄ ſeruitutis iterū in timore / ſed accepiſtis ſpm̄ adoptiōis filioꝝ in quo clamam⁹ abba pater. Ipſe

em spūs testimoniū reddit spūi
nr̃o: q sum⁹ filij dei. Si aūt filij:
7 heredes. Heredes q̄dē dei/ co
Ps.30. heredes aūt xp̄i. Gr. Esto mihi i
deū ptectorē: 7 in locū refugij vt sal=
p̃.47. uū me facias. ℣. De⁹ in te spaui dñe
nō cōfundar ieternū. All'a. ℣. Ma=
gnus dñs 7 laudabilis valde: in ciui=
tate dei i mōte scō ei⁹. Scd'z lucā.
16.c.8

In ill.t. Dixit iesus discipulis suis parabolā hanc. Hō q̄dā erat diues/ q̄ habebat villicū 7 hic diffamatus est apud illū q̄si dissipasset bona illius: 7 vocauit illum: 7 ait illi. Quid hoc audio de te? Redde rationē villicationis tue: iā em̄ nō poteris villicare. Ait aūt villic⁹ intra se. Quid faciā: q2 dñs me⁹ aufert a me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. Scio quid faciā: vt cū amotus fuero a villicatione recipiāt me in domos suas. Cōuocatis itaq3 singulis debitoribus dñi sui: dicebat primo. Quātum debes dño meo? At ille dixit. Cētum cados olei Dixitq3 illi. Accipe cautionem tuā 7 sede cito 7 scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quātū debes? Qui ait. Centum choros tritici. Ait illi. Accipe lr̃as tuas: 7 scribe octoginta. Et laudauit dñs villicū iniq̄tatis/ q2 prudēter fecisset: q2 filij hui⁹ scl'i prudētiores filij lucis i gn̄atiōe sua sunt. Et ego dico vob: facite vobis amicos de mamona iniq̄tatis: vt cū defeceritis recipiant vos in etn̄a tabernacula. Offr.
Populum humilē saluū facies dñe: 7 p̃.17.
oculos supboꝝ hūiliabis: qm̄ q̄s de⁹
S preter te domine? Secreta.
Suscipe mūera q̄s dñe q̄ tibi de tua largitate deferim⁹: vt hec sacrosācta mysteria grē tue operāte ṽtute: 7 p̄ntis vite nos ɔuersatiōe sanctificēt: et ad gau
dia etn̄a pducant. Cōio. Gustate ps.33.
et videte qm̄ suauis est dñs: beatus
S vir qui sperat in eo. Postcō.
Sit nob dñe repatio mētꝫ 7 corpis celeste mysteriū: vt cui⁹ exeq̄mur actionē: sentiam⁹ effectū. P d. ¶ Do.x.p⁹ pēthe. Int.

Ecce de⁹ ps.53.
adiuuat me: 7 domin⁹ susceptor ē aie mee: auerte mala inimicis meis: et in ṽitate tua disꝑdes illos p=
tector me⁹ dñe. Ps. De⁹ in nomine Eodē
tuo saluum me fac: et in virtute tua iudica me. Gloria patri. Oratio.
Pateāt aures mie tue dñe p̄cib⁹ supplicātiū: 7 vt petētib⁹ desiderata ɔcedas: fac eos que tibi sunt placita postulare.
F Ler. Ad Corinthios. 1.10.c.
Fratres. Nō sim⁹ concu= B.
piscentes maloꝝ: sicut 7 illi concupierunt. Neq3 idolatre efficiamini/ sicut q̄dā ex ipsis: quemadmodū scriptū ē. Sedit ppl's mā ducare 7 bibē: 7 surrexerūt ludere Neq3 fornicemur/ sicut quidā ex ipsis fornicati sunt: et ceciderūt vna die vigintitria milia. Neq3 tē

tem⁹ xp̄m sicut q̇dā eoꝝ tētaue-
rūt: ꝛ a serpētib⁹ perierūt. Neq̄
murmuraueritis sicut q̇dā eorū
murmurauerūt: ꝛ perierūt ab ex-
termiatore. Hec aūt oīa in figu-
ra ꝯtigebāt illis. Scripta sūt au
tē ad correptionē nr̄am: in q̄s fi-
nes scl'oꝝ deuenerūt. Itaq̄ q̇ se
existimat stare: videat ne cadat.
Tētatio vos nō apphendat: nisi
hūana. Fidelis aūt de⁹ est: q̇ nō
patietꝰ vos tētari sup id qđ pote
stis. Sed faciet etiā cū tētatio-
ne ꝓuentū: vt possitis sustinere.
ps. 8. Gr. Dñe dñs nr̄ q̄ admirabile ē no
mē tuū in vniuersa terra. V. Qm̄ ele-
uata est magnificētia tua/ sup celos.
ps. 58 Alla. V. Eripe me de inimicis me-
is deus meus: ꝛ ab insurgentibus in
me libera me. Secundū Lucam.
19.c.g

IN ill. t. Cū
appropin-
q̄ret iesus hirl'm
vidēs ciuitatē fle
uit sup illā dicēs
Qr si cognouis-
ses ꝛ tu. Et q̇dē i
hac die tua/ q̄ ad
pacē tibi: nūc aūt abscōdita sunt
ab ocl'is tuis. Qr veniēt dies in
te/ ꝛ circūdabūt te inimici tui val-
lo/ ꝛ circūdabūt te/ ꝛ coangusta-
būt te vndiq̄ ꝛ ad trā ꝓsternent
te ꝛ filios tuos q̇ i te sūt/ ꝛ nō re-
linquēt i te lapidē sup lapidē: eo
q nō cognoueris tp̄s visitatōis tue.
Et ingressus i tēplū cepit eijcē
vēdētes in illo ꝛ emētes/ dicens
illis. Scriptū est: qr dom⁹ mea
dom⁹ orōnis est. Uos autē feci-
stis illā spelūcam latronum. Et
erat docens quotidie: in templo.
ps. 18. Offer. Iustitie dñi recte letificātes
corda ꝛ dulciora sup mel et fauū: nā
et seruus tu⁹ custodit ea. Secreta.
Concede nob̄ hec q̄s do-
mine digne frequentare
mysteria: qr quotiēs hui⁹ hostie
cōmēmoratio celebratꝰ: op⁹ nr̄e re-
dēptiōis exercetꝰ. Per do. Cōio
Qui manducat meā carnem ꝛ bibit Joh. 6.c.f.
meum sanguinē: in me manet et ego
in eo dicit dñs. Postcōio.
Tui nobis dñe cōio sacra-
mēti: ꝛ purificationē conferat ꝛ
tribuat vnitatem. Per. Dñi-
ca. xi. post pentheco. Introitus.

Dum cla- ps. 54.
marē ad
dñz exau
diuit vo-
cē meam
ab his q̇
appropin
quant mi
hi ꝛ hūili
auit eos/ q̇ est ante secula: ꝛ ma-
net ieternū: iacta cogitatū tuum
in dño: et ipse te enutriet. Ps. Ex- Eodē
audi deus orationē meā/ ꝛ ne despe-
xeris deprecationem meam: intende
mihi et exaudi me. Gloria. Oratio.
Deus qui omnipotentiam
tuā parcēdo maxime ꝛ mi
serando manifestas: multiplica
super nos miam tuam: vt ad tua
promissa currentes/ celestiū bo-
norū facias esse consortes. Per
dñm nostrū. Ad Corinthios. 1. 12. b.
Fratres. Scitis qm̄ cum
gentes essetis: ad simula-
chra muta ꝓut ducebamini eū-
tes. Ideo notū vobis facio: q
nemo in spiritu dei loquens di-
cit anathema iesu. Et nemo po-
test dicere dñs iesus: nisi in spū

scto. Diuisiões vero grãtiarum sunt: idē
aūt spūs. Et diuisiões ministra-
tionū sunt: idē aūt dñs. Et diui-
siões operationū sunt: idē vero de9
q opatur oīa in oib9. Unicuiq3 au-
tem datur manifestatio spūs ad
vtilitatē. Alij quidē per spm datur
sermo sapiētie: alij aūt sermo sci-
entie sm eundem spm. Alteri fi-
des in eodē spū: alij gratia sanita-
tū in vno spū. Alij operatio vir-
tutū: alij prophetia / alij discretio
spirituū / alij gñā linguarum. Alij
interpretatio sermonū. Hec autē
oīa operatur vnus atq3 idem spūs
diuidēs singulis prout vult. Gr.
ps. 16 Custodi me dñe vt pupillā oculi sub
vmbra alarū tuarū protege me. V. De
vultu tuo iudiciū meū prodeat ocu-
p. 64. li tui videāt equitatē. Alla. V. Te
decet hymnus de9 in syon: r tibi red-
detur votū in hierlm. Scdm lucā.
18. c. b

In il. t. Dixit ies9 ad quosdā q in se cōfidebāt tanq3 iusti / et aspernabātur ceteros parabolā istā. Duo homines ascēderūt in tēplū vt orarent: vn9 phariseus / et alter publicanus. Phariseus stans: hec apud se orabat. Deus grās ago tibi / q2 non sum sicut ceteri hoim raptores / iniusti / adulteri: velut etiā hic publicanus. Jeiuno bis i sabbato: decimas do omniū q possideo. Et publicanus a lōge stās / nolebat nec oculos ad celum leuare: sed percutiebat pect9 suū dicēs. Deus propicius esto mihi pctōri. Amē dico vob: descēdit hic iustificatus in domū suā ab illo. Q2 ois q se exaltat hūiliabitur: r q se humiliat exaltabitur. Offr. Ad te dñe p. 24.
leuaui aiam meā: de9 me9 in te confido non erubescā: neq3 irrideant me inimici mei: etenī vniuersi q te expectant non confundentur. Secreta.

Tibi dñe sacrificia dicata reddantur: q sic ad honorē nois tui deferenda tribuisti: vt eadē remedia fieri nra pstares. Per. Cōio. Acceptabis sacrificiū ps. 50
iustitie: oblatiōes et holocausta sup altare tuum dñe. Postcōio.

Quesum9 dñe de9 nr: vt quos diuis repare non desinis sacris tuis nō destituas benign9 auxilijs. P. Dñica. xi. post penthe. Int.

Deus i lo- p. 67.
co sancto suo de9 q ihabitare facit vnanimes in domo ipe dabit virtutē r fortitudinē plebi sue. Ps. Exurgat de9 Eodē
et dissipentur inimici ei9: r fugiant qui oderūt eū a facie eius. Gloria. Oratio.

Omnipotens sempiterne de9 q abundātia pietatis tue et merita supplicū excedis r vota: effunde sup nos miam tuā: vt dimittas que conscia metuit: et adijcias qd oro nō psumit. p d. Ad corinthi.

Fratres. Notū vobis facio 1. 15. c.
euāgeliū qd pdicaui vo- A.
bis qd r accepistis i quo r stat / per qd r saluami: q rōne pdicauerim vobis si tenetis nisi frustra credidistis. Tradidi eñ vobis in primis et qd accepi / qm xpus

mortu⁹ est p pctis nr̃is ẜm scri-
pturas: ⁊ q̃ sepultus est: ⁊ q̃ re-
surrexit tertia die ẜm scripturas
et q̃ visus est cephe/ et post hec
vndeci. Deinde visus est plusq̃
q̇ngẽtis fratrib⁹ simul / ex q̇bus
multi manẽt vsq̃ adhuc: quidã
aũt dormierũt. Deinde visus est
iacobo: deide apl̃is oĩb⁹. Nouis-
sime aũt oĩm tanq̃ abortiuo: vi-
sus ẽ ⁊ mihi. Ego ei sũ minim⁹
apl̃oꝝ/ qui nõ sum dign⁹ vocari
apl̃s: qm̃ psecut⁹ sum eccl̃iã dei
Grã aũt dei sũ: id qd̃ sũ. Et grã
ps. 27 ei⁹ in me vacua nõ fuit. Gr. In
deo sperauit cor meũ ⁊ adiutus sum: et
refloruit caro mea: ⁊ ex volũtate mea
Eodẽ confitebor illi. ℣. Ad te dñe clamaui
de⁹ meus ne sileas/ ne discedas a me
ps. 80 All'a. ℣. Exultate deo adiutori no-
stro: iubilate deo iacob/ sumite psal-
mũ iocundũ cũ cythara. S. marcũ.
7. c. D

In illo tpe. Exiens ie-
sus de finib⁹ ty-
ri / venit p sydo-
nẽ ad mare gali-
lee inter medios
fines decapole-
os. Et adducũt
ei surdũ ⁊ mutũ: ⁊ depcabantur
eũ/ vt iponat illi manũ. Et app̃-
hẽdẽs eũ de turba seorsum / mi-
sit digitos suos ĩ auriculas ei⁹.
Et expuens tetigit linguã eius.
Et suspiciens in celũ ingemuit.
Et ait illi. Effeta: qd̃ ẽ adaperi-
re. Et statim apte sũt aures ei⁹/
⁊ solutũ ẽ vinculũ ligue ei⁹ ⁊ loq̃
batur recte. Et precepit illis ne cui
dicerẽt. Quanto aũt eis p̃cipie-
bat/ tãtomagis plus predicabãt
⁊ eo ampli⁹ admirabãtur dicen-
tes. Bñ oĩa fecit: et surdos fecit
audire: et mutos loq̃. Offr. Ex- ps. 29
altabo te dñe qm̃ suscepisti me / nec
delectasti inimicos meos sup me: dñe
clamaui ad te et sanasti me. Secre.
Respice dñe q̃s ad nostrã
ppicius seruitutem / vt qd̃
offerim⁹ sit tibi munus acceptũ
⁊ sit nr̃e fragilitatis subsidiũ. P.
Cõio. Honora dñm de tua substãtia Prou.
et de primitijs frugũ tuaꝝ: vt ipleã- uerb. 3
tur horrea tua saturitate: ⁊ vino tor- ca. B.
cularia redũdabũt. Postcõ.
Sentiam⁹ dñe q̃s tui pce-
ptiõe sacramẽti subsidiũ mẽtis ⁊
corpis: vt in vtroq̃ saluati: cele-
stis remedij plenitudie gl̃iemur
P d. ¶ Do. xij. post pẽthe. Intr.

Eus i ad p. 69
iutorium
meũ intẽ-
de dñe ad
adiuuan-
dũ me fe-
stina: cõfũ-
dantur ⁊
reuercan-
tur inimici mei q̃ q̃runt animam Eodẽ
meã. Ps. Auertant retrorsũ ⁊ erube-
scãt q̃ volũt mihi mala. Gl'ia. Orõ.
Omñps et misericors de⁹: de
cui⁹ munere venit / vt tibi
a fidelib⁹ tuis digne ⁊ laudabi-
liter seruiat: tribue nobis q̃s: vt ad
pmissiones tuas sine offensione
curram⁹. Per do. Ad corithios 2. 3. c. d
Fratres. Fiduciã talẽ ha-
bem⁹ p xp̃m ad deũ non
q sufficiẽtes sim⁹ aliq̇d cogita-
re a nobis q̃si ex nob̃: sz sufficiẽ-
tia nr̃a ex deo est. Qui ⁊ idone-
os nos fecit ministros noui te-
stamẽti: non lr̃a sed spũ. Littera

em occidit: spūs autē viuificat.
Qđ si ministratio mortꝫ lrīs deformata in lapidib⁹ fuit in gl'ia
ita vt nō possent intēdere filij israel in faciē moysi/ ꝑpter gl'iam
vult⁹ ei⁹ q̄ euacuatꝛ: quō nō magis mīstratio spūs erit in gl'ia?
Nā si mīstratio dānatiōis i gl'ia est: multomagis abundat mini-
Ps.33. steriū iustitie in gl'ia. Gr. Bñdicā dñm in oī tpe: semꝑ laus ei⁹ in ore
meo. ℣. In dño laudabitꝛ aīa mea: audiāt māsueti ꝛ letentur. All'a. ℣.
Ps.87 Dñe de⁹ salutis mee: in die clamaui
10.c.d et nocte corā te. Scdm Lucam.

In ill. t. Dixit ies⁹ discipulis suis. Beati oculi: q̄ vidēt q̄ vos videtꝫ. Dico enī vobis: q2 multi ꝓphete et reges voluerunt videre que vos videtꝫ ꝛ nō viderunt: et audire q̄ vos auditis / et nō audierūt. Et ecce q̄dā legisperitus surrexit tētās illū: ꝛ dicēs. Magister: q̄d faciēdo vitā eternā possidebo? At ille dixit ad eū. In lege quid scriptū est? Quō legis? Ille aūt rñdens dixit. Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo / et ex tota aīa tua / et ex oībus virib⁹ tuis / et ex oī mēte tua: ꝛ ꝓximū tuū sicut teipsum. Dixitq3 illi. Recte respondisti. Hoc fac: ꝛ viues. Ille autē volēs iustificare seipm̄: dixit ad iesum. Et q̄s est meus ꝓxim⁹? Suspiciēs aūt iesus: dixit. Homo quidā descēdebat ab hierusalē in hierico: ꝛ incidit in latrones. Qui etiā despoliauerūt eū ꝛ plagis iṗositis: abierunt semiuiuo relicto. Accidit autē vt sacerdos quidā descēderet eadem via: et viso illo preterijt. Silr̄ et leuita cū esset secus locum et videret eū: pertransijt. Samaritanus autem quidam iter faciens / venit secus eū: ꝛ videns eū misericordia motus est. Et appropians: alligauit vulnera ei⁹ infundens oleū ꝛ vinū. Et imponens illū in iumētū suum / duxit in stabulū: ꝛ curā eius egit. Et altera die ꝓtulit duos denarios: ꝛ dedit stabulario ꝛ ait. Curā illius habe: ꝛ q̄dcūq3 superogaueris / ego cum rediero reddam tibi. Quis horū triū videtur tibi ꝓximus fuisse illi q̄ incidit in latrones? At ille dixit. Qui fecit misericordiā cū illo. Et ait illi ies⁹.
Vade et tu fac silr̄. Offer. Preca- Exod
tus est moyses in conspectu dñi dei 32. ca.
sui et dixit: precatus est moyses i cō- C.
spectu dñi dei sui et dixit: quare dñe irasceris i pp'lo tuo: parce ire aīe tue memēto abrahā / isaac / et iacob / q̄b⁹ iurasti dare terrā fluētē lac et mel: et placat⁹ fact⁹ est dñs de malignitate quā dixit facere pp'lo suo. Secreta.

Hostias q̄s dñe ꝓpicius intēde: quas sacris altaribus exhibemus: vt nobis indulgentiā largiendo / tuo nomi-
ni dent honorē. Per. Cōio. De p. 103.
fructu operū tuorū dñe satiabitꝛ terra: vt educas panē de tra: ꝛ vinū letificet cor hoīs: vt exhilaret faciem in oleo: et panis cor hominis cōfirmet.

Viuificet nos q̄s Postcō. dñe huius ꝑticipatio sacramēti: ꝛ pariter nobis expiationē tribuat et munimen. Per do.

Dñica.xiij. post pēthe. Intr.

p.73. Respice dñe in testamētuz tuū: et aīmas pauperū tuorū ne derelinqs i finē exurge dñe et iudica causam tuā: et ne obliuiscaris voces qrētiū te. Ps.

Eodē Ut qd de⁹ repulisti in finē: irat⁹ ē furor tuus sup oues pascue tue. Gloria.

Omnipotēs sempitne de⁹ Oro da nobis fidei/spei/et charitatis augmentū: et vt mereamur assequi qd pmittis: fac nos amare qd pcipis. Per do. Ad galathas.

3.c.L. Fratres. Abrahe dicte sunt pmissiones: et semini ei⁹. Nō dicit et seminib⁹ qsi i multis: sed qsi in vno et semini tuo / q est xps. Hoc aūt dico testamētū cōfirmatū a deo q post qdrigētos et triginta ānos facta est lex: non irritū facit ad euacuādā pmissionē. Nā si ex lege hereditas: iā nō ex pmissiōe. Abrahe aūt p repromissionē donauit de⁹. Quid igit lex? Propt trāsgressionem posita est / donec veniret semen cui pmiserat: ordinata p angelos in manu mediatoris. Mediator aūt vni⁹ nō est: de⁹ autem vn⁹ est. Lex ḡ aduersus pmissa dei? Absit. Si enī data esset lex q posset viuificare: vere ex lege esset iustitia. Sed conclusit scriptura oia sub pctō: vt promissio ex fide iesu xpi: daret credētib⁹.

p.73. Grad. Respice dñe in testamētū tuum: et aīas pauperū tuorū ne obliuiscaris in finē. ℣. Exurge dñe iudica causam tuam: memor esto opprobriū seruorū tuorū. Alla. ℣. Dñe refugium factus es nobis a generatione et progenie. Eodē p.89. Secundum Lucam.

In illo tpe. Dū iret iesus ī hirlm trāsibat p mediam samariā et galileā. 17.ca. L. Et cū ingrederetur quoddam castellū occurrerūt ei decē viri leprosi. Qui steterūt a lōge: et leuauerūt vocē dicētes. Jesu preceptor miserere nostri. Quos vt vidit: dixit. Ite ostendite vos sacerdotib⁹. Et factum est dū irēt: mūdati sūt. Un⁹ autē ex illis: vt vidit q mūdat⁹ est: regress⁹ ē cū magna voce magnificās deū. Et cecidit in faciē āte pedes eius: grās agens. Et hic erat samaritanus. Respondens autē iesus dixit. Nōne decē mūdati sunt: et nouē vbi sunt? Non est inuentus qui rediret et daret gloriam deo: nisi hic alienigena. Et ait illi. Surge et vade: quia fides tua: te saluuz fecit. Offer. In te speraui dñe: dixi tu es de⁹ me⁹: in manibus tuis tēpora mea. ps.30. Secre.

Propiciare domine populo tuo: propiciare muneribus/vt hac oblatiōe placatus et indulgentiam nobis tribuas: et postulata concedas. Per do. Cōio. Panem de celo dedisti nobis dñe habentē omne delectamētū: et oēm saporē suauitatis. Postco. Sap. 16.ca. L.

Sumptis dñe celestib⁹ sacramētis: ad redēptionis eterne qs pficiam⁹ augmētū. P.

¶ Dñica.xiiij.post pẽthe. Int.

ps. 83

Protector nr̃ aspice deus et respice in faciẽ xp̃i tui: q2 melior est dies vna
Eodẽ in atrijs tuis super millia. ps. Quã dilecta tabernacula tua dñe ꝟtutũ: ꝯcupiscit ꝛ deficit in atria dñi. Glia.

Oratio.

Custodi dñe q̃s ecclesiã tuã ꝑpiciatione ꝑpetua: ꝛ q2 sine te labit̃ hũana mortalitas: tuis semꝑ auxilijs/ ꝛ abstrahat̃ a noxijs/ ꝛ ad salutaria dirigat̃. P.

5.c.C Ad galathas.

Fratres. Spiritu ambulate: et desideria carnis non perficietis. Caro em̃ cõcupiscit aduersus spm̃: spũs autez aduersus carnẽ. Hec em̃ sibi inuicẽ aduersant̃: vt nõ q̃cũq3 vultis/ illa faciatis. Qđ si spũ ducimini: nõ estis sub lege. Manifesta autẽ sunt opa carnis: q̃ sunt fornicatio/ imũdicia/ ipudicitia/ luxuria/ auaricia/ idoloꝝ seruit⁹ veneficia/ iimicicie/ contẽtiões/ emulatiões/ ire/ rixe/ dissẽtiões/ secte/ inuidie/ homicidia/ ebrietates/ ꝯmessatiões/ ꝛ his similia q̃ ꝑdico vobis sicut ꝑdixi: qm̃ q̃ talia agũt/ regnũ dei nõ ꝯsequẽtur. Fructus aũt spũs est charitas gaudiũ/ pax/ patiẽtia/ lõganimitas/ bonitas/ benignitas/ mansuetudo/ fides/ spes/ modestia/ cõtinẽtia/ castitas. Aduers⁹ hmõi: nõ ẽ lex. Qui aũt sunt xp̃i carnẽ suã crucifixerũt cũ vitijs: et cõcupiscẽtijs. Gr. Bonũ est cõfidere i dño: q̃ ꝯfidere i hoie. ps.117. ꝟ. Bonũ est sꝑare i dño: q̃ sꝑare i ꝑncipib⁹.
Alla. ꝟ. Uenite exultem⁹ dño: iubilem⁹ deo salutari nr̃o. ps.94. Scdm̃ mat.

In il.t. Dix. ie. dis suis. 6.c.C Nemo põt duobus dñis fuire. Aut ei vnũ odio habebit/ ꝛ alterũ diliget: aut vnuz sustinebit/ ꝛ alterũ cõtẽnet. Nõ potestis deo seruire: ꝛ mãmone. Ideo dico vobis: ne solliciti sitis aie vr̃e quid mãducetis/ neq3 corpi vr̃o quid induamini. D. Nonne aĩa plus est q̃ esca: ꝛ corp⁹ plusq̃ vestimentũ? Respicite volatilia celi/ qm̃ nõ serũt neq3 metũt neq3 cõgregãt in horrea: ꝛ pat̃ vester celestis pascit illa. Nõne vos mag3 pluris estis illis? Quis aũt vestrũ cogitãs põt adijcere ad staturã suã cubitũ vnũ? Et de vestimẽto/ q̃d solliciti estis? Cõsiderate lilia agri quõ crescũt: nõ laborant neq3 nent. Dico autẽ vobis: qm̃ nec salomõ in oĩ gloria sua coopt⁹ est sicut vnũ ex istis. Si em̃ fenũ agri qđ hodie est/ et cras in clybanũ mittit̃/ deus sic vestit: quãto mag3 vos minime fidei? Nolite ḡ solliciti esse dicẽtes/ q̃d mãducabim⁹/ aut q̃d bibem⁹/ aut quo opiemur? hec em̃ oĩa gẽtes inq̃runt. Scit em̃ pat̃ vester celestis: q2 his oĩb⁹ indigetis. Querite ḡ primũ regnuz dei ꝛ iusticiã ei⁹: et hec oĩa adijciẽt̃ vobis. Offer. Immittit ãgel⁹ ps.33.

dñi i circuitu timētiū eū: z eripiet eos
gustate z videte qm̄ suauis est dñs.
Concede nobis Secre.
dñe q̄s: vt hec hostia salu
taris z nr̄oꝝ fiat purgatio deli-
ctoꝝ: z tue ꝓpiciatio potestatis
Mat. P d. Cō. Primū q̄rite regnū dei: et
6.c.D oia adÿcient vob dicit dñs. Postc̄.
Purificēt semꝑ z muniant
tua sacramēta nos de⁹: et
ad perpetue ducant salutationis
effectū. Per dñm. Dominica
xv. post pentheco. Introitus.
ps.85

nclina
dñe aurē
tuam ad
me z ex-
audi me:
saluū fac
seruū tuū
de⁹ meus
sꝑantē in
te: miserere mihi dñe: qm̄ ad te cla
Eodē mauī tota die. p̄. Letifica aiam ser
ui tui: qm̄ ad te dñe aiam meā leua-
ui. Gloria patri. Oratio.
Ecclesiaz tuā dñe miseratio
cōtinuata mūdet z muniat: et q̄
sine te nō potest salua cōsistere:
tuo semꝑ mūere gubernet. P d.
Fratres. Ad Galathas.
6.c.A Si spū viuim⁹: spū z ābu
lem⁹. Nō efficiamur inanis glie
cupidi: inuicē ꝓuocātes/ inuicem
inuidētes. Fratres: et si p̄occu-
pat⁹ fuerit hō in aliquo delicto
vos q̄ spirituales estis/ hmōi in-
struite in spū lenitatis: conside-
rās teipm̄/ ne z tu tēteris. Alter
alteri⁹ onera portate: z sic adim
plebitis legē xp̄i. Nā si q̄s existi
mat se aliquid esse cum nihil sit:
ipse se seducit. Opus autē suum
ꝓbet vnusq̄sq; z sic in semetipō
tātū gloriā habebit/ z nō in alio.
Unusq̄sq; eīm on⁹ suū portabit.
Cōmunicet aūt is q̄ cathetizat
verbo: ei q̄ se cathetizat in oīb⁹
bonis. Nolite errare: de⁹ nō irri
det. Que enim seminauerit ho
mo: hec et metet. Qm̄ q̄ seminat
i carne sua: de carne z metet cor
ruptionē. Qui aūt seminat i spi-
ritu: de spū metet vitā eīnā. Bo-
nū aūt faciētes non deficiemus
tpe eīm suo metemus nō deficiē-
tes. Ergo duz tēpus habemus
operemur bonuz ad oēs: maxime
autē ad domesticos fidei. Gr.
Bonū est cōfiteri dño: et psallere noi p.11
tuo altissime. ℣. Ad annūciādū ma- p.9
ne miam tuā: et veritatē tuā p noctē.
Alla. ℣. Qm̄ deus magnus dñs et p.94
rex magn⁹ sup oēm t̄rā. S. Lucā.

n illo tpe. 7.c.B
Ibat iesus
i ciuitatē q̄ vocat
naym: z ibāt cum
eo discipuli eius
et turba copiosa.
Cū aūt appropi-
quaret porte ciui
tatis: ecce defunct⁹ efferebat fi-
lius vnic⁹ matris sue. Et hec vi-
dua erat: et turba ciuitat̄ multa
cū illa. Quā cū vidisset dñs mia
motus sup eā dixit illi. Noli fle-
re. Et accessit z tetigit loculum.
Hi aūt qui portabant/ steterunt.
Et ait. Adolescēs tibi dico sur-
ge. Et resedit q̄ erat mortu⁹ z ce
pit loq̄. Et dedit illuz matri sue.
Accepit aūt oēs timor: z magni
ficabāt deū dicētes. Q: ꝓpheta
magn⁹ surrexit i nobis: z q: de⁹
visitauit plebē suā. Offr. Expe- p.30

ctans expectaui dñm ⁊ respexit me ⁊
exaudiuit deꝑcationē meā:⁊ misit in
os meū cāticū nouū hymnū deo nr̄o.
Tua nos dñe sacra Sec.
custodiāt:⁊ cōtra diabo=
Iohā licos tueant̄ semꝑ icursus. P d.
6.c.F Cōio Panis quē ego dedero caro
mea est pro seculi vita. Postcōio.
Mentes nr̄as ⁊ corpa pos=
sideat q̄s dñe doni cele=
stis opatio: vt nō nr̄ sensus i no=
bis/ sed eius iugiter preueniat
effect⁹. P d. Dñica.xvj.p⁹ pē=
the. Int.

ps.85 Miserere mi
hi domie
qm̄ ad te
clamaui
tota die:
q2 tu dñe
suauis ac
mitis es:
Eodē et copiosus in mia oibus inuo=
cātib⁹ te. ps. Inclina dñe aurē tuā
mihi ⁊ exaudi me: qm̄ inops et pau=
per sum ego. Gloria patri. Oratio.
Tua nos dñe q̄s grā sem=
per preueniat ⁊ sequat̄: ac
bonis operib⁹ iugiter p̄stet esse
3.c.L. intētos. Per do. Ad ephesios.
Fratres Obsecro vos ne
deficiatis in tribulatiōi=
bus meis ꝑ vobis: que est glo=
ria vestra. Hui⁹ rei gratia flecto
genua mea ad patrē dñi nostri
iesu christi: ex quo ois patnitas
in celo ⁊ i terra noiat̄: vt det vo
bis scd̄z diuitias glorie sue vir=
tutē corroborari per spiritū ei⁹
in interiori hoie: habitare chri=
stum p fidē in cordib⁹ vr̄is. In
charitate radicati et fundati: vt
possitis cōprehendere cū oibus
sanctis que sit latitudo / lōgitu=
do/sublimitas/et ꝓfundū. Sci=
re etiā supeminentē sciētie cha
ritatem christi: vt impleamini in
oēm plenitudinē dei. Ei autem
qui potēs est oia facere supera=
būdāter q̄ꝫ petim⁹ aut intelligi=
mus scd̄m virtutē que operat̄ i
nobis: ipsi gloria in ecclesia ⁊ in
christo iesu: in oēs gn̄atiōes se=
culi seculoꝝ amē. Gr Timebūt p̄.101.
gentes nomē tuū dñe: ⁊ omes reges
terre gloriā tuam. ℣. Qm̄ edificauit
dñs syō: et videbit in maiestate sua.
Alla. ℣. Cantate dño cāticū nouū: p̄.97.
q2 mirabilia fecit dñs. Scd̄m lucā.

In illo tpe.
Cū itraret 14.c.
iesus in domum A.
cuiusdā pricipis
phariseoꝝ sabba
to mādūcare pa=
nem: ⁊ ipsi obser=
uabant eū. Et ec=
ce quidam ydropicus erat ante
illum. Et respondens iesus di=
xit ad legisperitos et phariseos
dicēs. Si licet sabbato curare?
At illi tacuerunt. Ipse vero ap=
prehēsum sanauit eum: ac dimi=
sit. Et respōdens ad illos dixit.
Cuius vestrum asinus aut bos
in puteū cadet/ et non continuo
extrahet illū die sabbati? Et nō
poterant ad hec respondere il=
li. Dicebat autē ⁊ ad inuitatos
parabolā, itēdēs quomodo pri=
mos accubit⁹ eligerēt dicēs ad
illos. Cū iuitat⁹ fuer̄ ad nupti=
as/nō discūbas i primo loco, ne
forte honoratior te sit iuitat⁹ ab
eo ⁊ veniēs is q̄ te ⁊ illū vocauit di
cat tibi. Da huic locū. Et tūc ici

plas cū rubore nouissimū locū
tenere. Sed cū vocat⁹ fueris va
de ꝛ recūbe i nouissimo loco: vt
cū venerit q̇ te inuitauit dicat ti
bi. Amice: ascende supius. Tūc
erit tibi glīa corā sīl discūbenti=
bus: qꝛ oīs q̇ se exaltat hūiliabi=
tur: ꝛ qui se humiliat exaltabit.
ps. 93 Offr̄. Dñe i auxiliū meū respice cō
fundant̄ ꝛ reuereant̄ qui querūt ani=
mam meā vt auferant eā: dñe in au=
xiliū meū respice. Secreta.
Munda nos dñe q̄s sacrifi
cij p̄sentis effectu: ꝛ pfice mifa=
tus i nobis: vt ei⁹ mereamur eē
p.70. participes. P d. Cōio. Dñe mēo=
rabor iusticie tue soli⁹ deus docuisti
me a iuuētute mea: ꝛ vsqꝫ i senectā et
seniū de⁹ ne derelinquas me. Postc̄.
Purifica domine q̄s mētes
nr̄as benignus ꝛ renoua
celestibus sacramētis: vt conse=
quenter et corporū p̄sens parit̄
et futurū capiam⁹ auxiliū. Per.

Dñica.xvij.post penthe. Int.

p.118. Iust⁹ es
dñe ꝛ re=
ctū iudi=
ciū tuū:
fac cū ser
uo tuo
fm miaꝫ
Eodē tuā. ỳ. Bti
imaculati
in via q̇ ābulāt i lege dñi. Glīa. Or̄.
Da q̄s dñe pplō tuo dia=
bolica vitare ɔtagia: ꝛ te
solum deum pura mēte sectari.
Per dominum. Ad ephesios.
4.c.a. Frēs. Obsecro vos ego
vinctus in dño / vt digne
ambuletis vocatiōe qua vocati
estis: cū oī hūilitate et māsuetu=
dine cū patiētia supportātes in=
uicē in charitate. Solliciti serua=
re vnitatē spūs: i vinculo pacis.
Unū corp⁹ ꝛ vnus spūs: sicut vo
cati estis i vna spe vocatiōis ve=
stre. Un⁹ dñs / vna fides / vnū ba
ptisma. Un⁹ de⁹ ꝛ pat̄ oim: q̇ est
sup oēs: ꝛ p oia ꝛ i oībus nobis.
Qui est bñdict⁹ in scl̄a seculoꝝ
amē. Gr̄. Btā gēs cui⁹ est dñs de⁹ ps.32
eoꝝ: pplˢ quē elegit dñs i heredita=
tē sibi. ỳ. Uerbo dñi celi firmati sūt:
et spū oris ei⁹ oīs v̄tus eoꝝ. Alla.
ỳ. Dñe exaudi orōnē meā: ꝛ clamor p.101
me⁹ ad te veniat. Scd̄m mattheū

In illo tpe 22.c.d
Accesserit
ad iesuꝫ pharisei
ꝛ interrogauit eū
vn⁹ ex eis legis=
doctor tētans eū
Magister: q̄d ē
mādatū magnū i
lege? Ait illi iesus. Diliges do=
minū deū tuū ex toto corde tuo
et ex tota aīa tua / ꝛ ex tota men=
te tua. Hoc est maximū ꝛ p̄mū
mādatū. Secūdū aūt sīle ē huic.
Diliges p̄ximū tuū: sicut teipsū.
In his duob⁹ mādatis: vniuer=
sa lex pēdet ꝛ pphete. Cōgrega
tis autem phariseis: interrogauit
eos iesus / dicēs. Quid vobis vi
detur de xp̄o: cui⁹ fili⁹ est? Dicūt
ei. Dauid. Ait illis. Quō ḡ da=
uid in spū vocat eū dñm dicens:
Dixit dñs dño meo: sede a dex=
tris meis: donec ponā inimicos
tuos scabellū pedū tuoꝝ. Si er
go dauid vocat eū dñm: quō fi=
lius ei⁹ est? Et nemo poterat re
spōdere ei v̄bū: neqꝫ ausus fuit
quisqꝫ ex illa die: āpli⁹ eū interro=

Dañ . gare. Offr. Oraui deum meũ ego
9.c.D daniel dicēs:exaudi dñe pces serui tui
illumia faciē tuā sup sanctuariū tuū
⁊ ppici⁹ itēde pplm istū:sup quē inuo=
catū est nomē tuū deus. Secreta.

M Aiestatē tuā dñe suppli=
citer depcamur: vt hec scā
que gerim⁹:⁊ a pteritis delictis
p.75. nos exuāt ⁊ futuris. Per. Cōio
Uouete ⁊ reddite dño deo vro oēs q
in circuitu ei⁹ affertis munera:terribi
li ⁊ ei q aufert spm principū:terribili
apud oēs reges terre. Postcōio.

S Anctificatiōib⁹ tuis oīps
deus/⁊ vitia nra curent: ⁊
remedia nobis etna pueniāt. P.

¶ Fer.iiij.qtuor tēpoꝝ mēsis se
ptēbris. Statio ad scām mariā
ps.80 maiorē. Introi.

E Xultate deo ad=
iutori nro:iubila
te deo iacob: su=
mite psalmū io=
cundū cū cytha=
ra cantate initiū mēsis tuba:qr pre
Eodē ceptū in isrł est: ⁊ iudiciū deo ia
cob. ℣. Testimoniū in ioseph posuit
illud:cū exiret de terra egypti. Gla
pa. Orem⁹. Flectam⁹ gēua Le.

M Isericordie tue re= Or.
medijs q̄s dñe fragilitas
nra subsistat: vt q̄ sua cōditione
atterit:tua clemētia reparet. P
9.ca. dñm. Lectio amos prophete.
D. H Ec dicit dñs deus. Ecce
dies veniūt: ⁊ cōprehēden=
det arator messorem:et calcator
vue mittētem semē. Et stillabūt
mōtes dulcedinem:⁊ oēs colles
culti erūt. Et puertā captiuitatē
ppli mei isrł:⁊ edificabūt ciuita=
tes desertas:⁊ habitabūt in eis.
Et plātabūt vineas:⁊ bibent vi=
No.

nū earū. Et faciēt hortos: ⁊ co=
medēt fruct⁹ eorū. Et plantabo
eos sup humū suā: ⁊ nō euellam
eos vltra de terra sua/ quā dedi
eis dicit dñs oīps. Gr. Quis si= p. 112.
cut dñs de⁹ noster q in altis habitat:⁊
humilia respicit in celo ⁊ in terra. ℣.
Suscitās a tra inopē:⁊ de stercore eri
gens pauperem. Sequit. Dñs vo=
biscū. Sine Flectam⁹ geñ. le. Or.

P Resta q̄s dñe familie tue
supplicāti:vt dum a cibis
corporalibus se abstinet:a vitijs
quoqz mente ieiunet. Per dñm.

Lectio libri Esdre.

I N diebus illis. Cōgregat⁹ Nee=
est oīs ppls quasi vir vn⁹ ad pla mie.8.
teā:que est ante portā aquarum. ca. A.
Et dixerūt esdre scribe/vt affer=
ret librū legis moysi/quā prece=
pit dñs israeli. Attulit ḡ esdras
sacerdos legē corā multitudine
virorū ac mulierū: cūctisqz q po
terāt itelligere in die prima mē=
sis septimi:et legit in eo apte in
platea que erat ante portā aq̄ꝝ/
a mane vsqz ad mediū diē i ꝯspe
ctu viroꝝ ac mulieꝝ ⁊ sapiētiū.
Et aures omnis ppli erāt erecti
ad librū. Stetit aūt esdras scri=
ba sup gradū ligneū quē fecerat
ad loqndum:⁊ steterūt leuite iu=
xta eū. Et apuit esdras librū co=
ram omi populo. Et bñdixit es=
dras dño deo magno. Et rñdit
oīs ppls:amē amē/eleuans ma=
nus suas. Et incuruati sunt: et
adorauerūt deū proni in terrā.
Porro leuite silētiū faciebāt in
pplo ad audiēdā legē. Popul⁹
aūt stabat in gradu suo: et lege=
runt in libro legis dei distincte
et aperte ad intelligendū. Dixit

astit neemias sacerdos ⁊ esdras scriba ⁊ leuite: interpretantes vniuerso populo. Dies sctificatus est dño deo nostro: nolite lugere/ et nolite flere. Et dixit eis. Ite et comedite pinguia/ et bibite mulsum/et mittite ptes eis qui nõ preparauerunt sibi: quia sanct⁹ dies dñi est. Et nolite cõtristari: gaudiũ etenĩ dñi est: for

ps.32. titudo vestra. Gr. Beata gẽs cuius est dñs deus eorũ: populus quez elegit dñs in hereditatẽ sibi. ℣. Uerbo dñi celi firmati sunt: ⁊ spiritu oris eius ois ỽtus eo℞. Sc̃dm marcũ.

9.c. In illo tpe. Respõdẽs vnus de turba dixit ad iesum. Magister/ attuli filiũ meũ ad te habentem spiritũ mutũ qui vbicunq3 euz apprehenderit allidit eũ/et spumat et stridet dẽtibus ⁊ arescit. Et dixi discipulis tuis/vt eijcerent illum: ⁊ nõ potuerunt. Qui respõdens dixit eis. O generatio icredula q̃zdiu apud vos ero q̃zdiu vos patiar? Afferte illum ad me. Et attulerũt eum. Et cũ vidisset illum/ statim spũs conturbauit eum: et elisus in terra volutabat spumãs. Et interrogauit patrẽ eius. Quantũ tẽporis est ex q̃ ei hoc accidit? At ille ait. Ab infantia. Et freq̃uẽter eũ et in ignẽ ⁊ in aquã misit: vt eũ pderet. Sed si quid potes: adiuua nos misert⁹ nostri. Jesus autẽ ait illi. Si potes credere: omnia possibilia sunt credẽti. Et cõtinuo exclamãs pater pueri cum lachrymis: aiebat. Credo domine adiuua icredulitatẽ meã. Et cũ videret iesus cõcurrentẽ turbam: cõminat⁹ est spũi imundo: dicẽs illi. Surde et mute spũs/ ego tibi p̃cipio exi ab eo: ⁊ amplius nõ introeas in eũ. Et clamãs ⁊ multũ discerpẽs eũ: exijt ab eo. Et fact⁹ est sicut mortu⁹: ita vt multi dicerẽt: q2 mortuus est. Jesus autẽ tenens manũ ei⁹ eleuauit eũ: ⁊ surrexit. Et cuz introisset in domũ discipuli ei⁹ secreto interrogabãt eũ. Quare nos nõ potuim⁹ eijcere illũ? Et dixit illis. Hoc genus in nullo potest exire: nisi in orõne ⁊ ieiunio. Offer. Meditabor in mãdatis p. 118 tuis que dilexi valde: ⁊ leuabo man⁹ meas ad mãdata tua q̃ dilexi. Sec.

Hec hostia dñe q̃s emundet nostra delicta: ⁊ ad sacrificiũ celebrandũ subditorum tibi corpa mẽtesq3 sãctificet. P. Cõio. Comedite pinguia et bibite mulsum ⁊ mittite partes eis qui nõ preparauerunt sibi: sanctus etenĩ dies dñi est /nolite cõtristari gaudium etenĩ dñi est fortitudo nr̃a. Post.

Sumentes dñe dona celestia supplicit̃ dep̃camur: vt q̃ sedula seruitute te donante gerimus: dignis sensibus tuo munere capiam⁹. P d. ¶ Fe. vi Statio ad sctõs. xij. aplos. Offi. p. 104

Letetur cor querẽtiũ dñm q̃rite dñm ⁊ cõfirmamini q̃rite faciez eius semper. ps. Confitemini dño ⁊ inuocate nomen eius: annũciate inter gentes opera eius. Glia. Orõ.

PRæ q̄s oṗs de⁹: vt obſua
tiões ſacras annua deuo-
tiõe recolẽtes ⁊ corpe tibi placea
mus ⁊ mẽte. P. Lec. oſee pphe.
14. c. B. HEc dicit dñs de⁹. Cõuer
tere iſrl' ad dñm deũ tuũ:
qm̄ corruiſti ĩ iniq̄tate tua. Tolli-
te vobiſcũ ꝟba: ⁊ ꝯuertimini ad
dñm: ⁊ dicite ei. Om̄ẽ aufer ini-
quitatẽ/ ⁊ accipe bonũ: ⁊ redde-
mus vitulos labiorũ noſtrorũ.
Aſſur non ſaluabit nos/ ſup eq̄s
nõ aſcẽdem⁹/ nec dicemus vltra
dij noſtri opa manuũ noſtrarũ:
q: ei⁹ q̇ in te eſt miſereberis ppl'i.
Sanabo cõtritiões eorũ: diligã
eos ſpõtanee: q: auerſus eſt fu-
ror meus ab eis. Ero quaſi ros
et iſrael germinabit q̄ſi liliũ. Et
erũpet radix ei⁹: vt libani ibunt
rami eius. Et erit q̄ſi oliua glo-
ria ei⁹: ⁊ odor ei⁹ vt libani. Con-
uertent̃ ſedẽtes in vmbra ei⁹ vi-
uent tritico/ ⁊ germinabũt quaſi
vinea. Memoriale eius ſicut vi-
num libani. Ego exaudiã ⁊ diri
gã eum: ego vt abietẽ virentẽ ex
me fruct⁹ eius inẽtus eſt. Quis
ſapiẽs ⁊ itelliget iſta/ itelligẽs ⁊
ſciet hec? Q: recte vie dñi et iu-
Ps. 89 ſti ãbulabũt ĩ eis. Gr. Cõuertere
dñe aliquãtulũ: ⁊ dep̄care ſup ſeruos
tuos. ℣. Dñe refugiũ fact⁹ es nobis
a gñatiõe ⁊ ꝓgenie. Scd'm Lucã.
7. c. F

IN illo tpe. Rogabat
ieſũ q̇dã phariſe-
us: vt mãducaret
cũ illo. Et ĩgreſſ⁹
domũ phariſei:
diſcubuit. Et ec-
ce mulier q̄ erat ĩ
ciuitate peccatrix/ vt cognouit
q̄ ieſus accubuit in domo pha-
riſei: attulit alabaſtrũ vnguẽti.
Et ſtãs retro ſecus pedes ei⁹ la
chrymis cepit rigare pedes ei⁹:
et capillis ſui capitꝭ tergebat. Et
oſculabat̃ pedes ei⁹: ⁊ vnguẽto
vngebat. Uidẽs aũt phariſe⁹ q̄
vocauerat eũ: ait itra ſe dicens.
Hic ſi eẽt ꝓpheta ſciret vtiq̄ q̄ ⁊
q̄lis eẽt mulier q̄ tãgit eũ: q: pec
catrix ẽ. Et rñdẽs ieſ⁹: dixit ad
illũ. Symõ habeo tibi aliq̇d di-
cere. At ille ait. Magiſter dic.
Et rñdẽs ieſus: dixit. Duo debi
tores erãt cuidã feneratori: vn⁹
debebat denarios q̇ngẽtos/ et
ali⁹ quinq̄ginta. Nõ hñtib⁹ illis
vnde redderẽt: donauit vtriſq̄.
Quis ḡ eũ plus diligit? Reſpõ-
dens ſymon: dixit. Eſtimo q: is
cui pl⁹ donauit. At ille dixit ei.
Recte iudicaſti. Et ꝯuerſus ad
mulierẽ dixit ſymõi. Uides hãc
mulierẽ? Intraui in domũ tuã:
aquã pedibus meis nõ dediſti.
Hec autẽ lachrymis rigauit pe-
des meos: ⁊ capillis ſuis terſit.
Oſculũ mihi nõ dediſti: hec aũt
ex quo intrauit/ nõ ceſſauit oſcu
lari pedes meos. Oleo caput
meũ nõ vnxiſti: hec aũt vnguẽto
vnxit pedes meos. Propter qđ
dico tibi. Remittũt̃ ei pctã mul-
ta: qm̄ dilexit multũ. Cui autem
min⁹ dimittit̃: min⁹ diligit. Di-
xit aũt ieſ⁹ ad illã. Remittunt̃ ti
bi pctã tua. Et ceperũt q̇ ſil' diſcũ-
bebãt dicere itra ſe. Quis ẽ hic
qui etiã pctã dimittit? Dixit aũt
ad mulierẽ. Fides tua te ſaluam
fecit: vade in pace. Offer. Bñdic Ps. 102.
aĩa mea dñm/ ⁊ noli obliuiſci oẽs re
tributiones eius: ⁊ renouabit̃ ſicut

aquile iuuentus tua. Secreta.

Acceptа tibi sint dñe q̄s nr̄a dona ieiunij: q̄ et expiādo nos tua gr̄a dignos efficiāt: ⁊ ad sempit̄na ꝓmissa ꝑducāt. P. Co. Aufer a me opprobriū ⁊
p.118.

ɔtēptū: q͛ mādata tua exquisiui dñe nā ⁊ testionia tua meditatio mea est.

Quesumꝰ oḿps deꝰ: Postc. vt de ꝑceptis muneribus grās exhibētes: bñficia potiora sumamus. Per do. ¶ Sabbato

Statio ad sctm̄ petrū. Introitꝰ

p.94.

Enite adoremꝰ deū ⁊ ꝓcidamus ante dñm ploremus ante eū q̄ fecit nos: q͛ ipse ē dñs deꝰ nr̄. P. Ue-
Eodē

nite exultemꝰ dño iubilemꝰ deo salutari nr̄o. Gl̄ia. Oremꝰ. Flectamꝰ genua Leuate. Oratio.

Omnipotens sēpit̄ne deꝰ q̄ ꝑ ɔtinētiā salutarē corꝑibꝰ mederis et mentibꝰ maiestatē tuā supplicit̄ exoramꝰ vt pia ieiunātiū depcatiōe placatꝰ: ⁊ p̄ntia nobis subsidia tribuas ⁊ futura. P do. Pro

23. ca. phetia .i. Lec. lib. leuitici.
D. E. In diebꝰ ill̄. Locutꝰ ē dñs ad moysen dicens. Decimo die mēsis huius septimi / dies expiationū erit celeberrimꝰ: ⁊ vocabitur sctūs. Affligetisq̧ aīas vr̄as i eo: ⁊ offeretis holocaustū dño: Oē opꝰ nō facietis i tp̄e diei huiꝰ q͛ dies ꝓpiciatiōis ē: vt ꝓpiciet vobis dñs deꝰ vr̄. Ois aīa q̄ afflicta nō fuerit die hoc: ꝑibit de pplis suis. Et q̄ opis q̄ppiā fecerit: delebo eā de pplo suo. Nihil ergo operis facietis i eo: legitimū sēpiternū erit vobis in cūctis gn̄atiōibꝰ ⁊ hitatōibꝰ vr̄is. Sabbatū requietiōis est: affligetisq̧ aīas vr̄as. Die nono mēsis huiꝰ a vespa vsq̧ ad vesperā / celebrabitis sabbata vr̄a. Dicit dñs oḿps

Gr. Propicius esto dñe pctis nr̄is: p.75.
neq̄n dicāt gētes vbi est deꝰ coꝝ. V. Adiuua nos deꝰ salutaris nr̄: ⁊ ꝓpt̄ honorē nois tui dñe liba nos. Oremꝰ

Flectamꝰ genua Le. or.

Da nobis q̄s oḿps deus: vt ieiunādo tua gr̄a satiemur ⁊ abstinēdo cūctis efficiamur hostibus fortiores. P do. Prophetia

secūda. Lec. libri leuitici.

In diebꝰ illis. Locutꝰ est 33. ca.
dñs ad moysen / dicēs. Quinto F. P.
decimo die mensis huiꝰ septimi q̄n ɔgregaueritis oēs fructꝰ terre vr̄e: celebrabitis ferias dñi septē diebꝰ. Die primo ⁊ die octauo erit sabbatū: id ē reqes. Sumetisq̧ vobis die primo fructꝰ arboris pulcherrime spatulasq̧ palmarū ⁊ ramos ligni dēsarum frōdiū / ⁊ salices de torrēte ⁊ letabimi corā dño deo vr̄o ⁊ celebrabitis solēnitatē eiꝰ septē diebꝰ ꝑ annū. Legitimū sempit̄nū erit i gn̄atiōibꝰ vr̄is. Mēse septimo festa celebrabitis ⁊ hitabitis i vmbraculis septē diebꝰ. Ois q̄ de gn̄e isrl̄ est: manebit in tabernaculis: vt discāt posteri vr̄i q͛ i tabernaculis hitare fecerim filios isrl̄ cū educerem eos de t̄ra egypti. Ego dñs deꝰ vr̄. Gr. Protector nr̄ aspice deꝰ: ⁊ respice sup̄ p.54.
fuos tuos. V. Dñe deꝰ v̄tutū exaudi p̄ces seruoꝝ tuoꝝ. Oremꝰ. Flectamꝰ genua Leuate. Oratio.

Tuere q̄s dñe familiā tuā: vt salutis et̄ne remedia q̄ te ispirā

te reqrim⁹: te largiẽte ꝯseqm̃. P.
7.c.D. Prophetia.iij. L. michee pphẽ
Domie de⁹ nr̃ pasce pplm tuũ in ỽga tua gregẽ hereditat⁹ tue: hitãtes solos i saltu iuxta dies antiq̃s. Uidebũt gẽtes ꝛ ꝯfũdenẗ: sup oĩ fortitudĩe sua. Qm̃ q̃s deus sĩlis tui/ q̇ auferȷ iĩq̃tatẽ: ꝛ trãsfers pctm̃ reli q̃aꝝ hereditat⁹ tue: Nõ ĩmittet vltra furorẽ suũ: qm̃ volẽs miaȝ est. Et reuerteẗ: et mĩſebiẗ nr̃i. Deponet oẽs iĩq̃tates nr̃as: ꝛ pijciet in pfundũ maris oĩa pctã nr̃a. Dabis ỽitatẽ iacob / miam abrahã q̃ iurasti prĩb⁹ nr̃is a dieb⁹ antiq̃s: dñe de⁹ nr̃. Gr. Cõuertere dñe aliq̃ȝtulũ: ꝛ depcare sup
Ps.83. suos tuos. ỽ. Dñe refugiũ fact⁹ es nob a gñatiõe ꝛ pgenie. Orẽ⁹. Flectam⁹ genua. Leua. Or.
Presta q̃s dñe sic nos ab epulis abstinẽ carnalib⁹: vt a vitijs irruẽtib⁹ pariẗ ieiunem⁹. P
8.c.E. do. Prophe.iiij. L. zacha. pphẽ
In dieb⁹ illis. Factũ ẽ verbũ dñi ad me dicens. Hec dicit dñs exercituũ. Sicut cogitaui vt affligerẽ vos cũ ad iracũdiã me puocassent pr̃es vr̃i/ ꝛ nõ sum misert⁹: sic ꝯuersus cogitaui i dieb⁹ istis vt bñfaciã hierusalẽ ꝛ domui iuda. Nolite timere: hec sũt ğ ỽba q̃ facieẗ. Loq̃mini ỽitatẽ vnusq̇sq; cũ p̄rio suo ỽitatẽ et iudiciũ pacis iudicate in portis vr̃is: ꝛ vnusq̇sq; malũ ꝯ amicũ suũ nõ cogitet⁹ i cordib⁹ vr̃is: ꝛ iuramẽtũ mẽdax ne diligatis. Oĩa eĩm hec sũt q̃ odi dicit dñs. Et factũ est ỽbũ dñi exercituũ ad me dicẽs. Hec dicit dñs exercituũ. Ieiuniũ q̃rti ꝛ ieiuniũ q̇nti / ꝛ ieiuniũ septimi / et ieiuniũ decimi / et erit domui iuda in gaudiũ ꝛ letitiã: ꝛ i solẽnitates p̄claras: ỽitatẽ tm̃ ꝛ pacẽ diligite: dicit dñs exercituum.
Gr. Dirigaẗ orõ mea sicut icẽsũ in P.140
ꝯspectu tuo dñe. ỽ. Eleuatio manuũ meaꝝ sacrificiũ vespertinũ. Oremus
Flectam⁹ ge. Leua. Or.
Ut nobis dñe tribuis solẽne tibi deferre ieiuniũ: sic nobis q̃s indulgentie presta subsidium. Per dominũ. Prophetia
v. Lectio danielis pphẽ.
In dieb⁹ illis. Angel⁹ dñi 3.c.E.
descẽdit cũ azaria ꝛ socijs ei⁹ in fornacẽ ꝛ excussit flãmã ignis de fornace: ꝛ fecit mediũ fornac⁹ q̃si vẽtũ ror⁹ flãtẽ. Flãma aũt diffusa est sup fornacẽ cubit⁹ quadragintanonẽ: ꝛ incẽdit q̊s reperit iuxta fornacem de caldeis ministros regis q̇ eã incẽdebant. Illos aũt nõ tetigit om̃ino ignis: neq; ꝯtristauit nec quicq; molestie intulit. Tũc hi tres quasi ex vno ore laudabãt et glĩficabant deũ in fornace dicẽtes. Hymn⁹.
Benedict⁹ es dñe de⁹ pr̃m nr̃o Dañ.
rũ. R. Et laudabilis ꝛ glios⁹ i 3 c. E.
scl̃a. ỽ. Et bñdictũ nomẽ gl̃e tue qđ ꝛ oĩa.j
est sctm̃. R. Et laudabile ꝛ gl̃iosum i secula. ỽ. Bñdictus es in tẽplo sc̃o glorie tue. R. Et laudabilis ꝛ gloriosus in scl̃a. ỽ. Bñdict⁹ es sup thronũ sctm̃ regni tui. R. Et laudabilis. ỽ. Bñdict⁹ es sup sceptrũ diuinitat⁹ tue. R. Et lauda. ỽ. Bñdict⁹ es q̇ sedes sup cherubin intuẽs abyssos. R. Et laudabi. ỽ. Bñdictus es q̇ ambulas sup pẽnas vẽtoꝝ ꝛ sup vndas maris R. Et laudabilis. ỽ. Bñdicãt te oẽs angeli et sancti tui. R. Et laudẽt te

et gloꝛificēt i sc'la. ℣. Bñdicāt te celi
et terra:mare ꝛ oia q̄ in eis sunt. ℟.
Et laudēt te ꝛ gloꝛificent in sc'la. ℣.
Glia pr̄i ꝛ filio ꝛ spūi sctō. ℟. Et lau-
dabili ꝛ gl'ioso in sc'la. ℣. Sicut erat
in pͥncipio ꝛ nūc ꝛ semꝑ ꝛ i sc'la sc'loꝝ
amē. Et repetit. ℣. Bñdict⁹ es dñe
de⁹ patrū nr̄oꝝ. ℟. Et laudabilis.
Hic dr̄. Dñs vobiscum. sine Fle-
ctam⁹ genua. Leua. Oro
Deus q̄ tribus pueris mi-
tigasti flāmas ignīū: ꝯcede pro-
picius: vt nos famulos tuos nō
exurat flāma vitioꝝ. Per dñm.

Epistola ad Hebreos.

9.c.A Fratres. Tabernaculum
em̄ factū est primū in q̄ erāt can-
delabra ꝛ mensa/ ꝛ ꝓpositio pa-
nū qd̄ dicit sctā. Post velamētū
autē ſm tabernaculū/ qd̄ dr̄ san-
cta sctōꝝ aureū hn̄s thuribulū/
et archā testamenti circūtextam
ex oī parte auro: in qua vrna au
rea habēs māna/ ꝛ vͥga aaron q̄
frōduerat / et tabule testamenti
suꝑ que erāt cherubin gl'ie obū-
brātia ꝓpiciatoꝛiū/ de quib⁹ mō
nō est dicendum ꝑ singula. His
vero ita cōpositis: in priori qui-
dē tabernaculo semꝑ introibant
sacerdotes/sacrificioꝛum officia
consummātes. In scd̄o vero se-
mel in anno solus pōtifex nō si-
ne sanguine quem offerret pro
sua et ppl'i ignoꝛātia / hoc signi-
ficante spū sctō nōdū ꝓpalatam
esse sanctoꝝ viā adhuc priori ta-
bernaculo hn̄te statū. Que pa-
rabola est tp̄is instantis: iuxta
quā munera ꝛ hostie offeruntur:
q̄ nō pn̄t iuxta cōscientiā pfectū
facere seruientē solūmodo in ci-
bis/ꝛ in potibus/ ꝛ in varijs ba-
ptismatib⁹ ꝛ iustitijs carnis/vsq̄
ad tp̄s coꝛrectionis impositis.
Xp̄s aūt assistēs pōtifex futuro-
rū bonoꝝ āpli⁹ ꝛ pfecti⁹ taber
naculū nō manufactū/id est non
hui⁹ creatiōis neq̄ ꝑ sanguinē
hyrcoꝝ ꝛ vituloꝝ: sꝫ ꝑ ppͥū san
guinē introiuit semel i sctā eter-
na redemptione inuēta. Tract⁹

Laudate dñz oēs gētes ꝛ col- p̄.116.
laudate eū oēs ppl'i. ℣. Qm̄
cōfirmata est suꝑ nos mia ei⁹ ꝛ vͥitas
dñi manet ineternū. Scd̄m Lucā.

In illo tp̄e. 13.c.b.
Dicebat ie
sus turbis silitu-
dinē hāc. Arbo-
rē fici hēbat q̄dā
plātatā in vinea
sua: ꝛ venit q̄rēs
fructū i illa ꝛ nō
inuenit. Dicit autē ad cultoꝛem
vinee. Ecce āni tres sūt ex q̄ ve-
nio q̄rēs fructū in ficulnea hac:
ꝛ nō inuenio. Succide ḡ illā. Vt
q̄d etiā terrā occupat? At ille rn̄
dēs dixit illi. Dñe dimitte illā et
hoc āno/vsq̄ dū fodiā circa illā:
ꝛ mittā stercoꝛa. Et siq̄dem fece-
rit fructū: sin autē/in futurū succi
des eā. Erat aūt docēs in syna-
goga eoꝝ sabbatis. Et ecce mu-
lier q̄ hēbat spm̄ ifirmitatis an-
nis decē ꝛ octo: ꝛ erat inclinata
nec oīno poterat sursū respicere
Quā cū videret ies⁹ vocauit ad
se: et ait illi. Mulier dimissa es
ab ifirmitate tua. Et iposuit illi
man⁹: ꝛ ɔfestī erecta est, ꝛ gloꝛi-
ficabat deū. Rn̄dēs aūt archisy
nagog⁹ idignās: q2 sabbato cu-
rasset iesus dicebat turbe. Sex
dies sunt in q̄bus opoꝛtet opa-

xi. In his ergo venite et curamini: ⁊ nõ in die sabbati. Rñdēs autē ad illum iesus dixit. Hipocrite vnusquisq; vr̄m sabbato nõ soluit bouē suū/aut asinū a presepio, ⁊ ducit adaquare? Hanc aūt filiam abrahe quā alligauit sathanas/ ecce decē ⁊ octo anni sunt: nõne oportuit solui a vinculo isto die sabbati? Et cū hec diceret: erubescebāt oēs aduersarij ei⁹. Et oīs populus gaudebat ī vniuersis: que gloriose fiebāt ab eo. Offer.

ps.87. Dñe deus salutis mee in die clamaui ⁊ nocte corā te: intret oratio mea in conspectu tuo domine. Secreta

Concede quesumus oīps deus: vt oculis tue maiestatis mun⁹ oblatū: ⁊ grām nob; pie deuotiōis obtineat: ⁊ effectū btē perēnitatis acq̄rat. Per. Cōio

Leui. 23.c.b. Mense septio festa celebrabit; cū ī tabernaculis hītare fecerim filios isrl' cū educerē eos de terra egypti ego dñs deus vester. Postcōio.

Efficiāt in nobis dñe q̄s tua sacramēta qđ ꝯtinēt: vt que nunc spe gerim⁹: rerū ꝟitate capiamus. Per do.

¶ Dñica.xviij post penthe. Ad missam Introitus.

Eccli. 36. ca. E.

A pacem dñe sustinētib⁹ te: vt pphete tui fideles inueniātur exaudi p̄ces serui tui ⁊ pleb; tue

ps.121. israel. Ps. Letat⁹ sū ī his q̄ dicta sunt mihi: ī domū dñi ibim⁹. Gl'ia. Oro.

Dirigat corda nr̄a q̄s dñe tue miserationis operatio: q̄r tibi sine te placē nõ possum⁹. Per.

Epistola ad corinthios. 1.1.C.

Fratres. Grās ago deo meo semp pro oib⁹ vobis: in grā dei q̄ data est vobis in xp̄o iesu. Q̄r in oib⁹ diuites facti estis ī illo/ ī oī ꝟbo ⁊ ī oī scia/ sicut testiōnū xp̄i ꝯfirmatū est ī vobis: ita vt nihil vobis desit in vlla grā expectātib⁹ reuelationē dñi nr̄i iesu xp̄i. Qui ⁊ ꝯfirmabit vos vsq; ī finē sine crimie: ī die aduēt⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i. Gr. Letat⁹ sum in his q̄ dicta sunt mihi: in domū dñi ibim⁹. ℣. ps.121.

Fiat pax ī ꝟtute tua: ⁊ abūdātia ī turrib⁹ tuis. Alla. ℣. Timebūt gentes ps.101.

nomē tuū dñe: ⁊ oēs reges tre gl'iam tuā. S. Mathei.

In illo t. Ascēdēs iesus ī nauiculā trāsfretauit: ⁊ venit ī ciuitatē suā. Et ecce offerebant ei palyticū: iacētē ī lecto. Et vidēs ies⁹ fidē illoꝝ: dixit palytico. Cōfide fili: remittūtur tibi pctā tua. Et ecce q̄dā de scrib' dixerūt itra se. Hic blasphemat. Et cū vidisset iesus cogitatiōes eoꝝ dixit. Ut q̄d cogitatis mala ī cordib⁹ vr̄is? Quid est facili⁹ dicē remittūtur tibi pctā tua/ an dicē: surge ⁊ ābula? Ut sciatis aūt q̄m fili⁹ hois hȝ ptātē in tra dimittēdi pctā/ tūc ait palytico. Surge/ tolle lectū tuū ⁊ vade in domū tuā. Et surrexit/ ⁊ abijt in domū suā. Uidētes aūt turbe timuerūt ⁊ glificauerūt deū: q̄ dedit ptātē talē hoib⁹. Offer. Sctificauit moyses altare dño offerēs sup illud holocausta: ⁊ imolans victimas

9.c.A

Exod 24.c. E.

fecit sacrificiū vespertinū i odorē suaui
tatis dño deo in cōspectu filiorꝫ isrł.
D Eus q̄ nos ꝑ hui⁹ Secr.
sacrificij venerāda ꝯmer=
cia vni⁹ sūmeqꝫ diuinitat⁊ ptici=
pes efficis: p̄sta q̄s: vt sicut tuā
cognoscim⁹ ꝟitatē: sic eā digne
p̄s.95 morib⁹ asseq̄mur. P. Co. Tollite
hostias ⁊ itroite i atria ei⁹: adorate
dñm i aula sancta ei⁹. Postc.
G Ratias tibi referim⁹ dñe
sacro munere vegetati tuā miaꝫ
dep̄cātes: vt dignos nos ei⁹ ptici=
patione perficiat. Per dñm.
¶ Dnica.xix. post penthe. Int.
Ecc'e vox.

Al⁹ ppli
ego sū di
cit dñs de
q̄cūqꝫ tri
bulatiōe
clamaue=
rit ad me
exaudiaꝫ
eos ⁊ ero
p̄.77. illorꝫ dñs imperpetuū. Ps. Attē=
dite pp'le me⁹ legē meā: iclinate aurē
vestrā in verba oris mei. Glia. Oro
O Mps ⁊ misericors de⁹ vni=
uersa nob⁊ aduersātia ppi
ciat⁹ exclude: vt mēte ⁊ corpe pa
rit expediti: q̄ tua sūt liber⁊ mēti
bus exeq̄mur. P. Epla ad ephe.
4.c.F F Rēs. Renouamini spū mē
tis vr̃e: ⁊ iduite nouū ho=
minē q̄ ſm deū creat⁹ ē i iustitia
⁊ sctitate ꝟitat⁊. Propt qđ depo
nētes mēdaciū loq̄mini ꝟitateꝫ
vnusq̄sqꝫ cū ꝓximo suo / qm̄ sum⁹
inuicē mēbra. Irascimini: ⁊ nolite
peccare. Sol nō occidat sup ira=
cūdiā vr̃aꝫ. Nolite locū dare dia
bolo. Qui furabat: iā nō furet.
Magis aūt laboret opando ma=
nib⁹ suis qđ bonū est vt hēat vñ
tribuat necessitatē patiēti. Gr.
Dirigat oro mea sicut icēsū i ꝯspectu p̄.140
tuo dñe. ℣. Eleuatio manuū mearū
sacrificiū vespertinū. Alla. ℣. Cōfite= p̄.104
mini dño ⁊ iuocate nomē ei⁹: ānūcia=
te inter gētes opa ei⁹. S. mathei.

I N il.t. Lo= 22.ca
q̄bat iesus A.
principib⁹ sacer=
dotū ⁊ phariseis
i pabolis dicēs.
Simile factū est re
gnū celorꝫ hoi re
gi: q̄ fecit nupti
as filio suo. Et misit suos suos
vocare inuitatos ad nuptias et
nolebāt venire. Iterꝫ misit alios
suos dicēs. Dicite iuitat⁊. Ecce
prādiū meū paraui / thauri mei
et altilia occisa sūt ⁊ oia parata:
vēite ad nuptias. Illi aūt negle=
xerūt ⁊ abierūt: ali⁹ i villā suā ali⁹
ꝟo ad negociationē suā. Reliq
ꝟo tenuerūt suos ei⁹ ⁊ ꝯtumelijs
affectos occiderūt. Rex aūt cuꝫ
audisset irat⁹ est: ⁊ missis exerci=
tib⁹ suis pdidit homicidas illos
⁊ ciuitates illorꝫ succēdit. Tunc
ait suis suis. Nuptie q̄dē para=
te sūt: sꝫ q̄ iuitati erāt nō fuerūt di=
gni. Ite ḡ ad exit⁹ viarꝫ: ⁊ q̄scū=
qꝫ iuenerit⁊ vocate ad nuptias.
Et egressi sui ei⁹ in vias: ꝯgre=
gauerūt oēs q̄s iuenerūt bonos
⁊ malos. Et implete sunt nuptie
discūbētiū. Intrauit aūt rex vt
videret discūbētes. Et vidit ibi
hoiem nō vestitū veste nuptiali:
⁊ ait illi. Amice quō huc itrasti /
non hñs vestē nuptialē: At ille
obmutuit. Tunc dixit rex mini=
stris. Ligatis pedib⁹ ei⁹ ⁊ ma=

nib⁹:mittite eũ ĩ tenebras exterio-
res. Ibi erit flet⁹ ꝛ stridor dẽtiũ.
Multi eñ sũt vocati pauci vero
Ps.37 electi. Offer. Si ãbulauero ĩ medio
tribulatiõis viuificab me dñe: ꝛ sr irã
inimicoꝝ meoꝝ extẽdes manũ tuã: et
saluũ me fecit dextera tua. Secret.

Hec mũera q̃s dñe q̃ ocłis
tue maiestat' offerim⁹: sa-
p.118. lutaria nob̃ eẽ ꝓcede. P v̄. Cõio
Tu mãdasti mandata tua custodiri
nimis: vtinã dirigant vie mee ad cu-
stodiẽdas iustificatões tuas. Postc.

Tua q̃s dñe medicinalis
opatio: ꝛ a nr̃is puersita-
tib⁹ clemẽter expediat: ꝛ tuis sp
faciat inherere mãdatis. Per v̄.
Dan. 3.c. Dñica.xx. post pent. Introi.

Omnia q̃ fe
cisti nob̃
dñe in vero
iudicio fe
cisti: quia
peccaui-
m⁹ tibi et
mãdatis
tuis non
obediuim⁹: sꝫ da gl'iam noĩ tuo:
p.118. ꝛ fac nobiscũ sꝫ m'titudinẽ mie
tue. Ps Bti imaculati ĩ via q̃ ãbulãt
in lege domini. Gloria. Or.

Largire q̃s dñe fidelibus
tuis ĩdulgẽtiã placat⁹ ꝛ pacẽ: vt
parit ab oĩb⁹ mũdent offensis:
5.c.D. ꝛ secura tibi mẽte deseruiãt. Per.

Epistola ad Ephesios.
Fratres. Uidete itaq; quõ
caute ãbuletis / nõ q̃si isipiẽtes/
sed vt sapiẽtes redimentes tp̄s:
qm̃ dies mali sũt. Propt̃ea noli-
te fieri ĩpꝛudẽtes: sed intelligen-
tes q̃ sit voluntas dei. Et nolite
inebriari vino ĩ q̃ est luxuria: sed
ĩpleami spũ sctõ loq̃ntes vobis-
metipis in psalmis ꝛ hymnis et
cãticis spũalib⁹ cãtãtes ꝛ psallẽ-
tes ĩ cordib⁹ vr̃is dño gr̃as agẽ
tes sp ꝓ oib⁹ ĩ noie dñi iesu xp̄i
deo ꝛ pr̃i. Subiecti iuicẽ/ĩ tiore
xp̄i. Gr. Ocłi oim ĩ te spãt dñe ꝛ tu Ps.144.
das illis escã ĩ tpe oportuno. V. Ape-
ris tu manũ tuã: ꝛ iples oẽ aial bñdi
ctiõe. Alla. V. Paratũ cor meũ de⁹ p.107
paratũ cor meũ: cãtabo et psallã ti-
bi in gloria mea. Scdm Iohẽm.

In illo tpe. 4.c.G
Erat q̃daꝫ
regul⁹ / cui⁹ fili⁹
infirmabatur ca
pharnaũ. Hic cũ
audisset q: iesus
veniret a iudea ĩ
galileã / abijt ad
eũ: et rogabat eũ/ vt descẽderet
ꝛ sanaret filiũ ei⁹. Incipiebat ei
mori. Dixit ḡ iesus ad eum. Nisi
signa ꝛ ꝓdigia videritꝭ: nõ cre-
ditis. Dicit ad eũ regulus. Dñe
descẽde priusq̃ moriat fili⁹ me⁹
Dicit ei iesus. Uade fili⁹ tu⁹ vi-
uit. Credidit hõ sermõi quẽ di-
xit ei iesus ꝛ ibat. Iã aũt eo de-
scẽdente/serui occurrerũt ei/ ꝛ nũ
ciauerũt dicẽtes: q: fili⁹ ei⁹ viue-
ret. Interrogabat ḡ horã ab eis:
in q̃ meli⁹ habuerat. Et dixerũt
ei: q: heri hora septia reliq̃t eum
febris. Cognouit ḡ pr̃ q: illa hora
erat in qua dixerat ei iesus: fili⁹
tuus viuit. Et credidit ipe: ꝛ do-
mus ei⁹ tota. Offer. Sup flumina p.136.
babylõis illic sedim⁹ ꝛ fleuim⁹: dũ re-
cordaremur tui syon. Secr.

Celestẽ nobis p̄beant hec
mysteria q̃s dñe medicinã: ꝛ vi-
tia nr̃i cordis expurgẽt. P. Cõio

ps.118. Memēto ṽbi tui seruo tuo dñe: ī quo
mihi spem dedisti/ hec me ꝯsolata est
in hūilitate mea. Postcōio
Ut sacris dñe reddamur
digni muneribus fac nos tuis
quesumus obedire mandatis.

¶Do.xxi.post pēthe. Introit⁹.

Hest. 13.c.C

In volūta
te tua dñe
vniuersa
sunt posi
ta: ⁊ nō ē
qui possit
resistē vo
lūtati tue
tu ei feci=
sti oia celū ⁊ terrā: et vniuersa q̄
celi ābitu ꝯtinēt: dñs vniuersoꝝ
ps.118 tu es. ps Bti imaculati i via q̄ ābu=
lāt i lege dñi. Glia. Oratio.
Familiā tuā q̄s dñe cōti=
nua pietate custodi: vt a cunctis
aduersitatib⁹ te ꝓtegēte sit libe=
ra: et in bonis actib⁹ tuo noi sit
deuota. Per. Epla ad ephesios.
6.c.B Frēs. Cōfortami in dño
⁊ in potētia ṽtutꝫ ei⁹. In
duite vos armaturā dei: vt possi
tis stare aduers⁹ isidias diaboli.
Qm̄ nō ē nobis colluctatio ad=
uersus carnē ⁊ sanguinē: sed ad=
uersus pricipes ⁊ ptātes/ aduer=
sus mūdi rectores tenebraꝝ ha=
rū: ꝯ spiritalia neqtie i celestib⁹.
Propterea accipite armaturam
dei/ vt possitis resistere i die ma
lo: ⁊ oībus pfecti stare. State ḡ
succincti lūbos vr̄os in ṽitate/ ⁊
induti lorica iustitie: et calciati
pedes in ꝑparatione euangelij
pacis in oib⁹ sumētes scutum fi=
dei: in quo possitis oia tela ne=
quissimi ignea extinguere. Et
galeā salutis assumite: et gladiū
spūs qḋ est ṽbū dei. Gr. Dñe re= ps.89
fugiū fact⁹ es nobis: a gñatiōe ⁊ ꝓ=
genie. ℣. Priusq̄ȝ montes fierent aut
formaret terra ⁊ orbis a seculo: et in
seculū tu es deus. Alla. ℣. In exitu ps.113
isrl' de egypto: dom⁹ iacob de popu=
lo barbaro. Scdm Matheum.

In il.t. Di= 18.c
xit ie. disci C.d
pulis suis para=
bolā hāc. Sile ē
regnū celoꝝ hoi
regi q̄ voluit ra=
tionē ponere cū
suis suis. Et cū
cepisset rationem ponere: obla=
tus est ei vn⁹ q̄ debebat ei decē
milia talēta. Cū aūt nō haberet
vn̄ redderet: iussit eū dñs ei⁹ ve
nūdari ⁊ vxorē ei⁹ et filios ⁊ oia
q̄ habebat et reddi. Procidens
aūt seru⁹ ille: rogabat eū dicens.
Patiētiā habe in me: et oia red
dā tibi. Misert⁹ autē dñs serui
illi⁹/ dimisit eū et debitū dimisit
ei. Egressus aūt seruus ille: iue=
nit vnū de ꝯseruis suis / q̄ debe=
bat ei cētū denarios. Et tenens
suffocabat eū: dicēs. Redde qḋ
debes. Procidēs autē cōseruus
ei⁹: rogabat eū dicēs. Patiētiā
habe in me: ⁊ oia reddā tibi. Ille
autē noluit: sed abijt ⁊ misit eum
in carcerē donec redderet vni=
uersum debitū. Uidētes aūt cō=
serui ei⁹ q̄ fiebant / ꝯtristati sunt
valde: ⁊ venerūt ⁊ nūciauerunt
dño suo oia q̄ facta fuerāt. Tūc
vocauit illū dñs suus: et ait illi.
Serue nequā: oē debitū dimisi
tibi/ qm̄ rogasti me. Nōne ergo
oportuit te misereri conserui tui

ſicut et ego tui miſert⁹ ſum? Et iratus dñs eius tradidit eũ tortorib⁹: quadusqꝫ redderet vniuerſũ debitũ. Sic ⁊ pr̃ me⁹ celeſtis faciet vobis: ſi nõ remiſeritis vnuſquiſqꝫ fratri ſuo: de cordib⁹ vr̃is.
Job.1 ca.A. Offer. Uir erat in tra hus noĩe iob ſimplex ⁊ rect⁹ ac timẽs deũ: quẽ ſathã petijt vt tẽtaret: ⁊ data ẽ ei ptãs a dño in facultate ⁊ in carne ei⁹: pdiditqꝫ oẽm ſubſtãtiã ipſi⁹ ⁊ filios: carnẽ quoqꝫ eius graui vlcere vulnerauit.

Suſcipe dñe ppici⁹ Sec. hoſtias qb⁹ ⁊ te placari vo-
ps.118 luiſti: ⁊ nobis ſalutẽ potenti pietate reſtitui. P do. Cõio. In ſalutari tuo aĩa mea: ⁊ in vbũ tuũ ſpaui: qñ facies de pſeqntib⁹ me iudicium: iniqui pſecuti ſũt me: adiuua me dñe deus meus. Poſtcõmunio.

Immortalitatis alimoniã cõſecuti qs dñe: vt qđ ore pcepimus: pura mẽte ſectemur. P do.

p.129. Dñica.xxij. poſt pẽthe. Intr.

Si iniqtates obſeruaueris dñe: dñe qs ſuſtinebit? quia apđ te ppiciatio ẽ de⁹ iſrael.
Eodẽ Ps. De pfundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocẽ meã. Gla. Oratio

Deus refugiũ nr̃m et virtus: adeſto pijs eccleſie tue pcibus auctor ipſe pietatis et preſta: vt quod fideliter petimus/ efficaciter conſequamur.
1.c.A. B. Per do. Epła ad philippenſes.

Fratres. Confidimus in dño ieſu/ q: q cepit in vobis opus bonũ: perficiet vſqꝫ in diẽ chriſti ieſu. Sicut enim mihi iuſtũ eſt hoc ſentire pro omnibus: eo q habeam vos in corde et in vinculis meis et in defenſione ⁊ confirmatione euangelij ſocios gaudij mei oẽs vos eſſe. Teſtis enim mihi eſt deus: quomodo cupiam omnes vos in viſceribus chriſti ieſu. Et hoc oro vt charitas veſtra magis ac magis abundet in ſcientia et in oĩ ſenſu vt probetis potiora: vt ſitis ſinceres ⁊ ſine offenſa in diẽ chriſti ieſu. Repleti fructu iuſticie per ieſum chriſtũ in gloriã ⁊ laudẽ dei. Grad. Ecce qꝫ bonum et
qꝫ iocundũ hitare fratres in vnũ. V. ps.132
Sicut vnguẽtũ in capite qđ deſcendit in barbã: barbã aaron. Alla. V.
Qui timẽt dñm ſperẽt in eo: adiutor p.142
et ptector eoꝝ eſt. Scđm matheũ.

In illo tpe. 22.c.b
Abeuntes pharisei conſiliũ inierũt/ vt caperẽt ieſum in ſermõe. Et mittũt ei diſcipulos ſuos cũ herodianis: dicẽtes. Magiſter ſcimus/ q: verax es/ ⁊ viam dei in veritate doces: et nõ eſt tibi cura de aliquo. Nõ eẽ reſpicis pſonã hoim. Dic ergo nob: quid tibi videt. Licet cenſum dari ceſari an non? Cognita aũt ieſus neqtia eoꝝ: ait. Quid me tentatis hipocrite? Oſtendite michi nũmiſma cenſus. At illi obtulerũt ei denariũ. Et ait illis ieſus. Cuius eſt imago hec ⁊ ſupſcriptio? Dicunt ei. Ceſaris. Tũc ait illis. Reddite

ergo q̄ sūt cesaris cesari: ⁊ q̄ sūt
Hest. dei deo. Offr. Recordare mei dñe
14.ca. oīpotētatui dñans: da fmonē rectū
snialr in os meū: vt placeāt verba mea in
C. D ꝯspectu principis. Secreta
A misericors de⁹: vt hec
salutar̄ oblatio: et a ꝓpriis nos
reatib⁹ indesinēter expediat: et
ab oib⁹ tueat̄ aduersis. P. Cōio.
ps. 16 Ego clamaui qm̄ exaudisti me deus:
inclina aurē tuā ⁊ exaudi vba mea.
S Umpsim⁹ dñe Postcōio
sacri dona mysterii hūili-
ter depcātes: vt q̄ i tui ꝯmēora-
tione nos facere pcepisti: in nr̄e
pficiāt infirmitat̄ auxiliū. Qui
viuis et regnas. ¶ Dñica.xxiiii.
post penthecosten. Introitus.

Hier. 29.ca. C.

Icit dñs ego cogito cogitatōes pacis: et nō afflictionis: inuocabit me ⁊ ego exaudiā vos ⁊ reducā captiuitatē
p. 84. vestrā de cūctis locis. ps. Benedixisti dñe terrā tuā: auertisti captiuitatem iacob. Gloria patri. Orō.

A Bsolue dñe q̄s tuoꝝ delicta populoꝝ: ⁊ a pctōꝝ nostroꝝ nexibus/ q̄ pro nr̄a fragilitate contraximus: tua benignitate liberemur. Per dñm.

3.c.D. Ad philippenses.

F Ratres. Imitatores mei estote: ⁊ obseruate eos q̄ ita ambulāt sicut habetis formam nostrā. Multi eñ ambulant q̄s sepe dicebā vobis/ nūc autē ⁊ flēs dico inimicos crucis xp̄i: q̄ꝝ finis interit⁹: quoꝝ de⁹ venter est/ et glīa in cōfusione ipsoꝝ/ q̄ terrena sapiūt. Nr̄a aūt ꝯuersatio i celis est. Unñ etiā saluatorē expectamus dñm nr̄m iesum xp̄m/ q̄ reformabit corp⁹ hūilitatis nr̄e cōfiguratū corpi claritatis sue: s̄z opationē qua possit etiā subiicere sibi oia. Itaqꝫ fratres mei charissimi ⁊ desideratissimi gaudiū meū ⁊ corona mea: sic state in dño charissimi. Euchodiā rogo et synticen deprecor: idipsuz sapere in dño. Etiam rogo et te germane compar: adiuua illas que mecū laborauerunt in euāgelio: cū clemente ⁊ ceteris adiutoribus meis. Quoꝝ nomina sunt in libro vite. Grad. Libera- ps. 43
sti nos dñe ex affligentibus nos: et eos q̄ nos oderūt ꝯfudisti. ℣. In deo laudabimur tota die: ⁊ noi tuo ꝯfite- p. 129
bimur in scl'a. Alla. ℣. De profundis clamaui ad te dñe: dñe exaudi vocem meam. Scdm Matheum.

IN il.t. Lo- 9.c.F.
quēte iesu ad turbas: ecce princeps vnus accessit ⁊ adorabat eū dicēs. Dñe filia mea mō defūcta est: sed veni impone manū tuā super eam et viuet: Et surgēs iesus: sequebatur eum ⁊ discipuli eius. Et ecce mulier que sanguinis fluxū patiebat̄ annos duodecim accessit retro: ⁊ tetigit fimbriā vestimenti ei⁹. Dicebat eñ intra se. Si tetigero tm̄ vestimētum ei⁹: salua ero. At iesus ꝯuersus/ ⁊ videns eā: dixit. Cōfide filia: fides tua:

te saluã fecit. Et salua fctã ẽ mu-
lier ex illa hora. Et cuz venisset
iesus i domũ principis z vidisset
tybicines z turbã tumultuantẽ:
dicebat. Recedite nõ est ei mor-
tua puella: sed dormit. Et deri-
debãt eũ. Et cũ eiecta eẽt turba
intrauit et tenuit manum eius.
Et surrexit puella. Et exijt fa-
p.129 ma hec: in vniuersam terrã illã.
Offer. De profundis clamaui ad te
dñe: dñe exaudi orõnẽ meaz: de pro-
fundis clamaui ad te dñe. Secreta

Pro nře fultut; augmẽto
sacrificiũ tibi dñe laudis
Mar. offerim⁹: vt qđ i merit; cõtulisti:
11.c.C ppici⁹ exeq̃ris. P d. Cõio. Amẽ
dico vobis: q̃cq̃d orantes petit;: cre-
dite q: accipietis z fiet vob. Postc.

Quesumus oñs de⁹: vt q̃s
diuina tribuis participa-
tiõe gaudere: humanis nõ sinas
subiacere piculis. P d. Dñica
xxiiij. post pẽthe. officiũ resumit
de dñica preterita: scz introitus
Dicit dñs. zc. Exceptis orõne
epła et euãgel. q̃ sequuntur. or.

Excita dñe q̃s tuoꝝ fideliũ
voluntates: vt diuini ope
ris fructum pposius exequẽtes
pietatis tue remedia maiora p-
1.c.B cipiãt. P dñm. Ad colocenses.

Fratres. Nõ cessam⁹ pro
vobis orãtes z postulan
tes/vt ipleamini agnitiõe volun
tatis dei/ in oĩ sapiẽtia z intelle-
ctu spiritali: vt ambuletis digne
deo p oia placẽtes/in omi ope-
re bono fructificãtes/ z crescen-
tes in sciẽtia dei. In oĩ ṽtute cõ
fortati: ſm potẽtiã claritat; eius
In oĩ patiẽtia z lõganimitate cũ
gaudio gratias agentes deo et
prĩ: qui dignos nos fecit in par
tẽ sortis sanctoꝝ in lumie. Qui
eripuit nos de potestate tene-
braꝝ: z trãstulit in regnũ filij di
lectiõis sue. In quo habem⁹ re-
dẽptionẽ z remissionẽ pctõꝝ.
In xp̃o iesu dño nřo. S.math.

In ill. t. Dix. 24.c
ie. dis. suis. B.
Cũ viderit' abo-
minationẽ deso-
latiõis que dicta
est a daniele p-
pheta/ stantẽ i lo
co sctõ: q̃ legit i-
telligat. Tũc q̃ in iudea sunt/fu-
giãt ad mõtes. Et q̃ in tecto nõ
descẽdãt tollere aliqd de domo
sua: z q̃ in agro nõ reuertãt tol-
lere tunicã suã. Ve aũt pgnanti-
bus z nutriẽtib⁹: in illis diebus
Orate aũt: vt non fiat fuga vřa
hyeme vel sabbao. Erit eñ tunc
tribulatio magna: qualis nõ fu-
it ab itio mũdi vsq mõ neq fiet
Et nisi breuiati fuissent dies il-
li: nõ fieret salua ois caro. Sed
ppter electos breuiabunt dies
illi. Tunc si q̃s vobis dixerit ec-
ce hic est christ⁹ aut illic: nolite
credere. Surgẽt eñ pseudo xp̃i
z pseudo pphete/z dabũt signa
magna z pdigia: ita vt in erro-
rẽ inducãt si fieri põt etiã electi
Ecce pdixi vobis. Si ḡ dixerit
vobis/ecce in deserto est: nolite
exire. Ecce in penetralibus/ no
lite credere. Sicut enim fulgur
exit ab oriẽte/z paret vsq in oc
cidentẽ: ita erit aduẽtus filij ho-
minis. Vbicũq fuerit corp⁹: il-
lic cõgregabunt z aquile. Sta-
tim autez post tribulationẽ dic-

rum illoꝝ sol obscurabit/ ꝛ luna
nõ dabit lumẽ suũ/ ꝛ stelle cadẽt
de celo/ ꝛ ꝟtutes celoꝝ cõmoue-
bunt ꝛ tũc parebit signũ filij ho-
minis i celo. Et tũc plãgẽt oẽs
trib⁹ terre: ꝛ videbũt filiuꝫ hoīs
venientẽ in nubib⁹ celi cũ ꝟtute
multa ꝛ maiestate. Et mittet an
gelos suos cũ tuba et voce ma-
gna: ꝛ ꝯgregabunt electos ei⁹ a
quatuor vẽtis/ a summis celorũ
vsqꝫ ad termīos eoꝝ. Ab arbo-
re aũt fici: discite parabolã. Cũ
iam ram⁹ ei⁹ tener fuerit et folia
nata: scitis quia ꝓpe est estas.
Ita ꝛ vos cũ videritis hec oīa:
scitote q꞉ ꝓpe est i ianuis Amẽ
dico vobis: q꞉ nõ preteribit ge-
neratio hec/ donec omnia fiant.
Celũ ꝛ terra trãsibũt: ꝟba autẽ
mea nõ preteribunt. Secreta.
Propici⁹ esto dñe suppli-
cationibus nostris: et po-
puli tui oblatiõib⁹ ꝑcibusqꝫ sus-
sceptis: oium nostrũ ad te corda
cõuerte: vt a terrenis cupiditati
bus liberati: ad celestia deside-
ria transeamus. Per do. Postc.
Concede nobis dñe q̄s:
vt ꝑ hec sacramenta que
sumpsim⁹ q̇cquid in nobis vitio-
sum est ipsi⁹ medicatiõis dono
curet. P d. ¶ In fes. recollectio-
nis festoꝝ btẽ mar. ad mis. Int.
Eccl'a Gaudea-
m⁹ oẽs i
dño diẽ
festũ ce-
lebrãtes
sub ho-
nore ma
rie virgi
nis/ de
cui⁹ solẽnitate gaudẽt angeli et
collaudãt filiũ dei. Ps. Eructauit p.4
cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera
mea regi. Gloria patri. Oratio.
Deus q̇ nos cõceptionis/
natiuitat⁹/ annũciatiõis/
visitatiõis/ purificatiõis/ assum-
ptiõis beate ꝛ gl'iose ꝟginis ma
rie gaudia ꝛ solẽnitates recolen
do letificas: ꝯcede nobis sic lau
dib⁹ ei⁹ ꝛ fruitio digne īsistere vt
eã i oī necessitate et angustia et
precipue in hora mortis presen-
tẽ ꝛ auxiliatricẽ sentiam⁹: ꝛ tecũ
post mortẽ per ipam ꝛ cum ipsa
gaudere mereamur in celis. P
dominum. Lectio libri sapiẽtie.
Surge propera amica mea Can.
speciosa mea ꝛ veni: colũ- 2.c.
ba mea in foraminib⁹ petre i ca-
uernis macerie Ostende michi
faciẽ tuã/ sonet vox tua i aurib⁹
meis: vox eñ tua dulcis est ꝛ fa-
cies tua decora. q̄ꝫ pulchra es a- 4.a.
mica mea q̄ꝫ pulchra es: ocli tui
colũbarũ: absqꝫ eo qđ intrinsec⁹
latet Capilli tui sicut greges ca
prarũ: q̄ ascenderũt de mõte ga-
laad. Dẽtes tui sicut greges ton
sarũ: que ascẽderũt de lauachro. b
Tota pulchra es amica mea et
macula non est in te. Ueni de li-
bano sponsa mea: veni de liba-
no/ veni coronaberis. Uulnera-
sti cor meum soror mea sponsa:
vulnerasti cor meũ in vno ocu-
lorũ tuorũ et in vno crine colli
tui: mel ꝛ lac sub lingua tua: ꝛ o-
dor vestimentorum tuoruꝫ/ sicut Eccli
odor thur⁹. Grad. Luce splendida
fulgebis ꝛ oẽs fines terre adorabũt
te. V. Natiões ex lõginquo ad te ve-
niẽt ꝛ munera deferẽtes adorabũt in

te dñm ⁊ terrā tuā sctificationē habebunt. Alla. ℣. Beati oēs qui diligunt te o virgo ⁊ qui gaudēt sup pace tua bñdict⁹ dñs qui exaltauit te ⁊ posuit sup te regnū ei⁹ i scl'a scl'oꝝ.

1.c.D. Scdm Lucam.

IN ill. t. Exurgēs maria abijt in mōtana cū festinatiōe i ciuitatē iuda: et intrauit in domū zacharie ⁊ salutauit elizabeth. Et factū est vt audiuit salutationem marie elizabeth exultauit i gaudio īfans in vtero ei⁹. Et repleta est spū sctō elizabeth ⁊ exclamauit voce magna: ⁊ dixit. Bñdicta tu int̄ mulieres: ⁊ bñdict⁹ fruct⁹ vētr̄ tui. Et vnde hoc mihi vt veniat mr̄ dñi mei ad me? Ecce eñ vt facta est vox salutatiōis tue i auribus meis: exultauit īfans i vt̄o meo. Et btā que credidisti qm̄ pficiētur ea q̄ dicta sūt tibi a dño. Et ait maria. Magnificat aīa mea

Luce 1.c.E. dñm. Et exultauit spūs me⁹: in deo salutari meo. Offa. Beatam me dicēt oēs gñatiōes: q2 fecit mihi dñs magna q̄ potēs ē ⁊ scm̄ nomē ei⁹.

Domine iesu Secreta.

xp̄e sctāꝝ cogitationū inspirator: q̄ seruos tuos gl'iosam matrem tuā honorare docuisti: ɔcede ppici⁹: ipsi⁹ solēnia cū sacrificio laudis debita cū deuotiōe celebrare in t'ris: vt ei⁹ intercessiōe regnādo iubilare mereamur in celis. Qui vi.

Eccl'a bta maria [illegible] Bñdicite deū celi cū timore: ⁊ exultate ei cū tremore: q2 fecit nobiscū miam cū in ce

lis matrē ꝓ nob' eē voluit aduocatā.

Concede q̄s Postcōio.

oīps de⁹ sacramēta q̄ sumpsimus i honore btē marie virginis matrꝭ/ immaculato corde seruare: vt nūc festa eius colentes post excessum hui⁹ vite ad ipsius mereamur transire consortium. Per dñm nostrum.

¶ Sequitur aduentum misse. Aduentus dñi celebrat vbicūq; dñica dies venerit inter. v. kalēdas decēbr: ⁊ tertiū non. eiusdem mēsis. ¶ Notādū ē q fer. iiij. prima post diē scte lucie: et ꝑ diē pēthe. ⁊ exaltatiōis scte crucis: iiij. tpa celebrant'. Mū cūs festo deest aliq̄d ppriū: p illo recurrat' ad commune sctoꝝ. Si fes. hūs vigi. veniat die lune ei'm. vigil. fiet sabbato pcedēti. ¶ In vigilijs i q̄b⁹ mis. fit de vigilia si fest. simplex sit: fit ɔmēo. de fes. nisi esset fes. solēne: tūc eni dr̄ prima mis. de fes. scda de vigilia. Si sit solēne fes. vel mai⁹ fes. tūc sunt due misse. ¶ Notādū q q̄ncūq; in matu. fit de aliq̄ festo aliq̄ ɔmēo. specialis: de eodē fit cōis oratio in missa: nisi de ipso specialis missa celebret'. ¶ Quādocūq; Te deū laudam⁹ dr̄ in matutinis Gl'ia in excelsis deo: et Ite missa est: dr̄ ad missā ult⁹

officii tm̄ vnde facte sunt matu=
tine: ꝛ non alꝰ/ nisi in cena dn̄i ꝛ
sabbato sctō. ¶ Itez tres orōes
tm̄ dn̄r i missa cōuentuali: nisi aliq̄
die occurrerent plures necessa=
rio dicende. In duplici vero fe=
sto dr̄ vna oratio tm̄ / nisi vbi vi=
tari nō potest: qn̄ occurrūt pro=
prie dicēde occasiōe octaua. ꝛc̄.
Itē orō. A cunctis nos q̄s dn̄e
mētis ꝛ corpis. i missa cōuentuali:
tā in ferialibꝰ diebꝰ q̄ȝ dn̄icis et
festiuis: a fes. purificatiōis vsq̄ȝ
ad dn̄icā de passiōe ꝛ ab oc. pen=
the. vsq̄ȝ ad aduē. exceptis fes. du
plicibꝰ: in q̄bꝰ nō dr̄ nec p aliq̄s
octa. nec in vigiliis q̄ ieiunātur/
nec in diebꝰ in quibꝰ sufficiūt p=
prie cōmeō. nec i missis btē ma=
rie ꝟginis. ¶ Itē Allā nō dr̄ ad;
missam. a lxx. vsq̄ȝ ad sabbatum
sctm̄: nec i vigiliis: pter vigilias
pasche ꝛ pēthe. ꝛ nati. dn̄i: si ve=
nerit i dn̄ica: nec cātat in fes. in=
nocētiū: nisi venerit i dn̄ica: nec
in quatuor tpibꝰ aduentꝰ ꝛ men
sis septēbris. Aliis autē tpibus
semp cātat Alla. Credo in vnū
deū. dr̄ oibus diebꝰ dn̄icis totiꝰ
anni: etiā si de fes. fiat missa. Ad
primā mis. de nocte de nati. dn̄i:
et ad oēs alias missas illiꝰ diei:
et deinceps iclusiue vsq̄ȝ ad oct.
bti iohānis euangel. Itē in epy=
phania: ꝛ p totā oc. In cōuersio=
ne sancti pauli. In purifica. btē
marie. In cathedra sancti petri.
¶ Itē fer. v. i cena dn̄i. In resurre=
ctiōe ꝛ p oct. In fes. ascē. ꝛ p oc.
tm̄. In pēth. ꝛ p oct. In fes. cor=
poris xp̄i ꝛ p oct. In fes. scti io=
hanis an̄ portā lati. In fes. apo=
stolorū petri ꝛ pauli ꝛ p octa. In
oct. bti iohis baptiste p eo q̄ oc
currit infra oct. aplorū. In festo
visitatiōis marie ꝛ p oc. In festo
scti petri ad vicula. In trāsfigu=
ratiōe dn̄i ꝛ btē marie ad niues.
In assumpt. btē ꝟgi. ꝛ p oct. In
oct. scti laurētii p eo q̄ venit in=
fra oct. btē ꝟg. In nati. btē ꝟgi.
ꝛ p octa. In ambabꝰ festiuitati=
bus sctē crucis. In festiuitatibꝰ
angelorū. In fes. oīum sctōꝝ et p
oct. In oibꝰ solēnita. oīm aplorū
ꝛ euangelistarū: ꝛ sancti barna=
be: ꝛ quatuor doctorū: scilȝ Gre=
gorii/ Augustini/ Ambrosii/ et
Hieronymi. In oibꝰ cōsecratiō=
nibꝰ ecclīaꝝ ꝛ altariū: ꝛ i festiui=
[illegible] vel sctē cui specialiter dedica=
ta est ecclīa cōiter dici cōsueuit.
Fratres ꝟo minores ex priuile=
gio pn̄t dicere Credo/ in festo
bti frācisci p[illegible] die tm̄: [illegible]
oct. Silir in festiuitatibꝰ [illegible]
libus sctōꝝ ordi. et sancte [illegible]

¶ Sequuntur informationes ꝛ
cautele obseruande presbytero
volenti diuina celebrare.

Prima cautela est: vt sa=
cerdos missam celebraturus/
cōsciam suā p purā cōfessio=
nē optime p̄paret/ sacramentuȝ
vehementer desideret/ et confi=
cere intendat. Notulā de modo
agēdi offm̄ memoriter ꝛ bn̄ sciat.
Gestus valde cōpositos: ac de=
uotos habeat. Cū em̄ q̄libet te=
neat deū diligere ex toto corde
ex tota aīa/ ꝛ ex totis viribꝰ suis
hic deū diligere nō pbat q̄ i mē=
sa altaris vbi rex regū ꝛ dn̄s oim
tractat/ ꝛ sumit: irreligiosus in=
deuotꝰ/ ipudicus/ distractꝰ/ va=
gus/ aut desidiosus apparuerit.

Attēdat igitur vnusq̄sq3 q̄ ad mēsaz magnā sedeat. Cogitet q̄lit eū preparari oporteat. Sit cautus ꝛ circūspect⁹. Stet erect⁹ nō iacēs in altari. Cubitos iūgat lateribus man⁹ mediocriter exaltet vt extremitates digitoꝝ modicū circa humeros videāt: nō tū humeros excedāt. Intellectū signis ꝛ ꝟbis coaptet: qm̄ magna latēt i signis/maiora i ꝟbis/maxima i itētiōe. Tres digitos iūgat qb⁹ signa faciat/ reliq̄s duos in manu ꝯponat. Signa faciat directe nō obliq̄/ alte satis ne calicez euertat. Nō circulos pro crucib⁹ faciat. Cū ꝟo inclinādū erit: nō obliq̄ sed directe ante altare toto curuat⁹ corpe se icliet. Secūda est: vt nō putet vel opinetur: s3 certo sciat se debitas materias habere: hoc est panez triticeū ꝛ vinū cū aqua modica. de vino et aq̄ sic poterit certificari. Exigat a mistro vt gustet tā vinū q̄3 aquā. Ipse aūt pbr̄ gustare nō debet. Guttā fundat i manū/ digito terat ꝛ odoret: sic erit certior. Nō credat āpulle signate nō colori/ qm̄ sepi⁹ fallūt. Videat calicē ne sit fract⁹. Cōsideret vinū: si est corruptū nullo mō celebret: si ē acetosū/ dissimulet. Si nimis aquosū/ abstineat nisi sciat vinū aq̄ ꝑualere. Et i oi casu si ꝯtingat dubitari vel ꝑpter acedinē/vel ꝑpt mixturā/vel inlimpiditatē vtrū possit ꝯfici: cōsulim⁹ abstinē: qr in hoc sacro nihil sub dubio est agēdū/vbi certissime ē dicēdū. Hoc ē ei corp⁹ meū. ꝛ hic est calix sanguis mei. Itē hostias oblatas ꝯuenientes eligat/ꝛ vinū ꝯpetent infundat: qr hoc sacr̄m debet sensibus deseruire: ad vidēdū/ tāgēdū ꝛ gustādu3/vt sensus reficiat ex specie/ꝛ itellect⁹ ex re ꝯtēta foueat Aqua etiā i paruissima q̄ztitate infundat: vt a vino absorbeat: et saporē vini recipiat. Nō est ei periculū quātūcūq3 modicū apponat de aqua. Est aūt periculū si multū. Apponit etiā aqua solu3 ad significandū. Sed vna gutta tm̄ significat quātū mille. Ideo caueat sacerdos ne cum impetu infundat/ ne nimis cadat.

Tertia est vt canonē morosius legat/ q̄3 cetera. Et precipue ab illo loco Qui pridie q̄3 pateret accepit. Tūc em̄ respirās attendere debet: ꝛ se totū colligere(si prius non potuit) singulis verbis intendēs. Et dū dixerit Accipite ꝛ mādǔcate ex hoc oēs: respiret ꝛ vno spū tractim dicat. Hoc est eni corpus meū. sic non imiscet se alia cogitatio. Nō em̄ videtur esse rationabile discōtinuare formā tā breuē/ tā arduā/ tā efficacē/cui⁹ tota ꝟtus depen det ab vltimo ꝟbo scilicet meū. qd̄ in persona christi dicit. Unde nō debet cuilibet ꝟbo pūct⁹ imponi. Cū id nulla ratione valeat vt dicat. Hoc. est. enim. corpus. meū. Sed totū sil' proferat Pari modo hoc idē i forma cōsecratiōis sanguinis obseruet.

Item ꝓferēdo ꝟba ꝯsecratōis circa quamlibet materiā: sacerdos semp intēdat ꝯficere: id qd̄ christus instituit/ꝛ ecclesia facit

Quarta est vt si plures hostias habet ꝯsecrare: debet harū vnā

eleuare/ quã sibi deputauerat a pricipio ad missam/ et teneat illã penes alias: ita q intẽtionẽ ad oẽs sil' dirigat. Et signãdo et dicẽdo. Hoc est enim corpus meum. oẽs cogitet q̃s demõstrat: seu añ se Cõsulim⁹ q̃z vt canonẽ habet. pbr̃ mẽoriter sciat: q2 deuoti⁹ dr semp tñ liber habeat/ vt ad ipm si necesse sit recurratur.

Quinta est/ vt sic moderate calicẽ sumat: ne pp̄ter impetũ tussis inopinate occurrat: sed caute sumat: vt impedimẽtũ nõ habeat. Si vero plures hostias debet sumere vt qñ hostia est renouãda: prio sumat eã quã ɔfecit et sãguinẽ. Post hec alias q̃ supsũt: suã pri⁹ sumat q̃z alias q2 de suis credit et scit: de alijs credit et nescit. Demũ desup ablutiões et nõ

Sexta est vt paucorũ (prius. noib⁹ se astringat in canone seu memento nec ppetuo sed q̃zdiu velit faciat: qñ velit omittat: q2 canon de multitudine noim pli xat/ et p hoc cogitatio distrahit. Dignũ tñ est vt pri mat/ frater/ et soror/ ibi mẽorent. Et si qui pro tpe cõmendant et specialr p qb⁹ missa celebrat. Nõ tñ ibi fiat vocalis expssio/ sed mẽtalis. Et sp seruet ordinariũ misse: tã i dicẽdis q̃ in agendis et cerimonijs.

Septima est: vt añ missam: caueat lauãdo os vel dẽtes (quos de facto licitum est lauare) ne forte aque gustum/ cum saliua immittat. Et si forte a casu sacerdos: lauãdo os/ deglutiat stillã aque potest celebrare sm doctores nisi fecerit ex proposito. Cõcordat Ricar. in. iiij. disti. 8. Tho. vero dicit: verũ nisi traijciatur in magna quãtitate. His similiter ɔcordat angel⁹ de clauasio in summa sua. Post missam etiã caueat excreatiões quantũ põt donec comederit/ et biberit: et hoc pp̄ter reuerẽtiã. Et etiaz ne forte aliquid inter dẽtes remanserit in faucibus: quod excreando eliceretur.

Quãuis aũt missa deuotissime sit celebrãda ɔtẽplatiõis cã: est tñ modus habẽd⁹ ne ptractiõe nimia vel acceleratione fiat hõ notabilis. Nam acceleratio/ signũ est incurie. Protractio ẽ occasio distractiõis/ qñq3 sibi et auditorib⁹: quos arguit Guillermus parisieñ. in libro rhetorice diuie. Sed medio tutissim⁹ ibit. Eo aũt affectu est q̃libet missa habẽda et dicẽda a q̃cũq3 sacerdote: q̃si prima dicat/ et nũq̃z amplius sit dicenda: tã magnũ eñi donũ/ semp debet esse nouum.

Habeat itaq3 sacerdos diligẽtiã ad ɔficiẽdũ. Reuerẽtiam ad tãgẽdũ. Et deuotionẽ ad sumẽdũ. Sic sentiẽdo et agẽdo digne tractabit sacr̃m/ rite paget offm atq3 picula et scãdala euitabunt.

Itẽ in collectis dicendis semp impar numer⁹ obseruet si cõmode fieri poterit: vel nisi ex ordinario aliter facere oporteret. Una pp̄ter vnitatem deitatis. Tres propter trinitatem personaruz. Quinq3 ppt quiq3 partitã passionẽ xp̄i et plagar eius. Septẽ pp̄ter septiformẽ grãm spũsscti Septenariũ numeruz excedere nõ expedit pp̄ter multor obliuionẽ. Qui aũt aliter facẽ nouerit

in priuatis missis vti licitū est. Itē in missis defunctorū nulla oratio q̄ de defunctis dr: excepta orone Omnipotens sempiterne deus q̄ viuorum dn̄aris simul et mortuorum: eo q etiā p mortuis mētionē facit equalr/ et hoc i missa priuata. Itē qn̄cūq orō dirigit solū ad patrē: in fine dicatur Per dn̄m nr̄m iesum xp̄m filiū tuū. Si vero dirigit ad patrē/et mentio fit filij in ipsa: in fine dicat Per eūdē dn̄m nr̄m iesum xp̄m. Si autē orō dirigit solū ad filiū: in fine dicat Qui cū deo patre et spū scto viuis et regn̄as deus p oia sc. sc. Et si mētio spūsscti i q̄cūq orōe fiat: i fine dicat. In vnitate eiusdē spūsscti deus. P oia sc. sc. Amē.

Incipiūt q̄dā notabiles iformatiōes et cautele seruāde circa defect9 vel casus/qui oriri pn̄t et circa accidētia que pn̄t accidi in missa: et p̄sertim circa ɔsecrationē eucharistie. Primo qd sit agendum cum sacerdos infirmatur.

In primis si sacerdos incipiat egrotare i altari post ɔsecrationē: talit q nec opus ceptū possit pficere: tūc si pn̄s est ali9 sacerdos/et si egrot9 pōt indicare vbi dimiserit/ibidē alius debet icipe et pficere. Si vo non possit idicare: incipiat vbi ille p certa signa credit dimisisse. Si aūt ali9 sacerdos nō sit pn̄s/ expectet in crastinū: et clericus fm q poterit/indicet alij sacerdoti: vbi debet incipe. Si aūt p ministrum suū vel per quēcunq aliū assistentē certificari non possit/ et vbi sacerdos egrotās dimiserit penit9 ignorauerit: tūc cōsecrationē repetat ac deuote pficiat: qm̄ tradit auctoritas. Non dr iteratū/qd nescit esse factum.

Si sacerdos deficiat/ siue moriat ante canonē: nō est necesse vt ali9 missam ɔpleat. Si tn̄ ali9 vult celebrare: debz ab ītio missam reincipe/et totū rite pagere.

Si aūt i canone deficiat: factis iā aliqb9 signis: tn̄ ante trāssubstātionē et ɔsecrationē sacramēti: tūc ali9 sacerdos ab illo loco vbi ille dimisit debet reincipe: et tn̄ illd supplere qd omissum est.

Si aūt sacerdos i actu ɔsecratiōis deficiat vbis aliqbus iā in parte platis/sed i toto nō ɔpletis fm Innocētiū: ali9 sacerdos debet incipere ab illo loco. Qui pridie.

Si tamē sacerdos deficiat ɔsecrato corpore/ sed non sanguine: alius sacerdos compleat consecrationē sanguinis: icipiēs ab illo loco Simili mō.

Si i cōsecrato corpore pcipiat vinū nō esse in calice: debet hostia munde reponi in corporali et calice rite preparato/incipiat ab illo loco Simili modo.

Si i ante ɔsecratonē sanguinis pcipiat aquā nō esse i calice/debet statim apponere/et cōficere.

Si i aūt post ɔsecrationem sanguinis pcipiat q aqua desit in calice: debet nihilominus procedere/nec debet miscere aquā cum sanguine: qr pro parte seqretur corruptio sacramenti: debet tn̄ sacerdos dolere et puniri

Si i post cōsecrationē sanguis pcipiat q vinū nō fuerit positū/ sed aqua tn̄ in calice: si qdē hoc pcipit ante sumptionē corpis/

debet aquã deponere/ z iponere vinum cum aqua/et resumere consecrationez sanguinis ab illo loco Simili modo.

Si pcipiat hoc post sumptionem corpis: debet apponere de nouo aliam hostiã iterũ cũ sanguine consecrãdã/ fm doctores in sacra pagina: debet aũt resumere vba ↄsecratiõis ab illo loco Qui pridie. In fine aũt iterũ debet sumere hostiã illã vltimo ↄsecratã nõ obstante si pri⁹ sumpsit aquã z etiã illum sanguinẽ. Innocẽti⁹ tñ dicit: ꝙ si ex plõgatione sacerdos timet scandalũ: ꝙ sufficiũt tm̃ illa vba p que cõsecratur sanguis/scilicet Simili modo. et sic sumere sanguinẽ.

Item si p negligẽtiã euenerit ꝙ plecto canone z pfecta ↄsecratione nec vinũ nec aqua repiat in calice: debet stati ifundi vtrũqꝫ et sacerdos reiterabit ↄsecrationez ab illo loco canonis scilꝫ Simili modo postqꝫ cenatũ est vsqꝫ ad finẽ/ ita tñ ꝙ suas duas cruces omittat que separatiꝫ fiunt super hostiam.

Quid autẽ faciat cũ aquã sumpto corpore iam habet in ore: et iaꝫ primo sentit ꝙ sit aqua: vtrũ debeat eã deglutire/vel emittere: Reqre in summa Hostiẽsis in titulo de celebratione misse. Tutius tamen est eã deglutire/ qꝫ emittere: z hoc ideo ne aliqua particula corpis cũ aqua exeat.

Itẽ si sacerdos post ↄsecrationem recordet se nõ esse ieiunum vel cõmisisse aliqđ mortale peccatũ/ vel esse excõmunicatũ: debet ↄteri vel saltẽ hanc gratiam cõtritionis expetere z nihilominus pcedere cũ pposito satisfaciẽdi/ z absolutionẽ impetrãdi. Si aũt ante ↄsecrationẽ recordetur pdictoꝝ: tuti⁹ est missam inceptã deserere/ z absolutionẽ petere: nisi inde scãdalũ oriatur.

Item si musca/ vel aranea/ vel aliqđ taliũ ante cõsecrationẽ in calicẽ ceciderit: vel etiã venenũ immissum fore deprehẽderit: vinũ debet effundi quod est in calice/ z abluto calice aliud vinum cum aqua poni ad cõsecrãdum.

¶ Sed si aliquod hoꝝ post cõsecrationẽ acciderit: debet musca vel aranea vel aliquid taliuꝫ caute capi z in alio calice diligẽter iter digitos pluries lauari/ et vermis cõburi: z ablutio cum cinerib⁹ cõbustis in sacrario reponi/vel si sine horrore z aboiatiõe fieri potest sumatur a sacerdote. Sed si pbabiliter timeret ꝙ species vini esset infecta veneno vel sacerdos sine vomitu vel horrore nimio sumere nõ auderet/cõburat vt supra: qꝛ venenũ nullo modo debet sumi: sed cum reliquijs debet sãguis talis cui venenum est imissum in vasculo mũdo reseruari. Et ne sacramẽtum maneat iperfectũ debet calicẽ denuo rite pparare: z resumere ↄsecrationẽ sanguinis ab illo loco Simili modo. Et nota ꝙ scđm doctores nichil abominabile sumi debet: occasione huius sacramenti.

Item si sacerdos nõ recolit se dixisse aliquod hoꝝ que debuit dicere: non debet mẽte turbari: non eñ qui multa dicit/semp re

colit q̄ dixit. Etiā si sibi p certo cōstat q aliqua omiserit: si talia non sunt de necessitate sacramē ti sicut sunt secrete / vel aliq̄ v̄ba canonis vltra pcedat/ nec aliq̄d resumat. Si tñ pbabiliter sibi cō stat q omisit aliquid/ qd̄ sit de ne cessitate sacri: sicut forma verbo rum per quā cōsecrat: oīa verba consecrationis sup suā materiā resumere debet: q2 cōsecratio fa cta nō esset: qd̄ tamen non opor tet: si que alia pretermissa essent. Coniunctio enim vel alia verba que precedunt vl' sequuntur for mā/non sunt de ipius substātia.

Si autē sacerdos dubitaret an aliquod v̄bū ptinēs ad substan tiā forme omisisset vel nō: nulla tenus debet seruare formam cō ditionalē: sed (sine temeraria as sertiōe) formā totā sup suā ppri am materiā deb3 resumere cum hac intētiōe/ q si ɔsecratio esset facta nullo mō velit consecrasse: s3 si ɔsecratio nō esset facta vel let corpus 7 sanguinē ɔsecrare.

Item si quis tēpore cōsecratio nis ab actuali intentiōe 7 deuo tiōe distractus fuerit/ nihilomi nus consecrat: dūmodo intētio habitualis 7 virtualis i eo remā serit: summo sacerdote scil3 chri sto supplente eius defectum.

Si aūt p nimiā distractionem habitualis intentio cum actuali tolleret (quod raro vel nunq̄3 ac cidit) videt q deberet v̄ba conse cratiōis cū actuali intētiōe resu mere: sic tamen q nollet cōsecra re si consecratio facta esset.

Item si hostia cōsecrata ppter frigus vel alia de causa labitur sacerdoti i calicem / siue ante di uisionem hostie siue post: nō de bet eam de sanguine extrahere/ nec aliquid ppter hoc reitera re vl' imutare circa celebrationē sacri: s3 pcedat in signis 7 i alijs acsi haberet eam in manibus.

Si eucharistia ad terram ceci derit: locus vbi iacuit radatur / 7 incineretur per ignem: et cinis iuxta altare recondatur.

Itē si p negligentiā aliquid de sanguine stillauerit sup tabula3 que terre adheret / stilla p sacer dotem cum lingua lambat / 7 lo cus tabule radatur 7 rasura igni comburatur: 7 cinis iuxta altare cum reliquijs recondat: 7 iuxta canones quadraginta dieb9 pe niteat sacerdos cui hoc accidit: vel alias debite satisfaciat ad ar bitrium confessoris prudentis. Si vero super altare stillauerit calix: sorbeatur stilla/ 7 trib9 die bus peniteat.

Si vero sup lintheū 7 ad secun du3 stilla puenerit: quatuor die bus peniteat. Si vsq3 ad tertiu3: nouē dieb9 peniteat. Si vsq3 ad quartū stilla sanguis puenerit: viginti diebus peniteat et lin theamina que stilla tetigerit: tri bus vicib9 lauet sacerdos vl' dia con9 calice supposito / 7 ablutio cum reliquijs recondatur.

Itē si quis aliquo casu gule/eu charistiā euomuerit: vomit9 ille debet incinerari/ 7 cineres iuxta altare debent recondi. Et si fue rit clericus/monachus/ pbr̄/vel diacon9. xl. dieb9 peniteat / ep̄s lxx. laicus. xxx. Si v̄o ex infirmi tate euomuerit. v. dieb9 penite

at:vel alias vt supra debite satis-
faciat ad arbitrium confessoris.
Qui vero nō bene custodit sacra
mentū: ita q̄ mus vel aliud aīal
comederit.xl.diebus peniteat.
Qui aūt pdiderit illd:vel pars
ei9 ceciderit/et nō fuerit inuēta:
xxx.dieb9 peniteat. Eadē peni-
tentia videtur dignus sacerdos
p cui9 negligētiā putrescūt ho-
stie ꝯsecrate. Dictis autē dieb9
penitēs debet ieiunare ⁊ a cōio-
ne et a celebratione abstinere.
Pensatis tamen circunstantiis
delicti et persone: potest minui
vel augeri penitētia p̄dicta/ s̄m
arbitriū discreti ꝯfessoris. Hoc
tñ tenendū est: q̄ vbicūq̄ inue-
niuntur species sacramēti inte-
gre: reuerēter sumende sunt: q̄
si sine periculo fieri non potest:
sunt tūc p reliquiis reseruande.
Itē si hostia vel ps hostie iuē-
ta fuerit sub palla vel copali/ et
dubitat̄ si est ꝯsecrata vel nō: de-
bet eā post sūptionē sanguinis re-
uerent̄ sumere: vt in titu. de cele-
bratione misse plenī9 inuenies.
Itē si corpus dn̄i infirmo datū
ꝓpter infirmitatē siue per aliaʒ
qualēcunq̄ causam reiicitur: ꝓ-
ut diligēti9 fieri potit/ recipiat̄.
Et si ꝓpter humanā fragilitatē
nō inueniat̄ qui reiectionē illam
velit sumere/aut nō possit: cōbu-
rat̄ ⁊ cōbustio in sacrario repo-
nat̄. Idē de eucharistia inuete-
rata ex concilio aureliano ca. v.
Omne sacrificiū sordida vetusta-
te pditū: igne cōburēdū est: ⁊ ci-
nis iuxta altare condendus.
Itē si corpus dn̄i a murib9 vel
araneis ꝯsūptū ad nihilū deue-
nerit iue[illegible]tū corrosuʒ fuerit:
si integre vermis in eo inuētus
fuerit: cōburat̄. Si sine horrore
residuū p̄dicto modo corrosum
sumi poterit: tuti9 est vt sumat̄.
Similit si q̄s stati post sum-
ptionē pass9 fuerit nauseā/ q̄uis
nō in vētrē sed in mētē transeat
cibus ille q̄ est cibus aīe/ tamen
propter sacramēti reuerentiā si
ibi aliqua pars eucharistie iue-
niatur: illa cum reuerētia suma-
tur/et vomitus cōburatur ⁊ pul
uis cum reliquiis reponatur.
Item circa materiā sanguinis
vide ne sit agresta: vel vinuʒ ita
debile: q̄ nullo mō habeat speci-
em vini. Ne sit aqua rubea ex ꝑs-
sa de panno intincto in vino ru-
beo. Ne sit acetū vel vinū omni-
no corruptū: ne sit claretū vel vi-
num de moris / aut malograna-
tis confectum: quia veram spe-
ciem vini non retinent.
Conficiēs scienter ⁊ non coact9
cū vino qd̄ est in via corruptio-
nis vel ad corruptionē tendēs:
grauissime peccat (licet cōficiat)
qm̄ non retinet speciem vini.
Item cauendū est/ne appona-
tur nisi modicū de aqua: quia si
tātum poneretur/ q̄ speciem vi-
ni tolleret: non conficeretur.
Si ante transubstantiationem
effusa fuerit pars vini aliqua: mu
tetur palla sub silentio: ⁊ sic cele-
brās officiū prosequat̄. Si totū
effusum fuerit: mutatis linthea-
minibus ministret denuo ⁊ reci-
piat ab Hanc igit̄ oblatione.
premissa tamen confessione.
Si post trāsubstātiationē effu-
sa fuerit pars sanguinis: nihilo-

minus celebrans officiū ꝓsequatur.

Si totū q̄ nihil oīno remāserit (qd̄ est valde difficile) ponat sup̄ ꝓpiciatoriū et ministret denuo panē et vinū et aquā et reincipiat ab Te igitur oblationē/ cōfessione p̄missa: et sumatur prima hostia a ministro/vel ab infirmo vel ab alio ad hoc parato.

Si sanguis in calice congelet: debet tandiu exalare desup̄ donec dissoluatur: vel prunas reuerenter apponere / aut etiā si alit̄ non valeret solidum trāsglutire.

Itē si qua hic desunt: requirātur in summa et lectura Hostieñ. in titu. de cele. missar̄: vel meli⁹ in summis modernor̄ doctorū/ vtriusq̄ iuris atq̄ theologorū.

¶ Speculum sacerdotum.

Quoniā tā celeberrimū tā tremendū sacramentū digne ex parte ministri tractet ideo cōsequenter ponitur speculū sacerdotū missā celebrare volentiū sc̄dm sanctū Bonauenturam et alios deuotos doctores. Primo an missā h̄ēda sūt tria. Intētiōis discussio. Generalis cōtritio. Et pura cōfessio. Intētionis discussio. Ne ꝑpter vanā gloriā celebret. Ne ꝑpter alicu⁹ ꝑsone fauorē. Ne ꝑpter lucrum t̄pale. Ne propter cōsuetudinē. Generalis cōtritio. De omissis q̄ facere debuit. Et de cōmissis corde ore et ope. Pura cōfessio. Notabiliū criminū/ notorum/et ignotor̄. In missa sit Diligens circa locū: id est vt recipe possit vtrūq̄. Diligētior circa calicem ne sit fract⁹ vel reparat⁹. Diligētissim⁹ circa materiā: ne hostia sit corrupta/vinū acetosū: aut desit aqua. In canone sit diligētia Magna in signis vt diligenter faciat. Maior i ꝟbis: vt veracit̄ dicat. Maxia in intētiōe/ vt firma fide ꝯsecrare itēdāt. In consecratiōe habeat Diligentiā ad cōficiēdū corp⁹ xp̄i. Reuerentiā ad tangēdū corpus xp̄i. Deuotionē ad sumēdū corpus xp̄i. In tangendo corp⁹ xp̄i sit reuerētia Magna ꝑpt ꝯtinētiā tā excellētis corpis xp̄i. Maior ꝑpt ꝯtinētiā tā excellētis aīe xp̄i. Maxima ꝑpter continentiā tam excellentissime diuinitatis christi. Quid in ꝯsecrādo itēdit facere? Deū ꝑ latriā colere. Mortē xp̄i memorare. Totā ecclesiam adiuuare. Quid in consecrādo intendit consequi? Remissionem pctōr̄. Victoriam tentationum. Amotionē tribulationū. Atq̄ augmentū dilectionis. Inseparabilitatē vnionis. Accelerationē fruitionis. Sit humilis orō in p̄mo et in sc̄do memēto. Pro ꝑ se. Ne tā indign⁹ minister indigne recipiat / tā dignissimum mysteriū. Ne tā indeuot⁹ ꝑsōaliter tā iustissimū iudicē flectat in suū iudiciū. Ne tam immundus hospes / tā excellētissimū hospitē a se repellat fetore criminum. Et vt cū dn̄s pijssim⁹ p̄ticipem faciat elector̄ sacerdotū. Sc̄do in p̄mo memento p̄ alijs viuentibus orēt. Ut vna secum sint p̄ticipes tāti mysterij. Auditores abiles missarū b̄ñficij. Cōtēptores humiles vanitatum mundi. Satisfactores stabiles defectus proprij. Et sectatores vigiles diui-

ni bñficij. In scđo memẽto p̄ de
functis oret. Ut p̄ suauissimum
mysteriū/habeāt ꝯtinuū subsidi
um. Ut p̄ p̄ces eccľie fideliū ha=
beant suaue a penis refrigeriū.
Ut p̄ hoc nr̄m diuinū viaticū ha
beant securū reditū ad sctōꝝ cō=
sortiū. Post missā sit sūma gra=
tiarū actio De tāto pane suauis=
simo angeloꝝ creatore creatura
rū a creatura recepto. De tāto ci
bo perpetuo oīm sctōꝝ creatore
creaturarū/a creatura recepto.
De tanto viatico p̄ficuo xp̄i ele=
ctoꝝ creatore creaturarū/a crea
tura recepto. Itē post missā sit
ad ꝯseruandū sollicitudo. Ma=
gna vt tecū eē gaudeat. Maior
vt tecū semp̄ maneat. Maxima
vt secum ad celos te p̄uehat/ad
laudādū ip̄m in sc̄la sc̄loꝝ. Amē
¶ Sed qm̄ predictum speculuꝫ
perspicuis ingenijs extat claris=
simis; non sic autem simplicibus
seu rudibus. Ideo sequitur sim=
plex ꝛ practica p̄paratio a sacer=
dote ante missam fienda.

Acerdos celebra
turus/prius apđ
se pēset q̄ sit cele
brādi intētio: vt
nō ppt̄ vanā glo
riā lucrū ꝯsuetu=
dinē/aut verecūdiā celebret. Sꝫ
intendat p̄cipue latria deū cole=
re: mortem xp̄i seu passionē re=
colere: ecclesiā totā eiusqꝫ mem=
bra(p̄cipue qb⁹ magis obligat⁹
est: ꝛ quibus indiget)iuuare. In
tēdat deniqꝫ huius ꝟtute sacri ꝛ
sacrificij: se ꝯsecuturū pctōꝝ re=
missionem augmentū diuine di
lectiōis: sueqꝫ tandē assecutionē
eťne saluatiōis seu/btificatiōis.
¶ Deinde iuxta scotū in q̄stione
penultima q̄tlibetoꝝ inētaľr sal
tē recolligat p̄sonas ꝛ necessita=
tes p̄ qb⁹ vult in missa orare ꝛ di
cat. Digneris dñe ob meritū sa=
cratissime passiōis mortis resur
rectionis ꝛ glorificatiōis tue: ꝛ i
memoriā illi⁹ sacratissime obla=
tiōis/q̄ teip̄m p̄ nobis deo p̄ri p̄
sacratissimā passionē ꝛ mortem
tuā i sacrificiū p̄fectissimū obtu=
listi/oblationē istā specialiť acce
ptare: p̄ illis necessitatibus ꝛ p̄=
sonis/p̄ quibus magis vis ora=
ri/ꝛ p̄ illis p̄ qb⁹ nosti me specia
liter offerre ꝛ orare teneri: ꝛ ge=
neraliter p̄ oībus viuentibus: vt
ad te p̄fecte ꝯuertanť ꝛ volunta
tē tuā adimpleāt: ꝛ p̄ oīb⁹ fidelib⁹
defunctis. Et tūc i speciali determi
neť ad aliquē vľ ad aliqs. Tuti⁹
etiā est q̄ fiat sub hac conditiōe.
Si tibi placeat. Sufficit eni cele
branti ante mis. recolligere cos
p̄ quib⁹ vult orare: quia deus p̄
illis oblationes accipit pro qui=
bus pri⁹ ordinauit se velle offerre
¶ Ad vero vt sacerdos p̄dictū
finē seu fines ꝯsequať: apđ se cō=
siderare dꝫ huius mysterij veri
tatē: videlꝫ qđ offerať ꝛ q̄s reci
piť. Quid cōsiderādo rei digni
tatē magnificentiā/immensam
maiestatē/ac ineffabilē clemen=
tiā. Quis qm̄ hic sumiť ver⁹ de⁹
sctūs sctōꝝ: rex regum ꝛ dñs do
minantiū: q̄ sua bonitate cuncta
creauit. Et vt nr̄e redēptionis p̄
cium deo p̄ri offerret: iestimabi=
li pietate hō factus: mortem cru
cis pertulit: seqꝫ sumendū hoc sa
cramēto: ꝛ in eius passiōis memo=

rlã: ꝛ hereditat⁹ eterne pignus nobis instituit. ¶ Deniq ꝯsideret q̃ sit ipe q̃ sumere debet: q2 creatura humana ꝛ rõnalis spiritualiũ oim quãto ĩfirmior ꝛ ĩsipientior tanto indignior. Sic igit̃ ꝯsideratio nr̃e prauitatis: ad timorem ꝛ reuerentiã respectu tãte maiestatis animũ inclinabit. Nã si ipsius clementiã bonitatẽ ꝛ sctitatẽ attendam⁹: q̃ maior est dignatio sua q̃ dignitas: eo ipso ĩ respectu tante bonitatis in amorem ꝛ deuotionẽ simul accendemur: vt ꝛ ibi simul sit cũ fiducia timor non seruilis: sed cũ humilitate amor filialis. Sicq ĩ spem misericordie ꝯsequẽde erigemur: vt ab ipso auxiliũ secure postulemus: qui dicit. **Petite ꝛ accipietis: q̃rite ꝛ inuenietis.** Ideo maxime nobis in hac oblatiõe fides credẽdũ ẽ: in qua sacerdos p se ꝛ aliis veniam ꝛ gratiã desursum postulat.

¶ Sed q2 orationis non est satis diuinum affectare subsidiũ: nisi ppriũ prius recognoscat defectum ꝛ delictum. Ideo missaꝫ (que est orationũ p̃cipua) debet pcedere de omissis ꝛ commissis generalis ꝯfessio contritio / atq saltem in pposito satisfactio.

¶ Unde nouerit sacerdos q̃ si cũ ꝯsciẽtia certa vel pbabili peccati mortalis missaꝫ celebret triplex ad min⁹ mortale pctm̃ incurrit. Primũ: q2 idign⁹ p̃sumit accedere. Scdm̃: q2 idign⁹ p̃sumit sacra tractare sacrãq hostiã cõficere. Tertiũ: q2 corpus xp̃i et sanguinẽ indigne ꝛ ad iudicium sibi nõ formidat accipe. ¶ Quapropter cũ se ad missam celebrãdã disposuerit: a mũdanis et vanis opatiõib⁹ ꝛ cogitationibus quãtũ põt abstineat: ꝛ se totũ id est forefacta sua recolligat ꝛ sacerdos adiẽs ꝯsciẽtiã suã forefacta sua manifestãs ore ꝓprio accuset. Postq̃ iniũctã sibi penitẽtiã ꝯpleuerit legat seq̃ntes oratiões ante missã dicẽdas scdm̃ consuetudinem Romane curie.

Deus in adiutoriũ meũ intende. Dñe ad adiuuãdũ me festina. Gl'ia patri. Sicut erat in principio. ꝛc. Hymnus.

Veni creator spũs / mẽtes tuoꝝ visita: imple supna gr̃a / q̃ tu creasti pectora. Qui paraclitus diceris / donũ dei altissimi: fons viuus ignis charitas / ꝛ spiritalis vnctio. Tu septiformis munere / dextre dei tu digit⁹: tu rite pmissum pr̃is / sermone ditans guttura. Accẽde lumen sensibus / infunde amorẽ cordib⁹: ĩfirma nr̃i corpis / vtute firmãs ppeti. Hostẽ repellas lõgius / paceq dones ptinus: ductore sic te p̃uio / vitem⁹ om̃e noxiũ. Per te sciam⁹ da patrẽ / noscam⁹ atq filiũ: te vtriusq spm̃ / credam⁹ oi tpe. Gloria pr̃i dño natoq q̃ a mortuis: surrexit ac paraclito / in scloꝝ secula. Amẽ.

An. Ne reminiscaris. Ps. lxxxiii.

Quam dilecta tabernacula tua dñe vtutũ: cõcupiscit ꝛ deficit aïa mea in atria domini. Cor meũ ꝛ caro mea: exultauerunt in deũ viuũ. Etenĩ passer ĩuenit sibi domũ: ꝛ turtur nidum vbi reponat pullos suos. Altaria tua dñe virtutum: rex meus et deus meus. Beati qui habi-

tant in domo tua dñe: in secula seculoꝝ laudabũt te. Beat⁹ vir cuius est auxiliũ abs te: ascẽsiones in corde suo disposuit i valle lachrymarum in loco quẽ posuit. Etenim benedictionez dabit legislator ibunt de virtute in virtutẽ: videbit de⁹ deoꝝ in syõ. Domine deus virtutum exaudi orationẽ meã: aurib⁹ percipe deus iacob. Protector nr̃ aspice deus: ꝛ respice in faciem christi tui. Quia melior est dies vna i atrijs tuis: sup milia. Elegi abiectus esse in domo dei mei: magis ꝙ habitare in tabernaculis peccatorum. Quia miam ꝛ veritatem diligit de⁹: gratiã ꝛ gloriã dabit dñs. Nõ priuabit bonis eos qui ambulant in innocẽtia: dñe deus virtutũ beat⁹ hõ q̇ sperat in te. Gloria. ps. lxxxiiij.

Benedixisti dñe terra tuã: auertisti captiuitatem iacob. Remisisti iiquitatẽ plebis tue: operuisti oĩa pctã eoꝝ. Mitigasti oẽm iram tuã: auertisti ab ira indignationis tue. Conuerte nos de⁹ salutaris noster: ꝛ auerte irã tuã a nobis. Nunqd ineternum irasceris nobis: aut extendes iram tuam a generatione in generationem? Deus tu conuersus viuificabis nos: et plebs tua letabitur in te. Osten de nobis dñe miam tuã: et salutare tuũ da nobis. Audiã quid loquat̃ in me dñs deus: qm̃ loquitur pacẽ in plebẽ suã. Et sup sanctos suos: ꝛ in eos q̇ cõuertunt ad cor. Verũtñ ꝑpe timentes eum salutare ipsi⁹: vt inhabitet gloria in terra nr̃a. Mia et veritas obuiauert̃ sibi: iustitia ꝛ pax osculate sunt. Ueritas de terra orta ẽ: ꝛ iustitia de celo prospexit. Etenim dñs dabit benignitatem: et terra nostra dabit fructũ suũ. Iustitia ante eum ambulabit: et ponet in via gressus suos. Gloria patri. ps. lxxxv.

Inclina dñe aurẽ tuã ꝛ exaudi me: qm̃ inops ꝛ pauper sum ego. Custodi aiaz meã qm̃ sctũs sum: saluũ fac seruum tuũ/ de⁹ me⁹ sperãtẽ in te. Miserere mei dñe qm̃ ad te clamaui tota die letifica aiaz serui tui: qm̃ ad te dñe aiam meam leuaui. Qm̃ tu dñe suauis et mitis: et multe mie oib⁹ inuocãtibus te. Auribus ꝑcipe dñe orationẽ meã: et intẽde voci deprecationis mee. In die tribulationis mee clamaui ad te: quia exaudisti me. Non est silis tui in dijs dñe: et non est scdm̃ opa tua. Oẽs gentes quascũqꝫ fecisti veniẽt ꝛ adorabũt corã te dñe: ꝛ glorificabũt nomẽ tuũ. Qm̃ magn⁹ es tu et faciẽs mirabilia: tu es de⁹ solus. Deduc me dñe in via tua: ꝛ ingrediar in veritate tua: letetur cor meũ vt timeat nomen tuum. Cõfitebor tibi dñe in toto corde meo: dñe deus me⁹ ꝛ glorificabo nomẽ tuũ ineternũ. Quia mia tua magna est super me: et eruisti aiam meã ex inferno inferiori. Deus inqui insurrexerũt sup me: ꝛ synagoga potẽtiũ q̄sierunt aiam meã/ ꝛ nõ ꝓposuerũt te i ꝯspectu suo. Et tu dñe deus miserator ꝛ misericors: patiens et multe mie et verax. Respice in me ꝛ miserere mei: da iperiũ tuum

puero tuo ꝛ saluū fac filiū ancil-
le tue. Fac mecū signū in bono
vt videāt q̇ oderūt me ꝛ confun-
dantur: qm̄ tu dn̄e adiuuisti me et
ꝯsolatus es me. Gloria. ps. cxv.
Credidi ꝓpt̄ qd̄ locut⁹ sū:
ego aūt hūiliat⁹ sū nimis
Ego dixi i excessu meo: oīs hō
mēdax. Quid retribuā dn̄o: ꝓ
oīb⁹ q̄ retribuit mihi? Calicem
salutaris accipiā: ꝛ nomē dn̄i in-
uocabo. Uota mea dn̄o reddā
corā omni populo eius: precio-
sa in cōspectu dn̄i mors sancto-
rū eius. O dn̄e quia ego seru⁹
tuus: ego seruus tuus et filius
ancille tue. Dirupisti vincula
mea, tibi sacrificabo hostiā lau-
dis: ꝛ nomē dn̄i inuocabo. Uo
ta mea dn̄o reddā in conspectu
oīs ppl̄i eius: in atrijs domus
dn̄i in medio tui hierl̄m. Gloria.
De ꝓfundis ps. cxxix.
clamaui ad te dn̄e: domi-
ne exaudi. Ant. Ne reminiscaris dn̄e
delicta nostra vel parentū nostrorū:
neqꝫ vindictā sumas de peccatis no-
stris. Kyrie el. Christe el. Kyrie
eleyson. Pater nr̄. ℣. Et ne nos
inducas in tētationē. ℟. Sed li-
bera nos a malo. ℣. Ego dixi
dn̄e miserere mei. ℟. Sana aiam
meā q̄ peccaui tibi. ℣. Cōuerte-
re dn̄e vsq̄quo. ℟. Et deprecabi-
lis esto sup̄ seruos tuos. ℣. Fiat
mia tua dn̄e sup̄ nos. ℟. Quē-
admodū sperauim⁹ i te. ℣. Sacer-
dotes tui induantur iustitiam. ℟.
Et sancti tui exultēt. ℣. Ab oc-
cultis meis munda me dn̄e. ℟.
Et ab alienis parce seruo tuo. ℣.
Dn̄e exaudi orōnē meā. ℟. Et
clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dn̄s
vobiscū. ℟. Et cū spū. Oremus.
Aures tue pietatis Oīc.
mitissime de⁹ inclina ꝓci-
bus meis/ ꝛ grā sancti spūs illu-
mina cor meū/ vt tuis mysterijs
digne mīstrare teqꝫ eterna cha-
ritate dilige merear.
Deus cui om̄e cor patet/ ꝛ
oīs volūtas loquitur/ et quē nullū
latet secretum: purifica per infu-
sionē sancti spirit⁹ cogitationes
cordis mei: vt perfecte te dilige-
re et digne laudare merear.
Ure igne sancti sp̄s renes
nostros ꝛ cor nostrū dn̄e:
vt tibi casto corpore seruiamus/
et mundo corde placeamus.
Mentes nr̄as q̄s dn̄e para
clytus q̇ a te ꝓcedit illu-
minet/ ꝛ inducat in oēm sicut tu-
us promisit filius veritatem.
Adsit nobis q̄s dn̄e v̄tus
spūsscti, que ꝛ corda nr̄a
clementer expurget: ꝛ ab omni-
bus tueatur aduersis.
Deus q̇ corda fideliū scti
spūs illustratiōe docuisti: da no-
bis in eodē spū recta sape: et de
ci⁹ semper ꝯsolatiōe gaudere.
Conscīētias nr̄as q̄s dn̄e
visitādo purifica: vt veni-
ens iesus xp̄us fili⁹ tu⁹ dn̄s nr̄/
cū oīb⁹ scīs/ paratā sibi in nobis
inueniat māsionē. Qui tecū vi.
¶ Oratio sancti Ambrosij epi-
scopi dicenda ante missam.
Summe sacerdos et vere
pōtifex iesu xp̄e: q̇ te obtu-
listi deo patri hostiā purā ꝛ ima
culatā in ara crucis pro nobis
pctōribus. Quiqꝫ dedisti nobis
carnē tuā ad mādućandū: ꝛ san-
guinē tuū ad bibēdū: et posuisti

mysteriū illud in ꝟtute spūs tui dicēs. Hoc q̄tienscūq; feceritis in mei memoriā facietis. Rogo ꝑ eūdē sanguinē tuū ꝑciosū magnū salutis nr̄e ꝑciū. Rogo per hanc mirabilē ꝛ innarrabilē charitatē tuā: qua nos miseros ꝛ indignos sic amare dignat⁹ es: vt nos lauares a pctīs nostris ī sanguine tuo: doce me indignū seruum tuū quē iter cetera mie tue dona: etiā ad officiū sacerdotale nullis meis meritis vocare dignat⁹ es: sʒ sola dignatione mie tue. Doce me q̄so ꝑ spm̄ sanctum tuū tātū tractare mysteriū ea reuerētia ꝛ honore: ea deuotione et tremore: quibus oportet ꝛ decet. Fac me dn̄e ꝑ gr̄am tuā semper illud de tāto mysterio credere ꝛ intelligere/sentire ꝛ firmiter retinere/dicere ꝛ cogitare/quod tibi placet ꝛ expedit aīe mee. Intret spūs tuus bonus in cor meum qui sonet ibi sine sono et sine strepitu ꝟboꝝ: loquat̃ oēm ꝟitatē tātoꝝ mysterioꝝ. Profunda quippe sunt nimis: ꝛ sacro tecta velamie. Propter tuā magnam miam ꝛ clemētiā ꝯcede mihi missarū solēnia: puro corde ꝛ mūda mēte celebrare. Libera cor meū ab immūdis ꝛ nephādis: vanis et noxiis cogitationibus. Muni me q̄so btōꝝ angeloꝝ pia ꝛ fida custodia ac tutela fortissima: vt hostes oim bonoꝝ ꝯfusi discedant. Per virtutē tāti mysterij: ꝛ ꝑ manus scti angeli tui repelle a me spurcissimū et nephādissimū spm̄ supbie ꝛ xenodochie: fornicatiōis ꝛ imūdicie/iuidie/ꝛ blasphemie: dubietatis ꝛ diffidētie: vt tantū sacrificiū cū omni puritate valeā offerre. Cōfundant̃ q̄ nos ꝑsequunt̃: pereant illi q̄ perdere cuncta festināt. Rex virginum amator castitatis ꝛ integritatis dec⁹: celesti rore bn̄dictionis tue/extingue ī corpore meo fomitē ardētis libidinis: vt maneat in me tenor totius castitat̄ aīe ꝛ corporis. Mortifica in mēbris meis carnis stimulos oēsq; motus libidinosos: ꝛ da mihi ꝑpetuā ꝛ veram castitatis sanctimoniā cum ceteris bonis tuis q̄ tibi placēt in ꝟitate: vt sacrificiū casto corpe ꝛ mūdo corde quotidie valeā tibi offerēdo sacrificare. Quāta eni cordis ꝯtritiōe et lachrymarū fonte: quāta reuerētia ꝛ timore: quāta corpis castitate: ꝛ animi puritate: istud diuinū ꝛ celeste sacr̄m celebrādū est dn̄e vbi caro tua in ꝟitate sumit̃ vbi sanguis tuus in ꝟitate potatur: vbi ima summis/terrena iūgunt̃ diuinis: vbi adest p̄sentia angeloꝝ/vbi tu es sacerdos: tu sacrificiū mirabiliter ꝛ ieffabilit̃. Quis digne hoc celebrare pōt: nisi tu ōps deus offerentē fecer̄ dignum: Scio vereq; scio ꝛ ip̄m bonū a te cōfiteor esse/ q̄ nō sum dignus accedere ad tātū mysterium ꝑpter pctā mea nimia ꝛ infinitas iniq̄tates meas. Scio et ex toto corde meo ꝛ ore cōfiteor qꝛ tu potes facere mundū de immūdo ꝯceptum semine: ꝛ de peccatorib⁹ iustos ꝛ sanctos facere Per hanc oīpotentiā ꝛ maximā miam tuā te rogo de⁹ me⁹: cōcede mihi pctōri hoc celeste sacrificium celebrare cum timore ꝛ tre

more:cum cordis puritate: ɀ lachrymarū fonte: cū leticia spirituali et celesti gaudio. Sentiat queso mens mea dulcedinē btē presentie tue:et excubias sctōꝝ angeloꝝ tuoꝝ in circuitu meo. Ecce ei memor venerāde passionis tue:accedo ad altare tuū licet pctōr:vt offerā tibi sacrificiū qđ tu īstituisti:ɀ offerre p̄cepisti in cōmēorationē tuā pro salute nostra. Peto clemētiā tuam: vt descēdat sup panē tibi sacrificādū:et sup calicē tibi litandū plenitudo diuinitatis tue. Descendat etiā illa spūs tui inuisibilis et incōprehēsibilis maiestas:sicut quōdā i patrū nr̄oꝝ hostias descēdebat:q̄ ɀ oblatiōes nr̄as corpus ɀ sanguinē tuū efficiat ɀ me indignū sacerdotē tuuȝ doceat tm̄ mysteriū cū cordis puritate ɀ fonte lachrymaꝝ/cū reuerentia ɀ timore tractare: ita vt placide ac benigne suscipias sacrificiū de māib⁹ meis:ad salutē tā viuoꝝ q̄ȝ defunctoꝝ. Rogo te p ipm sctm̄ ac viuificū mysterium tuū:quo q̄tidie pascimur ɀ potamur:p quod abluimur ɀ sctificamur:atq̄ȝ vni⁹ summe diuinitatꝭ pticipes efficimur:da mihi v̄tutes tuas sctās q̇b⁹ replet⁹ ad altare tuū accedā:ita vt hec celestia sacramēta efficiant̄ mihi salus ɀvita. Tu em̄ dixisti ore tuo sctō et bn̄dicto. Panis quē ego dabo caro mea est/p mūdi vita Et q̇ mādu cat me viuit ꝓpt me et ipse in me manet ɀ ego in eo. Ego sum panis viuus q̇ de celo descēdi: si quis mādu cauerit ex hoc pane: viuet ineternuȝ. Panis dulcissime/sana palatum cordis mei:vt sentiā suauitateȝ amoris tui. Sana illud ab oī dulcore vt nulluȝ p̄ter te q̄rat amorē: nullā preter te amet pulchritudinem. Pulcherrime dn̄e:panis dulcissime ɀ cādidissime:habēs omne delectamentū ɀ oēm saporē suauitatis:q̇ nos semp reficis:et in te nunq̄ȝ deficis/comedat te cor meū ɀ dulcedine saporis tui repleant̄ viscera mea. Manducat te āgelus ore pleno:māducet te hō peregrin⁹ p modulo suo: ne deficere possit in via tali recreatus viatico. Panis sctē panis vite:panis pl̄cherrime: panis mūde qui descēdisti de celo: ɀ das vitā mundo/veni in cor meū: et munda me ab omi inq̇namento carnis ac spūs. Intra in animā meā:sana ɀ sctifica me īterius et exterius. Esto mihi tutamen:et cōtinua salus aīe mee et corpis. Repelle a me oēs īsidiātes michi hostes semp recedāt ꝓcul a potētie tue p̄sentia:vt foris ɀ intus munit⁹ p te rectū tramitem ad regnū tuuȝ pueniā:vbi facie ad faciē te semp videā. Interim agendū hoc/et hoc frequētādū ꝯmēdasti eccl̄ie tue/q̄adusq̄ȝ venias in fine seculi/ qn̄ erit sctōꝝ requies:nō adhuc in sacramento quo in hoc tpe satiant̄ mēbra tua:q̄ȝdiu bibit̄: quod de latere tuo manauit:sed iam in ipa pfectione salutis et̄ne/ cū tradideris regnū deo patri ɀ in illa ꝯtēplatiōe pspicua immutabilia videlicet v̄itatis:nullis mysterijs egeam⁹. Tūc em̄ me de te satiabis satietate mirifica:ita vt neq̄ȝ

esuriã: neqȝ sitiã incťnũ: saluator mũdi deus: q̃ cũ patre et spiritu sancto viuis et regnas in secula seculoꝝ. Amē. ¶ Alia multum deuota oro ante missam dicẽda.

Summe sacerdos ꝛ ꝟe pontifex / q̃ te obtulisti deo patri hostiã purã ꝛ imaculatã i ara crucis / pro nobis miseris pctõribus. Quiqȝ dedisti nobis carnẽ tuã ad mãducandũ ꝛ sanguinẽ ad bibẽdũ ꝛ posuisti illud mysterium in ꝟtute spũs tui dicẽs. Hec quotiẽscũqȝ feceritis i mei mẽoriã facietꝭ. Ego ꝟo memor hui⁹ venerãde passiõis tue: ꝯfugio ad altare sctm̃ tuũ (licet indignus pctõr) vt tibi offerã sacrificiũ qđ ipse instituisti ꝛ offerri p̃cepisti in cõmẽorationeȝ tui ꝛ ꝓ salute nr̃a: in quo caro tua vera sumiť ꝛ tuus sanguis ver⁹ bibiť summis ima / diuina humanis ꝯiunguntť. Sed quis ad hoc dignus esse põt / nisi tu oṕs eũ effeceris dignum: Certe scio: ꝛ id bonitati tue ꝯfiteor ꝙ nõ sum dignus ego ꝓpť nimia pctã mea: et negligentias meas infinitas. Sed veraciter scio ꝛ credo ꝙ tu potes facẽ de idignis dignos: ꝛ de imũdis mundos: de iniustis iustos ꝛ sctõs. Propť hãc igitur oĩpotẽtiã tuã ꝛ ĩfirmitatẽ meam ꝑ ĩfinitã clemẽtiã tuã ꝛ maximã maliciã meã te oro ꝛ obsecro: vt mihi pauperimo pctõri (quẽ iter cetera dona ad sacramẽtale officiũ dignatus es nullis meis meritis vocare sed sola dignatione mie tue) cõcedere digneris: hoc celeste sacrificiũ ministrare ꝛ celebrare ac tractare cũ tãta reuerentia et honore / deuotiõe / ꝛ timore atqȝ cordis puritate / quibus decet. De ipsoqȝ credere intelligere sentire firmiter tenere / dicere ꝛ cogitare / qđ tibi placet ꝛ aĩe mee expedit. Ita vt placide sacrificiũ de manib⁹ meis suscipias ad salutẽ meã: amicoꝝ ꝛ bñfactoꝝ meoꝝ: ꝛ oĩm tam viuorum ꝙ̃ defunctorum. Amen.

¶ Alia oratio ante comunionẽ.

Ad mensam dulcissimi cõuiuij tui pie dñe iesu xp̃e ego peccator de ꝓprijs meritis nil presumẽs: sed de tua cõfidẽs misericordia ꝛ bonitate / accedere vereor ꝛ cõtremisco. Nã ꝛ corp⁹ habeo multꝭ criminib⁹ maculatũ. Mentẽ et linguam nõ caute custoditam. Ergo o pia deitas O tremenda maiestas: ego miser inter angustias deprehensus: ad te fontẽ mie recurro: ad te festino sanãdus / sub tuã ꝓtectionem fugio: et quẽ iudicẽ sustinere neq̃o saluatorẽ habere suspiro: tibi domine plagas meas ostendo / tibi verecundiã meã detego. Scio peccata mea multa ꝛ magna pro quibus timeo. Spero ĩ mias tuas: quarũ nõ est numerus. Respice ergo in me oculis mie tue dñe iesu xp̃e rex eterne deus homo crucifixe propť hoiem. Exaudi me sperantẽȝ in te et miserere michi pleno miserijs ꝛ peccatis: tu qui fontẽ miseratiõis nũqȝ manare cessabis. Salue salutaris victima ꝓ me ꝛ omni humano genere in patibulo crucis oblata. Salue nobilis et preciose sanguis: de vulneribus crucifixi dñi mei iesu chri-

sti profluẽs: ⁊ pctã totius mũdi abluẽs. Recordare dñe creature tue: quam tuo sanguine redemisti: penitet me peccasse cupio emẽdare qđ feci. Aufer ergo a me clemẽtissime pater oẽs iniquitates ⁊ pctã: vt purificat⁹ mẽte et corpe digne degustare merear sctã sctõꝝ: et cõcede vt sancta prelibatio corpis ⁊ sanguis tui quã ego indign⁹ sumere itendo sit pctõꝝ meorum remissio. Sit delictorum pfecta purgatio: sit turpiũ cogitationum effugatio bonorũqꝫ sensuũ reintegratio: operũqꝫ tibi placentiũ salubris efficacia: aie quoqꝫ et corporis contra inimicoruꝫ meoꝝ insidias/ firmissima tuitio. Amen.

¶ Oratio ad gloriosissimã virginem mariã ante cõmunionẽ.

Sanctissima ⁊ incõtaminata ꝟgo maria/ deprecor te per illud donũ castitatis/ quo te de⁹ eterni pr̃is fili⁹ pre oib⁹ ditauit feminis/ ꝙ me miserũ peccatorẽ ⁊ indignũ famulũ tuũ vigilantẽ dormientẽ die noctuqꝫ: pijs p̃cib⁹ tuis defendere ⁊ liberare digneris a subitanea ⁊ improuisa morte/ ab infestatione ⁊ illusione diabolica: atqꝫ in hora exitus mei ab eterna dãnatiõe. Et si o benignissima et castissima virgo in aliquo delicto mortali vel veniali dilectũ tuũ filiuꝫ creatorẽ ⁊ redẽptorẽ meũ offendi: auxiliare mihi: q⁹ cum tali penitẽtia ⁊ satisfactiõe possim que rere/ vt tandẽ merear sacramentum ei⁹ (qđ quotidie p̃sumo frequẽtare) digne ãte exitũ aie recipere/ atqꝫ in celesti regno electis ei⁹ sociari. Qui viuit ⁊ regnat in secula seculoꝝ. Amen.

¶ Quicũqꝫ in statu gratie existens dixerit deuote septẽ orationes sequentes: cũ septẽ Pater noster. et septẽ Aue maria. ante imaginẽ pietatis: lucrabit quinquaginta sex milia annorũ indulgentiarũ que a trib⁹ summis põtificib⁹ date leguntur videlicet primo a beato Gregorio. xiiij. milia: secũdo a papa nicolao quinto. xiiij. milia. Anno dñi. M. cccc. xlix. tertio a papa sixto. iiij. q̃ has indulgẽtias duplicauit. An. do. m. cccc. lxxviij. Et sic sunt i summa q̃nquaginta sex milia annoꝝ. Et laici nescientes has oratiões dicãt. xv. Pater noster. et xv. Aue maria.

O Dñe iesu xp̃e adoro te i cruce pẽdẽtẽ ⁊ coronã spineã i capite portãtem: dep̃cor te vt tua crux liberet me ab ãgelo pcutiẽte. Amẽ. Pater nr̃. Aue maria.

O Dñe iesu xp̃e adoro te in cruce vulneratum: felle et aceto potatũ: deprecor te vt tua vulnera sint remedium aie mee. Pater noster. Aue maria

O Dñe iesu xp̃e rogo te propter amaritudinẽ passionis tue quaꝫ ꝑ me sustinuisti in cruce: maxime i illa hora qñ aĩa tua nobilissima de bñdicto corpore tuo est egressa: miserere aie mee i egressu suo. Pat nr̃. Aue.

O Dñe iesu xp̃e adoro te descẽdẽtẽ ad iferos: liberan-

temq3 captiuos: deprecor te ne pmittas me illuc itroire. Amen.
Pater noster. Aue maria.

O Dn̄e iesu xp̄e adoro te i sepulchro positū: myrrha/ et aromatibus conditu3: deprecor te/ vt mors tua sit vita aie mee. Amē. Pat noster. Aue maria.

O Dn̄e iesu xp̄e adoro te resurgentē a mortuis ascendentēq3 i celis/ z sedētē a dextris dei p̄ris: dep̄cor te miserere mei. Amen. Pater nr̄. Aue maria.

O Dn̄e iesu xp̄e pastor bone iustos cōserua pctōres iustifica: z oib⁹ fidelib⁹ miserere z ppici⁹ esto mihi pctōri. Amen. Pater noster. Aue maria.

¶ Innocētius octauus addetibus duas sequentes orone3 duplicauit indulgētias antedictas

O Amantissime dn̄e sctē pat ego offero tibi innocētem mortem dilectissimi filij tui dn̄i nr̄i iesu xp̄i et amorē deifici cordis sui: pro oi culpa z pena qua3 ego miserrim⁹ oim pctōꝝ marimus et nefandissim⁹ pctis meis merui: z p oib⁹ caris meis viuis atq3 defunctis: dep̄cor te miserere mei. Amē. Pat nr̄. Aue mar̄.

O Dn̄e iesu xp̄e fili dei viui q̄ mysteriū tue acerbissime passiōis beato gregorio famulo tuo mirabilit̄ reuelasti: da mihi miserrimo pctōri z oi bn̄ficio indignissimo: illā cōsequi indulgētiā quā idem venerabilis antistes z sui sequaces sunt elargiti. Qui viuis et regnas cu3 deo patre in vnitate spiritusscti de⁹. Per oia secula seculoꝝ. Amen.

¶ Oratio decima addita a papa leone decimo: qui p̄dictas indulgentias approbauit: z easdē duplicauit.

O Dn̄e iesu xp̄e/ adoro te ad iudicium pgredientē3 iustosq3 ad paradisum vocantē: et peccatores eternaliter dānātē: deprecor te vt tua sāctissima passio liberet nos ab illis penis: z perducat ad vitā eternam. Amen.
Pater noster. Aue maria.

¶ Sctūs gregorius in honore q̄nq3 vulnerū xp̄i cōposuisse fertur has salutationes cū oratiōe dn̄ica ad quālibet dicēdas: dās q̄ngētos ānos deuote legētib⁹.

Aue man⁹ dextra christi.
Perforata plaga tristi.
Nos ad dextram iube sisti
Quos per dextram redemisti.
Pater noster. Aue maria.
Aue palma iesu leua
Sic confixa plaga seua
Nos ab illa morte leua
Quam produxit mater eua.
Pater noster. Aue maria.
Aue vulnus dextri pedis.
Edem mentis pie ledis

Dum ad eam sepe redis
Esto nobis spes mercedis.
Pater noster. Aue maria.
Aue plaga leue plante
Qua virtutum crescant plante
Nos ab hoste supplantante.
Contuere post et ante.
Pater noster. Aue maria.
Aue latus lanceatum
Unde fluxit flumen gratum
Prebe nobis conducatum
Ad eterne vite statum.
Pater noster. Aue maria.

℣. Uulnerat⁹ est ꝓpter iniquitates nostras. ℟. Attritus est propter scelera nostra. Oremus. Oratio.

Concede q̄s op̄s deus vt durissima vulnera dilectissimi filij tui dn̄i nr̄i iesu christi cordibus nostris imprimantur/ mentesq; nostras illustrent: et in tuo sancto seruitio faciant amore feruentes. Per eundem dn̄m nr̄m iesuʒ xp̄m fi.t. Qui te.

Parat⁹ sacerdos cū itrat ad altare dicat ad gradus altaris inclinato iūctis manib⁹. ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deū qui letificat iuuētutē meā. ℣. Judica me deus. totū psal. cum Gloria patri. et Sicut erat. Deinde repetitur. ℣. Et itroibo ad altare dei. ℟. Ad deū q̄ letificat iuuētutē meā. ℣. Adiutoriuʒ nr̄m in noie dn̄i. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. Deinde facit confessione inclinato ꝓfunde. Et sic fiet donec responsum fuerit ab alijs Misereatur. ⁊c. Post qd leuat se et post Confiteor/ ab alijs dicatuȝ: Ro.

dat absolutioneȝ. Et hinc dicit ℣. Deus tu ꝯuersus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabitur i te. ℣. Ostēde nobis dn̄e miam tuā. ℟. Et salutare tuū da nobiȝ. ℣. Dn̄e exaudi oronem meā. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus. Procedendo ad altare dicit hanc orationem.

Aufer a nobis q̄s dn̄e cūctas iniquitates nr̄as vt ad sancta sanctoꝝ puris mereamur mentibus introire. P xp̄m dn̄m nr̄m. ℟. Amen. Postea inclinatus ad altare dicit secrete.

Oram⁹ te dn̄e vt p merita sctōꝝ tuoꝝ: quoꝝ reliquie hic sunt ⁊ oim sctōꝝ: idulgere digneriȝ mihi oia pctā mea. Amē.

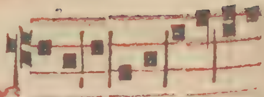
¶ Qua completa erigit se ⁊ man⁹ sup altare deponēs osculat altare: accipiensq; thuribulum (si sit missa solē. festi duplī.) sez a diacono: incēsat altare ⁊ reddito thuribulo diacono: plegit introituȝ cū ministris: ꝯiunctis ⁊ paruper eleuatis manibus. Deinde dicit Kyrie eleyson. Postea vadat ad medium altaris et facta mediocri iclinatiōe si sit dicēdū/ dicat.

Gloria in excelsis deo. Et in terra pax hoibus bone volūtatis. Laudam⁹ te. Bn̄dicim⁹ te. Adoram⁹ te. Glificam⁹ te. Gras agim⁹ tibi ꝓpt magnā glaꝫ tuā. Dn̄e de⁹ rex celestiȝ deus pr̄ op̄s. Dn̄e fili vnigenite iesu xp̄e. Spūs ⁊ alme orphanorū paraclyte. Dn̄e de⁹ agn⁹ dei filius pr̄is. Primogenit⁹ marie virginis matris. Qui tollis pctā mūdi miserere nobiȝ. Qui tollis pctā mūdi

suscipe depcationez nostrã. Ad marie gloriã. Qui sedes ad dexterã pris miserere nobis. Qm tu solus sctũs. Mariã sctificãs. Tu sol⁹ dñs. Mariã gubernãs Tu sol⁹ altissim⁹. Mariã coronãs. Jesu xpe. Cũ sctõ spũ i gloria dei pris. Amẽ. ¶ Quo finito anteq̃ dicat Dñs vobiscum. osculatur altare in medio. Nota qñ dñr collecte vel Epl'a: man⁹ sũt disiũcte, sed ad Per do. vlti. orõnis hic ⁊ i fine misse manus debẽt iũgi In fine gradu. Alla aut tractus. Inclinet se diacon⁹ corã altari: ⁊ dicit hãc orationẽ.

Munda cor meum ac labia mea ops de⁹ q̃ labia esaie pphete calculo mũdasti ignito: ita me tua grata miseratiõe mũdare dignare: vt sctm̃ euãgeliuz tuũ digne valeã nũciare. P xp̃m dñm nrm. Amẽ. Dicta orone et accepto textu euangelico/inclinat se sacerdoti celebraturo: et petit bñdictionẽ dicendo. Jube dñe bñdicẽ. Tũc dicit sacerdos

Dominus sit in corde tuo ⁊ i labijs tuis: vt digne et competẽter annũcies euãgeliũ suũ. In noie pris et filij et spũs scti. Amẽ. ¶ Si vero sit priuata missa. Dicat sacerdos pro seipo. Dñs sit in corde meo ⁊ in labijs meis: vt digne ⁊ competẽter annũciẽ euangeliũ suũ. In noie patris ⁊ filij ⁊ spũs sancti. Amẽ. Similiter dicat prius p se orõnẽ. Mũda cor. ⁊c. Cõpleto euãgelio sistit dicẽdũ Credo. disiũctis manib⁹ in medio altaris incipiat/ ⁊ postq̃ inceperit iunctis manibus ibidem finiat.

Credo in vnũ deũ. Patrẽ omnipotẽtẽ: factorẽ celi ⁊ terre: visibiliũ oium ⁊ inuisibiliũ. Et in vnũ dñm iesum xp̃m filiũ dei vnigenitũ. Et ex prẽ natũ ante oia scl'a. Deũ de deo lumen de lumine: deũ veruz de deo vero. Genitũ nõ factũ cõsubstantialẽ patri: p quẽ oia facta sunt. Qui ppter nos hoies: ⁊ ppter nr̃am salutẽ descendit de celis. Et incarnat⁹ est de spũ sctõ/ ex maria virgine. Hic genuflectitur. Et homo fact⁹ ẽ. Crucifixus etiaz p nobis sub pontio pylato: passus et sepultus est. Et resurrexit tertia die sm scripturas. Et ascẽdit in celũ sedet ad dexteraz patris. Et iterũ vẽtur⁹ est cum gloria iudicare viuos ⁊ mortuos: cui⁹ regni non erit finis. Et in spm̃ sctm̃ dñm ⁊ viuificantez: q̃ ex patre filioq̃ pcedit. Qui cum patre ⁊ filio simul adoratur et cõglorificatur: qui locutus ẽ per prophetas. Et vnam sctãm catholicã ⁊ apostolicã eccl'iam. Confiteor vnum baptisma/ in remissionẽ peccatoꝝ. Et expecto resurrectionẽ mortuorũ. Et vitã vẽturi scl'i. Amẽ. Dñs sacerdos tenẽs patenã offert hostiã super altare dicat hãc orationẽ.

Suscipe sancte pater omnipotẽs eterne de⁹ hãc imaculatã hostiã/ quã ego indign⁹ famulus tu⁹ offero tibi deo meo viuo ⁊ vero pro innumerabilib⁹ peccatis ⁊ offensionib⁹ ⁊ negli-

gentijs meis/ ꝛ pro oībus circū- astātib⁹: sed ꝛ pro oībus fidelib⁹ christianis viuis ac defunctꝭ: vt mihi ꝛ illis proficiat ad salutem in vitam eternam. Amen.

Immediate post capit ꝛ mittit aquam in calicem dicens.

DEus qui humane substā- tie dignitatē mirabiliter cōdidisti: ꝛ mirabilius reforma- sti: da nobꝭ ꝑ hui⁹ aq̄ ꝛ vini my- steriū ✠ eius diuinitatis esse cō- sortes: q̄ hūanitatis nr̄e fieri di- gnatus est particeps iesus chri- stus fili⁹ tuus dn̄s noster. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spiritussancti deus. Per omnia secula seculorum. Amen. Quan- do offert calicem super altare le- uando eundem dicit.

OFferimus tibi dn̄e calicem salutaris tuā deprecantes clementiā: vt in cōspectu diuine maiestatis tue pro nostra ꝛ pro toti⁹ mundi salute cū odore sua- uitatis ascēdat. Amen. Deinde calicē sup altare collocādo dicit

IN spū hūilitatis et in aīo contrito suscipiamur dn̄e a te: ꝛ sic fiat sacrificiū nostrū in conspectu tuo hodie: vt placeat tibi dn̄e deus. Tunc dicit sup hostia ꝛ calicē cū signo crucis.

VEni sanctificator oīps eter- ne de⁹: bene ✠ dic hoc sa crificiū tuo sctō noī preparatuꝫ.

Cū ponit incensum in thuribu- lo dicit sacerdos post postulatā benedictionē a diacono.

PEr intercessionē btī mi- chaelis archāgeli/ stantis a de- xtris altaris incēsi: ꝛ oīꝫ electo- rū suorū: incensum istud dignet dn̄s bn̄ ✠ dicere: ꝛ in odorē sua- uitatis accipe. Per xp̄m. do. no. Amē. Cū incensat oblata dicit.

INcēsum istud a te benedi ctū ascēdat ad te dn̄e ꝛ de scēdat sup nos mīsericordia tua.

Et incensando altare dicat.

DIrigat dn̄e oratio mea: sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manuū meaꝝ sacri ficium vespertinum. Pone dn̄e custodiā ori meo: ꝛ ostiū circun- stātie labijs meis. Ut nō decliet os meū in ṽba malicie: ad excu- sandas excusatiōes in peccatis.

Cū reddit thuribu. diaco. dicit

ACcendat in nobis dn̄s ignē sui amoris: ꝛ flāmā et̄ne charitatꝭ. Amē. Deinde va dit sacer. ad dextrū cornu altarꝭ ꝛ manus lauit. Postea redit ad mediū altaris: ꝛ tūc ꝓfunde īcli nat se ante altare ꝛ dicat hāc orōnē

SUscipe sctā trinitas hanc oblationē/ quā tibi offeri- mus ob mēoriā passionis/ resur rectiōis/ ꝛ ascēsiōis iesu xp̄i dn̄i nostri: ꝛ in honorē btē marie sē- per ṽgis: ꝛ bti iohānis baptiste ꝛ sctōꝝ aplſoruꝫ petri et pauli et istoꝝ: ꝛ oīm sctōꝝ: vt illis ꝓfici- at ad honorē/ nobis autē ad sa- lutē: ꝛ illi ꝓ nobis intcedere di- gnent in celis: quoꝝ mēoriā fa- cimus in tris. ꝑ eundē xp̄m do. no. Amē. Erigens se deosculat altare ꝛ vertens se ad pplm dicat.

ORate ꝓ me fratres vt meū ac vr̄m sacrificiū accepta- bile fiat apud deū oīpotentem.

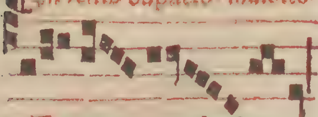
Circumstantes vero respondeant.

SUscipiat dn̄s sacrificium de manibus tuis: ad lau-

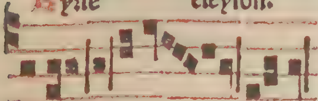
dem et gloriã noīs sui: ad vtilitatem quoqꝫ nostrã totiusqꝫ ecclesie sue sancte. ℟. Amē. Deinde girans se ex parte sinistra dicit secretã vel secretas: quib9 dictis eleuatis seu disiunctis manib9 dicit. Per oīa scla. &c. vt infra.

¶ Sequitur cantus angelici cū conclusionibus missarū/eorū tonis correspōdētibus: scdm varietates festiuitatum anni distinctis.

¶ In festis duplicib9 maiorib9

Kyrie eleyson.

Gloria in excel sis deo.

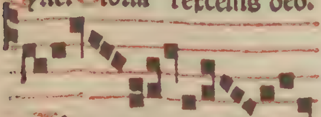

Ite mis sa est.

¶ In festis minorib9 duplicib9

Kyrie. Gloria i excelsis deo.

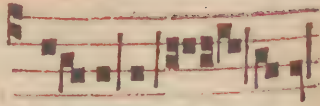

Ite mis sa est.

In semiduplicib9 festis maiorib9.

Kyrie eleyson.

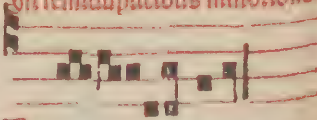

Gloria in excelsis deo.

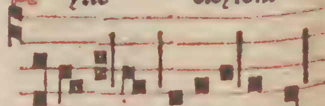

Ite mis sa est.

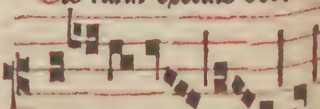
In semiduplicibus minoribus.

Kyrie eleyson.

Glo ria in excelsis deo.

Ite missa est.

In dominicis diebus.

Kyrie eleyson.
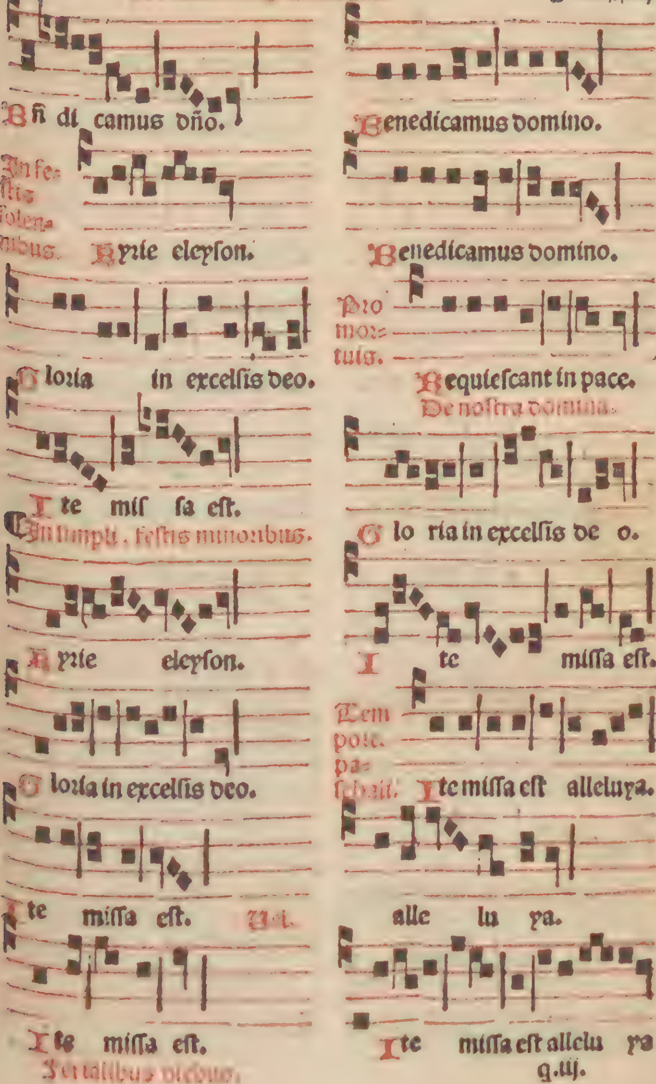

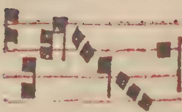
Gloria in excelsis deo.

Ite missa est.

¶ Quando nō dicitur Gloria in excelsis, tunc pro fine misse di-

Benedicamus dño.
In festis solemnibus.
Kyrie eleyson.
Gloria in excelsis deo.
Ite missa est.
In simpli. festis minoribus.
Kyrie eleyson.
Gloria in excelsis deo.
Ite missa est.
Benedicamus domino.
Benedicamus domino.
Pro mortuis.
Requiescant in pace.
De nostra domina.
Gloria in excelsis deo.
Ite missa est.
Tempore paschali.
Ite missa est alleluya.
alle lu ya.
Ite missa est allelu ya
Ferialibus diebus.

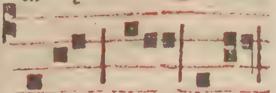
alle lu ya.

Sa cer dos

Oremus.

Dia conus

Flectamꝰ genua leuate.

¶ Sequens prefatio cum suo cantu dicitur quotidie a nocte natiuitatis dñi vsqꝫ ad epyphaniam et in purificatione virginis marie. et in missa de corpe christi.

Eterne deus. Quia per

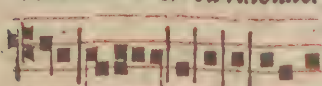
incarnati ỽbi mysterium noua

mētis nr̄e oculis lux tue clari-

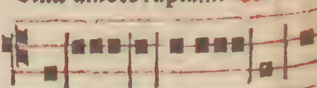
tatis infulsit. Ut dū visibiliter

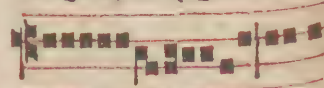
deū cognoscimꝰ ꝑ hūc in inuisi-

biliū amorē rapiamꝰ. Et ideo

cū āgelis ⁊ archāgelis cū thro

nis ⁊ dñatiōibꝰ. Cūqꝫ omi mi-

litia celestis exercitꝰ hẏmnū glie

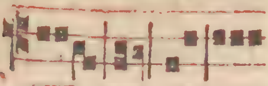

tue canimus sine fine dicētes.

Communi- Infra canonem nicātes ⁊ diē vel noctē sacratissimū vel sacratissimā celebrātes: quo vel qua btē marie intemerata ỽginitas: huic mūdo edidit saluatorē. Sed ⁊ mēoriā venerātes. Imprimis eiusdem gl'iose semp ỽginis marie genitricis eiusdē dei ⁊ dñi nostri iesu xpi: sed et btōꝝ apl'oꝝ. ⁊c. Nota qꝫ hac nocte dūtaxat dicit noctē sacratissimā. Et deinde semper diē sacratissimā vsqꝫ ad octa. natiui. dñi inclusiue. et nō vltra.

¶ Sequens prefatio cū suo can

tu dicitur in Epyphania domi-
ni et per totam octauam.

Eterne deus. Qui cũ vni-

genitus tuus in substantia no-

stre mortalitatis appuit: noua

nos imortalitat; sue luce repa-

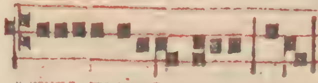
uit. Et ideo cũ angelis et ar.

¶ Infra canonem.

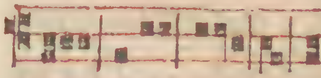
Communicãtes et diẽ sa-
cratissimum celebrãtes: q̃
vnigenit⁹ tu⁹ in tua tecũ gl'ia co
etern⁹ in ꝟitate carnis nr̃e visibi-
liter corpalis appuit. Sed ⁊ me-
moriam venerantes. Imprimis
gloriose semperq; virginis ma-
rie genitricis eiusdem dei ⁊ dñi
nostri iesu xp̃i. Sed ⁊ beatorum
apostolorum. ¶ Sequitur prefa-
tio cũ suo cantu dicit dñicis die-
bus in q̃dragesima vsq; ad dñi-
cã in ramis palmarũ exclusiue.

Eterne de⁹. Qui corpali

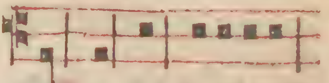
ieiunio vicia cõprimis mẽtem

eleuas: virtutẽ largiris et pre-

mia: per christum dominũ no-

strũ. Per quẽ maiestatem.

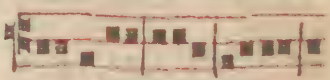
Tonus ferialis in p̃dicto tpe. xl.

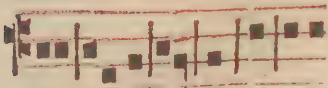
Eterne de⁹. Qui corpali

ieiuniovicia cõprimis mẽtẽ ele

uas ꝟtutẽ largiri; ⁊ p̃mia. Per

xp̄m dn̄m nr̄m. Per quē maie.

¶ Sequēs p̄fatio cū suo cātu dr̄ quotidie a vigi. pasche vsq3 ad oct.

EQuū ꝛ salutare. Te q̄dē

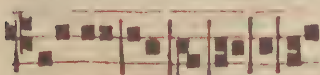
domine oi tp̄e sed in hoc potis

simū die gloriosius predicare

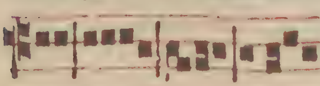
cū pascha nr̄m imolat9 est xp̄s

Ipse eni verus est agnus: q̄ ab-

stulit pctā mūdi. Qui mortē

nrām moriēdo destruxit: ꝛ vitā

resurgēdo repauit. Et ideo.

¶ Infra canonem.

Communicantes ꝛ diē sacratissimū celebrātes resurrectiōis dn̄i nostri Iesu christi scd̄m carnem. Sed ꝛ memoriam venerantes. Imprimis gloriose sempꝙ virginis marie genitricis eiusdem dei ꝛ dn̄i nr̄i Iesu christi: sed ꝛ beatorū apostolorū.

¶ Infra canonem.

Hanc igitur oblationē seruitutis nr̄e: sed ꝛ cuncte familie tue: quā tibi offerimus p̄ his quoq3 quos regenerare dignatus es/ex aqua ꝛ spū scō tribuens eis remissionē oim peccatorū quesum9 domine: vt placatus accipias: diesq3 nostros re-

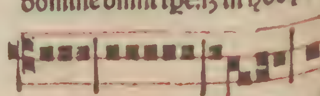
Prefatio sequens canit in diebus festiuis ꝛ dn̄icis ab octa. pasche vsq3 ad ascensionem domini.
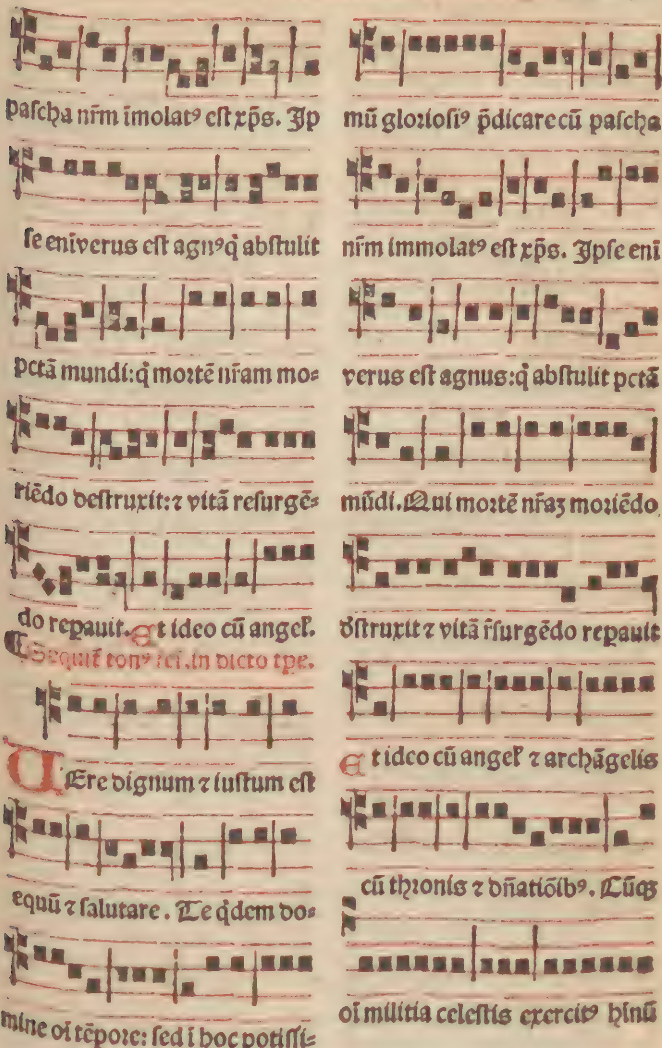

EQuū et salutare. Te q̄dē

domine omni tp̄e: sꝫ in hoc po

tissimum gloriosius p̄dicare cū

pascha nr̃m imolat⁹ est xp̃s. Ip
se eniverus est agn⁹ q̃ abstulit
pctã mundi: q̃ mortẽ nr̃am mo-
riẽdo destruxit: ꝛ vitã resurgẽ-
do repauit. Et ideo cũ angel.
Sequit ton⁹ fer. in dicto tpe.
Vere dignum ꝛ iustum est
equũ ꝛ salutare. Te q̃dem do-
mine oi tẽpore: sed i hoc potissi-
mũ gloriosi⁹ p̃dicare cũ pascha
nr̃m immolat⁹ est xp̃s. Ipse eni
verus est agnus: q̃ abstulit pctã
mũdi. Qui mortẽ nr̃a3 moriẽdo
d̃struxit ꝛ vitã r̃surgẽdo repauit
Et ideo cũ angel ꝛ archãgelis
cũ thronis ꝛ dñatiõib⁹. Cũq3
oi militia celestis exercit⁹ hinũ

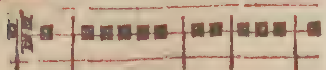

glie tue canim⁹ sine fine dicẽ.

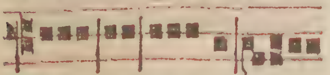
¶ Seq̃ns p̄fatio cũ suo cãtu dr in die ascẽsionis dñi: ⁊ deinceps vsq; ad vigiliam penthecostes.

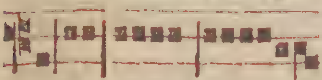
P Er xp̃m dñm nr̃m. Qui

post resurrectionẽ suã oib⁹ di-

scipulis suis manifest⁹ appuit:

et ipsis cernẽtib⁹ est eleuat⁹ in

celũ vt nos diuitat; sue tribu-

eret esse participes. Et ideo.

Infra canonẽ. Et dr̃ p octa. eius.

Communicantes et diem sacratissimum celebrãtes quo dominus noster vnigenit⁹ filius tuus vnitam sibi fragilita-

tis nostre substantiam in glorie tue dextera collocauit. Sed et memoriam venerantes. Inprimis gloriose semperq; virginis marie genitricis eiusdem dei et domini nostri iesu christi: sed et beatorum apostolorum.

A pentheco. vsq; ad octauas.

P Er xp̃m dñm nr̃m. Qui

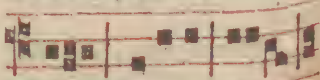
ascẽdẽs sup oẽs celos sedẽsq;

ad dexterã tuã pmissũ spm̃sctm̃

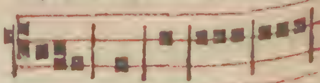
hodierna die i filios adoptõis

effudit. Quapropt pfusis gau-

dijs toto i orbe terrar mund⁹

exultat. Sed et supne ꝟtutes.

atq̃ ãgelice ptãtes: hymnũ glõie tue cõcinunt sine fine dicẽtes.

Infra canonem.

Communicantes ⁊ diem sacratissimũ penthecostes celebrãtes: quo spũs sctũs aplĩs innũeris linguis apparuit: sed ⁊ mẽo. ⁊c. Infra can.

Hanc igit̃ oblationẽ ƀuitutis nr̃e: sed ⁊ cũcte familie tue: quã tibi offerimus: ꝓ his quoq̃ q̃s regñare dignatus es ex aqua ⁊ spũ sctõ: tribuens eis remissionẽ oĩm pctõꝝ q̃s dñe vt placat⁹ accipias. ⁊c. ¶ Sequẽs ꝑfatio cum suo cãtu dr̃ in oĩb⁹ festis aplõꝝ ⁊ euãgelistaꝝ: ⁊ per oct. eoꝝ: ⁊ hoc vbi alia nõ assigñ.

Equũ et salutare. Te dñe supplicit̃ exorare: vt gregẽ tuũ pastor eťne non deseras: sed ꝑ beatos aplõs tuos continua protectiõe custodias. Ut iisdẽ rectorib⁹ gubernetur: q̃s operis tui vicarios eidẽ cõtulisti preesse pastores. Et ideo.

¶ Prefatio sequẽs dicit̃ in oĩb⁹ solennitatibus beate marie virginis et infra octauas earũ: excepto festo purificationis.

Eterne deus. Et te in annũciatiõe. Et te in natiuitate. Et te i visitatiõe. Et te in presentatiõe. Et te in assumptiõe. cõceptiõe. beate

marie semper virginis collau-
dare benedicere et predicare.
Que z vnigenitū tuū scti spūs
obūbratione ꝯcepit: z ꝟginita-
tis gloria ꝑmanente: lumē eťnū
mundo effudit Jesum christū
dominū nostrū. Per quē ma-
iestatē tuā laudāt angeli ado-
rāt dominatiōes tremūt ꝑtātes.
Celi celorūq3 ꝟtutes ac beata
seraphin: socia exultatione
cōcelebrāt. Cū qbus z nrās vo-
ces vt admitti iubeas depreca-
mur supplici cōfessiōe dicētes.

Pref. cū nota solēni de s. cruce.

ETer- ne de9. Qui salutē
humani generis i ligno crucis

cōstitui sti: vt vnde mors orie

bat: inde vita resurgeret. Et q̄

i ligno vincebat: i ligno quoq; vin=

ceretur: p xp̄m dominū nr̄m.

Prefatio de sctā cruce ferialis.

Per quē maiesta.

Eterne de⁹ Qui salutē hu

mani gener; i ligno crucis ɔsti

tuisti: vt vñ mors oriebat̄ inde

vita resurgeret. Et q̄ i ligno vi

cebat i ligno quoq; vinceret. Per

xp̄m dñz nr̄m. Per quē.

Prefatio de sctā trinitate.
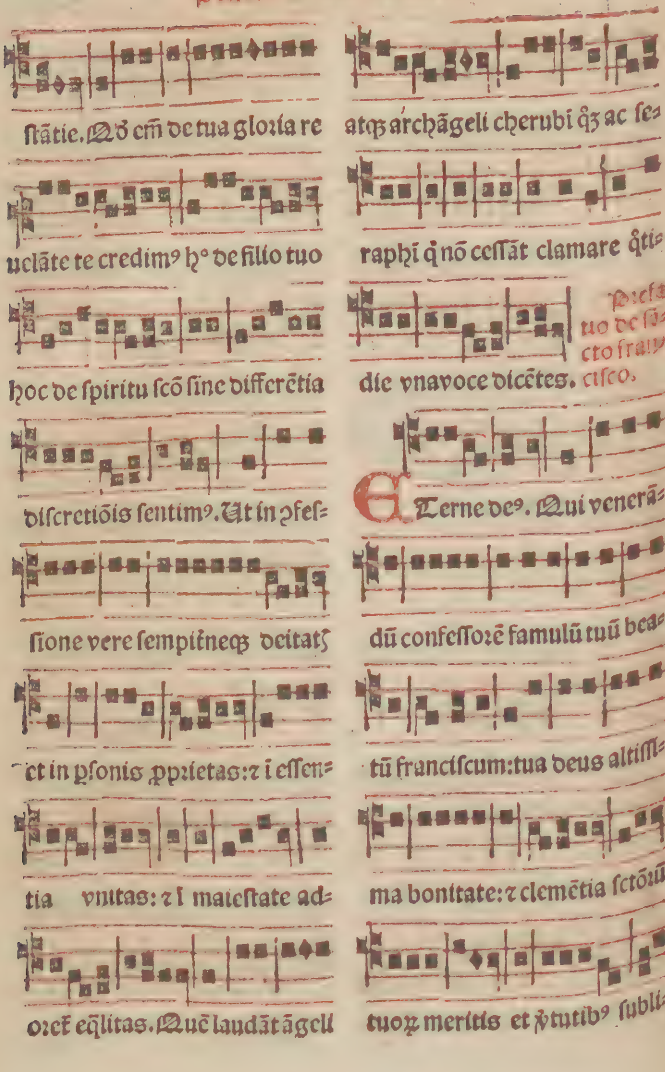
Eterne de⁹. Qui cū vni=

genito filio tuo z spiritusan=

cto vn⁹ es de⁹: vnus es dñs

nō in vni⁹ singularitate per=

sone: s; in vnius trinitate sub=

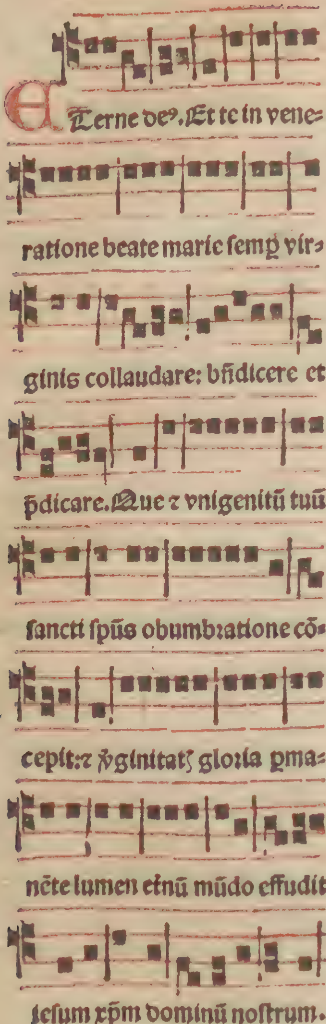

stãtie. Quod enim de tua gloria re
uelãte te credim⁹ hoc de filio tuo
hoc de spiritu scõ sine differẽtia
discretiõis sentim⁹. Ut in ꝯfes-
sione vere sempiterneq3 deitatis
et in psonis ꝓprietas: ⁊ i essen-
tia vnitas: ⁊ i maiestate ad-
orerẽ eq̃litas. Quã laudãt ãgeli
atq3 archãgeli cherubi q̃3 ac se-
raphi q̃ nõ cessãt clamare q̃ti-
die vna voce dicẽtes.
Prefatio de scõ francisco.
Eterne de⁹. Qui venerã-
dũ confessorẽ famulũ tuũ bea-
tũ franciscum: tua deus altissi-
ma bonitate: ⁊ clemẽtia sctõ⁊
tuo⁊ meritis et ꝟtutib⁹ subli-

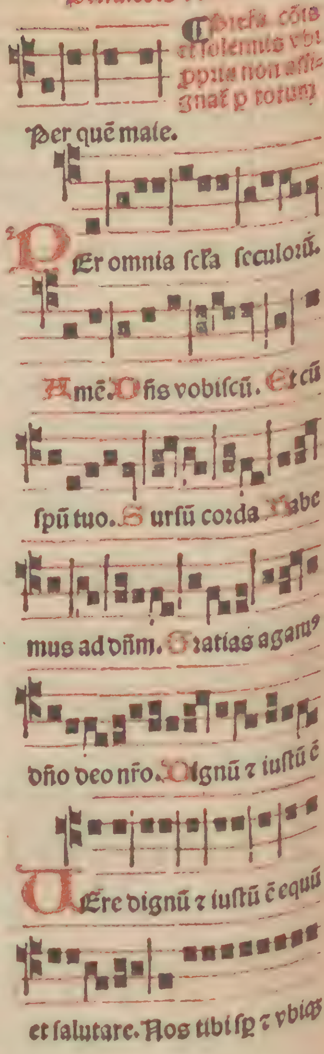
masti. Mĕtĕq3 ipi⁹ scti spūs ope
ratiōe amor ille seraphic⁹ ardē-
tissime incēdit iterius: et suum
sactissimū corp⁹ sacr3 stigmatib⁹
insigniuit exteri⁹ signo crucifixi
iesu xpi domini nři. Per quē.

¶ In missis votiuis de scto spū.

Per christū dñm nostrū.
Qui ascēdens sup oĩs celos
sedēsq3 ad dexterā tuā pmissū
spiritū sctm̄ in filios adoptiōis
effudit. Quapropt pfusis gau
dijs tot⁹ in orbe terrarū mūd⁹
exultat. Sed ⁊ supne virtutes
atq3 āgelice potestates hymnū
glorie tue ɔcinunt sine fine
dicentes.

Sequēs prefatio cum suo cantu dicit in missis votiuis de beata maria virgine.

Eterne de⁹. Et te in vene-
ratione beate marie semp vir-
ginis collaudare: bñdicere et
pdicare. Que z vnigenitũ tuũ
sancti spũs obumbratione cõ-
cepit: z virginitatis gloria pma-
nẽte lumen eťnũ mũdo effudit
iesum xp̃m dominũ nostrum.

Prefa cõis
et solemnis vbi
ppria non assi-
gnat p totum
Per quẽ male.
Per omnia scl'a seculorũ.
Amẽ. Dñs vobiscũ. Et cũ
spũ tuo. Sursũ corda. Habe
mus ad dñm. Gratias agam⁹
dño deo nr̃o. Dignũ z iustũ ẽ
Vere dignũ z iustũ ẽ equũ
et salutare. Nos tibi sp z vbiq

gratias agere: dñe ſancte pa-
ter oĩpotens eterne deus: per
chriſtũ dominum noſtrũ. Per
quẽ maieſtatẽ tuam laudant an-
geli: adorant dominatiões: tre-
munt poteſtates. Celi celorũq;
virtutes ac beata ſeraphin: ſocia
exultatiõe cõcelebrãt. Cũ qbus
Ro.

et nr̃as voces: vt admitti iube-
as depcamur ſupplici confeſſi-
one dicentes.

¶ Sequit̃ prefatio per annum cantanda in diebus ferialib9 niſi ppria habeat.

Per omnia ſecula ſecu-
lorũ. Amen. Dñs vobiſcũ. Et
cũ ſpiritu tuo. Surſum corda.
Habemus ad dñm. Gratias
agamus domino deo noſtro.

Dignum et iustum est.

Vere dignū ⁊ iustū ē equū et salutare. Nos tibi sp̄ ⁊ vbiq₃ gratias agere domine scte̅ pat̄ oīpotens eterne deus: p xp̄m dn̄m nostrū. Per quem maiestatē tuā laudāt āgeli: adorāt dominatiões: tremūt ptātes. Celi celorūq₃ v̄tutes ac beata seraphi: socia exultatiōe cōcelebrāt. Cū qb⁹ ⁊ nostras voces vt admitti iubeas dep̄camur. supplici confessione dicētes.

Prefatio cōis pro more cuiuslibet cantanda.

Per oīa secula scloꝝ. Amē.

Dn̄s vobiscū. Et cum spū tuo.

Sursum corda. Habemus ad

dn̄m. Gratias agamus dn̄o deo nr̄o. Dignum ꝛ iustū est.

Vere dignū ꝛ iustū ē equū et salutare. Nos tibi sp̄ ꝛ vbiq̄ gr̄as agere dn̄e sctē pat̄ oīpotēs eterne de⁹: ꝑ xp̄m dn̄m nostrū. Per quē maiestatē tuam laudāt angeli: adorāt dominatiōes: tremunt ptātes. Celi celorūq̄ ꝟtutes ac beata seraphī socia exultatiōe concelebrant. Cū q̄bus et nostras voces: vt admitti iubeas dep̄camur: supplici confessione dicentes.

Nota q̄ finita p̄fa. dr̄ Sctūs. mediocrit̄ iclinat⁹ sup altare. Et signat se signo crucis quādo dicit Benedictus.

Sanctus. Sctūs. Sctūs. dn̄s de⁹ sabaoth. Pleni sunt celi ꝛ t̄ra gl̄ia tua. Osanna in excelsis. Bn̄dict⁹ ✠ q̄ venit i noīe dn̄i. Osanna in excelsis.

Deinde p̄fun de inclinat⁹ ante altare iūct̄ manib⁹ dicit Te igit

INRI

Te igit clementissime pater per iesum christū filiū tuum dñm nostrū supplices rogam⁹ et petim⁹: vti accepta habeas et bñdicas/

Hic erigens se osculatur altare et ter signet tam super hostiam q̄ super calicem.

hec ✠ dona. hec ✠ munera. hec sancta ✠ sacrificia illibata.

Deinde extēsis manib⁹ ꝛ mediocriter eleuatis ꝓsequit̄ canonē.

Imprimis que tibi offerimus: pro ecclīa tua sancta catholica: quā pacificare/ custodire/ adunare / et regere digneris toto orbe terrarū: vna cum famulo tuo papa nostro. N. et antistite nostro. N. ꝛ rege nostro. N. et oībus orthodoxis atq̄ catholice et apostolice fidei cultoribus.

Pro viuis.

Memento dñe famulorum famularūq̄ tuarum. N. Et oīm circumastātiū: quorū tibi fides cognita est ꝛ nota deuotio: pro quib⁹ tibi offerim⁹: vel qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis pro se suisq̄ oibus/ pro redemptiōe aīarū suarū. pro spe salutis ꝛ īcolumitatis sue/ tibiq̄ reddūt vota sua eterno deo viuo et vero.

Communicātes et memoriā venerātes. Impmis gloriose sempq̄ virginis marie genitricis dei ꝛ domini nostri iesu christi. Sed et beatorū aplōꝝ ac martyrum tuoꝝ Petri. Pauli Andree. Jacobi. Johannis. Thome. Jacobi. Philippi. Bartholomei. Mathei. Symonis ꝛ Thadei. Lini. Cleti. Clemētis. Sixti. Cornelij. Cypriani. Laurentij. Grisogoni. Johannis: et Pauli. Cosme: et Damiani. Et oīm sctōrum tuoꝝ: quorū meritis precibusq̄ cōcedas: vt in oibus ꝓtectionis tue muniamur auxilio. Per eundem christū dñm nostrū.

Infra actionem.

Hanc igitur oblationem seruitutis nostre: sed et cuncte familie tue quesumus dñe vt placatus accipias: diesq; nostros in tua pace disponas: atq; ab eterna dãnatione nos eripi et in electoꝝ tuoꝝ iubeas grege numerari. Per christũ dominum nostrum. Amẽ.

Quam oblationẽ tu deꝰ in oĩbus quesumꝰ bene✠dictã ascri✠ptam: ra✠tã: rationabilẽ acceptabilẽq; facere digneris: vt nobis cor✠pus et san✠guis fiat dilectissimi filij tui / domini nostri iesu christi.

¶ Tres precedẽtes cruces prime fiunt sup hostiã et calicẽ cõiter / quarta fit tantũ sup hostiã / et quinta fit super calicem. Cum autem peruentum fuerit ad Qui pridie. Ductis plane digitis super pallam. accipit hostiã in manibus dicendo.

Qui pridie q̃ pateretur: accepit panem in sanctas ac venerabiles manus suas: et eleuatis oculis in celum ad te deum patrẽ suum oĩpotentem. tibi gratias agẽs bene✠dixit: fregit deditq; discipulis suis dicens. Accipite et manducate ex hoc omnes.

Hoc est enĩ corpus meum.

Et adorato corpore dñi / cũ mediocri inclinatione / eleuat illud reuerenter / et postea illud in loco suo deponit. Deinde coopertũ calicẽ accipit duabus manibus et parũ eleuat dicẽs Accipiens et hunc preclarum. etc. Deponit iterũ sup altare dicens. Itẽ tibi grãs agens. Deinde signat dicens Benedixit. Et iterato eleuans dicit Accipite etc. vsq; memoriam facietis.

Simili modo postquam cenatum est accipiẽs et hũc preclarum calicẽ i sanctas ac venerabiles manus suas. item tibi gratias agens: bene✠dixit: deditq; discipulis suis dicens. Accipite et bibite ex eo omnes.

Hic est enĩ calix sanguinis mei noui et eterni testamẽti. mysteriũ fidei: qui pro vobis et pro multis effundetur i remissionẽ peccatoꝝ. Hec quotienscunq; feceritis: in mei memoriam facietis.

Hic eleuat et postea in loco suo

deponit calicē. Deinde extensis aliquātulū brachijs dicit Unde et mēo. Et tres primas cruces deducit sup hostiam ꝛ calicē cōmuniter / ꝛ quartā crucē sup hostiā tantū / et quintā sup calicem. Et nota ꝙ ab hoc loco vsqꝫ ad vltimā ablutionē / iungēdus est index cū pollice / p̄terqꝫ ī signatiōibus et cū tangit corpus dn̄i.

Unde et memores dn̄e nos serui tui: sed ꝛ plebs tua sancta christi filij tui domini nostri: tam beate passiōis necnon et ab inferis resurrectiōis: sed ꝛ in celos gloriose ascensionis: offerimꝰ preclare maiestati tue de tuis donis ac datis: ho ✠ stiā puram: ho ✠ stiā sanctam: ho ✠ stiam īmaculatam. panem ✠ sanctum vite eterne: et calicem ✠ salutis perpetue.

Deinde cōtinuet manibꝰ disiūctꝭ.

Supra que propicio ac sereno vultu respicere digneris: et accepta habere sicuti accepta habere dignatus es munera pueri tui iusti abel / et sacrificium patriarche nostri abrahe: ꝛ quod tibi obtulit summꝰ sacerdos tuꝰ melchisedech sanctū sacrificiū: imaculatā hostiam.

Hic iclinet se profunde et dicat.

Supplices te rogamus oipotens deꝰ: iube hec pferri p manꝰ sancti angeli tui ī sublime altare tuū: in cōspectu diuine maiestatis tue.

Hic eleuet se et osculetur altare quando dicit.

vt quotquot ex hac altaris pticipatione sacrosctm̄ filij tui cor ✠ pus et san ✠ guinē sumpserimus: omni bn̄di ✠ ctiōe celesti ꝛ gratia repleamur. Per eūdez christū dn̄m nostrū. Amē.

Nota ꝙ precedentiū prima crux fit tantū sup hostiā: secūda tantū sup calicē / tertia seipm̄ sacerdos signet. Cōmēoratio p defūctis.

Memento etiam domine famulorum famularumqꝫ tuarū. N. qui nos p̄cesserunt cū signo fidei et dormiunt in somno pacis: N. ipsis ꝛ omnibꝰ ī christo quiescētibus locū refrigerij lucis ꝛ pacis: vt indulgeas deprecamur. Per eundem christum dominum nostrum. Amen.

Hic percutiat pectus suum aliquantulum altius dicens.

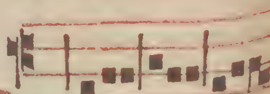
NObis quoq; peccatoribus famulis tuis de multitudine miserationū tuarū sperantibus: partem aliquā ⁊ societatē donare digneris: cū tuis sanctis apostolis ⁊ martyribus. cum Johanne. Stephano. Mathia. Barnaba. Ignatio. Alexandro. Marcellino. Petro. Felicitate. Perpetua. Agatha Lucia. Agnete. Cecilia. Anastasia. Et omibus sanctis tuis. Intra quor; nos consortium non estimator meriti/sed venie quesum⁹ largitor admitte Per christum dominum nostrum.

Hic non dicitur Amen.

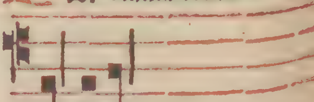
PEr quē hec oia domine semper bona creas: sancti ✠ ficas. viui ✠ ficas. bñ ✠ dicis: ⁊ prestas nobis: per ip ✠ sum: et cum ip ✠ so. ⁊ in ip ✠ so: est tibi deo patri omi ✠ potenti in vnitate spiritus ✠ sancti ois honor et glia.

Nota tres plurimas cruces fieri super hostiā et calicem communiter. Dicto Et prestas nobis: discooperit calicem et accipiēs corpus domini signat ter cū ipo super calicem a labio in labium dicens Per ipsum. ⁊c. Eleuatis autem digitis cum corpore domini signat bis inter se et calicem a labio calicis incipiēdo dicens Est tibi deo patri. ⁊ cetera. Quo finito: tenet corpus domini super calicem et parum leuato calice cum ambabus manib⁹ dicit Per omnia secula seculorum.

Cantus sequens dicit in omnibus festiuitatibus duplicibus et per octauas earū et in omnibus semiduplicib⁹ solēnibus et dominicis diebus.

PEr omnia secula seculo-

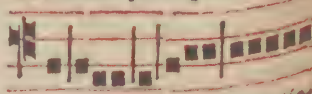

rum. Amen.

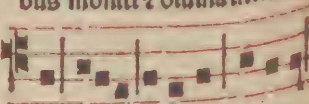
Hic reponit hostiam: et calicem ipsum cooperit dicens.
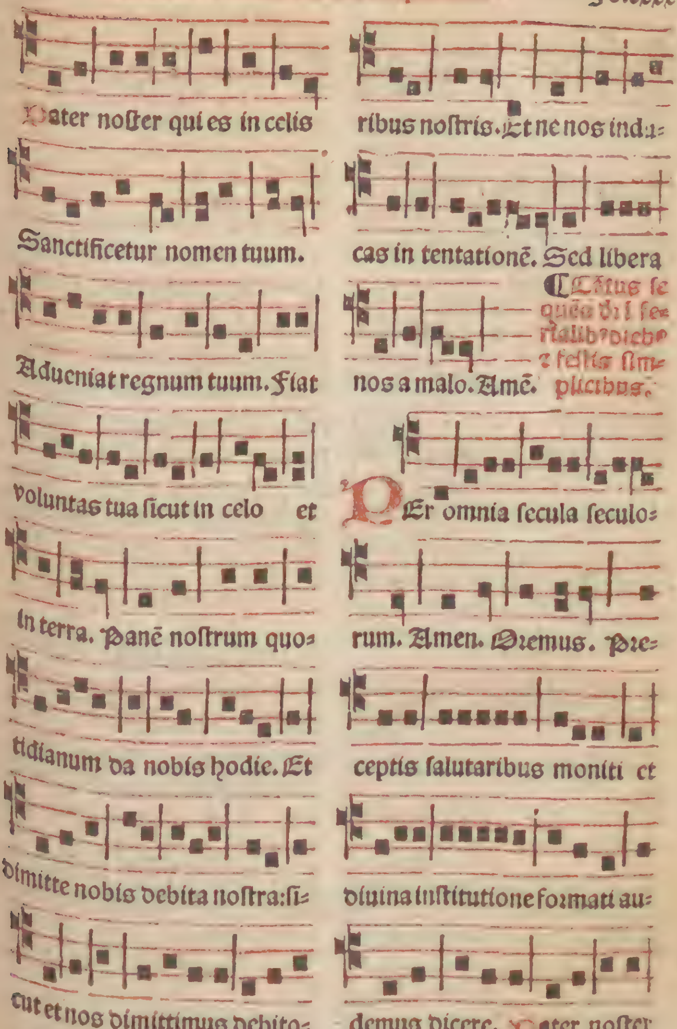

Oremus. Preceptis salutari-

bus moniti ⁊ diuina institutio-

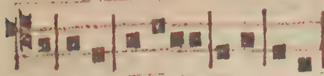

ne formati audemus dicere.

Pater noſter qui es in celis
Sanctificetur nomen tuum.
Adueniat regnum tuum. Fiat
voluntas tua ſicut in celo et
in terra. Panē noſtrum quo=
tidianum da nobis hodie. Et
dimitte nobis debita noſtra: ſi=
cut et nos dimittimus debito=
ribus noſtris. Et ne nos indu=
cas in tentationē. Sed libera
nos a malo. Amē.
¶ Cātus ſequēs dr̄ i ferialib⁹ dieb⁹ & feſtis ſimplicibus.
Per omnia ſecula ſeculo=
rum. Amen. Oremus. Pre=
ceptis ſalutaribus moniti et
diuina inſtitutione formati au=
demus dicere. Pater noſter

qui es i celis: sanctificetur no-

men tuū. Adueniat regnū tuū.

Fiat voluntas tua sicut in ce-

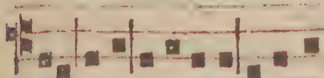
lo ⁊ in terra. Panem nostrum

quotidianū da nobis hodie.

Et dimitte nobis debita nr̄a:

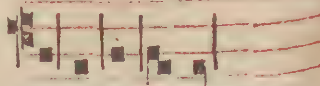
sicut et nos dimittim⁹ debito-

ribus nostris. Et ne nos indu-

cas in tentationem. Sed libe-

ra nos a malo. ℟. Amen.

Libera nos quesum⁹ dn̄e ab oibus malis preteritis p̄sentib⁹ ⁊ futuris: ⁊ ītercedēte btā ⁊ gloriosa semꝑ virgine dei genitrice maria: ⁊ btīs aplīs tuis Petro ⁊ Paulo / atq̄ Andrea: cū oibus sanctis.

Hic accipiens patenā signat se simpliciter de ipsa: deinde submittit eam hostie: et calicem discooperit.

Da propicius pacē in diebus nostris: vt ope misericordie tue adiuti: et a peccato simus semꝑ liberi: et ab omi ꝑturbatiōe securi.

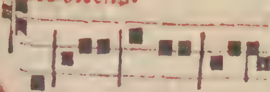
Hic frangat hostiam: primo in duas partes dicens.

Per eundē dn̄m nostrū iesum christū filium tuum.

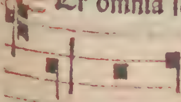
Et ponit partem que est in sinistra manu in patena. Deinde frangit aliā partē in duas partes dicens.

Qui tecum viuit ⁊ regnat deus i vnitate spūssancti.

Et secundā partē in sinistra ma|nu extās reponit i patena / post|ea eleuet modicū tertiā partem cum calice dicens.

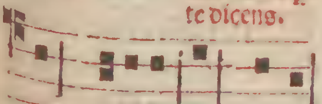

P Er omnia secula seculo-

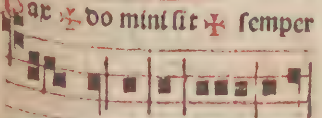

rum. ℟. Amen.

Hic facit tria signa crucis super sanguinē cū illa tertia p̄te dicens.

Pax ✠ do mini sit ✠ semper

vobis ✠ cū. ℟. Et cū spū tuo.

Hic ponat illam tertiam parti|culam hostie in sanguine: dicēs.

H Jat cōmixtio et con|secratio corporis et sanguinis domini nostri iesu christi accipiētib⁹ no|bis vita eterna amen.

Deinde inclinat / mediocriter de|missis sup altare manib⁹ dicat.

A Gnus dei qui tollis peccata mundi: mise|rere nobis.

A Gnus dei qui tollis peccata mundi: mise|rere nobis.

A Gnus dei qui tollis peccata mundi: do|na nobis pacem.

In missa p defunctis dr̄ Agn⁹ dei. ꝯc. Dona eis requiem loco Miserere nobis Et tertio addi|tur Dona eis requiē sempiter|nam. Hic inclinet se ante corpus domini dicens.

D Omine iesu christe qui dixisti aposto|lis tuis / pacem meam do vobis: pacē relinquo vo|bis: ne respicias peccata mea: sed fidē ecclesie tue: eamq; scdm volūtatē tuā pacificare ꝛ coadunare di|gnare. Qui viuis et re|gnas de⁹. Per om̄ia secu|la seculorum. Amen.

Hic deosculat altare ꝛ dans pa|cem ministro dicit. Pax tecum. ℟. Et cū spū tuo. Sed in missis de mortuis pax nō dat. Deinde profunde inclinatus dicat.

D Omine iesu christe fili dei viui: q̄ ex vo|luntate patris cooperante spiritu sancto per mortem tuā mūdū viuificasti. libe|ra me per hoc sacrum cor|pus et sanguinē tuum ab om̄ibus iniq̄tatibus meis: et vniuersis malis: et fac

me tuis ſemp̄ inherere mã
datis: et a te nunq̄ ſepara-
ri permittas. Qui cum eo
dem deo pr̄e ⁊ ſpiritu ſan-
cto viuis ⁊ regnas in ſecu
la ſeculorum. Amen.

Continue ſic inclinatus.

PErceptio corporis
tui domĩe ieſu chri-
ſte: quã ego indignus ſu-
mere preſumo: non michi
proueniat in iudiciũ ⁊ cõ-
demnationẽ: ſed pro tua
pietate proſit mihi ad tu-
tamentũ mẽtis et corpo-
ris et ad medelã p̄cipien-
dam. Qui viuis ⁊ regnas
cum deo patre. ⁊c.

Hic accipiet patenam cũ corpo-
re chriſti dicendo.

PAnem celeſtẽ acci-
piam: et nomen do
mini inuocabo.

Deinde ter reuerẽter dicat per-
cutiens pectus.

DOmine nõ ſum di-
gnus vt intres ſub
tectũ meũ: ſed tantum dic
verbo et ſanabit aĩa mea.

Hic ſumat corpus reuerẽter ſi-
gnans ſe illo dicens.

COrpus domini no-
ſtri ieſu chriſti cuſto-
diat ✠ animam meam in
vitam eternam. Amen.

Hic accipiat calicem et dicat.

QUid retribuam do-
mino pro omnibus
que retribuit michi. Cali-
cem ſalutaris accipiam: et
nomen domini inuocabo.
Laudãs inuocabo domi-
num: et ab inimicis meis
ſaluus ero.

Hic ſumat ſanguinem ſignans
ſe cum illo dicens.

SAnguis domini no
ſtri ieſu chriſti cuſto
diat ✠ animam meã in vi
tam eternam. Amen.

Poſt ſumptionẽ ſanguis dicat.

QUod ore ſumpſim⁹
domĩe: pura mente
capiamus: et de munere
temporali fiat nobis reme
dium ſempiternum.

¶ Hec dicit purificando.

COrpus tuum domine q̄d
ſumpſi: ⁊ ſanguis quẽ po
taui adhereat viſceribus meis:
et preſta vt in me non remaneat
ſcelerum macula: quẽ pura ⁊ ſan
cta refecerunt ſacramenta. Qui
viuis et regnas cum deo patre
in vnitate ſpiritus ſancti deus.
Per omnia ſecula ſeculorum.
Amen. Finita miſſa benedicat
populum dicens. Bñdicat vos
omnipotẽs et miſericors domi-
nus. pater et filius: et ſpirit⁹ ſan-
ctus vel In vnitate ſancti ſpiri-
tus benedicat vos pater et fili⁹.
Amen. Data benedictiõe ...

inat se profunde ante mediū altaris: et dicit hanc orationem.

Placeat tibi sancta trinitas obsequium seruitutis mee: et presta vt sacrificium qd oculis tue maiestatis indignus obtuli: sit tibi acceptabile: michi qȝ et omnibus pro quibus illud obtuli: sit te miserante propiciabile. Per christum dñm nostrū. Amē. Hac oratione finita: osculatur altare. Et erigens se dicit. Dñs vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Initium sancti euangelii secundum Johannem. ℟. Gloria tibi dñe. Qui nat⁹ est de purissima virgine: succurrat nobis hodie et in omni tempore.

In principio erat verbū. Et verbum erat apud deum: ⁊ de⁹ erat vbum. Hoc erat in principio: apud deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factū est nichil. Quod factum est in ipo vita erat: ⁊ vita erat lux hominum Et lux in tenebris lucet: et tenebre eam non comprehenderūt. Fuit homo missus a deo: cui nomen erat iohānes. Hic venit in testimonium vt testimoniū perhiberet de lumine: vt omnes crederent per illum. Non erat ille lux: sed vt testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera que illuminat omnem hominem venientē in hunc mūdum. In mūdo erat ⁊ mundus per ipsum factus est: ⁊ mundus eum non cognouit. In propria venit: et sui eum nō receperunt. Quotquot autē receperūt eū: dedit eis potestatem filios dei fieri: his qui credūt in noīe eius. Qui non ex sanguinibus neqȝ ex voluntate carnis/neqȝ ex volūtate viri: sed ex deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) Et verbū caro factum est: et habitauit in nobis. Et vidimus gloriam ei⁹: gloriam quasi vnigeniti a patre. Plenum gratie et veritatis. Deo gratias.

Per hec sancta euāgelica dicta: deleantur nostra delicta. An. Te inuocamus te adoramus: te glorificamus o beata trinitas. ℣. Sit nomen domini benedictum. ℟. Ex hoc nunc et vsqȝ in seculum. Oremus. Oratio.

Protector in te sperātium deus sine quo nichil est validum/nichil sanctū: multiplica super nos misericordiā tuā: vt te rectore te duce sic transeamus per bona temporalia: vt non amittamus eterna. Per christum dominū nostrū. Amē. Benedictio. A subitanea ⁊ improuisa morte: et a damnatione perpetuā/liberet nos pater ⁊ filius ✠ et spūs sanctus. Amen.

¶ Deinde sequuntur gratie post missam dicende. An. Trium puerorum. Canticū. Benedicite omnia opera domini domino. ⁊c. vsqȝ ad fine post hoc legitur. ps. Laudate dñm in sanctis eius: laudate eum in firmamento. ⁊c. et Nunc dimittis seruum tuum dñe. ⁊c. Et repetitur an. Trium puerorum cantemus hymnum / quē cantabant in camino ignis ardentis benedicētes dominū. Kyrie eleysō. Christe eleyson. Kyrie eleyson.

Pater noster. ℣. Et ne nos inducas in tentationē. ℣. Cōfiteātur tibi dñe oīa opera tua. ℟. Et sancti tui bñdicāt tibi. ℣. Exultabūt sancti in glīa. ℟. Letabūtur in cubilib⁹ suis. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Dñe exaudi orationē meam. ℟. Et clamor me⁹ ad te veniat. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cū spiritu tuo. Oratio.

Deus q̄ tribus pueris mitigasti flammas ignium: cōcede ꝓpicius/ vt nos famulos tuos nō exurat flāma vitiorum.

Da nobis q̄s omnipotēs deus vitiorum nostrorū flammas extinguere/ qui beato laurentio tribuisti tormentoruꝫ suorum incendia superare.

Actiones nostras quesumus domine aspirando preueni ꝛ adiuuando prosequere: vt cuncta nostra operatio et oratio a te semꝑ incipiat: et per te cepta finiatur. Per christum dominum nostrum. Amen.

¶ Sequūtur gratiarū actiones post sacrā cōionem dicende.

Hec sunt conuiuia que tibi placent: que nobis orphanis in memoriā tue dilectionis reliquisti. O patris sapientia natus de virgine: qui nō dedignatus es venerabile corpus tuum tangi ꝛ sumi a me indigno peccatore. Quid tibi digne reddaꝫ pro omnibus que retribuis michi? Si enim totius mundi merita in vnū fuerint congesta: non valerēt tue dignationi aliquatenus comparari. Gratias ergo ago tibi domine iesu christe fili dei viui: rex regum: et dominus dominantium gratiarum actiones pro posse fragilitatis mee tue tremende maiestati ac immēse pietati piissime iesu refero: q̄ sacro corpore tuo et sanguine/ meā animā nimis aridā dulciter refecisti. Rogo te vt quicquid in me vitiosum tue voluntati cōtrariuꝫ inuenitur: communione huius sacramenti funditus euacuetur: et cor meū dignū sancti spiritus habitaculū preparetur. Et o dulcissime iesu/ sit hoc sacramentū corporis ꝛ sanguinis tui suauitas et dulcedo aīe mee: salus ꝛ sanctitas in omni temptatione: pax ꝛ gaudiū in omni tribulatione: lumē ꝛ virtus in omni verbo et opere: solamen ꝛ tutela finalis in morte. Amen.

¶ Item alie gratiarum actiones vtiles et deuote: post sacrā communionem dicende.

Gratias ago immense maiestati ac sempiterne pietati tue domine sancte pater omnipotens eterne deus: qui me indignū famulum tuum ac miserū peccatorem nullis meis meritiꝫ exigētibus: sed tuis miserationibus multis ꝛ magnis satiare dignatus es corpore et sanguine domini nostri iesu christi. Et ꝑcor vt hec ꝯmunio nō sit michi reatus ad penaꝫ: sed intercessio salutaris ad veniā. Sit mihi armatura fidei et scutū bone volūtatis: sit vitiorū meorū euacuatio: concupiscentie et libidinis exterminatio. Humilitatis/ charitatis/ patientie/ castitatis/ obe-

dentie: oīumq; virtutū atq; totius sanctitatꝭ ꝛ salutis augmētatio: contra insidias inimicoꝝ meoꝝ visibiliū ꝛ inuisibilium firma defensio: motuum meorum tam carnaliū q̄ȝ spiritualiū pfecta quietatio: i te vnico viuo ꝛ vero deo firma adhesio ꝛ finis mei felix consummatio. Sit queso sancte pater sacrosanctuȝ sacramentū corporis ꝛ sanguinis dilecti tui filij dn̄i nr̄i iesu christi: suauitas et dulcedo anime mee: salus et sanctitas in omni tentatione: pax ꝛ gaudiū in omni tribulatione: lumen ꝛ virtus in oī verbo ꝛ opere: solatium ꝛ tutela finalis in morte. Et precor te vt p hoc merear spiritu tuo sancto repleri: et per viam mandatoꝝ tuorum dirigi: eodemq; viatico me in extremo vite mee articulo concede refici: nunc quoq; refectum vsq; tunc sine intermissione cōseruari: ꝛ ad illud conuiuium per sanctos angelos tuos pduci: vbi tuipse es sanctis angelis tuis lux vera: satietas plena: iocunditas cōsummata: felicitas perfecta: et gaudium sempiternum. Per eundem christum dominū nostrū.

¶ Ad gl'iosissimā virginē mariā oro post missam.

O Serenissima ꝛ inclyta mater domini nostri iesu christi maria: que eundē creatorem omniū creaturarū in tuo sacratissimo vtero digna fuisti portare cuius veracissimū corp⁹ ꝛ sanguinē sumpsi. Ad ipsum pro me intercedere digneris: vt quicq̄d in eius ineffabili sacrificio ignoranter negligēter aut accidētaliter omisi: michi dignetur tuis intercedētibus precibus ꝛ meritis indulgere: ꝛ me ad vitā perducere eternam. Qui cū deo patre et spiritu sancto viuit et regnat in secula seculoꝝ. Amen.

¶ Finis.

¶ Incipit officiū ꝓpriū sctōꝝ
¶ In vigi. scti andree apl̃i. Ad missā Intr.

Mat. 4. C. Omi n9 sec9 mare galilee vidit duos fres: petrū ⁊ andreā: ⁊ vocauit eos: venite post me faciā vos fieri piscatores hoim. ℣. At illi relictis retib9 et naui secuti sunt dn̄z. Glia. Or.

Eodē Q Uesum9 ops de9: vt btūs andreas apl̃s tuū ꝓ nobis imploret auxiliū: vt a nr̄is reatib9 absoluti/a cūctis etiā piculis eruamur. P do. Lectio libri sapie.

Eccli. 44. d B Enedictio dn̄i: sup caput iusti. Ideo dedit illi dn̄s hereditatē/⁊ diuisit ei ptē in tribub9 duodeci: ⁊ inuenit grām in ɔspectu ois carnis. Et magnificauit eū in timore inimicoꝝ: ⁊ in ꝟbis suis mōstra placauit. Glorificauit eū i ɔspectu regū: ⁊ ondit illi gliā suā. In fide ⁊ lenitate ipi9 sctm̄ fecit illū: ⁊ elegit eū ex omi carne Et dedit illi cor ad ꝑcepta ⁊ legē vite ⁊ disciplie: ⁊ excelsū fecit illū. Statuit illi testamētū etnū: ⁊ circūcinxit eū zona iusticie. Et iduit eū dn̄s: coronā gl̃e.

In eodē. 45 A.

p. 138. Gr. Nimis honorati sūt amici tui de9: nimis ɔfortat9 ē ꝑncipat9 eoꝝ. ℣. Dinūerabo eos ⁊ sup arenā multiplicabunt. Scd̄m iohanē

1. c. E. I N il. t. Stabat iohēs ⁊ ex discipl̄is ei9 duo. Et respiciēs ie

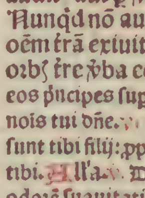

sū ābulātē: dixit. Ecce agnus dei. Et audierunt eū duo discipuli loqntē: ⁊ secuti sunt iesū. Cōuers9 aūt iesus ⁊ vidēs eos sequētes se: dicit eis. Quid q̄rit? Qui dixert ei. Rabbi qđ dr̄ iterp̄tatū magister vbi hitas? Dicit eis ies9. Uenite ⁊ videte. Uenert ⁊ videt vbi maneret: ⁊ apud eū māsert die illo. Hora aūt erat q̄si decia. Erat autē ādreas frat symōis petri/vn9 ex duob9 q̄ audierāt a iohāne: ⁊ secuti fuerāt eū. Inuenit hic primū fratrē suū symonē: ⁊ dixit ei. Inuenim9 messiā: qđ ē interp̄tatū xp̄s. Et adduxit eū ad iesum. Intuit9 aūt eū ies9: dixit. Tu es symō fili9 iohāna: tu vocaberis cephas: qđ iterp̄tatur petr9. In crastinū aūt voluit exire in galileā: ⁊ iuenit philippū ⁊ dicit ei iesus. Seq̄re me. Erat aūt philipp9 a bethsaida ciuitate ādree et petri. Inuenit philipp9 nathanaelem: et dixit ei. Quē scripsit moyses i lege/⁊ pphete: inuenim9 iesuz filiū ioseph a nazareth. Et dixit ei nathanael. A nazareth pōt aliq̄d boni eē? Dixit ei philipp9. Ueni ⁊ vide. Uidit iesus nathanaelē venientē ad se: ⁊ dixit de eo. Ecce ꝟe israelita: i q̄ dol9 non est. Dixit ei nathanael. Un̄ me nosti? Rn̄dit ies9: ⁊ dixit ei. Priusq̄ȝ te philippus vocaret cū esses sub ficu vidi te. Rn̄dit ei nathanael: ⁊ ait. Rabbi/tu es fili9 dei: tu es rex isrl̃? Rn̄dit ei iesus/⁊ dixit ei. Q2 dixi tibi, vidi

te sub ficu credis: mai⁹ his vidē
bis. Et dixit eis. Amē amē dico
vob;: videbit; celū aptū/ ⁊ āge-
los dei ascēdētes ⁊ descēdētes:
p̄s.8. supra filiū hoīs. Offr. Glīa ⁊ ho-
nore coronasti eū: ⁊ ꝯstituisti eū sup
opa manuū tuarū dn̄e. Sec.
Sacrādū tibi dn̄e munus
offerim⁹: quo bti andree solēnia
recolētes: purificationē q̄z nr̄is
Iohā mētib⁹ īploram⁹. p d. Cō. Dixit
1.c.F. ādreas symōi fratri suo iuenim⁹ mes
siā q̄ dr̄ xp̄us: ⁊ adduxit eū ad iesum.
Percept; dn̄e sa- Postcō.
cramēt; supplicit̄ exora-
mus: vt intercedēte btō andrea
aplo tuo: q̄ p illi⁹ venerāda geri
mus passiōe: nob; p̄ficiāt ad me
delā. p d. ¶ De. s. saturnino. or.
Deus q̄ nos btī satur-
nini martyris tui ꝯce-
dis natalicio p̄frui: ei⁹
nos tribue merit; ad-
iuuari. Per do. Secreta.
Munera tibi dn̄e dicata sā
ctifica ⁊ intcedēte btō saturnino
martyre tuo: p hec eadē nos pla
cat⁹ intēde. p. Postcōio.
Sanctificet nos q̄s dn̄e tui
pceptio sacri: et intcessiōe sctōrū
tuoꝝ tibi reddat acceptos. p d.
¶ In die scti ādree apli. Offic.

p. 138. Michi aūt
nimis ho
norati sūt
amici tui
de⁹: nimis
cōfortat⁹
est princi-
pat⁹ eoꝝ.
Eodē p. Dn̄e p-
basti me ⁊ cognouisti me: tu cognouisti ses
sionē meā ⁊ resurrectōez meā. Glīa. Or.

Maiestatē tuā dn̄e suppli-
citer exoram⁹: vt sicut ec-
clesie tue btūs ādreas apl̄us tu⁹
extitit p̄dicator ⁊ rector: ita apō
te sit p nob; ppetu⁹ intcessor. p.
Rōs. 10.c.C
Frēs. Corde E. d roman.
eī credit ad iusticiā: ore
aūt ꝯfessio fit ad salutē. Dicit eī
scriptura. Ois q̄ credit i illū: nō
ꝯfundet. Nō eī est distictio iu-
dei ⁊ greci. Nā idē dn̄s oīm: di-
ues i oēs q̄ iuocāt illū. Ois eī
q̄cūq₃ iuocauerit nomē dn̄i: sal-
uus erit. Quō ḡ iuocabūt/ i quē
nō crediderīt? Aut quō credēt ei
quē nō audierīt? Quō aūt audiēt
sine p̄dicāte? Quō vo p̄dicabūt/
nisi mittātur? Sicut scriptū est.
Quā speciosi pedes euāgelizā-
tiū pacē: euāgelizātiū bona. Sz
nō oēs obediūt euāgelio. Esaias
eī dicit. Dn̄e: qs credidit audi-
tui nr̄o? Ergo fides ex auditu:
audit⁹ aūt p vbū xp̄i. Sed dico.
Nunq̄d nō audierūt? Et q̄dē/ in
oēm trā exiuit son⁹ eoꝝ: ⁊ i fines
orb; trē vba eoꝝ. Gr. Cōstitues p̄.44
eos p̄ncipes sup oēm trā: mēores erūt
nois tui dn̄e. v. Pro p̄rib⁹ tuis nati
sunt tibi filij: pptea ppl̄i ꝯfitebuntur
tibi. Allā. v. Dilexit andreā dn̄s: in Eccle
odorē suauitatis. Scdm matheū. vo.i.
4.c.C

In il. t. Am
bulās ies⁹
iuxta mare gali-
lee vidit duos fra
tres/ symonē q̄ vo
cat̄ petr⁹/ ⁊ ādreā
fratrē ei⁹: mitten-
tes rete in mare.
Erāt eī piscatores. Et ait illis.
Uenite post me: ⁊ faciā vos fieri
piscatores hoim. At illi ꝯtinuo

¶ In conceptione beate virginis marie. Ad missam. Introit⁹

Cãti. 3.c.D.
Gredimini et videte filie syõ reginam nr̃am quã laudant astra matutia: cui⁹ pulchritudinẽ sol et luna mirãtur et iubilãt oẽs filij dei. ps. Oñdat faciẽ suã / sonet vox ei⁹ i aurib⁹ nr̃is: qr eloqũ suũ dulce: et facies decora nimis. ℣. Gl'ia.

Cãti. 2.c.D.
Deus q̃ p imaculatã Or. ℣gis ꝯceptionẽ dignũ filio tuo habitaculũ ꝑparasti: ꝯcede q̃s: vt sicut ex morte eiusdẽ filij sui ꝑuisa eã ab oĩ labe ꝑseruasti: ita nos q̃q mũdos ei⁹ intcessiõe ad te ꝑuenire ꝯcede. P eũd. Ep'la.

Cãti. 5.c.C. Dñs possedit me. vt in cõi virgi. Gr. Qualis est dilecta nr̃a charissimi: q̃lis est mr̃ dicite dñi: q̃lis et q̃nta sit soror et sponsa xp̄i. ℣. Dilecta nr̃a cãdida: imaculata quasi aurora ꝯsurgẽs. All'a. ℣. Ueni regina nr̃a: veni dña i hortũ odorĩ sup oia aromata.

Ibidẽ A.

Ibidẽ A.

ii.c.D

Scdm Lucam.

In il. t. Loquẽte iesu ad turbas: extollẽs vocẽ q̃dã mulier de turba / dixit illi. Btũs venter q̃ te portauit: et vbera q̃ suxisti. At ille dixit. Quinimo bti q̃ audiũt ℣bũ dei: et custodiũt illud.

Cãti. 4.A. 5.B Offr. Hort⁹ ꝯclus⁹ / fõs signat⁹ / emissiões tue padisus o maria: man⁹ tue stillauerũt myrrhã melliflui q facti sũt celi / dũ manu dñi fabricata es mr̃ tãti dei all'a. Secret.

Suscipe digneꝛ ꝑ temetipsum benignitatis auctorem rogam⁹ dñe mr̃is ac dom⁹ tue zelatorꝫ deuotas cũ hilaritate supplicatiões: vt sicut ipa tui gr̃a ꝑueniẽte mũdo hodie imunis apparuit: ita ipi mũdã de tue mr̃is mũere: te ꝓcedẽte exhibeãt gr̃arꝫ actõeꝫ p temetipꝫ iesũ xp̄ꝫ. Qui vi. Cõ. Gl'iosa dctã sũt de te maria: qr fecit tibi magna q̃ potẽs est all'a. Eccl'a ex diuersis

Odorẽ dñe sacrificij Postc. hui⁹ suscipe suauitatis et ꝑsta: vt q̃ hodie marie ꝯceptionẽ iubilãdo celebrãt: ei⁹ salubri orõne fructũ cẽtuplũ sue deuotiõis accipiãt. P d. ¶ Mille offm̃ de imaculata ℣gis marie ꝯceptiõe. Ex cõcilio Basilieñ. Introitus

Audeamus oẽs in dño diẽ festũ celebrãtes sub honore marie virginis de cui⁹ cõceptiõe gaudẽt ãgeli / et collaudãt filiũ dei. Eccl'e vox. ps. Eructauit cor meũ ℣bũ bonũ: dico ego opa mea regi. ℣. Gl'a p̄.44

Omps sẽpitne de⁹: q̃ Or. ꝯceptiõis diẽ genitricis filij tui sẽpq ℣gis marie voluisti solẽnitate ãnua venerari: tribue q̃s / vt oẽs q̃ ei⁹ iplorãt auxiliũ: petitiõis sue salutarẽ ꝯsequãtur effectum. Per eũdẽ. Ep'la. Dñs possedit. In cõi virgi. Gr. Diffusa est gr̃a i labijs tuis ꝓptea bñdixit te de⁹ ietnũ. ℣. Propť ℣itatẽ et mansuetudinẽ et iustitiã et deducet te mi- p̄.44

Eccle vox. rabiliter dextera tua. Alla. ℣. Vir-
ginis sanctificate miranda conceptio
grãe mũdo collate fuit ab initio exem-
plar ⁊ rõ. Eu. ãg. Liber gñatiõis.
Num. vt i. c⁹ natiui. Offer. Orietur stella ex
24.c. iacob/⁊ ɔsurget vga ex isrl: ⁊ ꝑcutiet
C. duces moab ⁊ erit ydumea. Secr.

Sanctifica dñe munera ob-
lati libamia: ⁊ btẽ dei geni-
tricis saluberrima intuẽtiõe/no-
bis salutaria fore ɔcede. ꝑ eũdẽ.

puer. Cõio. Ab eterno ordiata sũ/ex ãtiqs
8.c.B anteq̃ terra fieret/necdũ erãt abyssi/et
ego iam concepta eram. Postcõio.

Repleti vitalib⁹ alimoniis
et diuis mysteriis suppli-
ces te rogam⁹ oĩps de⁹: vt beate
marie sp vgis: cui⁹ venerãdã ce-
bram⁹ ɔceptionẽ/ pia intuẽtiõe:
qđ fidelit petim⁹ ɔseq̃mur. ꝑ do.

¶ Damasi pape ⁊ cõfessoris. Or.

Exaudi dñe p̃ces
nr̃as: ⁊ intcedẽte
btõ damaso ɔfes
sore tuo atq̃ põ
tifice supplicati-
ones nr̃as placa
tus intende. Per do. Secreta.

Accepta tibi sit q̃s dñe sa
crate plebis oblatio pro
tuoꝝ honore sctõꝝ: quoꝝ se me-
ritis ꝑcepisse de tribulatione co
gnoscit auxiliũ. Per do. Postc.

Da q̃s dñe fidelib⁹ ppłis
sctõꝝ tuoꝝ semp venera-
tiõe letari: ⁊ eoꝝ ppetua suppli-
catiõe muniri. ꝑ do ¶ Lucie vgi
nis ⁊ mar. Intr.

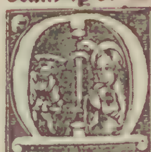
p.44 Dilexisti iustitiã ⁊
odisti iniq̃tatẽ: ꝓ-
ptea vnxit te de⁹
de⁹ tu⁹ oleo leti-
cie pre cõsortib⁹

tuis. Ps. Eructauit cor meũ vbũ bo Eodẽ
nũ: dico ego opa mea regi. Glia. Or.

Exaudi nos de⁹ salutaris nr̄
vt sicut de btẽ lucie festiui
tate gaudem⁹: ita pie deuotiõis
erudiamur affectu. ꝑ. Gra. Dilexi p.44
sti iustitiã ⁊ odisti iniq̃tatẽ. ℣. Propter ⁊ oia.]
ea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo leticie.
Alla. ℣. Diffusa ẽ gr̃a i labiis tuis:
ꝓptea bñdixit te de⁹ in etnũ. Offer.
Offerẽtur regi virgines post eã: pxi-
me ei⁹ offerent tibi. Secre.

Accepta sit tibi dñe sacra
te plebs oblatio ꝓ tuoꝝ honore
scõꝝ: q̃ꝝ se merit ꝑcepisse de tri-
bulatiõe coğscit auxiliũ. ꝑ. Cõio. p.44
Diffusa est gr̃a in labiis tuis: ꝓptea
bñdixit te de⁹ ineternũ. Postcõio.

Satiasti dñe familiã tuam
mũerib⁹ sacris ei⁹ q̃s intuẽ-
tiõe nos refoue: cui⁹ solẽnia cele
bram⁹. ꝑ dñ. Scti thõe apli. Int. p.135

Michi aũt nimis
honorati sũt ami
ci tui de⁹/nimis
ɔfortat⁹ est prin
cipat⁹ eorũ. Ps.
Dñe ꝓbasti me et Eodẽ
cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ
meã ⁊ resurrectionẽ meã. Glia. Or.

Da nobis q̃s dñe bti apli
tui thõe solẽnitatib⁹ glia-
ri: vt ei⁹ sp ⁊ p̃rociniis subleuemur:
⁊ fidẽ ɔgrua deuotiõe sectem. ꝑ.
Epla. Bñdictio dñi sr caput iu.
reqre i cõi apo. Gr. Nimis hono p.135
rati sũt amici tui de⁹: nimis ɔfortat⁹
est p̃ncipat⁹ eoꝝ. ℣. Dinũerabo eos ⁊
sup arenã multiplicabũt. Alla. ℣.
Gaudete iusti i dño rectos decet col p̃o.32
laudatio. Scdm Johãnẽ.
In illo tpe. Thomas vnus 20.c.f.
de duodecim/qui dicitur didi-

mus: nō erat cū illis qn̄ venit ie-
sus. Dixerūt ergo ei alij discipli. Vi
dim⁹ dn̄m. Ille aūt dixit eis. Ni-
si videro i manib⁹ ei⁹ fixurā cla-
uoꝝ/ ꝛ mittā digitū meū in locū
clauoꝝ/ ꝛ mittā manū meā i lat⁹
ei⁹: nō credā. Et post dies octo
iteꝝ erāt discipli ei⁹ itus ꝛ thōas
cū eis. Venit ies⁹ ianuis clausis
ꝛ stetit i medio: ꝛ dixit eis. Pax
vob. Deide dicit thome. Infer
digitū tuū huc ꝛ vide man⁹ me-
as/ ꝛ affer manū tuā/ ꝛ mitte i la-
tus meū: ꝛ noli eē incredul⁹, sz fi-
delis. Rn̄dit thomas: ꝛ dixit ei.
Dn̄s me⁹: ꝛ de⁹ me⁹. Dixit ei ies⁹
Qr vidisti me thoma credidisti.
Bti q nō viderūt et crediderūt.
Ps.18. Offer. In oēm trā exiuit son⁹ eoꝝ et
in fines orbis tre vba eoꝝ. Secret.

Debitū tibi dn̄e nr̄e reddi-
mus fuitut supplicit ex-
orantes: vt suffragijs bti thome
apli tui i nob tua mūera tuear:
cui⁹ honorāda pfessiōe laudis ti-
bi hostias imolamus. Per do.
Johā. 20.c.g Cōio Mitte manū tuā ꝛ cognosce loca
clauoꝝ all'a: ꝛ noli eē incredul⁹ sz fi-
delis all'a all'a. Postcōio.

Adesto nob qs misericors
de⁹: ꝛ intercedēte p nob btō tho-
ma aplo tuo: tua circa nos ppi-
ciat⁹ dona custodi. Per d. Sancte anastasie vgis ꝛ martyris. Orō

Da qs ops de⁹ vt
q btē anastasie
martyr tue solē-
nia colim⁹: eius
apd te patrocinia
sentiam⁹. Per d.

Accipe qs dn̄e Secreta
mūera dignāter oblata:
et beate anastasie suffragātibus
meritis ad nr̄e salutis auxilium
puenire pcede. Per. Postcōio.

Satiasti dn̄e familiā tuam
muneribus sacris: eius qs
semp interuētiōe nos refoue: cui⁹
solennia celebramus. Per dn̄z.

Sancti felicis in pincis pres-
biteri et martyris. Introitus.

Os iusti ps.36
meditabi-
tur sapiē-
tiā/ et lin-
gua eius
loqtur iu-
diciū: lex
dei eius i
corde ip- Eodē
sius. Ps. Noli emulari i malignātib⁹:
neqꝫ zelaueris faciētes iniqtatē. Glia.

Concede qs ops Orō
deus: vt ad meliorem vi-
tam sctōꝝ tuoꝝ exēpla nos pro-
uocēt: quaten⁹ qꝝ solēnia agim⁹
etiā actus imitemur. Per dn̄m.
Gr. Jurauit dn̄s ꝛ nō penitebit eū: p.109
tu es sacerdos ineternū: sm ordinez
melchisedech. V. Dixit dn̄s dn̄o meo
sede a dextris meis. All'a. V. Dispo- ps.88
sui testamētū electis meis: iuraui da
uid seruo meo. Offr. Glia ꝛ honore ps.8.
coronasti eum: ꝛ cōstituisti eū super
opera manuū tuarū dn̄e. Secreta.

Hostias tibi dn̄e bti feli-
cis martyris tui dicatas
meritis benign⁹ assume: ꝛ ad p-
petuū nobis tribue pueire sub-
sidiū. Per dominū. Cōio Posui ps.20
sti domine in capite eius coronā de
lapide precioso. Postcōmunio.

Quesumus dn̄e salutarib⁹
repleti mysterijs: vt cuius
solēnia celebram⁹: eius oratio-
nib⁹ adiuuemur. Per dn̄m nr̄m.

¶ Sctõꝝ martyꝝ ordis minoꝝ berardi/petri/accursii/adiuti/et ottonis. Introi.

Ps.33.
ulte tribulatões iustoꝝ et de his oĩbꝰ liberauit eos dñs: dñs custodit oĩa ossa eoꝝ/
Eodẽ vnũ ex his nõ ꝯteref. Ps. Bñdicã dñz i oĩ tpe: sp laus eiꝰ i ore meo. Gl'a

L Argire nobis q̃s Orõ. dñe btis martyribꝰ tuis berardo/petro/accursio/adiuto ꝛ ottone/itercedẽtibꝰ celestia sp et xp̃m amare q̃ꝝ gl'ioso martyrio ordis mioꝝ initia cõsecrasti. P eũdẽ. Epla. Spectaculũ facti su. Hec i vigi. plurimoꝝ apĩoꝝ. Gr.
Ps.78. Uindica dñe sanguinẽ sctõꝝ tuoꝝ q̃ effusꝰ est. V. Posuerũt mortalia suorũ tuoꝝ dñe escas volatilibꝰ celi carnes sctõꝝ tuoꝝ bestijs tre. Alla. V.
Eccl'e vox. Hec est ṽa fraternitas q̃ vincit mũdi crimina/xp̃m secuta est/iclyta tenẽs regna celestia. Euãge. Ecce ego mitto vos sic oues. In cõi apo.
Sap. 3.c.A. ꝛ ml'r. Credo. Offer. Justoꝝ aie in manu dei sũt: ꝛ nõ tãget illos tormẽtũ mortꝭ: visi sũt oclis isipiẽtiũ mori: illi aũt sũt i pace alla. Sec.

P Ro p̃ciosa dñe tuoꝝ morte sctõꝝ sacrificiũ istð offerimꝰ: q̃ opẽ tuã nr̃is tpibꝰ clemẽt ipẽdas: et grãm nobꝭ ṽe deuotiõis exhibeas. P. Cõio. Dico aũt vobꝭ
Mat. 10. ca. C. amicis meis ne terreamini ab his q̃ vos persequuntur. Postcõ.

C Elestia dñe dona q̃ sũpsimus / vitã nobꝭ tribuãt sẽpitnã: quã cũ btõꝝ martyꝝ tuoꝝ berardi/petri/accursij/adiuti atq ottonis gl'osis meritꝭ iplorãmꝰ. P.

Scti marcelli pape ꝛ mar. offin.

Tatuit ei dñs te stamẽtũ pacis: ꝛ principẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij dignitas i eternũ. Ps. Memento dñe dauid ꝛ oĩs mãsuetudĩs eiꝰ. Gl'a. Eccl'i 45. c. D. p. 131.

P Reces pp̃li tui dñe Orõ q̃s clemẽter exaudi: vt bti marcelli martyris tui atq põtificis meritꝭ adiuuemur: cuiꝰ passione letam̃. Per. Gr. Inueni dauid suũ meũ/oleo sctõ meo vnxi eũ: manꝰ ei mea auxiliabit ei/ ꝛ brachiũ meũ ꝯfortabit eũ. V. Nihil ꝓficiet inimicꝰ i eo: ꝛ filiꝰ iniq̃tatꝭ nõ nocebit ei. Alla. V. Tu es sacerdos ietnũ sm ordinẽ melchisedech. Offer. Ueritas mea ꝛ mia mea cũ ipo: ꝛ in noie meo exaltabit cornu eiꝰ. Secret. ps.88 p.109 ps.88

S Uscipe q̃s dñe munera dignant oblata: ꝛ bti marcelli suffragãtibꝰ meritꝭ / ad nr̃e salutis auxiliũ ꝓuenire ꝓcede. P. Cõio. Dñe q̃nq talẽta tradidisti mihi: ecce alia q̃nq sup'lucratꝰ sũ euge sue fidel' q̃ i pauca fuisti fidel': supra mlta te ꝯstituã itra i gaudiũ dñi tui. Postc. Mat 25. c. D.

S Atiasti dñe familiã tuam mũcribꝰ sacrꝭ: eiꝰ q̃s sp intercessiõe nos refoue: cuiꝰ solẽnia celebramꝰ. P d. ¶ De sctõ anthonio monacho ꝛ ꝯfes. habes missã ꝓpriã i fine libri ob plurimoꝝ deuotionẽ positã. ¶ Sãcte prisce ṽginis et mar. offin.

Oquebar de testimonijs tuis i cõspectu p. 118

regū:ꝛ nō ꝯfūdebar ꝛ meditabar i mādat; tuis q̄ dilexi nimis. Ps.
Ec dē Bti imaculati i via q̄ ābulāt i lege dñi.

D A q̄s ops de9: Oro. Gla ut q̄ btē prisce martyris tue natalicia colim9:ꝛ ānua solē-
p̄.44 nitate letemur / ꝛ tante fidei ꝓfi-ciam9 exēplo. P d. Gr. Spē tua ꝛ pulchritudie tua:itēde ꝓspe ꝓcede ꝛ regna. ℣. Propt ꝟitatē ꝛ māsuetudi-
p̄.118. nē ꝛ iustitiā:ꝛ deducet te mirabiliter dexta tua. Alla. ℣. Loq̄bar dñe de
p̄.44 testionijs tuis i ꝯspectu regū ꝛ nō cō fūdebar. Offer. Filie regū i honore tuo astitit regia a dextrj tuis i vesti-tu deaurato/circundata varietate.

H Ostia dñe q̄s quā i Sec. scōꝝ tuoꝝ natalicijs recē-sentes offerim9: ꝛ vicula nr̄e pra-
p̄.118. uitat; absoluat : ꝛ tue nobis mīe dona ꝯcilict. P d. Cōio. Feci iudi ciū et iusticiā dñe/ ne calūnient mihi supbi : ad oia mādata tua dirigebar oēs viā iniqtat; odio habui. Postcō.

Q Uesum9 dñe salutarib9 re-pleti mysterijs vt cui9 solē-nia celebram9:ei9 orōnib9 adiu-uemur. P d. ℂ In sctōꝝ mꝛꝛ ma-rij marthe audifax / ꝛ abachuc.

E Xaudi dñe Oro pplꝫ tuū cū scōꝝ tuoꝝ patrocinio supplicantē: vt ꝛ tpalis vite nos tbuas pace gau-dere:ꝛ eterne reperire subsidiū.

P Per dominum. Secreta. Reces dñe tuoꝝ respice oblatiōesq̄ꝫ fideliū:vt ꝛ tibi gra-ta sint ꝓ tuoꝝ festiuitate sctōꝝ:ꝛ nobis ꝯferāt tue ꝓpiciatiōis au

S xiliū. Per dñꝫ. Postcōio. Anctoꝝ tuoꝝ dñe interces-sione placat9 / p̄sta q̄s:vt q̄ tpali celebram9 actione ꝑpetua salua-tiōe capiam9. P do. ℂ Sctōꝝ mꝛꝛ fabiani ꝛ sebastiani. Introi.

Intret in p̄. 78.
cōspectu
tuo dñe
gemitus
cōpedito
rū:redde
vicinis
nr̄is septu
plū i sinu
coꝝ:vidica sanguinē scōꝝ tuoꝝ
q̄ effusus est. Ps. De9 venert gētes Eodē
i hereditatē tuā : pollueꝛt tēplū sctm̄ tuū posuerꝛt hirl'm i pomoꝝ custodiā

Gloria. Oratio.
I Nfirmita-tē nr̄am re spice ops de9: et q2 pōdus ꝓprie actionis grauat btōꝝ martyꝝ tuo rū fabiani ꝛ seba stiani intercessio gl'iosa nos ꝓte gat. P do. Epla. Scti ꝑ fidē. In
col plimoꝝ mꝛꝛ. Gr. Gl'iosus de9 Exod
in sctis suis mirabilis i maiestate fa 15. A.
ciēs ꝓdigia. ℣. Dexta tua dñe gl'ifica ta est i ꝟtute dexta man9 tue ꝯfregit
inimicos. Alla. ℣. Scti tui dñe bñdi- p̄s.
cēt te gl'iaꝫ regni tui dicēt. Euāge. 144.
Descēdēs ies9 de mōte stetit i lo co cāpestri. In coī mꝛꝛ. Offer.
Letami i dño ꝛ exultate iusti:et gl'ia- p̄s. 31.

H mini oēs recti corde. Secr. Ostias tibi dñe beatorū martyrū tuoꝝ fabiani ꝛ sebastia ni dicatas merit; benign9 assu-me:ꝛ ad ꝑpetuū nobis tribue ꝓ-uenire subsidiū. P d. Cōio. Mul- Lu. 6
titudo languētiū ꝛ q̄ vexabant a spi- ca. E.

ritib⁹ imūdis veniebāt ad eū: q: xtus
de illo exibat ⁊ sanabat oēs. Postc.
REfecti participatiōe mu-
nerꝫ sacri q̄s dn̄e deus no
ster: vt quorum exequimur cul-
tū: sentiamus effectū. Per dn̄m
nostrū iesum christū. ¶ Sancte
agnetis ꝟgis ⁊ martyris. Offm̄.
p̄. 118. ME expectauerūt
pctōres vt perde
rēt me testimōia
tua dn̄e intellexi
oīs ꝯsummatio-
nis vidi finē: latū
Eodē mādatū tuū nimis. ps. Beati imacu
lati i via: q̄ ābulāt i lege dn̄i. Gl'a. Or.
OMn̄ps sempiterne de⁹ qui
infirma mundi eligis/ vt
fortia queq₃ confundas: cōcede
propicius: vt qui beate agnetis
martyris tue solennia colimus:
eius apud te patrocinia sentia-
mus. Per dn̄m. Ep'la. Confite-
bor tibi dn̄e rex. In cōi. Grad.
p̄. 44 Diffusa est gratia i labijs tuis: pro-
pterea bn̄dixit te deus ineternū. ℣.
Propter veritatē ⁊ mā suetudinē ⁊ iu
stitiā. ⁊ deducet te mirabilit dextera
Mat. tua. Alla. ℣. Quinq₃ prudētes virgi-
25. c. a. nes acceperūt oleū in vasis suis cuꝫ
lāpadib⁹: media aūt nocte clamor fa
ct⁹ est: ecce spōsus venit exite obuiā
xp̄o dn̄o. Euāg. Sile ē regnū ce-
loꝝ decē ꝟgib⁹. In cōi. Offer.
p̄. 44 Offerētur regi ꝟgies post eā: proxime
ei⁹ offerent tibi i leticia ⁊ exultatiōe:
adducēt i tēplū regi dn̄o. Secreta.
HOstias dn̄e quas tibi of-
ferim⁹ ppici⁹ suscipe: ⁊ i-
tercedente beata agnete marty-
re tua/ vincula peccatorum no-
Mat. stroꝝ absolue. Per. Coio. Quinq₃
25. c. a. prudentes virgines acceperunt oleū

in vasis suis cum lapadibus: media
autem nocte clamor factus est/ ecce
sponsus venit exite obuiam christo
domino. Postcōmunio.
REfecti cibo potuq₃ celesti
deus noster/ te supplices exora-
mus: vt in cuius hec cōmemora
tione percepimus: eius munia-
mur ⁊ pcib⁹. Per do. ¶ Sctōꝝ
martyꝝ vincētij ⁊ anastasij. Or.
ADesto q̄s dn̄e sup-
plicationibus nr̄is
vt q̄ ex iniq̄tate no-
stra reos nos esse
cognoscim⁹: btōꝝ
martyrum tuorum vincentij et
anastasij intercessiōe liberemur.
Per dominum. Secreta.
MUneribus nr̄is q̄s dn̄e pre-
cibusq₃ susceptis: ⁊ celestib⁹ nos
munda mysterijs/ et clementer
exaudi. Per. Postcōio.
QUesum⁹ oīps de⁹: vt q̄ cele
stia alimenta percepimus: inter-
cedentibus btīs martyrib⁹ tuis
vincentio ⁊ anastasio/ p hec con
tra oīa aduersa muniamur. P d.
¶ In festo scte emerētiane ꝟgi-
nis ⁊ martyris officiū vtā. In fe-
sto scte prisce: scꝫ Loq̄bar de te-
stimo. tuis. Orōes dn̄r de ꝟgi.
¶ In ꝯuersione s. pauli. Offm̄.
SCio cui 2. thi. 1
credidi et ca. 2.
cert⁹ sum:
q₂ potens
est deposi
tū meū s-
uare in il-
lū diē. ps.
Dn̄e pbasti p̄. 138.
me ⁊ cognuisti me: tu cognuisti sessiōeꝫ
meā ⁊ resurrectionē meā. Gl'a. Oro.

2 Deus qui vniuersum mun
dum beati pauli apostoli
predicatione docuisti: da nobis
qs/vt q̇ ei⁹ hodie cōuersionē co=
limus: p̄ ei⁹ ad te exēpla gradia=
mur. Per do. Sciēdū q̄ q̄ncūqȝ
festū celebrat̄ de scō paulo sit cō=
mēoratio de sancto petro. Ōro.
2 Deus q̇ beato petro aplo
tuo collatis clauibus re=
gni celestis aīas ligādi atqȝ sol=
uēdi pōtificiū tradidisti: cōcede
vt itercessiōis ei⁹ auxilio: a pec=
catoꝝ nr̄oꝝ nexibus liberemur.
Qui viuis ⁊ regnas cū deo prē.
Similiter cū sit festū de scto pe=
tro: sit etiā cōmēo. de sctō paulo.
Lectio actuum apostolorum.
9.c.A In dieb⁹ illis. Saulus ad=
huc spirans minarū et ce=
dis in discipulos dn̄i/accessit ad
principē sacerdotū/et petijt ab
eo ep̄las in damascū ad synago=
gas: vt si quos inuenisset huius
vie viros ac mulieres/victos p̄=
duceret in hirl'm. Et cū iter face
ret: cōtigit vt appropinq̄ret da=
masco. Et subito circūfulsit eum
lux de celo: ⁊ cadens in terrā au=
diuit vocē dicentem sibi. Saule
saule: quid me psequeris? Qui di=
xit. Quis es dn̄e? Et ille. Ego
sum iesus nazaren⁹: quē tu per=
sequeris. Durū est tibi: ꝯ stimu=
lū calcitrare. Et tremens ac stu=
pens dixit. Dn̄e quid me vis fa=
cere? Et dn̄s ad eū. Surge ⁊ in=
gredere ciuitatē: ⁊ dicet̄ tibi q̄d
te oporteat facere. Viri autē illi
qui comitabant̄ cum illo/stabāt
stupefacti: audiētes quidē vocē
neminē aūt videntes. Surrexit
autem saulus de terra: apertisqȝ
oculis nichil videbat. Ad man⁹
aūt illū trahētes: itroduxerūt da=
mascū. Et erat ibi trib⁹ dieb⁹ nō
vidēs: ⁊ nō manducauit neqȝ bi=
bit. Erat aūt q̇dā discipulus da=
masci/noie ananias: ⁊ dixit ad il
lū i visu dn̄s. Anania. At ille ait
Ecce ego dn̄e. Et dn̄s ad illum.
Surge ⁊ vade i vicū q̇ vocat̄ re=
ctus: et q̄re in domo iude saulū
noie tarcēsem. Ecce eīn orat. Et
vidit virū ananiā noie introeūtē
⁊ imponētē sibi manū: vt visum
recipiat. Rn̄dit autem ananias.
Dn̄e audiui a multꝭ de viro hoc:
quanta mala fecerit sctis tuis in
hirl'm. Et hic habet potestatē a
p̄ncipib⁹ sacerdotū alligādi om=
nes qui inuocāt nomen tuū. Di=
xit aūt ad eū dn̄s. Vade qm̄ vas
electiōis est michi iste: vt portet
nomē meū corā gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊
filijs israel. Ego ei ostēdam illi:
quāta oporteat eū pro noie meo
pati. Et abijt ananias/⁊ introi=
uit in domū ⁊ imponēs ei manū
dixit. Saule frater: dn̄s ies⁹ mi=
sit me q̇ appuit tibi in via qua ve
niebas: vt videas ⁊ implearꝭ spū
sancto. Et cōfestim ceciderūt ab
oculis eius tanqȝ squame: et vi=
sum recepit. Et surgēs baptiza=
tus est. Et cū accepisset cibū: cō=
fortatus est. Fuit aūt cū discipu=
lis q̇ erant damasci p̄ dies aliq̄t.
Et ꝯtinuo ingressus in synago=
gas p̄dicabat illis iesuȝ: qm̄ hic
est filius dei. Stupebant autem
oēs qui eū audiebāt: et dicebāt.
Nōne hic est qui expugnabat in
hierl'm eos qui inuocabāt nomē
istud? Et huc ad hoc venit: vt vi=
ctos illos p̄duceret ad p̄ncipes

sacerdotũ. Saulꝰ aũt multoma-
gis ꝯualescebat ⁊ ꝯfundebat iu-
deos / q̃ habitabãt damasci: affir
Gal. mãs qm̃ hic est christꝰ. Gr. Qui
2. c. B opatꝰ est petro i aplatũ opatꝰ est et
mihi iter gẽtes: ⁊ cognouerũt grãm dei
q̃ data ẽ mihi. ℣. Grã dei i me vacua
nõ fuit: sȝ grã eiꝰ semp in me manet.
Eccle Alla. ℣. Tu es vas electiõis scẽte
vox ex paule aple: ora p nob. Tractꝰ seq.
act. 9. Vel si noc fes. vel. pꝰ do. lxx. Tr.
Tu es vas electõis sctẽ paule aple:
vere digne es glificãdus. ℣. Predica-
tor vitatis ⁊ doctor gẽtiũ i fide ⁊ vita
te. ℣. Per te oẽs gẽtes cognouerunt
grãm dei. ℣. Intercede p nobis ad
deũ q̃ te elegit. Scdm matheum.
19. ca. D. In illo tpe. Dixit symõ pe-
trus ad iesuȝ. Ecce nos re
liquimus oia: ⁊ secuti sumus te.
Quid ḡ erit nobȝ? Jesꝰ aũt di-
xit illis. Amẽ dico vobis/ q vos
q̃ secuti estis me: in regñatione
cũ sederit filiꝰ hois in sede maie-
statis sue: sedebitȝ ⁊ vos sup se-
des duodeciȝ/ iudicãtes duode-
cim tribꝰ israel. Et ois q̃ reliq̃rit
domũ/ vel fres/ aut sorores/ aut
patrẽ/ aut mreȝ/ aut vxorẽ/ aut fi
lios / aut agros/ ppt nomẽ meũ:
cẽtuplũ accipiet: ⁊ vitã etnã pos-
ps. 138. sidebit. Offer. Mihi aũt nimis ho-
norati sũt amici tui deꝰ: nimis ꝯfor-
tatꝰ est pncipatꝰ eoꝝ. Secr.
Apostoli tui pauli pcibus
dñe plebis tue dona sctifica: vt
q̃ tibi tuo grata sũt instituto gra
tiora fiãt patrocinio supplican-
tis. Per do. Alia secreta.
Ecclesie tue q̃s dñe pces ⁊
hostias aplica cõmẽdet oratio:
vt qd p illoꝝ gloria celebramꝰ:
nobȝ psit adveniã. Per d. Cõio

Amen dico vobis/ q vos q̃ reliq̃stis Mat.
oia ⁊ secuti estis me: cẽtuplũ accipie- 19. ca.
tis/ ⁊ vitã eternã possidebitis. Postc. D.
Sanctificati dñe salutari
mysterio q̃s vt p nobȝ eiꝰ
non desit oro: cuiꝰ nos donasti
pͣocinio gubernari. Alia postc.
Percepti dñe sacris btis
aplis iteruenientibꝰ depca
mur: vt q̃ p illoꝝ celebrata sunt
glia: nobis pficiant ad medelã.
Per do. ¶ Agnetis ii. Introit.

Ultũ tuũ ps. 44
depcabũ-
tur oẽs di
uites ple-
bis: addu
cent regi
vgies pꝰ
eã prime
eiꝰ addu-
cent tibi i letitia ⁊ exultatiõe. Ps. Eodẽ
Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico
ego opa mea regi. ℣. Gloria. Oro.
Deus q̃ nos annua beate
agnetis martyris tue solẽ-
nitate letificas: da q̃s vt quã ve-
neramur officio: etiã pie ꝯuersa-
tiõis sequamur exẽplo. Per do.
Gr. Specie tua ⁊ pulchritudie tua: ps. 44
intẽde, psperep, pcede ⁊ regna. ℣. Pro-
pter vitatẽ ⁊ mãsuetudinẽ ⁊ iustitiã:
et deducet te mirabilit dextera tua.
Alla. ℣. Adducent regi vgies post Eodẽ
eã: prime eiꝰ offerent tibi in letitia.
Euãge. Silẽ est regnum celoꝝ
thesauro abscõdito in agro. In
cõi. Offer. Diffusa est grã in labijs Eodẽ
tuis: propterea bñdixit te deꝰ ineter-
nũ et in seculũ seculi. Secre.
Super has q̃s dñe hostias
bñdictio copiosa descẽdat: que
et sanctificationẽ nobis clemen-

Mat. ter opef: z de martyꝝ nos solē-
nitate letificet. P d. Cō. Sile est
Ac. F regnū celoꝝ hoi negociatori q̄renti
bonas margaritas: iuēta vna p̄ciosa
margarita dedit oia sua z ꝯparauit eā.

Sumpsim⁹ dn̄e Postcōio.
celebritatis annue votiua
sacra p̄sta q̄s: vt z tpalis vite re-
media p̄beāt z etne. P do. ¶ In
fes. purifi. finita. iii. sacerdos idu
tus sine casula cū ministris idutis
ꝓcedit ad bn̄dicēdū cādelas in
medio an̄ altare dicendo. Dn̄s

Dn̄s vobiscū. ℟. Et cū. Oro.
Domine scte p̄r oīps eter-
ne de⁹ q̄ oia ex nihilo creasti: et
iussu tuo p opa apū hūc liquorē/
ad pfectionē cerei venire fecisti:
z q̄ hodierna die petitionē iusti
symeonis iplesti: te humilit dep̄
camur: vt has candelas ad vsus
hoim z sanitatē corpoꝝ z aiarū:
siue i terra siue i aq̄s p iuocatio-
nē tui sctissimi nois: z p itercessi-
onē btē marie sp v̄gis cui⁹ ho-
die festa deuote celebrāt: z p p̄-
ces oim sctōꝝ bn̄ ✠ dicere z scti-
fi ✠ care digneris: z hui⁹ plebis
tue q̄ illas honorifice i manibus
portare desiderat: teq3 cātando
laudare/ exaudias voces de ce-
lo sctō tuo et de sede maiestatis
tue: z ꝓpicius sis oib⁹ clamāti-
b⁹ ad te: q̄s redemisti p̄cioso san
guie filij tui. Qui tecū viuit z re
gnat i vnitate eiusdē spūscti de⁹
P oia scl'a scl'oꝝ. ℟. Amē. Oro.

Omnipōs sempitne de⁹: q̄ ho-
dierna die vnigenitū tuū
in vlnis sancti symeonis in tem-
plo scō tuo suscipiēdū p̄sentasti:
tuā supplices depcamur clemē-
tiā: vt has cādelas q̄s nos famu
li tui i tui nois magnificētia sus-
cipiētes/gestare cupim⁹ luce ac
cēsas: bn̄ ✠ dicere: z scti ✠ ficare
atq3 lumine supne bn̄dictionis
accēdere digneris: quaten⁹ eas
tibi dn̄o deo nr̄o offerēdo digni
z sctō igne tue dulcissime charī-
tatis succēsi: i tēplo sctō glie tue
repn̄tari mereamur. P eūdē do.
no. ie. xp̄m fi. tuū. Qui tecū vi. z
regnat i vnita. eiusd. ℟. Amē. Or.

Domine iesu xp̄e lux vera
qui illuminas oēm hoiez
venientē in hūc mundū: effunde
bn̄ ✠ dictionē tuā sup hos cere-
os/ z sancti ✠ fica eos lumie gra
tie tue: z ꝯcede ꝓpicius: vt sicut
hec luminaria igne visibili accē
sa nocturnas depellūt tenebras:
ita corda nr̄a iuisibili igne id est
spūs scti splēdore illustrata: oim
vicioꝝ cecitate careāt: vt purga
to mētis oculo ea cernere pos-
sim⁹: q̄ tibi sunt placita z nr̄e sa-
luti sunt vtilia: quaten⁹ post hu-
ius scl'i caliginosa discrimia: ad
lucē indeficiētē pueníre merea-
mur: p te iesu xp̄e saluator mūdi
q̄ i trinitate pfecta viuis z regn̄s
de⁹. P oia scl'a se. ℟. Amē. Or.

Omnipōs sempitne de⁹: qui p
moysen famulū tuū puris-
simū olei liquorē/ ad luminaria
an̄ ꝯspectū tuū iugiter ꝯcreman
da p̄parari iussisti: bn̄ ✠ dictiōis
tue gr̄az sup hos cereos benign⁹
infunde: quaten⁹ sic administrēt
lumē exteri⁹: vt te donāte lumē
spūs tui nr̄is nō desit mētib⁹ ite-
ri⁹. P eūdē. i vni. eius. ℟. Amē.

Domine iesu xp̄e q̄ Oro.
hodierna die i nr̄e carnis
substātia inter hoies apparēs a

paretib⁹ in tēplo es pn̄tat⁹: quē
symeō venerabilis senex lumine
spūs tui irradiat⁹ agnouit/susce
pit ac bn̄dixit/p̄sta propicius: vt
eiusdē spūsſcti grā illumiati atq̧
edocti: te ṽaciter agnoscam⁹ ⁊ fi
delit̄ diligam⁹ Qui cū deo p̄re.
invnt. eiusd. spi. s. vi. ⁊ reg. de⁹. p
oia se. s. ℟. Amē. Bn̄dictiōe cō
pleta aspgunt candele aq̄ bn̄di
cta: ⁊ adolent̄ incēso. Deide duo
fres eas accēsas fratrib⁹ i locis
suis manētib⁹ distribuūt ⁊ cū in
cepit distribuere a cho. cātat̄. ā.
Luce 2.c. Lumē ad reuelationē gentiū: et glo
E riā plebis tue isrl̄. ℣. Nūc dimittis.
Et repetit̄. ā. Lumen. Et ita fit
post quēlibet ṽsu ps. Nūc dimit
tis. Et post Glia. et Sicut erat.
Repetit̄ tota. ā. Qua cōplet̄ cāta
ps. 43 tur. ā. Exurge dn̄e adiuua nos: ⁊ li
bera nos ppt̄ nomē tuū. ps. De⁹ au
rib⁹ nr̄is audiuim⁹ p̄res nr̄i ānū
ciauert nobis. ℣. Glia pa. Et repe
tit̄ ā. Exurge dn̄e. Deide dicat sa
cerdos Oremus. Et diaconus.
Flectam⁹ genua. Leuate. Oro.

E Xaudi q̄s dn̄e plebē tuā:
⁊ q̄ extrisec⁹ ānua tribuis
deuotiōe venerari: īterius asseq̄
gr̄e tue luce cōcede. p xp̄m dn̄m
no. ℟. Amē. Deide fit pcessio et
cātat̄. ā.

Eccl'a orans H Ue gr̄a plena de
genitrix ṽgo: ex te eni ort⁹ ē
sol iusticie illuminās q̄ i tenebris sūt:
letare tu senior iuste suscipiēs i vlnis
liberatorē aiap̄ nr̄ap̄ donātē nobis
refectionē.

A Dorna Alia ā.
thalamū tuū syō: ⁊ suscipe re
gē xp̄m: āplectere maria q̄ est celestis
porta: ipa eni portat regē glie: nouo
lumie subsistit ṽgo: adducēs i mani
b⁹ filiū āte luciferū: quē accipiēs sy
meō i vlnis suis: p̄dicauit ppl'is dn̄z
eū esse vite ⁊ mortis ⁊ saluatorē mūdi.

R Espōsum accepit Alia. Luce 2.c.
symeō a spū scto/nō visurū se
morte nisi videret xp̄m dn̄i: ⁊ cū indu
cerēt puerū i tēplū accepit eū i vlnas
suas: ⁊ bn̄dixit deū ⁊ dixit. Nūc dimit
tis dn̄e seruū tuū i pace. ℟. Obtulerūt
p eo dn̄o par turturū: aut duos pul
los colūbarū Sicut scriptū est i lege
dn̄i. ℣. Postq̄ autē ipleti sunt dies
purgatōis marie s̄m legē moysi: tu
lerūt eū in hiel'm/vt sisterent eū dn̄o.
Sicut scriptū. ℣. Glia. Sicut scptū.

In purificatōe b'e marie vir
ginis. Ad missam Introitus. ps. 47

Uscepim⁹
deus miam
tuā in me
dio tēpli
tui: s̄m no
men tuum
deus ita ⁊
laus tua i
fines ter
re/iusticia plena est dextera tua Eccl'i
ps. Magnus dn̄s et laudabilis ni
mis: in ciuitate dei nostri in monte
sancto eius. Gloria patri. Oratio

O Mnipotēs sempiterne de⁹ maiestatē tuā supplices exoramus: vt sicut vnigenit⁹ fili⁹ tu⁹ hodierna die cū nr̄e carnis substantia in templo est p̄sentatus: ita nos facias purificatꝫ tibi mētibus presentari. Per eundem.

2.c.A. Lectio Malachie prophete.

H Ec dicit dñs deus. Ecce ego mitto angelū meū: ꝛ p̄parabit viā ante faciē meā. Et statim veniet ad tēplū sctm̄ suuz dñator quē vos q̄ritis: ꝛ angel⁹ testamēti quē vos vultis. Ecce venit: dicit dñs exercituū. Et q̄s poterit cogitare diem aduētus eius? Et quis stabit ad videndū eū? Ipse enī quasi ignis cōflās: et quasi herba fullonū. Et sedebit cōflās ꝛ emundās argētū: et purgabit filios leui. Et cōflabit eos quasi aurū et quasi argētū: et erūt dño offerentes sacrificia i iusticia. Et placebit dño sacrificiū iuda et hierl'm sicut dies seculi: et sicut anni antiqui. Dicit

47 dñs oṗs. Gr. Suscepim⁹ de⁹ misericordiā tuā in medio tēpli tui scd̄m nomē tuū de⁹: ita ꝛ laus tua in fines terre. ℣. Sicut audiuim⁹ ita ꝛ vidim⁹

Eccle. 7 c. eadē in ciuitate dei nostri i mōte sctō ei⁹. Alla. ℣. Senex puerum portabat puer autē senem regebat. Alla. ℣. Post partū v̄go inuiolata p̄mā̄sisti: dei genitrix intercede p nobis. Tractus sequens dr si hoc festū venerit post dominicā .lxx. Tractus

Luce 2.c.E N Unc dimittis seruū tuū dñe: s'm verbū tuū in pace. ℣. Qr viderūt ocl'i mei salutare tuū. ℣. Qd̄ parasti ante faciē oim ppl'or̄. ℣. Lumen ad reuelationem gētiū: ꝛ gloriā plebis tue israel. Scd̄m Lucam.

I N illo tpe. Postq̄ȝ ipleti sunt dies purgatiōis marie s'm legē moysi tulerūt iesum in hierl'm vt sisterēt eū dño: sicut scriptuȝ est in lege dñi: qr omne masculinū adapiens vuluā: sanctū dño vocabit: ꝛ vt darēt hostiā scd̄m qd̄ dictū est i lege dñi par turturū aut duos pullos columbarū. Et ecce hō erat in hierusalē cui nomē symeon. Et homo iste iustus ꝛ timoratus expectās ꝯsolationem isrl': ꝛ spūs sanctus erat in eo. Et rñsum acceperat a spū sancto: non visurū se mortē/ nisi prius videret christū dñi. Et venit in spū in tēplū. Et cū inducerēt puerū iesum parētes eius vt facerēt scd̄m consuetudinem legis pro eo: et ipse accepit eum in vlnas suas. Et bñdixit deū: ꝛ dixit. Nunc dimittis seruū tuū dñe: s'm verbū tuuȝ in pace. Qr viderūt oculi mei salutare tuū. Qd̄ parasti ante facieȝ oim populor̄. Lumen ad reuelationē gētium: ꝛ gloriaȝ plebis tue isrl'. Offer. Diffusa est gratia in p̄.44 labijs tuis: ppterea bñdixit te deus in eternū: ꝛ in seculū sc'li. Secreta.

E Xaudi dñe p̄ces nostras: et vt digna sint munera: q̄ oculis tue maiestatꝫ offerim⁹/ subsidiū nobis tue maiestatꝫ impēde. p dn̄. Prefatio. Eterne de⁹. Qr p incarnati. Requirere in domi. Cōio. Rñsum accepit symeō a Luce spiritu sancto non visurum se mortē 2.c.D nisi videret christū dñi. Postcōio.

Q Uesum⁹ oṗs deus: vt sacrosancta mysteria q̄ pro reparatiōis nostre munimine cōtulisti: intercedēte btā maria sem-

per virgine: et presens nobis remediũ esse facias et futurũ. Per d.
¶ Scte agathe mart. Introitus.

Ecce vox.

[G]Audeamus oẽs ĩ dño diẽ festũ celebrãtes/ sub honore agathe martyris/ de cuius passiõe gaudẽt an-
p.44 geli et collaudãt filiũ dei. Ps. Eructauit cor meũ verbũ bonũ: dico ego opera mea regi. Gloria pa. Oratio.

[D]Eus qui inter cetera potẽtie tue miracula etiã in sexu fragili victoriã martyrij cõtulisti: concede propicius: vt cuius natalicia colimus: per eius ad te exẽ-
p.45. pla gradiamur. Per. Gr. Adiuuabit eã deus vultu suo deus ĩ medio eius nõ cõmouebitur. V. Fluminis impetus letificat ciuitatẽ dei: sanctificauit tabernaculũ suũ altissimus. Tractus.

p.125. [Q]ui seminãt ĩ lachrymis: ĩ gaudio metẽt. V. Eũtes ibãt et flebãt mittẽtes semina sua. V. Ueniẽtes aũt veniẽt cũ exultatiõe portãtes ma-
p.44 nipulos suos. Offer. Offerẽtur regi virgines post eam: proxime eius offerentur tibi. Secreta.

[S]Uscipe dñe munera q̃ in beate agathe martyris tue solẽnitate deferimus: cuius nos cõfidimus/ patrocinio liberari. Per

Ex legẽda. dñm. Co. Qui me dignatus est ab omni plaga curare: et mãmillas meas meo pectori restituere: ipsum inuoco deum viuum. Postcõio.

[A]Uxilientur nobis domine sumpta mysteria: et intercedente btã agatha martyre tua: sempiterna protectiõe confirment. Per dñm nostrũ. ¶ Sancti valentini presbiteri. Officium.

[I]N virtute tua dñe p.20 letabitur iustus et super salutare tuum exultabit vehemẽter: desideriũ aĩe eius tribuisti ei. V. Quoniam preuenisti eũ ĩ bñdictiõibus dulcedinis: posuisti ĩ capite eius coronã de lapide precioso. Gloria. Or. Eccli.

[P]Resta q̃s omps deus: vt qui bti valẽtini martyris tui natalicia colimus: a cunctis malis imminẽtibus eius intercessiõe liberemur. Per d. Gr. Btũs vir q̃ timet dñm in mãdatis eius cupit nimis. V. Potẽs ĩ terra erit semẽ eius: gñatio rectorũ bñdicetur. Tractus. p.20.

[D]Esideriũ aĩe eius tribuisti ei: et volũtate labiorũ eius nõ fraudasti eũ. V. Quoniam preuenisti eũ in bñdictiõibus dulcedinis. V. Posuisti super caput eius coronã de lapide precioso. Offer. In virtute tua dñe letabitur iustus et super salutare tuũ exultabit vehemẽter: desideriũ aĩe eius tribuisti ei. Secr.

[O]Blatis q̃s dñe placare muneribus: et intercedẽte btõ valẽtino martyre tuo: a cunctis nos defẽde periculis. Per. Co. Qui vult venire post me abneget semetipsum et tollat crucẽ suã et sequatur me. Post. Mat.16.

[S]It nobis dñe reparatio mentis et corporis celeste mysteriũ: vt cuius exequimur actionẽ sentiamus effectũ. Per d. ¶ In cathedra sctĩ petri. Offic.

[S]Tatuit ei dñs testamentũ pacis: et principẽ fecit eũ: vt sit illi sacerdotij Eccli.45.

gnitas i eternū. ps. Memēto dñe
dauid ⁊ ois mā suetudis ei⁹. Gliao

Deus q̄ beato petro aplo
tuo collatꝫ clauib⁹ regni
celestis aias ligādi atq̄ soluēdi
pōtificiū tradidisti: ꝯcede/ vt in-
tercessiōis ei⁹ auxilio a pctōꝝ
nroꝝ nexib⁹ liberemur. Qui vi-
uis ⁊ regs cū deo pr̄e in vnitate
spūsscti de⁹. p oia se.s. Amē. Et
fit cmēo. de sctō paulo. Oratio.

De⁹ q̄ mul-
titudinem
gētiū beati pauli
apli p̄dicatōe do
cuisti da nobꝫ q̄s
vt cui⁹ cōmēora-
tionē colim⁹: ei⁹
apud te p̄rocinia
sentiam⁹. p. Lectio b. petri apli

1. Pet. 1. c. A. Petrus aplus iesu xp̄i: ele
ctis aduenis dispersiōis
pōti/galatie/capadocie/asye/ et
bytinie/ s̄m p̄sciētiā dei pr̄is in
sctificationē spūs in obediētiā ⁊
aspersionē sanguis iesu christi.
Gr̄a dei ⁊ pax a deo multiplice-
tur. Bn̄dictus de⁹ ⁊ pat dn̄i nr̄i
iesu xp̄i/ q̄ s̄m magnā miam suā
regn̄auit nos in spē viuā/ p re-
surrectionē iesu xp̄i ex mortuis
in hereditatē/ incorruptibilē/et
incontaminatā/ et imarcessibilē
cōseruatā in celis: in vobis q̄ in
virtute dei custodimini p fidem
in salutē paratā reuelari in tpe
nouissimo. In quo exultabitis
modicū nūc si oportet contrista
ri in variis tētatiōibus: vt pba-
tio vestre fidei multo preciosior
sit auro qd̄ p ignē pbat: iueniat
in laudē et gloriā in honorē: in
reuelatione dn̄i nostri iesu chri-
sti. Gr. Exaltēt eum in ecclesia ple- p.106
bis: ⁊ in cathedra senioꝝ laudēt eū.
ꝟ. Confiteantur dn̄o mie eius: et mi- Eodē
rabilia eius filiis hoim. Tractus.

Tu es petrus et sup hāc petrā Mat.
edificabo ecclesiā meā. ꝟ. Et 16.c.b
porte iferi nō p̄ualebūt aduersus eā
et tibi dabo claues regni celorū. ꝟ.
Qd̄cūq; ligaueris sup terrā: erit liga
tū ⁊ i celis. ꝟ. Et qd̄cūq; soluerꝫ sup
terrā: erit solutū ⁊ i celis. S. math.

In illo tpe. Venit iesus in 16.c.b
partes cesaree philippi: et
introgabat discipulos suos di-
cēs. Quē dicūt hoies esse filiū
hois? At illi dixerūt. Alii iohā-
nē baptistā/ alii aūt helyam: alii
vero hieremiā/ aut vnū ex phe-
tis. Dicit illis ies⁹. Vos aūt quē
me esse dicitis? Rn̄dens symon
petrus: dixit. Tu es xp̄s filius
dei viui. Rn̄dens aūt iesus dixit
ei. Beatus es symō bariona: q
caro ⁊ sanguis non reuelauit ti-
bi: sed pater me⁹ qui est in celis.
Et ego dico tibi/ q tu es petr⁹:
et sup hāc petrā edificabo eccle-
siā meā. Et porte inferi nō p̄ua-
lebūt aduersus eā. Et tibi dabo
claues regni celoꝝ. Et quodcū-
q; ligaueris sup terrā: erit liga-
tū ⁊ in celis. Et qd̄cūq; solueris
sup terrā: erit solutū ⁊ in celis.
Offer. Tu es petr⁹ et sup hanc pe- Mat.
trā edificabo ecclesiā meā: ⁊ porte ife 16.c.b
ri nō p̄ualebūt aduersus eā: ⁊ tibi da
bo claues regni celorum. Secreta.

Ecclesie tue q̄s dn̄e p̄ces
et hostias bti petri apo-
stoli tui cōmendet oratio: vt qd̄
p illi⁹ glia celebram⁹: nobis p-
sit ad veniā. p. Alia secre.

Ecclesie tue q̄s dn̄e p̄ces

et hostias apostolica cõmendet
oratio: vt qḋ p illoꝝ gloria cele=
bramꝰ: nobis prosit ad veniam.
Mat. Per do. Cõio. Tu es petrꝰ ꝛ sup
16.c.b hanc petrã edificabo ecclĩam meam.
Letificet nos Postcõio.
dñe munꝰ oblatũ: vt sicut
in aplo tuo petro te mirabilẽ p̄=
dicamꝰ: sic p illũ tue sumamꝰ in=
dulgẽtie largitatẽ. p. alia postc.
Perceptis dñe sacramẽtis
beatis aplis tuis interue
niẽtibus depcamur: vt q̃ p illo=
ruꝫ celebrata sunt gloria: nobis
proficiãt ad medelã. Per dñm.
¶ Mathie apostoli. Introitꝰ.
p̄.138. Michi aũt nimis
honorati sũt ami
ci tui deꝰ: nimis
ꝯfortatꝰ est prici
Eodẽ patꝰ eoꝝ. p̄. Dñe
pbasti me ꝛ cogno
uisti me: tu cognouisti sessionẽ meã ꝛ
resurrectionẽ meã. Gloria. Oratio.
Deus qui beatũ mathiam
aploꝝ tuorũ collegio so=
ciasti: tribue q̃s: vt eiꝰ intercessio=
ne tue circa nos pietatis semp
viscera sentiamus. Per dñm.
Lectio actuum apostolorum.
I.c.C. In diebꝰ illis. Exurgẽs pe
trus i medio fratrũ dixit.
Erat aũt turba hoim simul fere
cẽtũ vigĩti. Uiri fratres oportet
impleri scripturã/ quaꝫ predixit
spũsſctũs p os dauid de iuda/ q̃
fuit dux eorũ/ q̃ cõprehẽderunt
iesum/ q̃ ꝯnumeratus erat in no
bis/ et sortitꝰ est sortẽ ministerii
huiꝰ. Et hic q̃dẽ possedit agruꝫ
de mercede iniquitatis/ ꝛ suspẽ=
sus crepuit mediꝰ: ꝛ diffusa sunt
oia viscera eiꝰ. Et notũ factũ est
oibus habitãtibus hirlm/ ita vt
appellaret ager ille lingua eoꝝ
acheldemach: hoc est ager san=
guinis. Scriptũ ẽ ei i libro psal=
morũ. Fiat habitatio eiꝰ deser=
ta/ ꝛ nõ sit q̃ habitet i ea ꝛ episco
patũ eiꝰ accipiat alt. Oportet g̊
ex his viris q̃ nobiscũ sunt ꝯgre
gati in oi tpe quo intrauit ꝛ exi=
uit iter nos dñs iesus: icipiẽs a
baptismate iohannis vsq; in diẽ
qua assumptꝰ est a nobis: testem
resurrectiõis eius nobiscũ fieri
vnũ ex istis. Et statuerũt duos
ioseph q̃ vocabat barsabas qui
cognoiatꝰ est iustus: et mathiã.
Et orãtes dixerũt. Tu dñe qui
corda nosti oim: ostẽde quẽ ele=
geris ex his duobꝰ vnũ accipe
locũ ministerii huiꝰ et aplatꝰ de
quo p̄uaricatꝰ est iudas vt abi=
ret i locũ suũ. Et dederũt sortes
eis: et cecidit sors sup mathiã.
Et annumeratꝰ est: cũ vndecim p̄.138.
aplis. Grad. Nimis honorati sunt
amici tui deꝰ: nimis cõfortatꝰ est pn=
cipatꝰ eoꝝ. ṽ. Dinumerabo eos: ꝛ su
per arenã multiplicabunt. Tract. p̄. 20.
Desideriũ aie eiꝰ tribuisti ei: ꝛ
volũtate labioꝝ eiꝰ nõ frau
dasti eũ. ṽ. Quoniã preuenisti eũ in
bñdictiõibus dulcedinis. ṽ. Posui=
sti super caput eius coronam de la=
pide p̄cioso. Scdm Mattheum. 11.c.D.
In il. t. Rñdẽs iesus dixit
Cõfiteor tibi pat dñe celi
et terre: q2 abscõdisti hec a sapi=
entibus ꝛ prudẽtibꝰ: ꝛ reuelasti
ea puulis. Ita pat qm̃ sic placi=
tũ fuit/ ante te. Oia mihi tradita
sunt a prẽ meo. Et nemo nouit
filiũ nisi pr̃: neq; patrẽ q̃s nouit
nisi filius/ et cui voluerit filius

reuelare. Uenite ad me oēs q̄ la
boratꝫ ꝛ onerati estis:ꝛ ego refi=
ciā vos. Tollite iuguꝫ meū sup
vos:ꝛ discite a me/qꝛ mitꝫ sum ꝛ
hūilis corde: ꝛ iuenietꝫ requiem
p.138. aiab⁹ vr̄is. Jugū em̄ meū suaue
ē ꝛ on⁹ meū leue. Offer. Michi aūt
nimis honorificati sūt amici tui de⁹:
nimis ꝯfortat⁹ ē pn̄cipat⁹ eoꝝ. Sec.

HOstias dn̄e q̄s nol tuo sa
crādas offerim⁹:scti ma=
thie ꝓsequat oro:p q̄s nos ꝛ ex=
Johā piari facias ꝛ defendi. P. Cōio.
15.c.C Ego vos elegi de mūdo:vt catꝫ ꝛ fru
ctū afferatis:ꝛ fruct⁹ vester maneat.

PResta q̄s ops Postcō.
de⁹:vt p hec sancta q̄ sum
psimus: intueniente beato ma=
thia apostolo tuo veniā ꝯsequa=
mur et pacē. Per dn̄m. ¶ Per=
petue ꝛ felicitatis mart. or. Da
nobis q̄s dn̄e de⁹ noster. In cōl
fessio.xliii. ¶ Sanctoꝝ quadra
ginta martyrum. Oratio.

PResta q̄s oipotēs
deus/ vt qui glo=
riosos martyres
fortes in sua con=
fessione cognoui=
mus : pios apd̄ te
in nostra intercessione sentiam⁹
Per dominū nostrū. Secreta.

SAcrificiis p̄sentibus dn̄e
q̄s intende placatus: ꝛ in=
tercedētibus sanctis tuis: deuo
tioni nostre ꝓficiant ꝛ saluti. P.

QUesumus ops Postcō.
deus:vt illius salutarꝫ ca=
piamus effectū cuius p hec my=
steria pignus accepimus. Per
dominum nostrum iesum chri=
stum filium tuū. ¶ Gregorii pa=
pe et confessoris. Officium.

SAcerdo= tes dei bn̄ dicite dn̄ꝫ scti et hūi= les corde laudate deū. Ps. Bn̄= dicite oīa opa dn̄i do= mino: laudate ꝛ superexaltate eū in se= cula. Gloria pa. Oratio. — Dan.3 ca. D. — Eodē.

DEus q̄ aie famuli tui gre
gorii eterne beatitudinis p̄mia
cōtulisti:ꝯcede ꝓpicius:vt pctō=
rū nr̄oꝝ pōdere p̄mimur:ei⁹ apd̄ qui.
te precib⁹ subleuemur.p. Epla.
Charissime. Testificor corā do
et xp̄o iesu. In cōi fe r. Gr. Ju= p. 109
rauit dn̄s ꝛ nō penitebit eū:tu es sa=
cerdos i etnū fm ordinē melchisedech
℣. Dixit dn̄s dn̄o meo sede a dextris

BEat⁹ vir q̄ tiet Trac. meis.
dn̄ꝫ: i mādatꝫ ei⁹ cupit nimis. ps.111
℣. Potēs i tra erit semē ei⁹ gn̄atio re
ctoꝝ bn̄dicet. ℣. Glia ꝛ diuitie i do=
mo ei⁹:ꝛ iusticia ei⁹ manet i sclꝫ scli.

Iste tract⁹ supꝛascript⁹ vł tract⁹
Desideriū anime. qui habet supra
in fes. scti valētini vł in fes. vnius
sctī; a lxx. vsq; ad. iiij. fer. maioris
ebdo. nisi pprius assignet: vel ni
si sit festū alicui⁹ scte i quo dici-
tur tractus. Audi filia. qui habet
infra in annūciatiōe bte marie.
In festis vero plurimoꝝ marty
rū dicit tractus. Qui seminat. qui
habet in fes. scte agathe. Euan-
geliū. Vos estis sal tre. In cōi.
ps. 88 fo. xij. Offer. Ueritas mea z miseri-
cordia mea cum ipso: et in noie meo
exaltabit cornu eius. Sec.
Annue nobis qs dne: vt
intercessione bti gregorij: hec no-
bis psit oblatio: quā imolando
toti⁹ mūdi tribuisti relaxari de-
Mat. licta. Per. Cōio. Fidelis seruus z
24. c. prudēs: quē ɔstituit dns sup familiā
D. suā: vt det illis in tpe tritici mēsurā.
Deus qui beatū Postcō.
gregoriū pontificē tuum
sanctoꝝ tuoꝝ meritis coeqsti:
ɔcede ppici⁹: vt q cōmēoratiōis
ei⁹ festa pcolim⁹ vite quoq; imi-
temur exēpla. per. ¶ Gabrielis
Eccle archāgeli. Int.
vox. Gaudeamus oēs
in dño die festū
celebrantes: sub
honore gabrie-
lis archāgeli: de
cui⁹ solēnitate gaudēt angeli/et
ps. 102. collaudant filiū dei. Ps. Bndicite
dño oēs virtutes eius: ministri ei⁹
qui facitis volūtatē ei⁹. Glia. Oro.
Illumina qs dñe mentes
nřas fidei claritate: vt bti
gabrielis annūciatiōe iocunda
et ois militie celestis iteruētiōe
ɔtinua: i tuo semp amore cresca-
mus. p. Lect. danielis pphete. 9. c. f
In dieb⁹ illis. Cū loqrer z
orarē z ɔfiterer pctā mea
et pctā populi mei israel/vt pro-
sternerē pces meas in cōspectu
dei mei pro monte sctō dei mei:
adhuc me loquente in oratione
mea: ecce vir gabriel quē viderā
in visione a pricipio cito volans
tetigit me i tpe sacrificij vesper-
tini z docuit me/z locut⁹ est mi-
chi. Dixitq; daniel. Nunc egres-
sus sum vt docerē te/z intellige-
res. Ab exordio precum tuaꝝ
egressus est sermo. Ego aūt ve-
ni vt indicarē tibi: qz vir deside-
rioꝝ es. Tu autē animaduerte
sermonē: z intellige visionē. Se
ptuagita ebdomade abbreuia-
te sunt sup populū tuū/z sup vr-
bem sanctam tuā: vt ɔsumet pre
uaricatio/ et finē accipiat pctm/
et deleat inigtas/ z adducat iu-
sticia sempitna/z impleat visio z
pphetia/z vngat sctūs sanctoꝝ.
Scito ergo et animaduerte ab
exitu sermonis: vt iterū edifice-
tur hierusalē: vsq; ad christū du Eccle oratio infra
cē. Gr. Preco fulgens splēdore ni-
mio/gēma lucēs celesti radio: deso-
latis sis ɔsolatio/et tētatis firma p-
tectio. V. Tu gabriel q frāgis carce-
res captiuoꝝ respice pauperes z fac
eos ad vitā celeres. Alla. V. Per te
preco opus mirabile/altū nimis fit z
spectabile/ p te nobis fiat possibile:
qđ rogam⁹ et ipetrabile. Tractus.
Te pco virgo amabilis/pre-
ter morē effecta fertilis/ve-
nerat vt sit placabilis/ de⁹ noster ne
sit terribilis. V. Uirgisq; iocūda fa-
cies te gabriel et mira species letifi-
cat sit nobis reqes: qua si placet nos

tecū facies. ℣. Nūc igit̄ p̄co accelera pie mr̄is p̄care viscera/nato mōstret pectus ⁊ vbera tu ab hoste tecū nos libera. Sequit̄ ꝗ̄re ī fine huī loco suo. Euāge. Missus est āgelus gabriel. Reqre in fel. annūciatiōis btē marie fol. ... et ṽr Credo. Offi. Fortis p̄co oēs cōmuniter ipugnamur ab hoste fortiter: ⁊ interdum vincimur turpiter: sed iuua nos misericorditer. Secret.

Munera sacrificij nr̄i q̄s oipotēs de⁹ in corp⁹ et sanguinē filij tui ꝯuerte: quem diuinissim⁹ gabriel archangelus de btā maria ꝟgine nūciauit nascitutū saluatorē mundi dn̄m nr̄m iesuz xp̄z filiū tuū. Qui te. Cōio.

O gabriel refoue/flebiles egros sana/ꝯforta debiles: fac nos mites sp et humiles/ ⁊ i fide fortes ⁊ stabiles.

Beati gabrielis Postcō. archāgeli tui de⁹ nr̄: sctōrūq̧ oim celestiū ꝟtutū recolentes mēoriā letificet intcessio: atq̧ eoꝝ sumpta veneratiōe sacramēta ꝓficiāt ad salutē. Per dn̄z.

¶ In festo sctissimi ioseph nutricij dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Introitus.

Ps. 91. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur: plātatus in domo dn̄i in atrijs domus dei nostri. Ps. Bonū ē ꝯfiteri dn̄o: ⁊ psallere noi tuo altissime. Gl'a. Eodē

Concede q̄s ops Orō. de⁹: vt intercessione beati ioseph ꝯfessoris tui: qui pater dn̄i nostri iesu christi i terra vocari dignus inuentus est: et vir gloriose sempq̧ virginis marie nō coinq̄natiōe carnis: sed tātū marit⁹ noīe appellat⁹: ab oībus aduersitatibus liberemur. Per eundē. Ep̄la. Dilect⁹ deo ⁊ hominibus. In cōi. fo. x. Gr. Dn̄e p̄uenisti eū in bn̄dictiōib⁹ dulcedinis: posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ℣. Vitā petijt ⁊ tribuisti ei longitudinē dieꝝ i scl'z scl'i. Tract⁹ i. x! Ps. 20

O patriarcha inclyte nos ioseph recto tramite/ ducas ad celi sidera. ℣. Per christum quem tractasti: cum casta puerpera presepio cum gaudio deuote reclinasti. Eccl'a orans

Alla. ℣. Amauit eū dn̄s et ornauit eū stolā glorie induit eū. Alla. ℣. Iustus germinabit sicut liliū: ⁊ florebit ineternū ante dn̄m. Euāge. Cū esset despōsata. ꝗ̄re in vigilia natiuita. dn̄i. Offi. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus que in libano est multiplicabitur. Secreta. Ozee. 14. ca. C. Ps. 91.

Deus qui dedisti nobis regale sacerdotiū: presta q̄s vt sicut beat⁹ ioseph vnigenitū tuū natū de virgine maria/ suis manibus reuerēter tractare meruit et portare: ita nos facias cū cordis mundicia ⁊ operis innocētia tuis sacris altarib⁹ deseruire. Per eundē. Cōio. Fidelis seru⁹ et prudēs quē cōstituit dn̄s sup familiā suā: vt det illis in tp̄e tritici mensuram. Postcōmunio. Mat. 24. C. D.

Deus qui beatū ioseph īter sanctoꝝ tuoꝝ agmina glorioso premio sublimasti: presta quesumus: vt his sacrificiis adiuti: inter filios benedictiōis tue ānotari mereamur. Per dominū nostrū. ¶ Officiū de sancto patriarcha ioachim patre marie virginis. Introitus.

ps. 111 Dispsit dedit pauperibus/iustitia eius manet i seculũ seculi: cornu eius exaltabitur in gloria. ps Beatus vir qui timet dñm: in mãdatis ei⁹ volet nimis. Glĩa pri. Oro.

Eodẽ

Deus qui beatũ ioachim pre oib⁹ sctis tuis in vnigeniti filij tui incarnati auum a quo purissima illius mater ꝛ virgo digne gñaret elegisti: concede ꝑpicius vt cuius festa debito honore veneramur: ei⁹ interuentu hic tue gratie et tandẽ donis glĩe repleamur. Per eundem. Lectio libri sapientie.

Eccli. 31. c. b. Beatus diues qui inuẽtus est sine macula/ꝛ qui post aurũ non abijt: nec sperauit in pecunie thesauris. Quis est hic ꝛ laudabimus eũ? Fecit eñ mirabilia ĩ vita sua. Qui ꝓbat⁹ ẽ i illo ꝛ ꝑfect⁹ iuẽt⁹ ẽ: ꝛ erit illi glĩa etña. Qui potuit trãsgredi ꝛ nõ ẽ trãgressus ꝛ facẽ mala ꝛ nõ fecit. Ideo stabilita sũt bona illi⁹ ĩ dño: ꝛ elemosynas illi⁹ enarrabit oĩs ecclĩa sctõꝝ. Gr. Dispsit

ps. 111 dedit pauperib⁹/iustitia ei⁹ manet in sclm scli. ℣. Potẽs in terra erit semẽ eius: gñatio rectoꝝ benedicetur. Alla. ℣. O ioachim sancte coniunx

Eccle oratio anne pater alme ꝟginis hinc famulis ꝯfer salutis opem. Sequentia.

Sumpsimus in hac die/prĩ ꝟginis marie: felici cũ memoria. Ortũ eius de regali/stirpe atqꝫ ꝓphetali: vetus promit historia. Aue pater glĩose/semp viuẽs ꝟtuose: dono summe deitatis. Celi gaudẽt tua ꝓle/magis pulchra poli sole/ope sancte trinitatis. Hic est de cuius germine nat⁹ est sine semine: rex regum oĩs glĩe. Hierarchia hunc celestis/laudet semꝑ ꝛ terrestrĩs: ꝓpter amorẽ filie. Maria cum sancto patre/anna et dilecta matre: nobis implora veniã. Ut in vnũ hic purgemur/et ꝟtute adornemur: puri scandẽtes patriã. Salue consors angeloꝝ/verus princeps es thronorũ: vt stella clara rutilans. Gaude splẽdor electorũ/nobis esto virtus morum: deo nos reconcilians. Uale pater inclyte/placa regẽ glorie: in hac valle miserie. Clara dei facie/da frui in requie: sctõꝝ summe curie. O pater regine celi nos adiuua. Amẽ. Euangelium. Nolite timere pusillus grex. In commu confessorũ. fol. xij. Offr. Gloria et honore coronasti eum: et constituisti eum super opera manuũ tuarum dñe. Secreta. ps. 8.

Suscipe clementissime de⁹ sacrificium in honore scti patriarche ioachim patris marie virginis maiestati oblatũ: vt ipso cũ cõiuge sua et beatissima prole intercedẽte perfectã consequi mereamur remissionẽ peccatorum ꝛ gloriã sempiternam. Per dñm. Cõio. Fidelis seruus et prudens quem constituit dñs sup familiã suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Postcõmunio. Mat. 24. c. d.

Quesumus oĩpotẽs deus: vt per hec sacramẽta que sumpsimus: intercedẽtib⁹ meritis et precibus bti ioachim aui dilecti filij tui dñi nr̃i iesu christi: tue gratie in ꝑsenti et eterne

glorie in futuro participes esse
mereamur. Per eundem dñm.
¶ [In] die [s. Ben]edicti abbatis. Offiū.
Ps.36, O S iusti meditabit sapiētiā: & lingua eius loquet iudiciū: lex dei
Eodē eius in corde ipsius. ỹ. Noli emulari in malignantib⁹: neq3 zelaueris
facientes iniquitatē. Glia. Oratio.
I Ntercessio nos q̄s dñe beati benedicti abbatis commendet: vt quod nostris meritis
non valemus: eius patrocinio
Ps.20 assequamur. P. [Grad.] Dñe preueni
sti eum in benedictiōib⁹ dulcedinis
posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. ỹ. Uitam petijt & tribuisti ei longitudinem dierum in seculū seculi. Dictū graduale & tractus Beatus vir/ nō dicunt si hoc
festum post pascha celebratur:
Ps.20 sed dicūtur duo Alla. Offiu. In
virtute tua domine letabitur iustus:
et sup salutare tuū exultabit vehemēter: desiderium aie eius tribuisti ei.
S Acris altarib⁹ Secreta. dñe hostias superpositas
sanctus benedictus / q̄s in salutem nobis prouenire deposcat.
Mat.19.c.d Per dñm. Cōio. Amē dico vobis
q vos qui reliquistis omīa et secuti
estis me / centuplū accipietis: & vitā
eternam possidebitis. Postcōio.
P Rotegat nos dñe cū tui pceptione sacramēti beatus benedictus abbas p nobis
intercedendo: vt conuersatiōis
ei⁹ expiamur insignia. P dñm.
¶ Notandū q de festis que veniunt post feriā quartā maioris
ebdomade vsq3 ad feriā secundā
post octauā pasche nihil tunc fit
sed post octauā celebrātur: et in
fine cuiuslibet introitus: offerende et cōmunionis adiungit Alleluya. Et hoc idem obseruatur
in omnibus festis: que celebrant
inter pascha et penthecosten.

¶ In annunciatione btē Marie
virginis. Ad missam. Introit⁹.
V Ultū tuū deprecabunt omnes diuites plebs adducentur regi virgines post eam p.44
proxime eius adducētur tibi in
Eodē letitia et exultatione. Ps Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego
opera mea regi. Gloria patri. Oro.
D Eus qui de beate marie virginis vtero verbū tuum angelo nunciante carnē suscipere voluisti: presta supplicibus tuis: vt qui vere eam dei genetricem credimus: eius apud

te intercessionibus adiuuemur. Per eundē. Lec. esaie pphete.

7.c.L. IN dieb⁹ illis. Locutus est dñs ad achaz: dicēs. Pete tibi signū a dño deo tuo: i pfundū iferni siue i excelsū supra. Et dixit achaz. Nō petā: z nō tēptabo dñz. Et dixit. Audite ḡ domus dauid. Nūqd parū ē vobis molestos esse hoib⁹: qr molesti estis z deo meo? Propt̄ hoc dabit dñs ipe vobis signum. Ecce virgo ɔcipiet et pariet filiū: z vocabit̄ nomē ei⁹ emmanuel. Butirū et mel comedet: vt sciat reprobare malū: et eligere bonū.

p.44 Gr. Diffusa est gratia in labijs tuis: propterea bñdixit te deus ineternū. V. Propter veritatē et māsuetudinē et iustitiā: z deducet te mirabiliter dext̄a tua. Dictū graduale et tract⁹ sequens nō dicunt̄: si hoc fest. celebratur post pascha: sed dicit̄ duo. Alla. videlz. Alla. V.

Lu. 1. ca. L. Aue maria gr̄a plena dñs tecū: bñdicta tu in mulieribus. Alla. V. Uirga iesse floruit: virgo deū z hominem genuit pacem deus reddidit in se reconcilians ima summis. Tractus.

Nūe. 17.c.a

p.44 z ifra. AUdi filia et vide et iclina aurē tuā: qm̄ cōcupiuit rex speciē tuā. V. Uultū tuū deprecabunt̄ oēs diuites plebis: filie regum in honore tuo. V. Adducent̄ regi virgines post eā: proxime ei⁹ offerent̄ tibi. V. Adducent̄ in letitia et exultatiōe: adducēt̄ in tēplū regis. Scdm Lucam

1.c.E. IN illo tpe. Missus est angelus gabriel a deo i ciuitatē galilee cui nomen nazareth ad v̄ginē despōsatā viro cui nomē erat ioseph de domo dauid z nomē v̄ginis maria. Et igressus angelus ad eam: dixit. Aue gr̄a plena dñs tecuz / bñdicta tu in mulieribus. Que cū audisset turbata est in sermone ei⁹: z cogitabat q̄lis esset ista salutatio. Et ait angel⁹ ei. Ne timeas maria: iuenisti em̄ gratiā apd̄ deū. Ecce ɔcipies in vtero et paries filiū: z vocabis nomē ei⁹ iesum. Hic erit magn⁹ et fili⁹ altissimi vocabit̄. Et dabit illi dñs de⁹ sedē dauid patris eius: et regnabit i domo iacob in eternū: z regni ei⁹ non erit finis. Dixit autē maria ad angelū. Quō fiet istud qm̄ virū nō cognosco? Et respōdens angel⁹: dixit ei. Spiritus sanctus supueniet in te: z virtus altissimi obūbrabit tibi. Ideoq; z qd̄ nascetur ex te sanctū: vocabitur filius dei. Et ecce elizabeth cognata tua et ipsa concepit filiū in senectute sua. Et hic mēsis est sextus illi que vocatur sterilis: qr non erit impossibile apud deū oē v̄bū. Dixit aūt maria. Ecce ancilla dñi. Fiat mihi scd̄m v̄bū tuū. Offr. Aue maria gr̄a plena dñs tecū: bñdicta tu i mulierib⁹ z bñdict⁹ fructus vētris tui. Luce 1.c.E.

IN mentibus nostris q̄s dñe vere fidei sacramēta ɔfirma: vt q̄ cōceptuz de virgine deū z hoiem confitemur: per eiusdē salutifere resurrectionis potentiā ad eternam mereamur puenire letitiā. Per eundē dñm. Secreta. Cōio. Ecce virgo cōcipiet et pariet filiū: et vocabitur nomen eius emmanuel. Esaie 7.c.L. Postcōio.

GRatiā tuā dñe mētib⁹ nostris infunde: vt qui angelo nunciāte christi filij tui incar

natione cognouim⁹ p passionē eius et crucē ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem. ¶ Sanctorum tyburtij valeriani et maximi. Officium.

Ps. 144. Eodē

SAncti tui dn̄e benedicēt te: gl̄iam regni tui dicent all'a. ps. Exaltabo te de⁹ me⁹ rex: ꝛ bn̄dicā noi tuo in seculū et in seculū seculi. Gl'ia. Orō.

PResta q̄s op̄s de⁹: vt qui sanctorū martyrū tuorū tyburtij/valeriani/ ꝛ maximi so-
Ps. 32. lēnia colimus: eoꝝ etiā ꝟtutes
imitemur. Per d. All'a. ℣. Gau-
Eccle vor. dete iusti in dn̄o: rectos decet collau
datio. All'a. ℣. Sācti tui dn̄e flore-
Ps. 31. būt sicut lilium: ꝛ sicut odor balsami
erūt ante te. Offer. Letamini i dn̄o et exultate iusti: ꝛ gl'iamini oēs recti corde alleluya. Secreta.

HEc hostia q̄s dn̄e: quā in sctōꝝ tuoꝝ natalicijs recensentes offerim⁹: ꝛ vincula nr̄e praui
Ps. 32. tatis absoluat et tue nobis mie dona conciliet. P do. Cōio Gaudete iusti in dn̄o all'a: rectos decet collaudatio all'a. Postcōio.

SAcro munere satiati/supplices te dn̄e deprecamur: vt qd debite seruitutis celebram⁹ officio: saluationis tue sentiamus augmentū. P do. ¶ Si pdictum fest. in. xl. celebrat sic officium de com martyrum. ¶ Sācti georgij martyris. Intr.

Ps. 63 PRotexisti me deus a cōuētu malignantiū all'a: a multitudie operantiū iniqtatē all'a all'a. ps. Exaudi deus orationem meā cum deprecor: a timore inimici eripe animā meā. Gl'ia. Orō. Eodē

DEus qui nos beati georgij martyris tui meritis et intercessione letificas: concede propicius: vt qui eius beneficia poscimus: dono tue gratie consequamur. Per dn̄m. All'a.
℣. Confitebuntur celi mirabilia tua Ps. 88
domine: etenim veritatē tuā in eccle
sia sanctoꝝ. All'a. ℣. Beatus vir q̄ Jac. 1.
suffert temptationē: quoniā cū probatus fuerit/accipiet coronam vite.
Offer. Cōfitebūt celi mirabilia tua Ps. 88
dn̄e: ꝛ veritatē tuā in ecclesia sanctorum alleluya all'a. Secreta

MUnera dn̄e oblata sctifica: et intercedente beato georgio martyre tuo / nos per hec a peccatoꝝ nostroꝝ maculis emū-
da. P do. Cōio. Letabitur iustus Ps. 63
in dn̄o/ꝛ sperabit in eo: ꝛ laudabunt oēs recti corde all'a all'a. Postcōio.

SUpplices te rogam⁹ op̄s deus: vt quos tuis reficis sacramētis: intercedēte btō georgio martyre tuo: tibi etiā placitis moribus dignanter tribuas deseruire. Per dn̄m nostrū.

¶ Officiū misse de letanijs ante vigil. ascēsionis possūt fiat eo tpe quo fit in terris i quib⁹ fratres morant. ¶ De sancto marco euāge. officiū.

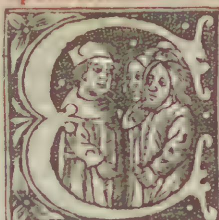
PRotexisti me de Ps. 63
us a cōuētu malignantium alle
luya: a multitudi
ne operantium Eodē
iniquitatem all'a all'a. ps. Exaudi de⁹ orationē meā cū dep̄cor: a timore īimici eripe aiam meā. Gl'ia. Orō.

DEus q̄ bea-
tū marcū
euāgelistā tuum
euāgelice p̄dica-
tionis grā subli-
masti: tribue q̄s:
eius nos semp et
eruditiōe pficere
et oratione defendi. Per dñm.
Epla. Sicut do vultus. In cōi
ps. 88 so. ii. Alla. ℣. Confitebunt celi mi-
rabilia tua dñe: etem veritatē tuā in
ps. 20 ecclia sctōꝝ. Alla. ℣. Posuisti dñe
sup caput ei⁹: coronā de lapide pre-
cioso. Euange. Designauit dñs.
ps. 88 In cōi so. iii. Offer. Cōfitebuntur
celi mirabilia tua dñe: ꝛ veritatē tuā
in ecclia sctōꝝ alla alla. Secreta.
BEati marci euāgeliste tui
solēnitate tibi dñe mune-
ra deferentes q̄s: vt sicut illum
predicatio euāgelica fecit glo-
sum: ita nos eius intercessio: et
verbo ꝛ opere tibi reddat acce-
ptos. P dñm. Prefatio dicit de
ps. 63 aplis vel pascha. Cōio Letabit
iustus in dño et sperabit in eo: ꝛ lau
dabuntur oēs recti corde alla alla.
TRibuat nobis Postcō.
q̄s dñe ↄtinuū tua sancta
presidiū: quo beati marci euāge
liste tui precibus / nos ab oibus
semper tueantur aduersis. Per.
¶ Scti vitalis marty. Officiū.
ps. 63

PRotexisti me de
us a ↄuētu mali-
gnantium alla: a
multitudie opan
tiū iniqtatē alla
Eodē alla. ps. Exaudi de⁹
orōnē meā cū depcor: a timore inimi-
ci eripe aīaz meā. Glia. Orō
PResta q̄s ops de⁹: vt in-
tercedēte btō vitale martyre tuo
et a cūctis aduersitatib⁹ libere-
mur i corpe: et a prauis cogita-
tiōib⁹ mūdemur i mēte. P. Alla.
℣. Cōfitebūt celi mirabilia tua dñe: ps. 88
etem ꝟitatē tuā i ecclia sctōꝝ. Alla
℣. Posuisti dñe sup caput ei⁹: coro- ps. 20
nā de lapide p̄cioso. Offer. Repleti ps. 65
sum⁹ mane mia tua: exultauim⁹ ꝛ de-
lectati sum⁹ alla. Secreta.
ACcepta sit i ↄspectu tuo
dñe nr̄a deuotio: ꝛ ei⁹ nobꝫ fiat
supplicatiōe salutarꝫ: p cui⁹ solē-
nitate defert. P. Cōio Ego suz vi ioh.
tis ꝟa: ꝛ vos palmites: q̄ manet i me 15. c. a.
ꝛ ego i eo: hic fert fructū mltū al. al.
REfecti partici- Postcō.
patione muneris sacri q̄s
dñe deus noster: vt cui⁹ exequi-
mur cultū: sentiamus effectum.
Per dñm. ¶ Philippi et iacobi
apostolorum. Officium.

EXclama- Eccla
uerūt ad
te dñe in
tempore
afflictio-
nis sue: ꝛ
tu de celo
exaudisti
eos alla
alla. ps. Exultate iusti i dño: rectos ps. 32
decet laudatio. Gloria. Oratio.

DEus q̄ nos
annua apo
stolorum tuorū
philippi et iaco-
bi solēnitate leti
ficas: presta q̄s:
vt quorum gau-
demus meritis /
instruamur exemplis. Per dñm
nostrum. Lectio libri sapientie

5.c.A Stabūt iusti in magna cō=
stantia aduersus eos qui
se angustiauerunt:⁊ qui abstule=
runt labores eorum. Videntes
turbabūt timore horribili/⁊ mi=
rabuntur in subitatiōe insperate
te salutis/dicentes intra se peni=
tentiam agentes:⁊ pre angustia
spiritus gemētes. Hi sunt quos
aliquādo habuimus in derisum
et in similitudinem improperij.
Nos insensati vitā illoꝝ estima=
bamus insaniam: ⁊ finē illorum
sine honore. Ecce quomodo cō=
putati sunt inter filios dei: et in=
Ps. 88 ter sanctos sors illoꝝ est. Alla.
℣. Confitebuntur celi mirabilia tua
Iohā. dñe: etenim veritatem tuam in eccle=
14.c.c sia sanctorum. Alla. ℣. Tanto tpe
vobiscum sum: et non cognouistis
me? philippe qui videt me/videt et
14.c.a patrem. Secundum Johannem
In illo tpe. Dixit iesus di=
scipulis suis. Non turbe=
tur cor vestrum / neq₃ formidet.
Creditis in deum et in me cre=
dite. In domo patris mei man=
siones multe sunt. Si quomin⁹
dixissem vobis: q₂ vado parare
vobis locum. Et si abiero ⁊ pre=
parauero vobis locū: iterum ve
niā ⁊ accipiā vos ad meip̄m / vt
vbi sum ego ⁊ vos sitis. Et quo
ego vado scitis/⁊ viā scitis. Di=
cit ei thomas. Dñe: nescim⁹ quo
vadis. Et quō possim⁹ viam sci=
re? Dicit ei iesus. Ego sum via/
veritas et vita. Nemo venit ad
patrē/nisi p me. Si cognouisse=
tis me/et patrē meum vtiq₃ co=
gnouissetis:⁊ amodo cognosce=
tis eū ⁊ vidistis eū. Dixit ei phi=
lipp⁹. Dñe ostēde nobis patrē:
et sufficit nobis. Dixit ei iesus.
Tāto tpe vobiscū sum:⁊ non co=
gnouistis me? Philippe/q̄ videt
me: videt et patrē meū. Quō tu
dicis ostēde nobis patrē? Non
credis/q₂ ego in patre:⁊ pr̄ i me
est? Verba que ego loq̄r vobis:
a meip̄o nō loq̄r. Pat aūt in me
manēs: ip̄e facit opa. Nō credi=
tis/q₂ ego in patre: ⁊ pater i me
est? Alioq̄n: ꝑpter opa ipsa cre=
dite. Amē amē dico vobis: q₂ q̄
credit in me / opa que ego facio
et ipse faciet/⁊ maiora hoꝝ faci=
et: q₂ ego ad p̄rem vado. Et q̄d=
cūq₃ petieritis patrē in nomine
meo: hoc faciā. Offer. Cōfitebunt ps. 88
celi mirabilia tua dñe: ⁊ v̄itatē tuā i
eccl̄ia sanctoꝝ alla alla. Secreta.
Munera dñe que p aplorꝝ
tuorum philippi et iacobi
solennitate deferimus/ ꝓpicius
suscipe: et mala oīa q̄ meremur
auerte. P do. Prefa dr de apo=
stolis vel de pascha. Cōio. Tan= Iohā.
to tēpore vobiscū sum ⁊ nō cognoui 14.ca.
stis me? philippe q̄ videt me videt et C
patrē alla: nō credis q₂ ego in p̄re et
pater in me est alla alla. Postcōio.
Quesumus dñe salutarib⁹
repleti mysterijs: vt q̄rum
solēnia celebram⁹: eorū oratio=
nibus adiuuemur. Per dñm.
¶ In inuētiōe scte crucis. Int.
Nos aūt gloriari Eccl̄a
oportet in cruce
dñi nri iesu chri=
sti in q̄ est salus
vita ⁊ resurrectio
nostra: p quē sal
uati ⁊ liberati sum⁹ alla alla. Ps.
De⁹ misereatur nri ⁊ bñdicat nobis p̄. 66.
illuminet vultū suū sup nos et mise=

reatur nostri. Gloria patri. Oratio

Deus qui in preclara salutifere crucis inuentione passiōis tue miracula suscitasti: cōcede vt vitalis ligni pcio: eterne vite suffragia consequamur. Qui viuis z re. Ad philippēses

2.C.A. Fratres. Hoc em̄ sentite in vobis: quod et in christo iesu. Qui cum in forma dei esset / nō rapinā arbitrat⁹ est esse se equalē deo: sed semetipm exinaniuit formam serui accipiens: in similitudinē hoīm fact⁹ / z habitu inuētus vt homo. Humiliauit semetipm fact⁹ obediēs vsqz ad mortē: mortē aūt crucis. Propter qđ z deus exaltauit illū / et donauit illi nomen qđ est sup oē nomen. (Hic pterniti ab oībus eriā a cantāte epistolā.) vt i noīe iesu oīe genu flectat / celestium / terrestriū / z infernoꝝ. Et omnis lingua pfiteat: qz dn̄s iesus xp̄s in gloria est dei patris. Alla. V.

Dicite in gentibus: quia domin⁹ re-

ps.95 gnauit a ligno. Alla. V⁹. Dulce li-

Eccle gnū dulces clauos dulcia ferēs pon

vox. dera: que sola fuisti digna sustinere regē celoꝝ z dn̄m. Scdm Iohēm.

3.C.A. In illo tpe. Erat homo ex phariseis: nichodem⁹ nomine princeps iudeoꝝ. Hic venit ad iesū nocte: z dixit ei. Rabbi: scimus: qz a deo venisti magister. Nemo em̄ pōt hec signa facere que tu facis: nisi fuerit de⁹ cū eo. Respōdit iesus: z dixit ei. Amē amen dico tibi: nisi qs renatus fuerit denuo / nō pōt videre regnū dei. Dixit ad eū nichodem⁹. Quō pōt hō renasci cum sit senex? Nunqđ potest in ventrē matris sue iterato introire / z renasci? Respondit iesus. Amē amen dico tibi: nisi quis renat⁹ fuerit ex aqua et spiritu sancto / nō potest introire in regnū dei. Quod natum est ex carne / caro est: z quod natū est ex spiritu / spiritus est. Nō mireris / qz ego dixi tibi: oportet vos nasci denuo. Spūs vbi vult spirat: et vocem eius audis: sed nō scis vnde veniat / aut quo vadat. Sic est oīs qui nat⁹ est ex spiritu. Rn̄dit nichodemus: et dixit ei. Quomodo possunt hec fieri? Respondit iesus et dixit ei. Tu es magister in israel: et hec ignoras? Amen amen dico tibi: qz quod scim⁹ loquimur: et quod vidimus testamur: et testimoniū nostrū nō accipitis. Si terrena dixi vobis / et non creditis: quomodo si dixero vobis celestia credet̄? Et nemo ascēdit in celū: nisi q descendit de celo: fili⁹ hoīs q est in celo. Et sicut moyses exaltauit serpētē in deserto: ita exaltari oportet filiū hoīs. Ut oīs q credit in ipm non pereat: sed habeat vitā eternam. Credo. Offa. Dextera p̄.117.

dn̄i fecit virtutē: dextera dn̄i exaltauit me: nō moriar sed viuā: et narrabo opera dn̄i alla. Secreta.

Sacrificiū dn̄e qđ tibi immolamus placatus itēde: vt ab omni nos eruat bellorū nequitia: et per vexillū sctē crucis filij tui ad pterēdas aduersarioꝝ insidias / nos in tue ptectiōis securitate pstituat. Per eūdē. Prefatio. Eterne de⁹. Qui salutē hūani gn̄is. Coīo. Per signū crucis de inimicis nr̄is liba nos de⁹ nr̄ alla. Postcōmu. Eccle. oratio

Repleti alimonia celesti et spirituali poculo recreati/ q̄s omnipotens deus: vt ab hoste maligno nos defēdas: quos per lignū sctē crucis filij tui armis iusticie pro salute mūdi triumphare iussisti. p eūde. ¶ Sanctorum martyrum alexādri/ euētij/ theodoli/ atq; iuuenalis. Oro.

Presta q̄s ops deus: vt q̄ sctōꝝ tuorū alexādri/ euentij/ et theodoli/ atq; iuuenalis natalicia colim⁹: a cūctis malis imminētib⁹ eoꝝ intercessionib⁹ liberemur. p. Secreta.

Super has hostias dn̄e benedictio q̄s copiosa descēdat: que et sctificationē nobis clemēter operet: et de martyrū solēnitate nos letificet. p. Postcō.

Refecti pticipatiōe muneris sacri q̄s dn̄e de⁹ nr̄: vt quorū exeq̄mur cultū/ sentiam⁹ effectū. p d. ¶ Scti iohānis an̄ portā latinā. Ad missā. Introi.

ps. 63 Protexisti me deus a cōuētu malignantium all'a: a multitudie opātiū iniq̄tatem all'a all'a. ꝟ. Exaudi de⁹ orōnē meā cum dep̄cor: a timore inimici eripe aiam meā. Glia pa. Oro.

Eodē

Deus q̄ cōspicis: q̄a nos vndiq; mala nr̄a pturbāt: p̄sta q̄s: vt beati iohānis apl̄i tui intercessio glīosa nos ptegat. Per do.

Lectio libri sapientie.

Stabūt iusti in magna cōstantia: aduersus eos q̄ se 5.c.A angustiauerūt: et q̄ abstulerūt labores eorū. Uidētes turbabuntur timore horribili: et mirabuntur in subitatione insperate salutis dicētes itra se penitētiā agētes et pre angustia spūs gemētes. Hi sunt quos aliq̄n habuim⁹ in derisum: et in similitudinē iproperij. Nos insensati: vitā illoꝝ estimabamus insaniā: et finē illorū sine honore. Ecce quomō cōputati sunt inter filios dei et inter sanctos sors illorū est. All'a. ꝟ.

Confitebūtur celi mirabilia tua do- ps. 88 mine: etenī veritatē tuā in eccl'ia sanctoꝝ. All'a. ꝟ. Beatus vir q̄ suffert Jaco. tētationē: q̄m cū pbatus fuerit acci- 1.c.B. piet coronā vite. Scdm̄ Matheū.

In illo tp̄e. 20.ca. Accessit C. ad iesum mater filiorū zebedei/ cū filijs suis adorās et petēs aliq̄d ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeāt hi duo filij mei: vnus ad dexterā tuā et ali⁹ ad sinistrā tuā in regno tuo. Respōdens autē iesus: dixit. Nescitis q̄d petatis. Potestis bibere calicē quē ego bibiturus sum? Dicūt ei. Possumus. Ait illis. Calicē q̄dē meū bibetis: sedere aūt ad dexterā meā et sinistrā nō est meū dare vobis. Sed quib⁹ paratū est: a patre meo. Offr. Con- ps. 88 fitebuntur celi mirabilia tua domine: et veritatem tuam in ecclesia sanctorum alleluya all'a. Secreta

M Uneribus nostris q̄s dn̄e
p̄cibusq; susceptis: ⁊ cele-
stib⁹ nos mūda mysterijs: ⁊ cle-
menter exaudi. P. Prefatio de
p̄.63. aplis vel de pascha. Cō. Letabit
iust⁹ i dn̄o: ⁊ spabit i eo: ⁊ laudabunt
oēs recti corde all'a all'a. Postcōio
R Efecti dn̄e pane celesti:
ad vitā q̄s nutriamur et-
nā. Per. ¶ In inuētione sancti
michaelis fit officiū sicut in de-
dicatiōe eiusdē: excepto q̄ p̄ter-
misso graduali dicunt duo all'a.
¶ Sanctorum martyrū gordia-
ni et epimachi. Introitus.
ps. 144 S Ancti tui dn̄e be-
nedicēt te: gl'iam
regni tui dicent
Eodē all'a. ps. Exaltabo
te de⁹ me⁹ rex: ⁊ bn̄-
dicā noī tuo i secu-
lū et in seculū seculi. Gl'ia pa. Oro.
D A q̄s op̄s de⁹: vt q̄ btōrū
martyrū tuorū gordiani
et epimachi solēnia colim⁹: eoꝝ
apd̄ te intercessiōib⁹ adiuuemur.
p̄.149 Per do. All'a. V. Exultabūt scti
in gl'ia: letabūtur in cubilibus suis.
p̄. 115. All'a. V. preciosa in conspectu dn̄i
p̄.67. mors sctōꝝ ei⁹. Offer. Mirabil' de⁹
in sctis suis: de⁹ isrl' ip̄e dabit ꝟtutē ⁊
fortitudinē plebi sue bn̄dict⁹ de⁹ all'a
H Ostias tibi dn̄e Secre.
btōꝝ martyrū tuoꝝ gor-
diani atq; epimachi dicatas me-
rit; benign⁹ assume ⁊ ad ꝑpetuū
nobis tribue ꝓuenire subsidiū.
Sap. P do. Cōio. Iustorū ale in manu
3.c.A. dei sunt: ⁊ non tāget illos tormētum
malicie: visi sunt ocl'is isipiētiū mori
illi aūt sunt in pace all'a. Postcōio.
Q Uesum⁹ op̄s de⁹: vt q̄ ce-
lestia alimenta ꝑcepim⁹:

intercedentib⁹ sanctis tuis gor-
diano/ ⁊ epimacho/ ꝓ hec cōtra
oia aduersa muniamur. Per.
¶ Notādū q̄ in festiuitatib⁹ se-
quētib⁹ vsq; ad festū scti anthonij
de padua que p̄nt cadere vel ce-
lebrari an̄ p̄thecos. vel post. Si
ante p̄thec. celebrant intermisso
graduali duo Alla cātātur. Si
autē post pethecos. celebrant: cū
graduali dicit vnū All'a tantū:
q̄uis in aliqua dictaꝝ festiuita-
tum plura Alleluya ponantur.
¶ Sanctorum martyrum nerei
et achillei atq; pancratij. Int.
ps.32. E Cce oculi tui su-
per timētes eū:
sperantes in mia
ei⁹ all'a vt eripiat
a morte aias eo-
rū: qm̄ adiutor et
ptector noster est all'a alleluya.
Eodē ps. Exultate iusti in dn̄o: rectos de-
cet laudatio. Gloria patri. Oratio
S Emp nos dn̄e martyrum
tuorū nerei/ achillei/ atq;
pancratij foueat q̄s btā solenni-
tas: et tuo dignos reddat obse-
quio. p. All'a. V. Gaudete iusti i dn̄o: ps.32.
rectos decet collaudatio. All'a. V.
Te martyrū cādidat⁹ laudat exerci- Eccl'a
tus dn̄e. Offer. Cōfitebūt celi mira- ps.88
bilia tua dn̄e: ⁊ ꝟitatē tuā i eccl'ia san-
ctorum alleluya all'a. Secreta.
S Anctoꝝ tuoꝝ q̄s dn̄e ne-
rei/ et achillei/ atq; pācra-
tij tibi grata sit cōfessio: q̄ ⁊ mu-
nera nr̄a cōmēdet/ ⁊ tuā nob; in-
dulgētiā semp iploret. Per do.
Cōio. Gaudete iusti in dn̄o all'a: re- ps.32.
ctos decet collaudatio all'a. Postc.
Q Uesumus dn̄e vt beatoꝝ
martyꝝ tuoꝝ nerei ⁊ achil-

lei atq; pancratij depcatiōibus sacramēta scā que sumpsim⁹ad tue nobis proficiant placatiōis augmentum. Per dominum.

¶ Scti bernardini cōfesso. Int.

Eccle vor.

G Audeam⁹ oēs i dño diē festū celebrātes/ sub honore bti bernardini:de cui⁹ solēnitate gaudent angeli:ꝛ collaudāt filiū dei all'a.

Ps. 32. Exultate iusti i dño:rectos decet collaudatio. Gloria patri. Oratio.

D Eus q̄ corda fideliuȝ scti spūs vnctiōe ad tui sancti nois honorē ꝛ vite sctimoniā p beatū bernardinū cōfessorē tuū egregiūq; doctorē inspirare dignat⁹ es:tribue nobis q̄s: vt cuius hodierna die sacra solennia recēsemus in terris:ei⁹ meritis intercedētib⁹ penniter gaudeam⁹ in celis. P do. In vnitate eiusd.

Epla. Dilect⁹ deo et hoib⁹. In cōi.fo.xi. Gr. extra tps paschale. Os iusti meditabit sapiētiā:ꝛ lingua eius loquet iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipsi⁹:ꝛ nō supplātabūtur gressus eius. All'a. ℣. Attende gregē deuotū sctē pr̄ bernardine: vt tādē amoris igne castissimum velut votū ac holocaustū cōmotū hūc cremat de⁹ in fine. All'a. ℣. Btūs vir q̄ suffert tētationē qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Eu ige. Ecce nos reliqmus oia. In cōi.fo.iij.

Ps. 36

Eccla ouang

Jaco. i.c.A.

Ps. 20

Offer. In ꝟtute tua letabit iust⁹: et sup salutare tuū exultabit vehemēt desideriū aie ei⁹tribuisti ei al'. Sec.

S Umat deus maiestas tua munera nostre oblatiōis que ad glorā tuaȝ ꝛ laudē beati bernardini deferim⁹ eiusq; apd te patrocinijs subleuemur. P.

Coio. Amē dico vobis q vos q̄ reliqstis oia:ꝛ secuti estis me: cētuplū accipiet; ꝛvitā etnā possidebit; all'a. Mat. 19.c.D

S Umptis dñe sa= Postcō. lutarib⁹ sacramētis q̄s:vt beati bernardini cōfessoris tui/ cui⁹ festa gerimus: sentiam⁹ auxilium. Per dominum nostrū.

¶ Infra octauā ð: Introitus.

O S iusti medita= bit sapiētiā:ꝛ lingua ei⁹ loqt iudiciū:lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹ all'a. ps 36.

P. Noli emulari in malignātibus:neq; zelaueris facientes iniquitatē alleluya. Gloria patri. Eodē

¶ Potētiane virginis. Offm

D Ilexisti iusticiā ꝛ odisti iniqtatē ppter ea vnxit te deus deus tuus oleo leticie p̄ cōsortib⁹ tuis. ps. p̄.44

Eructauit cor meū verbū bonū:dico ego opera mea regi. Glia. Gr. Spē tua ꝛ pulchritudine tua:intēde,pspere pcede ꝛ regna. ℣. Propt ꝟitatē et māsuetudinē et iusticiā:ꝛ deducet te mirabilit dextera tua. All'a. ℣. O q̄ pulchra est casta gnatio cū claritate. Offer. Offerent regi virgines post eā:prie ei⁹offerent tibi. Coio. Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ppter a bñdixit te de⁹ in etnū. ¶ In translatiōe bti fracisci fit o.iciū sicut i natiuitate eiusdeȝ:excepto q̄ si hoc festū ante pēthec. celebrat: plenū glia ... alla ... ... eodem ... ...

Eodē p̄.44

Sap. 4.c.A

p̄.44

¶ Scti vrbani pape ꝛ mr. Int.

p̃. 131. Sacerdotes tui dñe induãt iusticiã: ꝛ scti tui exultẽt: ꝑpter dauid seruũ tuũ nõ auertas faciẽ xp̃i tui.

Eodẽ Ps. Memẽto dñe dauid: ꝛ ois mansuetudinis eius. Gloria pa. Oratio

Da q̃s oñs deꝰ: vt q̇ beati vrbani martyris tui atq; põtificis solẽnia colimꝰ: eiꝰ apd̃ te intercessiõibꝰ adiuuemur. P d̃.

p̃s. 88 Gr. Jnueni dauid seruũ meũ oleo sctõ meo vnxi eũ: manꝰ em̃ mea auxiliabit̃ ei: ꝛ brachiũ meũ ꝯfortabit eũ. ℣. Nichil ꝓficiet iimicꝰ in eo: ꝛ filius

p̃s. 131 iiq̇tatis nõ nocebit ei. Alla. ℣. Memẽto dñe dauid: ꝛ ois mãsuetudinis

p̃s. 88 eiꝰ. Offer. Ueritas mea ꝛ misericordia mea cũ ipo: ꝛ in nõie meo exaltabitur cornu eius. Secreta

Hec hostia dñe q̃s emundet nr̃a delicta: ꝛ ad sacrificiũ celebrãdũ subditoꝝ tibi corpa mẽ

Mat. 24. c. D. tesq; sctificet. P. Cõ. Fidelis seruꝰ et prudẽs quẽ ꝯstituit dñs sup familiã suã vt det illis i tpe tritici mẽsurã

Refecti ꝑticipa- Postcõ. tiõe munerꝭ sacri q̃s dñe deꝰ noster: vt cuiꝰ exeq̇mur cultũ: sentiamus effectũ. Per dñm.

¶ Sanctoꝝ martyrũ marcellini ꝛ petri/atq; erasmi. Introitꝰ.

p̃s. 33. Clamauerũt iusti ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex omnibꝰ tribulationibus eorum liberauit

Eodẽ eos. Ps. Bñdicam dñm in omni tpe: semp laus eius in ore meo. Gloria pa. Oratio

Deus q̇ nos annua btõꝝ martyꝝ tuoꝝ marcellini/petri/atq; erasmi solẽnitate letificas: p̃sta q̃s: vt quoꝝ gaudemus meritꝭ/ꝓuocemur exẽplis. Per d̃.

Gr. Clamauerũt iusti: ꝛ dñs exaudiuit eos: et ex oĩbus tribulatõibus eoꝝ liberauit eos. ℣. Juxta est dñs his q̇ tribulato sunt corde: et hũiles spũ saluabit̃. Alla. ℣. Ego vos elegi de mũdo: vt eatis ꝛ fructũ afferatis ꝛ fructꝰ vester maneat. Offer. Letamini in dño ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriamini oẽs recti corde. Secr. p̃s. 33. Joh. 15. c. C. p̃s. 31.

Hostia hec q̃s dñe: quã in sctõꝝ martyrũ tuoꝝ natalicijs recẽsentes offerimꝰ: ꝛ vincula nostre prauitatꝭ absoluat: ꝛ tue nobis mie dona ꝯciliet. p d̃. Cõio.

Justoꝝ ale in manu dei sunt ꝛ nõ tãget illos tormẽtũ malicie: visi sũt oculis insipiẽtiũ mori illi aũt sũt in pace. Sap. 3. c. B.

Sacro munere Postcõio. satiati supplices te dñe deꝑcamur: vt qd̃ debite seruitutis celebramꝰ officio: saluatiõis tue sentiamꝰ augmentũ. Per dñm.

¶ Sctõꝝ primi ꝛ feliciani. Offm.

Sapiẽtiã sctoꝝ narrẽt ppl̃i: ꝛ laudes eoꝝ nunciet eccl̃ia: nõia autẽ eoꝝ viuẽt i sclm Eccl. 44. E.

sclĩ. Ps. Exultate in dño: rectos decet laudatio. Glia. p̃s. 32.

Fac nos q̃s dñe Oratio. sctõꝝ martyrũ tuoꝝ primi/ꝛ feliciani semp festa sectari/quoꝝ suffragijs ꝓtectionis tue dona sentiamꝰ. Per. Gr. Cõfitebunt̃ celi mirabilia tua dñe: ꝛ veritatẽ tuã in eccl̃ia sctõꝝ. ℣. Misericordias tuas dñe in eternũ cãtabo i generatione ꝛ ꝓgenie. Alla. ℣. Confi- p̃s. 88

rebātur celi mirabilia tua dñe: etenī
veritatē tuā in ecclīa sctōꝝ. Offer.
p.67. Mirabilis deus in sctis suis: deꝰ isrl
ipse dabit ꝟtutē ꝛ fortitudinē plebi
sue: bñdictus deus allā. Secreta.
Fiat tibi dñe q̄s hostia sa
crāda placabilis preciosi
celebritate martyrij: que et pctā
nostra purificet: vt tuorum tibi
Johā vota conciliet famulorum. Per
15.c.C do. Cōio. Ego vos elegi de mūdo:
vt eatis et fructum afferatis: et fru=
ctus vester maneat. Postcōio.
Quesumus op̄s deꝰ: vt san=
ctorū martyrū tuorū cele=
stibus mysterijs celebrata solē=
nitas: indulgentiā nobis tue ꝓ=
piciatiōis acquirat. Per dñm.
¶ Sancti barnabe apli oia req=
re in cōi apostolorum. Oratio.
Deus q̄ nos beati
barnabe apl̄i tui
meritꝭ et itercel=
siōe letificas: ꝯce
de ꝓpiciꝰ: vt qui
eiꝰ bñficia posci=
mus: dono tue gratie consequa=
mur. Per dominum. Secreta
Munera dñe oblata sancti=
fica: ꝛ intercedente beato
barnaba aplo tuo: nos per hec
a peccatorum nostroꝝ maculis
emunda. Per dñm no. ¶ Prefa
tio de aplis. Postcōio.
Supplices te rogamus oī=
potens deꝰ: vt quos tuis reficis
sacramentis: intercedente bea=
to barnaba aplo tuo/ tibi etiam
placitis moribus dignanter tri=
buas deseruire. Per dominum
nostrum. ¶ Sanctorum marty=
rum basilidis/ cyrini naboris et
nazarij. Introitus.

Intret in ꝯspectu p̄s.78
tuo dñe gemitꝰ
ꝯpeditoꝝ: redde
vicinis nostris
septuplū in sinu
eoꝝ vindica san=
guinē sanctoꝝ tuoꝝ q̄ effusus ē.
ps. Deꝰ venerūt gētes in hereditatē Eodē
tuā: polluerūt tēplū sctm̄ tuū posuerūt
hierl̄m i pomoꝝ custodiā. Glīa. Or.
Sctōꝝ tuoꝝ basilidis/ cyri
ni/ naboris/ et nazarij/ q̄s
dñe natalicia nobꝭ votiua resplē
deāt: et qđ illis ꝯtulit excellētia
sempiterna fructibꝰ nr̄e deuotio=
nis accrescat. P do. Gr. Vindica p̄s.78
dñe sanguinē sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus ē
℣. Posuerūt mortalia seruoꝝ tuorū
dñe escas volatilibꝰ celi: carnes sctō
rū tuoꝝ bestijs tre. Allā. ℣. Corpa Eccli.
sctōꝝ in pace sepulta sunt: ꝛ nomina 44.c.
eoꝝ viuent in gñatione ꝛ gñatione. C.
Offer. Exultabūt sctī in glīa letabū= p.149
tur in cubilibꝰ suis: exultationes dei
in faucibus eorum. Secreta.
Pro sctōrū tuorū basilidis
cyrini/ naborꝭ/ ꝛ nazarij sā
guie venerādo hostias tibi dñe
solēniter immolamꝰ tua mirabi
lia pertractātes: per quem talis
est perfecta victoria. Per. Cōio.
Posuerunt mortalia seruorum tuoꝝ p̄s.78
domine: escas volatilibꝰ celi carnes
sanctoꝝ tuorū bestijs terre: sm̄ ma
gnitudinē brachij tui posside filios
mortipunitorum. Postcōmunio.
Semper dñe sanctoꝝ tuoꝝ
basilidis/ cyrini/ naboris/
ꝛ nazarij solēnia celebrātes: pre=
sta quesumꝰ: vt eorū patrocinia
iugiter sentiamus. Per dñm.
¶ Scti anthonij de padua cō=
fessoris ordinis minoꝝ. Introit.

Eccli. 15.c.C In medio ecclie apuit os ei⁹ ꝛ im pleuit eum dñs spũ sapiẽtie ꝛ intellect⁹ stolã glie iduit eũ. ps. 91 ꝑ. Bonũ est cõfiteri dño: ꝛ psallere nõi tuo altissime. Gloria pa. Oratio.

Ecclesiã tuã de⁹ bti anthonij ꝯfessoris tui solẽnitas votiua letificet: vt sp̃ualib⁹ sẽp muniat auxilijs: et gaudijs perfrui mereat etnis. P d. Lec. libri sapie.

7.c.A Optaui ꝛ dat⁹ est mihi sensus: ꝛ inuocaui/ ꝛ venit in me spũs sapiẽtie. Et ꝑposui illã regnis ꝛ sedib⁹: ꝛ diuitias nichil esse dixi in cõpatiõe illius. Nec ꝯparaui illi lapidẽ ꝑciosum: qm̃ oẽ aurũ in cõparatiõe illi⁹ arena est exigua/ ꝛ tanq̃ lutũ estimabitur argẽtũ in cõspectu illi⁹. Sup salutẽ ꝛ speciẽ dilexi eam/ ꝛ ꝑpo sui pro luce habere illã: qm̃ inextinguibile est lumẽ illi⁹. Venerũt aũt michi oĩa bona pariter cum illa: ꝛ innumerabilis honestas ꝑ man⁹ illi⁹. Et letat⁹ sum in oib⁹ qm̃ antecedebat me ista sapiẽtia ꝛ ignorabã/ qm̃ oim bonorũ mater est. Quã sine fictione didici/ ꝛ sine iuidia cõico/ ꝛ honestatem illi⁹ nõ abscõdo. Infinit⁹ eñ thesaur⁹ est hoib⁹: q̃ q̃ vsi sunt/ ꝑticipes facti sũt amicitie dei/ ꝑpter discipline dona ꝯmẽdati. Mihi aũt dedit de⁹ dicere ex snia ꝛ ꝑsumere digna hoꝝ que mihi dãtur: qm̃ ipe sapiẽtie dux ẽ: ꝛ sapiẽtiũ emẽdator. Gr. Os iusti meditabitur sapientiã: ꝛ lingua eius loq̃tur iudiciũ. ps.36 ℣. Lex dei eius in corde ipsius: ꝛ nõ supplãtabuntur gressus ei⁹. Alla ℣. Anthoni cõpar inclyte Oro nostri quõdã itineris: tu nobis adhuc miseris i patria iã ꝑdite te glioso comite: nos ora frui supis. Alla ℣. Iust⁹ germinabit sicut liliũ: ꝛ florebit in etnũ ante dñm. Scdm mat.

Eccle. 14.c. Osee

5.c.B In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Qd si sal euanuerit: i quo salietur? Ad nichilũ valet vltra: nisi vt mittatur foras ꝛ cõculcetur ab hoibus. Vos estis lux mũdi. Non potest ciuitas abscondi supra montẽ posita: neq̃ accẽdũt lucernã: et ponunt eã sub modio sed super candelabꝛũ/ vt luceat oibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra corã hoibus: vt videant vr̃a bona opera/ ꝛ glorificent patrem vestrũ qui in celis est. Nolite putare: qm̃ veni soluere legẽ: aut ꝑphetas. Non eñ veni soluere: sed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec trãseat celũ ꝛ terra/ iota vnũ aut vnus apex non p̄teribit a lege donec omnia fiant. Qui ergo soluerit vnũ de mãdatis istis minimis ꝛ docuerit sic homies: minim⁹ vocabit in regno celoꝝ. Qui autẽ fecerit ꝛ docuerit: hic magn⁹ vocabit in regno celoꝝ. Offr. Veritas mea et mĩa mea cũ ipso: et in nomine meo exaltabitur cornu eius. ps.88 Secreta.

Presens oblatio fiat dñe ꝑpło tuo salutaris: ꝑ q̃ dignat⁹ es pr̃i tuo te viuẽtẽ hostiã imolare. Qui vi. Co. Dñe q̃nq̃ talẽta tradidisti mihi: ecce alia q̃nq̃ suplucrat⁹ sum: euge serue fidelis q: i pauca fuisti fidelis: sup̄a multa te cõstituã: itra i gaudiũ dñi tui. Mat. 25.c.D Postcõio

D Juinis dñe muneribꝰ sa-
tiati: q̄s / vt beati anthonij
cõfessoris tui meritis gloriosis
salutaris victime desideratũ sen
tiamus effectũ. P. ¶ Infra oct.
et ipso die octa. fit idẽ officiũ qḋ
in die. ¶ De festo vero sancti sil-
uerij qḋ in die octaua cadit: ni-
hil fit eodẽ die: sed in antea trã-
fert. ¶ Sanctorum martyrũ viti z
modesti atq crescẽtie. Oratio.
D A eccl'e tue q̄s
dñe sctis tuis vi-
to / modesto atq
crescẽtia intcedẽ
tibꝰ supbe nõ sa-
pere / sed tibi pla
cita hũilitate pficere: vt pterua
despiciẽs: q̄cũq matura sũt libe
ra exerceat charitate. P. Secre.
S Jcut gl'iaz diuine potẽtie
munera p sctis oblata te-
stant: sic nobis effectuz dñe tue
saluatiõis ipẽdãt. P. Postcõio.
R Efecti dñe bñdictõe solẽ-
ni q̄s: vt per intercessionẽ
sanctorum tuorum viti / modesti z cre
scẽtie medicina sacramẽti: z cor-
poribꝰ nostris psit z mentibus.
Per. ¶ Sanctorum martyrũ mar-
ci z marcelliani. Introitus.
Ps. 36 S Alus aũt iustorum
a dño et ptector
eorum est in tpe tri
Eodẽ bulatõis. ps. Noli
emulari i malignã
tibus: neq zelaue-
ris faciẽtes iniq̄tatẽ. Gl'ia pa. Oro.
P Resta q̄s oĩps deꝰ: vt qui
sctorum martyrũ tuorum mar-
ci z marcelliani natalicia colimꝰ
a cũctis malis iminẽtibꝰ eorum in-
tercessiõibꝰ adiuuemur. P. Gr.

Justorum aĩe i manu dei sũt: z nõ tãget Sap.
illos tormẽtũ malicie. V. Uisi sũt ocu 3.c.A.
lis isipiẽtiũ mori: illi aũt sunt i pace.
Allia. V. Justi epulent z exultẽt in ps.77.
cõspectu dei: z delectẽt i leticia. Offer.
Anima nostra sicut passer erepta est de ps. 123.
laqueo venantiũ: laqueus contritus
est: et nos liberati sumꝰ. Secreta.
M Unera tibi dñe dicata sã-
ctifica: z intcedẽtibꝰ sctis
tuis marco / z marcelliano / p ea-
dẽ nos placatꝰ intẽde. P. Cõio.
Amẽ dico vobis q vos q̇ reliquistis Mat.
oĩa: z secuti estis me: cẽtuplũ accipie- 19.c.D
tis z vitã eternã possidebitis. Postcõ.
S Alutaris tui dñe mũere sa-
tiati supplices exoramus:
vt cuius letam gustu renouem effe-
ctu. P. ¶ Geruasij z pthasij. offi.
L Oquet dñs pa- ps.84.
cẽ i plebẽ suã et
sup sctõs suos et
i eos q̇ cõuertunt
ad ipsum. ps. Bñdixi- Eodẽ
sti dñe terrã tuã: auer
tisti captiuitatẽ iacob. Gl'ia. Oro.
D Eus q̇ nos annua sctõrũ
martyrũ tuorum geruasij et
pthasij solẽnitate letificas: cõce-
de ppiciꝰ: vt quorum gaudemꝰ me-
ritis / accendamur exẽplis. Per.
Gr. Gl'iosus deꝰ i sctis suis mirabi Exod
lis i maiestate faciẽs pdigia. V. De- 15.c.
xtera tua dñe gl'ificata est in virtute: ps. 117
dextera manꝰ tue cõfregit inimicos.
Allia. V. Hec est vera fraternitas / q̄ Eccl'e
vicit mũdi crimina: xpm secuta est in- vor.
clyta tenẽs regna celestia. Offer. Le ps.31.
tamini in dño z exultate iusti: z gl'ia-
mini omnes recti corde. Secreta.
O Blat q̄s dñe placare mu-
neribus: et intercedenti-
bus sanctis tuis: a cunctis nos

defende periculis. p do. Cōio.

ps.78 Posuerūt mortalia suoꝝ tuoꝝ dñe escas volatilib⁹ celi: carnes scōꝝ tuorū bestijs terre: sm magnitudinē brachij tui posside filios mortipunitoꝝ.

Hec nos cōio Postcōio.

Hec nos cōio dñe purget a crimine: et intercedētib⁹ sctis tuis celestis remedij faciat esse ꝯsortes. p do.

¶ In vigil. iohānis bapti. offm.

Luce 1.c.A. Ne timeas zacharia / exaudita est orō tua: et elizabeth vxor tua pariet tibi filiū ꝛ vocabis nomen ei⁹ iohānē: ꝛ erit magn⁹ corā dño: ꝛ spūscto replebit: adhuc ex vtero matris sue: ꝛ multi in natiuitate
ps.20 eius gaudebunt. ps. Dñe in ꝟtute tua letabit rex: ꝛ super salutare tuū exultabit vehemēter. Glia. Oratio.

Presta q̄s oṗs deus: vt familia tua p viā salutis incedat: ꝛ bti iohānis precursoris hortamēta sectādo ad eum quē predixit secura pueniat dñm nostrū iesū xp̄m filiū tuū. Qui te.

Lectio hieremie prophete.

1.c.B. In diebus illis. Factū est verbum dñi ad me dicens Priusq̄ te formarē in vtero noui te: ꝛ anq̄ exires de vulua sctificaui te: ꝛ pphetā in gētib⁹ dedi te. Et dixi. A.a.a. dñe de⁹ / ecce nescio loqui: q2 puer ego sū. Et dixit dñs ad me. Noli dicere: q2 puer ego sum: qm̄ ad oīa que mittā te ibis: ꝛ vniuersa que mādauero tibi loq̄ris. Ne timeas a facie eorū: q2 ego tecū sum vt eruam te / dicit dñs. Et misit dñs manū suā: ꝛ tetigit os meū Et dixit ad me. Ecce dedi verba mea i ore tuo / ecce ꝯstitui te hodie sup gentes / et sup regna: vt euellas / ꝛ destruas: et disꝑdas: ꝛ dissipes: ꝛ edifices: ꝛ plātes. Dicit dñs oṗs. Gr. Fuit homo missus a deo: cui nomē erat iohānes: hic Johā 1.c.B
venit. ℣. Ut testimoniū ꝑhiberet de lumine: et pararet dño plebē ꝑfectā.

Initiū sctī euangelij sm Lucā.

Fuit in dieb⁹ herodis regis 1.c.A
iudee sacerdos q̄dam noīe zacharias / de vice abia: et vxor illi⁹ de filiab⁹ aarō: ꝛ nomē ei⁹ elizabeth. Erāt aūt iusti ambo ante dñm: icedētes in oībus mādatis ꝛ iustificatiōib⁹ dñi sine querela. Et nō erat illis fili⁹: eo q elizabeth esset sterilis: et ābo ꝓcessissent i dieb⁹ suis. Factū est aūt cum sacerdotio fungeret zacharias in ordine vicis sue ante deū sm ꝯsuetudinē sacerdotij sorte exijt: vt incensum poneret ingressus in tēplum dñi. Et oīs multitudo ppli erat orās foris: hora icēsi. Apparuit aūt illi angelus dñi: stās a dextris altaris incensi. Et zacharias turbatus est vidēs: ꝛ timor irruit sup eum Ait autē ad illū angelus. Ne timeas zacharia: qm̄ audita ē deprecatio tua. Et vxor tua elizabeth pariet tibi filiū ꝛ vocabis nomen ei⁹ iohānē. Et erit tibi gaudiū ꝛ exultatio: ꝛ multi i natiuitate eius gaudebunt. Erit eīm magnus corā dño: ꝛ vinū ꝛ siceram nō bibet. Et spū sctō replebitur adhuc ex vtero mrīs sue: ꝛ multos filioꝝ isrl̄ ꝯuertet ad dñm deū ipoꝝ. Et ipse ꝓcedet añ illū in spū ꝛ ꝟtute helye: vt cōuertat

corda patrū i filios: ⁊ icredulos
ps.8. ad prudētiā iustoꝝ. Parare do-
mino: plebē pfectā. Offer. Gl'ia et
honore coronasti eū: ⁊ constituisti eū
sup opa manuū tuaꝝ dñe. Secreta

Munera tibi dñe oblata sā-
ctifica: ⁊ intcedēte btō io-
hāne baptista: nos p hec a pctō-
rū nroꝝ maculis emunda. Per.
ps.20 Cōio. Magna est gloria eius in sa-
lutari tuo: gloriā et magnū decorem
impones sup eum dñe. Postcōio.

Beati iohis baptiste nos
dñe preclara comitet oro/
vt quē vēturū esse pdixit poscat
nobis fore placatū/ dñm nrm ie-
sum xp̄z filiū tuū. Qui te. vi. ⁊ re.

¶ In nati. iohis baptiste. Intr.

Esaie. 49.c. A. De ventre mrīs mee vocauit me domi nus noie meo/ ⁊ po suit os me um vt gla- diū acutū: sub tegumēto manus sue ptexit me: ⁊ posuit me q̄si sagittā electā
ps.91. Ps. Bonū est cōfiteri dño: ⁊ psallere noi tuo altissime. Gloria patri. Oro

Deus q̄ pñtē di- em honorabi- lē nobis in bti iohis natitate fecisti: da po- pulis tuis spi- ritualiū grām gaudioꝝ ⁊ oiū fideliū mētes dirige in viā salutis eterne. Per dñm. Lectio esaie prophete.

Hec dicit dñs de⁹. Audite 49.c.
insule: ⁊ attendite ppli de A.
lōge. Dñs ab vtero vocauit me:
de vētre mrīs mee/ recordat⁹ est
nois mei. Et posuit os meū: q̄si
gladiū acutū. In vmbra manus
sue ptexit me: et posuit me sicut
sagittā electaz. In pharetra sua
abscōdit me: ⁊ dixit mihi. Seru⁹
me⁹ es tu isrl': q̄ i te gl'iabor. Et
nunc hec dicit dñs: formans me
ex vtero suū sibi. Dedi te in lucē
gentiū: vt sis salus mea vsq̄ ad
extremū tre. Reges videbūt et
cōsurgēt principes: ⁊ adorabūt
dñm deū tuū: ⁊ scm̄ isrl' q̄ elegit
te. Gra. Priusq̄ te formarē i vtro no- Hiere.
ui te: ⁊ anteq̄ exires de vētre scificaui 1.c.B.
te. ℣. Misit dñs manum suā ⁊ tetigit
os meū: ⁊ dixit mihi. Alla. ℣. Tu Luce
puer ppheta altissimi vocaberis: pibis 1.c.B.
ante dñm parare vias ei⁹. Alla. ℣.
Ne timeas zacharia: ne timeas: q̄ ex Lu. 1.
audita est oro tua. Scdm̄ lucam. ca. A.

Elizabeth ipletū est tēpus 1.c.F.
pariēdi: ⁊ pepit filium. Et
audierūt vicini ⁊ cognati ei⁹/ q̄
magnificauit dñs miam suā cuz
illa: ⁊ cgratulabāt ei. Et factū ē
in die octauo/ venerūt circūcide
re pueꝝ: ⁊ vocabāt eū noie pr̄is
sui zachariā. Et rñdēs mr̄ ei⁹ di-
xit. Nequaq̄: sed vocabit iohēs
Et dixerūt ad illā. Q̄ nemo est i
cognatiōe tua: q̄ vocet hoc noie
Innuebāt aūt pr̄i ei⁹ quē vellet
vocari eū. Et postulās pugilla-
rē: scripsit dicēs. Johēs est no-
mē ei⁹. Et mirati sunt vniuersi.
Apertū est aūt illico os ei⁹ ⁊ ligua
ei⁹: ⁊ loq̄bat bñdicēs deū. Et fa-
ctus ē timor sup oēs vicinos eoꝝ:
et sup oia montana iudee diuul-

gabant oīa vba hec. Et posue-
rūt oēs q̄ audierāt in corde suo:
dicentes. Quis putas puer iste
erit? Etei man⁹ dñi erat cū illo.
Et zacharias pr̄ ei⁹ iplet⁹ ē spū
sctō: ⁊ pphetauit dicens. Bñdi-
ct⁹ dñs de⁹ isrl: q visitauit ⁊ fe-
cit redēptionē plebis sue. Non
dr Credo. nisi occurrat i die do-
minica vel ifra oct. faciē. Offr.
Ps. 91 Iust⁹ vt palma florebit: sicut cedr⁹ q̄
in libano est multiplicabit. Secret.
Tua dñe munerib⁹ altaria
cumulam⁹: illi⁹ natiuita-
tē honore debito celebrātes: qui
saluatorē mūdi et cecinit affutu-
rū: et adesse mōstrauit: dñm nrm
iesū xp̄m filiū tuū. Qui te. Cōio.
Luce Tu puer ppha altissimi vocaberis:
1.c.B. p̄ibis em ante faciē dñi pare vias ei⁹
Sumat eccl'ia tua Postc.
deus bti iohānis baptiste
gnatiōe letitiā: p quē sue rege-
nerationis cognouit auctorem/
dñm nostrū iesum xp̄m filiū tuū.
Qui tecū. Infra oct. et ipsa die
octa. fit idem officium qđ in die.
¶ Sctōr iohis ⁊ pauli mr. offm
Ps. 33. Multe tribulatio-
nes iustor: ⁊ de
his oib⁹ libera-
uit eos dñs: dñs
custodit oia ossa
eor: vnū ex his
Eodē non cōteret. ps. Bñdicā dñm in oī
tpe sp laus ei⁹ i ore meo. Glia. Oro.
Quesumus omps deus: vt
nos geminata letitia ho-
dierne festiuitatis excipiat: que
de btōr martyrū iohānis ⁊ pau-
li glorificatiōe pcedit: q̄s eadē
fides et passio vere fecit esse ger
manos. Per. Epla. Hi sunt viri
mie. In cōi fol. vii. Grad. Ecce q̄ ps. 132
bonū ⁊ q̄ iocundū hitare fratres in
vnū. v. Sicut vnguentū in capite qđ
descēdit i barbā: barbā aarō. Alla.
v. Hec est vera fraternitas q̄ vicit mū- Eccle
di crimina: xp̄m secuta est inclyta: te- vox.
nēs regna celestia. Euāg. Attēdi-
te a fermen. phari. In cōi fol. ix.
Offr. Gliabunt in te oēs q̄ diligūt ps. 5.
nomē tuū: qm tu dñe bñdices iusto:
dñe vt scuto/bone volūtatis tue co-
ronasti nos. Secreta.
Hostias tibi dñe sanctor
martyr tuorū iohis et pauli di-
catas meritis benign⁹ assume:
et ad ppetuū tribue nobis pue-
nire subsidiū. P. Cōio. Et si corā Sap. 3.c.A.
hoib⁹ tormēta passi sunt: de⁹ tentauit
eos: tanq̄ aurū in fornace probauit
eos: ⁊ quasi holocausta accepit eos.
Sumpsim⁹ dñe Postcōio
sctōr tuor iohis et pauli
solēnia celebrantes sacramenta
celestia p̄sta q̄s: vt qđ tpalit ge-
rim⁹/ eternis gaudijs ɔseq̄mur.
P do. Leonis pap. ⁊ ɔfes. Oro.
Deus q btm leo-
nē pontificē tuū
sctōr tuor meri-
tis coeq̄sti: ɔce-
de ppici⁹/ vt q cō
mēorationis eius
festa percolimus/ vite q̄q imite-
mur exempla. Per do. Secreta
Annue nobis dñe q̄s: vt
intcessiōe bti leonis hec
nobis psit oblatio: quā imolan-
do totius mūdi tribuisti relaxa-
ri dilecta. Per dñm. Postcōio.
Deus q aie famuli tui leo-
nis eterne btitudinis pre-
mia ɔtulisti: ɔcede ppici⁹: vt qui
pctōr nror pondere p̄mimur/

ei⁹ apd te ꝑcib⁹ subleuemur. P.
Si fest. s. leonis in dñica venerit
agit de fest. cū ɔmēo. scti iohis.
Quocūq; vo alio die venerit fit
de ipo ɔme. i missa vigilie. ¶ In
iohā. vigi. petri z pauli aplor. Offin.
21.c.e. D Icit dñs petro/
cum esses iunioꝛ
cingebas te: et
ambulabas vbi
volebas: cū autē
senueris exten=
des man⁹ tuas: z ali⁹ te cinget et
ducet quo tu nō vis: hoc aūt di=
ps. 18 xit significās qua morte clarifi=
catur⁹ esset deū. ps. Celi enarrant
gl̄iam dei: z opa manuū ei⁹ annūciat
P firmamētū. Glia. Oratio.
Resta q̄s ops de⁹: vt nul=
lis nos ꝑmittas ꝑturbatiōibus
cōcuti: q̄s in aplice ɔfessiōis pe=
3.c.A. tra solidasti. Lec. actuū aplor.
I N dieb⁹ illis. Petr⁹ et io=
hānes ascēdebāt in tēplū
ad horā orōnis nonā. Et q̄dam
vir q̄ erat claud⁹ ex vtero mr̄is
sue baiulabat/ quē ponebāt q̄ti=
die ad portā tēpli/ q̄ dr̄ speciosa:
vt peteret elemosynā ab itroeū=
tib⁹ in tēplū. Hic cū vidisset pe=
trū z iohānē icipiētes itroire in
tēplū: rogabat vt elemosynā ac=
cipet. Intuēs aūt in eū petr⁹ cū
iohāne dixit. Respice i nos. At
ille itēdebat in eos: sperās aliq̄d
se accepturū ab eis. Petr⁹ autē
dixit. Argētū z aurū non est mi=
hi: quod aūt habeo hoc tibi do.
In nomīe iesu xp̄i nazareni: sur=
ge et ambula. Et appħensa ma=
nu ei⁹ dextera: alleuauit eū. Et
protinus consolidate sunt bases
eius et plante: z exiliens stetit et
ambulabat. Et itrauit cū illis in
tēplū ambulās z exiliens et lau=
dās deū. Et vidit oīs ppl's cum
ambulantē z laudantē deū. Co=
gnoscebāt aūt illū: qm̄ ipse erat
q̄ ad elemosynā sedebat/ ad spe=
ciosam portā templi. Et repleti
sunt oēs timore z extasi: in eo q̄d
ɔtigerat illi. Gr. In oēm terram ps. 18.
exiuit sonus eoꝝ: et i fines orbis ter
re verba eorū. ℣. Celi enarrāt gloriā
dei: et opa manuū eius annūciat fir=
mamentum. Scdm Iohannem.
I N illo tpe. Dixit iesus sy= 21.c.d.
monī petro. Symō iohan
nis diligis me plus his? Dicit
ei. Etiam dñe: tu scis q2 amo te:
Dicit ei. Pasce agnos meos. Di
cit ei iterū. Symō iohānis dili=
gis me? Ait illi. Etiam dñe: tu
scis quia amo te. Dicit ei. Pasce
agnos meos. Dicit ei tertio. Sy
mon iohānis amas me? Contri
status est petrus: q2 dixit ei ter=
tio amas me. Et dixit ei. Dñe tu
oīa nosti: tu scis q2 amo te. Dicit
ei. Pasce oues meas. Amē amē
dico tibi: cum esses iunior cinge
bas te: et ambulabas vbi vole=
bas. Cū aūt senueris/ extendes
manus tuas: z alius te cinget/ z
ducet q̄ tu non vis. Hoc aūt di=
xit significās q̄ morte: clarifica=
tur⁹ esset deū. Offer. Mihi aūt ni= p. 138.
mis honorificati sūt amici tui deus
nimis cōfortat⁹ est principat⁹ eorū.
M Unus populi Secreta.
tui q̄s dñe apostolica in=
tercessiōe sctifica: nosq; a pecca=
torū nostroꝝ maculis emunda.
Per dñm. Cōio Symon iohānis iohā.
diligis me plus his? dñe tu oīa nosti; 21.c.d
tu scis dñe q2 amo te. Postcōio.

Quos celesti dñe alimento satiasti: aplicis intercessionibus ab oī aduersitate custodi. p.

In die aplo℞ petri ꝛ pauli. offiu̅

Act. 12. c. b.

Nunc scio vere: q̄ misit dñs āgeluz suū: ꝛ eripuit me de mānu herodꝭ: ꝛ de oī expectatōe plebis iudeo℞.

Ps. Et petrus ad se reuersus: dixit. Glia.

Oratio.

Deus q̄ hodiernū diē aplo℞ tuo℞ petri ꝛ pauli martyrio cōsecrasti: da ecclesie tue eo℞ in oībus sequi p̄ceptū: p quos religionis sumpsit exordiū. P. Et non fit cōmēo. de sācto paulo: q̄ oro cōis est. Hac die ꝛ seq̄nti nō fit cōmēo. de sctō iohē.

12. c. a. Lectio actuū apostolo℞.

In dieb⁹ illis. Misit herodes rex man⁹: vt affligeret q̄sdā de eccl̄ia. Occidit aūt iacobum fratrē iohannis gladio. Uidens aūt q̄ placeret iudeis: apposuit vt apprehēderet et petrū. Erat aūt dies azimo℞. Quē cū apprehēdisset/ misit in carcerē: tradēsq̄ q̄tuor quaternionib⁹ militum ad custodiēdum: volēs post pascha pducere eū pplo. Et petr⁹ q̄dē seruabat in carcere: oro autē fiebat sine intermissiōe ab ecclesia ad deū p eo. Cū aūt pducturus eū esset herodes: in ipsa nocte erat petr⁹ dormiens inter duos milites vict⁹ catenis duabus: et custodes ante ostium custodiebāt carcerē. Et ecce angelus dñi astitit: et lumē refulsit in hitaculo carceris: pcussoq̄ latere petri excitauit eū dicēs. Surge velocit. Et ceciderūt catene de manib⁹ ei⁹. Dixit autē angelus ad eū. Precingē: ꝛ calcia te caligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi. Circūda tibi vestimentū tuū: ꝛ seq̄re me. Et exiēs seq̄bat eū ꝛ nesciebat q̄ verū est: q̄d fiebat p āgelū. Existimabat aūt se visū videre. Trāseūtes aūt primā ꝛ scdam custodiā: venerūt ad portā ferreā q̄ ducit ad ciuitatē q̄ vltro apta est eis. Et exeuntes pcesserūt vicū vnū: ꝛ ꝯtinuo discessit āgelus ab eo. Et petr⁹ ad se reuersus dixit. Nūc scio vere q̄ misit dñs angelū suū: ꝛ eripuit me de manu herodis: et de oī expectatōe plebis iudeo℞. Gr. Cōstitues eos principes sup oēm terrā: mēores erūt nois tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij: pptea ppl̄i ꝯfitebunt tibi. Alla. ℣. Tu es petrus: ꝛ super hanc petrā edificabo ecclesiā meā. Scdm Matheum. p. 44

Mat. 16. c. b

Eodē In illo tpe. Uenit iesus in partes cesaree philippi: et interrogabat discipl̄os suos dicēs. Quē dicunt hoīes esse filiū hois? At illi dixerūt. Alij iohānē baptistā/ alij aūt helyam/ alij vero hieremiā/ aut vnū ex pphetis. Dicit illis iesus. Uos autem quē me esse dicitis? Rñdens symon petr⁹: dixit. Tu es christus fili⁹ dei viui. Rñdēs autē iesus: dixit ei. Beat⁹ es symon bariona: q̄ caro ꝛ sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui est i

celis. Et ego dico tibi / qr tu es
petr9 : ꝛ sup hāc petrā edificabo
eccłiam meā. Et porte inferi nō
ꝑualebunt aduersus eā. Et tibi
dabo claues regni celoꝝ. Et qd-
cūqꝫ ligaueris sup terrā: erit liga
tū ꝛ i celis. Et qdcunqꝫ solueris
p.44 sup terrā: erit solutū ꝛ in celis. et
dr Credo ꝑ oct. Offr. Constitu-
es eos ꝑncipes sup oēm trā: mēores
erūt nois tui in oi ꝓgenie ꝛ gñatiōe.
Hostias dñe quas Sec.
noi tuo sacrandas offeri-
mus aplica ꝓsequat oro: ꝑ quā
nos expiari tribuas et defendi.
Mat. P d. Prefatio de aplis dr ꝑ to-
16.c.b ta oct. Cōio. Tu es petr9 ꝛ sup hāc
petrā edificabo eccłiaz meā. Postc.
Quos celesti dñe alimento
satiasti: apłicis intercessio-
nibus ab oi aduersitate custodi.
2.thi.1 ca.C. P. Comēo. s. pauli. Officiū.
Scio cui
credidi et
cert9 sum
qr potēs
est deposi
tū meum
seruare in
p.138 illū diem.
Ps. Dñe p-
basti me et cognouisti me: tu cogno-
uisti sessionē meā et resurrectionem
meā. Gloria patri. Oratio.
Deus q multitudinē gen-
tiū bti pauli apli ꝑdicatiōe do-
cuisti: da nobis qs / vt cuius na-
talicia colim9: ei9 apud te patro-
cinia sentiam9. P do. Et ht com-
mēo. de scto petro. Oro.
Deus q beato petro aplo
tuo collatis clauibus regni ce-
lestis aias ligandi atqꝫ soluendi
pōtificiū tradidisti: ꝯcede vt iter-
cessiōis ei9 auxilio: a pctōꝝ nro-
rū nexib9 liberē[m]. q vi. Ad gal.
Fratres. Notū vobis fa- 1.c.C.
cio euāgeliū qd euange-
lizatū ē a me: qr nō est scdm ho-
minē. Neqꝫ enī ego ab hoie ac-
cepi illud neqꝫ didici: sed ꝑ reue-
lationē iesu xpi. Audistis enim
ꝯuersationē meā aliqñ in iudais
mo qm supra modū ꝑseqbar ec-
clesiā dei ꝛ expugnabā illā / ꝛ ꝓ-
ficiebā i iudaismo supra multos
coetaneos meos in genere meo
abundantius emulator existens
paternarū mearū traditionum.
Cū aūt placuit ei qui me segre-
gauit ex vtero matris mee ꝛ vo
cauit ꝑ gratiā suā / vt reuelaret
filiū suū in me / vt euāgelizarem
illū in gētib9: ꝯtinuo nō acqeui
carni ꝛ sanguini / neqꝫ veni hie-
rosolymā ad antecessores meos
aplos / sed abij in arabiā. Et ite-
rū reuersus sum damascū: dein-
de post ānos tres veni hieroso-
lymā videre petrū. Et māsi apd
eū dies quidecim. Aliū aūt apo
stoloꝝ vidi neminē: nisi iacobū
fratrē dñi. Que aūt scribo vo-
bis: ecce corā deo: qr nō mētior.
Gr. Qui opat9 est petro in aposto- Gala.
latū: operat9 est mihi inter gentes: ꝛ 2.c.B
cognouerūt gratiā dei q data est mi
hi. V. Gratia dei in me vacua nō fuit 1. cor.
sed gra eius semp in me manet. Al- 15.c.b.
leluya. V. Sancte paule aple ꝑdica- Eccłe
tor veritatis et doctor gentiū: inter- oratio
cede pro nobis. Scdm Matheū.
In illo tpe. Dixit symō pe- 19.c.d
trus ad iesum. Ecce nos
reliquim9 oia: ꝛ secuti sumus te
Quid ḡ erit nobis? Jesus autē

dixit illis. Amen dico vobis / q[uod]
vos qui secuti estis me: in rege-
neratione cū sederit fili⁹ hoīs in
sede maiestatis sue: sedebitis et
vos sup̄ sedes duodecī / iudican
tes duodecim trib⁹ isrl̄. Et oīs q̄
reliquerit domū vel fratres aut
sorores / aut patrē / aut matrem /
aut vxorē / aut filios / aut agros /
propter nomen meū: centuplum
accipiet: ⁊ vitā eternam posside-
ħ.138. bit. Offer. Mihi autē nimis honori
ficati sunt amici tui deus: nimis con
fortatus est principatus eorū. Sec.
Ecclesie tue q̄s dn̄e preces
et hostias ap̄lica cōmēdet
oratio: vt qđ pro illoꝝ glīa cele-
bramus / nobis prosit ad veniā.
Per dominū. Alia secreta.
Ecclesie tue q̄s dn̄e p̄ces
et hostias beati petri ap̄li
tui cōmēdet oratio: vt qđ pro il-
lius glīa celebram⁹; nobis p̄sit
Mat. ad veniā. P̄ do. Cōio Amen dico
19.c.d vobis q[uod] vos q̄ reliq̄stis oīa et secuti
estis me: centuplū accipietis ⁊ vitam
eternam possidebitis. Postcōio.
Perceptis dn̄e sacramen-
tis: beatis apostolis inter-
uenientibus deprecamur: vt que
pro illoꝝ celebrata sunt gloria:
nobis proficiant ad medelam.
Per dn̄m nostrū. Alia postcōio
Letificet nos dn̄e munus
oblatum: vt sicut in ap̄lo
tuo petro te mirabilē p̄dicam⁹:
sic per illū tue sumamus indul-
gentie largitatem. Per dominū
nostrum iesum christum filium
tuum. Qui tecū viuit ⁊ regnat.
In vnitate ⁊c. ¶ In festo visita
tionis gloriose virginis marie.
Ad missam. Introitus.

Transite ad me om nes q̄ cō cupiscitis me ⁊ a generationibus meis implemini. Eccli. 24.c. Ps. In Eodē
me gratie oīs vie ⁊ veritatis: in me oīs
spes vite et virtutis. Glīa. Oratio.
Deus cui⁹ vnigenit⁹ vtero
adhuc virginis clausus /
iohannē baptistā maria salutan
te spiritusancto p̄uusq̄ȝ nascere-
tur impleuit: da ecclesie tue vt
quos spiritali regeneratiōe con
cepit: purificatos tibi filios pa-
riat adoptionis. Per eundē. In
vnitate eiusdē. Lec. libri sapie.
Ego q̄si therebint⁹ extēdi Eccli.
ramos meos: et rami mei 24.c.
honoris ⁊ grē. Ego q̄si vitis fru
ctificaui suauitatē odoris: et flo-
res mei fruct⁹ honoris et hone-
statis. Ego mater pulchre dile-
ctionis ⁊ timoris / ⁊ magnitudi-
nis: ⁊ sctē spei. In me grā omnis

vie et veritatis: in me oīs spes
vite et virtutis. Transite ad me
oēs qui ꝯcupiscitis me: ⁊ a gña-
tionib⁹ meis adimplemini. Spūs
eñ me⁹ sup mel dulcis: ⁊ heredi-
tas mea sup mel ⁊ fauū. Memo
ria mea: in gñatione seculorum.
Ex di uersis Gr. Ego effudi flumina: ego quasi
trames aque immense/ego quasi flu
uius dorix: ⁊ sicut aque ductus exiui
de paradiso. ℣. Rigabo hortū plāta-
tionū: ⁊ inebriabo partus mei fruct⁹
Lu. i. ca. E. alla. Alla. ℣. Ut facta est vox salu-
tatiōis tue in aurib⁹ meis exultauit
infans in gaudio in vtero meo. Se-
quētia scti euāgelij sm Lucam.
Lu. c. D. In illo tpe. Exurgens ma-
ria abijt in mōtana cum fe
stinatiōe in ciuitatē iuda: ⁊ itra-
uit i domū zacharie: et salutauit
elizabeth. Et factum est vt audi-
uit salutationē marie elizabeth:
exultauit infans i vtero eius. Et
repleta est spū sctō elizabeth: et
exclamauit voce magna ⁊ dixit.
Bñdicta tu iter mulieres: ⁊ bñdi
ctus fruct⁹ vētris tui. Et vñ hoc
michi: vt veniat mater dñi mei
ad me? Ecce eñ vt facta est vox
salutationis tue in aurib⁹ meis:
exultauit in gaudio īfans i vte-
ro meo. Et beata que credidisti:
qm̄ pficient ea que dicta sunt ti-
bi a dño. Et ait maria. Magni-
ficat aīa mea dñm. Et exultauit
spūs meus: in deo salutari meo.
Lu. i. ca. D. Et dicitur Credo/per totā octa
uam. Offerto. Unde hoc mihi vt
veniat mater domini mei ad me? bea
ta que credidisti: perficientr rin te q̄
dicta sunt tibi a dño: ⁊ ait maria ma-
gnificat aīa mea dñz: ⁊ exltauit spūs
me⁹ in deo salutari meo. Secreta.

Suscipe q̄s dñe fidelis po-
puli vota: q̄ te ab vtō inio-
late virginis p̄cursorē i vtō sctifi
casse ꝯgaudet: ipē q̄q; a te i vte-
ro matris eccłe sctificari merea
tur. Qui viuis. Cōio. Mãsit autē Lu. i.
maria cū illa quasi mēsib⁹ trib⁹: ⁊ re- ca. G.
uersa est in domū suam. Postcōio.
Sacra libātes mysteria/te
dñe supplicit dep̄camur:
vt eccła tua visitationis myste-
ria recolēs/visitantis et visitate
meritis subleuata ab instātibus
malis ⁊ periculis eruatur. Per.
¶ Missa de visitatiōe gloriosis-
sime vgi. ex ꝯci. Basilieñ. Offm

audea- Eccle
mus oēs vox.
i dño diē
festū cele
brantes
sub hono
re marie
vgis: de
cui⁹ visita
tione gaudent angeli/⁊ collau-
dāt filiū dei. ps. Cātate dño cāticū p. 97.
nouū: q: mirabilia fecit. Gła. Orō.
Omnips sempitne de⁹/q̄ my
sterium incarnationis filij
tui ab angelo nunciatū in visita-
tione beate marie per exultatio-
nem iohannis in vtero/et excla-
mationē matris eius elizabeth/
amplius manifestare dignatus
es: cōcede ꝓpicius: vt assidua
visitatione tua consolemur: et a
cūctis periculis eruamur. Per
eundē dñm nostrum iesum chri-
stum filiū. Lectio libri sapiētie.
Ecce iste venit saliēs i mō- Cant.
tib⁹: transiliēs colles. Si- 2. c. B
milis est dilectus meus caprec:

hinnuloqꝫ ceruorum. En ipse stat post parietē nr̄m respiciēs p fenestras:prospiciēs p cancellos. En dilectus me⁹ loquitur mihi. Surge ppera amica mea/ colūba mea/formosa mea/ꝛ veni. Iā em̄ hyems trāsijt: imber abijt et recessit. Flores appueˀt in terra nr̄a: tempus putatiōis aduenit. Uox turturis audita est in terra nr̄a:ficus protulit grossos suos/ vinee florētes dederunt odorem suū. Surge propera amica mea/ speciosa mea ꝛ veni:colūba mea in foraminibus petre in cauerna macerie. Ostēde mihi faciē tuā sonet vox tua in auribus meis. Uox em̄ tua dulcis:et facies tua

Eccl'a decora. Gr. Benedicta et venerabilis es virgo maria / que sine tactu pudoris inuēta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix quē totus non capit orbis: i tua se clausit viscera fa

Lu. i. ctus homo. Alla. ℣. Respexit dn̄s

ca. E. humilitatē ācille sue / ecce em̄ ex hoc beatā dicunt eam oēs generationes.

i.c. D. In illo tpe. Scd'm Lucā. Exurgens maria abijt in mōtana cū festinatiōe in ciuitatem iuda:ꝛ intrauit in domū zacharie:ꝛ salutauit elizabeth. Et factū est vt audiuit salutationez marie elizabeth: exultauit infās in vtero eius. Et repleta est spū sancto elizabeth: et exclamauit voce magna et dixit. Benedicta tu inter mulieres: ꝛ bn̄dict⁹ fruct⁹ ventris tui. Et vnde hoc michi:vt veniat mater dn̄i mei ad me:Ecce em̄ vt facta est vox salutatiōis tue in aurib⁹ meis:exultauit in gaudio infans in vtero meo. Et beata que credidisti: qm̄ pficient ea q̄ dicta sunt tibi a dn̄o. Et ait maria. Magnificat aīa mea dn̄m. Et exultauit spūs me⁹: in deo salutari meo. Quia respexit humilitatez ancille sue: ecce em̄ ex hoc btām me dicent oēs gn̄ationes. Quia fecit mihi magna qui potēs est: ꝛ sanctum nomē ei⁹. Et mīa eius a pgenie in pgenies:timentib⁹ eū. Fecit potētiā in brachio suo: dispersit supbos mente cordis sui. Deposuit potētes de sede: et exaltauit humiles. Esurientes ipleuit bonis: ꝛ diuites dimisit ianes. Suscepit isrl' puerū suū:recordatus mīe sue. Sicut locut⁹ est ad patres nr̄os:abrahā ꝛ semini ei⁹ in secula. Mansit aūt maria cū illa q̄si mēsib⁹ trib⁹: et reuersa est in domū suā. Et ꝺi: Credo p totaz p.44 octa. Offr. Filie regum in honore tuo/astitit regia a dextris tuis in vestitu deaurato:circundata varietate

Omnipotens sempiterne Secreta deus/q̄ curā de oib⁹ in te cō fidētib⁹ semp habes: p̄sta q̄s:vt p oblationē quā tibi offerim⁹ visitationē specialē gl'ose ꝟginis marie /in nr̄is necessitatib⁹ sentiamus. Per do. Cōio. Beata viscera marie virginis:que portauerūt eterni patris filium. Eccle vox. Postcōio.

Omnipotens sempiterne deus / qui nos cōmemoratiōe visitationis sanctissime ꝟginis marie letificare digneris: p̄sta q̄s per hoc sacrificiū qd̄ sumpsim⁹: vt a tue visitatiōis gratia nullaten⁹ excidamus. Per dominum nostrum iesum christum filiū tuum Qui tecū vi. ꝛ reg. ¶ Processi et martiniani martyrū. Officiū.

Sap. 3.c.B. IUdicāt scti gen-
tes z dn̄ant po-
pulis: et regbit
Ps.32. dn̄s de⁹ illoꝝ in
per petuū. ꝑ. Ex-
ultate iusti in dn̄o:
rectos decet laudatio. Gl'ia. Oro.
DEus q̇ nos sctōꝝ marty-
rū tuoꝝ pcessi z martinia
ni gl'iosis ɔfessiōib⁹ circūdas et
ptegis: da nobis z eoꝝ imitatio-
ne pficere: z intcessiōe gaudere.
Ps.149 Per dn̄m. Gr. Exultabunt scti in
gloria: letabunt in cubilibus suis. ℣.
Cantate dn̄o canticū nouū: laus ei⁹
Sap. in eccl'a sctōꝝ. All'a. ℣. Judicabūt
1.c.B sancti nationes z dn̄abunt ppl'is: et
regnabit illoꝝ rex in eternū. Offr.
Ps.5. Gl'iabunt in te oēs q̇ diligūt nomen
tuū: qm̄ tu bn̄dices iusto: dn̄e vt scu-
to bone volūtatis tue coronasti nos
SUscipe dn̄e p̄ces z Sec.
munera que vt tuo sint di-
gna ɔspectui sanctoꝝ tuoꝝ pre-
cibus adiuuemur. P dominum.
Ps.123 Cōio. Anīa nr̄a sicut passer erepta
est: de laqueo venātiū. Postcom.
COrporis sacri z preciosi
sanguis repleti libamine
q̄s dn̄e deus nr̄: vt qđ pia deuo-
tiōe gerimus: certa redēptione
capiamus. P eundem. ¶ Octa.
apl'oꝝ petri z pauli. Officium.
Eccli. 24.c.E. SApiētiā sctōꝝ
narrēt ppl'i: z lau
des eoꝝ nunciet
ecclia: noīa autē
eoꝝ viuēt in scl'z
Ps.32. scl'i. ꝑ. Exultate iu
sti in dn̄o: rectos decet laudatio. Gl'a
DEus cuius dextera Oro.
beatū petrū ambulātē in
fluctib⁹ ne mergeretur erexit/et
coapostolum eius paulū tertio
naufragantē de pfundo pelagi
liberauit: exaudi nos ppicius z
ɔcede: vt amboꝝ meritis eternita
tis gloriā cōseq̄mur. Quiviuis.
Ep'la. Hi sūt viri mie. Querere fo.
vij Gr. Justorum aīe in manu dei Sap.
sunt et nō tanget illos tormētū ma- 1.c.A.
licie. ℣. Uisi sunt oculis insipiētiū mo
ri: illi autem sunt in pace. All'a. ℣.
Uos estis qui pmāsistis mecū in tē- Luce
tatiōib⁹ meis: ego aūt i medio vr̄m 22.ca.
sum sicut q̇ ministrat. Scd'm math. C.
IN illo tpe. Jussit iesus di- 14. c.
scipulos suos ascēdere in C.
naui culā: z p̄cedere eū trās fre-
tum: donec dimitteret turbas.
Et dimissa turba: ascēdit in mō-
tem solus orare. Uespere aūt fa-
cto: sol⁹ erat ibi. Nauicula autē
in medio mari iactabatur flucti-
bus. Erat enī eis ɔtrari⁹ vētus.
Quarta aūt vigilia noctis venit
ad eos: ambulans supra mare.
Et vidētes eū supra mare ābu-
lantē/turbati/sunt: dicētes q: fā
tasma est. Et pre timore clama-
uerunt. Statimq; locut⁹ est eis
iesus/dicens. Habete fiduciam:
ego sum, nolite timere. Rn̄dens
autē petrus dixit. Dn̄e si tu es:
iube me venire ad te sup aquas.
At ipse ait. Ueni. Et descēdens
petrus de nauicula: ambulabat
sup aquā/vt veniret ad iesuz. Ui
dēs vero vētū validum: timuit.
Et cuz cepisset mergi: clamauit
dicēs. Dn̄e: saluū me fac. Et ɔti-
nuo extēdēs iesus manū appre-
hendit eū: et ait illi. Modice fi-
dei: quare dubitasti? Et cū ascē-
disset in nauiculā: cessauit vētus
Qui autē in nauicula erant: ve-

nerūt ⁊ adorauerūt eum dicen-
tes. Vere: fili⁹ dei es. Offer. Ex-
p̄s.149 ultabunt scti in gloria / letabuntur
in cubilibus suis: exultatiōes dei in
faucibus eorum. Secreta.
Offerimus tibi dn̄e p̄ces ⁊
munera: que vt tuo sint di-
gna ꝯspectui: apl'oꝝ tuorū petri
et pauli p̄cib⁹ adiuuemur. Per
Sap. do. Cōio. Justorū aīe in manu dei
3.c.A. sunt: et nō tanget illos tormētū ma-
licie / visi sunt oculis insipiētiū mori:
illi autem sunt in pace. Postcōio.
Protege dn̄e populū tuū
⁊ apl'oꝝ tuoꝝ petri ⁊ pau
li patrocinio ꝯfidentē: perpetua
defensiōe ꝯserua. P do. ¶ In fes.
bti bonauēture epi ⁊ ꝯfes. ordis
minorū: qd̄ sēp dn̄ica.ij. iulij s'm
institutionem pap. sixti.iiij. cele-

brātur. Officiū.
Eccli. 15.c.C n medio eccl'ie
aperuit os ei⁹: ⁊
impleuit eū dn̄s
spū sapiētie ⁊ in-
tellectus: stolam
p̄s.91 glie induit eū. Ps. Bonū est cōfiteri
dn̄o: ⁊ psallere noī tuo altissime. Glia
Deus q̄ beatū bo- Oro.
nauēturā ꝯfessorē tuū at-
q̄ pōtificē vera i sūmis honori-
bus humilitate decorasti: te sup
pliciter dep̄camur: vt ei⁹ nobis
intercessiōe ꝯcedas prospera mū-
di despicere / ⁊ ad eterna premia
puenire. p. Ep'la. Testificor co-
rā deo et christo iesu. In cōi. fo-
Eccli. 44. lio.xj. Grad. Ecce sacerdos magn⁹
qui in dieb⁹ suis placuit deo. ℣. Nō
est inuentus similis illi: q̄ cōseruaret
Oro eccl'ie. legē excelsi. Alla. ℣. O p̄sul dignis-
sime / bonauētura doctor inclyte / au
di seruulos tuos tue laudi sedulos:

vt possideāt gaudia btōꝝ pēniter in
patria tecū. Euāge. Uos estis sal p̄s.88
tre. In cōi fol.xi. Offer. Ueritas
mea ⁊ mia mea cū ipo: ⁊ in noīe meo
exaltabit cornu eius. Secreta.
Intercessio q̄s dn̄e bti bo-
nauēture ꝯfessoris tui atq̄
pōtificis in tuo nos amore cōfir
met: qui vita / doctrina / ⁊ ordine
seraphicus meruit appellari. P.
Cōio. Fidelis seruus ⁊ prudēs quē Mat. 24.c. D.
ꝯstituit dn̄s sup familiā suā: vt det il
lis in tpe tritici mēsurā. Postcōio.
Ualeant ecclesiā tuā deus:
sacramēta que sumpsim⁹
et presta: vt intercedēte btō bona-
uētura ꝯfessore tuo atq̄ pōtifice:
sinistra in administrationib⁹ ca-
reat volūtate. Per dominum.
¶ Sanctorū martyrū septē fra-
trū et sanctarum rufine martyris
et secunde virginis. Introitus.

audate pueri p̄s.112
dn̄m: laudate no
men dn̄i: q̄ hita-
re facit sterilē in
domo matrē fi-
lioꝝ letantē. Ps. Eodē
Sit nomē dn̄i benedictū: ex hoc nūc
⁊ vsq̄ in sclm. Gloria pa. Oratio.
Presta q̄s ops deus: vt q̄
gloriosos martyres for-
tes in sua ꝯfessione cognouim⁹:
pios apud te in nr̄a intercessione
sentiam⁹. P do. Lec. libri sapie.
Ulierē fortē q̄s inueniet: puer. 31.c.b.
Procul ⁊ de vltimis fini-
bus preciū ei⁹. Cōfidit in ea cor
viri sui: ⁊ spoliis non indigebit.
Reddet ei bonū ⁊ nō malū: omni
bus dieb⁹ vite sue. Quesiuit la-
nā ⁊ linū: ⁊ operata est ꝯsilio ma
nuū suarum. Facta est quasi na-

uis istitoris: de lōge portās panē suū. Et de nocte surrexit/ deditq; pdā domesticis suis: et cibaria ancillis suis. Consideravit agrū et emit eū: de fructu manuum suarū plātavit vineā. Accinxit fortitudine lūbos suos: et roboravit brachiū suū. Gustavit et vidit qr bona ē negociatio ei9: nec extinguet in nocte lucerna ei9. Manū suā misit ad fortia: et digiti ei9 apphēderūt fusuz. Manū suā apuit inopi: et palmas suas extēdit ad pauperē. Nō timebit domui sue a frigorib9 nivis: omnes enim domestici ei9 vestiti sunt duplicib9. Stragulatam vestē fecit sibi: byssus et purpura indumētū ei9. Nobilis in portis vir ei9: qn sederit cū senatorib9 tre. Syndonē fecit et vēdidit: et cingulum tradidit chananeo. Fortitudo et decor idumētū ei9: et ridebit in die novissimo. Os suū apuit sapiētie: et lex clementie i ligua ei9. Cōsideravit semitas dom9 sue: et panē ociosa nō comedit. Surrexerūt filij ei9: et beatissimā pdicaverūt: vir eius et laudavit eā. Multe filie cōgregaverunt divitias: tu supgressa es universas. Fallax gra et vana pulchritudo: mulier timens deū ipsa laudabit. Date ei de fructu
Ps.123 manuū suarū: et laudēt eā in portis opa ei9. Gr. Aia nra sicut passer erepta est de laqueo venātiū. V. Laqueus cōtritus est: et nos liberati
Ps.112. sumus: adiutoriū nostrū in noie dñi: qui fecit celū et terrā. Alla. V. Laudate pueri dñm: laudate nomē dñi.
Eccle lius. Alla. V. Hec est vera fraternitas: q vicit mūdi crimina xpm secuta est inclyta tenēs regna celestia. S. mat.

In illo tpe. Loquente iesu 12.c.D
ad turbas/ ecce mat eius et fratres stabant foris/ querentes loqui ei. Dixit autē ei quidā. Ecce mat tua et fratres tui foris stāt querētes te. At ipse rñdens dicēti sibi: ait. Que est mr mea: et q sunt fratres mei? Et extendēs manū suā in discipulos suos dixit. Ecce mater mea et fratres mei. Quicūq; enim fecerit volūtatē pris mei q in celis est: ipse meus frater et soror et mater
est. Offr. Aia nostra sicut passer p.123.
erepta est de laqo venantiū: laqueus ptrit9 est: et nos liberati sum9. Sec.

Sacrificijs presentibus qs dñe intende placat9: et intercedētib9 sctis tuis/ devotiōi nre pficiant et saluti. Per. Cōio.
Quicūq; fecerit volūtatē pris mei q Mat.
in celis est: ipe meus frater et soror et 12.c.D
mr est: dicit dñs. Postcōio.

Quesum9 ops de9: vt illius salutaris capiam9 effectū: cui9 p hec mysteria pign9 accepimus. P do. Sctor martyrū naboris et felicis. Oratio.

Presta qs dñe: vt sicut nos sctōr martyr tuor naboris et felic; natalicia celebrāda nō deserūt: ita iugit suffragijs comitētur. P d.

Munera plebis tue Sec. dñe qs sctōrū martyrum tuor naboris et felic; fiāt grata suffragijs: et quor triūphis tuo noi offerunt: ipor digna pficiātur et meritis. P dñm. Postcōio

Natalicijs sanctor tuorū dñe: et sacramenti munere vegetati qs: vt bonis qbus p

tuā gratiā nunc fouemur ꝑfruamur eternis. Per dñm nostrū.

¶In festo diuisiōis aploꝝ oīa dicant de cōi pter orōnē. Orō.

DEus q̄ aploꝝ diuisionē hodierna die fieri tua ꝓordiasti ꝓuidētia/vt i vna fidei gratia gētiū dispersa vocaret̄ eccl'ia: da nobis p supplicationē ipoꝝ veniā nr̄oꝝ promereri peccatoꝝ: p quoꝝ verā ꝑdicationē ad tui nois ꝑuenim⁹ agnitionē. P d. Secre.

GLoriā dñe sctōꝝ apostolorū tuoꝝ ꝑpetuā venerātes q̄s: vt eā sacris mysterijs expiati digni⁹ celebrem⁹. p. Postcō.

PErceptis dñe sacramētis btis apl'is intuenietibus supplicit̄ deꝑcamur: vt que pro illoꝝ celebrata sunt veneranda diuisione: nobis ꝓficiant ad medelam. P dñm. ¶Sancte praxedis virginis Officium.

p̄.118.

LOquebar de testimonijs tuis i cōspectu regū ꝛ nō ꝯfundebar: ꝛ meditabar i mādatis tuis q̄ dile

Eodē xi nimis. ps. Bti imaculati in via: q̄ ambulāt in lege dñi. Glia pa. Orō.

p̄.44. Dilexisti iusticiā ꝛ odisti iniq̄tatē. v.

ꝛ ifra. Propt̄ea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie. Alla. v. Spē tua ꝛ pulchritudine tua: intēde ꝓspere ꝓcede ꝛ regna. Off. Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpt̄ea bn̄dixit te de⁹ ineternū ꝛ in se-

Mat. cul'ū scl'i. Cōio. Silē est regnū celo-

13.c.f rū hoi negociatori q̄rēti bonas margaritas: inuēta vna p̄ciosa margarita dedit oīa sua: et cōparauit eam.

¶Scte marie magdalene offm. p̄.118

ME expectauerunt pctōres vt pderēt me testimōia tua dñe intellexi: oīs cōsummatiōis vidi finem: latū mandatū tuū nimis.

ps. Beati imaculati in via: q̄ ambulāt in lege dñi. Gloria pa. Oratio. Eodē

BEate marie magdalene q̄s dñe suffragijs adiuuemur cui⁹ p̄cib⁹ exorat⁹ q̄triduanū fratrē viuū ab iferis resuscitasti. Qui viuis ꝛ regnas cū deo patre in vnitate spūs sancti de⁹. Per oīa scl'a scl'oꝝ. Amē. Epla.

Mulierē fortē q̄s inueniet. Req̄re in com. Gr. Dilexisti iusticiam p̄.44 ꝛ odisti iniq̄tatē. v. Propt̄ea vnxit te de⁹ de⁹ tuus oleo leticie. Alla. v. Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpt̄ea bn̄dixit te de⁹ in eternū. Scd'm luc. Eodē

7.c.c IN illo tpe. Rogabat iesū quidā pharise⁹: vt māducaret cū illo. Et igressus domū pharisei: discubuit. Et ecce mulier q̄ erat i ciuitate peccatrix vt cognouit q iesus accubuit i domo pharisei: attulit alabastrum vnguēti. Et stās retro secus pedes dñi: lachrymis cepit rigare pedes ei⁹ ꝛ capillis capit' sui tergebat. Et osculabat̄ pedes ei⁹ ꝛ vnguēto vngebat. Uidēs autē pharise⁹ q̄ vocauerat eū: ait intra se dicēs. Hic si esset ꝓpheta: sciret vtiq̄ q̄ et qualis est mulier q̄ tāgit eū: q peccatrix est. Et re-

spondēs iesus dixit ad illū. Sy=
mō: habeo tibi aliqd dicere. At
ille ait. Magister dic. Et rñdit
ei iesus. Duo debitores erāt cui
dā feneratori: vnus debebat de=
narios qngentos: et alius qnq=
ginta. Nō habētibus illis vnde
redderēt: donauit vtrisq3. Quis
ergo eum plus diligit? Respon=
dēs aūt symō dixit. Estimo quia
is cui plus donauit. At ille di=
xit ei. Recte iudicasti. Et cōuer=
sus ad mulierē: dixit symoni. Ui
des hāc mulierē? Intraui i do=
mū tuā: aquā pedib9 meis nō de
disti. Hec aūt lachrymis rigauit
pedes meos: 7 capillis suis ter=
sit. Osculū mihi non dedisti: hec
autē ex quo intraui non cessauit
osculari pedes meos. Oleo ca=
put meū nō vnxisti: hec autē vn=
guēto vnxit pedes meos. Pro=
pter qđ dico tibi. Remittunt ei
pctā multa: qm dilexit multum.
Cui aūt min9 dimittit: min9 dili=
git. Dixit aūt ad illam dñs. Re=
mittunt tibi pctā tua. Et cepert
q simul discūbebāt: dicere intra
se. Quis ē hic q etiā pctā dimit=
tit? Dixit aūt ad mulierē. Fides
tua te saluā fecit: vade in pace.
p.44 Offr. Filie regū in honore tuo: asti
tit regina a dextris tuis i vestitu de=
aurato: circūdata varietate. Sec.
Munera nr̄a q̄s dñe beate
marie magdalene glorio
sa merita tibi reddāt accepta cu
ius oblatiōis obsequiū vnigeni
tus fili9 tu9 clement suscepit im=
pēsum. Qui tecū vi. 7 reg. i vnit.
ps.118 eiusdē spūsscti de9. P. Coio. Fe=
ci iudiciū 7 iusticiā dñe: nō calūnient
me supbi ad oia mādata tua dirige=
bar: oēm viā iniquitatis odio habui.
Sumpto dñe vnico Postc.
ac salutari remedio: corpe
scilicet et pcioso sanguie tuo ab
oib9 malis q̄s sctē marie magda
lene patrociniis exuamur. Qui
viuis 7 regnas cū deo pr̄e i vni=
tate spūs sancti de9. Per oīa.
¶ Apollinaris epi 7 mar. Offi.

Sacerdotes dei Dañ.3
bñdicite dñz/ sci ca. D.
et hūiles corde
laudate deū. ps.
Bñdicite oia opa Eodē
dñi dño: laudate 7
superexaltate eū in scl'a. Gloria. Oro.
Deus fidelium remunera=
tor aiarū: qꝗ hunc diē in
beati apollinaris sacerdotis tui
martyrio cōsecrasti: tribue q̄s no
bis famulis tuis: vt cui9 venerā
dā celebram9 festiuitatē: pcibus
ei9 indulgētiā cōsequamur. Per
do. Gr. Inueni dauid seruū meum ps.88
oleo sctō meo vnxi eū: man9 eni mea
auxiliabit ei: 7 brachiū meū cōforta=
bit eum. V. Nichil pficiet inimicus in
eo: 7 filius iniquitatis nō nocebit ei.
Alla. V. Iurauit dñs et nō penite= p.109
bit eū: tu es sacerdos ieternū fm or=
dinē melchisedech. Scdm Lucā.
In illo tpe. Facta est cōtē= 22.ca.
tio int discipulos/ qs eorꝫ L.
videret eē maior. Dixit autē eis
iesus. Reges gētiū dominātur
eorū: 7 qui potestatē habent sup
eos bñfici vocant. Uos aūt nō
sic. Sed q maior est i vobis: fiat
sicut minor. Et q precessor est: si
cut ministrator. Nā qs maior ē/
qui recūbit: an q ministrat? Nō=
ne qui recūbit? Ego aūt in me=
dio vestrū sum: sicut q ministrat

Vos autē estis: qui permāsistis mecū in tētationibus meis. Et ego dispono vobis/ sicut disposuit michi pater meus regnum: vt edatis ꝛ bibatis super mēsam meā i regno meo. Et sedeatꝭ sup thronos iudicātes duodeci tri=
ps. 88 bus israel. Offer. Ueritas mea et mīa mea cum ipso: ꝛ in nomine meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Respice dn̄e ppici⁹ sup hec munera q̄ p bti sacerdotꝭ et martyris tui apollinaris commemoratiōe deferim⁹: ꝛ p nr̄is offensionib⁹ imolam⁹. Per do.
Mat. Coio. Dn̄e quinqꝫ talēta tradidisti
25.c.d mihi: ecce alia q̄nqꝫ superlucrat⁹ sum: euge serue fidelis: qꝛ in pauca fuisti fidelis: supra multa te cōstituā: intra in gaudium domini tui. Postcōio.

Tua sctā sumētes q̄s dn̄e/ vt bti apollinaris nos foueat ꝯtinuata p̄sidia: qꝛ nō desinis ppici⁹ itueri: quos talib⁹ auxilijs cōcesseris adiuuari. P do.

¶ De sancto iacobo apl'o. Oro.

Esto dn̄e plebi tue sctificator et custos: vt beati apl'i tui iacobi/ munita p̄sidijs: ꝛ ꝯuersatiōe tibi placeat ꝛ secura mēte deseruiat. Per d. Epl'a. Bndict⁹ de⁹ ꝛ pr̄ dn̄i nr̄i iesu xp̄i. ꝛc. Require i cōi l vig. plurimoꝝ apo. Scd'm matheū.

In il. t. Accessit ad ie=
20.ca. C. sum mater filioꝝ zebedei cū filijs suis adorās ꝛ petens aliqd ab eo. Qui dixit ei. Quid vis? Ait illi. Dic vt sedeant hi duo filij mei: vn⁹ ad dexterā tuā/ ꝛ vn⁹ ad sinistrā tuaꝫ in regno tuo. Rn̄dens aūt iesus dixit. Nescitis q̄d petatis. Potestis bibere calicē queꝫ ego bibitur⁹ sū? Dicūt ei. Possumus. Ait illis. Calicē q̄dē meuꝫ bibetis: sedere autē ad dexteraꝫ meā ꝛ sinistrā/ nō ē meū dare vobis. Sꝫ q̄b⁹ paratū ē a pr̄e meo.

Oblatiōes ppl'i tui Secr. dn̄e q̄s bti apl'i tui iacobi passio btā conciliet: ꝛ q̄ nr̄is non apta sunt meritꝭ: fiāt tibi placita eius depcatōe. P do. Postcōio.

Beati apl'i tui iacobi i cui⁹ hodie festiuitate corpe et sanguie filij tui nos refecisti q̄s dn̄e intercessione nos adiuua: p cui⁹ festiuitate percepimus tua sancta letantes. Per dominum.

¶ De sancta anna. Introitus.

Gaudeamus oēs i dn̄o: diē festū celebrantes sub honore sctē anne matrꝭ marie virginis de cui⁹ honore gaudēt an- Eccle vox.
geli/ ꝛ collaudāt filiū dei. ps. Eructauit cor meum xbū bonū: dico ego opa mea regi. Oro. p.44

Deus q̄ beatē āne tātaꝫ grām donare dignatus es/ vt beatissimā mariā matrē tuā i suo glorioso vtero porta=

re mereret: da nobis p intercessio-
nē matris ⁊ filie/ tue ꝓpiciatōis
abūdantiā: vt quarū memoriam
pio amore ꝯplectimur: eaꝝ pre-
cib⁹ ad celestē hierl'm peruenire
mereamur. Qui vi. ⁊ reg. cū deo
p̄re i vni. Lectio libri sapientie.
Mulierē fortē q̄s inueniet. Re-
quire in fe. sctōꝝ mꝛ. septē fra-
trū. Et sctāruz rufine et secunde
v̄ginū ⁊ mꝛ. de mēse Julij. Gr.
p.44 Propt' v̄itatē ⁊ mā̄suetudinē ⁊ iusti-
ciā: ⁊ deducet te mirabilit' dext'a tua.
℣. Audi filia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuā:
q2 ꝯcupiuit rex speciē tuā. Alla. ℣.
Eccl'a Salue mr̄ anna ex te ꝓcessit v̄go ma-
ria: q̄ celo suscepit, plē: ⁊ mūdo genuit
saluatorē. Euāgeliū s'm mattheū.
Liber gn̄atiōis iesu xp̄i. Req̄re
in natiuitate bt̄e marie. Offert.
p.44 Filie regū i honore tuo: astitit regi-
na a dextris tuis in vestitu deaura-
to circundata varietate. Secreta.

SUper hanc oblationē q̄s
oꝑs de⁹ pat'/ que in mēo-
ria sctissime anne matris btīssi-
me genitricis vnigeniti filij tui
dn̄i nr̄i cōsecrat': ⁊ tuā effūde bn̄-
dictionē: ⁊ p eā nob tribue cor-
diū purificationē. P eūd. Cōio.
p.44 Diffusa est gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea
bn̄dixit te de⁹ in eternū. Postcōio.

SUmpta sacramēta q̄s do-
mine: intercedēte btīssima
anna matre gl'iose genitricis vni-
geniti tui dn̄i nr̄i/ nos et ab ho-
stiū defendāt formidine: et eterne
mortis amaritudine. Per eūdē.

¶ In sctōrū martyrū nazarij et
celsi victoris ⁊ innocētij. Orō.

SAnctorū martyrū tuorum
nos dn̄e nazarij ⁊ celsi/ vi-
ctoris ⁊ innocētij cōfessio beata
cōmuniat: ⁊ fragilitatis nr̄e subsi-
diū dignāter exoret. P d. Secr.

COncede nobis oꝑs de⁹:
vt his munerib⁹ q̄ p sctō-
rū martyrū tuoꝝ nazarij ⁊ celsi/
victoris et innocētij honore de-
ferim⁹ ⁊ te placem⁹ exhibitis: et
nos viuificemur acceptis. P do.

SAnctoꝝ martyꝝ Postcō.
nazarij ⁊ celsi/ victoris ⁊ i-
nocētij dn̄e intercessiōe placatus
presta q̄s: vt qd̄ tpali celebram⁹
actiōe: ꝑpetua saluatione capia-
mus. P d. ¶ In sctoꝝ mꝛ. felicis
simplicij faustini ⁊ beatricis. Orō.

PResta q̄s dn̄e/ vt sicut po-
pul⁹ xp̄ian⁹ martyꝝ tuoꝝ
felicis/ simplicij/ faustini/ ⁊ bea-
tricis tpali solēnitate cōgaudet:
ita pfruat' eterna: ⁊ qd̄ votis cele-
brat ꝯp̄hēdat effectu. P d. Sec.

HOstias tibi dn̄e p sctōrū
martyrū tuorū felicis sim-
plicij/ faustini ⁊ beatricis ꝯmēo-
ratiōe deferim⁹ supplicit' depcā-
tes: ⁊ vt idulgētiā nobis pariter
ꝯferāt ⁊ salutē. P d. Postcōio.

PResta q̄s oꝑs de⁹: vt scō-
rū martyrū tuorū felicis/
simplicij/ faustini/ ⁊ beatricis ce-
lestib⁹ mysterijs celebrata solē-
nitas: indulgētiam nobis tue ꝓ-
piciationis acquirat. Per dn̄m.

¶ In sancte marthe v̄gi. Orō.

OMnis clementissi
me de⁹ cui⁹ fili⁹ in
ed' beate marthe
hospitari dignat⁹
est: da q̄s: vt eius
meritis que illum
placide suscepit: in ede polorum
misericorditer hospitari valea-
mus. Per eundem. Secreta.

Deus q̄ beatā marthā ho-
spitē tuā ꝟginitatis do-
no ꝛ pie hospitalitatꝫ grā deco-
rasti: ꝯcede vt eius meritis ꝛ in-
tercessione celestē hospitalitatē
ꝯseq̄ mereamur. Qui vi. Postc.
Beate marthe xp̄i ꝛ aploꝝ
hospite dn̄e p̄cib⁹ adiuue
mur: vt q̄ xp̄o meruit ministrare
in terris: eius precamur inter-
uētu eidē ministremus in celis.
Qui tecū. ¶ In sanctorū marty
rum abdon ꝛ sennē. Introitus.

ps.78 Intret i cōspectu
tuo dn̄e gemit⁹
cōpeditorū: red-
de vicinis nostrꝫ
septuplū in sinu
eoꝝ: vindica san
guinē sanctoꝝ tuoꝝ q̄ effus⁹ est.
Eodē p̄s. Deus venerūt gētes in hereditatem
tuā: polluerūt tēplū sc̄m̄ tuū: posuerūt
hirl'm i pomoꝝ custodiā. Gloria. Or.
Deus q̄ sanctis tuis abdō
et sennē ad hāc gloriā ve-
niēdi copiosum mun⁹ grē cōtu-
listi: da famulis tuis suoꝝ veniā
peccatoꝝ: vt sctōꝝ tuoꝝ interce
dētib⁹ meritis/ab oībus merea
mur aduersitatib⁹ liberari. p d.
Exo. Gr. Glīosus de⁹ in sctis suis: mira-
15.c.A bilis in maiestate faciēs ꝓdigia. ℣.
p̄.117. Dextera tua dn̄e glificata est in ꝟtu-
te: dextera man⁹ tue ꝯfregit inimicos
Sap. Alla. ℣. Justorū aīe i manu dei sūt:
3.c.A. et nō tāget illos tormētum malicie.
p̄.67. Offer. Mirabilis deus in sctis suis
deus israel ip̄e dabit ꝟtutē ꝛ fortitu
dinē plebi sue bn̄dict⁹ de⁹. Secre.
Hec hostia q̄s dn̄e quā in
sanctorū tuorū natalicijs
recensentes offerim⁹: et vincula
nostre prauitatꝫ absoluat: et tue
nobꝫ mie dona ꝯciliet. p d. Cō.
Posuerūt mortalia suoꝝ tuoꝝ dn̄e: ps.78
escas volatilib⁹ celi carnes scōꝝ tuo-
rū bestijs tre: sm̄ magnitudinē bra-
chij tui posside filios mortificatoꝝ.
Per hui⁹ dn̄e Postcōio.
operationē mysterij ꝛ vicia
nr̄a purgenť: ꝛ intercedētib⁹ san
ctis tuis abdon et sennen/ iusta
desideria cōpleanť. Per dn̄m.
¶ In scti petri ad vincula. Int.

Nunc scio vere: q꞉ Actu.
misit dn̄s āgeluꝫ 12.c.b
suū: ꝛ eripuit me
de māu herodꝫ: ꝛ
de oī expectaiōe
plebis iudeorū.
ps. Et petrus ad se reuersus: dixit. Eodē
Gloria patri. Oratio.
Deus q̄ btm̄ petrū apl'm a
vinculis absolutū illesum abire
fecisti: nr̄oꝝ q̄s absolue vincula
pctōꝝ: et oia mala a nobis ꝓpi-
ciat⁹ exclude. P do. ¶ Deinde fit
cōmemoratio de sctō paulo. Oro.
Deus q̄ multitudinē gen-
tiū bti pauli apl'i p̄dicati-
one docuisti: da nobis q̄s/ vt cu
ius cōmemorationē colimus: eius
apud te patrocinia sentiamus.
Per do. Ep'la. Misit herodes
rex manus. Require supra i festo
apostolorū petri ꝛ pauli. Grad.
Cōstitues eos principes sup oēm ter p̄.44
rā: memores erūt nois tui dn̄e. ℣. Pro
patrib⁹ tuis nati sūt tibi filij: ꝓptea
ppl'i cōfitebūtur tibi. Alla. ℣. Sol Oro
ue iubente deo terrarum petre cate- eccle.
nas: qui facis vt pateant celestia re-
gna beatis. Euangelium Venit
iesus i partes cesaree philippi.
Require vbi epistolam. Offer.
Cōstitues eos principes super omnē p̄.44

terrã: memores erũt nominis tui in omi progenie ꝛ gñatiõe. Secreta.

OBlatũ tibi dñe sacrificiũ: intercedente beato petro apostolo tuo: viuificet nos semper et muniat. Per dominum.

¶ De sancto paulo. Secreta.

ECclesie tue q̃s dñe p̃ces ꝛ hostias aplica cõmendet oratio: vt qđ p illoꝝ gloria celebram⁹ nobis psit ad veniã. P d.

Mat. 16.c. Cõio. Tu es petrus: et sup hãc petrã edificabo ecclesiã meã. Postc.

COrporis sacri et preciosi sanguis repleti libamine q̃s dñe deus nr̃: vt quod pia deuotiõe gerimus: certa redẽptione capiamus. Per dominum.

¶ De sancto paulo. Postcõio.

PErceptis dñe sacramentis/btis aplis interuenĩetibus depcamur: vt que pro illoꝝ celebrata sunt glia: nobis proficiant ad medelã. Per do. ¶ In dedicatiõe portiũcule fit commune officiũ de dedicatiõe templi.

¶ In sctõꝝ machabeoꝝ. Orõ.

FRatna nos dñe martyꝝ tuorum corona letificet: q̃ et fidei nostre pbeat incremẽtaꝝ vtutũ: ꝛ multiplici nos suffragio ꝯsolet. P do.

ITerata mysteria Secre. dñe p sctõꝝ martyꝝ tuoꝝ ꝯmemoratiõe deuota mẽte tractem⁹: qbus p̃sidiũ nob; crescat et gaudiũ. Per do. Postcõio.

PResta q̃s ops de⁹: vt q̃rũ mẽorã sacramẽti participatione recolim⁹: fidẽ q̃q; profitendo sectemur. Per do. ¶ In sancti stephani pape ꝛ mr. Int. ps. 131

SAcerdotes eius induãt salutari: ꝛ scti ei⁹ exultatõe exultabũt. ꝟ. Memẽto dñe dauid: et oĩs mãsuetudinis eius. Gloria patri. Oratio. Eodẽ

DEus q̃ nos beati stephani martyris tui atq; pontificis: annua solennitate letificas/concede ppicius: vt cuius natalicia colim⁹: de eiusdẽ etiã ptectione gaudeamus. Per do. Gr. Ecce sacerdos magnus q̃ in dieb⁹ suis placuit deo. ꝟ. Nõ est inuẽt⁹ silis illi: q̃ ꝯseruaret legẽ excelsi. Alla. ꝟ. Tu es sacerdos in etnũ scđz ordinẽ melchisedech. Offer. Inueni dauid seruũ meũ: oleo sctõ meo vnxi eũ: man⁹ eñi mea auxiliabitur ei: et brachium meum confortabit eum. Secreta. Eccli. 44.c. p. 109 ps. 88

MUnera tibi dñe dicata sãctifica: ꝛ intercedẽte beato stephão martyre tuo atq; põtifice: per eadẽ nos placat⁹ intẽde. P do. Cõio. Dñe quinq; talẽta tradidisti mihi: ecce alia quinq; sup lucrat⁹ sũ: euge serue fidelis: q; i pauca fuisti fidelis: supra multa te cõstituã intra i gaudiũ dñi tui. Postcõ. Mat. 25.c.d

HEc nos cõio dñe purget a crimine: et intercedente beato stephano martyre tuo atq; pontifice: celestis remedij faciat esse cõsortes. Per dominũ.

¶ In inuentiõe sctí stephani pthomartyris ad missam oĩa dicunt de natali eius. ¶ In festo sancte marie de niue missa dicitur sicut missa votiua nostre domine: que cantat a penthecoste vsq; ad aduẽtũ dñi. Excepto q;

in ista dicitur Credo. ¶ In sancti dñici confessoris. Oratio.

Deus q̄ ecclesiam tuā btī dñici ɔfessoris tui illuminare dignat⁹ es meritis ⁊ doctrinis ɔcede/ vt ei⁹ intercessiōe tpalib⁹ nō destituat auxiliis: ⁊ spūalib⁹ semp̄ pficiat incremētis. P̄ do. Secre.

Munera tibi domine dicata sctifica: vt meritis beati dñici ɔfessoris tui/ nobis pficiant ad medelā. P̄ do. Postcō.

Concede q̄s ops̄ deus: vt qui peccatorū nroꝝ pondere premimur: beati dñici confessoris tui patrocinio subleuemur. Per dominū. ¶ In sctorum martyrū sixti pape ⁊ felicissimi et agapiti. Introit⁹.

p̄s. 36. Salus autē iustorū a dño: ⁊ protector eoꝝ est in tēpore tribulatōis.
Eodē p̄s. Noli emulari i malignātibus: neq̨ zelaueris facientes iniquitatem. Gloria patri et filio. Oratio.

Deus qui nos ɔcedis sanctorū martyrū tuoꝝ sixti felicissimi: ⁊ agapiti natalicia colere: da nobis in eterna beatitudine de eorum societate gaude-
p̄s. 33. re. Per do. Gr. Clamauerūt iusti et dn̄s exaudiuit eos: et ex omnibus tribulationib⁹ eoꝝ liberauit eos. ℣. Iuxta est dn̄s his qui tribulato sunt corde: ⁊ hūiles spū saluabunt. Al-
Laus lelurya. ℣. Tradiderūt corpa sua p-
mart. pter deū ad supplicia: ideo coronant
p̄s. et accipiūt palmā. Off. Exultabūt
149. sctī in glīa letabunt in cubilib⁹ suis: exultatiōes dei i faucib⁹ eoꝝ. Sec.

Munera tibi dn̄e nr̄e deuotionis offerimus: que et pro tuoꝝ tibi grata sint honore iustorū: et nobis salutaria te miserāte reddant. P̄ d. Cōio. Gaudete iusti in domino alleluya: rectos decet collaudatio alla. Postcōio. p̄s. 32

Presta nobis dn̄e q̄s interuenientib⁹ sanctis tuis sixto/ felicissimo/ ⁊ agapito vt que ore cōtingimus/ pura mente capiam⁹. Per do. ¶ In festo trāsfigurationis domini nostri iesu christi. Ad missam. Introitus.

Viderūt igressus tuos de⁹: ingressus dei mei/ regis mei qui est i sctō. p̄. 67. p̄s. Illuxerūt choruscatiōes tue orbi terre: commota est ⁊ ɔtremuit terra. p̄. 76. Gloria. Gloria in excel. Oratio.

Deus qui fidei sacramēta in vnigeniti tui gloriosa transfiguratione patrū testimonio roborasti/ ⁊ adoptionē filiorum perfecta voce delapsa in nube lucida mirabilit presignasti: ɔcede ppici⁹: vt ipsi⁹ regis glorie nos coheredes efficias: et eiusdem glorie tribuas esse consortes. Per eundē dominū. Lectio epistole beati petri apostoli.

Charissimi. Nō indoctas fabulas secuti notā faci- 2. pet. 1. c. D.
mus vob' dn̄i nr̄i iesu christi virtutē ⁊ prescientiā: sed speculatores facti illius magnitudinis. Accipiēs eñ a deo patre honorē ⁊ gloriā voce ad eum delapsa huiuscemodi a magnifica glīa: hic est fili⁹ me⁹ dilect⁹/ i quo michi complacui/ ipsum audite. Et

hanc vocem nos audiuimus de
celo allatã: cũ essemus cũ ipso in
monte sancto. Et habem⁹ firmi-
orẽ propheticũ sermonẽ/ cui be-
nefacitis attẽdẽtes/ quasi lucer-
ne lucenti i caliginoso loco: do-
nec dies illucescat ⁊ lucifer oria-
tur in cordibus vestris. Et hoc
primũ intelligentes: q oĩs pro-
phetia scripture ꝓpria interp̃ta-
tione non fit. Non enĩ voluntate
humana allata est aliquando p-
phetia: sed spiritu sancto inspira
ti/ locuti sunt sancti dei homines.
Ps. 95 Gr. Cantate dño et bñdicite nomi-
ni eius: annũciate de die in diem sa-
lutare ei⁹. ℣. Annũciate inter gẽtes
gl'iam eius: in oĩb⁹ populis mirabi-
Sap. 7.c.D lia eius. All'a. ℣. Candor est lucis
eterne speculũ sine macula/ ⁊ imago
17.c.a bonitatis illi⁹. Scd̃m matheum.

In illo tpe. Assumpsit iesus petrũ et iacobũ/ ⁊ iohãnem fratrẽ ei⁹: ⁊ duxit illos i mõtẽ excelsum seorsũ: ⁊ trãsfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies ei⁹
sicut sol/ vestimenta autem eius
facta sunt alba sicut nix. Et ecce
apparuerunt illis moyses ⁊ he-
lyas cum eo loquentes. Respõ-
dẽs autẽ petrus dixit ad iesum.
Dñe: bonum est nos hic esse. Si
vis faciam⁹ hic tria tabernacu-
la: tibi vnum/ moysi vnũ/ ⁊ helye
vnũ. Adhuc eo loq̃nte: ecce nu-
bes lucida obumbrauit eos. Et
ecce vox de celo dicens. Hic est
filius me⁹ dilect⁹: in quo michi
bene complacui: ipm audite. Et
audiẽtes discipuli ceciderũt in fa
ciẽ suã/ ⁊ timuerũt valde. Et ac-
cessit iesus: et tetigit eos. Dixit-
q3 eis. Surgite: nolite timere. Le-
uãtes autẽ oculos suos/ neminẽ
viderunt: nisi solũ iesum. Et de-
scẽdẽtib⁹ illis de monte: p̃cepit
eis iesus/ dicẽs. Nemini dixeri-
tis visionem: donec fili⁹ hoĩs a
mortuis resurgat. Et dr̃ Credo
Offr. Gloria ⁊ diuitie in domo ei⁹: Ps. 111
et iusticia ei⁹ manet in scl'm scl'i all'a.

Oblata q̃s dñe Secreta.
munera gloriosa vnigeni-
ti tui transfiguratiõe sanctifica:
nosq3 a peccatorũ nostrorũ ma-
culis splẽdorib⁹ ipi⁹ illustratio-
ne emũda. Per eundẽ dominũ.
Prefatio. Qr p incarnati verbi.
Cõio. Uiderunt oẽs fines terre: sa- Ps. 97.
lutare dei nostri all'a. Postcõio.

Presta q̃s oĩps deus: vt sa-
cro scẽã trãsfigurationis
mysteria q̃ solẽni celebram⁹ offi-
cio: purificate mẽtis intelligen-
tia cõsequamur. P eundẽ. ¶ In
scti donati epi ⁊ mar. Introitus

Acerdotes dei Dan.
bñdicite dñz scti 3.c.F.
⁊ humiles corde
laudate deũ. Ps.
Bñdicite oĩa opa Eodẽ
dñi dño: laudate et
superexaltate eũ i scl'a. Gl'a. Or.

Deus tuorũ gl'ia sacerdotũ
p̃sta q̃s vt sci martyris tui ⁊ epi do
nati/ cui⁹ festa gerim⁹: sentiam⁹
auxiliũ. P d. Gr. Os iusti medita Ps. 36.
bit sapiẽtiã: et lĩgua ei⁹ loq̃t iudiciũ.
℣. Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹: ⁊ nõ sup-
plãtabũt gress⁹ ei⁹. All'a. ℣. Iustus Eodẽ
nõ cõturbabit q: dñs firmat manũ ei⁹
Offr. Inueni dd seruũ meũ oleo sctõ Ps. 88

meo vnxi eū: man⁹ eñ mea auxiliabit ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. Sec.

Presta q̄s dñe vt scti martyris tui ꝛ epī donati intercessiōe: quē ad laudē nois tui dicatis mūerib⁹ honoram⁹ pie nobis fruct⁹ deuotionis accrescat.

Mat. 24.c. D. P. Cōīo. Fidelis seruus ꝛ prudens quē ꝯstituit dñs sup familiam suā vt det illis i tpe tritici mēsurā. Postc.

Omnipotens ꝛ misericors deus: qui nos sacramētorum tuoꝝ ꝛ participes efficis ꝛ ministros: presta q̄sumus vt intercedēte beato donato martyre tuo atq; pōtifice: eiusdē proficiamus et fidei consortio et digno seruitio. Per dominum.

¶ In sanctoꝝ martyꝝ ciriaci ꝛ largi et smaragdi. Introitus.

ps. 33. Timete dñz oēs sancti eius: quoniā nihil deest timētib⁹ eū: diuites eguert ꝛ esurierūt: inq̄rētes autē dominū nō deficient omni

Eodē bono. ps. Benedicam dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus qui nos annua beatorum martyꝝ tuorum ciriaci: largi ꝛ smaragdi solennitate letificas: concede propici⁹/ vt quorū natalicia colimus/ virtutē quoq; passionis imitemur.

ps. 33. Per dominū. Grad. Timete dominū oēs sancti eius: q̄m nihil deest timentibus eum. ℣. Inquirētes aūt dominum non deficient omni bono.

Sap. 3.c.A. Alleluya. ℣. Fulgebunt iusti et tanq̄ scintile in arundineto discurrent in eternum. Scdm Marcū.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Euntes in mūdū vniuersū p̄dicate euāgeliū oī creature. Qui crediderit/ ꝛ baptizat⁹ fuerit: salu⁹ erit. Qui vero non crediderit: condēnabit. Signa aūt eos qui crediderint: hec sequētur. In noie meo demonia eijcient: linguis loquent nouis: serpētes tollēt. Et si mortiferuz q̄d biberit: nō eis nocebit. Sup egros man⁹ iponēt: ꝛ bñ habebūt. Offr. Letamini in dño ꝛ exultate iusti: ꝛ gloriami oēs recti corde. 16.c.D ps. 31.

Accepta sit i ꝯspectu tuo dñe nr̄a deuotio: et eoꝝ nobis fiat supplicatione salutaris: pro quoꝝ solennitate defertur. Per dñz. Cōīo. Signa eos q̄ in me credunt hec sequent: demonia eijciēt: sup egros man⁹ imponent ꝛ bene habebunt. Postcōīo. Sec. Mar. 16.c.D

Refecti participatiōe muneris sacri q̄s dñe de⁹ noster: vt quorum exequimur cultum: sentiamus effectum. Per dominū. ¶ In vigilia sancti laurentij martyris. Introitus. ps. 111

Dispersit dedit pauperibus iustitia ei⁹ manet in seculuz seculi: cornu ei⁹ exaltabitur in gloria. ps. Beatus vir qui timet dominū in mandatis eius volet nimis. ℣. Gloria patri. Oratio. Eodē

Adesto dñe supplicatiōi-

bus nostris: ⁊ intercessione bea-
ti laurentij martyris tui perpe-
tuam nobis misericordiā beni-
gnus impende. Per dominum.
Eccli. li.c.a. Lectio libri sapientie.
Confitebor tibi dñe rex:
et collaudabo te deū saluatorez
meum. Confitebor nomini tuo
qm̄ adiutor et protector factus
es mihi: ⁊ liberasti corpus meū
a perditione. A laqueo lingue
inique/⁊ a labijs operantiū mē-
daciū: ⁊ in cōspectu persequētiū
fact9 es mihi adiutor. Et libera-
sti me scdm multitudinē mie no-
minis tui a rugientib9 prepara-
tis ad escam de manibus querē-
tiū aiam meā / et de multis tribu-
lationib9 q̄ circundederunt me
A pressura flāme q̄ circundedit
me: ⁊ i medio ignis nō sū estua-
tus. De altitudine ventris infe-
ri: et a lingua coinquinata / et a
verbo mēdacij. A rege iniquo:
et a lingua iniusta liberasti me.
Laudabit vsqꝫ ad mortē anima
mea dñm: qm̄ eruis sustinentes
te. Et liberas eos de manu an-
P. iii. gustie: dñe deus noster. Grad.
Dispersit dedit pauperibus: iustitia
eius manet in seculū seculi. V. Potēs
in terra erit semē eius: generatio re-
16.c.d ctorū bñdicetur. Scdm Math.
In illo tpe. Dixit iesus di-
scipulis suis. Si quis vult
venire post me: abneget semet-
ipsum et tollat crucem suā: et se-
quat me. Qui eñ voluerit ani-
mā suam saluam facere: perdet
eam. Qui autē perdiderit aiam
suam propter me: inueniet eam.
Quid eñ prodest homini si vni-
uersum mundū lucretur: anime
vero sue detrimētū patiat? Aut
quā dabit homo cōmutationem
pro anima sua? Filius eñ homi-
nis venturus est in gloria patris
sui cum angelis suis: ⁊ tunc red-
det vnicuiqꝫ ſm opa sua. Amen
dico vobis sunt quidā de hic stā
tibus/qui nō gustabūt mortem:
donec videant filium hominis
venientē in regno suo. Offerto.
Oratio mea munda est: et ideo peto Eccle
vt detur locus voci mee in celo: quia vox.
ibi est iudex meus et conscius meus
in excelsis: ascēdat ad dominum de-
precatio mea. Secreta.
Hostias domine quas ti-
bi offerimus propicius respice:
et intercedente beato laurentio
martyre tuo vincula peccatorū
nostrorū absolue. Per dominū.
Communio. Qui vult venire post me Mat.
abneget semetipm: et tollat crucem 16.c.c
suam et sequatur me. Postcolo.
Da quesumus dñe deus
noster: vt sicut beati lau-
rentij martyris tui cōmemora-
tione tēporali gratulemur offi-
cio: ita perpetuo letemur aspe-
ctu. Per dñm. In festo sancti
laurentij martyris. Introitus.

Confessio Ps. 95
⁊ pulchri-
tudo i cō-
spectu ei9
sanctitas
et magni-
ficentia in
sanctifica-
tione ei9. Eodē
ps. Cantate domino canticum no-
uum: cantate domino omnis terra.
V. Gloria patri ⁊ filio ⁊ spiritui sctō.
Sicut erat in principio. Oratio.

Da nob꜄ q̄s oṗs deus: vitioꝝ nostroꝝ flammas extinguere: qui btō laurētio tribuisti tormētoꝝ suorū incendia superare. Ꝑ dñz.

Epistola ad Corinthios.

2.cor. 9.c.b. Fratres. Qui parce seminat: parce et metet: et qui seminat in bñdictiōib⁹: de bñdictionib⁹ et metet. Unusq̄sq̄ ꝓut destinauit in corde suo: nō ex tristitia aut ex necessitate. Hilarem em̄ datorē diligit deus. Potēs est autē deus oēm grām abundare facere in vobis: vt in oībus semꝑ oēm sufficientiā habētes / abundetis in omne opus bonū: sicut scriptū est. Dispersit dedit pauperibus: iustitia ei⁹ manet ī seculū seculi. Qui autē administrat semen seminātí: et panē ad mādu cādū ꝑstabit. Et multiplicabit semen vestrum: et augebit incremēta frugū iustitie vestre.

ps.16. Gr. Probasti dñe cor meū z visitasti nocte. ℣ Igne me examinasti: z nō est inuenta in me iniquitas. Alla.

Eccle vox. ℣ Leuita laurētius bonū opus operatus est: qui per signū crucis cecos illuminauit. Scdm Johannem.

12.c.d. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Amen amen dico vobis: nisi granū frumenti cadēs in terrā mortuū fuerit / ipsum solū manet. Si aūt mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aiam suā perdet eā. Et qui odit aiam suā in hoc mūdo: in vitam etnā custodit eā. Si q̄s michi ministrat / me sequať: z vbi sū ego / illic z minister me⁹ erit. Si q̄s mihi ministrauerit / honorificabit eū pr̄ me⁹: qui est in celis. Nō d: Credo / nisi cadat in dñica. Offr. Cōfessio z pulchritudo in ꝯspectu ei⁹: scitas z magnificētia in sanctificatione eius. Secreta. p. 96

Accipe dñe q̄s mūera dignanter oblata: et beati laurētij suffragātib⁹ meritis / ad salutis nr̄e auxiliū ꝓuenire concede. Ꝑ do. Cōio. Qui mihi ministrat / me sequatur: z vbi ego sū / illic et minister meus erit. Postcōio. iohā. 12.c.d

Sacro munere satiati supplices te dñe dep̄camur: vt qđ debite seruitutis celebramus officio: intercedēte btō laurētio martyre tuo / saluationis tue sentiam⁹ augmētū. Per. In infra octa. sci laurentij fiat idē officiū qđ in die: nisi festū occurrat et tūc fit de eo ꝯme. In sctoꝝ marty. tyburtij z susanne. Oro.

Beatorum martyrum tyburtij z susanne nos dñe foueāt ꝯtinuata p̄sidia: q nō desinis ꝓpici⁹ intueri: quos talib⁹ auxilijs concesseris adiuuari. Per dñm. Secreta.

Adesto dñe p̄cib⁹ populi tui / adesto muneribus vt que sacris sūt oblata mysterijs: tuorum tibi placeāt intercessione sanctoꝝ. Per dñm. Postcōio.

Sumpsim⁹ dñe pign⁹ redēptiōis eterne: sit nobis q̄s interueniētib⁹ sanctis martyribus tuis: vite presentis auxiliū: pariter et future. Ꝑ dñm. In sancte clare virginis. Oratio.

FAmulos tuos q̃s domine beate virginis tue clare votiua natalicia recẽsentes: celestiũ gaudiorũ sua facias interuẽtiõe participes: et tui vnigeniti coheredes. Qui tecũ viuit et regnat in vnitate spiritus sancti de⁹. Per.
Eccl'a Alleluya. ℣. O clara clarẽs vespere/preclaris clara meritis: liga perfecto federe/nos in amore christi: da membra fore capitis/ꝛ sensib⁹ ꝛ mo tibus iesu quẽ dilexisti. Secreta.
OBlata tibi domine quesumus dona sanctifica: q̃ maiestati tue accepta faciat beate virginis tue clare intercessio veneranda. Per dñm. Postcõio.
PRotegant q̃s dñe plebẽ tuã gloriose virginis tue clare cõtinuata p̃sidia: ꝛ sumpta pro illius gloria corporis tui sacri ꝛ p̃ciosi sanguinis sacramenta. Qui viuis et regnas deus.
¶ In sanctorũ martyrũ ypoliti ꝛ cassiani ꝛ sociorũ ei⁹. Introit⁹
p̃.67. IUsti epulentur ꝛ exultent in conspectu dei et delectentur in leticia. ps. Exurgat
Eodẽ deus et dissipẽtur inimici eius: et fugiant qui oderunt eum a facie eius. Gloria. Oratio.
DA quesum⁹ omnipotens deus: vt beatorum martyrum tuorum ypoliti et cassiani venerãda solennitas: ꝛ deuotionem nobis augeat ꝛ salutẽ. Per
Sap̃. 3.c.A. dominum. Grad. Justorũ anime in manu dei sunt: et non tanget illos tormẽtũ malicie. ℣. Uisi sunt oculis insipiẽtiũ mori: illi aũt sunt in pace.
Alla. ℣. Justi epulent̃ ꝛ exultẽt in cõspectu dei: ꝛ delectẽt̃ i leticia. Offr. p̃.67.
Aia nr̃a sicut passer erepta est de laqueo venantium: laqueus contritus est: et nos liberati sumus. Secreta p̃.123.
REspice domine munera populi tui sanctorũ festiuitate votiua: et tue testificatio veritatis nobis proficiat ad salutẽ. P dñ. Cõio. Dico autem vobis amicis meis: ne terreamini ab his Lu.12 ca. A.
qui vos persequuntur. Postcõio.
SAcramẽtorum tuorũ dñe cõmunio sumpta nos saluet: et in tue veritatis luce cõfirmet. Per dñm. ¶ In sancti eusebij confessoris. Oratio.
DEus qui nos btĩ eusebij confessoris tui annua solẽnitate letificas: cõcede ppicius/ vt cui⁹ natilicia colimus: per eius ad te exempla gradiamur. Per dominum nostrum iesum christum. Secreta.
LAudis tue domine hostias immolam⁹: in tuorum cõmemoratiõe sanctorum/ quibus nos presentib⁹ erui malis confidimus et futuris. Per dominũ nostrum iesum christũ filium tuũ. Qui tecũ. Postcõio
REfecti cibo potuq; celesti deus noster: te supplices exoramus/vt in cuius hec commemoratione percepimus: eius muniamur et precibus. Per dominũ nostrũ iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat in vnitate eiusdẽ spirit⁹ sancti deus. P oĩa scl'a seculorũ.

¶ In vigilia assumptiõis beate marie ṽginis. Ad missam. Int.

p. 44
Ultũ tuũ deprecabunt oẽs diuites plebs adducentur regi ṽgines post eã: pxĩe eiꝰ adducẽtur tibi in letitia et exultatiõe. ꝟ. Eructauit cor meũ ṽbũ bonũ: dico ego opa mea regi. Glia.

Eodẽ

¶ Nota q' cerimõie i hac missa fiũt sic i aliis vigi. nec dr Glia in ex. nec Prefa. ppria: sz cõis. Or.

DEus qui virginalẽ aulam beate marie in qua habitares eligere dignatꝰ es: da q̃s vt sua nos defensione munitos iocũdos faciat sue iteresse festiuitati. Qui viuis et regnas cum deo patre in vnitate spũs sancti deus. Per oĩa. etc. Et fit mẽo. de scõ eusebio et laurentio: si tñ eo die sit offiñ dictũ de scõ eusebio/alias nõ. Lectio libri sapie.

Eccli. 24. c.
EGo quasi vitis fructificaui suauitatẽ odoris: et flores mei fructꝰ honoris et honestatis. Ego mr̃ pulchre dilectionis et timoris: et magnitudinis et sctẽ spei. In me oĩs grã vie et veritatis: in me oĩs spes vite et virtutis. Trãsite ad me oẽs q̃ concupiscitis me: et a gñatiõibꝰ meis adiplemini. Spũs em̃ meus sup mel dulcis: et hereditas mea sup mel et fauũ. Memoria mea in gñatiõe seculoꝝ. Qui edunt me adhuc esuriẽt: et qui bibũt me adhuc sitient. Qui audiũt me non cõfundent: et q̃ opantur i me nõ peccabũt. Qui elucidãt me: vitã eternã habebũt. Gr. Benedicta et venerabilis es virgo maria: q̃ sine tactu pudoris inuẽta es mater saluatoris. ꝟ. Virgo dei genitrix quẽ totꝰ nõ capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. Scdm Lucam.

IN illo tpe. Loq̃nte iesu ad turbas: extollens vocẽ q̃dã mulier de turba dixit illi. Btũs venter q̃ te portauit: et vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimmo: beati q̃ audiunt verbũ dei: et custodiunt illud. Offr. Beata es virgo maria que omnium portasti creatorem genuisti qui te fecit et ineternũ permanes virgo. Secreta. 11. c. D

MUnera nostra dñe apud clemẽtiam tuam dei genitricis cõmendet oratio: quam idcirco de presenti seculo transtulisti: vt pro peccatis nostris apud te fiducialiter intercedat. Per eundem dominũ nostrũ iesum christum filium tuum. Qui tecum. Cõio. Beata viscera marie virginis que portauerunt eterni patris filiũ. Postcõio.

COncede misericors deus fragilitati nostre presidium: vt qui sancte dei genitricis requiem celebramus: intercessionis eius auxilio a nostris iniquitatibꝰ resurgamus. Per eundem dominũ nostrum iesum christum filiũ tuũ. Qui tecum viuit et regnat. In vnitate spiritus sancti deꝰ. Per oĩa secula seculorum. Amen.

¶ In assumptione beate Marie virginis ad missam. Introit⁹.

Vor ecclie.

Gaudeam⁹ oēs ī dño diē festū celebrātes sub honore marie ꝟgis: de cui⁹ assūptiōe gaudent angeli/ et collaudant filiū
p.44 dei. ps. Eructauit cor meum verbū bonum: dico ego opera mea regi. Gloria patri. Oratio. Famulorū tuorū q̄s dñe delictis ignosce: vt qui tibi placere de actibus nostris non valemus: genitricis filij tui domini nři intercessione saluemur. Per eundem. Lectio libri sapientie.

Eccli. 24. c. B.

In omnibus requiē quesiui: ꝛ in hereditate domini morabor. Tūc precepit ꝛ dixit michi creator omniū: et qui creauit me requieuit ī tabernaculo meo. Et dixit michi. In iacob inhabita/ ꝛ in israel hereditare: et in electis meis mitte radices. Et sic in syō firmata sum/ et in ciuitate sanctificata similiter requieui: et in hierusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato/ et in partes dei mei hereditas illius: et in plenitudine sanctorum detētio mea. Quasi cedrus exaltata sum ī libano: et quasi cypressus in monte syon. Quasi palma exaltata sum in cades: et quasi plantatio rose in hierico. Quasi oliua speciosa in campis: et quasi platanus exaltata sum iuxta aquas. In plateis sicut cynamomum ꝛ balsamū aromatizās: odorē dedi. Quasi myrrha electa: dedi
suauitatē odoris. Gr. Propř veritatē et mansuetudinē et iusticiam: p.44
et deducet te mirabilř dextera tua. ℣. Audi filia et vide/ et inclina aurē tuā: q꞉ cōcupiuit rex speciē tuā. Alleluya. ℣. Assumpta est maria in celū: gaudet exercit⁹ āgelorū. S. luc.

Eccle vor. 10. c. g

In illo tpe. Intrauit iesus in quoddā castellū: ꝛ mulier quedam martha noie excepit illū in domū suā. Et huic erat soror nomine maria: que etiam sedēs secus pedes dñi/ audiebat verbum illius. Martha autē satagebat circa frequēs ministeriū. Que stetit ꝛ ait. Dñe nō est tibi cure q̄ soror mea reliquit me solam ministrare? Dic ergo illi: vt me adiuuet. Et respōdens: dixit illi dñs. Martha martha sollicita es: ꝛ turbarř erga plurima:

Porro vnū est necessariū. Ma-
ria optimā partē elegit: que non
Eccle vox. auferetur ab ea. Offer. Assumpta
est maria in celū: gaudēt angeli col
laudātes benedicunt dn̄m alleluya.
Subueniat dn̄e Secreta.
plebi tue dei genitricis ora-
tio: quā et si pro conditione car
nis migrasse cognoscim⁹: in ce-
lesti glīa apud te pro nobis inte-
cedere sentiamus. Per eundem
Luce 10.c.g dominū. Cōio. Optimā partē ele-
git sibi maria: que non auferetur ab
ea in eternum. Postcōio.
Mense celestis participes
effecti implorãmus clementiā tuā
dn̄e deus noster: vt qui festa dei
genitricis colimus / a cūctis ma
lis imminentibus eius interces-
sionibus liberemur. Per domi-
num nostrū iesuz christū. ¶ In-
fra octauā assumptiōis btē ma-
rie virginis et die octa. fit idē offi-
ciū qd in die. ¶ De festiuitatib⁹
vero que infra octauā veniūt: ni-
chil tūc agitur: sed post octa. cele-
brantur: sed de octa sancti lauren-
tij fit eodē die quo cadit. ¶ In
octa. sancti laurētij. Introitus.
ps.16 Probasti dn̄e cor
meum et visitasti
nocte: igne me
examinasti: et nō
est inuenta in me
Eodē iniquitas. Ps. Ex-
audi dn̄e iusticiā meā: intende depre
cationē meam. Gloria pa. Oratio.
Excita dn̄e in ecclesia tua
spiritū cui beatus lauren-
tius leuita seruiuit: vt eodē nos
replente studeam⁹ amare quod
amauit: et opere exercere quod
docuit. Per dominū. In vnita-
te eiusdē. Epla et euāgeliū sicut
in natiuitate eiusdem. Gr. Glia ps.8
et honore coronasti eū. ℣. Et consti-
tuisti eum sup opera manuū tuaruz.
Alla. ℣. Leuita laurentius bonum Ex legēda.
opus operatus est: qui per signū cru
cis cecos illuminauit. Offer. In vir- ps.20
tute tua dn̄e letabitur iustus: et sup
salutare tuū exultabit vehementer: de
sideriū aie eius tribuisti ei. Secre.
Sacrificiū nostrū tibi dn̄e
qs beati laurētij precatio
sancta cōciliet: vt cuius honore
solēniter exhibetur: ei⁹ meritis
efficiatur acceptū. P dn̄m. Cōio.
Qui vult venire post me abneget se- Mat. 16.c.d
metipz et tollat crucē suā et sequatur me.
Supplices te ro- Postcō.
gam⁹ ops deus: vt quos
donis celestib⁹ satiasti: intercedē-
te beato laurentio martyre tuo:
perpetua protectiōe custodias.
Per dn̄m nostrum. ¶ In sancti
agapiti martyris. Introitus.
Letabitur iustus in ps.63
dn̄o et sperabit in
eo: et laudabūtur
oēs recti corde.
Ps. Exaudi de⁹ ora- Eodē
tionē meā cū dep-
cor: a timore inimici eripe aiam meā.
Gloria patri. Oratio.
Letetur eccl̄ia tua deus btī
agapiti martyris tui cōfisa suf-
fragijs: atqz eius precibus glorio
sis: et deuota pmaneat et secura
consistat. Per dn̄m. Gr. Iustus ps.36
non cōturbabitur: qz dn̄s firmat ma-
num ei⁹. ℣. Tota die miseretur et com-
modat: et semen ei⁹ in bn̄dictiōe erit.
Alla. ℣. Letabitur iust⁹ in dn̄o et spa- Eodē
bit in eo: et laudabūtur oēs recti corde.
Offer. In virtute tua dn̄e letabitur iust⁹ ps.20

et sup salutare tuū exultabit vehemē
ter: desideriū aie ei⁹ tribuisti ei. Sec
SUscipe dn̄e munera que i
ei⁹ tibi solennitate deferi-
mus: cui⁹ nos cōfidim⁹ patroci-
Ps. 20. nio liberari. Per dominū. Cōio
Posuisti domine in capite eius coro
nam de lapide precioso. Postcōio.
SAtiasti dn̄e familiā tuam
muneribus sacris: ei⁹ q̄s
semp interuentione nos refoue:
cuius solennia celebram⁹. P do-
minū. ¶ In sancti ludouici epi-
Eccli. 44. c. D. scopi et confessoris. Introitus.

STatuit ei
dn̄s testa
mētū pa-
cis: ⁊ prin
cipē fecit
eū: vt sit il
li sacerdo
tij digni-
tas icter-
Ps. 131. nū. Ps. Memēto dn̄e dauid: ⁊ ois mā-
suetudinis eius. Gloria pa. Oratio

DEus q̄ ec-
clesiā tuā
dispēsatiōe mira
bili nouis semp
illustras sanctoꝝ
splēdorib⁹: tribue
q̄s: vt q̄ bti ludo-
uici cōfessoris tui
atq̄ pontificis solēnijs gratula
mur: et ad ei⁹ consortiū feliciter
peruenire mereamur. Per do-
minū nostrū. Lec. libri sapiētie.
Sap. 8. c. E IUuenis et acut⁹ inueniar
in iudicio: ⁊ in ꝯspectu po
tentiū admirabilis ero/ ⁊ facies
principū mirabūtur me. Tacen-
tem me sustinebūt: et loq̄ntē me
respiciēt: ⁊ sermocinātē me plu-
ra: manus ori suo iponēt. Pro-
pterea habebo per hāc immor-
talitatē: et memoriā eternā his
qui post me futuri sūt relinquā.
Disponā populos: et nationes
michi erūt subiecte. Timebunt
me audiētes reges horrēdi: ⁊ in
multitudine bon⁹ videbor/ et in
bello fortis. Intrās in domum
meā: cōquiescā cum illa. Nō em̄
habet amaritudinē conuersatio
illius/ nec tediū cōuictus illius:
sed leticiā ⁊ gaudium. Hec cogi
tans apud me et cōmemorās in
corde meo/ q̄m immortalis est i
cogitatiōe sapientie/ ⁊ in amici-
tia illi⁹ delectatio bona ⁊ i ope-
ribus manuū illi⁹ honestas sine
defectiōe. Et in certamine loq̄-
le illius sapientia: et preclaritas
in cōmunicatiōe sermonū illius
Circuibā querēs vt mihi illam
sponsam assumerē. Puer autem
eram ingeniosus: et sortitus sū
animā bonā. Et cum essem ma-
gis bonus: veni ad corpus icō-
inquinatum. Grad. Ecce sacerdos Eccli.
magnus: qui in diebus suis placuit 44. c.
deo. ℣. Non est inuentus similis illi: E.
qui cōseruaret legem excelsi. Alle-
luya. ℣. Rosa vernās charitatis li- Eccl'e
liū ꝟginitatis stella ludouicus: vas laus.
sincere puritatis: riuus dulcis pieta-
tis: pater et amicus. Alleluya. ℣.
Tu es sacerdos in eternū scd̄m ordi Ps. 109
nē melchisedech. Scdm Marcū.
IN illo tpe. Dixit iesus di- 10. c. D
scipulis suis et turbis iu-
deorum: Sinite paruulos veni-
re ad me: ⁊ ne phibueritis eos.
Talium est enim regnū celorū.
Amen dico vobis quisquis nō
receperit regnū dei velut paruu-

lus: nō intrabit in illud. Et com
plexās eos: et imponēs manus
sup illos: bñdicebat eos. Et cuȝ
egressus esset inviā: precurrens
quidam genuflexo ante eum: ro
gabat eū dicens. Magister bo=
ne: quid faciā vt vitam eternam
percipiam? Jesus autē dixit ei.
Quid me dicis bonum? Nemo
bonus: nisi solus deus. Prece=
pta nosti? Ne adulteres/ne oc=
cidas/ne fureris/ne falsum testi
moniū dicas/ne fraudē feceris:
honora patrē tuū ꝛ matrē. At il
le respōdēs: dixit ei. Magister
hec oīa seruaui a iuuētute mea.
Jesus aūt intuitus est eū/ꝛ dile=
xit eū: et dixit ei. Unū tibi deest.
Uade quecūqꝫ habes vēde ꝛ da
paupib⁹: ꝛ habebis thesaurū in
celo. Et veni: sequere me. Offer.
ps. 88 Inueni dauid seruū meū/oleo sācto
meo vnxi eū: man⁹ eīn mea auxilia=
bitur ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū.
Sacrificia dñe Secreta.
q̄ in honore scti ludouici
cōfessoris tui atqꝫ pontificis tue
offerimus maiestati nobis sint
ad salutē efficacia: et tue placita
Mat. pietati. Per dñm. Cōio Beatus
14.c. seruus quē cū venerit dñs inuenerit
D. vigilanteȝ: amen dico vobis sup oīa
bona sua constituet eū. Postcōio.
Immensam clementiā tuā
omnipotens deus suppli=
citer exoramus: vt intercedente
beato ludouico ꝯfessore tuo at=
qꝫ pontifice: per hec sancta que
sumpsimus: cūcta nobis aduer=
santia/te adiuuante vincamus.
Per dñm. ¶ In festo sanctoruȝ
martyrum timothei/ypoliti et
simphoriani. Introitus.

Salus aūt iustoꝝ ps 36.
a dño: et ptector
eoꝝ est in tpe tri=
bulatiōis. ps. Noli Eodē
emulari i malignā
tib⁹: neqꝫ zelaueris
faciētes iniqtatē. Gloria pa. Oratio
Auxiliū tuū nobꝭ dñe q̄s
placat⁹ impende: ꝛ interce=
dētib⁹ btis martyrib⁹ tuis timo
theo/ypolito/simphoriano: dex=
terā sup nos tue maiestatꝭ extē
de. Per do. Gr. Preciosa in con= p. 115.
spectu dñi: mors sctōꝝ ei⁹. ℣. Credi=
di ꝑpter qđ locut⁹ sum: ego aūt hu=
miliat⁹ sū nimis. Alla. ℣. Tradide Laus
runt corpa sua ꝑpt deū ad supplicia: marty
ideo coronant ꝛ accipiunt palmam. rum.
Offer. Mirabilis de⁹ i sctis suis de⁹ p. 67.
israel ipē dabit virtutē ꝛ fortitudinē
plebi sue benedictus deus. Secre.
Accepta tibi sit dñe sacra=
te plebis oblatio ꝓ tuoꝝ
honore sctōꝝ: quoꝝ se meritꝭ ꝑ=
cepisse de tribulatiōe cognoscit
auxiliū. P do. Cōio Ego vos ele= Johā
gi de mūdo: vt eatis ꝛ fructū afferatꝭ 15.c.E.
et fruct⁹ vester maneat. Postcōio.
Diuini muneris largitate
satiati: q̄s dñe de⁹ noster:
vt intercedētib⁹ sctis martyribus
tuis timotheo ypolito ꝛ simpho
riano: in ei⁹ ꝑticipatiōe viua=
mus. P d. ¶ Bartholomei apli.
Introit⁹. p. 138.
Michi autē
nimis ho=
norati sūt
amici tui
de⁹: nimis
ꝯfortatus
est princi=
pat⁹ eorū.

Ps.138 Ps. Dñe pbasti me et cognouisti me tu cognouisti sessionē meā ꝛ resurrectionē meam. Gloria patri. Oratio.

OMñps sempitñe de⁹ q̄ huius diei venerādā sanctāq̄ leticiā i beati apl'i tui bartholomei festiuitate tribuisti: da ecclesie tue q̄s ꝛ amare qđ credidit: ꝛ p̄dicare qđ docuit. P dñm. Gr.

Ps.44. Cōstitues eos principes sup oēm terrā: mēores erūt nois tui dñe. ℣. Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: propterea ppl'i ɔfitebunt tibi. Alla. ℣.

Laus eccle. Te gl'iosus apl'oꝝ chor⁹ laudat dñe.

P.138. Offr. Michi aūt nimis honorificati sunt amici tui de⁹: nimis ɔfortatus est principatus eorum. Secreta.

BEati apl'i tui dñe bartholomei cui⁹ solēnia recēsemus q̄s: vt ei⁹ auxilio tua bñficia capiam⁹: p quo tibi hostias laudis imolamus. P do. Cōio.

Mat. 19.c.d Uos qui secuti estis me: sedebitis super sedes iudicātes duodecim trib⁹ israel: dicit dominus. Postcōio.

SUmpsimus dñe pign⁹ redēptiōis eterne: sit nobis q̄s interueniente bartholomeo apostolo tuo vite presentꝭ auxilium pariter ꝛ future. Per dñm.

¶ In sancti ludouici confessoris regis francie. Introitus.

Uox eccle. Gaudeam⁹ oēs i dño diē festū celebrātes sub honore bti ludouici: de cuius solēnitate gaudēt angeli: et

Ps.32. collaudant filiū dei. Ps. Exultate iusti i domino: rectos decet laudatio. Gloria patri et filio. Oratio.

DEus q̄ beatū ludouicum ɔfessorē tuū de terreno ac tēporali regno/ ad celestis ꝛ eťni regni gloriā trāstulisti: eius q̄s meritis et intercessione regis regum iesu christi filij tui: nos coheredes efficias: et eiusdē regni tribuas esse cōsortes. Per eundē.

Epl'a. Beat⁹ vir qui inuētus est. quere in cōi vni⁹ martyris. Gr.

Dñe preuenisti eum in bñdictiōibus Ps.20 dulcedinis: posuisti i capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso. ℣. Uitā petijt a te ꝛ tribuisti ei lōgitudinē dierū i seculū seculi. All'a. ℣. Beatus vir qui Jaco. suffert tētationē: qm̄ cū probat⁹ fuerit accipiet coronā vite. 1. cap. Euāgeliū. Respondēs iesus dixit. Confiteor tibi pater. ꝛc. Quere in cōi plurimoꝝ martyrū. Offr. In virtute tua dñe letabit' iustus: et sup salutare tuū exultabit vehemēter/ desideriū aie eius tribuisti ei. Ps.20 Secreta.

PResta q̄s oīps deus: vt sicut beatus ludouicus cōfessor tuus per abūdātiā gratie tue oblectamētis mundialibus spretis: soli regi christo placere studuit: ita eius oratio nos tibi reddat acceptos. Per eundem.

Cōio. Fidelis seruus ꝛ prudēs quē constituit dñs sup familiā suā: vt det illis in tpe tritici mēsurā. Postcōio. Mat. 24. c. D.

DEus qui almū confessorē tuū ludouicū mirificasti i terris: q̄s vt iam in celis gloriosum effectū/ ecclie tue cōstituas

defensorē: eamq; ei⁹ precibus z meritis ab omi aduersitate liberare digneris. p. ¶ In scti augustini epi z cõfessoris. Introit⁹.

Eccli. 15. c. C In medio ecclie apuit os eius: et impleuit eũ dñs spiritu sapiẽtie z intellectus stolã glorie induit eũ.

Ps. 91 Ps. Bonũ est cõfiteri dño: z psallere noi tuo altissime. V. Gl'ia. Oratio.

Adesto supplicatiõib⁹ nostris oĩps de⁹: z qbus fiduciã sperãde pietatis idulges intercedẽte btõ augustino confessore tuo atq; põtifice: cõsuete mie tribue benign⁹ effectum. P.

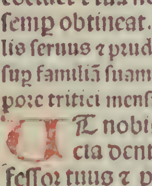
Ps. 36 Gr. Os iusti meditabit sapientiã: z lingua eius loquetur iudiciũ. V. Lex dei ei⁹ i corde ipsi⁹: z nõ supplãtabũtur gressus ei⁹. All'a. V. Inueni dauid seruũ meũ: oleo sctõ meo vnxi eũ

Ps. 88 Offer. Iust⁹ vt palma florebit sicut cedrus q̃ in libano est multiplicabit.

Sancti ɔfessoris tui Secr. augustini nobis dñe pia nõ desit oratio q̃ et munera nr̃a cõciliet z tuã nobis indulgẽtiã semp obtineat. P d. Cõio. Fide-

Mat. 24. c. D. lis seruus z prudẽs quẽ ɔstituit dñs sup familiã suam: vt det illis in tempore tritici mensuram. Postcõio.

Ut nobis dñe tua sacrificia dent salutẽ: beat⁹ confessor tuus z põtifex augustin⁹ q̃s precator accedat. p dominũ.

 Hermetis mar. or. Deus q̃ btm̃ hermetẽ martyrem tuũ ɔ̃tute cõstãtie in passiõe roborasti: ex ei⁹ nobis imitatione tribue pro amore tuo prospera mũdi despicere: z nulla eius aduersa formidare. Per dñm nostrum. Secreta.

Sacrificiũ tibi dñe laudis offerimus in tuoꝝ cõmemoratiõe sanctorũ: da q̃s: vt qd illis cõtulit ad gloriã: nobis ꝓsit ad salutẽ. P dñm. Postcõio.

Repleti dñe bñdictiõe celesti: q̃s clemẽtiã tuã vt intercedente beato hermete martyre tuo: que humiliter gerim⁹, salubriter sentiam⁹. p. ¶ In decollatione iohãnis baptiste. Officiũ.

 Iustus vt palma florebit: sicut cedr⁹ libani multiplicabit: plãtat⁹ i domo dñi: i atriis dom⁹ dei nostri. Ps. Bonũ est cõfiteri domino: et psallere nomini tuo altissime. Gloria pa. Oratio. Ps. 91

Sancti iohannis baptiste et martyris tui dñe quesumus venerãda festiuitas salutaris auxilij nobis prestet effectũ. Per do. Lectio libri sapientie.

Beatus vir qui in sapiẽtia morabitur, z qui i iusticia meditabitur: z in sensu cogitabit circũspectionẽ dei. Cibauit illũ pane vite z intellect⁹: z aqua sapiẽtie salutaris potabit illum. Et firmabit in illo z nõ flectet: z continebit illũ, z nõ ɔfundetur. Et exaltabit illũ: apud proximos suos. Et nomine eterno hereditabit illũ: dominus deus noster. Eccli. 24. c. E.

ps.19 Grad. Iustus vt palma florebit si-
cut cedrus libani multiplicabitur i
domo dñi ℣. Ad annũciandũ mane
Ozee misericordiam tuam: et veritatem tuã per no
14.c. ctem. Alla. ℣. Iustus germinabit
L. sicut lilium ⁊ florebit in eternum an-
6.c.L te dominum. Scđm marcum.

In illo tpe. Misit herodes
rex: ac tenuit iohannē. Et
vinxit eũ in carcerē propter he-
rodiadē vxorez philippi fratris
sui: qꝛ duxerat eã. Dicebat autē
iohannes herodi. Non licet tibi
habere vxorē fratris tui. Hero-
dias aũt insidiabat illi: ⁊ volebat
occidere eũ/ nec poterat. Hero-
des enim metuebat iohannem:
sciens eum virũ iustũ ⁊ sanctum
et custodiebat eũ. Et audito eo
multa faciebat: ⁊ libenter eũ au
diebat. Et cuz dies opoꝛtunus
accidisset: herodes natalis sui
cenã fecit principibꝰ ⁊ tribunis
et pꝛimis galilee. Cũqꝫ itroisset
filia ipiꝰ herodiadis/ et saltasset
et placuisset herodi/simulqꝫ dis-
cumbentibus: rex ait puelle. Pe
te a me qđ vis: et dabo tibi. Et
iurauit illi: qꝛ quicquid petieris
dabo tibi/licet dimidium regni
mei. Que cuz exisset: dixit matri
sue. Quid petam? At illa dixit.
Caput iohãnis baptiste. Cũqꝫ
introisset statim cũ festinatione
ad regem: petiuit dicens. Uolo
vt pꝛotinꝰ des michi in disco: ca
put iohãnis baptiste. Et contri-
status est rex ꝑpter iusiurãduz:
et ꝑpter simul discumbentes no
luit eã cõtristari: sed misso spicu
latoꝛe/pꝛecepit afferri caput io-
hannis in disco. Et decollauit
eum in carcere / et attulit caput
eius in disco: ⁊ dedit illđ puelle/
et puella dedit matri sue. Quo
audito discipuli eius venerunt:
et tulerunt coꝛpus eius ⁊ posue-
runt illud in monumẽto. Et non
dicitur Credo. Offer. In virtute ps.20
tua dñe letabit iustus/et super salu-
tare tuũ exultabit vehemẽter: deside
rium aie eius tribuisti ei. Secreta.

Munera tibi dñe pꝛo sancti
martyꝛis tui iohãnis ba-
ptiste passiõe deferimus: qꝛ duz
finitur in terris: factus est celesti
sede ꝑpetuus: q̃s vt eius obten-
tu nobis pꝛoficiant ad salutem.
Per dominũ. Cõio. Posuisti dñe p̃.20.
i capite eiꝰ coronã de lapide p̃cioso.

Conferat no- Postcõio.
bis dñe scti iohannis ba
ptiste vtraqꝫ solẽnitas: vt ⁊ ma-
gnifica sacramenta que sumpsi-
mus: significata veneremur: ⁊ in
nobis potius edita gaudeamꝰ.
Dñm. ¶ Scte sabine. Oro.

Deus qui iter ce-
tera potẽtie tue
miracula etiam
in sexu fragili vi
ctoꝛiaz martyꝛij
contulisti: conce
de pꝛopicius: vt cuius natalicia
colimus: per eius ad te exempla
gradiamur. Per dñm. Secreta.

Hostias tibi dñe beate sa-
bine martyꝛ tue dicatas
meritꝭ benignꝰ assume: ⁊ ad per-
petuuz nobis tribue pꝛouenire
subsidiũ. Per dñm. Postcõio.

Diuini muneris largitate
satiati q̃s dñe deꝰ noster
vt itercedẽte beata sabina mar-
tyꝛe tua: in eius semper partici-
patione viuamus. Per dñm.

¶ Felicis z adaucti mr. Introi.

Eccli. 44.c.

Sapiētiā sanctorū narrēt ppli: et laudes eorū nūciet eccl'ia: noīa aūt eorū viuēt in sclm scli. ps. Exultate iusti in dño: rectos decet laudatio. Gloria patri et filio. Oratio.

ps. 32.

Maiestatem tuam dñe supplices depcamur vt sicut nos iugiter sctōrum tuorū cōmemoratiōe letificas: ita semp supplicatione defendas. Per dñm.

Sap. 3.c.A. Gr. Iustorū aīe in manu dei sunt: et nō tanget illos tormentū malicie. V. Uisi sunt oculis insipiētiū mori: il-

Eodē li autē sunt in pace. Alla. V. Fulgebunt iusti: z tanq̄ scintille in arundi-

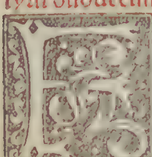
ps. 31. neto discurrēt in eternū. Offr. Letamini in dño z exultate iusti: z gloriamini oēs recti corde. Secreta.

Hostias dñe plebis tue ītende: et quas in honore sanctorū tuorum deuota mente celebrant: proficere sibi sentiant

Mat. ad salutem. Per dñm. Cōio. Qd

10. c.e dico vobis i tenebris dicite in lumine dicit dñs: et qd in aure auditis/ predicate super tecta. Postcōio.

Repleti dñe muneribus sacris: q̄s vt intercedētib⁹ sanctis tuis: in gratiarū tuarū semp actione maneamus. Per dominum nostrū. ¶ Sanctorū martyrū duodecim fratrum. Oro.

Fraterna nos dñe martyrū tuorum corona letificet: q̄ z fidei nr̄e prebeat icremēta virtutū: z multiplici nos suffragio ɔsolet. P. Secre.

Literata mysteria dñe pro sctōrū martyrū tuorū ɔmemoratione deuota mente tractemus: quib⁹ nobis et presidium crescat z gaudiū. Per. Postcō.

Presta q̄s oīps de⁹ vt quorum memoriā sacramēti participatione recolimus: fidez quoqz pficiendo sectemur. Per dñz. ¶ In natiuitate btē marie vginis. Ad missam. Introitus.

Salue sancta parēs enixa puerpera regem: qui celum terramqz regit in secula sclorum. ps. Uirgo dei genitrix quē totus nō capit orbis: in tua se clausit viscera factus homo. Gloria. Oratio

Sedulius. Eccl'a

Famulis tuis q̄s dñe celestis gratie mun⁹ impartire: vt quib⁹ beate virginis partus extitit salutis exordiū: natiuitatis ei⁹ votiua solēnitas/ pacis tribuat incrementum. Per dñm no. Lectio libri sapientie.

Dominus possedit me in initio viarū suarū: anteq̄ quicq̄ faceret a principio. Ab eterno ordinata sum: et ex antiquis anteq̄ terra fieret. Necdū erāt abyssi: z ego iā cōcepta erā. Necdū fontes aquarū erupant: necdū mōtes graui mole ɔstiterant: ante oēs colles ego parturiebar. Adhuc terrā nō fecerat: et flumina z cardines orbis terre. Quando preparabat celos aderam: quando certa lege z gyro

Puer. 8.c.E

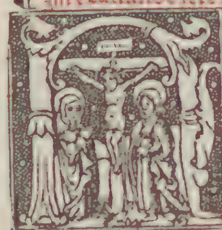
vallabat abyssos. Quādo ethera firmabat sursū: et librabat fontes aquarū. Qñ circūdabat mari terminū suū: et legē ponebat aquis / ne transirent fines suos. Qñ appēdebat fundamēta terre: cū eo eram cuncta cōponens. Et delectabar per singulos dies / ludēs corā eo oī tempore: ludens in orbe terrarum: et delicie mee esse cū filijs hoīm. Nunc ergo filij audite me: beati q̄ custodiunt vias meas. Audite disciplinā et estote sapientes: et nolite abijcere eam. Beatus vir qui audit me / et qui vigilat ad fores meas q̄tidie: et obseruat ad postes ostij mei. Qui me iuenerit / inueniet vitam: et hauriet salutē a dño. Gr. Bñdicta et venerabilis es virgo maria: que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix quē totus nō capit orbis: i tua se clausit / viscera fact᷒ homo. All'a. ℣. Felix es sacra ꝟgo maria: et omī laude dignissima: q2 ex te ort᷒ est sol iustitie. All'a. ℣. Post partū virgo iuiolata pmāsisti: dei genitrix itercede ꝑ nobis. Initium sancti euangelij s̄m Matheum.

Liber gñationis iesu xp̄i filij dauid: filij abraham. Abrahā genuit isaac. Isaac autem: genuit iacob. Jacob autē: genuit iudā et fratres eius. Judas aūt: genuit phares et zaram de thamar. Phares aūt: genuit esron. Esron autē: genuit aram. Arā aūt: gēuit aminadab. Aminadab aūt: genuit naason. Naason aūt: genuit salmō. Salmon aūt: genuit booz de raab. Booz aūt: gēuit obeth ex ruth. Obeth aūt: gēuit iesse. Jesse aūt: gēuit dauid regē. Dauid autē rex: genuit salomonē: ex ea q̄ fuit vrie. Salomon aūt: genuit roboam. Roboā aūt: genuit abiā. Abias aūt: genuit asa. Asa autē: genuit iosaphat. Josaphat aūt: genuit iorā. Jorā aūt: genuit oziā. Ozias aūt: genuit ioathan. Joathā aūt: genuit achaz. Achaz autē: genuit ezechiā. Ezechias autē: genuit manassen. Manasses autē: gēuit amō. Amon aūt: gēuit iosiā. Josias aūt: genuit iechoniā et fratres ei᷒ ī trāsmigratione babylōis. Et post trāsmigratione babylonis: iechonias genuit salatiel. Salatiel autem: genuit zorobabel. Zorobabel aūt: genuit abiud. Abiud aūt: gēuit eliachim. Eliachim autē: genuit azor. Azor autē: genuit sadoch. Sadoch aūt: genuit achī. Achī aūt: genuit eliud. Eliud aūt: genuit eleazar. Eleazar aūt: gēuit mathan. Mathan autē: genuit iacob. Jacob aūt: gēuit ioseph virū marie. De qua natus est iesus: q̄ vocatur xp̄s. Offr. Btā es ꝟgo maria / q̄ oim portasti creatorē: genuisti q̄ te fecit: et i eternū pmanes virgo. Aliud offr. Aue maria grā plena dñs tecū: bñdicta tu i mulierib᷒ et bñdict᷒ fruct᷒ vētris tui. Sec.

Unigeniti tui dñe nobis succurrat humanitas: vt qui nat᷒ de ꝟgie / matris itegritatē nō minuit sed sacrauit: i natiuitatis ei᷒ solēnijs: a nr̄is nos piaculis exuens: oblationē nr̄am sibi faciat acceptā: iesus christ᷒ dñs nr̄. Qui tecū viuit et regnat. Cōio. Btā viscera marie ꝟginis que

Ecclesie vox.
Eadē
Eadē
Lc. A.
Ecclesie vox.
Lu. 1. ca. C.
Ecclesie vox.

portauerūt eterni pr̄is filiū. Postc.
Sumpsim⁹ dn̄e celebritatꝫ annue votiua sacramenta: presta q̄s/ vt ꝛ tp̄alis vite nobis remedia prebeant ꝛ eterne. Per do. ¶ Gorgonii martyris. Int.
ps. 8.
Loria ꝛ honore coronasti cum: et ꝯstituisti eum super opa manuū tuarum. ps. Dn̄e dominus noster: q̄ꝫ admirabile est nomen tuū in vniuersa terra. Gloria patri. Oratio.
Sanctus tuus dn̄e gorgonius sua nos intercessiōe letificet: et pia faciat solennitate
ps. 8. gaudere. Per d. Gr. Glīa et honore coronasti eū. ℣. Et cōstituisti eū
p. 20. sup opa manuū tuaꝝ. Alla. ℣. Posuisti dn̄e sup caput eius: coronaꝫ de lapide precioso. Offr. Posuisti dn̄e in capite eius/ coronā de lapide preciosovitā petijt a te ꝛ tribuisti ei all.
Grata tibi sit dn̄e Secreta nostre seruitutis oblatio: pro qua sanctus gorgoni⁹ martyr interuētor existat. Per dn̄m
ps. 20 nostrū. Cōio. Posuisti dn̄e in capite eius: coronam de lapide precioso.
Famulā tuā Postcōio. de⁹ sanitas et̄na ꝯtinuet ꝛ vegetet: q̄ in martyre tuo gorgonio xp̄i tui bono iugit̄ odore pascat̄. Per eūdē. ¶ Sctōꝝ martyr prothi ꝛ iacincti. Introit⁹.
Sap. 3.c.B.
Udicāt scti̅ gentes et dn̄ant̄ populis: ꝛ regnabit dn̄s de⁹ illoꝝ ip-
ps. 32. petuū. ps. Exultate iusti i dn̄o: rectos decet laudatio. Gloria. Oratio.

Beatoꝝ pthi ꝛ iacicti nos dn̄e foueat p̄ciosa ꝯfessio et pia iugit̄ intcessio tueat̄. Per.
Gr. Exultabūt scti i glīa: letabūtur ps. 149. in cubilib⁹ suis. ℣. Cātate dn̄o cāticū nouū: laus ei⁹ in eccl̄ia sanctorū.
Alla. ℣. Preciosa in cōspectu dn̄i: p. 115. mors sctōꝝ ei⁹. Offr. Glīabunt̄ in ps. 5. te oēs q̄ diligūt nomē tuū: q̄m tu dn̄e bn̄dices iusto/ dn̄e vt scuto bone volūtatis tue coronasti nos. Secre.
Pro sctōꝝ martyrū tuorū pthi ꝛ iacincti mūera tibi dn̄e ꝯmēoratiōe que debem⁹ exolutm⁹: p̄sta q̄s/ vt remediū nobis ppetue salutꝫ operent̄. Per.
Cōio. Aia n̄ra sicut passer erepta ē: p. 123. de laq̄o venantiū. Postcō.
Ut percepta nos dn̄e tua sctā purificent: btōꝝ prothi ꝛ iacincti q̄s imploret oro. Per do.
¶ In exaltatiōe scte cruc. Offm Gala. 6.c.D

Nos autē gloriari oportet: in cruce dn̄i nostri iesu xp̄i in quo ē sal⁹ vita et resurrectio n̄ra: p
p. 66. quē saluati ꝛ liberati sum⁹. ps. De⁹ misereat̄ n̄ri ꝛ bn̄dicat nob̄ illuīet vultū suū sup nos ꝛ misereat̄ n̄ri. Gla. Or.
Deus q̄ nos hodierna die exaltatiōis sctē crucis annua solēnitate letificas: p̄sta q̄s vt cui⁹ mysteriū in t̄ra cognouimus: ei⁹ redēptiōis p̄mia in celo mereamr̄. Per. Ad philippēses. 2.c.B
Fr̄es. Xp̄s fact⁹ est p nobis obediēs vsq̄ꝫ ad mortē: mortē aūt crucꝫ. Propt q̄d et

de⁹ exaltauit illũ / et donauit illi nomẽ qđ ẽ sup oẽ nomẽ (Hic p̄cidũt oẽs ad genua) vt i noĩe iesu oẽ genu flectat: celestiũ / terrestriũ / ⁊ infernoꝝ. Et ois lingua
Eodẽ ꝯfiteat: q: dñs noster iesus xp̄s in glĩa est dei p̄ris. Gr. Xp̄s factus est ꝑ nob̄ obediẽs vsq̨ ad mortẽ: mortẽ aũt crucis. ỽ. Propt qđ et
Laus de⁹ exaltauit illũ: ⁊ dedit illi nomen
ecclie. qđ est sup oẽ nomẽ. Alla. ỽ. Dulce lignũ dulces clauos / dulcia ferẽs pondera: q̄ sola fuisti digna sustinẽ regẽ
Gal. 6. celoꝝ ⁊ dñm. Alla. ỽ. Nos autem
ca. D. glĩari oportet in cruce dñi nostri iesu christi. Sc̄dm Johannem.
12. c. e

In illo tpe. Dixit iesus turbis iudeorum Nũc iudicium est mundi: nunc princeps mũdi huius eijciet foras. Et ego si exaltat⁹ fuero a terra: oĩa trahã ad meip̄m. Hoc aũt dicebat: significãs qua morte esset moritur⁹. Respõdit ei turba. Nos audiuim⁹ ex lege q: xp̄s manet in etnũ. Et quõ tu dicis / oportet exaltari filiũ hominis? Quis est iste fili⁹ hois? Dixit ẽ eis iesus. Adhuc modicũ lumẽ in vobis est. Ambulate dũ lucẽ habetis: vt non tenebre vos ꝯp̄hẽdãt. Et q̇ ãbulãt i tenebris: nescit q̇ vadat. Dũ lucẽ habetis: credite i lucẽ: vt filij lucis
Offo sitis. Offer. Protege dñe plebẽ tuã
ecclie. p signũ sctẽ crucis ab oibus insidijs inimicoꝝ oim: vt tibi gratã exhibeamus seruitutẽ: ⁊ acceptabile fiat sacrificiũ nr̄m alla. Secreta. Iesu xp̄i dñi nostri corpore ⁊ sanguine satiati: p quẽ crucis est sanctificatũ vexillum: q̄s dñe de⁹ nr̄: vt sicut illud adorare meruim⁹: ita p̄peniter ei⁹ glorie salutaris potiamur effectu. Per eundem. Prefatio. Eterne deus. Qui salutẽ humani gñis.
Com. Per signũ crucis de inimicis Eccla
nr̄is libera nos de⁹ noster. Postcõ.

Adesto nobis dñe de⁹ noster: ⁊ q̄s sancte crucis letari fecisti honore: eius quoq̨ ꝑpetuis defende subsidijs. Per dominũ nostrũ. ¶ Cornelij ⁊ cypriani martyrum. Oratio.

Beatorũ martyrũ pariterq̨ pontificum cornelij ⁊ cypriani nosq̄s domine festa tueãt et eoꝝ cõmẽdet oratio veneranda. Per. Secre.

Adesto dñe supplicatiõibus nr̄is: quas i sanctoꝝ tuoꝝ ꝯmẽoratione deferim⁹: vt q̇ nr̄e iustitie fiduciam nõ habemus: eoꝝ q̇ tibi placuerũt meritis adiuuemur. Per d̄. Postcõ.

Quesumus dñe salutarib⁹ repleti mysterijs: vt quorũ solẽnia celebram⁹: eoꝝ orationibus adiuuemur. Per dñm.

¶ Nicomedis martyris. Offiũ.

Letabit iustus in dño ⁊ sperabit in eo: et laudabunt oẽs recti corde. ps. 63.
p̄s. Exaudi de⁹ orõnẽ meã cũ dep̄cor: a timore inimici eripe aiaꝫ meã. Glĩa. Or. Eodẽ

Adesto dñe pp̄lo tuo: vt btĩ nicomedis martyris tui merita preclara suscipiens:

ad impetrandā mīam tuā: semꝑ
eius patrocinijs adiuuemur. P.
p̄s. 20 Gr. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coro
nā de lapide precioso. ℣. Desideriū
aīe eius tribuisti ei: ⁊ volūtate labio-
rū eius nō fraudasti eum. Alla. ℣.
p̄s. 8. Gloria ⁊ honore coronasti eum dn̄e.
p̄s. 20 Offr. In virtute tua dn̄e letabitur
iustus: et sup salutare tuū exultabit
vehementer: desiderium anime eius
tribuisti ei. Secreta.
SUscipe dn̄e munera propi
cius oblata: q̄ maiestati tue bea-
ti nicomedis martyris tui com-
Mat. mendet oratio. Per. Cōio. Qui
16. c. d vult venire post me: abneget semet-
ipsum et tollat crucē suam ⁊ sequa-
tur me. Postcommunio.
PUrificent nos dn̄e sacra-
mēta q̄ sumpsimus: ⁊ intercedē-
te beato nicomede martyre tuo
a cūctis efficiāt vicijs absolutos
P. ¶ Sanctorum martyrum lu-
cie ⁊ geminiani ⁊ sancte euphe-
mie virginis et martyris. Orō.
PResta dn̄e preci-
bus nostris cū ex
ultatione prouen
tū: vt quorū diem
passionis annua
deuotione recoli
mus: etiam fidei constantiā sub-
sequamur. P dominū. Secreta.
VOta populi tui quesum⁹
dn̄e propiciatus intende:
et quorum nos tribuis solennia
celebrare: fac gaudere suffragi-
is. Per dominum. Postcōio.
EXaudi dn̄e p̄ces nostras:
⁊ sanctorum tuorum quo-
rum festa solēniter celebramus:
continuis foueamur auxilijs.
Per dominum nostrum iesum.

¶ In sacris stigmatibus beati
francisci. Ad missam. Introit⁹.
NOs aūt gloriari Gal.
oportet in cruce 6. c. d
dn̄i nr̄i iesu xp̄i: i
q̄ est salus vita ⁊
resurrectio nr̄a:
p quē saluati ⁊ li
berati sum⁹. Ps. De⁹ misereat nr̄i p̄s. 66.
et bn̄dicat nobis: illuminet vultū suū
sup nos ⁊ misereat nr̄i. Glia. Orō.

DEus q̄
mira
crucis myste-
ria in btō fran
cisco cōfessore
tuo multifor-
miter demon
strasti: da no-
bis q̄s deuo-
tiōis sue semꝑ
exempla sectari ⁊ assidua eiusdē
cruc' meditatōe mūniri. P. Ad gal.
FRatres. Mihi aūt absit 6. c. d
gloriari/ nisi i cruce dn̄i no-
stri iesu xp̄i: p quē mihi mūdus
crucifixus est/ et ego mūdo. In
xp̄o em̄ iesu / neq3 circūcisio ali-
q̄d valet neq3 p̄putiū: sed noua
creatura. Et q̄cunq3 hanc regu-
lam secuti fuerint: pax sup illos
et mia/ et super israel dei. De ce-
tero nemo michi molestus sit:
ego em̄ stigmata dn̄i iesu in cor-
pore meo porto. Grā dn̄i nr̄i ie-
su xp̄i: cū spū vr̄o fratres amen. p̄s. 36
Gr. Os iusti meditabit sapiētiā: ⁊ li
gua eius loq̄t iudiciū. ℣. Lex dei ei⁹
in corde ipsius: ⁊ nō supplātabuntur Eccl'a
gressus ei⁹. Alla. ℣. Christo cōfix⁹ er Ga-
sum cruci: viuo aūt iā nō ego: viuit la. 2.
vero i me xp̄s. Euāge. Si q̄s vult
venire post me. In cōi vno. v.

ps.20 Offer. Desideriū anime ei⁹ tribuisti ei dñe: ⁊ volūtate labiorꝫ ei⁹ nō fraudasti eū: posuisti in capite eius coronam de lapide precioso. Secreta.

Adsit nobis q̄s dñe iesu xp̄e beatissimum p̄ris nr̄i frācisci/pia hūilis ⁊ deuota supplicatio: ī cui⁹ carne p̄rogatiua mirabili passionis tue sacra stigmata renouasti: ⁊ p̄sta: vt ꝟtute p̄ñtis oblatiōis tue passionis circa nos bñficia iugit̃ sentiam⁹

Mat 16.c.d Qui viuis ⁊ reg. Cōio. Qui vult venire post me: abneget semetipm̄ et tollat crucē suā ⁊ sequat̃ me. Postc̄.

Omnip̄s sempiterne de⁹ qui frigescēte mūdo ad inflāmandū corda nr̄a in carne beatissimi patris nr̄i frācisci passionis tue sacra stigmata renouasti: ꝯcede ꝓpici⁹: vt ei⁹ meritis ⁊ p̄cib⁹ dignos fruct⁹ pnīe faciamus. Qui vi. ⁊ reg. ¶ In vigi. sancti mathei apl̄i ⁊ euāg. offm̄.

ps.51.

Ego aūt sicut oliua fructificaui in domo dñi: spaui in mia dei mei et expectabo nomē tuū: qm̄ bonum est ante ꝯspectū scōrꝫ tuorꝫ.

Eodē ps. Quid gl'iaris i malicia: q̄ potēs es in iniquitate? Glia. Oro.

Da nobis q̄s op̄s deus vt bti mathei apl̄i tui et euāgeliste quā p̄uenim⁹ venerāda solennitas: ⁊ deuotionē nobis augeat et salutē. P. Ep̄la. Btūs hō q̄ inuenit sapientiam. In cōi. fo. iiii.

ps.91. Gr. Iust⁹ vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabit̃ in domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane miam tuā: ⁊ ꝟitatē tuā p noctē. S. Lucā.

In illo t͞pe. Uidit iesus publicanū noīe leui sedētem ad theloneū: ⁊ ait illi. Seq̄re me: Et relictis oīb⁹: surgēs secutus est eū. Et fecit illi ꝯuiuiū magnū leui: in domo sua. Et erat turba multa publicanorꝫ: et aliorꝫ q̄ cū illis erāt discūbētes. Et murmurabāt pharisei ⁊ scribe eorꝫ: dicētes ad discip'los eius. Quare cū publicanis ⁊ p͞ctorib⁹ manducatis et bibitis? Et rn̄dēs iesus dixit ad illos. Nō egēt q̄ sani sunt medico: sed q̄ male habent. Non em̄ veni vocare iustos: sed peccatores ad penitētiā. 5.c.F

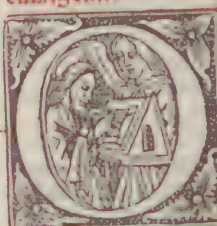
Offer. Glia et honore coronasti eū ⁊ ꝯstituisti eū super opa manuū tuarꝫ dñe. Secre. ps.8.

Apostolice reuerētie culmē offerimus sacris mysterijs imbuēdū: p̄sta q̄s dñe: vt beati mathei euangeliste suffragijs: cui⁹ natilicia preuenimus hec plebs tua sēp ⁊ sua vota depromat: ⁊ desiderata pcipiat. P.

Cōio. Posuisti dñe in capite ei⁹: coronā de lapide p̄cioso. Postcōio ps.20

Beati mathei euangeliste q̄s dñe supplicatione placatus: ⁊ veniā nobis tribue: ⁊ remedia sempit͞na ꝯcede. Per do.

¶ In festo sancti mathei apl̄i ⁊ euangeliste. Introitus.

Os iusti meditabit̃ sapientiā: et ligua eius loq̄t̃ iudicium: lex dei ei⁹ in corde ip̄i⁹ ps.36

ps. Noli Eodē emulari i malignātib⁹/neq̄ zelaueri

faciētes iniqtatē. Glia pa. Oratio.
Beati euangeliste mathei dn̄e p̄cib⁹ adiuuemur: vt quod possibilitas nr̄a non obtinet: eius nobis int̃cessiōe donetur. P do. Ep̄la Silitudo. Que re in cōi euāgelistaꝝ. fol. ij. Gr.

ps. 111 Btūs vir q̄ timet dn̄m: in mandatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potēs i terra erit semē ei⁹: gn̄atio rectoꝝ benedicetur.

Eccl'a Alla. ℣. Te gl'iosus apl'oꝝ chorus laudat dn̄e. Scd'm matheum.

9.c.b. In illo tp̄e. Uidit iesus hominē sedentē in theloneo matheū noīe: z ait illi. Sequere me. Et surgens secut⁹ est eū. Et factū est discūbēre eo in domo: ecce multi publicani et pctōres veniētes discūbebāt cū iesu z discipl'is ei⁹. Et vidētes pharisei dicebāt discipl'is ei⁹. Quare cū publicanis et pctōrib⁹ māducat magister vester? At iesus audiens ait. Non est opus valētibus medicus: sed male habentibus. Eūtes aūt discite: q̄d est miam volo/ et nō sacrificiū: Nō eīm veni vocare iustos: sz peccatores.

ps. 20 Offer. Posuisti dn̄e in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso: vitam petijt a te z tribuisti ei all'a. Secreta.

Supplicatiōib⁹ apl'icis bti mathei euāgeliste q̄s dn̄e eccl'ie tue cōmēdet oblatio: cui⁹ magnificis p̄dicatiōib⁹ erudit.

ps. 20 P do. Cōio. Magna ē gl'ia ei⁹ i salutari tuo: gl'iaz z magnū decorē imipones sup eū dn̄e. Postcōio.

Perceptis dn̄e sacramentis bt̄o matheo apl'o tuo et euāgelista interueniente dep̄ecamur/ vt que p̄ ei⁹ celebrata sunt gl'ia: nobis p̄ficiant ad medelam. P.

Sanctorum martyrum mauricij et sociorum eius. Oratio.

Annue q̄s om̄ps deus: vt sctōrū martyꝝ tuoꝝ mauricij z socioꝝ eius nos letificet festiua solennitas: vt quoꝝ suffragijs innitimur: eorū natalicijs gloriemur. P d. Secre.

Respice q̄s dn̄e munera q̄ in sanctoꝝ martyrū tuoꝝ mauricij et sociorum eius commēoratiōe deferimus: et presta/ vt quorum honore sunt grata/ eorum nobis fiant intercessione perpetua. P. Postcōio.

Celestib⁹ refecti sacramētis z gaudijs supplices te rogamus dn̄e: vt q̄rum gl'iamur triūphis: p̄tegamur auxilijs. P do.

Cypriani et iustine mr. Orō.

Beatorum martyrū cypriani et iustine nos domine foueant continuata presidia: quia non desinis propicius intueri: quos talibus auxilijs concesseris adiuuari. Per do. Secreta.

Munera tibi domīe nostre deuotionis offerimus: q̄ et pro tuoꝝ tibi grata sint honore iustoꝝ: z nob' salutaria te miserante reddant. Per. Postcōio

Presta nobis domine q̄s intercedentibus sanctis tuis cypriano et iustina/ vt que ore contigimus: pura mente capiamus. P do.

Sancti elzearij confessoris de tertio ordine sctī frācisci. Orō.

Deus q̄ btm̄ elzearium ꝯfessorē tuū int' cetera

ṽtutū isignia ṽginali pudicitia in ↄiugio decorasti: ↄcede ppicius/vt cui⁹ sacra solennia celebriter veneramur in ťris: ei⁹ btā ↄsortia felicit̃ ↄseq̃mur i celis. p.

Sec. DEꝰ q̇ p imarcessibilē ṽginitatis palmā in tuoꝝ cordib⁹ hitare digneris: p̄sta q̄s: vt intercedente btō elzeario ↄfessore tuo sic mūdo corde ꝛ casto corpe viuam⁹: vt dignū filij tui habitaculū effici mereamur. Per eūdē. Postcōio SUmptis dñe placare munerib⁹ bti elzearij cōfessoris tui interueniēte suffragio: q̇ ↄsecratus matrimonij vinculo ṽginitatis dec⁹ tibi obtulit: et in tuis bñplacitis felici victoria terminauit. Per. ¶ Cosme et damiani martyrum. Introitus.

Eccli. 44. c. SApiētiā sanctoꝝ narrēt ppłi: ꝛ laudes eoꝝ nunciet eccła: noīa autē eoꝝ viuēt in scła scłi. ℣. Exultate iu

Ps 32. sti i dño: rectos decet laudatio. Glia.

Or. PResta q̄s ōps de⁹: vt q̇ sctōꝝ tuoꝝ cosme et damiani natalicia colim⁹: a cunctis malis iminētib⁹ eoꝝ intces

Ps. 33. siōib⁹ liberemur. p. Gr. Clamauerūt iusti ꝛ dñs exaudiuit eos: ꝛ ex oīb⁹ tribulatiōib⁹ eoꝝ liberauit eos ℣. Iuxta est dñs his q̇ tribulato sūt corde: ꝛ hūiles spū saluabit. Alla.

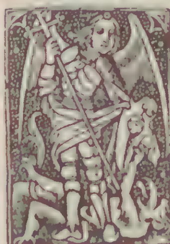
Laus eccłe. ps. 5. ℣. Hec est ṽa fraternitas q̄ vicit mūdi crimia: xp̄m secuta est iclyta / tenēs regna celestia. Off. Gloriabunt in te oēs q̇ diligunt nomē tuū: qm̄ tu dñe bñdices iusto: dñe vt scuto bone voluntatis tue coronasti nos. Secreta

SAnctoꝝ tuoꝝ nobis dñe pia nō desit oro: q̄ ꝛ munera nr̄a ↄciliet: ꝛ tuā nobis indulgentiā semp obtineat. p. Com. Posuerūt mortalia ṡuoꝝ tuoꝝ dñe escas volatilib⁹ celi carnes scōꝝ tuorū bestijs terre ṡm magnitudinē brachij tui posside filios mortificatoꝝ. p̄. 78.

Postcōio PRotegat dñe q̄s pplm tuū: ꝛ pticipatio celestis idulta cōuiuij: ꝛ deꝑcatio collata sctōꝝ. Per do. ¶ Dedicatio sancti michaelis. Officiū.

p̄. 102. BEnedicite dñz oēs angeli ei⁹ potentes ṽtute: q̇ faciũt ṽbū ei⁹ ad audien dam vocē ṡmonū ei⁹ ps. Bñdic aīa mea dñm: ꝛ oīa q̄ itra me sunt noī sctō ei⁹. Glia. Eodē

Oratio.

DEꝰ q̇ miro ordīe āgeloꝝ misteria hoīmq3 dispēsas: ↄcede ppici⁹ vt q̇b⁹ tibi mīstrātib⁹ i celo sp assistit ab his in ťra vita nr̄a mūiať. p d.

Lec. li. apoca. b. ioh. apli I. c. A. IN dieb⁹ illis. Significauit de⁹ q̄ oportet fieri cito: loq̄ns p āgelū suū ṡuo suo iohāni q̇ testimoniū phibuit ṽbo dei / ꝛ testimoniū iesu xp̄i quecunq3 vidit Btūs q̇ legit / et q̇ audit ṽba pphetie hui⁹: ꝛ ṡuat ea q̄ i ea scripta sunt. Tēp⁹ em̄ ppe est. Io

hānes septē ecclesijs que sūt in asia. Grā vobis ⁊ pax ab eo qui est/et qui erat/⁊ q̄ vēturus est:et a septē spiritib⁹ qui in cōspectu throni eius sunt/ et a iesu xpo:q̄ est testis fidelis primogenitus mortuo⁊ ⁊ princeps regū terre. Qui dilexit nos / et lauit nos a pctis nr̄is:in sanguine suo. Gr.
Ps.102. Bñdicite dñm oēs angeli ei⁹ potētes vtute/ q̄ facitis vbū ei⁹. V. Bñdic aīa mea dñm : ⁊ oīa interiora mea nomē
Oro ecclie. sanctū ei⁹. All'a. V. Sācte michael archangele defende nos in prelio:vt non pereamus in tremendo iudicio.
Eadē All'a. V. Cōcussum est mare ⁊ ɔtremuit terra:vbi archangel⁹ michael de-
Ps.103. scendebat de celo. All'a. V. Qui facit āgelos suos spūs:⁊ ministros suos flāmā ignis. Scd'm Matheū.
18.c.a In illo tpe. Accesserūt discipuli ad iesum dicentes. Quis putas maior est in regno celo⁊: Et aduocans iesus paruulum:statuit eū in medio eorū/ et dixit. Amen dico vobis / nisi cōuersi fueritis/ ⁊ efficiamini sicut paruuli : nō intrabitis in regnū celo⁊. Quicūq₃ ḡ humiliauerit se sicut paruulus iste : hic maior est in regno celorū. Et q̄ susceperit vnū paruulū talem in noīe meo:me suscipit. Qui autē scādalizauerit vnum de pusillis istis q̄ in me credunt : expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo ei⁹/⁊ demergatr in profundū maris. Ve mūdo a scādalis. Necesse ē eñi vt veniāt scādala. Verūtñ ve hoi illi : p quē scādalū venit. Si autē manus tua:vel pes tuus scādalizat te:abscinde eū/⁊ proijce abs te. Bonū est tibi ad vitam ingredi debilem vel claudū : q̄₃ duas man⁹ vel duos pedes hñtē mitti i ignē eternū. Et si oculus tuus scādalizat te: erue eū et proijce abs te. Bonū est tibi cū vno oculo in vitam intrare : q̄₃ duos oculos habentē mitti in gehennā ignis. Videte ne cōtemnatis vnū ex his pusillis. Dico eñ vobis:q² angeli eorū semꝑ vident faciē patris mei: qui in celis est. Offr. Stetit an- Apo. gelus iuxta arā tēpli habens thuri- 8.c.a. bulū aureū in manu sua: ⁊ data sunt ei incēsa multa ⁊ ascēdit fumus aromatū in conspectu dei all'a. Secre.

Hostias tibi dñe laudis offerim⁹ supplicit depre-cātes : vt easdē angelico ꝓ nobis interueniēte suffragio:⁊ placat⁹ accipias:⁊ ad salutē nostrā ꝑue- Dan. nire ɔcedas. P. Cōio. Benedicite 3.c.E. oēs angeli dñi dñm: hymnū dicite et superexaltate eū in secula. Postcōio.

Beati archāgeli tui michaelis intercessiōe suffulti supplices te domine deꝑcamur : vt quod ore ꝓsequimur:contingamus et mente. Per dominum.

¶ Scti hieronymi pbri. Oro.

Deus q̄ ecclie tue i exponēdis sacris scripturis beatū hieronymū gloriosum cōfessorē tuū doctorē maximū ⁊ electū prouidere dignatus es: p̄sta q̄s: vt eiusdē suffragantib⁹ meritis/quod ore simul et opere docuit / te adiuuāte exercere valeam⁹. P do. Secreta.

Donis celestibus q̄s dñe libera nos tribue mēte ī-

seruire: vt munera q̄ deferimus intercedēte btō hieronymo con fessore tuo: et medelam nobis operent̄ et gloriā. P. Postcōio.

REpleti alimonia celesti q̄sumus dn̄e: vt interueniēte beato hieronymo confessore tuo: misericordie tue grām cōsequi mereamur. Per dn̄z nr̄m iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit et regnat. In vnitate spiritus sancti deus. Per.

¶ In festo sancti Francisci confessoris. Ad missam. Introitus. Eccle sor.

Gaudeam⁹ oēs i dn̄o diē festuz celebrātes sub honore bti francisci: de cuius solennitate gaudent angeli/ et collaudant filiuz dei. Ps.32. Ps. Exultate iusti in domino: rectos decet laudatio. Gloria patri.

¶ Sed infra octauas et alio tēpore in missis de sancto francisco votiuis: dicitur Introitus.

OS iusti meditabitur sapientiam: et lingua ei⁹ loquetur iudicium: lex dei eius in corde ipsius. Ps 36. Ps. Noli emulari in malignantibus: neq̄ zelaueris facientes iniquitatem. ℣. Gloria patri et filio. Eodē Oratio.

DEus qui ecclesiam tuam beati francisci meritis fetu noue prolis amplificas: tribue nobis ex eius imitatiōe terrena despicere/ et celestium donorū semper participatiōe gaudere. Per dominū nostrū iesum christum. Epl'a Ad Galathas.

FRatres. Michi autē absit gloriari / nisi in cruce domini nostri iesu christi: p quē michi mundus crucifixus est/ et ego mundo. 6.c.D In christo enim iesu/ neq̄ circūcisio aliquid valet neq̄ preputiū: sz noua creatura. Et quicunq̄ hanc regulam secuti fuerint/ pax super illos et misericordia: et super israel dei. De cetero nemo michi molestus sit: ego eīm stigmata dn̄i iesu: in corpore meo porto. Gratia dn̄i nostri iesu christi: cū spiritu vestro fratres amen. Gr. Os iusti meditabit̄ sapiētiā: et lingua eius loquetur iudiciū. Ps.36 ℣. Lex dei eius in corde ipsius: et nō supplantabunt̄ gressus eius. All'a. ℣. O patriarcha pauperum / francisce tuis precibus auge tuorum numerū in charitate christi: quos cancellatis manibus cecutiēs vt moriēs iacob benedixisti. Laus ecclesie ad sanctum All'a. Hic frācisus pauper et modicus: celum diues ingreditur hymnis celestib us honorat̄. Eadē Scdm Matheū.

xi. ca. D. In illo tpe. Rñdēs Iesus: dixit. Confiteor tibi pater dñi celi ꝛ terre: qꝛ abscōdisti hec a sapiētib⁹ ꝛ prudētibus: ꝛ reuelasti ea paruulis. Ita paṫ qm̄ sic placitū fuit āte te. Oia mihi tradita sunt a patre meo. Et nemo nouit filiū nisi pater: neqꝫ patrē quis nouit nisi filius: ꝛ cui voluerit filius reuelare. Uenite ad me oēs qui laboratꝭ ꝛ onerati estis: et ego reficiā vos. Tollite iugū meū sup vos/ ꝛ discite a me qꝛ mitis sum ꝛ humilis corde: ꝛ inuenietis requiē animabus vestris. Iugū eñi meū suaue est: ꝛ onus

p̄s. 88 meū leue. Offm. Ueritas mea ꝛ misericordia mea cū ipso: et i noie meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

Munera tibi dñe dicata sāctifica: ꝛ intercedēte beato francisco ab omni nos culparū labe purifica. Per do. Cōio.

Mat. 24. c. D. Fidelis seru⁹ ꝛ prudēs quē cōstituit dñs sup familiā suā: vt det illis in tēpore tritici mensuram. Postcōio.

Ecclesiam tuam dñe quesumus gratia celestis amplificet: quam beati francisci illuminare voluisti gloriosis meritis et exemplis. Per dominum.

Sanctorum martyrū sergii/ ꝛ bachi/ marcelli/ ꝛ apulei. Oro.

Sanctorū tuorū nos dñe sergii/ bachi/ marcelli/ ꝛ apulei btā merita prosequanṫ ꝛ tuo semper faciant amore feruentes. P dñm.

Maiestatē tuā nobis dñe q̄s hec hostia reddet immolanda placatam tuorum digna postulatione sanctorum. Per dominum. Secre.

Postcōio.

Sacramentis dñe muniamur acceptis: et sanctoruꝫ tuorum sergii/ bachi/ marcelli/ ꝛ apulei intercessione: contra oēs nequitias irruentes armis celestibus protegamur. P dominū.

De sancto marco. Oratio.

Exaudi dñe p̄ces nostras et intercedente btō marco cōfessore tuo atqꝫ pontifice: supplicatiōes nostras placatus intende. Per.

Accepta tibi sit dñe sacrate plebis oblatio: pro tuoruꝫ honore sanctorū: quorum se meritis percepisse de tribulatione cognoscit auxiliū. Per dominum. Secreta. Postcōmunio.

Da q̄s dñe fidelib⁹ populis sanctoꝝ tuoꝝ semper veneratiōe letari: et eoꝝ ꝑpetua supplicatione muniri. P dñm.

Sanctorū martyrū dionysii/ rustici/ et eleutherii. Oratio.

Deus q̄ hodierna die beatū dionysium martyrē tuū virtute constantie in passione roborasti: quiqꝫ illi ad p̄dicādū gentib⁹ gloriā tuam rusticū et eleuteriū sociare dignatus es: tribue nobis q̄s ex eorū imitatione/ pro amore tuo ꝓspera mūdi despicere et nulla ei⁹ aduersa formidare. P. Secre.

Oblata tibi dñe mūera populi tui pro honore sanctorum tuorū martyrum/ dionysii/

rustici/ ꝛ eleutherij: suscipe propicius quesumus et eorum nos intercessione sanctifica. Per dominum nostrum. Postcommunio

SUmptis dn̄e sacramentis q̄s: vt itercedētib⁹ beatis martyribus dionysio / rustico / et eleutherio: ad redemptionis eterne proficiamus augmentū.
[Dan. 3] Per dominū. ¶ Sancti calixti pape et martyris. Officium.

[Eodē] SAcerdotes dei benedicite dn̄m: sancti ꝛ humiles corde laudate deum. ꝟ Benedicite oīa opera dn̄i dn̄o: laudate ꝛ superexaltate eum in secula. Gloria patri et filio. Oratio.

DEus qui nos cōspicis ex nostra infirmitate deficere ad amorem tuū nos miseri-
[Ps. 88] corditer per sctōꝝ tuoꝝ exēpla restaura. P. Grad. Inueni dauid seruū meū: oleo sancto meo vnxi eū: manus eīn mea auxiliabitur ei: ꝛ brachiū meū ꝯfortabit eū. ꝟ Nichil ꝑficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquita-
[Laus ecclesie] tis nō nocebit ei. Alla. ꝟ Amauit eū dn̄s et ornauit eum: stolam glorie
[Ps. 88] induit eum. Offer. Ueritas mea et mīa mea cū ipso: ꝛ in noīe meo exaltabitur cornu eius. Secreta.

MYstica nobꝫ dn̄e ꝓsit oblatio: q̄ nos et a reatib⁹ nostris expediat: ꝛ perpetua salua-
[Mat. 24. c. D.] tiōe confirmet. P. Cōio. Beatus seruus quē cū venerit dn̄s inuenerit vigilantē: amen dico vobis sup oīa bona sua cōstituet eum. Postcōio.

QUesum⁹ oīps de⁹: vt reatū nostrū munera sacra purificēt: ꝛ recte viuēdi nobis operentur effectū. Per dominum.

¶ Sancti luce euāgeliste. Oratio.

INteruenlat pro nobis quesum⁹ domine sanctus tuus lucas euangelista: q̄ crucis mortificationem iugiter i suo corpore pro tui nominis honore portauit. P dn̄m. Epla ꝛ Euāgelium: de cōmuni euāgelistarum. Similitudo. et Designauit. fo. ii. et iii. Secreta.

DOnis nos celestibus da q̄s dn̄e libera mente seruire: vt munera que deferimus interueniēte beato euāgelista tuo luca: ꝛ medelā nobis operentur. ꝛ gliam. P. Prefatio de apostolis.

PResta q̄s oīps Postcōio. deus: vt id qđ de sctō altari tuo accipim⁹: precib⁹ beati euāgeliste tui luce sanctificet aīas nostras: per quod tuti esse possimus. P dn̄m. ¶ Crisanti et darie martyrum. Oratio.

BEatorū martyrū tuoꝝ dn̄e crisanti/ et darie/ q̄s adsit nobis oratio vt q̄s veneramur obsequio: eorū piuim iugiter experiamur auxilium. P. Secreta.

POpuli tui q̄s domie tibi grata sit hostia: que in nataliciis sanctorū martyrū tuorū crisanti ꝛ darie solēnitatib⁹ immolatur. P dn̄m. Postcōio.

MYsticis dn̄e repleti sumus votis ꝛ gaudijs: p̄sta q̄s: vt intercessiōibus sanctoꝝ martyrum tuorū crisanti et darie: q̄ temporaliter agim⁹: spiritualiter cōsequamur. P dn̄m nostrū.

¶ In vigilia apostolorū symonis et iude Introitus.

ps.78 Intret in cōspectu tuo dñe gemitus cōpeditorū: redde vicinis nostris septuplū i sinu eorū: vindica sanguinē sctōr tuor
Eodē q effusus est. ps. De⁹ venerūt gētes
in hereditatē tuā: polluerūt tēplum
sctm̄ tuū/posuerūt hierlm in pomorū
custodiā. ℣ Gloria patri. Oratio.

Concede qs ops deus: vt
sicut apostolor tuorū symonis et iude gloriosa natalicia
preuenimus: sic ad tua beneficia
promerēda maiestatē tuā p nobis ipsi preueniant. Per. Grad.
ps.78 Vindica dñe sanguinē sanctorū tuorū qui effusus est. ℣. Posuerūt mortalia seruor tuor escas volatilibus
p.149 celi: carnes sanctor tuor bestijs terre. Offer. Exultabūt sancti in gloria
letabuntur in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eor. Secre.

Muneribus nostris domine apostolorū symonis et
iude festa pcedimus: te suppliciter deprecātes: vt que cōsciētie
nostre prepediuntur obstaculis/
ps.88 illorū meritis grata reddantur.
Per. Cōio. Posuerūt mortalia seruorū tuor dñe escas volatilibus celi: carnes sanctor tuor bestijs terre
scdm magnitudinē brachij tui posside filios mortipunitorū. Postcōio

Sumpto dñe sacramento
suppliciter deprecamur:
vt itercedētibus btis apostolis
tuis symone et iuda/ qd tēporaliter gerimus: ad vitā capiam⁹
eternā. P. ¶ In die apostolorū
symonis et iude. Officium.

Michi aūt nimis honorati sūt amici tui de⁹ nimis cōfortat⁹ est principat⁹ eor. ps.138.
ps. Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionē meā et resurrectionem meam. Gloria patri. Oratio. Eodē

Deus qui nos per beatos
apostolos tuos symonē
et iudā ad agnitionē tui nominis venire tribuisti: da nobis eorū gloriā sempiternā et proficiēdo celebrare: et celebrando profi-
cere. Per. Gr. Cōstitues eos principes sup oēm terrā: memores erūt nominis tui dñe. ℣. Pro patribus tuis p.44
nati sūt tibi filij: ppterea ppli cōfitebūtur tibi. Alla. ℣. Nimis honorati p.138.
sunt amici tui deus: nimis confortatus est principat⁹ eorum. Offer.
In oēm terrā exiuit sonus eor: et in ps.18.
fines orbis terre vba eor. Secre.

Gloriam dñe sanctor apostolorū tuorū perpetuā venerātes: qs vt eam sacris mysterijs expiati dignius celebrem⁹.
Per. Cōio. Vos q secuti estis me: Mat.
sedebitis super sedes iudicātes duodecim trib⁹ isrl: dicit dñs. Postcō. 19.cd.

Perceptis dñe sacramentis suppliciter exoramus:
vt intercedētib⁹ beatis apostolis tuis symone et iuda, que pro

illorū venerāda gerimus passione: nobis proficiāt ad medelam Per dominū. ¶ In vigilia omnium sanctorum. Officium.

Sap. 3.B. Iudicāt sancti gētes et dominātur populis: et regnabit dn̄s deus illorum imppetuum Ps. 32. Exultate iusti i domino: rectos decet laudatio. Gloria patri et filio. Oratio.

Domine deus noster multiplica super nos gratiā tuam: et quorū preuenimus gloriosa solēnia: tribue subsequi in sancta professione leticiam. Per dn̄m nostrum. Lectio libri apocalipsis beati Johannis apli.

Ap. 5.B. In diebus illis. Ecce ego Iohannes vidi i medio throni et q̄ttuor aialiū et i medio seniorū agnū stātē tanq̄ occisū / habētē cornua septē et oculos septē: q̄ sunt septē spiritus dei missi in oēz terrā. Et venit: et accepit librum de dextera sedētis i throno. Et cū apuisset librū quattuor aialia et vigintiquattuor seniores ceciderūt corā agno habētes singuli cytharas et phialas aureas plenas odoramētorū que sunt orationes sanctorū. Et cātabāt canticū nouū dicentes. Dignus es dn̄e accipere librū / et soluere signacula eius: quoniā occisus es / et redemisti nos deo in sangnie tuo ex omi tribu / et lingua / et populo: et natione. Et fecisti nos deo nostro regnū et sacerdotes: et regnabimus sup terrā. Et vidi: et audiui vocē angelorū multorū in circuitu throni et seniorū et quattuor aialiū. Et erat numerus eorū milia miliū voce magna dicentium. Dignus est agnus qui occisus est accipere virtutē et diuitiatē et sapientiā et fortitudinē et honorē et gl'iam et bn̄dictionē in scl'a scl'orū amē. Gr. Exultabūt sancti in gl'ia: letabunt in cubilibus suis. V. Cantate dn̄o cāticum nouū: laus eius in eccl'ia sctōrū. Euāge. Descēdēs iesus de mōte. In cōi so. v. Off. Exultabūt scti i gl'ia: letabunt in cubilibus suis: exultationes dei in faucibus eorum. Secreta. p. 149

Eodē

Altare tuū dn̄e deus muneribus cumulamus oblatis: q̄s: vt ad salutem nostrā oim sctōrū tuorū p̄catiōe p̄ficiāt: quorum solēnia vētura p̄currimus. P dn̄m. Cōio. Iustorū anime in manu dei sunt: et non tāget illos tormētum malicie: visi sunt oculis insipiētium mori: illi autem sunt in pace. Sap. 3.c.A.

Sacramētis dn̄e Postcō. et gaudijs optata celebritate expletis quesumus: vt eorū precibus adiuuemur: quorum recordationibus exhibentur. Per dominum.

¶ In festo oim.sctōꝝ. Introit⁹.

Eccle vox.

Gaudeamus oēs in dño diem festū celebrantes sub honore sctōrum oīz: de quoꝝ solēnitate gaudēt angeli: et collaudāt filiū dei.

ps.32. Ps Exultate iusti in domino: rectos decet laudatio. Gloria pa. Oratio.

Omnipotēs sempitne de⁹: q̄ nos oim sctōꝝ tuoꝝ merit͡ sub vna tribuisti celebritate venerari: q̄s vt desideratā nobis tue ꝑpiciatiōis abūdātiā: multiplicatis intercessoribus largiaris. P dñm. ¶ Lectio libri apocalipsis beati iohannis apostoli.

7.c.A In diebus illis. Ecce ego iohānes vidi alterū angelū ascēdentē ab ortu solis / habētē signū dei viui: ꝛ clamauit voce magna quattuor āgelis quibus datū est nocere terre ꝛ mari: dicēs. Nolite nocere terre et mari neqꝫ arborib⁹: quoadusqꝫ signem⁹ seruos dei nostri in frōtibus eorum. Et audiui numerū signatorū centum quadraginta quattuor milia signati: ex oī tribu filiorū israel. Ex tribu iuda: duodecim milia signati. Ex tribu ruben: duodecī milia signati. Ex tribu gad: duodecim milia signati. Ex tribu aser: duodecim milia signati. Ex tribu neptalim: duodecim milia signati. Ex tribu manasse: duodecim milia signati. Ex tribu symeō: duodecim milia signati. Ex tribu leui: duodecim milia signati. Ex tribu ysachar: duodecim milia signati. Ex tribu zabulō: duodecim milia signati. Ex tribu ioseph: duodecī milia signati. Ex tribu beniamin: duodeciꝫ milia signati. Post hec vidi turbā magnā quā dinumerare nemo poterat / ex oībus gētib⁹ et tribub⁹ et populis ꝛ linguis / stantes ante thronū in cōspectu agni amicti stolis albis: ꝛ palme in manibus eoꝝ. Et clamabāt voce magna dicentes. Salus deo nr̄o: q̄ sedet sup thronū ꝛ agno. Et omnes āgeli: stabāt ī circuitu throni ꝛ seniorū et quattuor aialium Et ceciderūt in cōspectu throni in facies suas: ꝛ adorauerūt deum dicētes amen. Bñdictio / et claritas / ꝛ sapiētia ꝛ grāꝝ actio honor ꝟtus: ꝛ fortitudo deo nostro: in scl'a seculorū amen. Gr.

Timete dñm oēs scti eius: qm̄ nichil deest timētib⁹ eū. ps.33.

℣. Inquirētes autem dñm nō deficiēt oī bono. Alla.

℣. Uenite ad me oēs q̄ laboratis ꝛ onerati estis: ꝛ ego reficiā vos. Alla Mat. 11.c.D

℣. Hec est vera fraternitas que vicit mūdi crimina: xp̄ꝫ secuta est iclyta tenēs regna celestia. Scdm matth. Laus sup.

In illo tēpore. Uidens iesus turbas / ascēdit in mōtem. Et cū sedisset: accesserunt ad eum discipuli eius. Et aperiens os suū docebat eos dicens. Beati pauperes spiritu: qm̄ ipsorū est regnū 5.c.A

celorū. Beati mites: qm ipsi pos-
sidebūt terrā. Beati q lugēt: qm
ipsi cōsolabunt. Btī q esuriūt et
sitiūt iusticiā: qm ipsi saturabun
tur. Btī misericordes: qm ipsi mi-
sericordiā cōsequent. Btī mūdo
corde: quoniā ipsi deū videbunt.
Beati pacifici: qm filij dei voca-
bunt. Beati q psecutionē patiū-
tur ppter iusticiā: qm ipsorū est
regnū celorū. Beati estis cū ma
ledixerint vobis hoies: et psecu
ti vos fuerint/ et dixerint oē ma-
lum aduersum vos mentientes:
ppter me. Gaudete et exultate:
quoniā merces vestra: copiosa
Sap. est i celis. Offer. Iustorū aie in ma
3.c.A nu dei sunt: et nō tāget illos tormētū
mortis/ visi sunt oculis isipiētiū mo-
ri: illi aūt sunt in pace all'a. Secret.

Munera tibi dñe nre deuo-
tionis offerimus: que et pro
cunctorū tibi grata sint honore
iustorū et nobis salutaria te mi-
serante reddant. Per do. Com.
Mat. Beati mundo corde: qm ipsi deum vi
5.c.B debunt: beati pacifici: qm filij dei vo-
cabunt: btī q psecutionē patiunt ppt
iusticiā: qm ipsorū est regnū celorum

Da qs dñe fide- Postcō.
libus ppłis oim sctōrū tuorū
semp veneratiōe letari: et eorū p-
petua supplicatiōe muniri. P d.

Sancti cesarij martyr. Orō.

Deus q nos beati
cesarij martyris
tui annua solēni-
tate letificas cō-
cede propicius:
vt cuius natali-
cia colimus etiam actiones imi-
temur. Per. Secreta.

Hostias tibi dñe beati ce-
sarij martyris tui dicatas meri-
tis benignus assume: et ad ppe-
tuū nobis tribue prouenire sub-
sidiū. Per dñm. Postcōmunio.

Quesumus ops deus: vt q ce-
lestia alimēta pcepimus:
intercedēte beato cesario marty-
re tuo p hec contra oia aduersa
muniamur. Per dñm nostrum.

Quatuor coronatorum mr. offi.

Intret i cōspectu p. 78.
tuo dñe gemitus
cōpeditorū: red-
de vicinis nris
septuplū in sinu
eorū: vindica san-
guinē sctōrū tuorū q effusus est.
Ps. Deus venerūt gētes in heredita- Eodē
tem tuā: polluerūt tēplū sanctū tuū:
posuerūt hierusalē in pomorū custo-
diam. Gloria patri. Oratio.

Presta qs ops deus: vt q
gloriosos martyres claudiū/ ni-
costratū/ castoriū/ simphorianū/
atqz simpliciū fortes in sua con-
fessione cognouimus: pios apud
te in nostra intercessiōe sentia-
mus. Per dñm. Grad. Vindica p. 78.
dñe sanguinē sanctorū tuorū qui effu
sus est. V. Posuerūt mortalia seruo-
rum tuorū escas volatilibus celi car
nes sctōrū tuorū bestijs terre. Alla.
V. Laudate dominum in sanctis eius: p. 150
laudate eum in firmamento virtu-
tis eius. Offertorium Anima no- p. 123.
stra sicut passer erepta est de laqueo
venātium: laqueus contritus est: et
nos liberati sumus. Secreta.

Benedictio tua dñe larga
descendat: que et munera
nostra depcātibus sanctis tuis
tibi reddat accepta: et nobis sa-
cramentū redemptiōis efficiat.

Per dominum nostrum. Cōio.
p̄.78. Posuerūt mortalia seruorū tuorum
dñe escas volatilib⁹ celi/carnes san=
ctorum tuorꝫ bestijs terre: scđm ma=
gnitudinē brachij tui posside filios
mortipunitorum. Postcōmunio.
CElestibus refecti sacra=
mentis ꝛ gaudijs: suppli
ces te depcamur: vt quorū glo=
riamur triūphis ꝓtegamur au=
xilijs. Per dñm nostrū iesum.
¶ Theodori martyris. Oratio.
DEus q̄ nos beati
theodori marty=
ris tui ꝯfessione
gł̃iosa circūdas
et ꝓtegis/presta
nobis ex ei⁹ imi=
tatiōe proficere et oratione fulci
ri. Per dñm nostrum. Secreta.
SUscipe dñe fidelium pre=
ces cū oblationib⁹ hostia=
rum ꝛ intercedēte beato theodo
ro martyre tuo: p hec pie deuo=
tionis officia ad celestē gloriam
trāseam⁹. Per dñm. Postcōio.
PResta nobis dñe q̄s iter=
cedente beato theodoro
martyre tuo: vt quod ore cōtin=
gimus: pura mente capiamus.
Per dñm nostrū iesum xp̄m fi=
liū tuū. Qui tecū viuit. ¶ Mar
tini epī ꝛ cōfessoris. Officium.
Eccli. 45.c. D. STatuit ei dñs te=
stamētū pacis et
principē fecit eū
vt sit illi sacerdo=
tij dignitas ī et=
nū. p̄s. Memento
p̄s.113 dñe dauid ꝛ ois māsuetudis ei⁹ Glia
DEus q̄ ꝯspicis q² ex oīo.
nulla nr̄a virtute subsisti=
mus: concede ꝓpicius: vt inter=
cessione beati martini cōfessoris
tui atqꝫ pontificis: cōtra oia ad=
uersa muniamur. P dñm. Grad.
Ecce sacerdos magn⁹ q̄ i dieb⁹ suis Eccli. 44.c.
placuit deo. ℣. Non est inuent⁹ simi=
lis illi qui conseruaret legem excelsi. C.
Alla. ℣. Beatus vir sanctus marti= Laus ecclie.
nus vrbis turonis requieuit: quem
susceperūt āgeli atqꝫ archāgeli: thro p̄s.88
ni dñatiōes et ꝟtutes. Offer. Ueri=
tas mea et mia mea cū ipō: et in noie
meo exaltabit cornu ei⁹. Secreta.
DA misericors de⁹: vt hec
nos salutaris oblatio: ꝛ a
proprijs reatib⁹ indesinēter ex=
pediat: ꝛ ab oib⁹ tueat adversis.
Cōio. Btūs seruus quē cū venerit Mat. 24.c.
dñs inuenerit vigilantem: amen dico
vobis super omnia bona sua consti= D.
tuet eum. Postcōmunio.
PResta q̄s dñe de⁹ noster:
vt quorū festiuitate votiua sunt
sacramēta: eorum nobis saluta=
ria intercessione reddātur. Per
dominum. ¶ De sancto menna
martyre. Oratio.
PResta q̄s omipo=
tens deus: vt qui
beati mēne mar=
tyris tui natalicia
colimus: inter=
cessione ei⁹ in tui nominis amo=
re roboremur. P do. Secreta.
MUnerib⁹ nostris q̄s dñe
precibusqꝫ susceptis: ꝛ ce
lestibus nos munda mysterijs ꝛ
clemēter exaudi. Per. Postcō.
DA quesumus dñe de⁹ no=
ster: vt sicut tuorꝫ cōmēo=
ratione sanctorꝫ/temporali gra=
tulamur officio: ita perpetuo le=
temur aspectu. Per dominum.
¶ Sancte elizabeth. Oratio.

Tuorum corda fidelium deus miserator illustra: et beate elizabeth precibus gloriosis: fac nos pspera mūdi despicere: 7 celesti semp consolatione gaudere. Per do.

Secreta.

Munera dñe nostre deuotionis offerimus: vt tibi grata et nobis salutaria beate elizabeth pia supplicatione reddātur. Per dominū nostrum iesum. Postcōmunio.

Quesum⁹ ops de⁹: vt quos salutarib⁹ dignat⁹ es erudire mysterijs: beate elizabeth intercessio gloriosa reficiat celestib⁹ alimētis. P dñm. ¶ In festo presentationis beate marie missa fit sicut i natiuitate eiusdē: mutato noie natiuitatis in oratione in nomen presentationis. Alij tamen quib⁹ pprīū placet legere officium sic missam ordināt. Introitus. Gaudeam⁹. 7c. sicut in assumptiōe eiusdē. Or.

Deus qui sanctā dei genitricem tēplū spūsscti post trienniū in tēplo dñi presentari voluisti: presta q̃s: vt qui ei⁹ presentationis festa veneramur: ipsi templū in quo habitare digneris efficiamur. P eundē. In vnitate eiusdē. Epła. Ego quasi vitis fructificaui. Require in vigilia assumptiōis. Grad. Bñdicta et Eccła
venerabilis. 7c. Alla. ꝟ. Felix virgo que nondū edita matris aluo repletur gratia: et in tēplo dei reposita illustrat summa peritia. Euāge. Liber generationis. Offer. Felix nanq3. vt in natiuitate. Secre.

Hec munera q̃s dñe beate marie semp virginis intercessione sanctifica: quam in tēplo tuo munus tibi gratissimū offerri parentū manibus voluisti. P do.no. Prefatio. Eterne. Et te in presentatione. Cōio. Beata viscera marie. Postcōio.

Sacramēta que sumpsim⁹ dñe btē marie semp virginis intercessione nos saluent: q̃ deuotione sui cordis piissimi acceptabile tibi sacrificium iugiter immolauit. Per dñm nostrum.

¶ Cecilie virginis 7 mar. Offm. p. 118.

Loquebar de testimonijs tuis in cōspectu regū et nō cōfundebar: 7 meditabar i mādatis tuis q̃ dilexi nimis. Ps. Beati immaculati Eodē
in via: qui ambulant in lege dñi. Gloria patri et filio. Oratio.

Deus qui nos annua beate cecilie martyris tue solennitate letificas: da vt quam veneramur officio: pie cōuersationis sequamur exemplo. Per. p.44

Gr. Audi filia 7 vide et inclina aurem tuam: quia ꝯcupiuit rex speciem tuam. ꝟ. Specie tua 7 pulchritudie tua: intende prospere procede et regna. Alla. ꝟ. Quinq3 prudētes virgines acceperūt oleū in vasis suis cū lampadibus: media autem nocte clamor factus est ecce spōsus venit: exite obuiam christo domino. Offer. Mat. 25. c. a

Offerentur regi ꝟgines post eā: proxime eius offerentur tibi. Secreta. p.44.

Hec hostia dñe placationis 7 laudis q̃s: vt intercedente beata cecilia martyre tua

nos ꝓpiciatiōe dignos semper
ps. 118. efficiat. P dñm. Cōio. Confundā-
tur supbi: qꝛ iniuste iniquitatē fece-
runt in me: ego aūt in mādatis tuis
exercebor in tuis iustificationibꝰ/ vt
non confundar. Postcōmunio.

S Atiasti dñe familiā tuam
muneribus sacris: eiꝰ q̄s
semꝑ interuentione nos refoue:
cuius solēnia celebramus. P d.

Clementis pape ꝛ mar. Offm.

Eccle vox. D Ixit dñs sermo-
nes mei quos de
di in os tuum nō
deficient de ore
tuo: adest eñi no
men tuum et mu
nera tua accepta erunt suꝑ alta-
ps. 111 ri meo. ps. Beatus vir qui timet do
minū: in mādatis eius volet nimis.
Gloria patri et filio. Oratio.

D Eus qui nos annua bea-
ti clementis martyris tui
atq; pontificis solennitate letifi-
cas: ꝯcede ꝓpicius: vt cuius na-
talicia colimꝰ: virtutē quoq; pas
sionis imitemur. Per dñm. Gr.
ps. 109 Jurauit dñs ꝛ nō penitebit eū: tu es
sacerdos in eternū scḋm ordinē mel-
chisedech. ℣. Dixit dominus domi-
no meo: sede a dextris meis. Alla.
Eccla ℣. Hic est sacerdos quem corona-
ps. 88 uit dominus. Offert. Ueritas mea
et mia mea cum ipso: et in nole meo
exaltabitur cornu eius. Secreta.

M Unera dñe oblata sancti-
fica: et intercedēte beato
clemēte martyre tuo: ꝑ hec nos
a peccatoꝝ nostrorum maculis
Mat. emūda. Per. Cōio. Beatus seruꝰ
24. c. quem cū venerit dñs inuenerit vigi-
D. lantem: amē dico vobis suꝑ oia bo-
na sua cōstituet eum. Postcōio.

C Orporis sacri ꝛ preciosi
sanguinis repleti libami
ne/ q̄s dñe deus noster: vt quod
pia deuotione gerimus: interce-
dente beato clemente martyre
tuo atq; pontifice certa redem-
ptione capiamus. Per dñm.

Felicitatis vidue ꝛ mar. Oro.

P Resta q̄s oīps de-
us: vt btē felicita
tis martyris tue
solēnia recensen-
tes: meritis ipsiꝰ
ꝓtegemur ꝛ ꝑci-
bus. Per dominū nrm. Secre.

U Ota ppli tui dñe ꝓpicia-
tus intēde: et quoꝝ nos
tribuis solennia celebrare/ fac
gaudere suffragijs. P d. Postc.

S Upplices te rogamus oīs
potens deus: vt intercedē
tibus sanctis tuis: et tua in no-
bis dona multiplices/ ꝛ tempo-
ra nostra disponas. P dñm.

Grisogoni martyris. Oratio

A Desto dñe suppli
cationibus nrīs:
vt q̄ ex iniquitate
nostra reos nos
esse cognoscimꝰ/
beati grisogoni
martyris tui intercessione libe-
remur. Per dñm. Secreta.

O Blatis quesumus domi-
ne placare muneribus: et
intercedente beato grisogono
martyre tuo a cūctis nos defen-
de periculis. Per. Postcōio.

T Ui domine perceptiōe sa
cramēti/ et a nostris mun-
demur occultis: et ab hostiū li-
beremur insidijs. Per.

Katherine virgi. ꝛ mar. Offm.

¶ Incipit Commune sanctoꝝ.
Et primo in vigilia vnius apli.

ps. 51. Ego aūt sicut oliua fructificaui ī domo dñi: sperauí in mīa dei mei: ꝛ expectabo nomē
Eodē tuū: qm̄ bonū est ante cōspectuȝ sctōꝝ tuoꝝ. ps. Quid gloriaris in malicia: qui potens es in iniquitate. ℣. Glīa pa. Sicut erat. ꝛc. Orō.

DA q̄s oīps deus: vt beati .N. apostoli tui quam preuenimus veneranda solēnitas: et deuotionē nobis augeat ꝛ sa
Eccli. 44. d. lutē. Per do. Lectio libri sapie.

BEnedictio dñi: super caput iusti. Ideo dedit illi dñs hereditatē: et diuisit ei partem in tribubus duodecim: ꝛ inuenit grām in conspectu omnis carnis. Et magnificauit eū in timore iimicoꝝ: et in verbis suis monstra placauit. Glorificauit
In eodem. 45. A eum in conspectu regū: et ostendit illi glorīā suam. In fide et lenitate ipsius sanctū fecit illum: ꝛ elegit eum ex oīmi carne. Et dedit illi cor ad precepta/ et legem vite et discipline: et excelsum fecit illum. Statuit illi testamentū eternum: et circuncinxit euȝ zona iusticie. Et induit eum domi-
ps. 91 nus: coronam glorie. Grad. Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur in domo domini. ℣. Ad annunciandū mane misericordiā tuam: et veritatem tuam per noctem. Scdm Iohannem.

IN illo tpe. Dixit ie. di. 15. c. b. suis. Hoc est p̄ceptū meū vt diligatis iuicē: sicut dilexi vos. Maiorē hac dilectionē nemo habet: vt aīam suā ponat q̄s pro amicis suis. Vos amici mei estis: si feceritꝭ q̄ ego p̄cipio vobis. Iam nō dicā vos s͛uos: q2 seruus nescit q̄d faciat dñs eius. Vos autem dixi amicos: q2 oīa q̄cūqꝫ audiui a patre meo nota feci vobis. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos: ꝛ posui vos vt eatis et fructū afferatis: ꝛ fructus vester maneat. Ut q̄dcūqꝫ petieritis patrē in nomie meo: det vobis. Offer. Glīa ꝛ honore coronasti ps. 8.
eū: ꝛ cōstituisti eum super opera manuum tuarum domine. Secreta.

APostolici reuerētia culmīnis offerentes tibi sacra mysteria: q̄s dñe/ vt btī apli tui .N. suffragijs cuiꝰ natalicia p̄uenimus: hec plebs tua semp ꝛ sua vota depromat ꝛ sua desiderata p̄cipiat. P. Cōīo Magna est glīa ps. 20
eius in salutari tuo: glorīā ꝛ magnū decorē īpones sup eū dñe. Postcō.

SAncti apli tui .N. q̄s dñe supplicatiōe placatꝰ: ꝛ veniā nobis tribue ꝛ remedia sempiterna concede. P do. ¶ In vigilia plurimoꝝ aploꝝ. Officiū.

INtret ī ɔspectu ps. 78
tuo dñe gemitꝰ ɔpeditoꝝ redde vicinis nr̄is septuplū ī sinu eoꝝ: vindica sagui-

nē sctōꝝ tuorū q̄ effusus est. ps.
ps.78 Deꝰ venerūt gētes i hereditatē tuā: polluerūt tēplū sctm̄ tuū/ posuerunt hirl'm i pomorū custodiā. ℣. Gloria.

Concede q̄s ops Oro. deus: vt sicut apostolorū tuoꝝ N. ꝛ N. gloriosa natalicia preuenimꝰ: sic ad tua beneficia promerenda: maiestatē tuā pro nobis ipsi preueniāt. Per dn̄m.

Lectio actuū apostoloꝝ.
5.c.B In diebꝰ illis. Per manus aūt apl'oꝝ fiebāt signa ꝛ ꝓdigia multa i plebe. Et erāt vnanimit̄ oēs: in porticu salomōis. Ceterorū aūt nemo se audebat ꝯiungere illis: sed magnificabat eos ppl's. Magis aūt augebat̄ credētiū i dn̄o multitudo viroꝝ ac mulierū: ita vt i plateis eiicerēt infirmos/ ꝛ ponerēt in lectulis ꝛ grabat; vt veniēte petro/ saltem vmbra illiꝰ vbumbraret quēq̄ illoꝝ/ ꝛ liberarent̄ ab īfirmitatibꝰ suis. Cōcurrebat aūt multitudo vicinarū ciuitatū i hirl'm: afferētes egros ꝛ vexatos a spiritibꝰ immūdis: q̄ curabātur omnes.

Epistola ad Ephesios.
1.c.A. Fratres. Bn̄dictꝰ deus ꝛ pater dn̄i nr̄i iesu christi: qui bn̄dixit nos in oī benedictiōe spiritualı in celestibꝰ in xp̄o: sicut elegit nos in ipso/ ante mūdi cōstitutionē/ vt essemꝰ scti ꝛ imaculati in cōspectu eius in charitate. Qui predestinauit nos in adoptionē filioꝝ p iesum xp̄m in ipsum/ ſm ꝓpositū volūtat; sue in laudē gl'ie ꝛ gratie sue: in q̄ gratificauit nos in dilecto filio suo. In q̄ habemꝰ redēptionē p sanguinē ipsius remissionē pctōꝝ: ſm diuitias gr̄e eiꝰ: q̄ supabūdauit in nobis. Epl'a. Ad corinth.

Fratres. Spectaculū facti sumꝰ mūdo: ꝛ angelis ꝛ hoibꝰ. Nos stulti ꝑp̄t christū: vos aūt prudentes in xp̄o. Nos infirmi: vos aūt fortes. Uos nobiles: nos aūt ignobiles. Usq̄ i hāc horā et esurimꝰ/ ꝛ sitimꝰ/ et nudi sumꝰ/ ꝛ colaphis cedimur/ ꝛ instabiles sumꝰ/ et laboramus operātes manibꝰ nr̄is: maledicimur/ ꝛ bn̄dicimꝰ. Persecutionē patimur: ꝛ sustinemꝰ. Blasphemamur: ꝛ obsecramꝰ. Tāq̄ purgamēta huiꝰ mūdi facti sumus: oīm peripsima vsq̄ adhuc. Non vt cōfundā vos hec scribo: sed vt filios meos charissimos moneo In xp̄o iesu: dn̄o nr̄o. Gr. Uindica dn̄e sanguinē sctōꝝ tuoꝝ q̄ effusus est. ℣. Posuerūt mortalia suorū tuoꝝ escas volatilibꝰ celi: carnes sāctoꝝ tuoꝝ bestiis t̄re. S. iohānē.

In il. t. Dix. ie. dis. su. Ego sum vitis vera: ꝛ pat meꝰ agricola est. Oēm palmitē i me nō ferētē fructū tollet eū: ꝛ oēm qui fert fructū purgabit eū: vt fructū plus afferat. Iā vos mūdi estis: ꝑp̄t ſmonē quē locutus sum vobis. Manete i me: ꝛ ego in vobis. Sicut palmes nō pōt ferre fructū a semetipo/ nisi mānserit in vite: sic nec vos nisi i me manseritis. Ego sum vitis: vos palmites. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū: q2 sine me nihil potestis facere. Si q̄s in me nō māserit: mittet̄ foras sicut palmes et arescet: et colligēt eum: ꝛ in ignē mittent/ et ardet. Si māseritis in me: et

Right margin: 1.4.c B. (beside "Fratres. Spectaculū"); ps.78 (beside "filios meos"); 15.c.A (beside "In il. t.")

verba mea ī vobis mā̄serint: qđ-
p.149 cūqȝ volueritis petetis: ⁊ fiet vo-
bis. Offer. Exultabūt scti in glīa le-
tabuntur in cubilibꝰ suis: exultatio-
nes dei in faucibus eorū. Secreta.

Muneribus nostris domi-
ne sanctorū apłorum N. ⁊
N. festa precedimus: te supplici-
ter deprecantes: vt que cōscien-
tie nostre prepediūtur obstacu-
lis: illorū meritis grata reddan-
ps.78 tur. Per. Cōio. Posuerūt morta-
lia seruorū tuorū dñe escas volatili-
bus celi: carnes sanctorū tuorū besti-
is terre: sm magnitudinē brachij tui
posside filios mortipunitorū. Postcō.

Sumpto dñe sacramento
suppliciť depcamur: vt in-
tercedentibus beatis apłis tuis
N. et N. qđ tēporaliter gerimꝰ:
ad vitam capiamus eternā. Per
p.138. do. In natali apłorū. Introitꝰ.

Michi aūt nimis
honorati sunt a-
mici tui deꝰ: ni-
mis confortatꝰ ē
principatꝰ eorū.
Eodē Ps. Dñe pbasti me ⁊
cognouisti me: tu cognouisti sessionē
meā ⁊ resurrectionem meam. Gloria
patri. Unius apostoli. Orō.

Quesumꝰ oṗs deꝰ: vt bea-
tus apostolus N. tuū pro
nobis imploret auxiliū: vt a no-
stris reatibus absoluti / a cūctis
etiā periculis eruamur. P. Secre.

Sacrādū tibi dñe munꝰ of-
ferimꝰ: quo beati N. solen-
nia recolētes purificationē q̄qȝ
nr̄is mētibꝰ imploramꝰ. p. Postcō.

Perceptis dñe sacramen-
tis suppliciter exoramꝰ:
vt intercedēte beato N. aposto-
lo tuo / que pro illius veneranda
gerimus solennitate: nobis p-
ficiant ad medelam. Per dñm.
Plurimorū apłorū. Oratio.

Deus q̄ nos ānua apłorū
tuorū N et N. solennitate
letificas: p̄sta q̄s: vt quorū gau-
demus meritis instruamur exē-
plis. Per dominū. Secreta.

Munera dñe que pro apo-
stolorū tuorū N. et N. so-
lennitate deferimus: propicius
suscipe: et mala om̄ia que mere-
mur auerte. Per. Postcōio.

Quesumus dñe salutaribꝰ
repleti mysterijs: vt quo-
rum solēnia celebramus: eorum
orationibus adiuuemur. Per.
Epistola ad Ephesios. 2.c.D
Fratres. Jam non estis
hospites et aduene / sed estis ci-
ues sanctorū ⁊ domestici dei: su-
peredificati supra fundamentū
apostolorū et prophetarū. Ipso
summo angulari lapide christo
iesu: in quo ōis edificatio ɔstru-
cta crescit ī tēplum sanctū in do-
mino. In quo ⁊ vos coedificami
ni in habitaculum dei: in spiri-
tu sctō. Epistola ad Ephesios. 4.c.b
Fratres Unicuiqȝ nostrū
data est gratia: sm men-
suram donatiōis christi. Propť
quod dicit. Ascēdens in altū ca-
ptiuā duxit captiuitatem: dedit
dona hoibus. Quod autē ascē-
dit: quid est / nisi qr et descendit
primū in inferiores partes ter-
re? Qui descēdit ip̄e est ⁊ q̄ ascē-
dit sup oēs celos: vt adimpleret
oīa. Et ipse dedit quosdā quidē
apłos / quosdā autē prophetas:
alios vo euāgelistas / alios autē

pastores et doctores/ad cõsumma-
tionē sctõꝝ/i op⁹ misterij/i edifi-
cationē corporis xp̄i: donec oc-
curramus oēs in vnitatē fidei et
agnitiōis filij dei/in virū pfectū
in mēsurā etatis plenitudis xp̄i.

8.c.F. Epistola ad Romanos.
FRatres. Scim⁹ qm̄ dili-
gētib⁹ deū/oīa coopant̄ i bonū:
his q̄ sm̄ ppositū vocati sūt scti.
Nā quos p̄sciuit et predestinauit
conformes fieri imagini filij sui:
vt sit ip̄e primogenit⁹ in multis
fratrib⁹. Quos aūt predestina-
uit:hos et vocauit. Et quos vo-
cauit:hos et iustificauit. Quos
aūt iustificauit: illos et magnifi-
cauit. Quid ḡ dicemus ad hec?
Si de⁹ p nobis:quis ɔtra nos?
Qui etiā pprio filio suo non pe-
percit:sed pro nobis oīb⁹ tradi-
dit illū. Quō nō etiā cū illo oīa
nobis donauit? Quis accusabit
aduersus electos dei? De⁹ q̇ iu-
stificat:q̇s est qui ɔdēnet? Xp̄us
iesus q̇ mortuus est/imo et q̇ re-
surrexit: qui est ad dexterā dei/
qui etiam intpellat pro nobis.
Quis ḡ nos separabit a charita
te christi? Tribulatio an angu-
stia/an persecutio/an fames/ an
nuditas/an piculū/ an gladius?
Sicut scriptuꝫ est. Quia ppt̄ te
mortificamur tota die: estimati
sum⁹/vt oues occisiōis. Sed in
his oībus supam⁹: ppter eū qui
dilexit nos. Certus sum eñ: qꝛ
neqꝫ mors/neqꝫ vita/neqꝫ ange-
li/neqꝫ principatus/neqꝫ ꝟtutes
neqꝫ instantia/ neqꝫ futura/ neqꝫ
fortitudo/neqꝫ altitudo/neqꝫ p-
fundū neqꝫ creatura alia: pote-
rit nos separare a charitate dei.
Que est in xp̄o iesu dño nostro.

Subscripta epl'a dr̄ tm̄ ieiunāge-
listis. Lect. ezechielis pphete.

SImilitudo vultus quatu- 1.c.E.
or animaliuꝫ:facies hois/
et facies leonis/a dextris ipsoꝝ
quatuor. Facies aūt bouis a si-
nistris ipsorū quatuor: et facies
aquile desup ipsorum quatuor.
Et facies eoꝝ et pēne eoꝝ: extē-
te desup. Due pēne singulorum
iungebant̄:et due tegebant cor-
pora eoꝝ. Et vnūquodqꝫ eoruꝫ:
corā facie sua ambulabat. Ubi
erat impetus spūs/illic gradie-
bant̄:nec reuertebant̄ cū ambu-
larent. Et similitudo animalium
et aspectus eoꝝ quasi carbonum
ignis ardentiū:et quasi aspectus
lampadaruꝫ. Hec erat visio dis-
currēs in medio animaliū:splen
dor ignis et de igne fulgur egre
diens. Et animalia ibāt et reuer-
tebant̄:in similitudinē fulguris
choruscātis. Gr. Constitues eos p̄.44
pricipes sup oēm terrā: mēores erūt
nois tui dñe. ℣. Pro patrib⁹ tuis na
ti sunt tibi filij: ppterea populi cō-
fitebunt̄ tibi. Gr. Nimis honorati p̄.138.
sunt amici tui deus:nimis confortа-
tus est p̄ncipatus eoꝝ. ℣. Dinume-
rabo eos:et sup arenā multiplicabū-
tur. Gr. In oēm terrā exiuit sonus ps.18.
eorū:et in fines orbis terre ꝟba eorū.
℣. Celi enarrant gloriā dei:et opera
manuū eius annunciat firmamentū.
Alla. ℣. Ego vos elegi de mundo: Johā
vt eatis et fructū afferatis:et fruct⁹ 15.c.C
vester maneat. Alla. ℣. Nimis ho- p̄.138.
norati sunt amici tui deus:nimis cō-
fortatus est p̄ncipat⁹ eoꝝ. Alla. ℣.
Uos estis q̇ pmāsistis mecū in tenta- Luce
tiōib⁹ meis:ego aūt i medio vr̄m suꝫ 22.c.C

Eccle sior. sicut qui ministrat. Alla ℣. Te glo
riosus aplorum chorus laudat dñe.
Euangel. Hoc est pceptũ. vi5. in
vigi. vni9 apli. fo.i. Scdʒ Johẽʒ
15. ca. C.

IN il. t. Dixit iesus discipłis suis. Hec mãdo vobʒ vt diligatis iuicẽ. Si mũdus vos odit: scitote qꝛ me priorem vobis odio habuit. Si de mundo fuissetis: mũdus qđ suum erat diligeret. Qꝛ ṽo de mũdo nõ estis: sʒ ego elegi vos de mũdo: ꝓptea odit vos mũdus. Mementote sermonis mei quẽ ego dixi vobʒ. Non est seru9 maioꝛ dño suo. Si me psecuti sũt: ⁊ vos pseq̃nť. Si sermonẽ meũ ẜuauerit: ⁊ vr̃m seruabunt. Sed hec oia faciẽt vobis ꝓpter nomẽ meũ: qꝛ nesciũt eum q̇ misit me. Si nõ venissẽ: ⁊ locutus nõ fuisseʒ eis: pctm̃ nõ hẽrẽt. Nũc aũt excusationẽ nõ hñt: de pctõ suo. Qui me odit: ⁊ patrem meũ odit. Si opa nõ fecissem in eis q̃ nemo alius fecit: pctm̃ non haberẽt. Nunc aũt ⁊ viderunt et oderũt: et me ⁊ patrẽ meũ. Sed vt impleať sermo q̇ in lege eoꝝ scripť9 est; qꝛ odio habuerũt me gratis. Euange. Ego sum vitis vera. vi5. in vigilia plurimorum aplor. fol. j. Scdm Matheum.

16. ca. C.
IN illo tpe. Dixit iesus discipłis suis. Ecce ego mitto vos: sicut oues in medio lupoꝝ. Estote ergo prudentes sicut ẜpẽtes: ⁊ simplices sicut colũbe. Cauete aũt ab hoib9. Tradẽt enim vos in consilijs/⁊ in synagogis suis flagellabũt vos: et ad reges ⁊ psides ducemi ꝓpter me i testioniũ illis et gẽtib9. Cũ aũt tradent vos: nolite cogitare quõ aut q̇d loq̃mini. Dabiť eniʒ vobis in illa hora: q̇d loq̃mini. Nõ eñi vos estis q̇ loq̃mini: sed spũs p̃ris vr̃i q̇ loq̄ť i vobʒ. Tradet aũt frater fratrẽ in morte: et pr̃ filiũ. Et isurgẽt filiʒ in parentes: ⁊ morte eos afficiẽt. Et eritʒ odio oib9 hoib9: ꝓpť nomẽ meũ. Qui aũt pseuerauerit vsqꝫ in finẽ: hic saluu erit. Scdm matheũ.

IN il. t. Dixit symon petr9 ad iesũ. Ecce nos reliq̇mus oia ⁊ secuti sum9 te. Quid ḡ erit nobis? Jesus aute dixit illʼ. Amen dico vobis: q vos q̇ secuti estis me: in regñatione cũ sederit fili9 hois i sede maiestatis sue: sedebitis ⁊ vos sup sedes duodecim iudicantes duodecim trib9 isrľ. 19. c. d
Et ois q̇ reliq̃rit domũ / vel fratres / aut sororcs / aut patrẽ / aut matrẽ / aut vxorẽ / aut filios / aut agros / ꝓpter nomẽ meũ: centuplũ accipiet: ⁊ vitã eternã possidebit. Sicut scriptũ euãge. 6. in
in euangeliis. Scdm Lucam.

IN il. t. Designauit dñs et alios septuagita duos: et misit illos binos añ faciẽ suã in oẽm ciuitatẽ: ⁊ locũ quo erat ipe ventur9. Et dicebat illis. Messis q̇dẽ multa: opari aũt pauci. Rogate ḡ dñm messis: vt mittat operarios i messeʒ suã. Jte. Ecce ego mitto vos: sicut agnos iter 10. c. a

lupos. Nolite portare sacculum/
neqꝫ perā neqꝫ calciamēta: ꝛ ne-
minē ꝑ viā salutaueritꝭ. In quā-
cūqꝫ domū itraueritꝭ/ primū di-
cite. Pax huic domui. Et si ibi
fuerit fili⁹ pacis: requiescet sup il-
lū pax vr̄a. Sin autē: ad vos re-
uertet̃. In eadē autē domo ma-
nete: edētes et bibentes q̄ apud
illos sunt. Dign⁹ est eīm operarius
mercede sua. Nolite transire de
domo in domū. Et i quācūqꝫ ci-
uitatē intraueritis ꝛ susceperint
vos: mādūcate q̄ apponūt vobꝭ.
Et curate ifirmos q̄ i illa sunt: et
dicite illis. Appropinq̄bit i vos
p̄.138. regnū dei. Offer. Mihi aūt nimis
honorificati sunt amici tui deus: ni-
mis ꝯfortat⁹ est p̄ncipat⁹ eoꝝ. Offer.
p̄. 44 Cōstitues eos p̄ncipes sup oēm ter-
rā: mēores erūt nōis tui in oī ꝓgenie
ps.18. et gn̄atiōe. Offer. In oēm terrā exi-
uit son⁹ eoꝝ: ꝛ in fines orbis t̄re v̄ba
Iohā. eoꝝ. Cōio. Ego sum vitis v̄a ꝛ vos
15.c.a. palmites: q̄ manet in me ꝛ ego in eo:
hic fert fructū multū all'a all'a. Cōio
Eodē Ego vos elegi de mundo: vt eatis et
fructū afferatis: ꝛ fruct⁹ vr̄ maneat.
Mat. Cōio Amē dico vobꝭ ꝙ vos q̄ reliq̄-
19.c.d stis oīa ꝛ secuti estis me: cētuplū ac-
cipietis: ꝛ vitam eternā possidebitis.
Eodē Cōio. Uos q̄ secuti estis me: sedebi
tis sup sedes iudicātes duodecim tri
bus isrl'. ¶ In fes. vni⁹ mr. pōtifi.
Eccli. Introit⁹.
45. c.
D. Tatuit ei
dn̄s testa
mētū pa-
cis/ ꝛ prin
cipē fecit
eū vt sit il
li sacerdo
tij digni-
tas ieternū. Ps. Memēto dn̄e dauid: p̄. 131.
et oīs māsuetudīs ei⁹. V. Glia. Int.

Acerdotes dei Dan.
bn̄dicite dn̄ꝫ: san 3.c. F.
cti et hūiles cor-
de laudate deū.
Ps. Bn̄dicite oīa opa Eodē
dn̄i dn̄o: laudate et
superexaltate eū in scl'a. V. Glia. Orō
Nfirmitatē nostrā respice
oms de⁹: ꝛ q2 pōd⁹ proprie
actiōis grauat: bti. N. martyris
tui atqꝫ pōtificis intercessio glo-
riosa nos protegat. P. Secreta.
Ostias tibi dn̄e beati. N
martyris tui atqꝫ pontifi-
cis dicatas meritis benign⁹ as-
sume: ꝛ ad ꝑpetuū nobis tribue
prouenire subsidiū. Postcōio.
Efecti participatione mu
neris sacri/ q̄s dn̄e de⁹ nr̄:
vt cuius exequimur cultū: senti-
amus effectum. Per do. Orō.
Eus q̄ nos bti. N marty-
ris tui atqꝫ pontificis/ an-
nua solēnitate letificas: concede
ꝓpicius/ vt cuius natalicia coli-
m⁹: de eiusdē etiā ꝓtectiōe gau-
deamus. P do. Secreta.
Unera tibi dn̄e dicata sā-
ctifica: ꝛ intercedēte btō. N mar
tyre tuo atqꝫ pontifice/ ꝑ eadem
nos placat⁹ itēde. P do. Postc.
Ec nos cōio dn̄e purget
a crimie: et itercedēte btō
N. martyre tuo atqꝫ pōtifice/ ce-
lestis remedij faciat esse consor
tes. P. Lec. libri sapientie. Eccli.
Ust⁹ cor suū tradet ad vi- 39.c.a
gilādū diluculo / ad dn̄m q̄ fecit
illū: ꝛ in ꝯspectu altissimi dep̄ca-
bit̃. Apiet os suū i orōne: et pro
delictis suis dep̄cabit̃. Si enim

dñs magn⁹ voluerit: spũ intelli-
gētie replebit illũ. Et ipe tanq̄
imbres mittet eloquia sapiētie
sue: ⁊ in oratione cōfitebit̃ dño. Et
ipe diriget cōsiliũ ei⁹ et discipli-
nā: ⁊ i abscōditis suis cōsiliabit̃.
Et ipe palā faciet disciplinā do-
ctrine sue: et i lege testamēti dñi
gl'iabit̃. Collaudabunt multi sa
piētiā ei⁹: ⁊ vsq̄ in sclm nō dele-
bit̃: Nō recedet mēoria ei⁹: ⁊ no-
mē ei⁹ reqret a gñatione in gña-
Eccli. 31.c.b. tionē. Lectō libri sapiētie.
Beatus vir q̄ inuent⁹ est si-
ne macla: ⁊ q̄ post aurũ nō abijt/
nec sperauit in pecunie thesau-
ris. Quis est hic/ ⁊ laudabimus
eum: Fecit em̄ mirabilia in vita
sua. Qui pbat⁹ est in illo et pfe-
ct⁹ inuēt⁹ ē: ⁊ erit illi gl'ia eterna.
Qui potuit trāsgredi ⁊ nō ē trās
gressus: facē mala ⁊ nō fecit. Jdō
stabilita sũt bōa illi⁹ i dño: ⁊ ele-
mosynas illi⁹ enarrabit ols ec-
clesia sctōꝝ. Lec. libri sapientie.
Puer. 3.c.B. Beat⁹ hō q̄ iuenit sapiētiā:
⁊ q̄ affluit prudētia. Meli
or est acq̄sitio ei⁹: negociatione
argēti et auri primi ⁊ purissimi.
Fruct⁹ eius p̄ciosior est cunctis
opibus: ⁊ oia q̄ desiderant̃/ huic
nō valēt ɔpari. Lōgitudo dierũ
in dextra ei⁹: et in sinistra illi⁹ di-
uitie et gl'ia. Vie ei⁹ vie pulchre:
et oēs semite illius pacifice. Li-
gnũ vite est his q̄ apprehēderit
eā: ⁊ q̄ tenuerit eā btũs. Dñs sa-
pientia fundauit terrā: ⁊ stabili-
uit celos prudētia. Sapiētia il-
lius eruperũt abyssi: ⁊ nubes ro-
re ɔcrescũt. Lec. lib. sapie.
Eccli. 14.c.c Beatus vir q̄ in sapientia
morabit̃/ et q̄ in iustitia medita-
bit̃: ⁊ in sensu cogitabit circũspe
ctionē dei. Cibabit illũ pane vi-
te et intellect⁹: et aqua sapientie
salutaris potabit illũ. Et firma-
bit̃ in illo ⁊ nō flectet̃ et ɔtinebit
illũ ⁊ non confundetur: ⁊ exalta-
bit illũ apd̄ ꝓximos suos. Et noīe
eterno hereditabit illũ: dñs de⁹
noster. Lectio libri sapie.
Iustũ deduxit dñs p vias Sap. 10.c.b
rectas: ⁊ ostendit illi regnũ dei:
et dedit illi scientiā sctōꝝ. Hone
stauit illũ in laborib⁹: et cōpleuit
labores illi⁹. In fraude circũue-
niētiũ illi affuit: et honestũ fecit
illũ. Custodiuit eũ ab inimicis:
et a seductorib⁹ tutauit illum. Et
certamē forte dedit illi vt vince-
ret: et sciret qm̄ oīm potētior est
sapia. Hec vēditũ iustũ nō dere-
liqt: sed a pctōrib⁹ liberauit eū.
Descēditq̄ cũ illo i foueā/ ⁊ i vin
culis nō dereliqt eũ: donec affer-
ret illi sceptrũ regni/ et potentiā
aduersus eos q̄ eũ deprimebāt.
Et mēdaces ondit: q̄ maculaue-
rũt eũ. Et dedit illi claritatē eter
nā: dñs de⁹ nr̄. Epl'a ad corinth.
Fratres. Bñdictus de⁹ ⁊ 2.1.c.a
pr̄ dñi nr̄i iesu xp̄i/ pr̄ mi-
sericordiaꝝ ⁊ de⁹ toti⁹ ɔsolatio-
nis: q̄ ɔsolatur nos in oi tribula-
tione nr̄a/ vt possim⁹ ⁊ ipi ɔsola-
ri eos q̄ in oi p̄ssura sunt/ p ex-
hortationem qua exhortamur ⁊
ipi a deo. Qm̄ sicut abũdāt pas-
siones xp̄i in nobis: ita et p xp̄m
abũdat ɔsolatio nr̄a. Siue autē
tribulamur/ p vr̄a exhortatione
et salute. Siue ɔsolamur: p vr̄a
consolatione. Siue exhortamur
pro vestra exhortatiōe et salute:
q̄ opat̃ tolerātiam earundē pas-

sionū q̄s ⁊ nos patimur: vt spes
nr̄a firma sit p vobis sciētes qm̄
sicut socij passionū estꝭ: sic eritis
et consolatiōis in xp̄o iesu: dn̄o
nostro. Ep̄la ad Timotheum.
2.2.c. Charissime. Memor esto
B. dn̄m iesū xp̄z resurrexisse
a mortuis/ex semine dauid s̄m
euāgeliū meum: in q̄ laboro vsqꝫ
advincula/q̄si male oꝑans: sꝫ ver-
bū dei nō est alligatū. Ideo oīa
sustineo ꝓpt electos: vt ⁊ ipsi sa-
lutē cōsequanť / q̄ est in xp̄o iesu
cū gl'ia celesti. Tu aūt assecutus
es meā doctrinā / istitutionē/ ꝓ-
positū/ fidē/ lōganimitatē/ dile-
ctionē/ patiētiā/ ꝑsecutiōes/ pas-
siones/ q̄lia mihi facta sūt āthio-
chie/ yconio/ listris / q̄les ꝑsecu-
tiōes sustinui: et ex oib⁹ eripuit
me dn̄s. Et oēs q̄ pie volunt vi-
uere in xp̄o iesu: ꝑsecutiōes pa-
ps.88 tiunť. Grad. Inueni dauid seruum
meū: oleo sancto meo vnxi eū man⁹
eī̄ mea auxiliabiť ei: ⁊ brachiū meū
cōfortabit eū. V. Nichil proficiet ini-
micus in eo: et filius iniq̄tatis nō no
ps.91. cebit ei. Grad. Justus vt palma flo-
rebit: sicut cedrus libani multiplica-
bitur in domo dn̄i. V. Ad annunciā-
dum mane miam tuam: et veritatē
p.109 tuam per noctē. Alla. V. Tu es sa
cerdos in eternū s̄m ordinē melchise
Eccl'e dech. Alla. V. Hic est sacerdos quē
laus. coronauit dn̄s. Alla. V. Justus vt
ps. 91 palma florebit: ⁊ sicut cedrus multi-
plicabiť. Tract⁹ a. lxx. vsqꝫ pasc.
p.111. Beatus vir q̄ timet dn̄m: i mā-
datis ei⁹ cupit nimis V. Po-
tēs in terra erit semen ei⁹: gn̄atio re-
ctoꝝ bn̄diceť. V. Gloria ⁊ diuitie in
domo ei⁹: ⁊ iustitia ei⁹ manet in secu
lum seculi. Scd̄m Matheum.

In il. t. Di- 10.c.d
xit ie. dis. s.
Nolite arbitrari
q꞉ venerim pacē
mittere in terrā.
Non veni pacem
mittere: sed gla-
diū. Ueni ei sepa
rare hoiem aduersus patrē suū/
⁊ filiā aduersus matrem suam: ⁊
nurū aduersus socrū suā: et ini-
mici hois domestici eius. Qui
amat patrem aut matrē plus q̄
me: nō est me dign⁹. Et q̄ amat
filiū aut filiam sup me: nō est me
dign⁹. Et q̄ nō accipit crucē suā
⁊ sequitur me: nō est me dignus
Qui inuenit aīam suā pdet eā.
Et qui pdiderit aīam suā: ꝓpter
me: iueniet eā. Qui recipit vos
me recipit Et qui recipit me: re-
cipit eum q̄ me misit. Qui reci-
pit ꝓphetā i noie ꝓphete: mer-
cedē ꝓphete accipiet. Et q̄ reci-
pit iustū in noie iusti: mercedem
iusti accipiet. Et quicūqꝫ dede-
rit vni ex minimis istis calicem
aq̄ frigide tm̄ in noie discipuli:
amē dico vobis: nō perdet mer-
cedē suam. Scd̄m Matheum.
In il. t. Dixit iesus discipu 16.c.d
lis suis. Si q̄s vult venire
post me: abneget semetipsum et
tollat crucem suā ⁊ sequatur me.
Qui eī̄ voluerit aīam suā saluā
facere: pdet eā. Qui autē pdide-
rit aīam suā ꝓpter me: inueniet
eā. Quid eī̄ prodest hoi si vni-
uersum mundū lucreť: aīe vero
sue detrimentū patiať? Aut quā
dabit hō cōmutationē ꝓ aīa sua
Fili⁹ eī̄ hois vētur⁹ ē in gloria
pr̄is sui cū āgelis suis: ⁊ tūc red-

det vnicuiq; ſm opa ſua. Amen
dico vobis: ſūt quidā de hic ſtā=
tibus qui nō guſtabunt mortem
donec videāt filiū hois venictē
in regno ſuo. Scdm Johannē.
12.c.d In il. t. Di=
xit ieſus di
ſcipulis ſuis. Amē
amē dico vobis:
niſi granū frumē
ti cadēs in terrā
mortuum fuerit:
ipſum ſolum ma=
net. Si aūt mortuū fuerit: multū
fructum affert. Qui amat aīam
ſuā: pdet eā. Et q̇ odit aīam ſuā
in hoc mundo: in vitā eternā cu=
ſtodit eā. Si q̇s mihi miniſtrat/
me ſequat: ꝛ vbi ſū ego: illic ꝛ mi
niſter meus erit. Si q̇s mihi mi=
niſtrauerit: honorificabit eū pr
me⁹ q̇ eſt i celis. Scdm matheū.
10.ca. c. In illo tpe. Dixit ieſus di=
ſcipulis ſuis. Nihil optuz
qđ nō reueleť: et occultū qđ non
ſciať. Qđ dico vobis i tenebris:
dicite i lumine. Et quod in aure
auditis: pdicate ſup tecta. Et no=
lite timere eos q̇ occidūt corp⁹:
aīam aūt non poſſunt occidere.
Sed poti⁹ eum timete: q̇ pōt et
aīam ꝛ corp⁹ pdere in gehennā.
Nōne duo paſſeres aſſe veneūt
ꝛ vn⁹ ex his nō cadet ſup terrā ſi=
ne pr̄e veſtro: Ueſtri aūt ꝛ capil
li capitis: oēs nūerati ſūt. Noli=
te ergo timere: multis paſſerib⁹
meliores eſtis vos. Omnis ǵ q̇
cōfitebitur me corā hominibus:
ꝯfitebor et ego eū corā pr̄e meo
qui eſt in celis. Scdm Lucam.
14.c.f In illo tpe. Dixit ieſus tur
bis. Si quis venit ad me
et nō odit patrē ſuū/ et matrē/ et
vxorē/ et filios/ ꝛ fratres/ ꝛ ſoro=
res, adhuc aūt ꝛ aīam ſuam: nō
poteſt me⁹ eſſe diſcipulus. Et q̇
nō baiulat crucē ſuā ꝛ venit poſt
me: non poteſt meus eſſe diſci=
pulus. Quis enim ex vobis vo=
lens turrim edificare: nōne pri⁹
ſedēs cōputat ſumpt⁹ q̇ neceſſa=
rij ſunt/ ſi habeat ad perficiēdū:
ne poſtq̄ȝ poſuerit fundamentū
ꝛ non potuerit perficere: omnes
qui vident incipiant illudere ei/
dicentes: quia hic homo cepit
edificare et non potuit conſum=
mare. Aut quis rex iturus com=
mittere bellum aduerſus alium
regem: non ſedens prius cogi=
tat ſi poſſit cū decē milibus oc=
currere ei / q̇ cum viginti milib⁹
venit ad ſe? Alioqui adhuc illo
lōge agēte: legationē mittēs ro
gat ea que pacis ſunt. Sic ergo
omnis ex vobis qui nō renunci=
at omnibus que poſſidet nō po=
teſt meus eſſe diſcipulus. Offr.
Ueritas mea et mia mea cum ipſo: ꝛ ps. 88
in noie meo exaltabitur cornu eius.
Offr. Inueni dauid ſuū meū: oleo Eodē
ſancto meo vnxi eū: manus em̄ mea
auxiliabitur ei: ꝛ brachiū meum con
fortabit eū. Cōio. Dñe quinq; talē= Mat.
ta tradidiſti mihi: ecce alia quiq; ſu 25.c.e
perlucratus ſum: euge ſerue fidelis:
qr in pauca fuiſti fidelis ſupra mul=
ta te cōſtituā: intra i gaudiū dñi tui.
Cōio. Semel iuraui in ſctō meo: ſe= ps. 88
men eius in eternū manebit: ꝛ ſedes
eius ſicut ſol in conſpectu meo: ꝛ ſi=
cut luna pfecta ineternū: ꝛ teſtis i ce
lo fidelis. Cōio. Poſuiſti dñe i capi= ps. 20
te ei⁹ coronā de lapide pcioſo. ¶ In
feſ. vni⁹ mr. no potifi. Intro. t⁹.

ps.20 [I]N virtute tua dñe letabit iu-
stus: & sup salutare tuū exul-
tabit vehemēter:
desideriū
Eodē aīe ei⁹ tribuisti ei. ps. Qm̄ p̄uenisti
eū in bñdictiōib⁹ dulcedinis: posuisti
in capite ei⁹ coronā de lapide p̄cioso.
ps.63. Gl'ia. Introit⁹.
[L]Etabit iust⁹ i dño/ & spabit in
eo: & laudabunt
oēs recti corde.
Eodē ps. Exaudi de⁹ orōnem meā cū dep̄cor: a timore inimici
eripe aīam meā. Gl'ia. Introitus
ps.36 [I]Ustus non ꝯturbabit: q2 dñs fir-
mat manū ei⁹ to-
ta die miseret & cō
modat: & semen
ei⁹ i bñdictione
Eodē erit: et in eternū ꝯseruabit. ps. Noli
emulari i malignātib⁹: neq3 zelaueris
faciētes iniq̄tatē. Gl'ia. Introit⁹.
ps.8. [G]Loria & honore
coronasti eū & cō
stituisti eū super
opa manuū tua-
Eodē rū. ps. Dñe dñs nr̄:
q̄ admirabile ē no
mē tuū in vniuersa t'ra. Gl'ia. Or.

[P]Resta q̄s oīps de⁹: vt qui
bti. N. martyris tui nata-
litia colim⁹: intercessiōe ei⁹ in tui
nōis amore roborem̄. P d. Sec.

[M]Uneribꝰ nr̄is q̄s dñe p̄ci-
busq3 suscept: & celestib⁹
nos mūda mysteriis: et clemen-
ter exaudi. Per. Postcōmunio.

[D]A q̄s dñe de⁹ nr̄: vt sicut
tuoꝝ ꝯmēoratione sctōꝝ
tpali ḡtulamur officio: ita ppe-
tuo letemur aspectu. P d. Oro.

[P]Resta q̄s oīps de⁹: vt inter-
cedēte btō. N. martyre tuo
et a cūctis aduersitatib⁹ libere-
mur in corpe: & a prauis cogita-
tiōib⁹ mūdemur i mēte. P. Sec.

[A]Ccepta sit i ꝯspectu tuo
dñe nr̄a deuotio: & ei⁹ no
bis fiat supplicatiōe salutaris p̄
cui⁹ solēnitate defert. P. Postc.

[R]Efecti ꝑticipatiōe mune-
ris sacri q̄s dñe deus nr̄:
vt cui⁹ exeq̄mur cultū: sentiam⁹
effectū. Per do. Ep'le vt s. in cōi
vni⁹ mar. pōtificis. Gr. Btūs vir ps.111
q̄ timet dñm: in mandatis eius cupit
nimis. V. Potēs in terra erit semen
ei⁹: gñatio rectoꝝ benedicet. Gr ad.
Gloria & honore coronasti eū. V. Et ps.8
ꝯstituisti eū sup opa manuū tuarum.
Gr. Iust⁹ nō ꝯturbabit: q2 dñs fir- ps.36
mat manū ei⁹. V. Tota die miseret &
cōmodat: & semē ei⁹ in bñdictiōe erit.
Gr. Posuisti dñe sup caput ei⁹: co- ps.20
ronā de lapide p̄cioso. V. Desideriū
aīe ei⁹ tribuisti ei: & volūtate labioꝝ
ei⁹ nō fraudasti eū. All'a V. Btūs ps.111
vir q̄ timet dñm: in mādatis ei⁹ cupit
nimis. All'a. V. Posuisti dñe super ps.20
caput eius: coronā de lapide p̄cioso.
All'a. V. Iust⁹ nō ꝯturbabit: q2 dñs ps.36
firmat manū ei⁹. All'a. V. Qui seq̄t Iohā.
me non ābulat in tenebris: sed habe- S.c.B
bit lumē vite eterne. All'a V. Leta ps.63
bit iustus in dño & spabit in eo: & lau
dabunt oēs recti corde. All'a V.
Gloria & honore coronasti eum dñe. ps.8.
[D] Tract⁹ a. lxx. vsq3 pascha.
Esideriū aīe ei⁹ tribuisti ei: et ps.20

volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū.
Eodē ℣. Qm̄ p̄uenisti eū in bn̄dictionibus
dulcedis. ℣. Posuisti sup caput eius
coronā de lapide p̄cioso. Euā. dn̄r
vtā. i cōi viii⁹ mar. vōtl. Offr. In
ꝟtute tua dn̄e letabit iust⁹: ⁊ sup salu
tare tuū exultabit vehementer: desi-
Ps.8. deriū aie ei⁹ tribuisti ei. Offr. Glia
⁊ honore coronasti eū/ ⁊ ꝯstituisti eū
sup opa manuū tuarum dn̄e. Offr.
Ps.20 Desideriū aie ei⁹ tribuisti ei dn̄e: ⁊ vo
luntate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eum:
posuisti in capite ei⁹ coronā de lapi-
Eodē de precioso. Offr. Posuisti dn̄e i ca
pite eius coronā de lapide precioso:
vitā petijt a te tribuisti ei all'a. Cō.
Mat. Qui vult venire post me abneget se-
16.c.d metipsuz: ⁊ tollat crucē suā/ ⁊ sequa-
Ps.20 tur me. Cōio. Magna est gloria ei⁹
in salutari tuo: gloriā et magnū de-
corē impones sup eum dn̄e. Cōio.
Iohā. Qui mihi ministrat me sequatur: et
12.c.d vbi sum ego/ illic ⁊ minister me⁹ erit.
Ps.20 Cōio. Posuisti dn̄e in capite ei⁹: co-
Ps.63 ronā de lapide p̄cioso. Cōio. Leta-
bit iustus in dn̄o et sperabit in eo: et
laudabunt oēs recti corde all'a all'a.

¶ In festo vni⁹ sc̄ti a pascha vsqz
ad penthecosten: vbi alius spe-
cialis nō assignatur Introitus.

Ps.63 PRotexisti me de-
us a ꝯuētu mali-
gnātiū all'a a mł-
titudie operātiū
iniqtatē all'a al'. Ps.
Eodē Exaudi de⁹ orōnez
meā cū dep̄cor/ a timore inimici eripe
aīam meā. ℣. Glia. Lec. libri sapie.
Sap. 5.c.a STabūt iusti in magna cō-
stantia aduersus eos q̄ se
angustiauerunt: ⁊ q̄ abstulerunt
labores eorū. Uidentes turba-
buntur timore horribili: et mira-
buntur in subitatione insperate
salutis dicentes intra se/ penitē-
tiā agētes: et pre angustia spiri-
tus gemētes. Hi sunt quos ali-
quando habuimus in derisum:
et in similitudinem improperij.
Nos insensati vitā illoꝝ estima-
bamus insaniā: et finem illorum
sine honore. Ecce quomodo cō-
putati sunt inter filios dei: et in-
ter sctōs sors illoꝝ est. All'a. ℣.
Cōfitebunt celi mirabilia tua dn̄e: et Ps.88
eā ꝟitatē tuā in eccl'ia sctōꝝ. All'a.
℣. Posuisti dn̄e sup caput ei⁹ coronā Ps.20
de lapide p̄cioso. All'a. ℣. Iust⁹ vt Ps.91
palma florebit: ⁊ sicut cedrus libani
multiplicabit. All'a. ℣. Iustus ger Sūit
minabit sicut liliū: et florebit in etnū d esa.
an dn̄m. Euāgel. Ego sum vitis 35.c.a.
vera. vtā. in vigi. plurimoꝝ apo
stoloꝝ. fol. i. Scd̄m Iohannem.

IN illo tpe. 15.c.a.
Dixit ies⁹
discipulis suis.
Ego sum vitis
et vos palmites.
Qui manet i me
et ego in eo: hic
fert fructuz mul-
tum: quia sine me nihil potestis
facere. Si quis in me non man-
serit: mittet foras sicut palmes
et arescet: et colligent eum/ et in
ignem mittent ⁊ ardet. Si man-
seritis in me/ ⁊ verba mea in vo-
bis manserint: quodcunqz volu-
eritis petetis/ et fiet vobis. In
hoc clarificatus est pater meus
vt fructum plurimū afferatis: et
efficiamini mei discipuli. Si-
cut dilexit me pater: et ego di-
lexi vos. Manete in dilectione
mea. Si precepta mea serua-

ueritis: manebitis in dilectione
mea: sicut ꝛ ego precepta patris
mei seruaui/et maneo in ei⁹ dile=
ctiõe. Hec locut⁹ sum vobis/vt
gaudiũ meũ in vobis sit: ꝛ gau=
p̃s. 88 diũ vr̃m impleat. Offer. Cõfitebunt
celi mirabilia tua dñe: ꝛ ṽitatẽ tuã in
p̃s. 63 eccl'ia sanctoꝝ all'a all'a. Cõio. Le=
tabit iust⁹ in dño: et sperabit in eo: et
laudabunt oẽs recti corde. all'a all'a.
¶ In natali plurimoꝝ marty. a
pasc. vsqꝫ ad penthe. vbi all'a spe=
cialis non assignatur. Introit⁹.
p̃s. Sancti tui dñe bñ
144. dicẽt te gl'iaꝫ re=
gni tui dicẽt. p̃s.
Eodẽ Exaltabo te de⁹ me
us rex: ꝛ bñdicã noĩ
tuo i scl'm ꝛ in scl'm
scl'i. ṽ Gl'ia pa. Oro ꝑpetẽs. Epi=
stola. Stabũt iusti, vtsͣ. in offi. p=
Eccl'e cedẽ. All'a. ṽ Scti tui dñe florebũt
vox. sicut liliũ: ꝛ sicut odor balsami erunt
Sap̃. ante te. All'a. ṽ. Stabũt iusti i ma=
5.c.A gna ꝯstãtia aduers⁹ eos q̃ se ãgustia=
uerũt: ꝛ qui abstulerũt labores eoꝝ.
p̃.115. All'a. ṽ. Preciosa in cõspectu dñi:
p̃.67. mors sctõꝝ ei⁹. All'a. ṽ. Mirabilis
de⁹ nr̃ i sctis suis. Euã. Ego sum
vitꝫ ṽa. vtsͣ. fo. j. vel Euã. Ego
sum vitꝫ ꝛ vos pal. vt i offi. p̃cedẽ.
p̃s. 31. Offer. Letami i dño ꝛ exultate iusti:
ꝛ gl'iami oẽs recti corde all'a. Cõio
p̃s. 32. Gaudete iusti in dño all'a: rectos de=
cet collaudatio all'a. ¶ In natali
p̃. 78. plurimoꝝ mr. Int.
Intret in ꝯspectu
tuo dñe gemit⁹
ꝯpeditoꝝ: redde
vicinis nostrꝫ se=
ptuplũ i sinu eo=
rũ: vindica dñe sanguinẽ sctõꝝ
Eodẽ tuoꝝ qui effusus est. Ps. Deus ve=

nerũt gentes in hereditatẽ tuã: pol=
luerũt tẽplũ sctm̃ tuũ: posuerunt hie=
rusalẽ in pomoꝝ custodiã. Introi.
Sapientiã sctõꝝ Eccl'i.
narrẽt ppl'i: ꝛ lau 44.c.
des eoꝝ nunciet C.
eccl'ia: noĩa autẽ
eoꝝ viuent in se=
culũ scl'i. p̃. Exul= p̃s. 32.
tate iusti in dño: rectos decet collau
datio. ṽ. Gloria patri. Introitus.
Salus aũt iustoꝝ p̃s. 36
a dño: ꝛ ꝓtector
eoꝝ est in tpe tri
bulatiõis. p̃s. No Eodẽ
li emulari in mali=
gnãtib⁹: neqꝫ zela=
ueris faciẽtes iniq̃tatẽ. ṽ. Gl'ia. Int.
Clamauerũt iu= p̃s. 33.
sti ꝛ dñs exaudi=
et eos: ꝛ ex oĩb⁹
tribulationibus
eorum liberauit
eos. p̃s. Benedicã Eodẽ
dñm in omni tempore: semꝑ laus ei⁹
in ore meo. ṽ Gloria pa. Introit⁹.
Multe tribulatio= Eodẽ
nes iustoꝝ: ꝛ de
his oĩb⁹ libera=
uit eos dñs: dñs
custodit oĩa ossa
eoꝝ: vnuꝫ ex his
nõ cõteretur. p̃s. Bñdicam dñm in Eodẽ
omni tempore: semper laus eius in
ore meo. ṽ. Gloria patri. Introit⁹.
Ecce oculi domi= p̃s. 32.
ni super timẽtes
eũ: sperãtes i mi
sericordia ei⁹ al=
leluya: vt eripiat
a morte aĩas eo=
rum: quoniã adiutor et ꝓtector
noster est alleluya all'a. p̃s. Exul= Eodẽ

tate iusti i dño: rectos decet lauda-
tio. ℣. Gloria patri. Introitus.
p.84. Loquetur domi-
nus pacē in ple-
bem suā: et super
sanctos suos: et i
eos qui cōuertū-
Eodē tur ad i͂p̄m. ps. Be-
nedixisti dñe terrā tuā: auertisti ca-
ptiuitatē iacob. ℣. Gl'ia pa. Introi.
Sap. 3.c.B Iudicāt scti gen-
tes ⁊ dñabuntur
ppl'is: regnabit
dñs deus illorū
ps.32. imppetuū. ps. Ex-
ultate iusti in dño:
rectos decet laudatio. ℣. Gl'ia. Int.
p.112. Laudate pueri
dñm: laudate no-
mē dñi: q̄ habita-
re facit sterilē in
domo: matrē fi-
liorum letantē. ps.
Sit nomē dñi bñdictū: ex hoc nunc ⁊
Eodē vsq; in seculū. ℣. Gl'ia. Introitus.
ps.13. Timete dñm oēs
sancti eius: q̄m
nichil deest timē-
tibus eū/ diuites
eguerūt et esurie
Eodē rūt: inq̄rētes aūt
dñm nō deficiēt ol bono. ps. Be-
nedicā dñm in ol tpe: semp laus ei'
in ore meo. ℣. Gloria. Introitus.
p.67. Iusti epulētur et
exultēt in cōspe-
ctu dei: delectēn-
tur in leticia. ps.
Eodē Exurgat de' ⁊ dissi-
pent inimici ei': ⁊ fu-
giant qui oderunt eum a facie eius.
℣. Gloria patri. Oratio.
Deus q̄ nos ɔcedis sctōr
martyrum tuorum N. et N. na-
talicia colere: da nobis in eterna
btitudine de eorum societate gau-
dere. Per dominum. Secreta.
Munera tibi dñe nr̄e deuo
tiōis offerim': que et pro
tuorū tibi grata sint honore iu-
storū: et nobis salutaria te mise-
rāte reddant. Per do. Postcō.
Presta nobis q̄s dñe iter-
cedētibus sctis tuis N. et
N. vt quod ore ɔtigimus: pura
mēte capiam'. Per dñm. Oro.
Deus qui nos annua san-
ctorum martyrū tuorū N. et
N. solēnitate letificas: ɔcede p-
pici': vt quorum gaudem' meritis
accēdamur exēplis. P d. Secre.
Oblatis q̄s dñe placare mu-
nerib': ⁊ intercedētib' sctis
tuis N. ⁊ N. a cūctis nos defende
periculis. Per do. Postcōio.
Hec nos cōio dñe purget
a crimine: ⁊ intercedētib'
sctis tuis N. et N. celestis reme-
dij faciat esse cōsortes. P dñm.
Si fuerit vterq; pontifex. Or.
Beatorū martyrū tuorum
pariterq; pontificū N. et
N. nos q̄s dñe festa tueāt: ⁊ eo-
rū ɔmēdet oro venerāda. P do.
Adesto dñe sup Secreta.
plicatiōib' nr̄is: quas in
sctōr tuorū ɔmēoratione deferi
mus: vt q̄ nr̄e iusticie fiduciā nō
habem': eorum q̄ tibi placuerit me-
ritis adiuuemur. P d. Postcō.
Quesumus dñe salutarib'
repleti mysterijs: vt quorum
solennia celebramus: eorū ora-
tionibus adiuuemur. Per do.
Lectio libri sapientie. puer.
Lingua sapientium ornat 15.c.a.

sciētiā: os fatuorū ebullit stulticiā. In oī loco: oculi dñi cōtemplātur bonos ꝛ malos. Lingua placabilis lingua vite: que autē īmoderata ē/ ɔteret spm̄. Dom⁹ iusti plurima fortitudo: ꝛ in fructib⁹ ipij ɔturbatio. Labia sapientiū disseminabūt sciētiam: cor stultorū dissimile erit. Victime impioꝝ abominabiles dño: vota iustoꝝ placabilia. Qui sequitur iusticiā: diligetur a domino.

Lectio libri sapientie.

5.c.C Iusti aūt ippetuū viuēt: et apud dñm est merces eoꝝ: ꝛ cogitatio eoꝝ apd̄ altissimū. Ideo accipiēt regnū decoris: ꝛ diadema speciei de manu dñi. Quoniā dextera sua teget eos: et brachio suo sctō defendet illos. Accipiēt armaturā zeli illius: et armabit creaturā ad vltionē inimicorū. Induēt pro thorace iusticiā: ꝛ accipiēt pro galea iudiciū certū. Sumēt scutū inexpugnabile equitatē: ibunt directe promissiōes. Et ad certū locū deducet illos dñs de⁹ nr̄. Lec. lib. sap.

3.c.A Iustoꝝ aīe i manu dei sūt: ꝛ nō tāget illos tormentū mortis. Visi sunt oc̄lis īsipiētiū mori/ ꝛ estimata ē afflictio exit⁹ illoꝝ ꝛ qd̄ a nobis est iter exterminij: illi aūt sunt i pace. Et si corā hoib⁹ tormēta passi sunt: spes illoꝝ immortalitate plena est. In paucis vexati/ i multis bn̄ dispo nenť: qm̄ de⁹ tētauit eos/ ꝛ inuenit eos dignos se. Tāq̃ aurū in fornace ꝓbauit illos: ꝛ quasi holocausta hostie accepit illos/ ꝛ i tpe erit respect⁹ illorum. Fulgebūt iusti: ꝛ tāq̃ scītille i arūdineto discurrēt. Iudicabūt natiōes ꝛ dñabūť ppl̄is: ꝛ regnabit dñs illoꝝ ippetuū. Lec. libri sapiētie.

Expectatio iustorū leticia: spes aūt impiorū peribit. Prouer. 10.c.E
Fortitudo simplicꝫ via dñi: ꝛ pauor his q̇ opanť malū. Iust⁹ ineternū nō cōmouebiť: impij aūt nō habitabūt in terra. Os iusti parturiet sapiētiā: ligua prauoꝝ peribit. Labia iusti ɔsiderāt placita: os iploꝝ ꝑuersa. Simplicitas iustoꝝ diriget eos: ꝛ supplātatio ꝑuersoꝝ vastabit illos. Nō ꝓderūt diuitie i die vltōis: iusticia aūt liberabit a morte. Iusticia simplicis diriget viā ei⁹: ꝛ in ipietate sua corruet ipi⁹. Iusticia rectoꝝ liberabit eos: ꝛ i insidijs suis capienť iniq̇. Iust⁹ de angustia liberat⁹ est: ꝛ tradetur ipius ꝓ eo. Simulator ore decipit amicū suū: iusti aūt liberabūtur sciētia. In bonis iustoꝝ exaltabiť ciuitas ꝛ i ꝑditiōe ipiorū erit laudatio In bn̄dictōe iustorū exaltabiť ciuitas. L. li. sapie.

Reddet de⁹ mercedē labo- 10.c.D
rū sctōrū suoꝝ: et deducet eos ī via mirabili. Et fuit illis i velamēto diei: ꝛ in luce stellarū nocte. Trāstulit illos per mare rubrū: ꝛ trāsuexit illos ꝑ aquam nimiā. Inimicos autē illoꝝ demersit in mare: ꝛ ab altitudie inferorum eduxit illos. Ideo iusti tulerūt spolia ipioꝝ: ꝛ decātauerunt dñe nomē sctm̄ tuū. Et victricē manū tuā laudauerūt pariter: dñe de⁹ nr̄. Lec. libri sapie.

Eccli. 44.c.B Hi sunt viri mie: q̄rū iusticie obliuionē non acceperūt. Cū semie eoꝝ ꝑmanēt bōa:

hereditas sctã nepotes eoꝝ. Et in testamẽtꝫ stetit semẽ eoꝝ: ⁊ filij eoꝝ ꝑpt eos vsqꝫ ineťnũ manẽt. Gñatio eoꝝ ⁊ glĩa eorũ: nõ derelinquet. Corpa eoꝝ i pace sepulta sunt: ⁊ noĩa eoꝝ viuẽt in scl'a. Sapientiã eoꝝ narrẽt oẽs ppl'i: ⁊ laudẽ eoꝝ ꝓnunciet oĩs eccl'ia sctõꝝ. Lec. libri sapiẽtie.

Eccli. 2. c. D Qui timẽt dñm nõ erũt increduli ṽbo illi⁹: ⁊ qui diligũt illũ ꝯſuabũt viã illi⁹. Qui timent dñm/ inqrẽt q̃ bñplacita sũt illi: ⁊ q̃ diligũt illũ replebunť lege ipi⁹. Qui timẽt dñm ꝑpabũt corda sua: ⁊ i ꝯspectu ipsius sctificabũt aĩas suas Qui timẽt dñm custodiẽt mãdata illius: et patientiã habebũt vsqꝫ ad circũspectionẽ illi⁹. Lec. libri sapie.

Eccli. 39. c. a Sapiẽtiã antiquoꝝ exqret sapiẽs: ⁊ in ꝓphetis vacabit. Narrationẽ viroꝝ noĩatorũ ꝯseruabit: ⁊ in ṽsutias parabolarũ simul introibit. Occulta ꝓuerbioꝝ exqrat: et in abscõditis pabolarũ cõuersabiť. In medio magnatoꝝ mĩstrabit: ⁊ in cõspectu ꝑsidis appebit. In ťrã alienarũ gẽtiũ ꝑtrãsiet. Bona em̃ ⁊ mala: in oĩbus tẽtabit. Ep'la beati petri apostoli.

1. 1. c. a Benedict⁹ deus ⁊ pať dñi nr̃i iesu xp̃i/ qui ſm magnã mĩaꝫ suã regñauit nos in spem viuã/ ꝑ resurrectionẽ iesu xp̃i ex mortuis in hereditatẽ incorruptibilẽ ⁊ incõtaminatã/ ⁊ imarcessibilẽ ꝯſuatã i celis: vobis q̃ i ṽtute dei custodimi ꝑ fidẽ i salutẽ paratã reuelari in tp̃e nouissimo. In quo exultabitꝫ modicũ nũc si oportet ꝯtristari in varijs tentatiõib⁹: vt ꝓbatio vr̃e fidei multo preciosior sit auro/ qđ ꝑ ignẽ ꝓbať. Christo igiť passo in carne: ⁊ vos eadẽ cogitatiõe armamini. Quia qui passus est in carne desijt a pctis: vt iam non hominum desiderijs/ sed voluntati dei: qđ reliquũ est in carne viuat temporis. Ep'la ad hebreos.

Fratres. Rememoramini autẽ pristinos dies/ in quibus illumiati: magnũ certamen sustinuistis passionum. In altero quidem opprobrijs/ ⁊ tribulatiõibus spectaculũ facti: in altero autẽ socij: taliter conuersantiũ effecti. Nam et vinctis cõpassi estis: et rapinã bonorũ vestrorum cuꝫ gaudio suscepistis: cognoscẽtes vos habere meliorem ⁊ manẽtẽ substãtiã. Nolite itaqꝫ amittere cõfidẽtiã vestrã: que magnã habet remũeratiõnẽ. Patiẽtia em̃ vobis necessaria est: vt volũtatẽ dei facientes reportetis repromissionẽ. Adhuc enim modicum aliquãtulũ qui venturus est veniet: et non tardabit. Iustus autem: ex fide viuit. Epistola ad hebreos. 10. c. f.

Fratres. Sancti ꝑ fidem vicerũt regna: opati sũt iusticiã/ adepti sũt repromissiões. Obturauerũt ora leonũ. extinxerũt impetum ignis: effugauerũt aciem gladij/ cõualuerũt de ifirmitate/ fortes facti sunt in bello. Castra verterũt exteroꝝ: acceperũt mulieres de resurrectiõe mortuos suos. Alij aũt distẽti sũt nõ suscipiẽtes redẽptiõnẽ: vt meliorem inuenirẽt resurrectionẽ. Alij ṽo ludibria ⁊ ver- 11. c. F

bera experti: insuper et vincula et carceres. Lapidati sunt/ secti sunt/ tentati sunt / in occisione gladii mortui sunt. Circuierunt in melotis in pellibus caprinis: egentes/ angustiati afflicti/ quibus dignus non erat mundus. In solitudinibus errantes: et in montibus et in speluncis et in cavernis terre. Et hi omnes testimonio fidei probati inventi
Exod sunt: in xpo iesu dño nostro. Gr.
15.c.A Gloriosus deus in sctis: mirabilis in ma
p.117. iestate faciens prodigia. V. Dextra tua dñe glorificata est in virtute: dextra ma
ps.88 nus tue confregit inimicos. Gr. Confitebuntur celi mirabilia tua dñe: et veritatem tuam in ecclesia sctorum. V. Misericordias tuas dñe ineternum cantabo: in generatione et
p.123. progenie. Gr. Anima nostra sicut passer erepta est: de laqueo venantium. V. Laqueus contritus est: et nos liberati sumus: adiutorium nostrum in noie dñi: qui fecit ce
ps.33. lum et terram. Gr. Clamaverunt iusti et dñs exaudivit eos: et de oibus tribulationibus eorum liberavit eos. V. Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde:
p.132. et humiles spu salvabunt. Gr. Ecce quam bonum et quam iocundum: habitare fratres in unum. V. Sicut unguentum in capite quod descendit in barbam barbam aaron.
Sap. Gr. Iustorum aie in manu dei sunt: et
3.c.A. non tanget illos tormentum malicie. V. Visi sunt oculis insipientium mo
p.78. ri: illi autem sunt in pace. Gr. Vindica dñe sanguinem sctorum tuorum qui effusus est. V. Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus celi: carnes san
p.149 ctorum tuorum bestiis terre. Gr. Exultabunt scti in gloria: letabuntur in cubilibus suis. V. Cantate dño canticum novum: laus eius in ecclesia sanctorum. Gr.
ps.33. Timete dñm oes scti eius: quoniam nichil deest timentibus eum. V. Inquirentes autem

dñm non deficient oi bono. Gr. Pre p.115.
ciosa in conspectu dñi: mors sctorum eius.
V. Credidi propter quod locutus sum: ego
autem humiliatus sum nimis. Alla. V. ps.
Scti tui dñe benedicent te: gloriam regni 144.
tui dicent. Alla. V. Laudate pueri p.112.
dñm laudate nomen dñi. Alla. V.
Gaudete iusti in dño: rectos decet col ps.32.
laudatio. Alla. V. Mirabilis dñs p.67.
noster in sctis suis. Alla. V. Exulta p.149
bunt scti in gloria: letabuntur in cubili
bus suis. Alla. V. Corpa sctorum in Eccli.
pace sepulta sunt: et noia eorum vivent: 44.c
in generatione et generationem. Alla. V. Iu B.
sti epulentur et exultent in conspectu dei: de p.67.
lectentur in leticia. Alla. V. Fulgebunt Sap.
iusti et tanquam scintille in arundineto dis 3.c.A.
current in eternum. Alla. V. Te mar Laus
tyrum candidatus laudat exercitus dñe. eccle
Alla. V. Preciosa in conspectu dñi: p.115.
mors sctorum eius. Alla. V. Letamini i ps.31.
dño et exultate iusti: et gloriamini oes
recti corde. Alla. V. Hec est vera fra Vox
ternitas que vicit mundi crimina: xpm eccle.
secuta est inclyta tenens regna celestia.
Alla. V. Iudicabunt scti nationes: et Sap.
dñabuntur populis: et regnabit illorum rex 3.c.B
in eternum. Alla. V. Iustorum aie in ma Sap.
nu dei sunt: et non tanget illos tormentum 3.c.A.
malicie. Alla. V. Tradiderunt corpa Mar
sua propter deum ad supplicia: ideo coro tyrum
nantur et accipiunt palmam. Alla. V. laus.
Laudate dñm in sctis eius: laudate p.150.
eum in firmamento virtutis eius. Tra
ctus a tpe. lxx. usque ad pasch.

Qui seminant in lachrymis: in gau p.125.
dio metent. V. Euntes ibant et flebant mittentes semina sua. V. Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos suos. Scdm Matheum.

In illo tpe Videns iesus 5.c.A
turbas/ ascendit in montem.
Et cum sedisset: accesserunt ad eum

discipuli eius. Et apiens os su-
um: docebat eos dicens. Beati
paupes spū: qm̄ ipsoꝝ est regnū
celoꝝ. Beati mites: qm̄ ipsi pos-
sidebūt terrā. Beati qui lugent:
quoniā ipsi cōsolabūtur. Beati
qui esuriunt et sitiūt iusticiā: qm̄
ipsi saturabunt. Beati misicor-
des: qm̄ ipsi miam cōsequentur.
Beati mundo corde: qm̄ ipi deū
videbūt. Beati pacifici: qm̄ filij
dei vocabuntur. Beati qui pse-
cutionē patiunt ppt iusticiā: qm̄
ipsoꝝ est regnum celoꝝ. Beati
estis cū maledixerint vobis ho-
mines ⁊ psecuti vos fuerint: ⁊ di
xerint omē malū aduersum vos
mētiētes ppter me. Gaudete et
exultate: qm̄ merces vr̄a copio-
sa est in celis. Scdm matheum.
24.c. B. In illo tpe. Sedēte iesu su
per montē oliueti: accesse-
runt ad eū discipuli eius secreto
dicētes. Dic nobis quando hec
erūt: ⁊ qd signū aduentus tui et
cōsummatiōis seculi? Et respō-
dens iesus: dixit eis. Videte: ne
quis vos seducat. Multi em̄ ve-
niēt in noie meo: dicentes. Ego
sum christ⁹: et multos seducent.
Audituri em̄ estis prelia: et opi-
niones preliorū. Videte ne tur-
bemini: oportet hec fieri sed nō-
dū est finis. Cōsurget em̄ gens
in gentē/ ⁊ regnum in regnū: et
erunt pestilentie ⁊ fames ⁊ terre
motus p loca. Hec autē oia: ini-
tia sunt doloꝝ. Tūc tradēt vos
in tribulationē ⁊ occidēt vos: et
eritis odio oibus hoibus ppter
nomen meū. Et tūc scandaliza-
bunt multi: ⁊ inicē tradēt ⁊ odio
habebunt inuicē. Et multi pseu
do pphete surgēt: ⁊ seducēt mul
tos. Et qm̄ abūdabit iniqtas: re-
frigescet charitas multoꝝ. Qui
autē perseuerauerit vsq; in finē:
hic saluus erit. Scdm Lucam.

In illo tpe. 12.c.B
Dixit ies⁹
discipulis suis.
Attendite a fer-
mēto phariseoꝝ:
qd ē hypocrisis.
Nichil optuz qd
non reuelet: neq;
abscōditū/ qd nō sciat. Qm̄ q̄ in
tenebris dixistis: in lumie dicen
tur: ⁊ qd in aure locuti estis i cu-
biculis: pdicabit in tectis. Dico
autē vobis amicis meis: ne ter-
reamini ab his qui occidūt cor-
pus: ⁊ post hec nō habēt ampli⁹
quid faciāt. Ostēdā autē vobis
quē timeatis. Timete eum qui
postq; occiderit/ habet potesta-
tem mittere in gehennā: ita dico
vobis: hūc timete. Nōne quinq;
passeres veneūt dipōdio: et vn⁹
ex illis nō est in obliuione coraz
deo? Sed ⁊ capilli capitis vestri
oēs numerati sunt. Nolite ergo
timere: multis passerib⁹ pluris
estis vos. Dico aūt vobis. Ois
quicūq; cōfessus fuerit me corā
hoibus: ⁊ filius hois ɔfitebit eū
corā angelis dei. Scdm lucam.
In illo tpe. Descendēs ie- 6.c.A
sus de mōte: stetit in loco
cāpestri: ⁊ turba discipuloꝝ ei⁹:
et multitudo copiosa plebis/ ab
omī iudea ⁊ hierlm/ et maritima
et tyri/ ⁊ sidonis: qui venerāt vt
audirent eum/ ⁊ sanarētur a lan-
guoribus suis. Et q̄ vexabant a
spiritib⁹ imundis/ curabant. Et

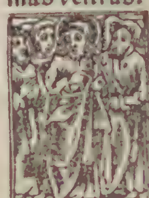
omnis turba q̃rebat eũ tangere: qꝛ virt⁹ de illo exibat ⁊ sanabat omes. Et ipse eleuatis oculis in discipulos suos: dicebat. Beati pauperes spũ: qm̃ vestrũ est regnũ dei. Bti q̃ nunc esuritis: qꝛ saturabimini. Bti q̃ nunc fletis: qꝛ ridebitis. Beati eritꝭ cũ vos oderint hoies: ⁊ cũ separauerit vos ⁊ exprobrauerint / et eiecerint nomẽ vestrũ tanq̃ malum/ ꝓpter filiũ hois. Gaudete ĩ illa die ⁊ exultate: ecce enim merces vr̃a: multa est in celo. S. lucam.

11.c.F

In illo tpe. Dicebat iesus turbis iudeoꝝ ⁊ principibus sacerdotuꝫ. Ue vobis q̃ edificatis monumẽta ꝓphetaꝝ: patres aũt vestri occiderũt illos. Profecto testificamini qꝫ cõsentitis operib⁹ patrũ vr̃oꝝ: qm̃ q̃dẽ ipi eos occiderũt: vos aũt edificatꝭ eoꝝ sepulchra. Propterea ⁊ sapiẽtia dei dixit. Mittã ad illos ꝓphetas et apostolos: et ex illis occidẽt ⁊ ꝑsequent: vt inquirat sanguis oim̃ prophetarũ q̃ effusus est a cõstitutiõe mũdi/ a generatione ista: a sanguine abel vsq̃ ad sanguinem zacharie: qui perijt inter altare ⁊ edẽ. Ita dico vobis: requiret ab hac generatione. Ue vobis legisperitis qui tulistis clauẽ sciẽtie/ ipsi nõ introistis: ⁊ eos qui introibant ꝓhibuistis. Cũ hec ad illos diceret: ceperũt pharisei ⁊ legisperiti grauiter insistere: ⁊ os eius opprimere de multis insidiãtes ei/ et querentes capere aliquid ex ore eius: vt accusarent eum.

Scd̃m Lucam.

In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Cũ audieritis prelia ⁊ seditiones: nolite terreri. Oportet primũ hec fieri: sed nõdum statim finis. Tunc dicebat illis. Surget gens cõtra gentẽ/ et regnũ aduersus regnũ: ⁊ terremotus magni erunt ꝑ loca et pestilẽtie ⁊ fames/ terroresq̃ de celo: et signa magna erũt. Sed ante hec oia/ iniijciẽt vobis manus suas ⁊ ꝑsequent: tradẽtes ĩ synagogas et custodias trahẽtes ad reges ⁊ presides propter nomẽ meum. Continget autem vobis in testimonium. Ponite ergo in cordib⁹ vestris nõ premeditari: quẽadmodum respondeatis. Ego eñ dabo vobis os et sapiẽtiã: cui nõ poterũt resistere et cõtradicere oẽs aduersarij vestri. Trademini autẽ a parẽtibus/ et fratribus et cognatis/ et amicis: ⁊ morte afficiẽt ex vobis Et eritis odio oibus hoib⁹: propter nomẽ meũ. Et capill⁹ de capite vestro: nõ peribit. In patiẽtia vestra: possidebitis animas vestras. Scd̃m Lucam. 21.c.E

In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Qui vos audit/ me audit: ⁊ q̃ vos spernit me spnit. Qui aũt me spernit: spernit ⁊ cũ q̃ me misit. Reuersi sunt autem septuaginta duo: cũ gaudio dicentes. Dñe: etiaꝫ demonia in noie 10.c.C

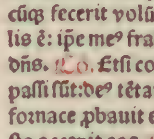
tuo subijciūt nobis. Et ait illis.
Uidebā sathanam/ sicut fulgur
de celo cadētē. Ecce dedi vobis
ptātē calcādi supra ſpētes ⁊ scor
piones: ⁊ supra oēm ꝟtutē inimi=
ci: ⁊ nichil vobis nocebit. Uerū=
tamen in hoc nolite gaudere: qꝛ
spūs vobis subijciunt. Gaude=
te aūt: qꝛ noīa vestra scripta sunt
in celis. Scdm Matheum.

11.c.D In illo tpe. Rndēs ie=
sus dixit. Cōfite=
or tibi pat dñe ce
li ⁊ tre: qꝛ abscōdi
sti hec a sapienti=
b⁹ ⁊ prudētib⁹ et
reuelasti ea par=
uulis. Ita pr: qm̄ sic fuit placitū
ante te. Oīa michi tradita sūt: a
pr̄e meo. Et nemo nouit filiū ni=
si pat: neqꝫ patrē qs nouit nisi
fili⁹: ⁊ cui voluerit fili⁹ reuelare.
Uenite ad me oēs q laboratis ⁊
onerati estis: ⁊ ego reficiā vos.
Tollite iugū meū sup vos ⁊ di=
scite a me/ qꝛ mitis sum ⁊ humilis
corde: et inuenietis requiē aiab⁹
vr̄is. Iugū em̄ meū suaue est: et
p.123. onus meū leue. Offer. Aia nr̄a si=
cut passer erepta est: de laqueo venā
tiū: laque⁹ cōtrit⁹ ē: ⁊ nos liberati su=
p.89. mus. Offer. Repleti sum⁹ mane mia
tua: ⁊ exultanim⁹ ⁊ delectati sum⁹ allā
p.67. Offer. Mirabilis de⁹ i scis suis: de⁹
isrl ipse dabit ꝟtutē ⁊ fortitudinē ple
p.149 bi sue bñdict⁹ de⁹ allā. Offer. Exulta
būt sci i gloria: letabunt i cubilib⁹ suis
ps.5. exultatiōes dei i faucib⁹ eorꝫ. Offer.
Gliabunt in te oēs q diligūt nomen
tuū: qm̄ tu dñe bñdices iusto: dñe vt
Sap. scuto bōe volūtatis tue coronasti nos
3.A. Offer. Iustorꝫ aie in manu dei sunt:

⁊ nō tāget illos tormētū mortis: visi
sūt ocłis isipiētiū mori: illi aūt sunt in
pace allā. Offer. Letamini in dño ⁊ ex= ps.31.
ultate iusti: ⁊ gliamini oēs recti corde.
Cō. Multitudo lāguētiū: ⁊ q vexa= Luce
bant a spiritib⁹ imūdis/ veniebāt ad 6.c.E
eū: qꝛ ꝟtus de illo exibat ⁊ sanabat oēs
Cō. Iustorꝫ aie i manu dei sunt ⁊ nō Sap.
tāget illos tormētū malicie: visi sunt 3.c.A
ocłis isipiētiū mori: illi aūt sūt i pace.
Cō. Bti mūdo corde qm̄ ipsi deū vi= Mat.
debūt: bti pacifici/ qm̄ filij dei voca= 5.c.A
bunt: bti q psecutionē patiūt ppt iu=
sticiā: qm̄ ipsorꝫ ē regnū celorꝫ. Cō.
Gaudete iusti i dño allā: rectos decet ps.32.
collaudatio allā. Cō. Posuerūt mor= ps.78
talia seruorꝫ tuorū dñe escas volati=
lib⁹ celi: carnes scōrꝫ tuoruꝫ bestijs
tre: sm magnitudinē brachij tui pos=
side filios mortipunitorꝫ. Cō. Qui= Mat.
cūqꝫ fecerit volūtatē pr̄is mei q i ce= 12.c.D
lis ē: ipe me⁹ frat/ soror ⁊ mr̄ est dicit
dñs. Cō. Etsi corā hoibus tormēta Sap.
passi sūt: de⁹ tētauit eos: tāqꝫ aurū in 3.c.A.
fornace pbauit eos: ⁊ quasi holocau
sta accepit eos. Cōio. Aia nr̄a sicut p.123.
passer erepta est: de laqueo venātiū. Mar.
Cō. Signa eos q i me credūt hec se 16.c.D
quent: demonia eijciēt: sup egros ma
nus iponēt ⁊ bn̄ habebūt. Cō. Dico Luce
aūt vobis amicis meis: ne treamini 12.c.A
ab his q vos psequūt. Cō. Qd dico Mat.
vobis i tenebris: dicite i luie dicit dñs: 10.c.E
⁊ qd i aure auditis pdicate sup tecta.

¶ In natali vni⁹ cōfes. pontifi.

Tatuit ei domi= Eccli.
nus testamentū 45.c.
pacis: et princi= D.
pem fecit eū vt
sit illi sacerdotij
dignitas in eter
num. ps. Memēto dñe dauid: ⁊ oīs ps.131
māsuetudīs ei⁹. v. Gloria Introitus

p. 131. Sacerdotes tui dñe induāt iusticiā: et scti tui exultēt/ ppt dauid seruū tuū: non auertas faciē xpi tui. ps. Memēto dñe dauid: ꝛ oīs mansuetudinis ei9. ℣ Gloria. Introit9.

Ibid. Sacerdotes eius induāt salutari: et scti ei9 exultatione exultabūt. ps. Memento dñe dauid: et oīs mansuetudinis ei9. ℣. Gloria. Introit9.

Dan. 3 ca. D. Sacerdotes dei bñdicite dñz: scti ꝛ humiles corde laudate deū. ps.

Eodē Bñdicite oīa opa dñi dño: laudate et superexaltate eū in scla. ℣. Glia. Int.

ps. 91 Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabit: plātatus in domo dñi in atrijs domus

Eodē dei nri. ps. Bonū est cōfiteri dño: et psallere noī tuo altissime. ℣. Gloria.

Da q̄s oṗs deus: Orō. vt bti N. cōfessoris tui atq̧ pōtificis venerāda solēnitas: ꝛ deuotionē nobis augeat ꝛ salutem. Per dominū. Secreta.

Sancti tui nos dñe q̄sum9 vbiq̧ letificēt: vt dū eoruz merita recolim9 patrocinia sentiamus. Per dñm. Postcōio.

Presta q̄s oṗs de9: vt de pceptis muneribus grās exhibētes: intecedēte btō N. cōfessore tuo atq̧ pōtifice/ bñficia potiora sumam9. Per do. Orō.

Exaudi q̄s dñe pces nr̄as/ quas in beati N. cōfessoris tui atq̧ pōtificis/ solēnitate deferimus: ꝛ qui tibi digne meruit famulari: ei9 intercedētib9 meritis: ab oībus nos absolue peccatis. Per dñm. Secreta.

Sancti N. ꝯfessoris tui atq̧ pōtificis q̄s dñe annua solennitas pietati tue nos reddat acceptos: vt p hec pie placationis officia: ꝛ illū beata retributio comitet: et nobis grē tue dona cōciliet. Per do. Postcō.

Deus fidelium remunerator aiarū: p̄sta vt beati N cōfessoris tui atq̧ pōtificis/ cui9 venerandam celebramus festiuitatē: precibus ei9 indulgentiā ꝯsequamur. Per. ¶ Subscripta epistola dicitur tantū p doctoribus. Epistola ad Timotheū.

Charissime. Testificor corā deo ꝛ xp̄o iesu/ q̄ iudicaturus est viuos ꝛ mortuos: per aduētū ipsius ꝛ regnū eius. Predica verbū/ insta oportune/ iportune/ argue/ obsecra/ icrepa in oīni patiētia ꝛ doctrina. Erit em̄ tēp9 cū sanā doctrinā nō sustinebūt: sed ad sua desideria coacervabunt sibi magistros prurientes aurib9. Et a veritate quidē auditū auertēt: ad fabulas autē cōuertent. Tu vero vigila/ in omnibus labora opus fac euangeliste: ministeriū tuū iple. sobri9 esto. Ego enim iā delibor/ et tēpus mee resolutiōis instat. Bonum certamen certaui: cursū cōsummaui/ fidē seruaui. In reliq̄ reposita est michi corona iusti-

tie: quā reddet michi dñs in illa die iustus iudex. Nō solum autē mihi: sed ⁊ his q̄ diligunt aduētum ei⁹. Lectio libri sapientie.

Eccli. 45.c. A. Dilectus deo et hoīb⁹: cuius mēoria in bñdictione est. Similē illū fecit in gloria sāctoꝝ: ⁊ magnificauit eū i timore inimicoꝝ/ ⁊ in verbis suis mōstra placauit. Glorificauit eū in cōspectu regū/ et vnxit illū corā populo suo: et ostēdit illi gloriā suam. In fide et lenitate ipsi⁹ sāctū fecit illū: ⁊ elegit eū ex omni carne. Audiuit eñ vocem ipsius et induxit illū in nube. Et dedit illi cor ad precepta: ⁊ legē vite et discipline. Lectio libri sapientie

Eccli. 47.c. B. Dedit dñs ꝯfessionē sācto suo: ⁊ excelso in ꝟbo glie. De oñi corde suo laudauit dñz: et dilexit deū q̄ fecit illū: ⁊ dedit illi ꝯ inimicos potentiā. Et stare fecit cantores ꝯ altare: ⁊ in sono eoꝝ dulces fecit modos. Et dedit in celebrationib⁹ decus ⁊ ornauit tpa vsq; ad cōsummationē vite. Christus purgauit peccata ipsius: ⁊ exaltauit in eternum cornu eius. Sapientia laudabit aiam suā: ⁊ i dño honorabitur: et in medio ppl̄i sui glıabit. Et in ecclesijs altissimi apiet os suuz: et in ꝯspectu ꝟtutis illi⁹ glıabit. In medio ppl̄i sui exaltabit: et i plenitudine scā admirabit. Et in multitudine electorū habebit laudē: et inter benedictos benedicetur. Lectio libri sapientie.

4.c.b Iustus si morte ꝑoccupatus fuerit: i refrigerio erit Senect⁹ eñ venerabilis est: nō diuturna: neq; numero annorū cōputata. Cani eñ sunt sensus hoīs: ⁊ etas senectutis vita imaculata. Placens deo fact⁹ est dilect⁹: ⁊ viuēs inter pctōres trāslatus est. Rapt⁹ est ne malicia mutaret intellectū ei⁹: aut ne fictio deciperet aiam illi⁹. Cōsummatus in breui expleuit tpa multa/ placita eñ erat deo anima illi⁹. Propter hoc ꝑperauit educere istū de medio iniqtatū. Qm̄ grā dei ⁊ mīa est i sanctos eius: ⁊ respect⁹ in electos illi⁹. Epl̄a. Bñdictus deus ⁊ pater dñi nr̄i iesu christi. quere in vigilia plurimorū apl̄oꝝ. fo. i. Epl̄a ad hebreos.

Fratres. Doctrinis varijs et pegrinis: nolite abduci. Optimū est eñ grā stabilire cor: nō escis que nō ꝓfuerūt ambulantib⁹ in eis. Habem⁹ altare de quo edere nō habēt potestatē: nisi qui tabernaculo deseruiūt. Quorū eñ aialiū infertur sanguis ꝓ peccato in sancta per pōtificē: horum corpora cremātur extra castra. Propt̄ qđ et iesus vt sanctificaret ꝑ suum sāgninē populū: extra portā passus est. Exeam⁹ igitur ad eū extra castra: ipropeñiū eius portātes. Nō eñ habem⁹ hic manentē ciuitatē: sz futurā inqrim⁹. Per ipm̄ ergo offeramus hostiā laudis sēp deo: id est fructū labiorū confitentiū noi eius. Beneficentie aūt ⁊ cōionis nolite obliuisci: talibus eñ hostijs ꝓmeretur deus. 13.c.b. Epistola ad hebreos.

Fratres. Plures facti sūt sacerdotes scd̄m legem: idcirco q̄ morte ꝓhiberent̄ permanere. Iesus autē eo q̄ mane- 7.c.D

at in eternū: sempitnū habet sacerdotiū. Uñ ꝛ salutare ippetuum pōt accedēs per semeipm ad deū semp viuēs / ad iterpellādū p nobis. Talis eñ decebat / vt nobis esset pōtifex: sanct⁹ innocēs / ipollut⁹ / segregat⁹ a pctōrib⁹ / et excelsior celis fact⁹. Qui nō habet quotidie necessitatem queadmodum sacerdotes pri⁹ p suis delictis hostias offerre: deinde p pplo. Hoc eñ fecit semel se offerēdo: dñs iesus christus. Lectio libri sapiētie.

Eccli. 44. c. Ecce sacerdos magn⁹ qui in dieb⁹ suis placuit deo / ꝛ inuē-

C. tus est iust⁹: ꝛ in tpe iracūdie factus est recōciliatio. Nō est iuētus similis illi: q̄ cōseruaret legē excelsi. Ideo iureiurādo fecit illū dñs crescere i plebē suā. Bñdictionē oīm gentium dedit illi: et testamentū suū cōfirmauit super caput ei⁹. Cognouit eum in bñdictiōib⁹ suis / ꝛ ɔseruauit illi miam suā: ꝛ inuenit grām coram oculis dñi. Magnificauit eum in conspectu regum: et dedit illi coronam glie. Statuit illi testamētū sempiternū: ꝛ dedit illi sacerdotiū magnū / ꝛ btificauit illū in glia. Fūgi sacerdotio: ꝛ habere laudē i noīe ipsi⁹. Et offerre illi incēsū dignū: in odorē suauitatis. Epla. Fres. Specta. facti su. Quere in vigi. plurimorum

Eccli. 24. c. sanctorum. fo. i. Lec. libri sapie Sapiētia laudabit aīam suam

A. ꝛ in dño honorabit: ꝛ in medio gliabit. Et in ecclesijs altissimi ppli sui apiet os suū: ꝛ in cōspectu ꝟtutis illius gliabit. In medio ppli sui exaltabit: ꝛ i plenitudine sancta admirabitur. Et in multitudine electorū habebit laudē: ꝛ inter bñdictos bñdicet dicēs. Ego ex ore altissimi prodij primogenita: ante oēm creaturā. Ego quasi liban⁹ non incisus vaporaui habitationē meā: et quasi balsamū nō mixtū odor me⁹. Ego quasi terebint⁹ extendi ramos meos: ꝛ rami mei honoris et grē. Gr. Ecce sacerdos Eccli.

magn⁹: qui in dieb⁹ suis placuit deo. 44. c.

℣. Nō est inuēt⁹ similis illi: qui con- C.

seruaret legē excelsi. Gr. Sacerdo- ps. 131

tes ei⁹ induā salutari: et scti ei⁹ exultatione exultabūt. ℣. Illuc producā cornu dauid: paraui lucernam christo meo. Gr. Iurauit dñs ꝛ nō peni- p. 109

tebit eū / tu es sacerdos ieternū: sm ordinem melchisedech. ℣. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis. Gr.

Inueni dauid seruū meum oleo san- ps. 88

cto meo vnxi eū: manus enim mea auxiliabitur ei: et brachiū meū confortabit eum. ℣. Nihil pficiet inimicus in eo: ꝛ filius iniquitatis nō nocebit

ei. Gr. Iustus vt palma florebit si- ps. 91

cut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane miam tuā: ꝛ veritatē tuā p noctē.

Alla. ℣. Tu es sacerdos ineternū p. 109

sm ordinē melchisedech. Alla. ℣. Eccle

Hic est sacerdos quē coronauit dñs. laus.

Alla. ℣. Iustus vt palma florebit: ps. 91

ꝛ sicut cedrus multiplicabitur. Alleluya. ℣. Inueni dauid seruū meū: ps. 88

oleo sancto meo vnxi eū. Alla. ℣.

Disposui testamentū electis meis: iu- Eodē

raui dauid seruo meo. Alla. ℣. Me- ps. 131

mento dñe dauid: ꝛ oīs māsuetudis ei⁹. Alla. ℣. Iust⁹ germinabit sicut ec cla.

liliū: ꝛ florebit ineternum ante dñm. 35. ca.

Alla. ℣. Dñe q̄nqꝫ talēta tradidisti Mat.

25.ca. mihi: ecce alia quinq3 superlucrat⁹ sum.

C. Alla. ℣. Iurauit dñs et non penitebit eũ: tu es sacerdos ineternũ sm

p.109 ordinē melchisedech. Alla. ℣. Amauit

Eccle eũ dñs ꝛ ornauit eũ: stolã glie induit eum.

vox. Tractus sequens dicitur a.lxx. vsq3 ad pascha.

Ps.111 Beatus vir qui timet dñm: in mãdatis ei⁹ cupit nimis. ℣. Potens in terra erit semē ei⁹: gñatio rectorũ bñdicet. ℣. Gĺia ꝛ diuitie in domo ei⁹ et iustitia eius manet in seculuz sctĩ. Subscriptũ euangeliũ dicit tm̃ in doctoribus. Scdm matheũ.

5.c.B In illo tpe. Dixit ies⁹ discipulis suis. Uos estis sal terre. Qđ si sal euanuerit: in quo salietur? Ad nihilum valet vltra: nisi vt mittatur foras: ꝛ conculcetur ab hoib⁹. Uos estis lux mundi. Nõ põt ciuitas abscõdi supra montē posita: neq3 accendũt lucernã/ et ponũt eã sub modio: sed sup cãdelabrum: vt luceat oibus q̃ in domo sunt. Sic luceat lux vr̃a corã hoib⁹: vt videant vr̃a bona opera: ꝛ glorificēt patrē vestrũ qui i celis est. Nolite putare: qm̃ veni soluere legē/ aut pphetas. Nõ em̃ veni soluere legē: sed adimplere. Amē q̃ppe dico vobis: donec trãseat celũ ꝛ terra: iota vnũ aut vnus apex non preteribit a lege donec omnia fiant. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis et docuerit sic homies: minim⁹ vocabitur in regno celoꝝ. Qui aũt fecerit ꝛ docuerit: hic magn⁹ vocabitur in regno celorum. Secũdũ Matheum.

In illo tpe. Dixit iesus di- 24.c.
scipulis suis. Uigilate q̃a D.
nescitis qua hora dñs vester venturus sit. Illud autē scitote: qm̃ si sciret paterfamilias q̃ hora fur veniret: vigilaret vtiq3 ꝛ non sineret perfodi domũ suam. Ideo q3 ꝛ vos estote parati: q2 nescitis qua hora fili⁹ hois venturus sit. Quisputas est fidelis seruus et prudēs quē cõstituit dñs super familiam suã/ vt det illis cibum in tēpore. Btũs ille seruus quez cũ venerit dñs ei⁹: inuenerit sic facientē. Amen dico vobis: qm̃ sup oia bona sua cõstituet eum.

In illo tpe. Scdm Matheũ. Dixit iesus discipulis 25.c.b
suis parabolam hanc. Hõ quidã peregre pficiscens vocauit seruos suos: et tradidit illis bona sua. Et vni dedit quinq3 talenta: alij autē duo: alij vero vnũ. Unicuiq3 sm ppriã ṽtutē: ꝛ pfect⁹ ē statim. Abijt autē et qui quinq3 talenta acceperat: ꝛ operatus est in eis: ꝛ lucratus est alia quinq3. Similiter autem qui duo talenta accepat: ꝛ lucrat⁹ est alia duo. Qui aũt vnũ acceperat/ abiens fodit in terram: et abscondit pecuniã dñi sui. Post multũ ṽo tēporis venit dñs seruoꝝ illoꝝ: et posuit rõnem cũ eis. Et accedēs qui q̃nq3 talēta accepat: obtulit alia q̃nq3 talēta dicens. Dñe q̃nq3 talenta tradidisti michi: ecce alia q̃nq3 superlucrat⁹ sum. Ait illi dñs ei⁹. Euge serue bone ꝛ fidelis: q2 super pauca fuisti fidelis: supra multa te constituã: intra in gaudiũ dñi tui. Accessit autē et

qui duo talenta acceperat: ⁊ ait. Dñe duo talēta tradidisti mihi: ecce alia duo suplucratꝰ sū. Ait illi dñs eiꝰ. Euge s̄ue bone et fidelis/ qꝛ sup pauca fuisti fidelis: supꝛa multa te cōstituā. Intra in gaudiū dñi tui. Scdm Lucam.

12.c.e. In illo tpe. Dixit iesꝰ discipulis suis. Sint lūbi vestri pcincti: et lucerne ardētes i manibꝰ vestris. Et vos similes hominibꝰ expectātibꝰ dñm suū qñ reuertatur a nuptijs: vt cū venerit ⁊ pulsauerit/ confestim aperiant ei. Beati serui illi/ quos cū venerit dñs: inuenerit vigilātes Amen dico vobis/ ꝙ pꝛecinget se ⁊ faciet eos discūbere: ⁊ trāsiens ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia/ ⁊ si in tertia vigilia venerit et ita inuenerit: beati sunt serui illi. Hoc autē scitote: qm̄ si sciret paterfamilias qua hoꝛa fur veniret/ vigilaret vtiqꝫ: ⁊ non sineret pfodi domū suā. Ideo ⁊ vos estote parati: qꝛ qua hoꝛa nō putatis filius hominis veniet. Scdm Lucam

11.c.e. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Nemo accēdit lucernā/ et in abscondito ponit neqꝫ sub modio/ sed sup candelabꝛū: vt qui ingrediūtur lumē videāt. Lucerna coꝛpis tui: est oculus tuꝰ. Si oculꝰ tuꝰ simplex fuerit: totū coꝛpus tuū lucidum erit. Si autē nequā fuerit: etiā coꝛpꝰ tuū tenebꝛosum erit. Vide ergo: ne lumen quod in te est tenebꝛe sint. Si ergo totum coꝛpus tuum lucidum fuerit/ nō habens aliquam partem tenebꝛarum: erit lucidum totum. Et sicut lucerna fulgoꝛis: illuminabit te. Secundū Marcum.

In illo tpe. Dixit iesꝰ disci- 13.c.d.
pulis suis. Videte: vigilate/ ⁊ oꝛate. Nescitis eñ qñ tēpus sit. Sicut homo qui peregre pfectꝰ reliquit domū suā: et dedit s̄uis suis potestatē cuiusqꝫ operis: et ianitoꝛi pcepit vt vigilet. Vigilate ergo: nescitis eñ quādo dñs domus veniat/ sero/ an media nocte/ an gallicantu/ an mane: ne cum venerit repente/ inueniat vos doꝛmientes. Quod autem vobis dico: omnibus dico vigilate. Scdm Lucam.

In illo tpe. Dixit iesus di- 12.c.d.
scipulis suis. Nolite timere pusillus grex: qꝛ ꝯplacuit patri vestro dare vobis regnū. Vēdite que possidetis: et date elemosynā. Facite vobis sacculos q̄ nō veterascūt/ thesaurū nō deficiētē in celis: quo fur nō appꝛopiat/ neqꝫ tinea coꝛrumpit. Vbi enim est thesaurus tuus: ibi et coꝛ tuum erit. Scdm Lucam.

In illo tpe. Dixit iesus di- 19.ca.
scipl̄is suis parabolā hāc. B.
Homo quidā nobilis abijt i regionē longinquā: accipere sibi rēgnū ⁊ reuerti. Vocatis autem decē seruis suis/ dedit illis decē mnas: ⁊ ait ad illos. Negociamini dū venio. Ciues aūt eiꝰ oderant illū: ⁊ miserunt legationem post illū dicētes. Nolumus hūc regnare super nos. Et factum est vt rediret accepto regno ius-

sit vocari seruos suos: q̄bus de-
dit pecuniā: vt sciret quātū quis-
q; negociat⁹ esset. Uenit aūt pri
mus dicens. Dñe: mna tua decē
mnas acquisiuit. Et ait illi. Eu-
ge serue bone: q: in modico fui-
sti fidelis: eris potestatē habēs
super decē ciuitates. Et alter ve
nit: dicēs. Dñe mna tua fecit q̄n-
q; mnas. Et huic ait. Et tu esto
sup q̄nq; ciuitates. Et alter ve-
nit: dicens. Dñe / ecce mna tua
quā habui repositam i sudario.
Timui em̄ te: q: homo austerus
es: tollis qd nō posuisti: et metis
qd nō semiasti. Dicit illi. De ore
tuo te iudico / serue nequā. Scie
bas q ego hō austerus sum: tol-
lēs qd nō posui / et metēs qd nō
seminaui. Et quare non dedisti
pecuniā meā ad mensam: et ego
veniēs vtiq; cū vsuris exegissē
illā: Et astantibus dixit. Aufer-
te ab illo mnā: et date illi q̄ decē
mnas habet. Et dixerūt ei. Dñe
habet decē mnas. Dico autē vo-
bis: q: omni habenti dabitur: et
abundabit. Ab eo autē qui non
habet: z qd habet: auferetur ab
eo. Euāgeliū. Ecce nos reliqui-
mus oīa. req. in cōi apostolorū.
ps. 88 fo. iij. Offer. Inueni dauid seruum
meū: oleo scō meo vnxi eū: man⁹ em̄
mea auxiliabit ei: z brachiū meū con
Eodē fortabit eum. Offer. Ueritas mea z
mia mea cū ipso: z in noie meo exal-
ps. 91 tabitur cornu eius. Offer. Iust⁹ vt
palma florebit: sicut cedrus q̄ in liba
ps. 20 no est multiplicabit. Offer. In vir-
te tua dñe letabit iustus: z sup salu-
Mat. tare tuū exaltabit vehement: deside-
24. c. riū aie ei⁹ tribuisti ei. Cōio. Btūs
D. seru⁹ quē cū venerit dñs inuenerit vi-
gilātē: amē dico vobis sup oia bona
sua ɔstituet eū. Cōio. Dñe q̄nq; ta- Mat.
lēta tradidisti mihi: ecce alia quinq; 25. c. b
superlucrat⁹ sum: euge serue fidelis: q:
i pauca fuisti fidelis / supra mlta te cō
stituā: intra i gaudiū dñi tui. Cōio.
Fidelis seruus z prudēs quē ɔstituit Mat.
dñs sup familiā suā: vt det illis i tpe 24. c.
tritici mēsurā. Cōio. Semel iuraui D.
i scō meo: semē ei⁹ i eternū manebit: ps. 88
z sedes ei⁹ sicut sol i ɔspectu meo: z si
cut luna pfecta ineternū: z testis i ce
lo fidelis. Cōio. Amē dico vobis q Mat.
vos qui reliq̄stis oīa z secuti estis 19. c. d
me: cētuplū accipietis z vitā eternā
possidebitis. ¶ In natiuitate vni⁹
ɔfessoris nō pōtificis. Introit⁹.

S iusti ps. 36
meditabi
tur sapiē-
tiam z lin
gua ei⁹ lo
quet iudi
cium: lex
dei ei⁹ in
corde ipi⁹
ps. Noli emulari i malignātib⁹: neq; Eodē
zelaueris faciētes iniq̄tatē. ℣. Gl'a. Int

Ustus vt palma ps. 91.
florebit: sicut ce-
drus libani mul
tiplicabit: plan-
tat⁹ i domo dñi
i atriis dom⁹ dei
nostri. ps. Bonū ē ɔfiteri dño: z psallē Eodē
noi tuo altissime. ℣⁹. Glia ps. Orō.
DEus q̄ nos btī. N. ɔfesso-
ris tui ānua solēnitate le-
tificas: concede ppici⁹: vt cuius
natalicia colimus: etiā actiones
imitemur. Per dñm. Secreta.
LAudis tue dñe hostias
imolam⁹ in tuoꝝ ɔmēo-

ratiōe sctōꝝ: quib⁹ nos ⁊ p̄sentibus exui malis confidim⁹/ et futuris. Per dñm. Postcōmunio.
Refecti cibo potuq; celesti de⁹ nr̄/ te supplices exoramus: vt in cuius hec ꝯmemoratione pcepim⁹: eius muniamur et precibus. Per dñm. Oratio.
Adesto dñe supplicatiōibus nr̄is: quas in bti. N. ꝯfessoris tui solēnitate deferim⁹: vt q̄ nr̄e iustitie fiduciam nō habemus: eius qui tibi placuit p̄cibus adiuuemur. Per. Secreta.
Presta nobis q̄s oīps de⁹: vt nr̄e humilitatis oblatio: ⁊ p tuoꝝ tibi grata sit honore sctōꝝ: et nos corpe pariter et mēte purificet. Per. Postcōio.
Quesumus oīps de⁹: vt qui celestia alimenta pcepim⁹ intercedēte btō. N. ꝯfessore tuo/ p hec ꝯtra oīa aduersa mūiamur. Per. ¶ Si fuerit abbas. Orō.
Intercessio nos q̄s dñe bti N. abbatis commēdet: vt qđ nr̄is meritis nō valem⁹/ eius patrocinio asseq̄mur. P. Secre.
Sacris altarib⁹ dñe hostias superpositas sctūs. N. abbas q̄s in salutē nobis puenire deposcat. Per do. Postcōio.
Protegat nos dñe cū tui pceptiōe sacramenti btūs N. abbas p nobis intercedēdo vt cōuersatiōis ei⁹ expiamur insignia. Per. Epl'a si fuerit doctor. Testificor coram deo. vt̄s. fo. x. Epl'a. Dilect⁹ deo ⁊ hoib⁹. Epl'a. Dedit dñs ꝯfessionē sctō suo. Epl'a. Iust⁹ si morte p̄occupat⁹ fuerit. Reqre in cōi vnius ꝯfes. pōtifi. fo. xj. Epl'a. Bñdict⁹ de⁹. Epl'a. Spectaculū facti sumus. q̄re i vigi. plurimoꝝ aplo. fo. j. Epl'a. Sapiētia laudabit aiam. vt̄s. in cōi vni⁹ ꝯfesso. pōtificis. fo. xj. Gr. Dñe p̄uenisti eū in benedictiōibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronā de lapide precioso. ℣. Uitā petijt et tribuisti ei: lōgitudinē dierum in sclm̄ seculi. Gr. Iust⁹ ps. 20
vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur in domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane miam tuā: et veritatē tuā p noctē. Gr. Os iusti meditabitur sapiētiā: ⁊ lingua eius loq̄tur iudiciū. ℣. Lex dei eius in corde ipsius: et non supplātabuntur gressus eius. Alla. ℣. Beatus vir qui suffert tētationē: qm̄ cū pbat⁹ fuerit accipiet coronā vite. Alla. ℣. Beatus vir qui timet dñm: i mādatis ei⁹ cupit nimis. Alla. ℣. Amauit eum dñs et ornauit eum: stolā glie induit eum. Alla. ℣. Iustus vt palma florebit: ⁊ sicut cedrus multiplicabitur. Alla. ℣. Iust⁹ germinabit sicut liliū: et florebit ineternum ante dñm. Euangeliū si fuerit doctor. Uos estis sal terre. fo. xij. Euangelia. Uigilate quia nescitis qua hora. Sint lumbi vestri precincti. Nemo accendit lucernā. Uidete vigilate et orate. Nolite timere pusillus grex. Homo quidam nobilis abijt in. Quere oīa supascripta in cōi vnius cōfessoris pōtificis fo. p̄cedēti. Euāge. Ecce nos reliq̄mus oīa. vt̄s. in cōi aploꝝ. fol. iij. Offr. Ueritas mea ⁊ mia mea cū ipo: ⁊ in noīe meo exaltabit cornu ei⁹. Offr. In virtute tua dñe letabit iustus: et sup salutare tuū exultabit vehemēter: desideriū anime ei⁹ tribuisti ei. Offr. De-

ps. 91
ps. 36
Iaco. 1. c. B.
ps. 111
Eccle laus.
ps. 91
Ozee 14. C.
L.
ps. 88
ps. 20
Eodē

ſideriū aīe ei⁹ tribuiſti ei dñe: ⁊ volū-
tate labioꝝ ei⁹ nō fraudaſti eum: po-
ſuiſti in capite eius coronā de lapi-
Mat. de precioſo. Cōio. Beatus ſeruus
24.c. quē cū venerit dñs inuenerit vigilan
D. tem: amē dico vobis/ ſuper oīa bona
Mat. ſua ↄſtituet eū. Cōio Amē dico vo-
19.c.d bis q̄ vos qui reliq̄ſtis oīa et ſecuti
eſtis me: cētuplū accipietis: ⁊ vitam
Mat. eternā poſſidebitis. Cōio. Fidelis
24.c. ſeruus ⁊ prudēs quē cōſtituit dñs ſup
D. familiā ſuā / vt det illis in tp̄e tritici
mēſurā. ¶ In natalitiis. vḡi. Int.

Ps.44
Dilexiſti iuſtitiam et odiſti iniq̄tatē: ppt-ea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo letitie p̄ ↄſortib⁹ tuis.
Eodē Ps. Eructauit cor meū ꝟbū bonum: dico ego opa mea regi. ℣. Glīa. Int.

Eodē
Vultū tuū deprecabunt oēs diuites plebis: adducentur regi virgines poſt eam: proxime ei⁹ adducentur tibi in letitia et exultatione. Ps. Eructauit cor meū verbū bonum: dico ego opera mea regi. ℣.
Eodē Ps.118 Glīa. Introitus.

Cognoui dñe q̄r equitas iudicia tua: et in veritate tua humiliaſti me: ↄfige timore tuo carnes meas/ a mandatis tuis non me repellas. Ps. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dñi. ℣. Gloria. Introitus.
Eodē

Loquebar de teſtimoniis tuis ī ↄſpectu regū/ et non cōfundebar et meditabar in mandatis tuis que dilexi nimis. Ps. Beati immaculati in via: qui ābulāt in lege dñi. Eodē
℣. Glīa. Introit⁹.

Me expectauerūt pctōres vt perderent me/ teſtimonia tua dñe intellexi: oīs ↄſummationis vidi finē latū mandatum tuū nimis. Ps. Beati imaculati ī via q̄ ābulāt in lege dñi. ℣. Glīa. Orō. Ps.118 Eodē

Deus q̄ īter cetera potētie tue miracula etiā in ſexu fragili victoriā martyrii cōtuliſti: concede ppicius: vt q̄ beate N. natalitia colimus: p eius ad te exēpla gradiamur. P d. Sec.

Suſcipe dñe munera: que in beate. N. martyris tue ſolēnitate deferimus: cuius nos cōfidimus patrocinio liberari. Per dñm. Poſtcōio.

Auxilient nobis dñe ſumpta myſteria: ⁊ intercedente beata. N. martyre tua: ſempiterna faciant protectione gaudere. Per dominū noſtrum. Oratio.

Indulgētiā nobis q̄s dñe btā. N. virgo ⁊ martyr imploret: que tibi grata ſemp extitit: et merito caſtitatis ⁊ tue pfeſſione virtutis. Per d. Secre.

Hoſtias tibi dñe beate. N. martyris tue dicatas meritis benign⁹ aſſume: et ad ppetuum nobis tribue puenire ſubſidium. Per dñm. Poſtcōio.

Divini muneris largitate satiati q̄s dn̄e de⁹ noster: vt intercedēte beata. N. martyre tua: in eius semper participatione viuam⁹. Per dn̄z. ¶ Oratio de sancta non martyre.

Exaudi nos deus salutaris nr̄: vt sicut de beate. N. festiuitate gaudem⁹: ita pie deuotionis erudiamur affectu. Per.

Accepta tibi sit Secreta dn̄e sacrate plebis oblatio pro tuarū honore sanctarū: quarū se meritis pcepisse de tribulatione cognoscit auxilium. Per dominū. Postcommunio.

Satiasti dn̄e familiā tuam muneribus sacris: eius q̄s semper interuētiōe nos refoue: cui⁹ solēnia celebram⁹. Per. do. ¶ Si plures fuerint. Oratio.

Da nobis q̄s dn̄e de⁹ noster sanctarū virginum et martyrū tuarū. N. et. N. palmas incessabili veneratione venerari vt quas digna mente nō possumus celebrare: humilibus saltē frequētem⁹ obsequijs. Per do.

Intende dn̄e q̄s Secreta. munera altarib⁹ tuis: pro sanctarū tuarū. N. et. N. cōmēorațione proposita: vt sicut per hec btā mysteria illis gloriā cōtulisti: ita nobis indulgentiam largiaris. Per dn̄m. Postcōio.

Presta nobis q̄s domine: intercedentib⁹ sanctis tuis: vt quod ore contingimus: pura mente capiamus. Per dominum. Lectio libri sapientie.

Eccli. 55. c. b Domine deus meus exaltasti super terraz habitationē meā: et pro morte defluenti deprecata sum. Inuocaui dn̄m patrē dn̄i mei/ vt nō derelinquat me in die tribulatiōis mee in tēpore superborū sine adiutorio. Laudabo nomen tuū assidue/ et collaudabo illud in cōfessione: et exaudita est oratio mea. Liberasti me de pditione: et eripuisti me de tēpore iniquo. Propterea confitebor tibi: et laudem dicam nomini tuo: domine deus noster. Epistola ad Corinthios. 2. 10. c. D.

Fratres. Qui gloriat̃ in dn̄o gloriet̃. Non enī qui seipsum cōmēdat/ ille probatus est: sed quē deus cōmēdat. Utinā sustineretis modicū q̄d insipiētie mee: sed et supportate me. 11. c. a.
Emulor enī vos: dei emulatiōe. Despōdi enim vos vni viro/ virginem castam: exhibere christo.

Epistola ad Corinthios 1. 7. c. D.

Fratres. De virginibus preceptum dn̄i non habeo: cōsilium autē do tanq̄ȝ miam consecutus a deo/ vt sim fidelis. Existimo enī hoc bonū eē propt̃ instātē necessitatē: quoniā bonum est homini sic esse. Alligatus es vxori: noli q̄rere solutionē. Solut⁹ es ab vxore: noli q̄rere vxorē. Si aūt acceperis vxorē: nō peccasti. Et si nupserit v̄go: nō peccauit. Tribulationē tamen carnis: habebunt huiusmodi. Ego aūt vobis parco. Hoc itaq̄ȝ dico fratres. Tēpus breue est. Reliquū est/ vt et q̄ hn̄t vxores/ tanq̄ȝ nō habentes sint: et q̄ flent/ tanq̄ȝ nō flentes: et qui gaudent tanq̄ȝ non gaudētes/ et q̄ emunt tanq̄ȝ nō possidentes/ et qui vtunt̃ hoc mundo/ tanq̄ȝ non vtant̃. Prete-

rit eñ figura huius mundi. Uo-
lo aũt vos sine sollicitudie esse.
Qui sine vxore est: sollicitꝰ est q̃
dñi sunt/ quomodo placeat deo
Qui aũt cũ vxore est/ sollicitꝰ est
que sunt mundi/ quomõ placeat
vxori: ⁊ diuisus est. Mulier in-
nupta et virgo/ cogitat que dñi
sunt: vt sit sancta ⁊ corpore ⁊ spi-
ritu. In xp̃o iesu: dño nostro.

Prouer. 8.c.C Lectio libri sapientie.

Dominus possedit me in
initio viarũ suarũ: anteq̃ꝫ quicq̃ꝫ
faceret a principio. Ab eterno
ordinata sum: et ex antiquis an-
teq̃ꝫ terra fieret. Necdum erant
abyssi: ⁊ ego iam concepta erã.
Necdũ fontes aquarũ erupant:
necdũ montes graui mole cõsti-
terãt: ante oẽs colles ego partu
riebar. Adhuc terrã nõ fecerat:
⁊ flumina et cardies orbis terre
Quãdo prepabat celos aderã:
quãdo certa lege et gyro valla-
bat abyssos. Qñ ethera firma-
bat sursum: ⁊ librabat fõtes aq̃-
rũ Quãdo circũdabat mari ter-
minũ suũ: et legẽ ponebat aq̃s/
ne trãsirent fines suos. Qñ ap-
pẽdebat fundamẽta terre: cũ eo
erã cũcta cõponẽs. Et delecta-
bar p singulos dies/ ludẽs corã
eo oĩ tpe/ ludẽs in orbe terrarũ:
et delicie mee esse cũ filiis hoĩm
Nũc ꝙ filii audite me: beati qui
custodiunt vias meas. Audite
disciplinã et estote sapientes: et
nolite abiicere eam. Beatus vir
qui audit me/ ⁊ qui vigilat ad fo
res meas quotidie: ⁊ obſuat ad
postes ostij mei. Qui me inuene-
rit/ inueniet vitã: ⁊ hauriet salu-
tem a dño. Lectio libri sapiẽtie.

Confitebor tibi dñe rex: ⁊ 51.c.A
collaudabo te deũ salua-
torẽ meum. Confitebor noĩ tuo/
quoniã adiutor et ptector factꝰ
es mihi: ⁊ liberasti corpꝰ meũ a
perditiõe. A laqueo lingue ini-
que: ⁊ a labijs opantiũ mẽdaci-
um: ⁊ in cõspectu psequentiũ fa-
ctus es michi adiutor. Et libe-
rasti me scdm multitudinẽ mise-
ricordie noĩs tui a rugiẽtibꝰ p̃-
paratis ad escã/ de manibꝰ que-
rentiũ animã meã: et de multis
tribulatiõibꝰ que circũdederũt
me. A pressura flãme que circũ-
dedit me: ⁊ in medio ignis non
sum estuata. De altitudie vẽtris
inferi/ ⁊ a lingua coinq̃nata: ⁊ a
vbo mẽdacij. A rege iniq̃: ⁊ a lin-
gua iniusta liberasti me. Lauda-
bit vsq̃ꝫ ad mortẽ aĩa mea dñm/
qm̃ eruis sustinẽtes te: ⁊ liberas
eos de manu angustie: dñe deꝰ
noster. Gr. Dilexisti iusticiã: ⁊ odi p̃.44
sti iniq̃tatẽ. ℣. Propterea vnxit te deꝰ
deus tuus oleo leticie. Gr. Specie
tua ⁊ pulchritudine tua: intẽde pro-
spere procede et regna. ℣. Propt ve-
ritatẽ et mãsuetudinẽ ⁊ iusticiam: et
deducet te mirabiliter dextera tua.
Gr. Adiuuabit eam deꝰ vultu suo: p̃.45.
deꝰ in medio eius nõ cõmouebitur.
℣. Fluminis impetꝰ letificat ciuitatẽ
dei: sanctificauit tabernaculũ suũ al
tissimus. Gr. Diffusa est gratia in p̃.44
labiis tuis: propterea benedixit te ⁊ oia
deus ineternũ. ℣. Propter veritatẽ ⁊ infra.
mãsuetudinẽ et iusticiã: et deducet
te mirabilr dextera tua. Gr. Cõcu-
piuit rex decorẽ tuũ: qm̃ ipse est dñs
deꝰ tuꝰ. ℣. Audi filia ⁊ vide: ⁊ inclina
aurẽ tuã. Gr. Audi filia ⁊ vide: ⁊ in-
clina aurẽ tuã: q2 cõcupiuit rex speciẽ

tuā. ℣. Spē tua ꝛ pulchritudine tua:
itēde ꝓſpe ꝓcede ꝛ regna. ℟. Pro=
pter ṽitatē ꝛ māſuetudinē ꝛ iuſticiā:
et deducet te mirabilit̄ dextra tua. ℣.
Audi filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē tuā: qꝛ
ↄcupiuit rex ſpeciē tuā. Alla. ℣. Dif
fuſa ē gr̄a in labijs tuis: ꝓpterea bn̄di=
p. 118. xit te deꝰ ineternū. Alla. ℣. Loque=
bar dn̄e de teſtimonijs tuis ī ↄſpectu
Mat. regū: ꝛ nō ↄfūdebar. Alla. ℣. Quin
25. c. a. qꝫ prudētes ṽgines/ acceperūt oleū ī
vaſis ſuis cū lāpadibꝰ: media aūt no
cte clamor factꝰ eſt: ecce ſpōſus venit:
p. 44 exite obuiā xp̄o dn̄o. Alla. ℣. Ad=
ducētur regi ṽgines poſt eā: proxime
eiꝰ offerenť tibi in leticia. Alla. ℣.
Specie tua et pulchritudine tua: in=
tende ꝓſpere ꝓcede ꝛ regna. Alla.
Laus ℣. Hec eſt ṽgo ſapiēs: ꝛ vna de nume
eccl'ie. ro prudētiū. Alla. ℣. O q̄ pulchra
Sap. eſt caſta generatio cum claritate.
4. c. a. ¶ Tractus. ter. vſqꝫ ad paſcha.
p. 44 Audi filia ꝛ vide ꝛ iclina aurē
tuā qm̄ ↄcupiuit rex ſpēz tuā
℣. Vultū tuū depcabunť oēs diuites
plebis: filie regū ī honore tuo. ℣. Ad
ducētur regi ṽgines poſt eā: ꝓxime
eius offerenť tibi. ℣. Adducentur in
leticia et exultatione: adducentur in
templū regis. Scd'm matheum.

13. c. F

In illo tpe. Dixit ieſꝰ diſcipl'is ſuis pa=
rabolā hāc. Simi'e eſt regnū celoꝝ
theſauro abſcōdi to in agro: quē q̄
inuenit hō abſcō=
dit/ et pre gaudio illius vadit et
vendit vniuerſa q̄ habet: et emit
agrū illū. Iterū ſimile eſt regnū
celoꝝ homini negociatori: que=
rēti bonas margaritas. Inuen=
ta autē vna precioſa margarita:
abijt ꝛ vēdidit vniuerſa q̄ habuit
et emit eā. Iterū ſile eſt regnum
celoꝝ ſagene miſſe in mare: ꝛ ex
omni genere piſciū cōgreganti.
Quā cū impleta eēt educētes ꝛ
ſecus littꝰ ſedētes/ elegerūt bo=
nos in vaſa ſua/ malos autē fo=
ras miſerūt. Sic erit in ↄſūma=
tione ſcl'i. Exibūt angeli/ ꝛ ſepa=
rabūt malos de medio iuſtoꝝ et
mittent eos ī caminū ignis. Ibi
erit fletꝰ ꝛ ſtridor dētiū. Intelle=
xiſtis hec oīa: Dicunt ei. Etiam.
Ait illis. Ideo oīs ſcriba doctꝰ
in regno celoꝝ/ ſilis eſt homini
prīfamilias: q̄ ꝓfert dē theſauro
ſuo noua ꝛ vetera. Scd'm math. 25. c. a
In illo tpe. Dixit ieſus di=
ſcipl'is ſuis parabolā hāc.
Simile eſt regnū celorū decem
virginibꝰ: q̄ accipiētes lāpades
ſuas: exierūt obuiā ſponſo ꝛ ſpō
ſe. Quiqꝫ aūt ex eis erāt fatue: ꝛ
quinqꝫ prudētes. Sed q̄nqꝫ fa=
tue/ acceptꝭ lāpadibꝰ: nō ſumpſe
rūt oleū ſecū. Prudētes ṽo: ac=
ceperūt oleū in vaſis ſuis cū lā=
padibꝰ. Morā aūt faciente ſpō=
ſo: dormitauerūt oēs ꝛ dormie=
rūt. Media aūt nocte clamor fa
ctus eſt: ecce ſponſus venit exite
obuiā ei. Tūc ſurrexerūt oēs
virgines ille: et ornauerūt lam=
pades ſuas. Fatue autē ſapiēti=
bus dixerūt. Date nobis de oleo
veſtro: qꝛ lāpades noſtre extin=
guunť. Rn̄derūt prudētes: dicē
tes. Ne forte non ſufficiat nobis
et vobis: ite potiꝰ ad vendētes ꝛ
emite vobis. Dū aūt irent eme=
re venit ſpōſus: ꝛ q̄ parate erant
intrauerūt cū eo ad nuptias/ et

clausa ē ianua. Nouissime vo veniūt: ꝛ reliqȝ virgines dicētes. Dñe dñe: aperi nobis. At ille respōdēs: ait. Amē dico vobis: nescio vos. Vigilate itaqȝ: qꝛ nescitis diē neqȝ horā. Offer. Offerentur regi ꝟgines post eā ꝓxīe ei⁹ offerent tibi. Offer. Diffusa est grā i labijs tuis: ꝓptea bñdixit te de⁹ i eternū: ꝛ in sclm scli. Offer. Filie regū in honore tuo: astitit regīa a dextrꝭ tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Offer. Offerent regi ꝟgines ꝓxīe ei⁹ offerent tibi i leticia ꝛ exultatione: adducent in tēplū regi dño: Cōio. Diffusa ē grā in labijs tuis: ꝓptea bñdixit te de⁹ in eternū. Cōio. Feci iudiciū ꝛ iusticiā: dñe nō calūniētur mihi supbi: ad oia mādata tua dirigebar / oēm viā iniqtatꝭ odio habui. Cōio. Quinqȝ prudētes ꝟgies accepꝰūt oleū in vasis suis cū lāpadib⁹: media aūt nocte clamor fact⁹ est ecce sponsus venit: exite obuiā xp̄o dño. Cōio. Simile est regnū celoꝝ hoīnegociatori q̄rēti bonas margaritas: inuenta vna p̄ciosa margarita: dedit oia sua ꝛ ꝯparauit eā. Cōio. Cōfundātur supbi: qꝛ iniuste iniqtatē fecerūt in me: ego aūt i mādatꝭ tuis exercebor. I tuis iustificatiōib⁹: vt nō cōfundar. Cōio. Dilexisti iusticiā ꝛ odisti iniqtatē: ꝓptea vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹. Cōio. Pricipes ꝑsecuti sūt me gratꝭ ꝛ a verbis tuis formidauit cor meū: letabor ego sup eloqa tua quasi q̄ iuenit spolia multa: ꝯcupiuit aia mea testimonia tua dñe ꝛ dilexit ea vehementer.

Margin: p̄.44 ꝛ oia infra. — p̄.118. — Mat. 25.c.a — Mat. 25.c.f. — p̄.118. — p̄.44 — p̄.118.

¶ In ip̄a die dedicatiōis ecclie totū officiū agit vt infra i āniuersario dedicationis ecclie: preter orationes: loco quarū dicuntur orationes sequentes. Oratio.

Deus qui inuisibiliter oia contines: et tamē pro salute humani generis signū tue potētie visibiliter ostēdis: tēplū hoc potētia tue inhabitatiōis illustra: vt oēs qui huc depcaturi cōueniunt: ex quacunqȝ tribulatiōe ad te clamauerint / consolationis tue beneficia consequantur. Per dominum. Secreta.

Deus q̄ sacrādoꝝ auctor es munerum: effunde sup hāc oratiōis domū bñdictionē tuā: vt ab oib⁹ inuocantibus nomen tuū: defensiōis tue auxiliū sentiat. Per dñm. Postcoio.

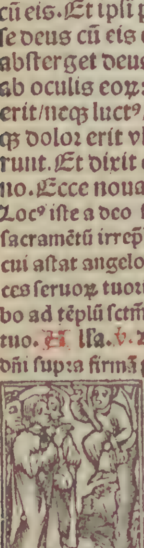
Multiplica q̄s dñe per hec scā q̄ sumpsimus in animabus nostris veritatē tuā: vt i tēplo sancto tuo iugiter adoremus: et in cōspectu tuo cum sanctis omnibus gloriemur. Per.

¶ In anniuersario dedicationis ecclie

Introit⁹. Terribilis est locus iste: hic dom⁹ dei est ꝛ porta celi et vocabit aula dei. Ps. Quā dilecta tabernacula tua dñe ꝟtutū: cōcupiscit ꝛ deficit aia mea in atria dñi. ꝟ. Glia. Or. Gen. 28.c.d — Ps.83.

Deus q̄ nobis p singulos annos huius scti tēpli tui cōsecratiōis reparas diē: ꝛ sacrꝭ semp mysterijs representas incolumes: exaudi preces populi tui et presta: vt quisquis hoc tēplū bñficia petiturus ingredit: cūcta se ipetrasse letetur. Per d.

Lectio libri apocalypsis beati
Johannis apostoli.
21.c.A In diebꝰ illis. Vidi ciuita-
tem sanctā hierusalem nouā de-
scendentē de celo/a deo paratā:
sicut spōsam ornatam viro suo.
Et audiui vocē magnā de thro-
no dicentē. Ecce tabernaculum
dei cū hominibus: et habitabit
cū eis. Et ipsi pplꝰs eiꝰ erūt: ⁊ ip-
se deus cū eis erit eoꝝ deus. Et
absterget deus omnē lachrymā
ab oculis eoꝝ: et mors vltra nō
erit/neqꝫ luctꝰ/ neqꝫ clamor/ ne-
qꝫ dolor erit vltra: q̄ prima abie-
runt. Et dixit q̇ sedebat in thro-
no. Ecce noua facio oīa. Grad.
Laus ecclie Locꝰ iste a deo factꝰ est iestimabile
sacramētū irreꝑhēsibilis est. ℣. Deꝰ
cui astat angeloꝝ chorus: exaudi ꝓ-
ces seruoꝝ tuorū. Alla. ℣. Adora-
ps. 137 bo ad tēplū sctm̄ tuū: et ꝯfitebor noi
tuo. Alla. ℣. Bn̄ fundata est domꝰ
dn̄i supra firmā petrā. Scdm̄ lucā.

19.c.a In illo tpe.
Egressꝰ ie-
sus pambulabat
hierico. Et ecce
vir noīe zacheus
⁊ hic erat princeps
publicanoꝝ/⁊ipse
diues. Et q̄rebat
videre iesum q̇s esset/⁊ nō pote-
rat pre turba: q2 statura pusillus
erat. Et precurrēs ascēdit in ar-
borē sycomoruz/ vt videret illū:
q2 idc erat trāsiturus. Et cū ve-
nisset ad locū: suspiciēs iesus vi-
dit illū. Et dixit ad euz. Zachee
festinās descēde: q2 hodie in do
mo tua oportet me manere. Et
festinās descēdit: et excepit illū
gaudēs. Et cū viderēt oēs: mur
murabāt dicētes/ q2 ad hominē
pctōrē diuertisset. Stās autem
zacheꝰ: dixit ad iesum. Ecce di-
midiū bonorū meorū domie do
pauperibꝰ: ⁊ si quid aliquem de-
fraudaui: reddo q̄druplū. Ait ie
sus ad eū. Q2 hodie salꝰ domui
huic facta est: eo q2 ⁊ ipse sit filiꝰ
abrahe. Venit eñ filiꝰ hoīs que-
rere/⁊ saluū facere: qđ perierat.
Offer. Dn̄e deꝰ in simplicitate cor- 1.par.
dis mei letꝰ obtuli vniuersa: et pplm̄ 29.c.d
tuū qui reptꝰ est vidi cū ingēti gau-
dio: deus israel custodi hanc volun-
tatem domine deus. Secreta.
Annue q̄s dn̄e ꝓcibus no-
stris: vt quicūqꝫ intra tē-
pli huiꝰ(cuiꝰ anniuersariū dedi-
catōis diē celebramꝰ) ambitū cō
tinemur: plena tibi atqꝫ ꝑfecta
corporis ⁊ aīe deuotiōe placea-
mus: vt dū hec vota ꝓsentia red
dimus: ad eterna premia te ad-
iuuante ꝑuenire mereamur. P.
Com. Domꝰ mea domꝰ orōnis vo- Hiere
cabit̄ dicit dn̄s: in ea oīs qui petit 7.c
accipit: et qui querit inuenit: et pul- Mat.
santi aperietur. Postcōmunio. 21.b
Deus q̇ de viuis ⁊ electis
lapidibus eternum maie-
stati tue ꝓparas habitaculū: au-
xiliare pplo tuo supplicanti: vt
qđ ecclie tue proficit corporali-
bus spacijs: spiritualibꝰ amplifi-
cetur augmentis. Per dominū.
¶ In ipsa die dedicatiōis alta-
ris totū officiū agit̄: vt supra in
anniuersario dedicatiōis eccle-
sie: preter orōnes: loco quaꝝ di-
cūtur orōnes sequētes. Oratio.
Deus q̇ ex omi coaptatiōe
scōꝝ: eternū tibi condis
habitaculuz: da edificationi tue

incrementa celestia: vt quoꝝ hic
reliqas pio amore cōplectimur:
eoꝝ sp merit; adiuuemur. P do.

O mnipotens sempitne Secreta.
deꝰ altare hoc noī tuo edi-
ficatū/celestis ꝟtutis bn̄dictiōe
sanctifica: ⁊ oibꝰ in te sꝑantibus
auxilij tui munꝰ ostēde: vt et hic
sacramētoꝝ ꝟtus: ⁊ votoꝝ obti-
neant effectus. Per d. Postcō.

Q Uesumus ops deus: vt in
hoc loco noī tuo dedica-
to: cūct; petētibꝰ aures tue pie-
tatis accōmodes. Per dominū.

¶ Missa ī honore sctōꝝ quoꝝ
corpora habentur. Oratio.

P Ropiciare nobis
q̄s dn̄e famulis
tuis ꝑ horū sctōꝝ
tuoꝝ N. ⁊ N. atq;
aliorū: qui in pre-
senti requiescunt
ecclesia merita gloriosa: vt eorū
pia intercessione/ab oibus sem-
per protegamur aduersis. Per.

S Uscipiat clemētia Secre.
tua dn̄e q̄s de manibꝰ no-
stris munus oblatū: ⁊ ꝑ horum
sanctorū martyrū tuorum N. et
N. atq; aliorum: qui in presenti
requiescunt ecclesia merita glo-
riosa: ab oibus nos emūda pec-
catis. Per dominū. Postcōio.

D Iuina domine libantes
mysteria: que pro horum
sanctorum martyrum tuorū N. ⁊
N. atq; aliorum qui in presenti
requiescunt ecclesia veneratio-
ne tue obtulimus maiestati: pre-
sta quesumus: vt per ea veniam
mereamur peccatorum: et cele-
stis gratie donis reficiamur. P
dominū nostrum iesum xp̄m.

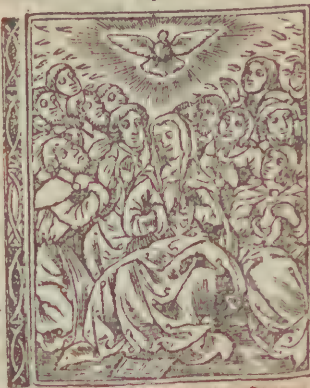
¶ Missa in honore sancte trini-
tatis. Ad missam. Introitus. Laus eccl'ie ex to-bie. 12

B Enedicta sit sancta trinitas atq; indiuisa vnitas cōfitebimur
ei q2 fecit nobiscū miam suam. Dan. 3 ca. E.
Ps. Bn̄dicamus patrē et filiū cū sctō
spiritu. ℣. Gloria patri. Oratio.

O Mnipotens sempitne deꝰ: q̄ de-
disti famulis tuis ī ꝯfessio-
ne vere fidei eterne trinitatis glo-
riā agnoscere/⁊ in potētia maie-
stat; adorare vnitatē: q̄s vt eius-
dē fidei firmitate/ ab oibꝰ semꝑ
muniamur aduersis. Per dn̄m.

F Epła ad Corinthios.
Ratres. Gaudete/ ꝑfe- 2. B.
cti estote/exhortamini/ idē sapi- ca. D.
te pacē habete: et deꝰ pacis erit
vobiscū. Gratia dn̄i nostri iesu

xpi/ z charitas dei z cõicatio scti
spũs: sit cũ oĩb⁹ vobis amē. Gr.
Dañ.3 Bñdict⁹ es dñe q intueris abyssos: z
ca.E. sedes sup cherubin. ℣. Bñdictus es
dñe in firmamento celi: z laudabilis
Eodē in scl'a. All'a. ℣. Bñdict⁹ es dñe de⁹
patrũ nr̃oꝝ z laudabilis i scl'a. Tpe
lxx. vsqz ad pascha. Tractus.
p.116. Laudate dñm oēs gētes z col
laudate eũ oēs ppl'i. ℣. Qm̃
cõfirmata est sup nos mia ei⁹: z veri-
tas dñi manet inetnũ. Scd̃m ioh̃ā.
15.c.D In illo tpe. Dixit iesus di-
scipulis suis. Cum venerit
paraclyt⁹ quē ego mittā vobis
a patre spm̃ ṽitatis q a pr̃e pce-
dit: ille testimoniuz phibebit de
me. Et vos testimonium perhi-
bebitis: quia ab ĩitio mecũ estis.
Hec locut⁹ sum vobis: vt nõ scā-
dalizemini. Absqz synagogis fa
ciēt vos. Sed venit hora: vt oīs
qui interficit vos: arbitretur se
obsequiũ p̃stare deo. Et hec fa-
cient vobis: quia non nouerunt
patrem neqz me. Sed hec locut⁹
sum vobis: vt cum venerit hora
eorum reminiscamini: quia ego
Eccl'a dixi vobis. Offert. Benedict⁹ sit
deus pater: vnigenitusqz dei fili⁹: san
ctus quoqz spirit⁹: quia fecit nobis-
cum miam suam. Secreta.
Sanctifica q̃s dñe de⁹ nr̃:
p tui scti nois inuocationē hui⁹
oblatiōis hostiā: z p eā nosmet-
ipsos tibi pfice mun⁹ eternũ. P.
Prefatio. Qui cum vnigenito.
Tobie Cõio. Bñdicimus deũ celi: z coram
12.c.b oībus viuentibus cõfitebimur ei: q
fecit nobiscũ miam suam. Postco.
Proficiat nobis ad salutē
corpis z aīe dñe deus nr̃:
hui⁹ sacramēti susceptio: z sēpi-
terne sctē trinitatꝫ eiusdēqz indi-
uidue vnitatis pfessio. Per do.

Missa de spũ sancto. Introi. Sap.1.c.B

Spũs dñi repleuit orbē terrarũ all'a: et hoc qd continet oia sciẽtiam habet vocis: p.77.
all'a all'a all'a. Ps. Exurgat de⁹
et dissipentur inimici eius: et fugiāt
qui oderunt eũ a facie eius. ℣. Glo-
ria pa. Alii introit⁹ a lxx. vsqz
ad resurrectionē dñi. Introit⁹. Ezec.36.c.f.

Dum sctificat⁹ fuero i vobis cõgregabo vos de vniuersis terris: et effundam super vos
aquā mundā: et mūdabimini ab
oībus inqnamētis vestris: z da-

ps.33. bo vobis spm̄ nouū. Ps. Bn̄dicā dn̄m in oi tēpore semp laus ei⁹ in ore meo. Gloria pa. Sicut. Oratio.

D Eus q̇ corda fideliū sancti spiritus illustratōe docuisti: da nobis in eodem spiritu recta sapere: et de ei⁹ semper cōsolatione gaudere. P. in vnitate eiusdem. Oratio.

D Eus cui omne cor patet et oīs volūtas loquitur ⁊ quē nullum latet secretū: purifica p infusionem sancti spūs cogitatiōes cordis nostri: vt te pfecte diligere et digne laudare mereamur. Per. in vnitate eiusdē. Secreta vltime orationis.

H Ec oblatio dn̄e q̄s cordis n̄ri maculas emūdet: vt scti spūs digna efficiatur habitatio. P. In vnitate eiusdē. Postcōio.

C Oncede q̄s oṗs de⁹ spm̄ sanctū nos votis pmereri sedulis: quatinus eius gratia ⁊ ab oib⁹ liberemur tētationib⁹: ⁊ pctōꝝ n̄roꝝ indulgētiā mereamur accipe. P. in vnitate eiusdem. Lectio actuū apostoloꝝ.

8.c. C I N diebus illis. Cū audissent apostoli qui erāt hierosolymis: q2 recepisset samaria verbuꝫ dei: miserunt ad eos petrū et iohannē. Qui cū venissēt: orauerūt pro ipsis vt acciperent spiritū sanctum. Nondū enim in quēq̄ȝ illoꝝ venerat: sed baptizati tantū erāt in nomine dn̄i iesu. Tūc iponebāt man⁹ super illos: et accipiebāt spiritum sanctum.

ps.32. Gr. Beata gens cui⁹ est dn̄s deus eoꝝ: popul⁹ quē elegit dn̄s in hereditatem sibi. ℣. Uerbo dn̄i celi firmati sunt: ⁊ spū oris ei⁹ oīs v̄tus eoꝝ.

Alla. (Hic genu flectitur vsq̄ȝ reple.) ℣. Ueni sctē spūs reple tuorum corda fideliū: ⁊ tui amoris i eis ignē accende. Alleluya. Eccla

Tempore paschali. ℣. Emitte spiritū tuum et creabunt: et renouabis faciem terre. p̄.103.

Tractus a.lxx. vsq̄ȝ pascha.

L Audate dn̄m oēs gentes et collaudate eum oēs populi. p̄.116.

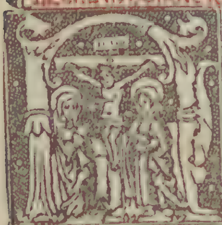
℣. Qm̄ confirmata est super nos misericordia eius: et veritas dn̄i manet in eternum. Scdm̄ Johannem.

I N illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Si quis diligit me: sermonē meum seruabit. Et pater me⁹ diliget eum: et ad eum veniemus / et mansionem apud eum faciemus. Qui nō diligit me: sermones meos nō seruat. Et sermonem quem audistis / non est meus: sed eius qui misit me patris. Hec locutus sū vobis: apud vos manens. Paraclytus autem spiritussanctus quem mittet pater in noīe meo: ille vos docebit omnia / et suggeret vobis omnia quecūq̄ȝ dixero vobis. Pacem relinquo vobis: pacem meam do vobis. Non quomodo mūdus dat: ego do vobis. Non turbetur cor vestrum: neq̄ȝ formidet. Audistis: quia ego dixi vobis: vado ⁊ venio ad vos. Si diligeritis me / gauderetis vtiq̄ȝ: q2 vado ad patrē / quia pater maior me est. Et nūc dixi vobis priusq̄ȝ fiat: vt cū factuꝫ fuerit credatis. Jam non multa loquar vobiscū. Uenit eñ princeps mūdi huius: ⁊ in me nō habet quicq̄ȝ. Sed vt cognoscat mundus quia diligo patrem / et sicut mandatum dedit mihi pa 14.c. C.

p.67. ter: sic facio. Offer. Confirma hoc
deus quod operatus es in nobis: a tẽ-
plo sancto tuo quod est in hierl'm: ti-
bi offerent munera all'a. Secreta.
Munera q̃s dñe oblata san-
ctifica: et corda nr̃a scti spi-
rit9 illustratione emunda. Per.
Actu. in vnitate eiusdẽ. Cõio. Fact9 est
2.c.A repẽte de celo sonus aduenictis spi-
rit9 vehemẽtis: vbi erãt sedẽtes all'a:
et repleti sunt oẽs spũ sctõ loquẽtes
magnalia dei all'a all'a. Postcõio.
Sancti spũs dñe corda no-
stra mundet infusio: et sul-
roris intima aspsione fecundet.
Per dñm. in vnitate eiusdem.

¶ Missa in honore scte crucis.

Gal. 6.c.L Nos autẽ gloriari oportet in cruce dñi nr̃i ie-
su xp̃i: in quo ẽ sa-
lus vita et resurre-
ctio nostra: p quẽ saluati et libe-
p.66. rati sumus. Ps. Deus misereatur
nostri et benedicat nobis: illuminet
vultum suuz super nos et misereatur
nostri. V. Gloria. Oratio.
Deus q̃ vnigeniti filii tui
p̃cioso sanguie viuifice cruc vc-
xillũ sctificare voluisti: cõcede q̃s
eos q̃ eiusdẽ sctẽ crucis gaudẽt
honore/ tua quoq3 vbiq3 ptecti-
one gaudere. P eundẽ dñm no-
strum. Ep̃la ad Philippenses.
Fratres. Xp̃s fact9 est p 2.c.B
nobis obediens vsq3 ad
mortẽ: mortẽ autẽ crucis. Pro-
pter qd et deus exaltauit illum: et
donauit illi nomẽ qd est sup oẽ
nomẽ: (Hic genuflectit) vt ĩ no-
mine iesu omẽ genu flectat: cele-
stiũ terrestriũ et ĩfernoꝝ. Et ois
lingua confiteatur: q2 dñs iesus
xp̃s: in gl'ia est dei patris. Grad.
Christ9 fact9 est pro nobis obediẽs Eodẽ
vsq3 ad mortẽ: mortẽ autẽ crucis. V9.
Propter qd et de9 exaltauit illũ: et de-
dit illi nomẽ qd est sup omẽ nomen.
All'a. V. Dulce lignum dulces cla- Eccl'a
uos: dulcia ferẽs põdera: q̃ sola fui-
sti digna sustinere regẽ celoꝝ et dñm.
¶ T. pe paschali. All'a. V. Dicite ps.95
in gẽtibus: q2 dñs regnauit a ligno.
¶ Tẽpore. lxx. Tractus.
Laudate dñm omẽs gẽtes: et p.116.
collaudate eũ oẽs ppl'i. V. Qm̃ cõfir-
mata est sup nos mia eius: et veritas
dñi manet ineĩnũ. Scd'm matheũ.

In illo tpe. 20.c.D
Assũpsit ie-
sus duodecim di-
scipulos suos se-
creto: et ait illis.
Ecce ascendim9
hierosolymam: et
filius homis tra-
detur principibus sacerdotum:
et scribis/ et cõdemnabunt eum

morte. Et tradēt eū gētibus ad illudēdū ⁊ flagellandū ⁊ crucifigēdum. Et tertia die resurget.

Eccl'a Offer. Protege dñe plebē tuā per signū sctē crucis / ab oib⁹ insidijs inimicoꝝ oim: vt tibi gratā exhibeam⁹ seruitutē: et acceptabile tibi fiat sacrificiū nostrū all'a. Secre.

Hec oblatio nos q̄s domīe ab oib⁹ purget offensis: q̄ in ara crucis imolata: etiā toti⁹ mundi tulit offensam. P do. Cōio Per

Eccl'a signū crucis de inimicis nr̄is libera nos de⁹ noster. Postcōio.

Adesto nobis dñe de⁹ nr̄: ⁊ quos sctē cruc3 letari facis honore: ei⁹ quoq3 ꝑpetuis defende subsidijs. P d. ¶ Johānes. xxij. tertio die añ obitū suū apd auinionē accessit dicentib⁹ orationē istam plures indulgētias. Oro.

Domine iesu xp̄e q̄ manus tuas ⁊ pedes tuos ⁊ totū corpus tuum pro nobis pctōribus in ligno crucis posuisti / et coronā spinarum a iudeis in despectu tui sacratissimi corporis sup caput tuū impositā sustinuisti: ⁊ q̄nq3 vulnera ꝑ nobis peccatorib⁹ in crucis patibulo passus fuisti: ⁊ nos de sacro sanguine tuo redemisti: da nob3 q̄s domine hodie ⁊ quotidie vsum penitētie / abstinētie / ⁊ patiētie / humilitatis / castitat3 / lumē / sensu3 / ⁊ intellectū: verā scientiā vsq3 in finē. Per te iesu christe saluator mūdi rex glie. Qui cū pr̄e et spū sctō viuis ⁊ regnas de⁹. P oia secula sclo꜕. Amen. ¶ Missa in commemoratione beate virginis marie ab aduētu vsq3 ad natiuitatem. Introitus.

Rorate celi desup: et nubes pluant iustū aperiatur terra et germinet saluatorem. Esaie 45.c. B.

Ps. Et iustitia oriatur simul: ego dominus creaui eum. V. Gloria. Oro. Eodē

Deus q̄ de btē marie v̄ginis vtero v̄bū tuū āgelo nūciāte carnē suscipe voluisti: p̄sta supplicib⁹ tuis: vt q̄ v̄e eā dei genitricē credim⁹ ei⁹ apd te intercessionib⁹ adiuuemur. Per eūdē dñz nō. Lectio ysaie prophete.

In dieb⁹ illis. Locut⁹ ē dñs 7.c.b. ad achaz dicēs. Pete tibi signū a dño deo tuo i ꝓfūdū inferni: siue i excelsū supra. Et dixit achaz. Nō petā ⁊ nō tentabo dñm. Et dixit. Audite ḡ dom⁹ dauid. Nūq̄d parū vobis est molestos eē hoib⁹: q2 molesti estis et deo meo? Propt hoc dabit dñs ipe vobis signū. Ecce v̄go cōci-

piet 7 pariet filiū: et vocabit no-
mē ei⁹ emanuel. Butirū 7 mel co
medet: vt sciat reprobare malū 7
Ps.23. eligere bonū. Gr. Tollite portas
pncipes vřas: 7 eleuamini porte eter
nales 7 introibit rex glorie. V. Quis
ascēdet i mōtē dñi aut quis stabit in
loco scō ei⁹: innocēs manib⁹ 7 mūdo
Lu.1. corde. Alleluya. V. Aue maria gra
ca.C. tia plena dñs tecum: benedicta tu in
mulieribus. Scdm Lucam.
1.c. C In illo tpe. Missus est an-
gelus gabriel a deo in ci-
uitatem galilee cui nomē naza-
reth: ad virginē desponsatā vi-
ro cui nomē erat ioseph de do-
mo dauid/ 7 nomē virginis ma-
ria. Et ingressus angelus ad eā
dixit. Aue grā plena dñs tecū:
bñdicta tu in mulieribus. Que
cum audisset turbata est in ser-
mone eius: et cogitabat qualis
esset ista salutatio. Et ait ange-
lus ei. Ne timeas maria: inueni-
sti em gratiā apud deū. Ecce cō-
cipies in vtero et paries filium
et vocabis nomen eius iesum.
Hic erit magnus: 7 filius altissi-
mi vocabit. Et dabit illi dñs de-
us sedē dauid pris ei⁹: et regna-
bit in domo iacob ineternū: 7 re
gni ei⁹ non erit finis. Dixit autē
maria ad āgelū. Quō fiet istud
qm virū nō cognosco? Et respō
dēs angelus dixit ei. Spūs san-
ctus superueniet in te: 7 virtus al-
tissimi obūbrabit tibi. Ideoq; et
qd nascetur ex te sanctū vocabi-
tur filius dei. Et ecce elizabeth
cognata tua: 7 ipa ɔcepit filium
in senectute sua. Et hic mēsis est
sextus illi q̄ vocatur sterilis: qr
nō erit ipossibile apud deū oīne

verbū. Dixit aūt maria. (Hic ge-
nuflectitur ab oib⁹) Ecce ācilla
dñi. Fiat mihi scdm vbū tuum.
Offr. Aue maria gratia plena dñs Eodē
tecū: bñdicta tu in mulieribus 7 bñ-
dictus fruct⁹ vētris tui. Secreta.
In mētib⁹ nřis q̄s dñe ve-
re fidei sacramēta confir-
ma: vt q̄ conceptū de vgine deū
verū et hoiem ɔfitemur: p eius-
dē salutifere resurrectionis po-
tētiā: ad eternā mereamur pue-
nire letitiā. P eundē dñm. Cōio. Esa.7
Ecce vgo cōcipiet 7 pariet filiū 7 vo- ca.B.
cabit nomē ei⁹ emanuel. Postcō.
Gratiā tuā q̄s dñe mentib⁹
nřis infunde: vt qui angelo
nūciante christi filij tui incarna-
tionē cognouim⁹: per passionē
ei⁹ 7 crucē/ad resurrectiōis glo-
riā pducamur. P eundē do. nřm.
C A natiui. dñi vsq; ad purifica.
Introit⁹.

Ultū tuū deprcabū- p.44
tur omēs
diuites
plebs: ad-
ducentur
regi virgi
nes post
eam: proxime eius adducentur
tibi in letitia et exultatione. Ps. Eodē
Eructauit cor meū verbū bonū: dico
ego opa mea regi. Gloria. Oratio.
Deus q̄ salutis eterne bea
te marie virginitate fecū-
da humano generi premia pre-
stitisti: tribue q̄s: vt ipsam p no-
bis intercedere sentiamus / per
quā meruimus auctorē vite su-
scipere dñz nostrū iesum christū
filiū tuū. Qui tecum viuit et re-

gnat in vnitate spũs sancti deꝰ. P oia scla sclo℞. Epla ad Titu.

2.c.A Charissime. Apparuit benignitas et hũanitas saluatoris nostri dei. Non ex operibus iustitie que fecimus nos: sed scdm suã misericordiam saluos nos fecit. Per lauachrũ regenerationis ⁊ renouatiõis spiritussancti quem effudit in nos abunde: per iesum christũ saluatorem nostrũ. Ut iustificati gratia ipsius heredes simus scdm spem vite eterne. In christo iesu

p̃.44 dño nro. Gr. Speciosꝰ forma pre filijs hoim: diffusa est gratia i labijs tuis. ℣. Eructauit cor meum verbũ bonum: dico ego opera mea regi: lingua mea calamꝰ scribe: velociter scribentis. Alla. ℣. Post partũ virgo inuiolata permãsisti: dei genitrix intercede pro nobis. Scdm Lucam. Eccla

2.c.B In illo tempore. Pastores loq̃bant aduuicẽ. Transeamus vsq3 bethleem: et videamus hoc verbũ quod factum est quod fecit dñs et ostẽdit nobis. Et venerunt festinãtes: et inuenerunt mariã ⁊ ioseph: et infantem positum in presepio. Uidẽtes autẽ cognouerunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc. Et oẽs qui audierunt mirati sunt: et de his que dicta erant a pastoribus ad ipsos. Maria autem cõseruabat omnia verba hec conferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores: laudantes et glorificantes deum: in oibus que audierant et viderant: sicut dictum est ad illos. Offer. Felix nanq3 es sacra virgo maria et omni laude dignissima: q2 ex te ortus ẽ sol

Eccle vox,

iustitie xp̃s deus noster all'a. Sec.

Muneribus nostris quesumus domine precibusq3 susceptis: ⁊ celestibus nos munda mysterijs et clementer exaudi. Per dominũ. Cõio. Beata viscera marie virginis que portauerũt eterni patris filiũ. Postcõmunio. Eccla

Hec nos cõio domine purget a crimine ⁊ intercedẽte beata dei genitrice maria celestis remedij faciat esse consortes. Per eundem. ¶ A purificatione vsq3 ad pascha. Introitus

Salue sancta parẽs enixa puerpera regẽ: qui celũ terrãq3 regit i secula seculorum. Ps Sedulius.

Uirgo dei genitrix: quem totus non capit orbis: in tua se clausit: viscera factus homo. ℣. Gloria pa. Oratio. Eccla

Concede nos famulos tuos q̃s dñe deꝰ perpetua mentis ⁊ corporis sanitate gaudere: ⁊ gloriosa btẽ marie semp virginis intercessione a presenti liberari tristitia: ⁊ eterna perfrui letitia. Per dominũ nostrũ iesum christũ. Lectio libri sapie.

Ab initio ⁊ añ scla creata sum: ⁊ vsq3 ad futurum seculũ nõ desinã: et in habitatione sctã corã ipso ministraui. Et sic in syon firmata sum: ⁊ in ciuitate sanctificata similiter requieui: ⁊ in hierusalem ptãs mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas Eccli. 44.c. B.

illius. Et i plenitudine sanctoꝝ:
Eccl'a detētio mea. Gr. Bñdicta ꝛ vene-
rabilis es ꝟgo maria/ꝗ sine tactu pu
doris inuenta es mater saluatoris.
ꝟ. Uirgo dei genitrix quē totꝰ nō ca
pit orbis in tua se clausit viscera fa-
Nūe. ctus hō. Alla. ꝟ. Uirga iesse floruit
ca.17. ꝟgo deum ꝛ hoīem genuit: pacē deꝰ
reddidit in se recōciliās ima sūmis.
Post septuagesimā ꝟr. Tractꝰ.
Eccl'e Gaude maria ꝟgo cūctas here-
laus. ses sola interemisti. ꝟ. Que ga
brielis archāgeli dictis credidisti. ꝟ.
Dum virgo deū et hoim genuisti: et
post partū ꝟgo inuiolata ꝑmansisti.
ꝟ. Dei genitrix intercede ꝓ nobis.
11.c.d. In illo tpe. Scd'm Lucā.
Loquēte iesu ad turbas:
extollēs vocē quedā mulier de
turba dixit illi. Btūs vēter ꝗ te
portauit: ꝛ vbera ꝗ suxisti. At il-
le dixit. Quīmmo. Beati ꝗ au-
Eccl'a diunt ꝟbū dei: ꝛ custodiūt illud.
Offr. Felix nāq₃ es sacra ꝟgo ma-
ria et oī laude dignissima: qꝛ ex te or-
tus ē sol iustitie xp̄s deꝰ nr̄. Secre.
Tua dñe propiciatione: et
beate marie semper virgi
nis intercessione ad perpetuam
atq₃ presentem hec oblatio no-
Eccl'a bis ꝓficiat ꝓsperitatē et pacem.
P dñm. Cōio. Btā viscera marie
ꝟginis ꝗ portauerūt eterni pr̄is filiū
Sumptis dñe Postcōio.
salutꝭ nr̄e subsidijs: da q̄s
btē marie semꝑ ꝟginis patroci-
nijs nos vbiq₃ ꝓtegi in cuiꝰ ve-
neratione hec tue obtulimꝰ ma-
iestati. P do. A paschā vsq₃ ad
pēthe. Int. Salue scta parens.
Oro. Concede nos fa. Epla.
nu. 17 Ab initio ꝛ ante. Alla. ꝟ. Uir-
ga iesse floruit: virgo deū ꝛ hoiem ge

nuit: pacē deꝰ reddidit in se recōcili-
ans ima summis. Alla. ꝟ. Aue ma Lu.1.
ria grā plena dñs tecū: bñdicta tu in ca. C.
mulieribus. Scd'm Johannem.
In illo tpe. Stabant iuxta 19.c.e.
crucē iesu mater eius: ꝛ so-
ror matris eius maria cleophe
et maria magdalene. Cū vidis-
set ergo iesus matrē ꝛ discipulū
stantē quem diligebat: dicit mr̄i
sue. Mulier ecce filiꝰ tuꝰ. Dein-
de dicit discipulo. Ecce mr̄ tua.
Et ex illa hora: accepit eā disci-
pulus in suā. Offr. Beata es vir- Eccl'a
go maria que oīm portasti creatorē:
genuisti ꝗ te fecit: ꝛ ineternum ꝑma-
nes ꝟgo alla. Secreta. Tua dñe
ꝓpiciatiōe. Cōio. Btā viscera ma
rie. Postcō. Sumptis dñe. vis.
A pēthe. vsq₃ ad aduē. Intr.

Salue sctā Sedu
parēs eni lius.
xa puer-
pera re-
gē: ꝗ celū
terramq₃
regit i se-
cula secu-
lorum. ps
Uirgo dei genitrix: quē totus nō ca Eccl'a
pit orbis/in tua se clausit viscera fa-
ctus homo. ꝟ. Gloria. Oro.
Concede nos famlos tu-
os q̄s dñe deus perpetua men-
tis ꝛ corporis sanitate gaudere:
et gloriosa btē marie semꝑ ꝟgi-
nis intercessione a presenti libe-
rari tristitia: et eterna ꝑfrui leti-
tia. Per dñm. Lectio libri sapie Eccl'i.
Ab initio ꝛ ante scl'a crea- 24.c.
ta sum: ꝛ vsq₃ ad futurum B.
seculū non desinā: et in habita-
tione sancta corā ipso ministra-

ui. Et sic in syon firmata sum: et in ciuitate sanctificata similiter requieui: ꝛ in hierusalē potestas mea. Et radicaui in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius. Et in plenitudine sanctorum: detentio mea.

Eccl'a Grad. Bendicta et venerabilis es virgo maria: que sine tactu pudoris inuenta es mater saluatoris. ℣. Uirgo dei genitrix, quē totus non capit orbis: in tua se clausit viscera factus hō. Alla. ℣. Post partum virgo inuiolata permansisti: dei genitrix intercede pro nobis.

Lu. c. x. Scd'm Lucam

In illo tpe. Loquente iesu ad turbas: extollens vocē quedā mulier de turba: dixit illi. Beatus venter qui te portauit: ꝛ vbera que suxisti. At ille dixit. Quinimmo. Beati qui audiunt ꝟbū dei: ꝛ custodiūt illud.

Lu. i. a. c. Offr. Aue maria gratia plena dn̄s tecū: benedicta tu i mulieribus: ꝛ benedictus fructus ventris tui. Uel

Eccl'a Offr. Felix nāq3 es sacra virgo maria ꝛ omni laude dignissima: quia ex te ortus est sol iustitie christus deus noster alleluya. Secreta.

Tua dn̄e propiciatione et beate marie semꝑ ꝟginis intercessione: ad ꝑpetuā atq3 presentē hec oblatio nobis ꝓficiat ꝓsperitatē ꝛ pacē. Per do. Cōio.

Eccl'a Beata viscera marie virginis: q̄ portauerunt eterni patris filiū. Postc̄.

Sumptis dn̄e salutis nostre subsidijs: da q̄s btē marie semꝑ virginis patrocinijs nos vbiq3 protegi: in cuius veneratione hec tue obtulimus maiestati. Per dominū. ¶ Missa in honorem angelorum. Oratio.

Perpetuum nobis dn̄e tue miserationis ꝑsta subsidiū: quibus ꝛ angelica ꝑstitisti suffragia non deesse. Per do. Secre.

Hostias tibi domine laudis offerim⁹/supplicit' deprecātes: vt easdem angelico ꝓ nobis interueniente suffragio: ꝛ placatus accipias: ꝛ ad salutem nostrā ꝑuenire cōcedas. P do. Postcō.

Repleti dn̄e bn̄dictiōe celesti/suppliciter imploram⁹: vt qđ fragili celebramus officio: sctōꝝ angeloꝝ atq3 archāgeloꝝ nobis ꝓdesse sētiamus auxilio. P. ¶ Missa in honorē aploꝝ petri ꝛ pauli. Oro.

Deus cuius dextera beatum petrum ambulātē in fluctibus ne mergeret erexit: ꝛ coapostolum eius paulum tertio naufragantē de profundo pelagi liberauit: exaudi nos propicius ꝛ concede: vt amboꝝ meritis eternitatis gloriam consequamur. Qui viuis et regnas de⁹. Sec.

Offerimus tibi domine ꝑces et munera: que vt tuo sint digna conspectui: apostolorum tuoru3 petri et pauli precibus adiuuemur. Per do. Postc̄.

Protege domine populū tuum: ꝛ apl'orum tuoꝝ petri et pauli patrocinio confidentem: ꝑpetua defensione conserua. Per do. ¶ Missa ad poscenda suffragia sanctorum. Oratio

Concede q̄s oīps deus: vt intercessio nos sancte dei genitric3 marie sanctorumq3 oim apo-

stoloꝝ/martyꝝ/confessoꝝ / atq; virginū/et oīm electoꝝ tuorum vbiq; letificet: vt dū eorū merita recolim⁹: patrocinia sentiamus. Per eundē do. Secreta.

Oblatis dn̄e placare muneribus: ⁊ intercedētib⁹ oib⁹ sanctis tuis: a cunctis nos defende periculis. P do. Postcōio

Sumpsim⁹ dn̄e btē marie semp ꝟgis: ⁊ oīm sctōꝝ tuorum mēoriā recolētes sacramēta celestia: p̄sta q̄s: vt qđ tpaliter gerimus: eternis gaudijs ꝯsequamur. Per dn̄m. ¶ Alia missa vnde supra. Quam fecit dominus Innocentius papa. iii. Oratio.

Cūct; nos q̄s dn̄e mētis et corpis defende periculis/ ⁊ intercedēte btā ⁊ glīosa sēp virgine dei genitrice maria / cū beatis apl̄is tuis petro ⁊ paulo/atq; beato. N. ⁊ oib⁹ sctis salutem nobis tribue benign⁹ ⁊ pacem/ vt destructis aduersitatib⁹ ⁊ errorib⁹ vniuersis: eccl'a tua secura tibi suiat libertate. P eūđ do.

Exaudi nos de⁹ Secreta. salutaris noster: ⁊ p huius sacramēti virtutē: a cunctis nos mētis ⁊ corporis hostibus tuearis grām tribuens in p̄nti/ ⁊ gloriā in futuro. P do. Postcōio.

Mundet et muniat nos q̄s dn̄e diuini sacramēti munus oblatū: et intercedēte beata et gloriosa semp virgine dei genitrice maria / cum beatis apl̄is tuis petro et paulo / atq; beato N. ⁊ oibus sanctis: a cūctis nos reddat puersitatib⁹ expiatos et aduersitatib⁹ expediatos. p eūđ.

¶ Missa ptra psecutores. Orō.

Ecclesie tue q̄s dn̄e p̄ces placatus admitte: vt destructis aduersitatib⁹ et errorib⁹ vniuersis: secura tibi seruiat libertate. Per dn̄m. Secreta.

Protege nos dn̄e tuis mysterijs seruientes: vt diuis reb⁹ inherētes: et corpore tibi famulemur et mente. Per do. Postc̄.

Quesumus dn̄e deus nr̄: vt quos diuina tribuis participatione gaudere: humanis nō sinas subiacere periculis. P dn̄m. ¶ Missa p pace. Oratio.

Deus a q̄ scta desideria recta cōsilia et iusta sunt opa: da suis tuis illā quā mūd⁹ dare nō pōt pacē vt ⁊ corda nr̄a mādatis tuis dedita ⁊ hostiū sublata formidie: tpa sint tua ptectiōe trāqllia. P do.

Deus q̄ credentes Sec. in te populos/nullis sinis cōcuti terrorib⁹: dignare preces ⁊ hostias dicate tibi plebis suscipere: vt pax a tua pietate cōcessa xpianorum fines ab oī hoste facias esse securos. P do. Postcō.

Deus auctor pacis ⁊ amator/quem nosse viuere cui suire regnare ē: ptege ab oibus ipugnatiōib⁹ supplices tuos: vt q̄ i defēsiōe tua ꝯfidim⁹/nulli⁹ hostilitat; arma timeam⁹. P do. no. ¶ Missa p papa. Or.

Deus oīm fidelium pastor ⁊ rector: famulū tuū. N. quez pastorez eccl'ie tue

preesse voluisti ꝓpici⁹ respice: da ei q̄s ṽbo ⁊ exēplo q̄b⁹ pest ꝓficere vt ad vitā vna cū grege sibi credito ꝑueniat sempitnā. Per d.

Oblatis q̄s dñe *Secreta.* placare mūerib⁹: et famulū tuū. *N.* quē pastorē eccl'ie tue esse voluisti: assidua ꝓtectiōe guberna. Per do. *Postcōio*

Hec nos q̄s dñe diuini sacramēti ꝑceptio ꝓtegat ⁊ famulū tuū. *N.* quē pastorē eccl'ie tue esse voluisti: vna cū cōmisso sibi grege saluet semp ⁊ mūiat. P d.

¶ *Missa pro iter agētib⁹. Oro.*

Adesto dñe supplicatiōibus nr̄is: et viā famulorū tuoꝝ in salutis tue ꝓsperitate dispone: vt iter oēs vic et vite hui⁹ varietates tuo semp ꝓtegant auxilio. Per do. *Secr.*

Propiciare supplicationibus nr̄is dñe: ⁊ has oblationes quas tibi offerimus ꝓ famulis tuis benignus assume: vt viā illoꝝ ⁊ p̄cedēte gr̄a tua dirigas et subsequente comitari digneris: vt de actu atq3 coꝝ incolumitate sm mie tue p̄sidia gaudeam⁹. Per do. *Postcōio*

Tua dñe famlos tuos sperantes in te q̄ sumpsimus sacr̄a custodiāt: ⁊ cōtra oēs aduersos tueātur incursus. Per dominū.

¶ *Missa pro infirmis. Oratio.*

Omnipotens sempiterne deus salus eterna credentiū exaudi nos ꝓ famulis tuis infirmis ꝓ q̄b⁹ mie tue iploram⁹ auxiliū: vt reddita sibi sanitate gratiarū tibi in ecclesia tua referāt actiones. Per dñm. *Secreta.*

Deus sub cui⁹ nutib⁹ vite nr̄e momenta decurrunt: suscipe preces ⁊ hostias famuloꝝ tuoꝝ ꝓ q̄b⁹ miam egrotantib⁹ iploramus: vt de quoꝝ periculo metuim⁹: de coꝝ salute letem̄. P do.

Deus infirmita- *Postcō.* tis humane singulare p̄sidiū auxilij tui sup ifirmos famulos tuos ostende virtutē: vt ope mie tue adiuti / eccl'ie tue sancte incolumes rep̄sentari mereantur. Per dñm. ¶ *Missa p anniuersario pontificis. Oratio.*

Deus qui licet sis magn⁹ in magnis mirabilia tñ gloriosius operaris in minimis: conce de michi famulo tuo sacris conuenienter seruire mysterijs atq3 in oibus tua mia protegat: quem conscientie reatus accusat. Per do. *Secreta.*

Hostias tibi domine laudis exoluētes suppliciter implorām⁹: vt qđ nobis imeritꝭ cōtulisti: intercedente btō petro apostolo tuo propicius exequaris. Per dñm nostrū: *Postcōio.*

Corporis sacri et preciosi sanguinis repleti muneribus q̄s dñe de⁹ noster: vt gratie tue munus qđ nobis immeritis ꝯtulisti: intercedente beato petro apostolo tuo: propici⁹ muniendo custodias. Per dominū.

¶ *Missa p seipo sacerdote. Oro.*

Supplicit te de⁹ pr̄ ops q̄ es creator oim rerū dep̄cor: vt dū me famulū tuū corā oīpotētia maiestatꝭ

tue grauit deliq̃sse cõfiteor: ma-
nũ mie tue mihi porrigas: q̃ten⁹
dũ hanc oblationē tue pietati ꝓ
pctis meis offero: qd neq̃ter cõ-
misi tu clemētissime digneris ab-
soluere. Per do. Secre.

DEus mie de⁹ pietatis de⁹
indulgētie: idulge queso ꝛ mise-
rere mei: ꝛ sacrificiũ qd hũiliter
pietati tue offero / benigne di-
gneris suscipe: vt pctã q̃ labenti-
bus vitijs ꝯtraxi/pius ac ꝓpici⁹
ꝛ misat⁹ idulgeas: vt loco peni-
tētie ac flumie lachrymaꝝ mihi
ꝯcesso / veniã a te merear accipe
oim delictoꝝ. P do. Postcõio.

DEus viuoꝝ saluator oim:
q̃ non vis mortem pctõꝝ
nec letaris in ꝑditiõe morientiũ:
te suppliciter depcor: vt ꝯcedas
mihi veniã delictoꝝ: vt ꝛ admis-
sa deflcã: et ea post modum non
admittam: vt cum mihi extrema
dies finisq̃ʒ vite mee aduenerit:
emũdatũ delictis oib⁹ / me ãge-
lus sanctitatis suscipiat. Per do.

¶ Alia missa vtrõ. or.

OMnips sempitne de⁹
tue gr̃e pietatē sup-
plici deuotiõe depo
sco vt oim malorum
meoꝝ vicula soluas: cũctisq̃ʒ me
is malis et pctis clemēter igno-
scas: ꝛ qr me indignũ ꝛ pctõrem
ad misteriũ tuũ vocare dignat⁹
es: sic me idoneũ tibi ministrum
efficias: vt sacrificiũ de manib⁹
meis placide ac bēigne suscipi-
as: electorũq̃ʒ sacerdotũ me ptici
pē facias: ꝛ de p̃ceptis tuis i nullo
me oberrare ꝑmittas. P d. Sec.

DEus qui te precipis a pec
catoribus exorari: tibiq̃ʒ
sacrificiũ contriti cordis offerri:
hoc sacrificiũ (qd indign⁹ mani-
bus meis offero) acceptare di-
gnare: ꝛ vt ipe tibi hostia ꝛ sacri-
ficium esse merear miserat⁹ con-
cede: quatin⁹ per ministerij hui⁹
exhibitionē oim pctõꝝ percipiã
remissionem. Per do. Postcõio

HUius michi dñe ꝑceptio
sacramēti sit pctõꝝ meo-
rũ remissio: ꝛ tue pietatis opta-
ta ꝓpiciatio: vt p hec te opitulã-
te efficiar sacris mysterijs dign⁹
q̃ de tua pietate ꝯfisus freq̃ntare
p̃sumo idign⁹. p d. Alia mis. vtõ.

OMnips sempiterne Oro.
deus q̃ me pctõrē sacris
altarib⁹ astare voluisti:
et sancti nois tui laudare poten-
tiã ꝯcede ꝓpicius vt p huius sa-
cramēti mysterium / meoꝝ mihi
veniã pctõꝝ: vt tue maiestati di-
gne merear famulari. P d. Sec.

DA q̃s clementissime pater
per huius sacramēti my-
steriũ meoꝝ mihi veniã pctõrũ:
vt nõ ad iudiciũ/sed ad indulgē-
tiã hui⁹ p̃sbiteratus ordo mihi
ꝓficiat sempitnã. P do. Postc.

AUres tue pietatis mitissi
me deus inclina precib⁹
meis: ꝛ gr̃a sancti spũs illumina
cor meũ/vt tuis mysterijs digne
ministrare: teq̃ʒ eterna charitate
diligere merear. P. In vni. eius.

¶ Missa p cõgregatiõe. Oro.

DEfende q̃s dñe beata
maria semper virgine
intercedente/istam ab
omni aduersitate fa-
miliã: et toto corde tibi ꝓstratã
ab hostiũ propici⁹ tuere clemen
ter insidijs. Per do. Secreta.

Suscipe q̄s clemēter omp̄s de⁹ oblationē nr̄e deuotionis: ꝛ ꝑ ꝟtutē hui⁹ sacramēti famulos tuos a cūctis ꝓtege aduersitatibus. ꝑ dn̄m. Postcōio.

Sumptis redēptionis nr̄e munerib⁹: presta q̄s misericors de⁹: eorum nobis celebratiōe tue ꝓtectionis ꝯtra oēs aduersitates subsidiū. Per dn̄m.

¶ Alia missa vt supra. Oratio.

Deus q̄ nos a sc̄li vanitate conuersos ad brauiuz sup̄ne vocatiōis accēdis: pectoribus nr̄is purificādis illabere: et grām nobis q̄ in te ꝑseueremus īfunde: vt ꝓtectionis tue muniti p̄sidijs: qđ te donāte ꝓmisimus impleamus: ꝛ nr̄e ꝓfessiōis executores effecti ad ea q̄ ꝑseuerantib⁹ in te ꝓmittere dignatus es/ ꝑtingam⁹. ꝑ do. no. Secreta.

Tibi dn̄e deus noster deuotiōis hostiā immolantes humiliter petim⁹: vt nos sacrificium tuū mortificatiōe vite carnalis accipias: ac morib⁹ q̄bus ꝓfessiōi nr̄e ꝯgruam⁹ īstituas: ꝛ quos sc̄tē cōpūctiōis ardore ab hoim ceteroꝝ ꝓposito separasti: etiā a ꝯuersatiōe carnali ꝛ ab imūdicia terrenoꝝ actuū infusa nobis celitus sanctitate discernas. Per dn̄m. Postcōio

Deus q̄ renūciantib⁹ sc̄lo māsiōes paras i celo: dilata fratrū nostrorū corda celestibus bonis: vt fraťna teneant cōpagine charitatis: vnanimes p̄cepta custodiāt: sobrij/ simplices/ ꝛ quieti gratis sibi datā sue ꝓfessiōis grāz fuisse cognoscāt: cōcordet illoꝝ vita cū noīe/ ꝓfessio cēseať i ope. ꝑ do. ¶ Alia missa ꝓ cōgregatiōe. Oratio.

Omp̄s sempiterne de⁹ q̄ facis mirabilia magna sol⁹ ꝓtēde sup famlos tuos ꝛ sup cōgregatiōes illis ꝯmissas spm̄ grē salutaris: ꝛ vt i veritate tibi placeāt: ꝑpetuū eis rorē tue bn̄dictiōis infunde. Per. In vnitate eiusdem. Secreta.

Hostias dn̄e famloꝝ tuorū placat⁹ itēde: ꝛ q̄s i honorē noīs tui deuota mēte ꝓ eis celebramus: ꝓficere sibi sentiāť ad salutē. ꝑ do. no. Postcōio.

Quos celesti recreas munere ꝑpetuo dn̄e comitare p̄sidio: ꝛ q̄s fouere nō desinis: dignos fieri sempiterna redemptiōe ꝯcede. Per d. ¶ Missa ꝓ omni gradu ecclesie. Oratio.

Omp̄s sempiterne de⁹ cuius spū totū corp⁹ ecc̄lie sc̄tificať ꝛ regiť: exaudi nos ꝓ vniuersis ordinib⁹ supplicātes: vt grē tue munere ab oībus tibi gradibus fideliter seruiať. Per dn̄m. In vnitate eiusdem. Secreta.

Da famulis tuis dn̄e indulgentiā pctōꝝ/ ꝯsolationē vite/ gubernationē ꝑpetuā: vt tibi seruiētes/ ad tuā iugiter misericordiā ꝑuenire mereanť. ꝑ do.

Libera q̄s dn̄e Postcō. a pctis ꝛ hostib⁹ tuos famulos supplicātes: vt in sc̄tā cōuersatiōe viuētes: nullis afficiātur aduersis. Per dominum.

¶ Missa ꝓ ꝯcordia fratrū. Oro.

DEus largitor pacꝫ ⁊ amator charitatꝫ da famulis tuis verã cũ tua volũtate cõcordiã: vt ab oibus q̃ nos pulsant tẽtatiõib⁹ liberemur. P. Secre.

HIs sacrificijs dñe q̃s concede placat⁹/ vt q̃ ꝓprijs oram⁹ absolui delictꝫ: nõ grauemur externis. P do. Postcõio.

SPiritũ nobꝫ dñe tue charitatis infunde: vt q̊s vno pane satiasti: tua facias pietate ꝯcordes. P do. In vnit. eiusdẽ.

¶ Missa pro tẽtatione carnis.

VRe igne sancti Oratio. spũs renes nr̃os/ et cor nostrũ dñe: vt tibi casto corpore seruiamus: ⁊ mũdo corde placeam⁹. P. in vnit. eiusdẽ.

DIsrũpe dñe vin- Secre. cula pctõꝝ nr̃oꝝ: vt sacrificare tibi hostiã laudis absoluta libertate possim⁹: retribue q̃ ãte tribuisti: ⁊ salua nos per indulgẽtiã/ quos saluare dignat⁹ es p grãm. P dñm. Postcõio.

DOmine adiutor ⁊ ptector nr̃ adiuua nos ⁊ refloreat caro nr̃a vigore pudicitie ⁊ sanctimonie nouitate: ereptãqꝫ de manu tartari/ in resurrectionis gaudiũ iubeas p̃sentari. P do.

¶ Missa pro peccatis. Oratio.

EXaudi q̃s dñe supplicũ p̃ces: ⁊ ꝯfitentiũ tibi parce pctis: vt parit nobis indulgẽtiã tribuas benign⁹ ⁊ pacem. Per dominum. Secreta.

HOstias tibi dñe placationis offerim⁹: vt et delicta nr̃a miſat⁹ absoluas: ⁊ nutantia corda tu dirigas. P d. Postcõ.

PResta nobis et̃ne saluator: vt pcipiẽtes hoc munere veniã pctõꝝ: deiceps pctã vitemus. P do. ¶ Missa pro remissione pctõꝝ. Oro.

INeffabilẽ miam tuam nobis dñe clementer ostende: vt sil' nos et a pctis oib⁹ exuas: ⁊ a penis q̃s ꝓ his meremur eripias. Per do.

PUrificet nos q̃s Secre. dñe muneris p̃sentꝫ oblatio: dignos sacra pticipatiõe pficiat. P dñm. Postcõio.

PResta q̃s dñe vt terrenis affectib⁹ expiati: ad supni plenitudinẽ sacramẽti (cui⁹ libauim⁹ sctã) tendamus. p do. ¶ Missa pro remissione pctõꝝ. Oratio.

DEus q̃ nullũ respuis: sed q̃uis peccãtib⁹ p penitẽtiã pia miſatione placarꝫ respice ꝓpici⁹ ad p̃ces hũilitatꝫ nr̃e ⁊ illumia corda nr̃a: vt tua valeamus implere precepta. p do. Secret.

PResens sacrificiũ dñe q̃d tibi pro delictis nr̃is offerim⁹ sit tibi mun⁹ acceptũ: ⁊ taꝫ viuẽtib⁹ q̃ȝ defunctis ꝓficiat ad salutem. P dominũ. Postcõio.

EXaudi preces familie tue oĩps de⁹: et p̃sta: vt sancta hec q a te sumpsim⁹: icorrupta i nobis te donãte seruentur. p d.

¶ Missa ad repellendũ malas cogitatiões. Or.

MItissime ⁊ mitissime de⁹: respice ꝓpici⁹ p̃ces nr̃as: ⁊ libera corda nostra de malarũ tẽtatiõib⁹

cogitationū: vt sctī spūs dignū fieri hitaculū mereamr. p.i vni.e.

H As tibi dn̄e offeri- Sec. mus oblatiōes pro salute nr̄a: qtin⁹ aias nr̄as ab imundis cogitatiōib⁹ purges: illesasqꝫ cu stodias: ꝛ sctī spūs grā illuminare digneris. p do. In vnit. eius.

D Eus q̄ illumias Postcō. ocm̄ hoiem venientē i hūc mūdū: illumina q̄s corda nr̄a grē tue splēdore: vt digni maiestati tue mīstrare: teqꝫ eterna charitate diligē valeam⁹. p d. In vni. eius.

Missa p petitōe lachrimarꝫ. Or.

O Mp̄s ꝛ mitissime de⁹ q̄ sitiēti pplo fontē viuētis aq̄ de petra pro duxisti: educ de cordis nr̄i duritia ꝯpūctiōis lachrimas vt pctā nr̄a plangere valeamus: remissionēqꝫ pctōꝝ te miserante mereamur accipere. Per dn̄m.

H Anc oblationē Secret. q̄s dn̄e de⁹: quā tue maiestati pro pctis nr̄is offerim⁹ respice ꝓpicius: ꝛ pduc de oculis nr̄is lachrymarū flumia quibus debita flāmarū incēdia valeant extingui. Per dn̄m. Postcōio.

G Ratiā spūs sctī dn̄e de⁹ cordib⁹ nr̄is clemēt infunde que nos gemitib⁹ lachrymaruꝫ efficiat maculas nr̄oruꝫ diluere pctōrū: atqꝫ optate nobis te largiente idulgētie prestet effectū. Per dn̄m. In vnitate eiusdem.

Missa p amico pctōre. Oro.

D Eus q̄ iustificas ipiū ꝛ non vis mortē pctōrū: maiestatē tuā suppliciter depcamur: vt famulū tuū de tua mia cōfidentē celesti ꝓtegas benign⁹ auxilio: ꝛ assidua ꝓtectiōe ꝯserua: vt tibi iugiter famulet: et nullis tentationibus a te separet. P. Secreta.

H Uius dn̄e q̄s virtute mysterij/ ꝛ a ppꝛijs nos mūda delictis: et famulū tuū ab oibus absolue pctis. p d. Postcō.

P Urificēt nos q̄s dn̄e sacramēta q̄ sumpsim⁹: ꝛ famulū tuū ab oi culpa liberū eē ꝯcede: vt q̄ ꝯscie reatu ꝯstrigit: celestis remedij plenitudine glориet. p do.

¶ Missa p amico viuēte. Oro.

O Mp̄s sempiterne deus: miserere famulo tuo N. et dirige eū scd̄m tuam clemētiā ivia salutis eterne vt te donāte tibi placita cupiat: ꝛ tota ṽtute pficiat. p d. Sec.

P Roficiat q̄s dn̄e hec oblatio: quā tue supplices offerim⁹ maiestati: ad salutē famuli tui N. vt tua ꝓuidētia eius vitā inter aduersa ꝛ ꝓspera vbiqꝫ dirigatur. Per dn̄m. Postcōio.

S Umentes dn̄e ppetue sacramēta salutꝫ: tuā depcamur clemētiā: vt p ea famulum tuū N. ab oi aduersitate protegas. p. ¶ Miss. p salute viuoꝝ.

P Retēde dn̄e fide- Or. lib⁹ tuis dexterā celestis auxilij vt te toto corde pq̄rāt ꝛ q̄ digne postulāt ꝯseq̄ mereant. p do. Secreta.

P Ropiciare dn̄e supplicatiōib⁹ nr̄is: ꝛ has oblatōes fideliū tuoꝝ: q̄s tibi ꝓ incolumitate eoꝝ offerim⁹ bēign⁹ assume: ꝛ vt nulli⁹ sit irritū votū: nulli⁹ vacua postulatio: p̄sta q̄s: vt qd̄ fideliter petim⁹ efficacit ꝯseq̄m. p. Postc.

Da famulis et famulabus tuis q̄s dn̄e in tua fide et sinceritate ꝯstātiā: vt i charitate diuina firmati: nullis tētationibus ab ei⁹ integritate vellant. p d.

Missa p deuotis amic. Orō.

Deus q̄ caritatꝫ dona p grām scti spiritus tuoꝝ cordib⁹ fideliū īfudisti: da famulis ꝛ famulabus tuis p q̄bus tuā depcamur clemētiā salutē mentis ꝛ corpis: vt te tota ꝟtute diligāt: ꝛ q̄ tibi placita sunt tota dilectiōe pficiant. Per. In vnitate eius. Secreta.

Miserere q̄s dn̄e famulis ꝛ famulabus tuis: pro quibus hoc sacrificiū laudis tue offerim⁹ maiestati: vt p hec sctā superne bn̄dictiōis grām obtineant: ꝛ gl̄iam eterne beatitudinis acquirāt. Per dn̄m no. Postcō.

Diuina libantes mysteria q̄s dn̄e vt hec salutaria sacramēta illis pficiāt ad ꝓsperitatem ꝛ pacē: pro quoꝝ quarūq; dilectiōe hec tue obtulim⁹ maiestati. Per. Ad pluuiam petendam. Oratio.

Deus in quo viuimus mouemur ꝛ sum⁹: pluuiam nobis tribue cōgruētē vt p̄ntib⁹ subsidiis sufficienter adiuti: sempit̄na fiducialit⁹ appetamus. Per do. Secreta.

Oblatꝫ q̄s dn̄e placare muneribus/et oportunū nobꝫ tribue pluuie sufficientis auxilium. Per dn̄m. Postcōmunio.

Da nobis q̄s dn̄e pluuiam salutarē: ꝛ aridā terre faciē fluctis celestib⁹ dignanť infunde. Per. Ad serenitatem postulandā. Oratio.

Ad te nos dn̄e clamantes exaudi: ꝛ aeris serenitatem nobis tribue supplicātibus: vt q̄ iuste pro peccatis nostris affligimur: misericordia tua preueniēte clemētiam sentiam⁹. Per. Secreta.

Preueniat nos q̄s domine grā tua semp et subsequať: ꝛ has oblatiōes quas pro peccatis nostris noi tuo ꝯsecrādas deferim⁹ benignus assume: vt p intercessionē sanctorū tuoꝝ cūctis nobis proficiant ad salutem. Per dn̄m. Postcōmunio.

Quesum⁹ oēs de⁹ clemētiā tuā: vt inūdātiā coerceas imbriū: ꝛ hylaritatē vult⁹ tui nobis ipartiri digneris. P dn̄m.

Contra tētationes. Oratio.

A domo tua q̄s dn̄e spiritales neq̄tie repellātur: ꝛ aerearū discedat malignitas tēpestatū. Per dominum. Secreta.

Offerim⁹ tibi dn̄e laudes ꝛ munera p cōcessis bn̄ficijs gratias referētes: ꝛ p ꝯcedēdis semp supplicit depcātes. p d. Postcō.

Omnip̄s sempit̄ne de⁹: q̄ nos ꝛ castigādo sanas ꝛ ignoscēdo ꝯseruas: p̄sta supplicibus tuis: vt ꝛ trāq̄llitatib⁹ hui⁹ optate ꝯsolatōis letemur: ꝛ dono tue pietatꝭ sp vtamur. P. Orō grā. Orō sancti augustini p viuis ꝛ defunctis.

Omnip̄s sempit̄ne de⁹ qui viuoꝝ dn̄arꝭ sil ꝛ mortuorū omniūq; misereris quos

tuos fide ⁊ ope futuros esse pre-
noscis: te supplices exoram⁹: vt
pro qb⁹ effūdere p̄ces decreui-
mus: quosqʒ vel p̄ns scl'm adhuc
ī carne retinet / vel futurū iā exu-
tos corpe suscepit: intercedentib⁹
oib⁹ sctis tuis: pietat[is] tue clemē-
tia oim delictoꝝ suorū veniā cō-
sequantur. p dn̄m. Secreta.

Deus cui soli cognit⁹ ē nu-
mer⁹ electoꝝ in sup̄na fe-
licitate locādus: tribue q̄s: vt in-
tercedētib⁹ oib⁹ sctis tuis: vni-
uersoꝝ q̄s in oratione cōmenda
tos suscepim⁹: et noīa oim fide-
liū btē p̄destinatiōis liber ascri-
pta retineat. p d. Postcō.

Purificēt nos q̄s oīps ⁊ mi
sericors de⁹ sacra q̄ sumpsimus:
⁊ intercedētib⁹ oib⁹ sanctis tuis
p̄sta: vt hoc tuū sacramētū nō sit
nobis reat⁹ ad penā / sed interces-
sio salutar[is] ad veniā: sit ablutio
scelerū: sit fortitudo fragiliū / sit
ꝯtra oīa mūdi p̄icula firmamētū
sit viuorū atqʒ mortuoꝝ fideliū
remissio oim delictoꝝ. P dn̄m.

Alia miss. p viuis ⁊ defunctis oꝝ.

Pietate tua q̄s dn̄e
nr̄orū solue vincula
pctōꝝ et intercedente
btā maria cum oib⁹
sctis tuis nos famu
los tuos atqʒ loca nr̄a in oi scti-
tate custodi: oēsqʒ ꝯsanguitate /
affinitate / ac familiaritate nob[is]
ꝯiūctos / a vitiis purga: ꝟtutib⁹
illustra: pacē ⁊ salutē nobis tri-
bue: hostes visibiles ⁊ inuisibiles
remoue: carnalia desideria re-
pelle: aerē salubrē idulge: amic[is]
et inimic[is] nr̄is charitatē largire:
⁊ oibus fidelibus viuis ⁊ defun-
ctis ī terra viuētiū vitā ⁊ requiē
eternā cōcede. Per. Secreta.

Deus q̄ singulari corpis
tui hostia toti⁹ mūdi sol-
uisti delicta: hac oblatiōe placa-
tus: maculas sceleꝝ nr̄oꝝ abster-
ge: ⁊ oim xp̄ianoꝝ viuoꝝ ⁊ mor-
tuoꝝ pctā dimitte: nobisqʒ p̄mia
eterna ꝯcede. Qui vi. Postcōio

Sumpta q̄s dn̄e sacramēta
celestia oia crimia nr̄a dele-
gāt: oēmqʒ prauitatē ⁊ īfirmita-
tē seu hosticā rabiē atqʒ subita-
neā mortē / meritis btē marie sp
ꝟginis ⁊ oiū sctōꝝ a nobis pro-
cul repellāt: ⁊ oib⁹ fidelib⁹ viuis
et defunct[is] p̄sint ad veniā: p q̄ꝝ
tibi sunt oblata salute. P dn̄m.

¶ Contra paganos. Oratio.

Omnipotens sempiterne de⁹ in
cui⁹ man⁹ sūt oim po-
testates ⁊ oim iura re-
gnoꝝ: respice ī auxiliū
xp̄ianoꝝ: vt gētes paganoꝝ q̄ ī
sua feritate ꝯfidūt: dextre tue po
tētia conterant. p do. Secreta.

Sacrificiū dn̄e qd īmmola
m⁹ itēde: vt ꝓpugnatores
tuos ab oi eruas paganoꝝ ne-
quitia: ⁊ ī tue ꝓtectiōis securita-
te ꝯstituas. p. Postcō.

Protector nr̄ aspice de⁹ et
ꝓpugnatores tuos a paganorū
defende p̄iculis: vt ab oib⁹ ptur
batiōib⁹ semoti: liberis tibi mē-
tib⁹ seruiāt. p d. ¶ Pro quacunqʒ
tribulatiōe. Oro.

Deus q̄ nō mortē /
sed penitētiā desi-
deras pctōꝝ: po-
pulū tuū q̄s ad te
cōuerte ꝓpici⁹: vt
dū tibi deuot⁹ extiterit: iracun-

clie tue flagella ab eo amoueas.
Secreta. Subueniat nobis q̄s dn̄e sacrificij p̄ntis opatio: q̄ nos ⁊ ab errorib⁹ vniuersis potēter absoluat: ⁊ totius eripiat pditōis icursu. P. Postc.
Ueere nos q̄s dn̄e tua sancta sumētes: ⁊ ab oī ppicius iniq̄tate defende. P dn̄m.

¶ Alia missa. vel or. Ne despicias op̄s de⁹ ppl̄m tuū in afflictiōe clamātē: ſ3 ppt̄ gl̄iam nois tui / tribulatꝫ succurre placatus. Per dn̄m. Secreta.
Suscipe dn̄e ppici⁹ hostias: q̄bus ⁊ te placare voluisti: ⁊ nobꝫ salutē potēti pietate restitue. Per do. Postcōio.
Tribulationē nostram q̄s dn̄e ppici⁹ respice: ⁊ iram tue idignatiōis quā iuste meremur auerte. P do. ¶ Missa pro imperatore. Oratio.
Deus regnorū oīum ⁊ xp̄iani maxime protector imperij: da seruo tuo impatori nr̄o triūphū vtutꝫ tue sciēter excolere: vt q̄ tua cōstitutiōe est princeps: tuo semp munere sit potens. Per. Secre.
Suscipe dn̄e preces et hostias ecclesie tue pro salute famuli tui supplicātꝫ: ⁊ in protectione fidelium populoꝝ antiqua brachij tui opare miracula. vt superatis pacis inimicis: secura tibi seruiat christiana libertas. Per dn̄m. Postcōio.
Deus qui ad predicādum eterni regis euangelium romanū imperium prepasti: pretende famulo tuo impatori nr̄o arma celestia: vt pax ecclesiarū nulla turbetur tēpestate belloꝝ. Per dn̄m. ¶ Pro rege. Oratio.
Quesum⁹ op̄s de⁹: vt famul⁹ tuus rex nr̄: qui tua mi̅atiōe suscepit regni gubernacula: virtutū etiā oīm pcipiat icremēta: q̄bus decēter ornat⁹: ⁊ vitioꝝ mōstra deuitare: et hostes supare: et ad te q̄ via vitas ⁊ vita es / gratiosus valeat puenire. Per. Secreta.
Munera q̄s dn̄e oblata sanctifica: vt ⁊ nobis vnigeniti tui corp⁹ ⁊ sanguis fiāt: ⁊ regi nostro ad obtinendā aīe corporisqꝫ salutē: ⁊ ad peragēdū iniūctū officiū te largiēte vsquequaqꝫ pficiāt. Per eūdē. Postcōio.
Hec dn̄e oblatio salutaris famulū tuū ab oib⁹ tueat̄ aduersis: quaten⁹ ⁊ ecclesiastice pacis obtineat tranquillitatē: et post ipsi⁹ tēporis decursum: ad eternā pueniat hereditatē. Per.
¶ Contra persecutores et malefacientes. Oratio.
Hostium nr̄oꝝ q̄s dn̄e elide supbiā ⁊ eoꝝ cōtumaciam dextere tue virtute psterne. Per. Secreta.
Huius domine virtute mysterij et a proprijs mūdemur occultis: et ab inimicorum liberemur insidijs. Per dominum nostrum. Postcōio.
Protector nr̄ aspice de⁹ et ab iīmicorū nos defende periculis: vt omi ptur batiōe semota: liberis tibi mentibus seruiamus. Per dominum. ¶ Pro nimijs pressuris. Oratio.

DEus q̄ ꝯtritoꝝ nō despicis gemitū: ⁊ merētiū nō spernis affectū: adesto p̄cib⁹ nr̄is q̄s tibi ꝓ tribulatiōe nr̄a effundim⁹ easq̧ clementer exaudi: vt q̄cq̄d cōtra nos diabolice atq̧ humane moliunt̄ aduersitates: ad nichilū redigant̄: ⁊ cōsilio tue pietatis allidant̄: quaten⁹ nullis aduersitatib⁹ lesi: sed de oī tribulatiōe ⁊ āgustia erepti: leti in eccl̄a tua grās referam⁹. P̄ do. Sec.

DEus q̄ tribulatos corde sanas ⁊ mestificatos actu letificas: ad hāc ꝓpicius hostiā dignāter attende: quā tibi ꝓ nostra offerim⁹ liberatiōe tu ⁊ hāc benignius accipe: ⁊ nr̄a sana discrimina: tribulationū attēde miseriā: ⁊ angustiarū nr̄aꝝ submone p̄ssurā: vt exuti oīb⁹ que patimur malis: in tuis sp̄ mereamur exultare iusticiis. P̄ do. Postcō.

DImitte dn̄e pctā nostra ⁊ tribue nobis miam tuam quā precamur: vt humilitatē nostrā attēdas: vīcula soluas: delicta deleas: tribulationē inspicias: aduersitatē repellas: effectūq̧ petitiōis nr̄e largiēs: supplices tuos clement̄ exaudias. P̄ d̄.

¶ In tempore belli. Oratio.

OMnipotēs et misericors de⁹ a belloꝝ nos q̄s turbine fac quietos: q2 nobis bona cuncta p̄stabis: si pacē dederis ⁊ mētis ⁊ corporis. Per dominū. Secreta.

SAcrificium dn̄e qd̄ imolamus placatus itēde: vt ab omī nos eruat belloꝝ neq̄tia: et in tue protectiōis securitate cōstituat. P̄ dn̄m. Postcōmunio.

SAcrosc̄ti corpis et āguīs dn̄i nr̄i iesu xp̄i refectione vegetati: supplices te rogamus oīps de⁹: vt hoc remedio singulari ab oīm pctōꝝ nos cōtagione purifices: et a periculoꝝ munias incursiōe cūctoꝝ. P̄ eundē.

¶ Pro quacūq̧ necessitate. Or.

DEus refugiū nr̄m ⁊ virtus: adesto piis eccl̄ie tue p̄cib⁹ auctor ipse pietatis et p̄sta: vt qd̄ fidelit̄ petim⁹: efficacit̄ ꝯseq̄mur. Secre.

DA misericors de⁹: vt hec salutis oblatio: ⁊ a ppriis nos reatibus indesinenter expediat: et ab oibus tueatur aduersis. P̄ dn̄m. Postcō.

SUmpsimus dn̄e sacri dona mysterii humiliter deꝑcantes: vt q̄ in tui cōmēoratiōe facere p̄cepisti: in nostre ꝓficiāt infirmitatis auxiliū. Qui viuis et regnas.

¶ Ad postulandā sapientiam. Oratio.

DEus q̄ ꝑ coetnā tibi sapiētiā hoiem cū nō esset ꝯdidisti: ꝑditūq̧ misericordit̄ reformasti: p̄sta q̄s: vt eadē pectora nr̄a īspirāte/ ⁊ tota mēte amem⁹ ⁊ ad te toto corde curram⁹. P̄ d̄. Secre.

SAnctificet̄ q̄s dn̄e de⁹ huius nr̄e oblatiōis munus tua cooperante sapiētia: vt tibi placere possit ad laudē et nobis ꝓficere ad salutē. P̄ do. Postcō.

INfunde q̄s dn̄e deus per hec sacramenta que sumpsim⁹: tue cordib⁹ nr̄is lumē sapiētie: vt te veraciter agnoscam⁹

et fidelr̄ diligam⁹. p do. ¶ Ad postulādū fidē/ spē/ ⁊ charitatē.

OMps sempitne or. de⁹ q̄ iusticiā tue legis i cordib⁹ credētiū digito tuo scrib; da nob; fidei spei/ ⁊ charitat; augmētū: et vt mereamur asseq̄ qd̄ ꝓmittis: fac nos amare qd̄ precipis. p. Secreta.

Mitte q̄s dn̄e spm̄ sctm̄ q̄ ⁊ hec munera p̄sentia tuū nobis efficiat sacramentū: et ad hoc pcipiendū corda nr̄a purificet. p do. In vni. eius. Postcōio.

Spiritū nob; dn̄e tue charitatis infunde: vt q̄s vno pane celesti satiasti: ita facias pietate ꝯcordes. p. i vni. eiusdē.

¶ Ad postulādā hūilitatē. Or.

DEus q̄ supbis resist; ⁊ grāz p̄stas hūilib⁹ auge i nob; ꝟe hūilitat; ꝟtutē: cui⁹ i se formā fidelib⁹ vnigenit⁹ tuus exhibuit: vt nūq̄ idignationē tuā ꝓuocemus elati: sꝫ poti⁹ sp pietat; tue capiam⁹ dona subiecti. p c. Sec.

HEc oblatio dn̄e de⁹ nob; remissionē oim pctōꝝ et vere hūilitat; obtineat gratiā: simulq̄ a cordib⁹ nr̄is ꝯcupiscentiā carnis ⁊ ocloꝝ atq̄ ābitionē scl'i auferas: q̄ten⁹ corā te sobrie iuste pieq̄ viuētes: p̄mia cōseq̄mur et'na. p d. Postcōio.

HUius dn̄e sacramēti pceptio pctōꝝ nr̄oꝝ maculas tgat: et nos p hūilitatis exhibitionē: ad celestia regna pducat. P do.

Ad postulādā charitatē. Or.

DEus q̄ diligētib⁹ te facis cūcta ꝓdesse da cordib⁹ nr̄is iuiolabilē tue caritat; affectū vt desideria de tua īspiratiōe cōcepta: nulla possint tētatiōe mutari. p d. Sec.

DEus q̄ nos ad imaginem tuā sacramēt; renouas ⁊ p̄cept;: pfice gressus nr̄os i semit; tuis: vt charitat; donū qd̄ fecisti a nobis sperari: p hec (q̄ offerimus) sacrificia facias apphēdi. p do.

SAncti spūs grā Postco. q̄s dn̄e corda nr̄a illumiet ⁊ pfecte charitat; dulcedie abūdāter reficiat. p in vnita. eiusdē.

¶ Ad postulādā patiētiā. Oro.

DEus q̄ vnigēiti tui patiētia: ātiq̄ hostis ꝯtriuisti supbiā: da nobis q̄s: q̄ idē pie p nobis ptulit digne recolere: sicq̄ exēplo ei⁹ nobis aduersantia eq̄nimiter tolerare. p eūd. Secreta.

MUnera nr̄e oblatiōis q̄s dn̄e placatus suscipe q̄ vt nobis patientie donū cōdonare digneris: maiestati tue deuota offerim⁹ actiōe. p. Postc.

SAcrosancta dn̄e sumētes mysteria amissā nob; q̄s recōciliēt grām: atq̄ mun⁹ patiētie i illatis oib⁹ semp ⁊ vbiq̄ ptegēdo impartiāt. p. ¶ Pro stabilitate loci. Or.

OMps sempitne de⁹: edificator/ et custos/ hierl'z ciuitat; supne: edifica ⁊ custodi locū istū/ cū habitatorib⁹ suis: vt sit in eo domiciliū stabilitat; ⁊ pac;. p d. Sec.

HIjs sacrificijs q̄s dn̄e placat⁹ itēde: vt q̄ ppriis oramus absolui delictis: nō graue-

mur externis: sed ab oib⁹ liberemur aduersis. Per do. Postcō.

SUscipe dñe pces nr̃as: et muro custodie tue hũc locũ cũ habitātib⁹ i eo circũda: vt oi aduersitate repulsa: sp sit i eo domiciliũ icolumitat; ꝛ pacis. p.

¶ Pro pfitēte pctā sua. Or.

OMnipotēs sempiterne de⁹: ꝯfitēti tibi famulo tuo. N. p tua pietate relaxa pctā: vt nō plus ei noceat ꝯscie reat⁹ ad penā: q̄ indulgētia tue ppiciatiōis psit ad veniā. Per do. Secreta.

PResta q̄s oīps ꝛ misericors de⁹: vt hec salutar; oblatio famulũ tuũ. N. ꝛ a ppriis reatib⁹ indesinēter expediat: ꝛ ab oib⁹ tueat aduersis. Per do. Postc.

OMnipotēs ꝛ misericors de⁹: q̄ oēm aiaz penitētē ꝛ ꝯfitētē tibi/ magi; vis emēdari q̄ pdere: respice sup hũc famulũ tuũ. N ꝛ p hec scta sacra q̄ sūpsim⁹: auerte ab eo irā indignatiōis tue: ꝛ dimitte ei oia pctā sua. p d. ¶ Pro inimicis. Or.

DE⁹ pac; charitatisq; amator ꝛ custos: da oib⁹ iimic; nr̃is pacē charitatēq; verā: cũctorũq; eis remissionē tribue pctōꝝ: nosq; ab eoꝝ isidiis potēter eripe. Per. Secreta.

OBlat; q̄s dñe placare muneribꝰ ꝛ nos ab iimic; nr̃is clemēter eripe: eisq; indulgētiā tribue delictoꝝ. Per do. Postc.

HEc nos cōio dñe exuat a delict;: ꝛ ab iimicoꝝ defēdat insidiis. p. ¶ Pro facientibus nob; elemosinas. Or.

DE⁹ q̄ post baptismi sacrm̄ secūdā ablutionē pctōꝝ elemosinis indidisti respice ppici⁹ sup famlos tuos: p q̄ꝝ opib⁹ tibi grẽ referunt/ fac eos pmio btōs: vt recipiāt p paruis magna p terrenis celestia/ p tpalibus sempiterna. Per d. Sec.

DE⁹ q̄ tuoꝝ corda fidelium p elemosinā dixisti posse mūdari: da famlis tuis/ q̄ paupibus bona sua dedert: p hui⁹ sacri mysteriũ: vt pcipiētes hoc mūere veniā pctōꝝ: i tuoꝝ cēseantur sorte iustoꝝ. p. Postcōio.

PUrificent nos q̄s dñe sacramēta q̄ sūpsim⁹: ꝛ famlos tuos ppici⁹ itēde: q̄ diuia mādata recolētes opē idigētib⁹ subministrāt ꝛ pstā: vt sicut eoꝝ deuotio nob; est necessaria: ita sit tibi sēp accepta. Per do. ¶ Pro amico incarcerato. Oro.

DEus q̄ btm̄ petrũ a viculis absolutũ illesũ abire fecisti: famli tui i captiōe positi vicula absolue: ꝛ eũ ipsi⁹ merit; illesuz abire cōcede. Per do. Secreta.

SUper has q̄s dñe hostias bñdictio copiosa descēdat: q̄ captiui nr̃i vincula soluat: et de ei⁹ liberatiōe nos cito letificet. p. d.

PReces nr̃as q̄s dñe clemēter exaudi: ꝛ p hec sacra q̄ sūpsim⁹: famulũ tuũ a vinculis sue captiuitat; absolue. p do. Postc. ¶ Pro nauigantib⁹. or.

DE⁹ q̄ transtulisti pr̃es nr̃os p mare rubrũ ꝛ trāsuexisti p aquā nimiā laudē tui nominis decātātes

te supplicit᷑ dep̄camur / vt i naui famul᷑os tuos repulsis aduersitatib⁹ portu sp̄ optabili cursuq̨ trã quillo tuearis. P do. Secre.

S Uscipe dñe q̄s p̄ces famuloꝝ tuoꝝ cũ oblationib⁹ hostiarũ: ⁊ tua mysteria celebrãtes / ab oib⁹ defẽde piculis. p d. Postc.

S Ctificati diuino mysterio maiestatẽ tuã dñe suppliciter dep̄camur ⁊ petim⁹ vt q̄s donis facis celestib⁹ iteresse: p lignũ scẽtẽ crucis ⁊ a pctis abstrahas: ⁊ a picul᷑ cũctis mis᷑at⁹ eripias: p d.

O ¶ Pro sterilitate tre

A nobis q̄s dñe Oro pie supplicatiõis effectũ ⁊ pestilẽtiã famẽq̨ p̄piciat⁹ auerte: vt mortalium corda cog̃scãt ⁊ te idignãte talia flagella p̄dire: ⁊ te mis᷑ante cessare. Per dñm. Secreta.

D E⁹ q hũani gñis vtrãq̨ substãtiã p̄ntiũ mũerũ ⁊ alimẽto vegetas ⁊ renouas sacro / tribue q̄s: vt eoꝝ ⁊ corpib⁹ nr̄is subsidium nõ desit ⁊ mẽtib⁹. P. Postc.

G Uberna q̄s dñe t̄palib⁹ alimẽtis: q̄s dignaris et̃nis informare mysterijs. P. ¶ Pro peste aialiũ. Oratio.

D E⁹ q laborib⁹ hoiz etiã de mutis aialibus solatia subrogasti: supplices te rogam⁹: vt sine q̄bus nõ alit᷑ hũana pditio: nr̄is facias vsib⁹ nõ pire. p d. Sec.

S Acrificijs dñe placat⁹ oblatis: opẽ tuã nr̄is t̄pib⁹ clement᷑ intẽde. P do. Postcõio.

B Enedictionẽ tuã dñe populus fidelis accipiat q in corpe saluet᷑ ⁊ mẽte: ⁊ p̄gruã tibi sp̄ exhibeat s᷑uitutẽ: ⁊ p̄piciatõis tue bñficia sp̄ inueniat. P d. ¶ Pro mortalitate hominũ. Oratio.

D E⁹ q nõ mortẽ s3 penitẽtiã desideras pctõꝝ: ppl᷑m tuũ q̄s ad te p̄uerte p̄pici⁹ vt dũ tibi deuot⁹ existit: iracũdie tue ab eo flagella amoueas. Per. Secreta.

S Ubueniat nobis q̄s dñe sacrificij p̄ntis op̄atio: q nos ab errorib⁹ vniuersis potẽter absoluat: ⁊ a toti⁹ eripiat perditionis incursu. Per do. Postcõ.

E Xaudi nos de⁹ salutaris nr̄: ⁊ intcedẽte btã maria sp̄ v̄gine ppl᷑m tuũ ab iracũdie tue terrorib⁹ liberũ ⁊ mie tue fac largitate securũ. P dñz. ¶ Pro infirmo qui proxim⁹ est morti. Oro.

O Ms ps sempiterne de⁹ p̄seruator aiarũ q q̄s diligis corripis ⁊ q̄s recipis pie ad emẽdationẽ coerces: te dñe deprecamur: vt medelã tuã p̄ferre digneris in aiam famuli tui q in corpe patitur mẽbroꝝ debilitatẽ / vim laboris / stimulos infirmitatũ: da ei dñe grãm et miam tuã: vt in hora exit⁹ illius de corpore absq̨ pcti macula creatori p̄prio: p man⁹ sctõꝝ angeloꝝ ei⁹ aia rep̄ntari mereat᷑. P d. Secr.

A Desto dñe supplicatiõibus nr̄is: ⁊ suscipe hostiã quã tibi offerim⁹ p famulo tuo iacẽte in grabato: salutẽ nõ solũ corpis / sed ⁊ aie sue petẽti p̄sta ei

ops de indulgētiā oīm iniqtatū
suarū p imēsam clemētiā tuā: & p
intercessionē oīm sanctor tuor:
vt p hoc qd sustinet flagellum: a
sanctis angelis tuis suscipiat: et
peruenire mereat ad glie tue re-
gnum. Per. Postcomunio
Gratias agim⁹ tibi dñe de
multiplicib⁹ largitatib⁹ tuis: ex
qb⁹ aias in te sperātiū sanare cō
sueuisti: & cōfisi de tua pietate p̄-
camur: vt misereri digneris famu
lo tuo ne preualeat aduersus eū
aduersari⁹ in hora exitus illi⁹ de
corpe: sed trāsitū habere merea-
tur ad vitam perpetuā. P dñm.
Missa i agēda p mortuis. offin

Ecclesie deprecatio.

Requiem eternam dona eis dñe: & lux ppetua luceat eis.
p.64. Ps Te decet hymn⁹ de⁹ in syon:
et tibi reddetur votum in hierusalē
exaudi orationē meā ad te oīs caro
veniet. Nō d: Gloria patri. sed finito
ps absolute repetit Requiem.
In die depositionis defuncti.
Deus cui ppriū est Oro.
misereri semp et parcere
te supplices exoramus p aia fa-
muli tui. N. quā hodie de hoc se-
culo migrare iussisti: vt non tra-
das eā in manib⁹ inimici neq ob-
liuiscaris in finē: sed iubeas eā a
sctis āgelis suscipi/ & ad patriam
paradisi pduci: vt q in te spauit
& credidit: nō penas etnas susti-
neat: sed gaudia sempitna possi-
deat. Per do. Ad corinthios.
Fratres. Ecce mysterium 1.15.c.
vobis dico. Omnes qui- G.
dem resurgem⁹: sed nō oēs imu-
tabimur. In momēto i ictu ocu-
li: in nouissima tuba. Canet enim
tuba/ et mortui resurgent incor-
rupti & nos imutabimur. Opor-
tet enī corruptibile hoc induere
incorruptionē: & mortale hoc in-
duere immortalitatē. Cū autem
mortale hoc induerit immorta-
litatē: tunc fiet sermo qui script⁹
est. Absorpta est mors in victo-
ria. Ubi est mors victoria tua?
Ubi est mors stimulus tu⁹? Sti
mulus autē mortis: peccatū est.
Uirt⁹ vero peccati lex. Deo au-
tē gratias q dedit nobis victo-
riā: per iesum christum dñm no-
strū. Ad thessalonicēses.
Fratres. Nolumus vos 1.4.c.
ignorare de dormiētib⁹: vt non C.
contristemini sicut et ceteri qui
spem nō habent. Si enī credim⁹
q iesus mortuus est et resurre-
xit: ita et deus eos q dormierūt
per iesū adducet cū eo. Hoc enī
vobis dicim⁹ in vbo dñi: q nos

q̄ viuim⁹ q̄ residui sum⁹ i aduētu
dn̄i/nō p̄ueniem⁹ eos q̄ dormie-
rūt. Qm̄ ip̄e dn̄s i iussu ⁊ i voce
archāgeli ⁊ in tuba dei descēdet
de celo: ⁊ mortui q̄ in xp̄o sūt re-
surgēt primi. Deide nos q̄ viui-
m⁹ q̄ relinquimur simul rapiemur
cū illis i nubib⁹ obuiā xp̄o i aera:
⁊ sic semp̄ cū dn̄o erimus. Itaq̄
cōsolamini inuicē: i verbis istis.
2.12.c. Lectio libri machabeorū.
B. In dieb⁹ illis. Uir fortissi-
mus iudas collatiōe facta: duo-
deciz milia dragmas argēti mi-
sit hierosolymā offerri eas ibi p̄
pctis mortuoꝝ: iuste ⁊ religiose
de resurrectiōe cogitās. Nisi eīm
eos q̄ ceciderant resurrecturos
sparet: supfluū videret ⁊ vanum
orare p̄ mortuis. Sed q̄ ɔside-
rabat q̄ hi q̄ cum pietate dormi
tionē acceperāt optimā haberēt
repositā grām. Sctā ḡ ⁊ salubrē
est cogitatio p̄ defūctis exorare:
vt a pctis soluātur. Lectio libri
apocalypsis beati iohānis ap̄li.
14.ca. In dieb⁹ illis. Audiui vocē
C. de celo dicētē mihi. Scri-
be. Bti mortui: q̄ in dn̄o moriūt.
A modo iam dicit spūs: vt reqe-
scāt a laborib⁹ suis. Opa ei illoꝝ
Eccle sequunt illos. Gr. Requiē eternā
depre dona eis dn̄e. ⁊ lux ppetua luceat eis
catio. ℣. In mēoria etna erit iust⁹: ab audi-
tiōe mala nō timebit. Oro siue seqn-
tia ad beatā mariā p̄ defunctis.

Languētib⁹ i purgatorio
Qui purgant ardore ni-
mio. Et torquētur sine remedio.
Subueniat tua ɔpassio. O ma-
ria. Fons es patēs q̄ culpas ab-
luis. Oēs sanas ⁊ nullū respuis.
Manum tuam extēde mortuis.
Qui sub penis lāguēt cōtinuis.
O maria. Ad te pia suspirant
mortui. Cupiētes de penis erui
Et adesse tuo ɔspectui. Et gau-
diis eternis perfrui. O maria.
Clauis dauid q̄ celū apis. Nūc
btā succurre miserē. Qui tormē-
tis torquētur asperis. Educ eos
de domo carceris. O maria.
Lex iustorū norma credētium.
Uera salus in te sperantiū. Pro
defunctis sit tibi studiū. Assidue
orare filiū. O maria. Benedicta
per tua merita. Te rogam⁹ mor
tuos suscita. Et dimittēs eorum
debita. Ad reqez sis eis semita.
O maria. Tractus.
Absolue dn̄e animas omniū Eccle
fideliū defunctoꝝ: ab oi vin- depre
culo delictoꝝ. ℣. Et grā tua illis suc- catio.
currēte mereāt euadere iudiciū vltio
nis. ℣. Et lucē etne btitudie perfrui.
In illo tp̄e. Scdm Iohānē 11.c.E
Dixit martha ad iesum.
Dn̄e si fuisses hic: frater me⁹ nō
fuisset mortu⁹. Sz et nūc scio q̄
q̄cūq̄ poposcerē a deo: dabit ti-
bi de⁹. Dicit ei ies⁹. Resurget fra
ter tu⁹. Dicit ei martha. Scio: q̄
resurget i resurrectiōe i nouissi-
mo die. Dicit ei ies⁹. Ego suz re-
surrectio ⁊ vita. Qui credit i me:
etiā si mortu⁹ fuerit viuet. Et oīs
q̄ viuit ⁊ credit i me nō moriet i-
etnū Credis hoc? Ait illi. Utiq̄
dn̄e. Ego credidi: q̄ tu es xp̄s
fili⁹ dei viui: q̄ i hūc mūdū venisti.
In illo tp̄e. Scdm Iohēm 6.c.D
Dixit ies⁹ discipulis suis et
turbis iudeoꝝ. Oē q̄d dat michi
pr̄ ad me veniet: ⁊ eū q̄ venit ad
me nō eiiciam foras. Q: descēdi
de celo nō vt faciā volūtatē meā

sed volũtatẽ ei⁹ q̃ misit me. Hec est volũtas ei⁹ q̃ misit me patris: vt oẽ qđ dedit mihi: nõ perdã ex eo: sed resuscitẽ illđ in nouissimo die. Hec est aũt volũtas patris mei q̃ misit me: vt oĩs q̃ videt filiũ ꝛ credit i eũ/ habeat vitã eternã. Et ego resuscitabo eũ: in nouissimo die. Scdm Johannem.

S.c.D. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis ꝛ turbis iudeorũ. Amẽ amẽ dico vob: q̃ venit hora ꝛ nũc est qñ mortui audiẽt vocẽ filij dei / et q̃ audierint viuẽt. Sicut ei pater habet vitã in semetipõ: sic dedit ꝛ filio vitã habere i semetipso. Et ptãtẽ dedit ei iudiciũ facere: q̃ fili⁹ hoĩs est. Nolite mirari hoc: q̃ venit hora in qua oẽs q̃ in monumẽtis sũt/ audiẽt vocẽ filij dei. Et pcedẽt q̃ bona fecerũt i resurrectionẽ vite. Qui ꝟo mala egerũt: i resurrectionẽ iudicij. Scdm Joh.

S.c.E. In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis ꝛ turb iudeorũ. Ego sum panis viu⁹ q̃ de celo descẽdi. Si q̃s manducauerit ex hoc pane: viuet ineternũ. Et panis quẽ ego dabo: caro mea ẽ p mũdi vita. Litigabãt ḡ iudei adinuicẽ: dicẽtes. Quõ põt hic nobis carnẽ suã dare ad mãducãdũ? Dixit ḡ eis ies⁹. Amẽ amẽ dico vob: nisi mãducauerit carnẽ filij hoĩs ꝛ biberit ei⁹ sanguinẽ: non habebitis vitã in vobis. Qui mãducat meã carnẽ ꝛ bibit meũ sãguinẽ habet vitã eternã. Et ego resuscitabo eũ: in nouissimo die. Offer. Dñe iesu xpe rex glorie: libera aĩas oĩ fideliũ defunctoꝝ: de penis inferni ꝛ de ꝓfundo lacu/ libera eas de ore leõis: ne absorbeat eas tartarus ne cadãt in obscurũ: sed signifer sctũs michael repñsentet eas in lucẽ sanctã quã olim abrahe promisisti et semini ei⁹. ℣. Hostias ꝛ pces tibi dñe laudis offerim⁹. Tu suscipe p aiab⁹ illis quaꝝ hodie mẽoriã facimus: fac eas dñe de morte trãsire ad vitã. Quã olim. Secreta.

Eccle Oratio

Propiciare q̃s dñe aĩe famuli tui. N. p qua tibi hostiã laudis imolam⁹: maiestatẽ tuã suppliciť depcãtes: vt p hec pie placatiõis officia pueire mereať ad requiẽ sempiťnã. P d. Cõio. Lux eťna luceat eis dñe. Cũ sctis tuis ieťnũ: q̃ pi⁹ es. ℣. Requiẽ eťnã dona eis dñe: ꝛ lux perpetua luceat eis. Cum. Ecclā

Presta q̃s oĩps de⁹: Postc. vt aĩa famli tui. N. q̃ hodie de hoc sclo migrauit: his sacrificijs purgata: ꝛ a pctis expedita indulgentiã pariter ꝛ vitã capiat sempiternã. P do. ¶ In die tertio/ septimo / vł trigesimo depositionis defuncti. Oratio.

Quesum⁹ dñe: vt aĩe famuli tui: cui⁹ depositionis diẽ tertiũ/ septimũ/ vel trigesimũ cõmẽoram⁹: sctoꝝ atq̃ electoꝝ tuoꝝ largiri digneris ꝯsortiũ: ꝛ rorẽ mĩe tue perennẽ infundas. Per dñz. Secreta.

Munera q̃s dñe que tibi p aĩa famuli tui offerimus placat⁹ intẽde: vt remedijs purgata celestib⁹: in tua pietate requiescat. Per dñm. Postcõio.

Suscipe dñe pces nr̃as pro aĩa famuli tui: vt si que ei macule de terrenis ꝯtagijs adheserũt: remissiõis tue mĩa deleantur. Per. do. ¶ Missa pro

Adesto q̄s dn̄e aīe famuli tui cui ī die depositionis sue tertio/septio/vł trigesimo offm̄ ɔmēoratiōis ipēdim⁹: vt si q̄ ei sclaris macula inhesit/aut vitiū mūdiale infecit: dono tue pietatꝫ indulgeas ꝛ abstergas. P dn̄m. Secr.

Adesto dn̄e supplicatiōibus nr̄is: ꝛ hāc oblationē quā tibi offerim⁹ ob diē depositiōis tertiū/septimū /vel trigesimū/ p aīa famuli tui. N. placid⁹ ac benign⁹ assume. p do. Postc.

Omnīps sēpitne de⁹ collocare dignare spm̄ ꝛ aiam famuli tui. N. cui⁹ diē tertiū/septimū vł trigesimū/ depositiōis ɔmēoram⁹: i sinib⁹ abrahe/isaac / ꝛ iacob/vt cū dies agnitiōis tue aduenerit: iter sctōs ꝛ electos tuos cū resuscitari pcipias. p. ¶ Pro defuncto epo. Oro.

Da nobꝫ q̄s dn̄e: vt aiaꝫ famuli tui epi quā de hui⁹ seculi eduxisti laborioso certamie scōꝝ tuorū cetui tribuas eē ɔsortē. P do.

Annue nobꝫ dn̄e: vt Sec. aie famli tui epi psit oblatio: quā imolādo toti⁹ mūdi tribuisti relaxari delicta. P. Postc.

His sacrificijs q̄s oṗs de⁹ vt purgata aīa ꝛ spūs famuli tui epi: ad idulgētiā ꝛ refrigeriū sēpitnū puenire mereat̄. p

¶ Pro defunct. epis seu sacerdotibus. Oratio.

Deus q inť aplicos sacerdotes famulos tuos pōtificali seu sacerdotali fecisti dignitate vigere / psta q̄s: vt coꝝ q̄q ppetuo aggregēť ɔsortio. P do.

Suscipe dn̄e q̄s p Secre. aiab⁹ famuloꝝ tuoꝝ pōtificū seu sacerdotū /q̄s offerim⁹ hostias: vt qb⁹ in hoc sclo pōtificale seu sacerdotale donasti meritū: in celesti regno sctōꝝ tuoꝝ iubeas ɔiūgi ɔsortio. p do. Postc.

Prosit q̄s dn̄e aiab⁹ famuloꝝ tuoꝝ pontificū seu sacerdotū mie tue iplorata clemētia: vt ei⁹ in q̄ sperauerūt ꝛ crediderūt: eťnū capiāt te miserāte ɔsortiū. p d. ¶ Pro sacerdotib⁹ defūctis. Ora.

Presta q̄s dn̄e: vt aie famuloꝝ tuoꝝ sacerdotū: q̄s i hoc sclo cōmorātes sacrꝫ mūerib⁹ decorasti i celesti sede gl'iosa sp exultēt. p.

Suscipe q̄s dn̄e p Secre. aiab⁹ famuloꝝ tuoꝝ sacerdotū q̄s offerim⁹ hostias vt qb⁹ sacerdotale donasti meritū: dones ꝛ pmiū. p do. Postc.

Presta q̄s oṗs de⁹ vt aias famulorū tuoꝝ sacerdotū: in cōgregatiōe iustoꝝ eterne btitudinis iubeas esse ɔsortes. Per do.

¶ Pro vno defuncto. Oratio.

Inclina dn̄e aurē tuā ad pces nr̄as: qb⁹ miaꝫ tuā supplices depcamur: vt aiam famuli tui quā de hoc sclo migrare iussisti: i pacis ac lucis regiōe ɔstituas: ꝛ sctōꝝ tuoꝝ iubeas eē ɔsortē. p d. Secr.

Annue nobꝫ q̄s dn̄e vt aie famuli tui hec psit oblatio: quā imolādo toti⁹ mūdi tribuisti relaxari delicta. p d. Postc.

Absolue q̄s dn̄e aiam fa-

muli tui ab oī vinculo delictoꝝ: vt in resurrectiōis glīa iter sanctos ꝛ electos tuos resuscitatus respiret. p. Pro vna defuncta. Oro.

Quesumus dn̄e ꝑ tua pietate miserere aīe famule tue: a cōtagijs mortalitatis exutā: in etn̄e saluatiōis partē restitue. Per do. Secre.

His sacrificijs dn̄e q̄s aīa famule tue: ꝛ a pctis oib⁹ exuatur: sine quibus a culpa nemo liber extitit: vt per hec pie placatiōis officia: perpetuā misericordiā ꝯsequatᷣ. p d. Postcō.

Inueniat q̄s dn̄e aīa famule tue lucis etn̄e ꝯsortium: cui⁹ ꝑpetue grē ꝯsecuta est sacramētum. Per d. ¶ Pro defūctis fratribus ꝛ bn̄factoribus. Oro.

Deus venie largitor et humane salutis amator: q̄s clemētiam tuam: vt nr̄e congregationis fratres ꝑpinquos et bn̄factores q̄ ex hoc seculo transierunt: beata maria semper ꝟgine intercedente cum oib⁹ sctis tuis: ad ꝑpetue beatitudinis consortiū ꝑuenire cōcedas. Per dn̄m nr̄m. Secreta.

Deus cuius mīe nō est numerus suscipe propicius preces humilitatis nr̄e: et aīab⁹ fratrū/ ꝑpinquoꝝ/ et benefactorū nostroꝝ: quibus tui nois dedisti ꝯfessionē: ꝑ hec sacramenta salutis nr̄e/ cūctoꝝ remissionem tribue pctōꝝ. Per do. Postcō.

Presta q̄s oṗs ꝛ mīsicors de⁹: vt aīe fratrū ꝑpiquorū ꝛ bn̄factoꝝ nr̄oꝝ: ꝑ q̄b⁹ hoc sacrificiū laudis tue obtulimus maiestati: per huius ꝟtutem sacramēti: a pctis oib⁹ expiate lucis ꝑpetue te mīsante recipiant btitudinē. p d. ¶ Pro his qui in cimiterio requiescunt. Oratio.

Deus cui⁹ miseratiōe aīe fidelium reqescūt: famlis et famulab⁹ tuis oib⁹ hic ꝛ vbiq; ī xp̄o reqescētib⁹ da ꝑpici⁹ veniā pctōꝝ: vt a cūctis reatib⁹ absoluti/ tecū sine fine letenᷣ. p do. Secreta.

Pro aīab⁹ famuloꝝ famularūq; tuaꝝ: ꝛ oīm catholicorum hic ꝛ vbiq; in xp̄o dormientium hostiā dn̄e suscipe bēign⁹ oblatam: vt hoc sacrificio singulari: viculis horrende mortis exute; vitā merecanᷣ etnā. p d. Postcō.

Deus fidelium lumē aīaꝝ adesto supplicatiōib⁹ nostris: ꝛ da famulis et famulabus tuis: q̄ꝝ corpa hic ꝛ vbiq; in xp̄o reqescunt/ refrigerij sedē/ q̄etis btitudinē et luminis claritatē. p do. ¶ In anniuersario. Oro.

Deus indulgētiarū dn̄e: da aīab⁹ famuloꝝ famularūq; tuarū/ quorū anniuersariū depositionis diē ꝯmēoram⁹: refrigerij sedē/ q̄etis beatitudinem: ꝛ luminis claritatem. Per dn̄m. Secreta.

Propiciare dn̄e supplicatiōib⁹ nr̄is: pro aiabus famuloꝝ famularūq; tuaꝝ: quoꝝ hodie annua dies agitur: pro quibus tibi offerim⁹ sacrificiū lau-

dis vt eas sctõꝝ tuoꝝ ꝯsortio sociare digneris. p d. Postc.

PResta q̃s dñe: vt aie famulorꝫ famlarũqꝫ tuaꝝ q̃ꝝ ãniuersariũ depositiõis diẽ cõmẽoramꝰ: his purgate sacrificiis indulgẽtiã parit et requiẽ capiãt sẽpitnã. p do. Pro pr̃e et matre. Oro.

DEꝰ q̃ nos pr̃eʒ et mr̃em honorare p̃cepisti: miserere clmẽt aiabꝰ pr̃is et mr̃is mee eorũqꝫ pctã dimitte meqꝫ eos in eterne claritatꝫ gaudio fac videre. Per. Sec.

SUscipe sacrificium dñe q̃d tibi p aiabꝰ pr̃is et mr̃is mee offero eisqꝫ gaudiũ sẽpitnũ i regiõe viuoꝝ ꝯcede: meqꝫ cũ illis felicitati scõꝝ ꝯiũge. p. Postc.

CElestis dñe participatio sacri aiabꝰ pr̃is et mr̃is mee reqẽ et lucẽ obtineat ppetuã: meqꝫ cũ illis gr̃a tua coronet etna. p. do.

Pro oĩbꝰ defũctꝫ.

OMps sẽpitne deꝰ cui nunq̃ꝫ sine spe mie supplicat: ppiciare aiabꝰ famuloꝝ famlarũqꝫ tuaꝝ: vt q̃ de hac vita in tui nois ꝯfessiõe decesserũt/ scõꝝ tuoꝝ nũero facias aggregari. p d.

PRopiciare q̃s dñe aiabꝰ famloꝝ famlarũqꝫ tuaꝝ: p q̃bꝰ tibi hostias placatiõis offerimꝰ: et q̃ i hac luce i fide mãserũt catholica: i futura vita eis retributio ꝯdonet etna. p d. Postco.

PResta q̃s oĩps deꝰ: vt aias famuloꝝ famlarũqꝫ tuaꝝ/ ab angelis lucis susceptas: in p̃parata habitacula deduci facias beatorũ. Per do. Oratio generalis pro fidelibus defunctis.

FIdeliũ deus oĩm conditor et redemptor: aiabus famuloꝝ famularumqꝫ tuarũ: remissionem cunctoꝝ tribue pctõꝝ: vt indulgẽtiã quam semp optauerũt: piis supplicatiõibꝰ ꝯsequant. Qui vi. Secre.

HOstias quesumꝰ dñe: q̃s tibi pro animabus famulorum famularũqꝫ tuarũ offerimus ppiciatus intende: vt q̃bꝰ fidei xp̃iane meritum contulisti: dones et premiũ. Per. Postcõ.

ANimabus quesumus domine famulorũ famularũqꝫ tuarũ oratio proficiat supplicantium: vt eas et a peccatis omnibus exuas: et tue redemptionis facias esse participes. Qui viuis et regnas deus.

Oro pluralis pro defunctis.

PRopiciare dñe aiabꝰ famulorũ famularũqꝫ tuaꝝ mia sempitna: vt mortalitatꝫ nexibꝰ expeditas: lux eas etna possideat. Per dominum. Secreta.

HOstias tibi dñe hũili deprecatiõe deferimꝰ: vt aie famuloꝝ famularũqꝫ tuaꝝ: p hec pie placatiõis officia: tuã miam consequant. Per do. Postc.

DEus vita viuẽtium: spes morientiũ salus oĩm in te sperãtiũ: p̃sta ppiciꝰ: vt aie famulorũ famlarũqꝫ tuaꝝ a nr̃e mortalitatis tenebris absolute: beata matris semp vgie intercedẽte i perpetua cũ sctis tuis luce letẽtur. Per do. Alia similis vel s̃. Oro.

DEus cui ꝓpriū ē mi
sereri semꝑ ⁊ ꝑcere
ꝓpiciare aīab⁹ fa=
muloꝝ famularūq̃
tuaꝝ ⁊ oīa eoꝝ pec
cata dimitte: vt mortalitatꝭ vīcu
lis absolute trāsire mereant ad
vitam. Per. Secreta.
HAnue nobis dn̄e vt aīa=
bus famulorū famularūq̃ tuaꝝ
hec ꝓsit oblatio: quam imolādo
totius mundi tribuisti relaxari
delicta. ꝑ dn̄m. Postcōio
DEus cui soli cōpetit medi
cinā prestare post mortē: presta
q̄s: vt aīe famulorū famularūq̃
tuarū: a terrenis exute cōtagijs
ī tue redēptiōis partē numeren
tur. ꝑ do. Alia missa. vt s̄. Orō.
AImab⁹ q̄s dn̄e fa=
mulorū famularūq̃
tuarū miam cōcede
ꝑpetuā: vt eis ꝓfici=
at in eternum / qd̄ in te
sperauerūt ⁊ crediderūt. ꝑ dn̄m.
HIs dn̄e q̄s pla= Secret.
cat⁹ intende muneribus:
et quod ad laudē tui noīs suppli
cātes offerim⁹: ad indulgētiam
ꝓficiat defunctoꝝ. ꝑ d̄. Postc̄.
SUpplices dn̄e ꝓ aīab⁹ fa=
muloꝝ famularūq̃ tuarū
preces effundim⁹ obsecrātes: vt
quicq̄d ꝯuersatiōe ꝯtraxerit hu=
mana: ⁊ clement indulgeas / ⁊ in
tuoꝝ sede letātiū ꝯstituas redē=
ptorū. ꝑ d̄. ¶ Pro defūcto ⁊ no=
uiter baptizato. Or̄.
DEus qui ad cele=
ste regnū nō nisi
renatis per aquā
⁊ spiritū sctm̄ pā=
dis itroitū: mul=
tiplica sup alam famuli tui. N.
misericordiā tuā: et cui donasti
celestem et incōtaminatū trans=
itum post baptismi sacramentū
da ei eternorū plenitudinē gau=
diorum. Per dominū. In vnita
te eiusdem. Secreta.
PRopiciare dn̄e aīe famu=
li tui N. pro qua tibi offerimus
sacrificiū laudis: vt eam sancto=
rum tuorū consortio sociare di=
gneris. Per dn̄m. Postcōio.
PRopiciare dn̄e aīe famu=
li tui N. vt quam in fine
istius vite regeneratiōis fonte
mundasti: ad celestis regni bea=
titudinē facias ꝑuenire. ꝑ dn̄m.
¶ Pro desiderantibus peniten=
tiam. Si quis penitentiā petēs
(dum sacerdos venerit) officio
lingue fuerit priuatus constitu=
tum est: vt si idonea testimonia
hoc dixerint: et ipse ꝑ motus ali
quos satisfaciat: sacerdos imple
at omnia circa penitētē: vt mos
est. Oratio.
OMnipotēs et miseri=
cors deus: in cu
ius humana con
ditio potestate
ꝯsistit: animā fa=
muli tui N. q̄s ab omnibus absol
ue peccatis: vt penitētie fructū
quē voluntas eius optauit: pre=
uentus morte non perdat. Per
dominum nostrum. Secreta.
SAtisfaciat tibi dn̄e quesu=
mus pro anima famuli tui
N. presens oblatio: vt parit ve=
niā quā quesiuit inueniat: et qd̄
officio lingue implere non po=
tuit: desiderate penitētie cōpen=
sationē percipiat. P. Post. cō.

Deus a quo inspirat᷑ hũano cordi om̄e qđ bonũ ē/ tribue p̱ hec sctã q̃ sumpsim⁹: vt sicut aĩe famuli tui N. penitētiã velle donasti: sic indulgētiã tribuas miserat⁹ optatã. P. Pro cui⁹ aĩa dubitat᷑. Oratio.

Omnipotens et misericors de⁹ inclina q̄s venerabiles aures tuas ad exiguas preces nr̄as q̄s ante ɔspectũ maiestatis tue p̱ aĩa famuli tui N. hũiliter fūdim⁹: vt q̄r de q̄litate vite ei⁹ diffidim⁹: de abūdātia pietatis tue ɔsolemur: ⁊ si plenã veniam aĩa ipsi⁹ obtinere nõ põt: saltē vel int᷑ ipsa tormēta q̃ forsitã patit᷑/. refrigeriũ de abūdātia miserationũ tuarũ sentiat. Per dñm.

Secret. Suscipe clementissime pater pro pia commemoratõe famuli tui N. hostiam placatiõis et laudis: vt sacrificij presentis oblatio/ ad refrigeriũ aĩe ei⁹ te miserante proueniat. Per dñm. Postcom.

Sumpsimus domine corporis et sanguinis tui deuota mysteria: obsecrātes maiestatis tue clementiam: vt viuentibus sint tutela: ⁊ defuncto famulo tuo obtineāt veniã. P. do.

¶ Incipit missa de passiõe ⁊ q̄nq; vulneribus dñi nr̄i iesu xp̄i multum [illegible] summis pontificib⁹ priuilegiata pro viuis et defunctis salaberrima. Introitus.

Humiliauit semetip̄m dñs nr̄ iesus christ⁹ vsq; ad mortem/ mortē autē crucis propt᷑ qđ et de⁹ exaltauit illũ: et donauit illi nomen qđ est sup̱ om̄e nomen. Phil. 2.c.B
Ps. Misericordias dñi: in eternum cantabo. Ps. 88
Et dicitur Gloria i excelsis. nisi per aduentum: ⁊ a lxx vsq; ad pascha. Oratio.

Domine iesu xp̄e fili dei viui q̃ de celo ad t᷑ram de sinu patris descēdisti: ⁊ in ligno crucis quinq; plagas sustinuisti: et sanguinē tuũ preciosũ in remissionē peccatorum nr̄orum effudisti: te humiliter dep̄camur: vt in die iudicij ad dexterã tuã statuti a te audire mereamur illã vocem dulcissimã. Venite benedicti in regnũ patris mei. Qui cũ eodē deo patre et spiritu sancto viuis et regnas deus. Per oia secula seculorum. Amen.

Lectio zacharie p̄phete. 12.c.E
Hec dicit dñs de⁹. Effundã de spiritu meo sup̱ domũ dauid: et sup̱ habitatores hierusalē spm̄ grē ⁊ miserationis ⁊ aspicient in eũ quē cõfixerunt/ ⁊ plangent eũ planctu quasi sup̱ vnigenitũ: ⁊ dolebũt sup̱ eũ vt doleri solet in morte primogeniti. In die illa erit planctus magnus in hirl̄m: et dicet᷑ ei. Que sunt iste plage i medio manuũ tuarũ? Et dixit eis. His plagat⁹ sum i domo eorũ q̃ me diligebant. Fra-

mea suscitare sup pastorē meū: et sup virū coherētem michi dicit dñs exercituū. Percutiā pastorē. et dispgent oues gregis. Dicit dñs exercituū. Gr. Improperiū expectauit cor meū et miseriā et sustinui: q̄ simul ɔtristaret et nō fuit ɔsolantē me q̄siui et nō inueni. ℣. Et dederūt in escā meā fel; et i siti mea potauerunt me aceto. Alla. ℣. Aue rex nr̄ iesu xp̄e: tu sol⁹ nr̄os tollis mīsatus errores pr̄i obediēs duct⁹ es ad crucē: vt agn⁹ mā̄suet⁹ ad occisionē/ tibi gl̄ia: osanna triūphus et victoria tibi sūme laudis et honoris corona all'a. ¶ A. lxx. vsq; pasc. Tract⁹.

Iudica me de⁹ et discerne causā meā de gēte nō sctā: ab hoie iniquo et doloso eripe me. ℣. Qr tu es de⁹ fortitudo mea: quare me repulisti et quare trist; icedo dū affligit me inimicus? ℣. Testes eni imq̄ isurrexert̄ aduersum me: et mētita est iniq̄tas sibi. ℣. Supra dorsū meū fabricauerūt pctōres: plōgauerūt iniq̄tatē suā. ℣. Ipi ỽo ɔsiderauert̄ et ispexert̄ me: diuiserūt sibi vestimēta mea: et sup vestē meā miserūt sortē. ℣. Foderūt man⁹ meas et pedes meos et dinūerauerūt oia ossa mea: et dolorē sup dolorē vulnerib⁹ meis addiderunt. Seq̄ntia.

Cenā cū discipulis xp̄e celebrasti et mortē apl'is palā nūciasti/ et auctorē sceleris iudā demōstrasti/ et egressus ptin⁹ ortulū itrasti. Tūc pcidēs dñs humo se pstrauit/ et trāsferri calicē a se postulauit: sed pr̄is arbitrio illud commendauit/ et ecce mox sanguinis sudor emanauit Judas post hoc osculum ori dedit xp̄i/ ad q̄d inq̄t dñs amice venisti: nūq̄d trades osculo quē iā vēdidisti/ assistētes ptin⁹ irruūt ministri. Nox insomnis itaq; tota ducebat/ nulla prorsus reqes iesu p̄stabat: magistrorū impia plebs iuriat/ alapis et colaphis innocens mactat. Dū iesum eripere pilat⁹ conat/ iudeorū furia magis inflāmat: et tumult⁹ ppl'i ingēs excitat/ et vox plebis intonat vt crucifigat. Tradit militibus vinculis artat/ vndiq; ỽberibus corp⁹ cruētat: caput regis glorie spinis coronat/ postq; flexis genib⁹ ab his irritat. Ecce caro tenera pij saluatoris/ ad colūnā neq̄ter coartat loris: sic flagellis cedit ipij tortor;/ q̄ emanāt riuuli vndiq; cruoris. Post per vrbis mediū iesus procedebat/ et crucis patibulū humeris ferebat: ad fores ad ostia pplus fluebat/ eiusq; cōfusio oib⁹ patebat. Ad pudoris cumulum iesu denudaris/ ad ventū et frigora nudus spoliaris: inocēs cū impijs i cruce dānar;/ et quasi dux sceleris medio locaris. Tensis ligno brachijs man⁹ cōclauant/ cruci caro crurib⁹ clauis tractabant: nerui vene simili modo laniant/ pedes plāte etiā ferro cōcauātur. Loquēs iesus postea: sitio dicebat/ et acetū ptin⁹ felle ɔmiscebat: ac infusū spōgie ori porrigebat/ q̄d degustās paululū sumere nolebat. O iesu mirifice q̄d est q̄d aiebas/ tu de siti ɔquerēs de cruce silebas: nūq̄d hāc dolorib⁹ mag; sitiebas/ aut salutē poti⁹ nr̄am sitiebas? Vocē pmēs vltimā patrē inuocasti spm̄q; manib⁹ ei⁹ cōmēdasti: cū clamore valido tandē expirasti/

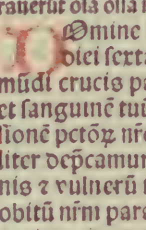
sic salutē oīm opus ꝯsummasti. Nūc ego supbio tu humiliaris/ ego culpas ꝑpetro/ tu pena graq̄ris: ego pomū mordeo tu felle potaris: ego peto mollia tu dire tractaris. Demū cuius valeat mēs vel lingua fari/ ꝓgo intus credit q̄ꝫtū cruciari: dum cernit iā mortuū lat⁹ vulnerari/ atq̄ȝ nati viscera lācea rimari. Corpus q̄dē mortuū iā nil sentiebat/ militis sed lācea pectus infigebat: quā irā i filij latere videbat. vnde aq̄ sanguine mixta effluebat. Fundunt riuos sanguis fontes saluatoris/ ꝓperās huc aīa currat pctōris: ⁊ hauriat quispiā sacrati liquoris/ quo frequēter liniat vulnera doloris. Ad hunc ergo ꝓpera fontē saluatoris/ vt fluētis ipleas viscera dulcoris: atq̄ȝ vite lauacrū preciū cruoris/ hinc tui curatio ꝓfluat languoris. Scḋm Johannem.

19.c.f. In illo tp̄e. Sciēs iesus q2 iā oia cōsumumata erāt de ipso: vt cōsūmaret scriptura/ dixit. Sitio. Vas ḡ erat positum aceto plenū. Illi aūt spōgiā plenā aceto ⁊ ysopo circūponētes: obtulerūt ori ei⁹. Et cū accepisset iesus acetum dixit. Consummatum est. Et inclinato capite: tradidit spiritū. Judei ergo qm̄ parasceue erat vt nō remanerēt in cruce corpora sabbato: erat eī magnus dies ille sabbati: rogauerunt pylatū vt frangerent eorū crura ⁊ tollerent. Venerūt ergo milites: ⁊ primi quidē fregerūt crura: et alteri⁹ q̄ crucifixus est cū eo. Ad iesū aūt cū venissēt vt viderūt eū iā mortuū: nō fregerūt eius crura. Sed vn⁹ militū lācea lat⁹ ei⁹ apuit: ⁊ continuo exiuit sanguis ⁊ aqua. Et q̄ vidit testimoniū ꝑhibuit: ⁊ verum est testimoniū ei⁹. Off. Insurrexerūt in me testes iniq̄ absq̄ȝ mīa q̄sierūt me interficere: ⁊ nō pepcerūt i faciē meā spuere ⁊ lāceis suis vulnerauerūt me ⁊ ꝯcussa sunt oia ossa mea. Orō.

Domine iesu xp̄e q̄ ꝓ mūdi redēptiōe cruc̄ lignū ascēdisti: vt vniuersus mūdus q̄ in tenebris erat illuminaret: illā q̄s lucē ī aīas nr̄as ⁊ corpa infūde: ꝑ quā ad eternā lucē ꝑuenire mereamur. Qui cū deo patre et spiritu sancto viuis. Secreta. Qui salutem. Co. Foderūt manus meas ⁊ pedes meos: ⁊ dinumerauerūt oia ossa mea. ps. 21. Postcōm.

Domine iesu xp̄e qui hora diei sexta pro redēptione mūdi crucis patibulū ascēdisti: et sanguinē tuū p̄ciosum i remissionē pctōꝝ nr̄oꝝ fudisti: te hūiliter depcamur: vt ꝑ tue passionis ⁊ vulnerū tuoꝝ merita post obitū nr̄m paradisi ianuā gaudēter introire mereamur. Qui cū deo patre ⁊ spiritu sancto viuis.

¶ Nota q̄ iste tres orōnes de passiōe ꝯposite fuerūt a papa innocentio: vt q̄ dicebat eas cū deuotiōe ꝯsequit multas indulgētias. Oratio.

Domine iesu xp̄e filii dei viui q̄ ꝑ redēptiōe nr̄a nasci ⁊ circūcidi voluisti ⁊ a iudeis reprobari a iuda osculo tradi, capi ⁊ ligari: ⁊ cū vincu=

lis anne/cayphe/herodi/pylato offerri/et coram eis illudi:colaphis/alapis/flagellis/arundine cedi:facie velari/z sputo cõspui/ spinis coronari/ falsis quoqꝫ testib9 accusari/iudicari:z vt agn9 innocẽs tuã crucẽ ferẽdo ad victimã duci: clauis pforari/ felle z aceto potari/ atqꝫ i cruce morte turpissima cõdẽnari/ ac lãcea vulnerari/ tu per has sacratissimas penas ab oibus pctis z penis nos libera:z p sanctã crucez tuã illuc pduc nos miseros peccatores quo pduxisti tecũ crucifixũ latronẽ sero penitẽtẽ. Qui

Auxilientur nobis pie dñe iesu xpe oẽs passiões tue: z defendãt nos ab oi dolore z tristicia/ab oi piculo z miseria:ab oi pctõ z cordis immũdicia:ab oi scãdalo z ifamia/ a morbis malis aie z corpis/ z a morte subitanea z iprouisa:z ab oi psecutiõe iimicoꝝ visibiliũ et iuisibiliũ:scim9 eñ qꝫ i qcũqꝫ hora vel die/passiõis tue memoriã habuerim9 salui erim9 :ideo de imẽsa tua pietate ɔfisi/te depcamur piissime saluator/ per benignissimas sacratissimasqꝫ passiones tuas/vt benigno nos protegas auxilio:z ɔtinua pietate ab omi malo nos ɔserues. Qui vi. Secr. vi.

Domine de9 de deo/lumẽ de lumie:q humanũ gen9 ex pcepto pris patibulo crucis pprio sanguie redimere dignat9 es:te supplicit exoram9:vt nõ fm pctã nr̃a facias nobis: sed fm miam tuã saluos nos fac indignos famulos tuos tu qꝫ exurge in adiutoriũ nim Postcõ.

et esto ibi turris fortitudis z clypeus inexpugnabilis iusticie/ a facie tã corpalis qꝫ icorpalis iimici:atqꝫ ab oi pctõ z pena misericordit nos libera:z oi aduersitate corpis z aie clemẽt nos defende. Qui vi. ¶ Missa de noie Jesu in qua magne sũt indulgẽtie tã dicẽtib9 qꝫ audiẽtib9. Int.

In noie iesu oẽ genu flectat celestium terrestriũ z ifernoꝝ z ois lingua ɔfiteatur: qr dñs nr̃ iesus xp̃us in gl̃ia est dei patris. Phil. 2.c.B In tpe paschali. Alla. Ps. Laudate dñm quoniã bon9 dñs: psallite noi eius qm suaue. Ps. 146. Oratio.

Deus q gloriosissimũ nomẽ dñi nr̃i iesu xp̃i vnigeniti filij tui fecisti fidelib9 tuis sũmo suauitatꝫ affectu amabile:z malignis spiritibus tremẽdum atqꝫ terribile: ɔcede ppicius: vt oẽs qui hoc nomẽ iesu deuote venerant in terris:sancte cõsolatiõis dulcedinẽ in p̃senti pcipiãt:et in futuro gaudiũ exultatiõis z interminabilis iubilationis obtineãt. P do. Lec. actuũ aplorũ.

In dieb9 illis. Petrus repletus spũ sancto:dixit. Pricipes ppli z seniores/ audite. Si nos hodie dijudicamur i bñfacto hois infirmi in quo iste 4.c.b

saluus fact⁹ est. Notū sit oīb⁹ vobis/ ꝛ oī plebi isrl: q2 in noīe dñi nři iesu xp̄i nazareni/ quem vos crucifixistis: quē de⁹ suscitauit a mortuis/ in hoc iste astat coram vobis san⁹. Hic est lapis qui reprobat⁹ est a vobis edificātibus qui fact⁹ est in caput anguli. Et non est in aliquo alio salus. Nec em̄ aliud nomē est sub celo datū hoībus: i quo oporteat nos saluos fieri. Gr. Cōstituit dn̄s pater ad dexterā suā iesum xp̄m in celestibus sup oēm p̄ncipatū ptātē ꝛ virtutē ꝛ dn̄ationē: ꝛ omne nomē qđ noiat nō solū in hoc seculo: sed etiā in futuro: ꝛ oia subiecit sub pedib⁹ eius. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster: et ppt gloriā nois tui dn̄e libera nos: ꝛ ppicius esto pctis nostris/ ppter nomen tuū. Alla. ℣. Dulce cordi christi nomē iesu/ melos auri/ mel in esu: cor vertit in iubilū ꝛ fugat mūdi fibilū. Scdm alla. in tpe paschali. Alla. ℣. Surgens iesus dn̄s noster stetit in medio discipulorū suorum ꝛ dixit pax vobis. ¶ A septuagesima vsq3 ad pascha. Tractus.

Eccl'a

Dulce nomen iesu christi: felix nomē ferēs tristi/ iocūdās mētē iubilo. ℣. Tollit luctum affert fructū: et abductū ꝛ seductū/ purgat cor a nubilo. ℣. Nominatū inuocatū: honoratū p̄dicatū semp sonat dulciter. ℣. Tā pctm̄ q̄3 reatū/ ꝯdonatū expurgatū: reddit mulcēs lenit. ℣. Hostes ferit mores serit/ mala terit graues gerit: plenuz est presidiū. ℣. Nos defendit nos accēdit: nos itēdit ꝛ extēdit/ hoc nomē in gaudiū. Seqntia.

Dulcis iesus nazaren⁹/ iudeoꝝ rex amen⁹: pi⁹ pulcher florid⁹. Pro salute sue gentis/ subit mortē cū tormētis: factus pallēs liuid⁹. Dulce nomen et cognomē/ hoc trāscēdēs ē p̄nomē: oīb⁹ noīb⁹. Mulcet reos sanat eos/ fouet iustos munit eos: seruās ab insultib⁹. Hui⁹ regis sub vexillo/ statu degis i trāquillo: hostes tui fugiūt. Nomē eius meditatū/ belli fugat apparatum: hostes victi rugiūt. Hoc est nomē recolendū/ qđ sic semp est tremendū: malignis spiritib⁹ Hoc est nomen salutare/ ꝛ solamē singulare: qđ succurrit tristibus. Hoc nos decet honorare/ archa cordis inserare: cogitare peramare/ amore sed heroico. Ignaci⁹ hoc docuit/ illud pass⁹ ssonuit: cor ei⁹ scissū patuit/ iscriptū iesu celico. Ut quid maiora cupim⁹/ q̄3 q̄ iesus sit intimus: q̄ est p̄amātissim⁹/ ꝛ q̄rit nos amare. Amat feruētissime/ amat cōstātissime: amat fidelissime/ ꝛ suos vult iuuare. Nomē suuz fecit tale/ vt sit cūctis cordiale: capitale principale/ dilectū ex intimis. Habēt hoc nature iura/ vt amātē tota cura: reamem⁹ placitura ꝯstātes exanimis. Iesu nomen oē bonū/ tenet dulcē facit sonū: pmeret regni thronū/ auditum letificat. In hoc lucet splendor p̄ris/ in hoc patet decor mr̄is: in hoc fulget honor frīs/ hoc frēs magnificat. Caput iesu cor mēs man⁹/ vuln⁹ liuor sanguis plan⁹ pedes corp⁹ vigor san⁹/ parātur hoībus. Hec torquent passa dura/ his lesura ꝛ natura: reparant pia cura/ purgatq3 criminib⁹. Ergo si quis velit scire/ quare iesu nomen mire: facit bonos cōcu-

pire/sui inherentiam. Diuisio.
Jesus pulcher in decore/ sūme
bon⁹ i valore:mitis lenis cū dul
core/ pnus ad clementiā. Jesus
est rex generosus/ iesus forma
speciosus: iesus lingua glorio=
sus z mirandus ope. Jesus for=
tis animosus/iesus pugil vigo=
rosus:ies⁹ donis copios⁹/z gau=
det tribuere. Jesus pie viscero=
sus/iesus ductor luminosus: ie=
sus ē delitiosus/z sapit dulcissi=
me. Jesus fama gloriosus/ ies⁹
cūctis fructuosus:iesus tot⁹vir=
tuosus/fouet suos optime. Sū=
mus potēs in vigore/summ⁹cel
sus in honore:summ⁹gratus in
amore/omnē laudē obtinet. In
sciendo summe sapit/ambiendo
cūcta capit:diligendo corda ra=
pit/z illata detinet. Eya nobis
nomē gratum/ iesus dulcis ap=
pellatū:sit in corde sic firmatuz/
vt nō possit erui. Hoc reatū pec
catorꝝ/ tollat prestet iubilorum:
odas sede beatorꝝ/donet nobis
pfrui. Amē. Sedm Matheum.

In illo tpe.
1.c.E. Angelus
dñi appuit in sō=
nis ioseph dicēs
Joseph fili da=
uid:noli timere ac
cipere mariā cō=
iugē tuā. Qd ei
in ea natuz est: de spūsancto est.
Pariet autē filiū:z vocabis no=
men ei⁹ iesum. Ipe em saluū fa=
ciet populū suū a peccatis eorꝝ.
Hoc aūt totū factū ē:vt adiple=
ret qd dictū est a dño p pphetā
dicētē. Ecce vgo ɔcipiet in vte=
ro z pariet filiū/z vocabit nomē
ei⁹ ēmanuel:qd intptat nobiscū
deus. Offer. In noie meo demonia Mar.
eijcient:linguis loquētur nouis ser= 16.c.d
pentes tollēt/z si mortiferū quid bi=
berint:nō eis nocebit sup egros ma=
nus imponēt:z bene habebūt. All'a.
In veneratiōe Secreta.
nois dilectissimi filij tui/
dñi nostri iesu xpi:tibi deus pa=
ter misericordiarū deuotis mēti=
b⁹ hostias imolam⁹/suppliciter
depcātes:vt earū vtute cunctis
egētib⁹ prestet auxiliū: vt in eo=
dem noie delectātes/ salutarem
sui ppositi cōsequant effectum.
Per eundē dñm. Prefat. Quia
per icarnati. Per totū annum
Cōio Vincēti dabo māna abscōdi= Apo.
tum:z dabo illi calculū candidū:z in 2.c.E
calculo nomē nouū scriptum:qd ne=
mo scit/nisi q accipit all'a. Postcō.
Sacro sctā mysteria q sum=
psimus dñe/ ad honorem
cōplacentissimi nois filij tui dñi
nostri iesu xpi/ deuotꝫ pcordijs
recolētes: qs/ vt incremēta spi=
ritualis exultatiōis nobis accu=
mulēt: z affectū nrm ad hoc salu
tiferū nomē iesu iugiter iprimē=
dum accēdant: z ad iubilādū in
iesu saluatore nro dulcissimo:to=
ta mētis intētione pmoueāt. P
eūdē do. Missa cōpassiōis si=
ue lamētationis bte marie. Offi.

Ide dñe Tren.
qm tribu 1.c.G.
lor ɔtur=
bat⁹ē vē=
ter meus
subuer=
suz ē cor
meū i me
metipsa:

quoniā amaritudine plena sum.
Ps. Posuit me dñs desolatam: tota
die merore cōfectā. ℣. Gl'ia. Oro.

Pietatē tuam
q̄s dñe iesu
clemētissime qui p
nob; pctōrib⁹ mor=
tē subiēs tēporalē:
nec pprio corpori/
nec materno dolo=
ri parcere voluisti:
pſta: vt nos passiōis tue mēoriā
eiusdēq; mr̄is tue mesticiā reco=
lētes/vobiscū felicitat; et'ne sim⁹
participes. Qui viuis ⁊ regñ.
Treñ. Lectio hieremie pphete.
2.c.D In diebus illis. Dixit hie=
remias ppheta. Cui cōparabo
vel cui assimilabo te virgo filia
hirlm? Cui adequabo te ⁊ ɔsola
bor te/ ṽgo filia syō? Magna ē
ei velut mare/ɔtritio tua. Quis
medebit' tui? Plauserunt sup te
manib⁹ oēs trāseūtes pviā: sibi=
lauerūt ⁊ mouerūt capita sua sup
filiā hirlm. Aperuerūt sup te os
suū oēs inimici tui: sibilauerunt
et frenduerūt dentib⁹ suis/ ⁊ di=
xerūt. En ista est dies quē expe=
ctabam⁹? Fecit dñs q̄ cogitauit
ɔpleuit sermonē suū quē pcepe=
rat a dieb⁹ antiq̄s. Destruxit et
non pepcit: ⁊ letificauit sup te ii=
micū: ⁊ exaltauit cornu hostium
tuorū. Deduc quasi torrentē la=
chrymas p diē ⁊ noctē/non des
requiē tibi: neq; taceat pupilla
oculi tui. Cōsurge ⁊ lauda in no
cte: in principio vigiliar. Effun
de sicut aquā cor tuū in conspe=
Treñ. ctu dñi. ℟. Oēs inimici mei audie=
1.c.G. rūt malū meū: letati sunt quoniā tu
fecisti: q: ingemisco ego/⁊ nō est qui
consolet' me. ℣. Multi em̄ gemit⁹ mei
et cor meū merens: q: dñs me posuit
amarā. Alla. ℣. Ecce posit⁹ est hic
in ruinā: ⁊ in resurrectionē multorū
in israel: ⁊ in signū cui cōtradicet': et
tuam ipsius aiam ptrāsibit gladius.
¶ In tpe paschali scdm Alla.
℣. Oēs inimici eius apprehēderunt
eam inter angustias: vnde desolata
est vehementer/nō habens consola=
torē. Aliud. Alla. in eodē tpe. ℣.
Posuit me dñs desolatā tota die me=
rore cōfectā. ¶ In tpe. xl. Tract⁹ Ps. 12.
Usq̄quo dñe obliuisceris me
in finē: vsquequo auertis fa=
ciē tuam a me. ℣. Quādiu ponā con
silia in aia mea: dolorē in corde meo
per diem. ℣. Usq̄quo exaltabit' inimi=
cus meus super me: respice ⁊ exaudi
me dñe de⁹ me⁹. ℣. Quoniam tu dñe
suauis ⁊ mitis: ⁊ multe misericordie
oībus inuocātibus te. ℣. Intēde aie
mee ⁊ libera eam: ppt inimicos me=
os eripe me. ℣. Et ne auertas faciem
tuā a puero tuo qm̄ tribulor veloci=
ter exaudi me. ℣. Respice in me ⁊ mi=
serere mei: da iperiū puero tuo/ ⁊ sal
uum fac filiū ancille tue. Prosa.
Meste parentis xp̄i marie/
lachrymas eya nūc reco=
le: plebs agni mit; cruore redē=
pta. Qui gener; humani colla=
psi maculas/ purpurea lauit in
cruce vulnera: passus cruenta.
Sputa clauos atq; ludibria/ spi
nas tulit ⁊ seua verbera. Mater
cernēs tanta supplicia / flet: dis=
cerpens pectus et vbera. Heu
me clamat / heu me cōgeminat:
plorans tristis q; sepe replicat/
fili dulcissime cur ista pateris?
Cur confixus in cruce moreris/
ac si reus fuisses sceleris: cū ni=

hil vnq̃ mali commiseris. Heu me clamans dat alta suspiria/ dicēs cur vita sic durat anxia: cur non moriar mors aut cur michi parcit? Que mater vnq̃ que ve puerpa nati dilecti tanta supplicia: videre simul et vltra/ viuere possit? Est ista ne gratia / quam sic mihi retulisti gabriel dicens: aue maria gratia plena. Sūt michi cōtraria que prius ꝓmisisti/ cū mihi nunc pro gr̃a sunt dolor et pena. Inter oēs mulieres me dixisti bn̄dictā/ oēs nunc videre possunt me gemētem et afflictā. De hoc senex symeon ꝓphetat: dicēs vt euāgelista enarrat. Ecce posit⁹ ē in ruinā tu⁹ iste filius. Et tuā ipsi⁹ aīam ꝑtrāsibit gladius. Mater leta ꝯcepisti/ ⁊ dolorē nō sensisti: qñ virgo pepisti tuū vnigenitū. Cū vsura nūc sol uisti/ penas quas tūc euasisti: videns modo morte tristi mori tuum filium. Sic stat mater desolata/ iam nō mater sed orbata: dulci suo filio. Plāgit plorat ꝑstolatur/ quoadusq̃ deponat: corpus de patibulo. O lachrimosus intuitus sedet semimortua parēs: et extincti funeris in gremio tenet exuuias. Oīa pererrat stigmata locaq̃ cruenta clauorum necnō et plagas singulas: videt spinoso precincta tpa serto: et in latere patentes cordis ianuas. O grauis dolor et gemit⁹. Nati quodā speciosa mēbra: mō liuida tractat mr̄ inter manus teneras. Amplexat osculatur ora facta pallida: ꝓpt̄ penas atq̃ plagas asperas. Man⁹ extorquens exclamauit/ fletuq̃ corp⁹ irrigauit: stillas vt riuos lachrimans. Venit tādē ioseph pius: corpus inuoluit syndone: venit atq̃ nichodem⁹/ ꝓfundēs illud vnguine. Post in monumēto nouo ꝑparabāt recōdere. Quis pōt lachrymas tenere/ licet sit corde sareo: et nō simul cōdolere/ i hoc plāctu ꝟgineo? Qui cū ipsa nescit flere: nō est ei cōpassio. Qui scrutator scripturarum est: videbit femiaꝝ plāct⁹ amarissimos. Anna samuelis orat/ temulenta que dū plorat putatur apd̄ emulos. Vox rachelis vlulantis / in rama personuit: suos filios plorantis/ consolari noluit. Tristis noemi dolebat / seua mortis dū trahebat: maritū cum filijs. Annaq̃ thobie flebat/ qñ pater hāc mittebat: in rages pro pecunijs. Anna mater samuelis / annaq̃ thobie noemi et rachelis: si credamus hieremie/ plorabant cuz lachrymis. Sed ad lachrymas amaras ꝟginis marie mr̄is xp̄i crucifixi: veriq̃ messie non erat planctus similis. Ergo mater iesu christi ꝓpter penas quas tulisti/ ꝓ tuo dulci filio: des vt tecū hic plorem⁹ et cor nr̄m ꝑforem⁹/ cōpassiōis gladio. Sic o virgo dolorosa fac nos tecū lachrymosa sentire suspiria/ vt post vitā infelicē habeam⁹ te ductricē: ad eterna gaudia. Amen. S. Johēm.

In illo tpe. Stabant iuxta crucē iesu mater eius ⁊ soror matris eius maria cleophe/ et maria magdalene. Cū vidisset ergo iesus matrē stantē ⁊ discipulū quē diligebat / dixit mr̄i sue. Mulier ecce fili⁹ tu⁹. Dein 19.c.e

de dixit discipulo. Ecce mr̄ tua.
Et ex illa hora accepit eā disci-
Eccl'a pulus in suā. Offer. Christū cruce
i psōa mortuū nr̄os ob defect⁹: meste mater
marie aspicit pios p affect⁹: et clamauit la-
cerās capillos ꝛ pect⁹: heu me iacet
fili⁹ meus hic despectus: nup iter mi-
lia q̄ fuit elect⁹: sicut myrrhe fascicu-
lus meus sic dilectus. Secreta.

Hostias q̄s oı̄ps redēptor in memoriā acerbissime passiōis tue lachrymosiq; doloris quē pia virgo mestissima mr̄ p tua morte sustinuit: tibi sacrādas ppicius intuere ꝛ presta: vt per eas pietatis et ꝯpassiōis lachrymas tibi viuo ꝛ vero deo cū eadē sctissima mr̄e tua valeam⁹ offerre. Qui vi. Prefatio. Qui
Eccl'a salutē. Coīo. De cruce depositū vidēs corpus christi: mesta mr̄ lachrymans atq; vultu tristi: dixit o dulcissime fili q̄d fecisti: q̄ has penas asperas et mortem subisti. Postcoīo

Redēptor noster atq; saluator eṫne de⁹ fragilē facturā tuā nos pietatis oculo respicere digneris ꝛ p̄sta: vt q̄ preciosi corporis et sanguinis tui sacrosctā mysteria p toti⁹ populi salute oblata pcepim⁹: p hec ad cōpassiōis lachrymas tueq; mestissime mr̄is deuotionē facilius attēdam⁹. Qui vi. ¶ Missa nostre dñe pietatis p papam sixtū quartum edita. Introit⁹.

Iohā. 9.c.E Unq; vidisset ies⁹ matrem et discipulū stātē quē diligebat dixit matri sue: mulier ecce filius tu⁹. Ps. Stabāt iuxta crucē iesu mr̄ ei⁹ et soror mr̄is ei⁹ maria cleophe: ꝛ maria magdalene. ℣. Gloria. Oro.

Interueniat p nobis q̄s dñe iesu xp̄e: apud tuā sanctā clementiā nūc ꝛ i hora mortis nr̄e: pijssima ꝟgo maria mr̄ tua: cuius sacratissimā aīam in hora bn̄dicte passiōis tue doloris gladius ptrāsiuit / ꝛ i gl'iosissima resurrectiōe tua ingēs gaudiū letificauit. Qui vi. Lec. hier. prophete.

Tren. 1.c.B. Uide dñe qm̄ tribulor: cōturbatus est venter me⁹. Subuersum est cor meū in memetipsa: qm̄ amaritudine plena sum. Foris iterficit gladi⁹: ꝛ domi mors similis est. Audierunt q; ingemisco ego: ꝛ nō est q̄ ꝯsolet me. Oēs iimici mei audierūt malū meū: letati sunt qm̄ tu fecisti. Adduxisti diē ꝯsolatiōis: et fiēt siles mei: multi em̄ gemitus mei ꝛ cor meū merēs. Gr. Deus Ps. 55. vitā meā annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas i ꝯspectu tuo. ℣. Exaudiuit dñs vocē flet⁹ mei: dñs orōnē meā suscepit. Alla. ℣. Ante thronū trinitatꝫ miserop̄ miserata pia mr̄ pietatis / sis p nobis aduocata: causā nr̄e paupertatis / corā deo sustine: et veniā de pctis / seruis tuis obtine. Tract⁹

A bonifa. pa. vi. Stabat mater dolorosa / iuxta crucē lachrimosa: dū pēdebat filius. ℣. Cuius aiam gementē contristantem et dolentē: ptransiuit gladius. ℣. Pro peccatis sue gentis / ie-

sum vidit in tormentis: et flagellis subditū. ℣. Uidit suū dulcem natum morientē desolatū: cum emisit spiritum. ℣. Fac nos virgo custodiri/cruce christi premuniri: confoueri grā. ℣. Quando corpus morietur fac vt animabus detur: paradisi glīa. Amē. ¶ In tpe paschali. ℟. non dicitur sed Alleluya. Alla. ℣. Dulcis mater dulci nato/dulcia ferēs pondera: que sola fuisti digna sustinere regem celorum et dnm̄. Alla. ℣. Ante thronū vtē. Scdm̄ Lucam

2.c.E

In illo tpe. Erāt pater ꝛ mater iesu mirātes sup his q̄ dicebantur de illo. Et benedixit illis symeon: et dixit ad mariā matrem eius. Ecce posit⁹ est hic in ruinam et in resurrectionē multorū in israel: ꝛ in signū cui ꝯtradicetur ꝛ tuā ipsi⁹ aiam ꝑtransibit gladius. Ut reuelenť ex multis cordib⁹ cogitationes. Offer.

Tob. 7.c.C

Nō dubito q̄ de⁹ lachrymas meas in cōspectu suo admiserit: ꝛ fecit vos dn̄s ideo venire ad me. Secreta.

Domine iesu christe q̄ pēdens in cruce de custode matri ꝓuidisti mitissime pater: ex qua humanā sumpsisti naturā: ꝑsta q̄s: vt interueniente merito cruciatus animi eiusdē virginis matris/ipsa hūanitas tua sub sacramēto intellecta: sit contra quecunq̧ mala nobis in presidium in augementum gratie ꝛ vite eterne premiū. Qui viuis. Prefatio de beata maria. Et te in pietate. Cōio. Quia flenisti coram me ego quoq̧ exaudiui te et dixit dominus: en colligam te in pace. Postcommunio.

Domine iesu christe fons pietatis q̄ moriēs in cruce acerrime dolori cordis tue mitissime genitricis multo plus fuisti cōpassus q̄ᷓ sororibus flentibus: quarum dilectione motus fuisti lachrymis: exaudi propici⁹ preces nostras ꝛ presta: vt qui eiusdem matris tue pijssime tristem cruciatum recolimus meritis illius valeamus perpetua mentis et corporis salute gaudere: ab omniq̧ dolore et tristitia liberari. Qui viuis et regnas deus. ¶ Missa p vitāda mortalitate: quā dn̄s clemens papa sextus fecit et constituit cum cardinalium collegio seruato ordine infra notato: et concessit omnibus predictam missam audiētibus. cclx. dies indulgētiarum. Et oēs audientes hanc missam debēt portare in manibus eorū cādelā ardentem per quinq̧ dies: quibus debet missa celebrari: et debēt per totā missam stare genibus flexis. Introitus.

Recordare domine testamenti tui et dic angelo ꝑcutienti cesset iam man⁹ tua et non desoletur terra: ꝛ ne perdas omnē aiam viuentē. Ps. Qui regis israel intende: qui deducis velut ouem ioseph. ℣. Gloria patri ꝛ filio. Dio.

2.reg. 24.c. E.

ps.79.

E iiij.

Deus q̄ non mortē: sed penitētiā desideras pctōrū: populū tuū q̄s ad te ɔuerte ppicius: vt dū tibi deuot⁹ extiterit. iracūdie tue ab eo flagella amoueas. P do. Lectio libri regum.
2.reg. 24.c. In diebus illis. Immisit dn̄s pestilētiā i isrl' de mane vsq; ad tēpus ɔstitutū ꝛ mortui sunt ex poplo a dan vsq; bersabee: septuaginta quatuor milia virorū. Cūq; extendisset manū suā angelus dn̄i super hirlm: vt disperderet eam: misertus est dn̄s super afflictionē populi sui/ et ait angelo percutienti. Sufficit nūc/ cōtine manum tuā. Erat aūt āgelus dn̄i iuxta areā areuna iebusei. Dixitq; dauid ad dominū: cū vidisset angelū cedentē populū. Ego sum qui peccaui: ꝛ ego inique egi: isti qui oues sūt quid fecerūt? Obsecro dn̄e vertatur ira tua cōtra me: et contra domū patris mei. Uenit autem gad ppheta et dauid in die illa: et dixit ei. Ascende et constitue altare dn̄o in area areuna iebusei. Et ascendit dauid iuxta sermonē gad quē p̄ceperat ei dn̄s: et ppiciatus est dn̄s terre: ꝛ cohibita est plaga ab israel. Grad.
p̄.106 Misit dn̄s verbū suū: et sanauit eos: ꝛ eripuit eos de morte eoꝝ. ℣. Confiteantur dn̄o mie eius; et mirabilia eius filijs hoim. Alla. ℣. Saluabo populū meū israel in die malo: ꝛ ero eis in deum in veritate et iustitia.

In illo tpe. Scd'm Lucā. Surgēs iesus de synagoga. Require supra feria. v. post tertiā dn̄icā in. xl. Offer. Stetit pontifex inter mortuos ꝛ viuos habēs thuribulū aureū in manu sua: et offerens incensi sacrificium placauit iram dei: et cessauit quassatio a dn̄o.

Subueniat nobis Secre. dn̄e sacrificij p̄senti s oblatio: que nos ab erroribus vniuersis potenter absoluat: ꝛ a totius eripiat pditiōis incursu. P dn̄m. Prefatio de natiuitate domini.
Cōio. Multitudo languētiū: et qui vexabant a spiritibus immundis veniebant ad eū: qr virtus de illo exibat: et sanabat omnes. Postcōio. iohā. 5.c.B

Exaudi nos de⁹ salutaris noster: et intercedēte btā dei genitrice semp virgine maria cū oibus sanctis: populū tuum ab iracundie tue terroribus liberū: ꝛ mie tue fac largitate securū. P eūdē. ¶ Expleta missa: et dicto euangelio sancti iohannis dicunt suprascripte orones. ℣. Dn̄e exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Oro.

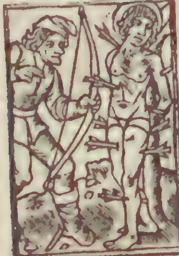
Iesu nazarene respice tribulatiōes que circūdederunt nos vndiq;: ꝛ dep̄cor te toto corde contrito ꝛ humili: ac in spiritu humilitat; exaudias me de tribulatiōe: ppter quā te inuoco: et ad te proclamo alpha et o iesu christe benedicte pater oim credētiū atq; oim creaturarū: vt sicut verā carnē de btā virgine maria suscepisti: ita veraciter accipiamus qđ a te petimus. ℟. Amen. Alia oratio.

Omnipotens ꝛ misericors deus: respice propicius sup populū maiestati tue subiectū ꝛ ne nos furor seuiens inueniat: dextera tue ppiciatiōis preueniat.

Per do. ¶ Missa de sctō sebastiano tēpore pestis. Introitus.

Eccl'a Egregie martyr sebastiane princeps et ppagator sctissimorū pceptoz/ecce nomē tuū in libro vite celestis ascriptū est: et memoriale tuū nō derelinqtur in scla. ps.

Ps.33. Bñdicā dñm in oī tempore. Oratio

Omnipotēs sempiterne deus: qui meritis beati sebastiani martyris tui gloriosissimi quandā generalē pestem epydimie hoībus pestiferam reuocasti: presta supplicibus tuis: vt qui p simili peste reuocāda ad ipsum sub tui cōfidētia confugerint ipsius meritis et pcibus ab ipsa peste epydimie et ab oī tribulatiōe liberent. P do. Ep'la. Btūs vir q̄ in sapia.

Eccl'e deprecatio. In cōi.fo.iiii. Gr. O sancte sebastiane xp̄i athleta gl'iosissime / q̄ pro xp̄o reliqsti terrene militie pricipatum et suscepisti magnū suppliciū intercede p nobis ad dñm. ℣. O sancte sebastiane xp̄i martyr egregie cuius meritis tota lombardia fuit liberata a peste mortifera. libera nos ab ipa et a maligno hoste. Al'la. ℣. O scte sebastiane nos tremētes ac fletus imploramus tuū clemēs auxiliū: vt possimus obtinere p te pestis mortifere apd xp̄m remediū. ¶ Pte tpe pasc. tcōz Al'la ℣. O q̄ gloriosum est tēplū tuū btē sebastiane in quo diuina est pmissio et petōz remissio splēdor et lux ppetua et sine fine letitia. Sequentia.

Omnes vna decātemus: et martyris psonemus: laudes sebastiani. Hic a deo est electus/ p quē morbus est eiectus: lāguoris pestiferi. Nā se christo totū vouit q̄ vult nos hunc venerari: xp̄s cū nūc pmouit/in patria celesti. Cunctis hic subuenit mestis/ statim est sedata pestis: sui causa meriti. Ipsum si nunc deprecemur/ nomē quoqz veneremur: martyris sanctissimi. Morbus iste non nocebit/ sed mortiferū delebit: populum q̄ tenuit. Nos p nr̄is tantis malis iā absorbet pestis talis: q' tota gens gemuit. Sācte martyr sebastiane: salua nos a morte epedymie. Nostra grauia ob pctā: tra ista desolata nō sit pie q̄s. Sed nos considera: et in nobis cessa pestē tā te petimus. Ista per te gēs sit tuta: et ne noceat acuta /febris hec in patria. Ex quo nr̄a spes est tota/in te martyr nūc remota sit pestis mortifera. O sancte sebastiane/nostre gentis sero mane pseruator et tutor sis. Et dñz deprecare/vt a nobis reuocare: valeat vesana pestis. Ex tua sctā prece ne sit morbus nobis nece. Sed recedat ab hac domo. Amen dicat ois hō. Euāge. Nisi granum fru. In cōi fol. v. Offer. Martyr egregie decus militie athleta fidei ora natū dei vt auertat nobis indignationē suā: martyr suffragia effunde pia vt epydimia nec sit noxa in hac patria nec in alia p subsidia posse tua nos tibi talia damus preconia hic prece premia da nobis pia

miles eius alleluya. Secreta.

Subueniat nobis dñe tua mia intcedēte btō sebastiano martyre tuo / vt ab iminētib⁹ pctōꝝ nroꝝ periculis / te mereamur ptegēte saluari et suis pcibus a peste epydimie ꝛ ab oī tribulatione liberari. P do. Cōio.

Btūs es et bñ tibi erit egregie martyr sebastiane: qꝛ cū sctis gaudebis ꝛ cū āgelis exultabis ieternū. Postc.

Da q̄s dñe pplo tuo salutē mētis et corpis vt iteruētu bti sebastiani martyris tui bonis opib⁹ inherēdo tuo sempmunere ꝛ suoꝝ meritoꝝ intuentione / a peste epydimie ꝛ ab omī tribulatiōe mereamur tua ptectiōe defendi. P d. ¶ Missa scti rochi confessoris. Introitus.

ps. 63 Letabitur iust⁹ i dño et spabit i eo: et laudabuntur oēs recti corde. In tēpore paschali alla

Eodē alla. ps. Exaudi de⁹ orōnē meā cum depcor: a timore inimici eripe alam meā. ℣ Glia. Orō.

Omīps ꝛ misericors de⁹: q̄ meritis ꝛ pcib⁹ btissimi rochi pfessoris tui quādā pestē hominū gnalē gratiose reuocasti: presta supplicib⁹ tuis: vt q̄ p sili peste reuocanda ad tuā cōfugiūt fiduciā: ipsius gliosi cōfessoris pcamine ab ipsa infirmitate ꝛ ab oī pturbatiōe liberent. P d. Epla.

Justus si morte poccupat⁹. In cōi vni⁹ cōfessoris. fo. xi. Gr. Justus vt palma florebit sicut cedrus libani multiplicabit in domo dñi. ℣. Ad annunciandū mane miam tuā: et ṽitatē tuā p noctē. Alla. ℣. O btē cōfessor roche o q̄ magna apud deū sunt merita tua: q̄bus credim⁹ nos a morbo epydimie posse liberari / ꝛ aeris nobis tēperiē pcedi. Aliud tpe pascha. Alla. ℣. Just⁹ germinabit sicut liliū ꝛ florebit ineṫnū ante dñm. ps. 91 Eccla Esa. 35.

In honore sal= Seq̄ntia. uatoris / sācti rochi pfessoris agat memoria. Qui de celo pnotat / ꝛ ad matrē nūciat: salute angelica. Qui de ventre matris nat⁹ / signo crucis est signatus: quod sinistro patuit. Quarta sextaq3 feria / semel lactans indicia sanctitatis prebuit. Sti mūdo q̄ cū posset ꝛ mūdanū fucum nosset: mūdus mundum tenuit. Omni spreta re paterna / mente tendēs in superna: oia deseruit. Ac post mortē sui patris / et decessum sue matris: peregre diuertitur. Et ad domos infirmorum / peste dira perpessoꝝ / festine ingreditur. Jesum christum deum clamat / signo crucis cunctos sanat: sua prouidentia. Ad quem venit vir beatus / prorsus fuit hic sanatus: diuina potentia. Ciuitates italie / rome longobardie: sanat suis precibus. Hospitali placentie / pcussus pestis silice: abiect⁹ e menib⁹. Languens dum in silua sitit / fontem de⁹ sibi mittit: preostēsa nebula. Paruus canis panes portat / a gotardo et reportat: cane viro

regula. Sic vir sanctus cōfortatur/dū gotardo cōsolat᷑: in valle miserie. Et p angelū sanatur / q̄ a deo mittebat᷑: raphael in noie. Postq̄ in longobardia/prouincia angleria: ponitur in carcere. Ab angelis fouebat᷑ / et de celo letabatur : visus miro lumine. Rochus ibi vitā finit / cui deus daresinit : tabulā p āgelū. Que diuine scribebat᷑/scriptis auri et ditat᷑: manu dei siderū. Nomen rochi infra scriptū/qđ a deo fuit dictum: vt q̄ eū decorāt. Pestis vlcus depellatur / sanitasq̄ his reddat᷑: q̄ eū ꝯmemorāt. Tu qui deo es tā char⁹/ et in luce valde clarus : sana tuos famulos. Et a peste nos defende / opē nobis acipende: ꝯtra morbi stimulos. Uir tā potens tā btūs / cum honore collocatus: in celesti curia. Uoto voce venere᷑ / vt p ipsum nobis det᷑: xp̄i frui glīa. Amen.

Secundum Matheum.

9.c. D In illo tpe. Circuibat dominus iesus ciuitates et castella docēs in synagogis eoꝝ/ꝛ p̄dicans euangelium regni: et curās oēm lāguorē ꝛ oēm infirmitatē. Uidēs autē turbas miserit⁹ est eis: q2 erant vexati et iacētes sicut oues nō habentes pastorē. Tūc dixit discipulis suis. Messis quidē multa: oparij ꝟo pauci. Rogate ergo dn̄m messis : vt mittat oparios in messem suam. Eūtes aūt predicate dicētes: q2 appropinquabit regnū celoꝝ. Infirmos curate / mortuos suscitate/leprosos mūdate/ demones eijcite/ grat͡ꝫ accepistis gratis date. Ecce ego mitto vos: sicut oues in medio lupoꝝ. Estote ꝙ prudētes sicut serpentes : et simplices sicut columbe. Offer. Eccl'a

Rochū christi cōfessorē exoratū facimus: et preces ad patrē nostrū dirigimus: vt sua intercessiōe a lāguoribus epydimie ac peste saluemur: et aeris temperie potiamur. Secreta

MUnera tibi q̄s dn̄e oblata sctifica/ꝛ intercedēte p nobis btō rocho cōfessore tuo p hec oia scelerū nr̄oꝝ placat⁹ maculas absterge: ꝛ sanitatē corporis ꝛ aie nobis tribue. Per dn̄ꝫ.

Cōio Magna est gloria eius in salutari tuo: gloriā et magnū decorem impones super eum dn̄e. Ps. 20 Postcōio.

SUmpsim⁹ dn̄e tua sancta btī rochi merita recolentes p̄sta q̄s: vt eius semp ꝛ fideli muniamur auxilio et magnifico proficiamus exemplo. Per do.

¶ Missa de sancto āthonio cōfessore. Ad missam. Introitus.

Citote qm̄ mirificauit dominus sctm̄ suuꝫ: dn̄s exaudiuit eū/stolam glīe iduit eū. Ps. 4. ℣ Et fa Ibidē

ct⁹ est in pace locus ei⁹ ꝛ habitatio ei⁹ in syon. ℣. Gloria. Oro.

DEus q̄ cōcedis obtētu btī anthonij cōfessoris tui morbidū ignē extin-

gui / et mēbris egris refrigeria prestari: fac nos ipsius merit; a gehēne incēdijs liberatos / integros mēte et corpe tibi feliciter in glīa pntari. P d. Lec. lib sap.

Ecce pfessor magnꝰ q̄ i vita sua pbatꝰ est: ꝛ cognitꝰ est in verbis suis fidelis. Quasi stella matutina in medio nebule / ꝛ q̄si sol refulgēs: sic btūs anthoniꝰ refulsit i tēplo dei. Quasi arcus refulgēs inter nebulas glie: q̄si flos rosarū i diebꝰ veris Quasi lilia in trāsitu aque: ꝛ q̄si thus redolēs in diebus estatis. Quasi ignis effulgens: et thus ardens in igne. Quasi vas auri solidū: ornatū oī lapide precioso Quasi oliua pullulās / et cypressus in altitudie se extollēs in accipiēdo ipm stolā glie. Et vestiri eū psummatione ṽtutis. Gr.

ps. 20 Dn̄e pueniſti eū in bn̄dictiōibꝰ dulcedis: posuisti i capite eiꝰ coronā de lapide pcioso. ℣. Uitā petijt ꝛ tribuisti ei: lōgitudinē dierum in sclm scli.

Eccl'a Alla. ℣. Felix corpꝰ et felix aīa felix ṽtus scti anthonij / cuiꝰ nomē collaudāt oīa ꝛ verent gentes ꝛ populi flāmas ignis orchi incēdia mox suffocat victor demoniū: tua pce laude et glia nos copulat sctōꝝ cetui alla. ℣. O anthoni pastor iclyte q̄ cruciatos reficis / morbos sanas ꝛ destruis / ignis calorē extinguis / pie pr ad dn̄z ora p nobis miseris. Sequentia.

In hac die letabunda / nr̄i chori plebs iocunda: psallat cū tripudio. Et hac die triūphali / laudes vota spiritali: psoluat anthonio. Hic insigni stirpe natus / dono dei decoratus: effulsit virtutibꝰ. Antra petit p desertū / ne se vitijs insertū: mundus fallat opibus. Quo viso serpēs antiquus / christi seruo inimicus: preparat insidias. Cellā subit sine mora / ꝛ quasi virgo decora: sibi dat blādicias. Quo cōperto miles fortis / inquit cubat fines mortis: super his carbonibus. Demon fugit et turbatus / mox demonibus stipatus: hunc cedit verberibus. Jeiunijs maceratus / mundū spernēs christo gratus: carnis soluit debitum. Quicquid igne trucidatur / gehennali liberat: ob ipsius meritū. Nunc exultat laureatus / stola vite decoratꝰ: in celesti culmine. Thronum summe maiestatis / cum spiritibus beatis: leto cernit lumine. Pie pater preciose / funde preces copiose: summo regi glorie. Pro presenti cōcione / vt in celi regione: melos canat glie. Amen. Scd̄m matheū.

In illo tēpore dixit symon petrꝰ ad iesum. Ecce nos relinquimus omnia: ꝛ secuti sumꝰ te: quid ergo erit nobis? Jesus autē dixit eis. Amē dico vobis: ꝙ vos q̄ secuti estis me: in regeneratiōe cū sederit filius hoīs in sede maiestatis sue: sedebitis et vos sup sedes duodecim / iudicātes duodecim tribus israel. Et oīs q̄ reliq̄rit domū vel fratres / aut sorores / aut patrem / aut matrē / aut vxorem / aut filios / aut agros pter nomen meū / centuplū accipiet: ꝛ vitā etnā possidebit. Off. Ueritas mea et mia mea cum ipso: et in noīe meo exaltabitur cornu eius. Secreta. 19. ca. ps. 88

Sacrificiū nostrum q̄s dn̄e

benignus intẽde: quo sicut beati anthonij p̃cibus cruciat⁹ tpales sanare non desinis: ita exul misericorditer īpetrem⁹ ab eter
Mat. nis. Per dñm. Cõio Beat⁹ seru⁹
24. c. quẽ cum venerit dñs inuenerit vigi
D. lantẽ: amen dico vobis sup oĩa bona sua constituet eum. Postcõio

P Rosit nobis dñe ad salutem sacri muneris oblatio: p quam beati anthonij fulti suffragio: exẽplo ipsius oĩa tela nequissima ignea extinguẽtes/ sanctoꝝ mereamur adiungi cõsortio. P do. ¶ Officiũ sequens archangeli raphaelis põt celebrari p peregrinãtib⁹ vel itinerantib⁹: vt sicut thobiã sanum et incolumẽ duxit ꝛ reduxit: ita et illũ seu illos pro quo vel p quibus celebraſ reducat. Põt etiaꝫ celebrari pro cunctis īfirmitatibus: et etiã a demonio obsessis: eo q angel⁹ est medicinalis: qꝛ thobie visuꝫ restituit ꝛ sarã vxorez filij sui a demonio liberauit.

¶ Missa archãgeli raphaelis.

Thobie. 12 ca. E. E Go sum Introi. azarias ananie magni fili⁹: ego sum raphael archãgel⁹: vn⁹ ex septẽ q̃ astamus ante ɔspectũ dñi: pax vobis: nolite timere: dñs exaudiuit p̃ces vestras: ꝛ misit me ad vos vt curem vos. Alla. Ps. Bñdicite dñm oẽs electi ei⁹: agite diẽ leticie: ꝛ ɔfitemini illi. ℣. Gloria patri. Oratio.

D Eus q̃ beatũ raphaelem archãgelũ thobie famulo tuo pperãti preuiũ dircréisti: ꝛ int hui⁹ vite ac vie varietates atq discrimia/ donasti custodẽ: da q̃s: vt eiusdẽ ptegamur auxilio: quaten⁹ ꝛ vite p̃sentis vitemus pericula: et ad gaudia valeamus puenire celestia. P dominum. Lectio libri Thobie.

D Ixit angelus raphael ad 12. ca.
thobiã Etem sacramen B. C.
tum regis abscondere bonũ est. Opa autẽ dei reuelare et confiteri: honorificũ est. Bona ẽ oratio cũ ieiunio ꝛ elemosyna: magis quã thesauros auri recõdere. Qm̃ elemosyna a morte liberat ꝛ ipsa est que purgat peccata. ꝛ facit inuenire vitã eternam. Qui sũt faciũt pctm̃ ꝛ iniquitates: hostes sunt aĩe sue. Manifesto ergo vobis ṽitatẽ: ꝛ non abscõdã a vobis sermonẽ occultũ. Quãdo orabas cum lachrymis et sepeliebas mortuos: ꝛ derelinquebas prãdium ꝛ abscondebas mortuos p diem in domo tua: ꝛ nocte sepeliebas eos: ego obtuli orationẽ tuã dño. Et qꝛ acceptus eras deo: necesse fuit vt tẽtatio pbaret te. Et nũc misit me dñs vt curẽ te: et sarã vxorẽ filij tui a demonio liberẽ. Ego sum raphael angel⁹ vn⁹ ex septẽ: qui astam⁹ ante dñm. Cum hec audissent turbati sunt: ꝛ tremẽtes ceciderũt sup terrã in faciẽ suã: dixitq eis angel⁹ pax vobis nolite timere. Etem cum essem vobiscũ: p volũtatẽ dei eram. Ipm bñdicite ꝛ cantate illi. Videbar quidẽ vobiscũ mãducare: ꝛ bibere. Sed ego cibo ꝛ potu inuisibili. qui ab hoĩbus videri nõ põt: vtor. Tẽpus ergo est/ vt reuertar ad eũ qui me misit. Vos aũt

Tho= bñdicite dñm: ꝛ narrate oīa mi-
bie. 8. rabilia eius. ℣. Angel⁹ raphael
ca. A. apphendit ꝛ ligauit demonē. ℣. Ma=
ps. gnus dñs noster et magna ꝟtus ei⁹.
146. Allā. ℣. Missus est raphael angel⁹
Tho= a deo ad thobiam: et salutauit eū/ et
bie. 5. dixit ei; gaudiū sit tibi semp. Tem=
ca. B. pore paschali. Allā. ℣. Angele
Eccl'a medicinalis mecūsis perpetualis: et
sicut fuisti cū thobia: ita sis mecum
semp in via. Scdm Johannem.

5. c. A

In illo tpe. Erat dies festus iudeoꝝ/ ꝛ ascēdit iesus hierosolymam. Est autē hierosolymis pbatica piscina q̄ cognoiatur hebraice bethsaida: quinq̧ portic⁹ hñs. In his iacebat multitudo magna lāguētiū/ cecorū/ claudoꝝ/ aridoꝝ/ expectātiū aq̄ motū. Angelus aūt dñi/ ꝓm tēpus descēdebat in piscinā: ꝛ mouebatur aqua. Et qui prior descēdisset i piscinā post motionē aque: sanus fiebat/ a quacūq̧ detinebat infirmitate.

Eccl'e vox. Offer. In honore sācti raphaelis psallat militās ecclesia: qui virtute dei patris: ligauit demonē: ꝛ thobie visum reddidit: quo priuatus fuerat. allā. Secreta

Mitte deus archangelum tuū raphaelem cū medicamine opificem: qui sanitatem mētis reportet ꝛ corporis: misericordieq̧ celestis donū infundat: ꝛ que in nobis sunt aduersa deponat: vt qui nostra iniquitate tabescimus: de tua quam non meremur pietate letari ꝯcedas.

Eadē Per dñm. Cōio. Jubilus summe laudis resonet in ore omniū/ ad laudem beati raphaelis archangeli: vt ipse cuius memoria agitur in terris: ad deum pro nobis intercedat in celis alleluya. Postcōio.

Dirigere dignare domine deus in adiutoriū nostrum raphaelem archāgelum: et quem tue maiestati semp assistere credim⁹: tibi nostras exiguas preces benedicēdas assignet. Per dominū nostrum.

Missa de sancto Job confessore et ppheta. Ad missam. Introitus.

Scio q redemptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturus sum: ꝛ rursū circūdabor pelle mea: ꝛ in carne mea videbo deum saluatorem meum. Johā 19. c. d

Eodē Alleluya. ℣. Quē visurus sum ego ipse et nō alius: et oculi mei conspecturi sunt. ℣. Gloria patri. Oratio.

Deus q̄ ad istructionē posterorum btīn iob ꝯfessorē tuū atq̧ pphetā patientie virtute in tentationib⁹ decorasti: cōcede ppici⁹: vt eius exēplo p̄sentis vite incōmoda equanimiter perferamus: et future cōmoda consequi mereamur. Per dominum nostrū. Lectio libri Job.

In diebus illis. Uir erat in terra hus: noie iob. Et erat 1. c. B
vir ille simplex ꝛ rect⁹ ac timēs deū: et recedens a malo. Natiq̧ sunt ei septē filij: et tres filie. Et

fuit possessio eius septem milia
ouiū: et tria milia camelorū: qn=
genta quoqz iuga boum: et quī=
gente asine: ac familia multa ni=
mis. Eratqz vir ille magn⁹: iter
omnes orientales. Et ibant filij
eius: et faciebant cōuiuia p do=
mos vnusqsqz in die suo. Et mit
tētes vocabant tres sorores su=
as: vt comederēt et biberēt cum
eis. Cūqz in orbem trāsissent di=
es cōuiuij / mittebat ad eos iob
et sanctificabat illos: cōsurgēsqz
diluculo/ offerebat holocausta p
singulos. Dicebat enim. Ne for=
te peccauerint filij mei: & bñdixe
rit deo i cordib⁹ suis. Sic facie=
Job.1 bat iob cūctis dieb⁹. Gr. Cū au=
A.D. dissent iob nūciorū verba sustinuit pa=
tiēter dicēs: nudus egressus sum de
vtero matris mee: & nud⁹ reuertar il
luc. ℣. Dñs dedit dñs abstulit / sicut
dño placuit ita factū est: sit nomē dñi
Job. bñdictū. Alla. ℣. Induta est caro
7.c.A mea putredie: & sordib⁹ pulueri cuti
mea aruit & ptracta est. Tpe pasc.
Alla. ℣. In oībus his nō peccauit
iob labijs suis: neqz stultū aliquid cō
tra deū locut⁹ est. Scdm Lucam.

12.c.D In illo tpe. Dixit ies⁹
discipulis suis.
Nolite timere pu=
sill⁹ grex: qr cōpla
cuit pri vro dare
vobis regnum.
Vendite q possi=
detis: & date elemosynā. Facite vo
bis sacculos q nō veterascūt the
saurū nō deficiētē in celis: q fur
nō appropiat: neqz tinea corrū=
Job. pit. Ubi eī thesaur⁹ tu⁹ est: ibi &
1.c.A. cor tuū erit. Offr. Uir erat in ter=
ra hus noie iob: simplex & rect⁹ ac ti
mēs deū: quē sathā petijt vt tētaret
et data est ei ptās a dño in facultate
et in carne ei⁹: pdiditqz oēm substā=
tiā ipsi⁹ et filios: carnē quoqz ei⁹ gra
ui vlcere vulnerauit. Alla. Secreta

Suscipe dñe propicius ho=
stias: quib⁹ beati iob me=
ritis te placare voluisti: & nobis
salutē corpis & aīe potēti pieta= Job.
te restitui. P do. Cōio. Job suus 42.c.
me⁹orabit p vobis faciē ei⁹ suscipiā: B.
vt nō vobis iputet stulticia alleluya

Sumptis dñe Postcōio.
muneribus sacris q̄s clemē
tiā tuā vt sicut nouissimis beati
iob bñdixisti: sic nobis & oīb⁹ fa=
mulis tuis bñdicere & auxiliari
tua pietati digneris. Per dñm.

¶ De sctō iohāne baptista & de
sctō iohāne euāgelista. Oratio.

Deus q p̄claros et
p̄electos amicos
tuos btm̄ iohānē
baptistā & beatū
iohannē euāgeli
stā precipue cōmē=
dasti/ & p̄rogatiua dilectiōis tue
p̄ ceteris sublimasti: eorū p̄cib⁹
iclinat⁹/ ita nos inocēt i hoc exi=
lio facias cōseruari: vt i fine merea
mur eis i pria sociari. P. Secre.

Benedic & sctifica hāc obla
tionē q̄s dñe amātissimo=
rū tuorū bti iohānis baptiste et
bti iohānis euāgeliste intercessio=
nib⁹/ & nos tibi hostiā viuētē fa=
cias placētē. Qui vi. Postcōio.

Placeat clemētie tue sal=
uator eterne predilectis
et charis tuis beato iohāne ba=
ptista & beato iohanne euange=
lista pro nobis supplicantibus

vt sic nos sacris dilectionis tue fluentis inebries: quatin⁹ cū tradideris regnum deo patri: nos eidē purificatis aīabus corporibusqʒ representes. Qui viuis.

¶ De .v. sctis priuilegiatis. Or.

DEus q̄ sctōꝝ tuoꝝ dionysij/ georgij/ christofori/ blasij/ ꝛ egidij/ memoriā facientibus et eorum opem poscentibus auxilium in tribulatione promisisti: ipsorum nos q̄s tuere presidijs: sicut in omnibus fidelis es verbis. Per. Secreta.

MUnera dñe que pro beatorū tuoꝝ dionysij/ georgij/ christofori/ blasij/ et egidij: cōmēoratione deferim⁹/ ppici⁹ respice: et mala omnia que iuste meremur auerte. P. Postcōio.

POpulū tuū dñe vnigeniti filij tui sanguine p̄cioso redemptū propicius respice: et beatis dionysio/ georgio/ xp̄oforo/ blasio/ et egidio intercedētibus ꝯcede: vt hoc tuū sacramētum ꝛ remissionē criminū ꝛ gratiam nobis obtineat meritorū. Per dñm. ¶ De quinqʒ virginibus priuilegiatis. Oratio.

DEus qui beatarum virginū tuaꝝ margarete/ katherine/ marthe/ christine/ ꝛ barbare/ patrocinium inuocātib⁹ ꝓmisisti succursum: da ꝛ earū meritis ꝛ precib⁹ promissionis tue consequamur effectum. Per. Secreta.

INtēde q̄s dñe altarib⁹ tuis pro sanctarū martyrū tuaruʒ katherine/ margarete/ marthe/ xp̄ine/ et barbare cōmēoratione ꝓposita: vt sicut ꝑ hec btā mysteria grām cōtulisti/ ita uobis indulgētiā largiaris. P. Postcō.

SAnctarū tuaꝝ katherine/ margarete/ marthe/ christine/ et barbare q̄s dñe supplicatione placatus: ꝛ veniam nobis tribue/ ꝛ remedia sempit̄na ꝯcede. Per dñm. ¶ Missa pro sponso et sponsa. Introitus.

DEus israel coniungat vos ꝛ ip̄e sit vobiscū qui misert⁹ est duobus vnicis et nunc dñe fac eos plenius bn̄dicere te. Ps. Thobie. 7.c.D

Bti oēs qui timēt dñm: qui ambulāt in vijs eius. ℣. Gloria pa. Oratio. p̄.127

DEus qui tā excellēti mysterio ꝯiugalē copulā cōsecrasti: vt xp̄i ꝛ eccl̄ie sacramentum p̄signares i federe nuptiarum: p̄sta q̄s: vt qđ nostro ministrat officio/ tua bn̄dictiōe poti⁹ impleatur. Per eundem dñm.

Epistola ad Corinthios.

FRatres. Nescitis qm̄ corpora vestra mēbra sunt xp̄i: tollēs ergo mēbra xp̄i: faciā membra meretricis? Absit. An nescitis: qm̄ q̄ adheret meretrici vnū corpus efficit. Erūt inquit duo in carne vna. Qui autē adheret dño: vn⁹ spūs ē. Fugite fornicationē. Omne pctm̄ qđcūqʒ fecerit hō extra corp⁹ est. Qui autē fornicat̄ i corp⁹ suū peccat. An 1.6.c.D.

nescitis: q̄m mēbra vr̄a templū sunt spūs scti q̄ in vobis est quē habetis a deo/ et nō estis vestri? Empti enim estis precio magno: glorificate et portate deū in corpe
p.127 vr̄o. Gr. Uxor tua sicut vitis abun
Eodē dās in laterib⁹ dom⁹ tue. ℣. Filij tui sicut nouelle oliuarū in circuitu mē
ps.19 se tue. Alleluia. ℣. Mittat vobis dn̄s auxiliū de sctō: et de syon tueat̄ vos.

Secundum Matheum.

19.c.A In illo tpe. Accesserūt ad iesum pharisei tētātes eū: et dicētes. Si licet homini dimittere vxorē suā quacunq̄ ex causa? Qui rn̄dēs: ait eis. Nō legistis q̄ q̄ fecit hoiem ab initio masculum et feminā fecit eos: et dixit. Propt̄ hoc relinquet hō patrē et matrem: et adherebit vxori sue: et erūt duo in carne vna. Itaq̄ iā nō sūt duo: sed vna caro. Quos ergo de⁹ cōiūxit: hō nō separet.
ps.30. Off. In te speraui dn̄e dixi tu es de⁹ me⁹ i manib⁹ tuis tpa mea. Secre.

Suscipe q̄s dn̄e pro sacra connubij lege mun⁹ oblatum: et cui⁹ largitor es muneris esto dispositor. P dn̄m. Antequā dicat Pax dn̄i. dicat hanc bn̄dictionem super eos. Oratio.

Propiciare dn̄e supplicatiōib⁹ nr̄is et iustificatiōib⁹ tuis: qb⁹ ppagationē hūani generis ordinasti/ benign⁹ assiste: vt qd̄ te auctore iūgit̄: te auxiliāte seruet̄. P oia secula se Prefatio.

Deus q̄ potestate virtutis tue de nichilo cūcta fecisti: q̄ dispositis vniuersitatis exordiis homini ad imaginē dei facto: ideo insepabile mulieris adiutoriū cōdidisti: vt femineo corpori de virili dares carne principiū docens qd̄ ex vno placuisset instituti nunq̄ liceret disiūgi. P.

Deus p quē mulier iungit̄ viro et societas principaliter ordinata ea bn̄ ✠ dictione dotatur: q̄ nec sola p originalis pcti penā: nec p diluuij est ablata sentētiā. ¶ Sup spōsā. Oro.

Respice ppicius sup hanc famulā tuā q̄ maritali iūgenda cōsortio tua se expetit ptectione muniri: sit in ea iugū dilectiōis et pacis: fidelis et casta nubat in christo: imitatrixq̄ sctāꝝ pmaneat feminarū: sit amabilis vt rachel viro suo: sapiens vt rebecca: lōgeua et fidelis vt sara: nichil in ea ex actib⁹ suis ille actor preuaricationis vsurpet: nexa fi dei mādatisq̄ pmaneat vni thoro iūcta: ɔtactusq̄ illicitos fugiat: muniat īfirmitatē suā robore discipline: sit verecūdia grauis. pudore venerabilis: doctrinis celestib⁹ erudita: sit fecūda in sobole: sit pbata et innocēs: et ad btōꝝ requiē atq̄ ad celestia regna pueniat. Sup vtrosq̄. Or.

Et videant ambo filios filioꝝ suoꝝ vsq̄ ad tertiā et quartā generationē: et ad optatā pueniant senectutē. Per. Hic dicit Pax dn̄i sit semp vobiscū.
Cōio. Ecce sic bn̄dicet̄ ois homo q̄ p.127
timet dn̄m et videas filios filiorum tuorū pacem sup israel. Postcōio.

Quesumus oīs de⁹: istituta pvidētie tue pio fauore comitare: et qui hos legitima societate ɔnectis: lōgeua pietate custodi. Per dn̄m. ¶ Deīn

dictio super vtrosq̨. Oratio.

D Eus abrahā ⁊ de⁹ ysaac ⁊ de⁹ iacob: sit vobiscū: ⁊ ipse impleat bñdictionē suā in vobis: ⁊ videatis filios filiorꝝ vrorꝝ vsq̨ in tertiā et quartā generationē: ⁊ postea vitā eternā habebitis sine fine: adiuuāte dño nostro iesu xp̄o: q̄ cū p̄re et sp̄ūsctō viuit ⁊ regnat de⁹ p oīa scl̄a scl̄orum. ℟. Amen. ¶ Missa ad honorē virginis gl'ioſe pro mulieribus pregnātibus: aut alias in partu laborātibus. Introitus.

Eccl'a A lma ỽgo ỽginū sācta dei genitrix p deuotꝭ porrige ancillis tuis preces obnixas ad filiū: q̄ pturiētiū benigna es auxiliatrix. ps. Jurauit dñs dauid
ỽitatē ⁊ nō frustrabit euꝫ: de fructu vētrꝭ tui ponā sup sedē tuā. Glia. Or.

E Xaudi clemētissime pat depcationē serui tui pro paupib⁹ ācillis tuis i partu nūc aut in posterū laborātib⁹/ maiestati tue deuotissime supplicātis vt quēadmodū tua eas puidentia cōcipe decreuisti: ita ipsa bñdictione tua pambula: ad laudē tui sacri nois virgine gl'iosa suffragante celeriter iubeas expedire. P do. Lectio libri genesis.

3. c. L. I N diebus illis. Dixit dñs ad adā. Nunquid ex ligno de quo tibi pceperā ne comederes/ comedisti? Dixitq̨ adam. Mulier quā dedisti michi sociā dedit michi de ligno: ⁊ comedi. Et dixit dñs ad mulierē. Quare hoc fecisti? Que rñdit. Serpens decepit me: et comedi. Et ait dñs ad sp̄ētē. Qr fecisti hoc maledict⁹ es iter oīa animātia: ⁊ bestias terre. Inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē: ⁊ semē tuū et semen illius. Et ipsa conteret caput tuū: ⁊ tu insidiaberis calcaneo ei⁹. Mulieri quoq̨ dixit. Multiplicabo erūnas tuas: et pceptus tuos. In dolore paries et sub viri potestate eris: et ipse dominabitur tui. Ade vero dñs dixit. Qr audisti vocē vxorꝭ tue: maledicta terra in ope tuo. In laborib⁹ comedes ex ea: cunctis dieb⁹ vite tue. In sudore vultus tui vesceris pane tuo: donec reuertaris i terrā de q̄ sumpt⁹ es. Qr puluis es: ⁊ in puluerem reuerteris. Gr. Ecce virgo concepit absq̨ dolore peperit nobis filiū: cui⁹ nomē vocatū est iesus. ỽ. Qui sicut pluuia in vellus: ita i vterū virginis descēdit/ et velut sol porta clausa ex vtero ỽginali ad nos itroiuit. Alla. ỽ. Ad tuū o maria ɔfugiūt presidiū/ pauperes in partu laborantes: quas suis queso nō despicias in necessitatib⁹/ sed a periculis cūctꝭ libera eas virgo semp benedicta. Sequētia. — Esaie 7. c. L. / Eccl'e deprecatio.

O Ancilla christi maria mater dei/ pauperem exaudi pctorē ad te vere suspirantē: ne matrū in vtero periclitent infātuli. Qui ppt defectū baptismi macula irretiti originali i limbū cōdescēdūt qui pars est inferni.

Maria itaqꝫ miseris succurre puerulis / q̄ pro graui ade prothoplastorum nebula: visiōe dei ibi carent ꝑpetua. O iudicia dei abyssus multa: q̄ licet sine culpa pereāt: nō tñ sine causa. Quam igitꝰ perniciosus pomi vetiti eue fuit morsus: quo mors posteris sic concludebatur. Sed o q̄ꝫ felix fuit ⁊ letabūdus o maria inter te ⁊ āgelū dialogus: quo vita orbi toti oriebatꝰ. Pre cetis autem tuus videtꝰ splēdescere btissimꝰ absqꝫ dolore partus. Per quem eue maledictio est soluta: nec minus bñdictio / est mulieribꝰ cunctis cōdonata. Ad quē ergo cōfugient desolate pregnātes: nisi ad te cunctarum consolatrix: cū lachrymis gementes: Audi eas ꝟgo imaculata / nec parētū aspiciat vnigenitꝰ tuus ad peccata. Sed paruulorū vlulatus clemēter exaudi: ne in perenni subijciantur inferni formidolosa a deo pena. Eos deniqꝫ post sacri baptismatis vndā regeneratos: ꝑducere digneris ad eterna gaudia. Amen. Scd̄m Johannem.

16.c.e In illo tpe. Dixit iesus discipulis suis. Mulier cuꝫ parit tristiciā habet: q̄ venit hora eius. Cum autē peperit puerū: iā non meminit pressure ꝓpꝰ gaudium: q̄ natus est homo in mundū. Amē amen dico vobis si quid petieritis patrem in noīe meo / dabit vobis. Petite ⁊ accipietis vt gaudiū vr̄m sit plenū.

Eccl'a Offer. Aue maria parturientiū cōsolatrix gratia plena infantiū sublenatrix: quia dominus est tecū / ipsorū esto protectrix: vt pre mulieribꝰ benedicta dicaris: ⁊ super om̄es benedictus a cunctis christicolis extollatur fructus ventris tui. Secreta.

Pijssime xp̄e iesu: q̄ absqꝫ doloris cōtagione ex vtero ꝟginali almifice matris tue i mūdum tua dignatiōe sctissima porta clausa exire dignatus es: ꝓcede ꝓpicius: vt fructꝰ ācillaꝝ tuaꝝ in orbē terrarū sanos ⁊ incolumes taliꝰ disponas puenire: q̄ ad fontē baptismatis / vna tecū regnari mereātur. Qui viuis. Cōio. In partu puero ꝝ o maria sol tuꝰ resplēdeat mie: quo lucēte: cetera post deum luminaria / sunt quasi non sint. Eccl'a Postcōio.

Beatissime spiritus ꝑ queꝫ cōdita sunt vniuersa / suppliciter tuas exaudire digneris famulas: pro quibꝰ has tue porrigimus pietati preces: vt quēadmoduꝫ tuo felici et sancto iuuamine optant liberari: ita suffragijs beatissime matris dei lumen gratie tue in earum celeri expeditiōe infundere digneris. Qui cuꝫ deo patre ⁊ filio viuis et regnas deus. Per oīa secula seculoꝝ. ¶ Incipit trentenariū bti Gregorij pape. Quod quicūqꝫ dixerit vel dici fecerit: obtinebit plures annos et quadragenas indulgentiarū: per dominū Innocentium papam datarum. Et primo debet sacerdos qualibet die qua ipse est celebraturus: inuocare gratiā spiritꝰ sctī: ⁊ deinde dicere nocturnū illius diei. Deinde septē psalmos penitentiales cum precibus ⁊ sequētibꝰ orationibus. Post vero q̄ꝫ celebrauerit: dicat vigilias mortuo-

rum. Et hec omi die cũ magna deuotiõe: ꝛ suoꝝ pctõꝝ ꝯfessiõe. Aliqui vero dicũt totũ psalteriũ vsqꝫ ad psalmũ **Dixit dominus.** in vesp̃is de dominica. Et ieiunãt omi die. Trẽtenarij huius in sctõ sebastiano rome misse sunt iste sequẽtes.

¶ Prima missa dicti trẽtenarij debet esse de dñica p̃ia aduẽt⁹.
Secũda de natiuitate domini.
Tertia de sctõ stephão pthom̃.
Quarta de sctõ iohãne euãge.
Quinta de innocentibus.
Sexta de epyphania.
Septima de octaua regum.
Octaua de purificatione beate marie virginis.
¶ Nona de septuagesima.
Decima de dñica prima .xl.
Undecima missa de dñica secũda quadragesime.
Duodecima missa de dominica quarta quadragesime.
Decimatertia de annũciatione beate marie virginis.
Decimaquarta de dominica in ramispalmarum.
Decimaquinta de cena dñi.
Decimasexta missa de resurrectione domini.
Decimaseptima de ascẽsiõe dñi
Decimaoctaua de fes. penthecoꝰ.
Decimanona de festo trinitatis
Uigesima de dñica prima post penthecosten.
Uigesimaprima de dñica secũda post penthecosten.
Uigesimasecunda de sancto iohanne baptista.
Uigesimatertia de sanctis Petro et Paulo.
Uigesimaquarta de sancta maria magdalena.
Uigesimaq̃nta de sctõ laurẽtio.
Uigesimasexta de assumptione beate marie virginis.
Uigesimaseptima de sctã cruce.
Uigesimaoct. de sctõ michaele.
Uigesimanona de sctõ gregorio vel de omnibus sanctis.
Trigesima ꝛ vltima de mortuis

¶ Et in omnibus p̃dictis missis sit secunda oratio pro defuncto vel pro defuncta. ¶ Sequuntur orationes dicende omi die celebrata missa trentenarij prefati p̃dicte Romane eccle. Prima oꝛ.

Omnipotens sempiterne deus mestorũ ꝯsolatio: laborãtium fortitudo: perueniãt ad te preces de quacũqꝫ tribulatiõe clamantium: vt omẽs i suis necessitatibus miam tuam gaudeant affuisse. Per christũ. Secũda oro.

Iesu nazarene/respice ad tribulationes ꝛ necessitates nostras: et famuli tui N. qui tribulatꝰ vndiqꝫ. Et p̃coꝛ te dñe contrito ꝛ humili corde: ꝛ in spiritu hũilitatis: vt exaudias me et eruas de periculo et tribulatione illum vel illã: pro quo vel qua te inuoco: ꝛ ad te proclamo alpha et o. Tertia oratio.

Iesu benigne / exaudi me pro famulo tuo N. tu es eni pater oim creaturarum: atqꝫ oim in te credẽtiũ redẽptoꝛ. Et sicut tu veram carnẽ de btã vgine maria accepisti: ita veraciter accipiã qđ humiliter peto: et ipsum ꝛ me per omia iuues rogo: q: tu es bñdictus in scl'a: agyos inuisibilis deus per tuum nomẽ quod est sanctũ et benedictũ et

admirabile: exaudi me: da mihi ꝛ famulo tuo. R. plenã remissionem om̄i pctõꝝ. Qui in trinitate pfecta viuis ꝛ re. ¶ Infrascripte misse appellant misse de grã et sunt.xiij. Prima missa de aduētu dñi sicut dr pria dñica aduentus sine Gloria in excelsis. Scḋa missa de natali dñi. Puer nat⁹. Tertia mis. de epyphania. Quarta missa de dñica.lxx. sine Gloria in excelsis. Quinta missa de dñica in ramispalmarũ sine Gloria in excelsis. Sexta missa de fer. v. in cena dñi sine Gloria in excelsis deo. Septima missa de die pasche resurrectionis. Octaua missa de ascensione dñi. Nona missa de die pētheco. ¶ Decima missa de sanctissima trinitate. Undecia missa de btã virgine. Salue sancta parens. ¶ Duodecima missa de apl̄is. Michi autez. Tredecima missa de ãgel. ¶ Ob nõnullorũ pascendã deuotionē sequuntur quedã deuota verba super tono Kyrie eleyson. canenda: sed nullo modo sunt de ordinario seu vsu romano. Et primo super tono festi maioris duplicis.

Kyrie fons bonitatis pater ingenite / a quo bona cuncta ꝓcedunt eleyson. Kyrie qui pati natũ mundi pro crimine/ipm̄ vt saluaret misisti eleyson. Kyrie q̄ septiformis dans dona pneumate: a quo celũ terra replentur eleyson. Christe vnice dei patris genite: quem de virgine nasciturũ mũdo mirifice sancti predixerũt ꝓphete eleyson. Christe agie celi compos regie/melos glorie: cui semꝑ astat ꝑ numine/angeloꝝ decantans apex eleyson. Christe celit⁹ nr̄is aīis precib⁹ ꝓnis mētib⁹ quē in terris deuote colim⁹: ad te iesu clamantes eleyson. Kyrie spũs alme coherēs pr̄i natoq; vni⁹ vsie/ ꝯsistēdo flans ab vtroq; eleyson Kyrie qui baptizato/ ĩ iordanis vnda xp̄o: effulgēs specie colũbina/ apparuisti eleyson. Kyrie ignis diuie / pectora nostra succēde: vt digni pariter ꝓclamare possimus semper eleyson.

Sup tono festi minoris duplicis

Cunctipotēs genitor de⁹: oi creator eleyson. Fons ꝛ origo boni pie luxq; perennis eleyson. Saluificet pietas tua nos bone rector eleyson. Christe dei splendor virtus patrisq; sophia eleyson. Plasmatis humani factor: lapsi repator eleyson. Ne tua damnetur iesu factura benigne eleyson. Amborum sacrum spiramen nexus amorq; eleyson. Procedens fomes vite fons purificans vis eleyson. Purgator culpe venie largitor optie. Offensas dele: sacro nos munere reple. Spiritus alme eleyson. ¶ Super tono dñicali.

Orbis factor rex eťne eleyson. Pietatis fons immēse eleyson. Noxas om̄s nostras pelle eleyson. Christe qui lux es mundi: dator vite eleyson. Arte lesos demonis intuere eleyson. Conseruans te credentes confirmansq; eleyson. Patrem tuũ teq; flamen vtrorumq; eleyson. Deũ scimus vnũ atq; trinũ esse: eleyson. Clemens nobis assis

paraclyte: vt viuam⁹ i te eleylō.
¶ Sequūtur sequētie siue prose multum deuote ꝛ ad deuotionem animū excitantes: pro voto celebrantiū dicende vel omittende: prout etiam laudabilis ꝛ antiqua cōsuetudo multoꝝ tam in ordine minorum ꝙ alibi habet. A lxx.tū vsqꝫ ad pas.nō dr̄ pse
¶ Dñicis dieb⁹ de aduē. Prosa.

Salus eterna/ indeficiēs mundi vita. Lux sempiterna/ꝛ redemptio vere nostra. Cōdolens hūana perire secla/per tentantis numina. Nō linquens celsa /adisti ima: propria clementia. Mox tua spontanea gratia/ assumēs humana. Que fuerant perdita omnia/saluasti terrea. Ferens mūdo gaudia. Tu aīas et corpora / nostra christe expia. Ut possideas lucida/nosmet habitacula. Aduētu primo iustifica. In secūdo nosqꝫ libera. Ut cū facta luce magna/ iudicabis omnia. Compti stola īcorrupta/nosmet tua subsequamur: mox vestigia quacūqꝫ visa amē. ¶ Tpe aduen. de nr̄a dña.

Missꝰ gabriel de celis/verbi baiul⁹ fidelis: sacrꝭ disserit loquis/cū btā ꝟgie. Uerbū bonū ꝛ suaue/ pādit int⁹ i cōclaue: ꝛ ex eua format aue/ eue verso noie. Cōseqnter iuxta pactū/ adest ꝟbū caro factum: semp tamē est intactū/puellare gremiū. Patrem pariēs ignorat / et quā hō nō deflorat: non terretur nec laborat/quādo parit filium. Signū audis nouitatis/crede tantum et est satis: nō est tue facultatis / soluere corrigiā. Grande signū ꝛ insigne / est in rubo et in igne: nō approplet indigne/ calciatus quispiā. Uirga sicca sine rore/ nouo ritu nouo more: fructū ꝓtulit cū flore: sicqꝫ ꝟgo peperit. Bñdict⁹ talis fruct⁹/ fructus gaudij non luctus: non erit adā seduct⁹/si de hoc gustauerit Jesus nr̄ iesus bonus / pie matris pium onus / cui⁹ est in celo thron⁹/ nascit̄ i stabulo. Qui sic est pro nobis nat⁹ / nr̄os deleat reatus: qꝛ nr̄ īcolat⁹ / hic est ī periculo. Amē. ¶ In prima missa natiuitatis domini. Prosa.

Nato canunt oīa: dño pie agmia. Sillabatim pneumata: perstringendo organica. Hec nos sacrata / ī qua noua sūt gaudia: mūdo plene edita. Hac nocte ꝓcelsa/itonuit ꝛ glīa: in voce angelica. Fulsere ꝛ immania/ nocte media: pastorib⁹ lumina. Dū fouēt sua pecora / subito diuina: ꝑcipiāt monita. Natus alma virgine: que exeat ante scl̄a. Est imensa in celo glīa: pax et in terra. Sic ꝙ celi catua: altissimo iubilat. Et tanto canore tremat: alta poli machina. Sonet et per oīa/hac in die gloria: voce clara reddita. Hūana ꝯcrepēt cuncta: deū natū in terra. Cōfracta sunt et imperia: hostis crudelissima. Pax in terra reddita/ nunc letētur oīa: nati per exordia. Solus qui tuet̄ oīa. Solus qui cōdidit oīa. Ipse sua pietate: soluat oīa peccata nostra. Amen.
¶ In scd̄a missa ꝛ diēb⁹ pōt aliis diebus per anni circuliū. Prosa.

Benedicta es celorū regina/et mundi totius domi-

na: et egris medicina. Tu p̄clara maris stella vocaris / q̄ solem iustitie paris : a quo illumiaris. Te deus pr̄ / vt dei mr̄: fieres et ipse frater/cui⁹ eras filia. Sācti-ficauit/sanctā seruauit : ⁊ mittēs sic salutauit/aue plena gr̄a. Per illud aue platū/⁊ tuū responsum gratū : est ex te verbū icarnatū/ quo saluātur oīa. Nūc mater exora natū / vt nostrū tollat reatū: et regnū det nobis paratū : quo saluant̄ oīa. Amen. ¶ Itē in eadē missa q̄ etiā dr̄ in circūcisione dn̄i et infra octauam. Prosa.

AUe mater / de qua natus orbis pat̄ : o maria. Aue nata/filio tuo creata: o maria. Aue mūdi dn̄a / nr̄a soluēs vincula : o maria . Aue sidus gentiū/gignens dei filium: o maria. Aue stirps dauitica / quā plebs laudat celica:o maria. Aue dn̄a regina / plena dei gr̄a : o maria. Aue dei thalam⁹/myrrha balsamū ⁊ thus:o maria. Aue sponsa sophie/nos reformās gr̄e:o maria. Aue fons iustitie/origo mūdicie/cella pudicitie:o maria. Aue virgo ꝟginū / circa mundi terminū:mediatrix hoim: o maria. Uirgo puerpera/nos de vita misera:reduc ad ethera/o maria. Cādens flos lilij/reduc nos ad pij : dexteram filij / o maria. Amen. ¶ Itē de eadem. Et dici potest itra octauas: ⁊ vsq̄ ad purificationem. Prosa.

LUx est orta gētib⁹:in vmbra sedentib⁹:⁊ mortis caligine. Gaudet miser populus:q2 mundo paruulus : nascit̄ ex virgine. Ut ascēdat hō reus / cōdescēdit hō de⁹:hois miseric. Quis non laudet ⁊ letet̄:q̄s nō gaudēs admiret̄: opus noue gr̄e? Quidnā iocūdi⁹: q̄dnā secretius:tali mysterio? O q̄ mirabilis:o q̄ laudabilis: dei dignatio? Cui⁹ nōdū sacri : nō subtilis argumenti: soluit inq̄sitio. Modū nosse nō est meū:scio tn̄ posse deū : qđ nō capit ratio. Quā subtile dei consiliū:q̄ sublime rei mysteriū:virga florē vellus rorem: ꝟgo profert filiū. Nec pudorē lesit cōceptio:nec nitorē floris emissio:cōcipiēs ⁊ pariēs : ꝯparat̄ lilio. O maria stella mar3/ post deū spes singularis:naufragātis scli. Uide q̄ nos fraudulēter:q̄ nos vexāt violenter:tot et tales emuli. Per te nobis ꝟtus det̄ : p te mr̄ exturbet̄:demonū supbia. Aue pli nos ꝯmēda:ne nos breui sed tremēda:feriat sentētia. Amen. ¶ In tertia mis.maiori. Prosa.

LEtabundus exultet fidelis chorus : all'a. Regē regum:intacte profudit thor⁹:res mirāda. Angelus cōsilij : natus est de ꝟgīe:sol de stella. Sol occasum nesciēs:stella sēp rutilās: semp clara. Sicut sidus radiū: p̄fert ꝟgo filiū:pari forma. Neq̄ sidus radio : neq̄ mr̄ filio : fit corrupta. Cedrus alta libani:cōformat̄ ysopo:valle nostra. Uerbū ens altissimi:corpari passum est : carne sumpta. Esaias cecinit:synagoga meminit : nūq̄ tn̄ desinit esse ceca. Si nō suis vatibus:credat vel gentilib⁹:sibyllinis versib⁹: hec p̄dicta. Infelix ꝑpera:crede vel vetera: cur dānaberis gens misera? Quē do-

cet litera/natū considera: ipsum gēuit puerpera. Alla. ¶ De sctō stephano pthomartyre. Prosa.

Letabundus gratuletur cleri cet⁹: alleluya. Prothomartyr mortez spernit: subit letus/ res mirāda. Stephanum constantia/sua replet gratia: sol de stella. Cuius p suffragia/patrantur pdigia:semp clara. Satrapis vt sistūt/angeli conspiciūt: pari forma. Martyris incidiū/ mens errore testiū: fit corrupta. Hostiā se dedicat: hic et christū pdicat:valle nostra. Dissecantes despicit/iesum stātē suspicit:carne sumpta. Legē nouā comprobat/synagogā reprobat:mēteqʒ pprobat/esse ceca. Assistenti populo/legali ppatulo:puincit miraculo:hec pdicta. Cōdonat scelera/mente quē effera: saxis obruit gēs misera. Possidet ethera viteqʒ mūera/ det quē genuit puerpa. Alla. ¶ Itē de eodem.

Heri mundus exultauit et exultās celebrauit:xpi natalicia. Heri chor⁹ āgelorū:psecut⁹ est celorū: regem cū letitia. Prothomartyr et leuita/ clar⁹ fide clar⁹ vita:clar⁹ in mira culis. Sub hac luce triūphauit/ et triumphās isultauit:stephan⁹ icredulis. Fremūt ḡ tanqʒ fere/qr victi defecere:lucis aduersarij. Falsos testes statuūt/ et linguas exacuunt: viperarū filij. Agonista nulli cede / certa cert⁹ de mercede:pseuera stephane. Istā falsis testib⁹/pfuta sermonib⁹synagogā sathane. Testis tu⁹ est in celis/testis verax et fidelis:testis inocētie. Nomē habes coronati/ quē tormēta decet pati : p corona glorie. Pro corona non marcenti/perfer breuis vim tormēti: te mācet victoria. Tibi fiet mors natalis/ tibi pena tminalis : dat vite primordia. Plen⁹ sctō spū/ penetrat intuitu : stephan⁹ celestia. Uidēs dei gloriā / crescit ad victoriā:suspirat ad pmia. En a dextris dei stātē / iesum p te dimicātē:stephane cōsidera. Tibi celos reserari/ tibi christū reuelari:clama voce libera. Se cōmēdat saluatori/ p quo dulce ducit mori:sub ipsis lapidib⁹. Saulus seruat oim/vestes lapidātiū : lapidās in oib⁹. Nec pctm statuatur/his a q̄b⁹ lapidat : genu ponit et pcat:pdolēs isanie. In xpo sic obdormiuit/ q̄ xpo sic obediuit:et cū xpo sēp viuit/martyrum primitie. Quod sex suscitauerit mortuos i affrica:augustin⁹ asserit/fama refert publica. Ei⁹ dei gr̄a/reuelato corpe: mundo dat pluuia / siccitatis tpe. Solo fugat hic odore/ morbos et demonia:laude dign⁹ et honore/ iugiqʒ memoria. Martyr cui⁹ est iocūdū nomē in eccl̄ia : lāguescētē foue mūdū:celesti fragrātia amē

¶ De scto iohanne euangelista.

Letabūdus gratulet clerі cetus:alleluya. Johannes est/quē nō nouit mortis metus:res mirāda. Matrē illi credidit:dum se morti tradidit : sol de stella. Drusianā suscitat et hāc voce excitat : sēp clara. Crathō frāgi fecerat/gēmas quas recuperat: pari forma. Crathon fidē pdicat/eē cūctis publicat:hec corrupta. Tonitrui fili⁹/solus vidit

altius: valle nra. Stactei miserrimã/suscitauit aiaz: carne sumpta Dũ subuertit idola tẽplum sternit subdola: pbat illa friuola/ eẽ ceca. Hausto vir⁹ poculo/ viuẽs corã pplo: cõprobat miraculo/ hec pdicta. Johannes propera/ xpo ɔfedera: hic q̃ pmunur gẽs misera. Remittat scelera/ vitecꝫ mũera: det quẽ genuit puerpa. All'a. ❡ Item de eode. Prosa.

Flore vernat virginali/ ꝛ doctrina spirituali: iohannes pre ceteris. Que pre cũctis plus dilect⁹/ est a xpo pelectus: custos arche federꝭ. Paranymphus fit marie/ q̃ est archa prophetie: secretorũ oim. Sup omnes sursum vectus/ supra xpi cubans pectus: hausit euangeliũ. Illi liber reserat q̃ sigillis cõfirmat: septiformis gr̃e. Dũ i pathmos relegat/ lumẽ verũ cõtemplat: ꝛ supne gl'ie. Gemmas fractas reformauit/ hereses cꝫ cõfugauit: ꝛ sectas gẽtiliũ. Mortẽ vita cõmutauit/ ꝛ venenũ nõ expauit: nec olei doliũ. Ergo tu vas sanctitatis/ vas sincere puritatꝭ vas celestis gratie. Nos cõmẽda matri christi/ quam de cruce suscepisti: i curã custodie. Amẽ. ❡ De innocẽtibus prosa. Et canitur in tono Sospitati.

Beatorꝫ innocentũ/ pciosa vulnera. Sunt bonorꝫ nutrimentum fideicꝫ munera. Sinus matrũ cruciant/ cadũt iter vbera. Innocẽtes coronantur/ xpo dãte pspera. Matrũ plãct⁹ et rachelis/ equa sunt stipẽdia. Prosper luctus dolet felix/ p q̃ dant gaudia. Ergo laudet ꝛ letet/mẽs amoris ɔscia. Ut p nobis depcet celestis ifantia. Xpm regẽ gl'ie. Amẽ. ❡ Dñica infra octauam natiuitatis dñi. Prosa

Nato nobꝭ saluatore: celebrem⁹ cũ honore: diẽ nataliciũ. Nobis dat⁹ nobis nat⁹/ ꝛ nobiscũ ɔuersat⁹: lux ꝛ sal⁹ gẽtiũ. Eua pri⁹ infemit/ sed maria nos redemit: mediãte filio. Pria parẽs nobis luctũ/ sed scda vite fructũ: ptulit cũ gaudio. Negligẽtes non neglexit/ sed sub alto nos pspexit: pat mittẽs nũciũ. Pñs mũdo sed abscõsus/ de secreto tancꝫ spõsus: pdijt in publicũ. Gygas velox gygas fortis/ gygas nr̃e victor mortis: accinctus potẽtia. Ad currendam venit viã/ cõplẽs in se pphetiã: ꝛ legis mysteria. Jesu nr̃a salutaris/ medicina singularis: nostra pax ꝛ gl'ia. Qui huis redimendis tã decẽter condescendis/ te collaudãt oia. Amẽ. ❡ In circu. dñi. Aue mũdi spes. in ij. mis. nati.

❡ In epyphania dñi. Prosa.

Epyphaniaz dño canam⁹ gloriosam. Qua prolem dei vere magi adorãt. Immensam caldei cuiuscꝫ per seuenerãtur potentiã. Quẽ cũcti pphete vẽturꝫ pcinere gẽtes ad saluandas. Cui⁹ maiestas ita ẽ incliata. vt assumeret hui formã. Ante scl'a q̃ de⁹ ꝛ tpa/ hõ factus est/ in maria. Balaã de q̃ vaticinãs exibit ex iacob rutilãs inqt stella. Que cõfringet ducũ agmina regiõis moab maxima potẽtia. Huic magi munera offerũt preclara/ aurꝫ simul thus ꝛ myrrhã Thure deũ pdicãt/ auro regem

regũ: hoiem mortalem myrrha. In somnis hos monet ãgelus: ne redeant ad regẽ cõmotũ ꝓpꝛ regna. Pauebat etem nimiũ regẽ natũ: verẽs amittere regni iura. Magi stella sibi micãte preuia. Pergũt alacres itinera patriã q̃ eos ducebat ad ꝓpria: linquentes herodis mãdata. Qui percussus corde nimiũ pre ira. Extemplo mãdat eludia magica: non linqui taliter impunita: sed mox priuari eos vita. Omis nũc caterua: tinnulũ iungat laudibus organi pneuma. Mystice offerens regi regũ xp̃o: munera p̃ciosa. Poscẽs vt p orbẽ regna oia: ꝓtegat in scl'a sempiterna: Amẽ. ¶ In die scto pasche. Victime paschali. Regre vt̃s. in loco ꝓprio ¶ Infra octa.pasche.

Mane prima sabbati: surgẽs dei filius: nr̃a spes et gloria. Victo rege scelerꝫ: rediijt ab iferis: cũ sũma victoria. Resurgentis itaq maria magdalene: facta est p̃nũcia. Ferẽs christi fratrib⁹: eius morte tristibus exoptata gaudia. O beati oculi: quib⁹ regẽ seculi: morte iã depositã: prima est intuita. Hec est illa femina: cui⁹ cũcta crimina: ad christi vestigia: ei⁹ lauit gratia. Que dũ plorat ⁊ mens orat: facto clamat qd̃ cor amat: iesum super oia. Nõ ignorat quẽ adorat: qd̃ p̃cek iã delek: qd̃ mens timet cõscia. O maria mater pia/ stella maris appellaris: operũ per merita. Matri christi coequata/ dum fuisti sic vocata: sed honore subdita. Illa mũdi imperatrix: ista btã peccatrix: letitie primordia: fuderũt i eccl'a. Illa eni fuit porta: p quã mundo lux est orta: hec resurgẽtꝫ nũcia: mũdũ replet letitia. O maria magdalena: audi vota laude plena: apd̃ xp̃m chorũ istũ: clemẽter cõcilia. Ut fons summe pietatꝫ: q̃ te lauit a pctis: fuos suos atq tuos: mũdet data venia. Amen dicant omnia.

¶ Item alia infra octa. pasche.

Sexta passus feria: die xp̃s tertia: resurrexit. Surgẽs cũ victoria: collocat i gl'ia: quos dilexit. Pro fideli pp'lo: crucis i patibulo: imolak. Claudik in tumulo: tãdẽ i dilict'o: suscitak. Xp̃i crux ⁊ passio: nobis est p̃sidio: si credam⁹. Christi resurrectio: facit vt a vitio: resurgam⁹. Hostia sufficiẽs xp̃us fuit moriens: pro pctõ. Sanguinis effusio: abluit nos ipso: triũphato. Morte sua simplici: nr̃e morti duplici: fert medelã. Vite pãdit aditũ: nr̃m sanat gemitũ: et q̃relã. Leo fortis hodie: dat signũ potentie: resurgẽdo. Pricipẽ neq̃tie: per arma iustitie: deuicẽdo. Diẽ istũ dñs: fecit in q̃ facin⁹: mũdi luit. In q̃ mors occidik: i q̃ vita reddik hostis ruit. Geminatũ igik: all'a canik: corde puro. Qr culpa tollik: ⁊ vita ꝓmittik: in futuro. In hoc mũdi vespe/ fac nos resurgere: iesu pie. Salutaris oib⁹/ sit tuis fidelib⁹: dies iste. Amẽ. ¶ Dñicis diebus tpe paschali. Prosa.

Surgit xp̃s cũ tropheo/ iã ex agno fact⁹ leo solẽni victoria. Mortẽ vicit sua morte reserauit serã porte: sue mortꝫ gr̃a. Hic ẽ agn⁹ q̃ pẽdebat/ ⁊ i cruce redimebat: totum gregẽ ouium.

Cui cū null⁹ cōdolebat: magdalenā cōsumebat: doloris icēdiū. Dic maria quid vidisti cōtēplando crucē xp̄i. Vidi iesum spoliari/ꝛ i cruce subleuari: pctoꝝ manib⁹. Dic maria. ꝛc. Spinis caput coronatū/vultū sputꝭ maculatū: ꝛ plenū liuoribus. Dic maria. ꝛc. Clauis man⁹ pforari/hasta lat⁹ vulnerari/viui fontis exitū. Dic maria. ꝛc. Qđ se p̄ri commēdauit ꝛ qđ caput iclinauit: et emisit spm̄. Dic maria qd fecisti postq̄ȝ iesum amisisti: Matrem flentē sociaui / quā ad domū reportaui: ꝛ in terra me pstraui/et vtrūq̄ȝ deploraui. Dic maria q̇d fecisti. ꝛc. Post vnguenta prepa raui/et sepulchrum visitaui: non inueni quē amaui/plāctus meos duplicaui. O maria noli flere/ iā surrexit xp̄s vere. Certe multis argumētis: vidi signa resurgentis. Dic nobis maria qd vidisti i via: Sepulchrū xp̄i viuētꝭ et gloriā vidi resurgētꝭ. Dic nobis. ꝛc. Angelicos testes: sudariū et vestes. Dic nobis maria. Surrexit xp̄us spes nr̄a: p̄cedet vos in galileā. Credēdū est magis soli marie veraci: q̄ȝ iudeoꝝ turbe fallaci. Scimus xp̄m surrexisse: ex mortuis vere: tu nobꝭ victor rex miserere. Allelu ya.

¶ In ascensione domini. Prosa

Rex omp̄s die hodierna. Mūdo triūphali: redempto potētia. Victor ascendit celos: vnde descēderat. Nā q̄draginta: postq̄ȝ surrexerat. Dieb⁹ sacris cōfirmās pectora. Ap̄lorum pacis: chara reliquēs oscula. Quibus ꝛ dedit potestatē laxandi crimina. Et misit eos in mundū / baptizare cūctas aias: in patris ꝛ filij/ꝛ scti sp̄us clemētia. Et cōuescēs precepit eis ab hierosolymis ne abirent: sed expectarent pmissa munera. Non post multos enim dies/mittā vobis spiritū paraclytum in terra. Et eritis mihi testes in hierl̄m: iudea siue samaria. Et cum hoc dixisset: vidētib⁹ illis eleuat⁹ est ꝛ nubes clara Suscepit eum ab eoꝝ oculis: intuētib⁹ illis aera. Ecce stetere amicti: duo viri in veste alba. iuxta dicētes: q̇d admiramini celorū alta? Jesus em̄ hic qui assumpt⁹ est a vobis: ad patris dextrā. Ut ascēdit ita veniet: querēs talēti cōmissi lucra. O deus maris poli arui hoiem quē creasti: quē fraude subdola Hostis expulit paradiso: et captiuatū secum traxit ad tartara. Sāguine pprio quem redemisti de⁹. Illucq̄ȝ puehis vnde prius corruit: paradisi ad gaudia. Judex cū venerꝭ iudicare sclm. Da nobis q̄s sempitna gaudia in sanctoruȝ patria. In qua tibi cantemus omnes Alleluya.

¶ Item de ascēsione alia prosa.

Postq̄ȝ hostē ꝛ iferna/spoliauit ad superna: xp̄s redit gaudia. Angeloꝝ ascendenti: sicut olim descēdenti: parātur obsequia. Sup astra sublimaꝶ: non apparet absentaꝶ: corporis presentia. Cūcta tamē moderātur: cuius p̄ri coequātur: honor et potētia. Modo victor modo tutus/est in celis ꝯstitut⁹: rector sup oia. Non est rursū moritur⁹: nec p mortē mūdatur⁹: hoim cō=

tagia. Semel eñ incarnatus/semel passus semel datus: p pctis hostia. Nullã feret vltra penam/ nam quietẽ habet plenã: cũ summa letitia. Dũ recessit ita dixit/ intimauit ꝛ affixit: talia discipulis. Oẽs vos in mũdum ite/ vniuersos erudite: v̄bis ꝛ miraclis. Nã ad patrẽ meũ ibo/ sꝫ sciatis ꝙ redibo: veniet paraclytus. Qui discretos et loquaces/ ꝛ securos et audaces/ faciet vos penitus. Sup egros et languẽtes/ man9 vr̄as iponẽtes: sanitatẽ debitis. Uniuersas res nocentes/ inimicos ꝛ serpẽtes: et morbos fugabitis. Qui fidelis est futurus/ et cũ fide suscepturus: baptismi remediũ. A pctis erit purus/ et cũ iustis habitur9: sempitnũ gaudiũ. ¶ De sctō spū in penthecoste. Sancti spũs. et Ueni sancte spũs. q̄re in ppriō loco. ¶ In die sctissime ꝛ indiuidue trinitatis. Psa.

Profitentes trinitatem/ veneremur vnitatem: pari reuerentia. Tres psonas asserẽtes/ personali differentes: a se differẽtia. Hec dicunt relatiue/ cũ sint vnum substãtiue: nõ tria principia. Siue dicas tres vel tria/ simplex tamẽ est vsya: non triplex essẽtia. Simplex eẽ simplex posse/ simplex velle simplex nolle: cũcta sunt simplicia. Non vnius ꝙꝫ duarũ/ siue trium psonarũ: minor efficacia. Pater ples sacrũ flamẽ/ de9 vnus sed hi tamẽ: habẽt quedã ppria. Una virt9 vnũ numẽ/ vn9 splẽdor vnũ lumẽ: hec vna quod alia. Patri proles est equalis/ nec hoc tollit psonalis: amborũ distinctio. Patri compar filioꝙꝫ/ spiritalis ab vtroꝙꝫ: pcedit cõnexio. Non humana ratione/ capi possent he persone: nec harũ discretio. Nõ hic ordo tẽporalis/ nõ hic situs aut localis: rerum circũspectio. Nil in deo preter deũ/ nulla virtus preter eũ: qui creat causalia Effectiua vel formalis/ causa deus ꝛ finalis: sed nunꝙꝫ materia. Digne loqui de psonis/ vim trãscẽdit rationis: excedit ingenia. Quid sit gigni vel pcessus/ me nescire sum pfessus: sed fide nõ dubia. Qui sic credit non festinet/ ꝛ a via nõ declinet: insolenter regia. Seruet fidem formet mores/ nec attẽdat ad errores: quos damnat ecclesia. Nos in fine gloriemur/ nos in vna modulemur: fidei ꝯstãtia. Trine sit laus vnitati/ sit ꝛ simplex trinitati: coeterna gloria. Amen.

¶ Alia de scta trinitate: et põt dici alio tpe in officiis a penthecoste vsꝙꝫ ad aduentũ dñi. Prosa.

Benedicta semp sancta sit trinitas/ deitas scilicꝫ vnica: coequalis gloria. Pater fili9 sanctus spiritus/ tria sunt nomina: sed vna eadẽ substãtia. Deus genitor deus genitus/ ab vtroꝙꝫ sacer spiritus: deitate socia. Nõ tres tñ dii sunt/ de9 verus vnus est: sic pater dñs/ fili9 spiritusꝙꝫ dñs. Proprietas est i personis: vnitas est et in essentia. Maiestas par ꝛ potestas/ dec9 honor eque p oia. Sidera maria cõtinens arua: simul ꝛ vniuersa ꝯdita. Quẽ tremũt ipsa tartara: colit q̃ꝙꝫ quẽ ꝛ abyss9 infima. Quẽ landat sol atꝙꝫ luna: dignitas

adorat āgelica. Nunc omīs vox
atqꝫ lingua: fateatur eum laude
debita. Et nos voce precelsa/ si-
mul iubilem⁹ altitono dño lau-
des in excelsis. Eya ⁊ eya/ nunc
oēs iubilem⁹: organica cantica/
dulciqꝫ melodia. O veneranda
trinitas. O amāda vnitas. Per
te sum⁹ creati/ vera eťnitas Per
te sum⁹ redēpti: summa tu chari
tas. Populū cūctū tu ꝓtege/ sal
ua libera eripe: et emūda. Te a-
doram⁹ oēs: tibi canimus tibi
laus et gloria. Amē. ¶ In festo
sacratissimi corpis xpi. Lauda
syon saluatorē. Require in loco ꝓ
prio ¶ Alia de sctissimo sacra-
mēto ⁊ pōt dici i missis votiuis.

Ave verū corpus Prosa
natum: de maria ꝟgine.
Vere passum imolatū: in cruce
pro hoie. Cui⁹ latus pforatum:
miro fluxit sanguie. Esto nobis
pgustatū: mortis in examine. O
clemens. O pie. O iesu fili ma-
rie. Amē. ¶ Item alia de eodem.

Letabūdus/ de- Prosa.
cātet hō deuot⁹: alleluya.
Christi corp⁹/ i quo panis trāsit
totus: res mirāda. Sic clemen-
ter allicit/ et natus nos respicit:
sol de stella. Corda summe pfi-
cit/ ꝯfortat et reficit: semꝑ clara.
Per hūc culpe pereūt/ ⁊ demo-
nes exeūt: pari forma. Hāc ꝟtu-
tem nequeūt/ ferre sed mox ab-
eūt: hac corrupta. Sub hac for-
ma visitat/ iustos ⁊ ihabitat: val
le nostra. In hac fide cespitat/ q̄
mūdana cogitat: carne sumpta.
Sed fides igredit/ charitas am
plectit: ratio cōuincit: esse ceca.
Nec nature studio/ nec artis in-
genio: sed deo stant medio/ hec
predicta. Christi mysteria/ vni ⁊
magnalia/ cur non metuit gens
misera. Panis substātia/ nō est i
substantia: sed quē genuit puer-
pera. Alla. ¶ Dnicis dieb⁹ ex-
tra aduentū ⁊ quadragesimā.

Adest dies recolēda/ mi-
rādis ꝓdigijs. Data no-
bis venerāda/ deuotis obsequijs
Hec dierū prima dies/ i qua or-
bis cudit. Postq̄ pater ꝓtho-
plaustus/ ex culpa deijcit. Quē
repans de⁹ lapsum/ hac die pro
gredit. De ꝟgine fact⁹ hō/ redē
ptor pducit. Tu resurgis i hac
die/ leo de tribu iuda. Ut surgā-
mus a pctis/ ipse nobis cōdona.
In hanc diē cōmutat/ iudaismi
sabbatū. In qua misit de⁹ pater/
eťnū paraclytū. Est septena di-
es ista que iubet a vitijs Cessa-
re ⁊ exultare/ diuinis tripudijs.
Laxa culpas septēnales/ quib⁹
te offendimus. Qui septenū fe-
stinam⁹/ tibi obsequētib⁹. Emit-
te de tua sede/ septē dona spūs.
Post septenū vite nostre/ iungē
nos celestib⁹. Amē. ¶ Sequū-
tur sequentie siue prose proprie
de sctis. Et primo de s. ādrea aplo

Exultemus ⁊ letemur/ ⁊
ādree delectemur/ lau-
dibus apli. Cui⁹ fides
dogma mores/ et pro
christo tot labores: digne decet
recoli. Hic ad lucē petrū duxit/
cui primū lux illuxit: iohānis in-
dicio. Secus mare galilee/ pe-
tri simul ⁊ andree: sequit electio
Ambo prius piscatores/ verbi
fiūt assertores: et forma iusticie.
Rete laxāt in capturā/ vigilēqꝫ

gerunt curā:nascentis eccle. A
fratre diuidit/ ꝛ i partes mittit:
andreas achaye. In andree re=
tia/cucurrit dei gratia: magna
pars puincie. Fide vita vbo si=
gnis/doctor pius ꝛ isignis: cor
informat ppli. Cū egeas cōpe=
rit/quicquid andreas egerit:ire
surgunt stimuli. Mens secura
mēs virilis/cui pſens vita vilis:
viget patientia. Blādimētis aut
tormētis/nō euertūt robur mē=
tis:iudicis isania. Crucez vidēs
ppari suo gestit pformari:magi
stro discipulus. Mors p morte
soluit/ꝛ crucis appetit: triūpha
lis titulꝰ. In cruce vixit biduū/
victurus imppetuū: nec vult vo
lente pplo: deponi de patibulo.
Hora fere dimidia/ luce pfusus
nimia:cū luce cū leticia/ pgit ad
lucis atria. O andrea gloriose/
cuiꝰ pces pciose: cuiꝰ mortis lu=
minose/dulcis est memoria. Ab
hac valle lachrymarū/nos ad il=
lud lumē clarū:pie pastor aiarū/
tua transfer gratia. Amen.

¶ De sancta barbara. Prosa.

Gaude barbara beata/sum=
me pollēs in doctrina: an=
geli mysterio. Gaude vgo deo
grata/que baptistam imitata:es
in vite stadio. Gaude cū te visi=
tauit/xp̄s vita ꝛ curauit:plagas
actu proprio. Gaude qꝛ merui=
sti/ipetrare qd petisti:dante dei
filio. Gaude nāq eleuata/ es in
celo et delata:nobili martyrio.
Te laudātē familiā/ trahe post
te ad gloriā:finito exilio. Amē.

¶ De scto nicolao epo. Prosa.

Congaudētes exultemꝰ/
vocali cōcordia. Ad bea=
ti nicolai festiua solēnia. Qui in
cunis adhuc iacēs:seruādo ieiu
nia. A papilla cepit summa pro=
mereri gaudia. Adolescēs am=
plexatur/literarū studia. Alienꝰ
et immunis/ab omi lascivia. Fe=
lix cōfessor cuiꝰ fuit dignitatis/
vox de celo nūcia. Per quā pro=
uectꝰ sublimat:ad sūma fastigia
Erat i eiꝰ animo/pietas eximia:
que oppssis ipēdebat/ multa bn̄
ficia. Auro p euz/virginū tollit
infamia:atq pris earūdē/ leuat
inopia. Quidā naute nauigan=
tes/ꝛ ptra fluctuū seuitiā:luctan
tes naui pene dissoluta. Iam de
vita desperantes/in tanto positi
periculo clamātes: voce dicunt
oēs vna. O btē nicolae/nos ad
portū maris trahe: de mortꝭ an=
gustia. Trahe nos ad portū mā
ris/ tu q tot auxiliaris: pietatis
gr̄a. Dū clamarēt nec icassuz:ec=
ce qdā dicēs assum:adviā presi=
dia. Stati aura dat grata/ et tē=
pestas fit sedata:qeuerūt maria.
Ex eiꝰ tūba manat/vnctiōis co=
pia. Que infirmos oēs sanat/ p
eiꝰ suffragia. Nos q sumꝰ i hoc
mūdo/vitioꝝ in pfundo:iā pas=
si naufragia. Gliose nicolae ad
salutꝭ portū trahe:vbi pax ꝛ glo=
ria. Ipsam nobis vnctionē/ipe=
tret a dn̄o/prece pia. Qui sana=
uit lesionē/ multoꝝ peccaminū:
in maria. Cuiꝰ festū celebrātes/
gaudeāt per secula. Et coronet
eos xp̄s post vite curricula. amē

¶ De cōceptiōe btē marie vgis. Prosa.

Cor deuotū eleue=
tur/ ꝛ deuote celebretur:
vgis pceptio. Mēs amore iflā=
metur/et amori copulet/ laus et

iubilatio. Hec ɔcepta miro more/est vt rosa cũ nitore: ꝛ vt candens liliũ. Ut fructus exit a flore/est producta cũ pudore: preuenta ꝑ filiũ. Sicut ros non corrumpit/quãdo in terra gignit: elemẽti rubigine. Sic ꝟgo non inficit/cũ in matre concipit: originali crimine. Nos ergo dulci carmine/laudemꝰ in hac ꝟgine: conceptum sine nubilo. Hanc cõceptã ex semine/ ꝛ mũdũ ab origine: laudet chorus cum iubilo. Ut mota dulci modulo/nos seruet in hoc sc̃lo: mũdos ab oĩ crimine. Et in mortꝫ articulo/liberet a periculo: ꝛ ĩferni voragine. Amẽ. ¶ De ɔceptiõe infra oct. eiusd. Prosa. Dies iste celebret. Reqre infra cu ceteris de beata virgine maria. ¶. Item de eadẽ conceptione. Prosa.

Salue sponsa deitatis/maria fons pietatis: angeloꝝ dñã. Aue dulcꝫ o maria/ xp̃i mater ꝛ filia: vlla sine macula. Tu sol refulgens gloria: celorũ lustrans atria: luce replẽs secula. Tu puteus honestatis/fauꝰ dulcis charitatꝫ: tu nostra leticia. Rosa rubens castitatis/liliũ ꝟginitatis: cũ oĩni fragrãtia. Tu magistra clemẽtie: mat̃ mĩe: nostra delens crimina. Tu norma inocẽtie: maria plena gratie: tu stella matutina. Tu a deo fabricata: in conceptu ꝓseruata: nulla trahis scelera. Tu ĩ celis coronata: ab angelis venerata: micans sup sidera. Nos famulos rege tuos atqꝫ tibi fac deuotos: ꝑ tua clemẽtia. Ab ĩferno liberatos nos postremo fac btõs: in celi militia. Amẽ. ¶ Alia de eadẽ. Et canit̃ suo tono Marie ɔceptio. prosa

Marie cõceptio/ ex semine regio/mundũ replet gaudio: ꝓpter xp̃m. Erubescat concio/garriẽs ex deuio: nõ dignũ solennio/diẽ istũ. Hũc diẽ excolere/ꝛ solẽnem agere: ex diuino munere/ iudicaui. Dũ multi sũmopere/ nisi sũt deprimere: hũc tñ excrescere/ɔprobaui. Triforme ꝓdigiũ/ edocẽs officiũ: probãt hoc solẽniũ/iustũ eẽ. Dũ abbas naufragiũ/sacerdos suppliciũ: leuita refugium/ vult adesse Uirgo mr̃e sterili/ꝛ ex p̃re nobili: carens labe flebili/orlunda. Modo admirabili/sine viro labili: ꝟgo ineffabili/ fit fecunda. Aue stirps egregia / aue boni nũcia: aue solis p̃uia/lux aurore O ꝟgo xp̃ifera/nos ĩ vite vespera: duc tecũ ad ethera/cũ honore. Amẽ. ¶ De sc̃tã agnete ꝟgi. et mart. spõsa agni xp̃i. Prosa.

Agno dei iubilemꝰ ꝑ quẽ agnes trãsit nemꝰ: tenebrarũ seculi. Annos scindẽs pubertatꝫ/spõsum q̃rit castitatis: et amplexꝰ osculi. Tribꝰ annis sup decẽ / incupitã gessit necẽ: necẽ vitã cambiẽs. Migrat ꝟgo nõ annosa/sed nimis ingeniosa: in mũdo nil ãbiẽs. Nõ terret verbere nõ mulcet munere: celebrꝫ puella. Lupũ sternit rabidũ sui male cupidum: hũilis agnella. Lupanari tradit̃ innocẽs puellula: sed pudor nõ frangit̃ latẽs cordis cellula. Corpꝰ hic detegit̃: ĩpudent̃ nimiũ: capillis absconditur/secretũ ꝟgineũ. Lux de celis emicat: pudoris vmbra-

culū: procū sternit idicat/ virtutis miraculum. Sic excelsi dextera/ vertit i tristitiā: qd crearat misera/ cohors ad lasciuiā. O mirādam sanctitatem/ virginis z meritum: vite reddit nouitatem/ seccedenti peritū. O stupēdā cecitatem/ gētis nimis aspere: nō mutat crudelitatē: fructū cernēs viuere. Babilonis rabiē / attentat miserrima: ignis parat aciē/ad mēbra tenerrima. Astro vt empyreo spōsa christi iubilat: in flāmis z roseo / vultu salua rutilat. Ensis ide mergit: in ceruicē lacteā. Virgo sic recipit: in sortem etherea. Ibi summo cū amore/ regem videt in decore: cuius pascit visio. Ubi dyomadens rore/ vernat israelis more: comparata lilio. Quo pfundi nos iplora/ in vndena martyr hora: desudantes vince. Et tu iesu nos irrora/ ne nos foro stantes mora: nummo fraudet glorie. Amen. ¶ In conuersione scti pauli. Prosa.

Corde voce pulsa celos/ triūphale plāgat melos: gentiū ecclīa. Paulus doctor gētiū/ cōsūmauit stadiū: triūphās i glīa. Hic beniamin adolescens/ lupus rapax preda vescēs: hostis est fideliū. Mane lupus sed ouis vespere/ post tenebras lucēte sidere: docet euangeliū. Hic mortis viā arripuit/ quē vite via corripit: dū in damascum graditur. Spirat minas sed iam cedit sed prostratus iam obedit: sed ad manus ducit. Ad ananiā mittit/ lupus ad ouem trahit: mens recedit effera. Fontis subit sacramētum/ mutat virus in pigmētū: vnda salutifera. Uas sacratum vas diuinū vas ppinās dulce vinum doctrinalis gratie. Synagogā circuit xpi fidē astruit: prophetarū serie. Uerbū crucis protestat causa crucis cruciat: mille modis morit. Sed perstat viuax hostia z inuicta constantia: ois pena vincit. Segregatus docet gentes/ mundi vincit sapientes: dei sapientia. Raptus ad celū tertium/ vidit patrē z filiū: i vna substātia. Roma potēs z docta grecia/ prebet colla et discit mysteria: fides christi pficit. Crux triūphat nero seuit/ quo docente fides creuit paulū ense conficit. Sic erutus carnis molem/ paulus videt verū solē: pris vnigenitū. Lumen videt in lumine/ cuius viteni numine: gehēnalē gemitū. Amē. ¶ In festiuitate sancte agnetis secūdo. Et canit in tono Marie pconio. Prosa.

Agnetis solennio/ psallat cū tripudio: virginalis cōcio/ nisu toto. In eius martyrio rependens cum gaudio: grates dei filio/ voce voto. Agnes virgo nobilis virgo venerabilis: dulcis z amabilis/ virgo mūda. Uirgo prudēs humilis fidelis z stabilis: in verbis mirabilis/ z pfūda. Sponsa regis glie tu palm i victorie: in annis īfantie meruisti. Nūc gaudes in rege/ pmanētis curie: corā dulci facie iesu christi. Tu patris potētie/ vbi sapiētie: spūs clementie cor parasti. Dū carnis lasciuie terrene fallacie: serpētis astutie/ reluctasti. Agnes agni femina. nos inter illumina: radices extermia/ pctōrū

Singularis dña/post mūdi grauamia:transfer nos ad agmina btōꝝ. Amen. ¶ In purificatiōe beate Marie virginis. Prosa.

Lux aduenit veneranda/ lux in choris iubilanda: luminosis cordibus. Huius leti lux diei/festū refert matris dei: dedicādū laudib⁹. Uox exultet modulata/mens resultet medullata:nō laudis iutilis. Sic laus deo decantet/vt in eo collaudetur:mat ei⁹ nobilis. Gloriosa dignitate/viscerosa pietate: cōpūctiua noīe. Cum honore matronali/cū pudore ꝟginali:nitet celi cardine. Rubus quōdā exardebat/ꝛ hic ardor nō vrebat:nec virorē nocuit. Sic ardore spiritali nō attactu ꝯiugali:ꝟgo deū genuit. Hic est ille fons signat⁹/hortus clausus fecundatus:virtutū seminibus. Hec est illa porta clausa/quā latēter de⁹ clausa: clauserat hoibus. Hec est vell⁹ trahens rorē: plenus ager dās odorē:cunctis terre finib⁹. Hec est virga ferēs florē/terra suum saluatorē:germinans fidelibus. Hec est dicta ꝑ exēplū/ mōs castellū/aula tēplū/thalam⁹ ꝛ ciuitas. Sic eidē alioꝝ assignat electorū:nominū sublimitas. Cui⁹ preces vitia/cuius nomē tristia: cui⁹ odor lilia/cui⁹ vincūt labia: fauū in dulcedine. Sup vinū sapida/sup niuē cādida: sup rosaꝫ rosida/super lunā lucida/veri solis lumine. Imperatrix superorū/superatrix iferoꝝ: eligenda via celi/retinēda spe fideli: sepatos a te longe reuocatos ad te iunge/tuoꝝ collegio. Mater bona quam rogam⁹/nobis dona que optamus:nec sic spernas peccatores/ vt nō cernas precatores: reos sibi diffidētes/ sed hos tibi ꝯfidētes:tuo siste filio. Amē.

¶ Item alia de fes. purificatōis Prosa.

Alma virgo christum regē/enixa scdm legem:purgari nō rennuit. Non astricta paret legi circūciso christo regi:conformari voluit. Uerus hodie rex salē/ in tēplo hierusalē:a parēte sistit. Par turturum siue bini/ pulli pro quo columbini:dati sūt vt legitur. Senex verum vidēs lumē/susceptū in vlnis numen: benedicens iubilat. Deuote psallētes ei/saluet salutare dei:quod vbiqꝫ rutilat. Amen.

¶ De sancta agatha. Et canit in tono Sospitati. Prosa

Mens stupescit dum patescit:agathe martyriū. Donat minas ꝛ feminas:reputat ficticiū. Suffert ictus ꝛ afflict⁹:et ligni suppliciū. Mamma torta/et extorta/horrescit flagitiū. O q̄ dura fit vstura: carbonū ardentiū. Ornat funus puer vnus: cū turba nobiliū. Ergo laudes pellant fraudes:et famulantiū. Nā qui corde puro sorde:poscit bñficiū. Sospes regredit. Amen.

¶ De s. gabriele archāgelo p̄sa.

Nunc letet plebs fidelis/ recolendo gabrielis:laudes ꝛ ꝓconia. Omis homo omi die/gabrielis ꝛ marie:poscat beneficia. Ex his manat fons ꝟtutis/dulcor vite spes salutis:ꝛ diffusa gratia. Hic p̄dixit p̄cursoꝛ ortū nr̄i redēptoris:ꝛ multorum gaudia. Zacharie nō credētis/

velle dei mire mentꝭ: clausit oris ostia. Dū te ꝟgo salutauit / in te venit qui purgauit: cūcta mūdi crimina. Et nos recōsiliauit / angelus cū sic mutauit: tenebras i lumia. Ab aduersis nos euelle / sana morbos ꝛ expelle: pestes ꝛ demonia. Gabriel q̄ descēdisti / cū salute ꝟuos xp̄i: ducas ad celestia. Amen. ¶ In festo scti ioseph confessoris. Et canitur sub tono Victime paschali. Prosa.

Dignas ioseph iusti laudes / intonēt xp̄iani. Vir hic castus virgini / matri future dei: sponsatꝰ pre cūctis huius orbis. Nutrit panē celicū / casta cōiuge factum: hominem vt saluet peccatores. Obedit maria huic cū prole pia. Cui trina machina mūdi seruit per secula. Reclinat in p̄sepio: p̄ris q̄ manet gremio. Suaqꝫ gestāt brachia: palmo q̄ claudit ethera. Degit sub illiꝰ cura: qui creat regit oīa. Custos regisqꝫ pudoris ꝟginis: nos tua prece iustos fac et castos. Oēs ꝛ tibi ꝺuotos facias ciues regni celestis: heredes quoqꝫ christi. Amē. ¶ De scto Joachim. Require infra in festo sancte anne.

¶ In ānūciatiōe btē marie psa.

Mittit ad ꝟginē / non quēuis āgelū: sed fortitudinē suū archāgelū / amator homis. Fortem expediat ꝑ nobis nunciū / nature faciat vt p̄iudiciū: in partu ꝟginis. Naturam supat natus rex glie: regnat ꝛ impat: vt zima scorie / tollat de medio. Supbientiū terat fastigia / colla sublimiū calcans vi propria: potēs in p̄lio. Foras eiiciat mūdanū principē / matnū faciat secum participē p̄ris imperii. Exi qui mitteris hec dona dissere / reuela veteris velamen litere: ꝟtute nuncij. Accede nuncia dic aue cominꝰ / hic plena grā dic tecum dñs: dic ꝛ ne timeas. Virgo cōcipies dei depositū / in quo p̄hicies casta ꝑpositū: et votum teneas. Audit ꝛ suscipit puella nūciū / credit ꝛ ꝯcipit ꝛ parit filiū: sed admirabilē. Consiliariū humani gñis: et deū fortiū ꝛ p̄rem poscerꝭ: cū pace stabilē. Qui nobis tribuat pctī veniā / reatus diluat et donet gratiam. Amen.

¶ De inuētiōe sctē crucis. psa.

Si vis ꝟa frui luce / in preclara xp̄i cruce: gl̄iari studeas. Vt de passionis clauis / fabricetꝰ tibi clauis: qua celū itroeas. Hec est clauis secretorum / hoc in fronte signatorū: signum est victorie. Hoc sigillū sūmi regis / hec est scala noue legꝭ: hoc vexillū glorie. In hoc vecte bostrus vectus / in hoc palo preclectus: morbos sanat oim. Hic est lectus preclectꝰ / ex electꝭ est cōfectus: liliis cōualliū. In hoc signo triūphali / in hac ꝟga pastorali: ꝟga penitētie. Mare cedit et obedit / mūdus credit ꝛ recedit: error ignorātie. Ergo mundas ꝛ fecūdas / nobꝭ vndas crux effundas: de petra dulcedinis. Aqua mūda nos emūda / ꝛ celesti nos fecunda: fonte plenitudinis. Amē. ¶ De eadem. Prosa.

Sacro sctē crucꝭ lignū / est iocūda laude dignū: ꝛ omni tripudio. Hoc insigne crucis signū / hostē effugat malignum:

sue lucis radio. In cruce p ꝟbū dei/redeūt ad vitā rei:sacre mortis pcio. Crux est ara nr̄e spei/ si iungamur toto ei:cordis desiderio. Crux inuenta mira fecit/ allata premit⁹ adiecit: plura dei brachio. Crux que sic hostē defecit/ et pro nobis satisfecit: saluet nos in prelio. Amen. ¶ De scō iohā. añ portā latinā. Psa.

Zebedei filio/ iohāni cum gaudio: vocisq₃ tripudio gratulemur. Ut ei⁹ auxilio/ precūq₃ suffragio: ab oī cōtagio liberemur. Propter dei filiū/post cui⁹ vestigiū: cucurrit celestiu₃: ꝯtēplator. Relinqt cōnubiū: recia nauigiū:patrē tpaliū ꝯculcator. Hausit euāgeliū: cenātis in gremiū: xp̄i caput ꝓpriu₃/reclinādo. Stetit ad suppliciū:cruc₃ in ꝯsortiū:matrē reg₃ oim: assumēdo. Oleo quo mergit̄:vt pugil iungit̄:nec feruore ledit̄: vnctiōis. In isulā mittit̄/ in q̄ sicut legit̄: sacre liber scribit̄: visiōis. Quedā muliercula/suscitata fercula:prepat ab insula:reuertēti. Magna plebs cum paruula/ diues ꝛ paupercula:applaudit miracula:faciēti. Hausto virus calice: mortui p tunice tactū apostolice:surrexerunt. Aurū fit ex ylice/ gēmasq₃ ꝓ silice: iuuenes mirifice:receperūt. Turbis admirātibus/ apl̄i precib⁹:mēbris iuuenilib⁹:vita dat̄. Narrat coram oibus: que pena iuuenib⁹: locis ifernalibus prepat̄. Que₃ xp̄s elegerat/ pcharū habuerat: q₂ semp vixerat:ꝟgo pur⁹. Gaudens mortem tolerat: ꝛ ad christum ꝓperat:ipm quivocauerat nūc secur⁹. O xp̄o charissie: iohānes mitissime: purga nos ab intime:culpe fece. Et commēta reprime: fraudis malignissime: hora lucis vltime:tua pce. Amē.

¶ In appitione scti michaelis. Ad honorē sctōꝝ angeloꝝ. psa.

Angeloꝝ hierarchie:tres assistūt monarchie:sūmo cū tripudio. Sacre laudē melodie:ꝯcinūt cū armonie:penni solatio. Seraphin cherubin throni:summi ꝑfruunt̄ boni: influxu primario. Iuncte dn̄ationi: virtus ꝛ ptās poni:gaudēt secūdario Principat⁹ archāgeli:nostri custodes angeli: sunt in gradu tertio. Laus digna sit michaeli/ quē honorāt ciues celi: victorem in ꝑlio. Paranymphū mr̄is dei:medicūq₃ bone spei: collaudet hec cōcio. Quorum obtētu nos rei:felic₃ luce diei: fruamur in gaudio. Amē. ¶ De sctō bernardino ordinis minoꝝ. Prosa.

PLaude cetus paupꝑtatis: bernardini sctitatis: efferens pconia. Uite p quē ac doctrine:mūdo veritas diuine: fulsit lucis gratia. Ortus masse ciuitate:marie natiuitate: nobili prosapia. Hinc deuot⁹ a primeuo:virgo toto māsit euo: virginis clemētia. Orta seua peste senis:lāguētib⁹ ꝛ egenis: iuuenis obsequit̄. Erudit⁹ triuiali:scientia litterali:celitus ꝑficit̄. In excessu crebro mentis:cibo somno carnē dēptis: atterit ꝛ verbere. Flens ꝓstrat⁹ dū precat̄: crucifixus hūc affat̄:nudum nudus sequere. Mundū spernens opes genus:sub francisco fit egenus:

die quali nascit᷑. Moxq; primo tali die/ p̄dilectus hic marie: celebrasse dicit᷑. Jesum vnct⁹ hic e celo/ p̄dicabat pauli zelo: helyeq; spiritu. Ut ꝯpũcti regnũ dei/ assequant᷑ p hunc rei: mortis ab interitu. Feneranti furi mecho/ scelestoq; iesu p̄co: nulli palpat vitia Sic micãte dextra xp̄i/ innumera cedũt isti: scelerũ flagitia. Cur ambit᷑ p̄sulat⁹/ en amplius sublimat⁹: hic est q̃ tres rẽnuit Cecos mutos egros cunctos/ restaurariq; defunctos: p hunc de⁹ annuit. Preco regis ꝛ lucerna/ fac spirem⁹ ad superna: dãs hic patrociniũ. Ut talẽta nobis data/ referẽtes duplicata: intremus in gaudiũ. Amẽ. ¶ Jtẽ de eodẽ. Et canit᷑ i tono Sospitati

Bernardinũ salu= Prosa. tem⁹: affect⁹ tripudio. Carum deo iuocem⁹: pro pio presidio. Jp̄m mundo plustrauit: ardens p̄dicatio. Quem de terris sublimauit: i celi collegio. O q̃ȝ sanctũ dei ꝓbat: sanguinis effusio. Per hunc multũ decoratur: minorum religio. Ergo laudes bernardino: cõcinat hec concio. Oẽs sanat atq; iuuat: illi⁹ oratio. Corde si poscit᷑. Amẽ. ¶ De sancto anthonio de padua. psa.

Olim mũdo minorat⁹/ i supernis coronatus: exultat anthoni⁹. Cur querunt᷑ hic honores/ en honoꝝ cõtemptores: honorãt᷑ ãplius? Augustini tenens normã/ post viuẽdi mutãs formã: ad minores trãsijt. Sub francisco patre degens/ ꝛ p xp̄o factus egens: celũ diuẽs petijt. Hic supni p̄co regꝭ/ tuba tonãs noue legis: flagrabat vt facula. Magnos monẽs ꝛ pusillos/ nõ palpabat hos ꝛ illos: eq̃ librãs singula. Ceci vident muti fant᷑/ et defuncti suscitant᷑: p ipsi⁹ merita. Per hũc nobis rex celorũ/ det p̄mia gaudioꝝ: p pctm̄ pdita. Amẽ. ¶ Jtẽ de eodẽ. Prosa

Jn frãcisci filio/ resonet anthonio: plena mẽtis gaudio/ laus iocunda. Ferueat deuotio ei⁹ patrocinio/ dũ psallit hec cõcio: letabũda. Fons paruus i fluuiũ/ creuit duȝ anthoniũ: fratrum profert radiũ/ lux minoꝝ. Feruet ad martyriũ/ dum apud marrochiũ: necem scit insontiũ/ cordatorum. Augustini regula/ relicta sub cordula: fratrũ ꝛ tunicula/ ministrauit. Ensis necem paruula/ cum turba paupcula: martyr mente sedula/ flagitauit Sed vt sit anthonius/ p̄co peregregius: ordinat in meli⁹/ mẽs diuina. Tũc hic fructuosi⁹/ predicat et dulcius: stella lucet clarius/ matutina. O lux meditantiũ/ decus predicantiũ: titul⁹ humiliũ/ prece pia. Apud dei filiũ/ corda militantiũ: in te confitentiũ/ cõcilia. Amẽ. ¶ Jn natiuit. scti iohannis baptiste. Prosa.

Collaudãtes exultemus/ exultãtes decantem⁹: baptiste preconia. Cui⁹ ortus nũciatur/ p angelũ et miratur: mat partus nescia. Hunc sterilis parit mater/ zacharias mut⁹ pat: prophetice loquit᷑. Cui⁹ virtus miraculi/ corda trepida populi: excitasse credit᷑. Jn ventre sctificatus/ fuit fugit iamq; nat⁹: huius mũdi mollia. Et desertũ in=

greditur melle locusta pascitur: vt euitet leuia. Non surrexit maior eo/quisq3 pphetās de eo: inter natos hoim. Quē pdixit demonstrauit/demonstratū baptizauit: remissorē criminū. Hic pcursor summi regis / ver9 preco noue leg3 aureolā suscipit. Dum carceri mācipatū / rex ipi9 hunc beatū:decollari pcipit. O iohānes vir pclare / tu p nobis iplorare:velis dei clemētiā. Ut post isti9 ārle/ vitā viteq3 deuie :nos perducat ad gloriam. Amen.

¶ Alia de eodem. Prosa

L Etabund9 /resonet deuotus chorus:alla. Florē natū sterilis pfudit thorus:res mirāda: In ventre declaudit/ claudit sic agnoscitur:sol de stella. Prodit solē nūciās/stella mūdo radiās: semp clara. Ut patri pmittitur/ quasi flos egreditur:pari forma Cui9 vita crimie/neq3 leui famine : fit corrupta. Per ei9 exordium/cūctis dat gaudiū :valle nostra. Qō vēturū docuit/vbū lim phis abluit:carne sumpta. Peccatoꝝ agmina/viperarū germina:dicit ppter crimia/ esse ceca. Nō fuit vtutib9 /maior in hoib9: patent christi vocibus/hec pdicta. Johannis funera qrit adultera / quē sic decollat gēs mira. Nos ei9 dextera/trahat ad supera:det que genuit puerpa Alleluya. Amē. ¶ De sanctis petro et paulo. Prosa.

G Loriosos pugiles / militesq3 nobiles:xpi semp vigiles/ collaudem9. Suos vocauit hodie/de valle miserie: ad quietem patrie/rex supm9. Un9 est ecclesie/caput alter grē:vas z sapientie/ preelectū. Quasi lutū oīa/ spernūt trāsitoria:habēt ad celestia/cor erectū. Ambo deuotissimi/āboq3 humillimi: z deo gratissimi/extiterūt. Ergo culpe veniā/in pnti gratiā:in futuro gloriā/meruerūt. Isti lumiaria / duo sunt lucentia:et illuminātia/ cor multoꝝ. Mēte volūtaria/ tulerūt supplicia:p salute varia/ primorū. Petr9 crucifigit/s3 caput abscidit:pauli vox egredit/dicens clare. Jesu p suffragia/ hoꝝ xpe gaudia: digner3 celestia / nobis dare amē. Alia de eisdē. Prosa.

D Ue vere sūt oliue/ p quas plāte primitiue : nascūtur eccl'ie. Quib9 syō est ppluta/bases tecta fulcimenta:arcam portāt federis. Petr9 prim9 pricipatu/alter paul9 magistratu : effulget pre ceter3. Hi sunt sūmi bellatores/ duces gregis et doctores:vectes euāgelij. Turres tube cipressine/saga pelles z cortine:claues sanctuarij. Hi sunt rome docēt mores/plātāt fidē z errores / excludūt gētiliū. Uincūt magos z nerone nec abhorrent passionē : aut mortis suppliciu3. Ergo i xpo duce / tu i ense tu in cruce : ardore mysterij. Nos ad crucē inflāmetis/nobis cenā impetretis:celestis puiuij. In quo dei filiū /laudem9 ippetuū. Amē dicāt oia. ¶ In pmẽo scti pauli

L Etet eccl'ia/ nā Prosa. paulum post vitia: traxit ad celestia/ver9 amor. Ipsi9 suffragia/quem repleuit grā: petat cū instātia/cordis clamor. Rosa patiētie/speculū mūdicie : te de

cet oī hora laus z honor. Te cā=
doris liliū ad celi palatiū: virtutū
celestiū: traxit odor. Uita fuit ce
lica: doctrīa āgelica: cordiū viui
fica medicina. Fert errori gētiū:
iesū dei filiū: cui⁹ mr̄ oīm est re=
gina. Dū cec⁹ efficiť: supra celos
rapiť: vbi mirū cerniť: sacramē=
tū. Laborat plus ceteris: sed in
cūctis aspis: sentit dulcis mune
ris: ꝯdimētū. Collū in certamīe
dat ꝑ xp̄i noīe: offert lac ꝑ sāgui
ne: redēptori. O patrone incly=
te: ꝑsta xp̄o comite: hoc transla=
to tramite: bene mori. Amen.

¶ In festo visitatiōis btē marie
v̄ginis et ꝑ octauas ei⁹. Prosa.

Celebrem⁹ ī hac die: festū
dom⁹ zacharie: laudibus
letitie. Cōtēplemur ibi gestum:
et de festo fiat festū: iā dom⁹ ec=
clesie. Thema iā solēnitatis: co=
piose charitatꝭ: grā recoliť. Quā
elizabeth btā: senectute fecūda=
ta: suscepisse scribiť. Orbis tot⁹
gratuleť: toto corde veneretur:
dulcis visitatio. Cōpassiui cor=
dis benignitas: excessiua status
hūilitas/sacra ꝯsolatio. In itroi
tu marie/plē matrē ꝓphetie: sp̄s
illulat. Cōfortata genitū: robo=
rata debitū: felix parēs ťminat.
Ergo festi hāc auctricem: lauda
dei genitricē: syō ex precordijs.
Quicq̄d dicas de benigna mi=
nus est a laude digna: debitꝭ ꝑ=
conijs. Uisitatrix ī mōtanis: vi=
sitatrix in his planis: sis matris
eccl̄ie. Medicina xp̄iana qd̄ nō
valet vis hūana: fiat dono grē.
Bn̄dicta mulieruz: sidus maris
lumē verū: mestū ꝯsolare clerū:
ppl̄m irradia. Bn̄dicto vētrꝭ tui
fructu dona nobis frui: sicqꝫ si=
mus semp sui: in perenni gloria.
Amen. ¶ Infra octauas visita=
tionis btē marie. q̄re alias ꝓsas
retro. ¶ De sancto bonauētura.

Lauda syon hūc Prosa.
minorē: fratrē magnūqꝫ
doctorem: in hymnis et cāticis.
Huic honorē fer z plaude: speci=
ali nāqꝫ laude: dignum esse no=
ueris. Se a cūctꝭ seruās malis:
bene viuens specialis: lux z do=
ctor ordinis. Fit minister gn̄a=
lis: ꝑsul atqꝫ cardinalis: suis di=
gnis meritis. Plen⁹ fide charita
te: spe z oī ꝓbitate: sctē vite spe=
culū. Ad ouile vir isignis: oues
signis et doctrinis: reduxit do=
minicū. Mūdū sibi crucifixum:
et se mundo celis fixum: cor ha=
bere cōprobat. Dū nil cupit pre=
ter christū: timet sperat et ad ip=
sum: tota mēte ꝓperat. Medita
tur gemit plorat: scribit docet
deū orat: die noctu vigilās. Sa=
cramēti pars os intrat: ei⁹ peni=
tus ignorat: illud missam cele=
brās. In fauillā est redacta caro
eius icorrupta: sola ligua rema=
net. Qua dū vixit deo gratum:
semper fecit famulatum: mēs in
celis residet. Ubi digne ꝑmiať:
nā a christo coronať: honore et
glorie. Fruiturqꝫ cū btīs: visiōe
trinitatꝭ: ꝑ etn̄a scl̄a. Pastor bo=
ne flos minorū: via vite es cun=
ctorū: doctor dogmatū verorūz:
fac per tua merita. Ut carnali
qua grauamur: cōpede sic absol
uamur: vt soluti trāsferamur: ad
celi palatia. Amē. ¶ De sancta

Margareta. Prosa.
Margareta fulgēs et iclya=

ta: carne spreta vitat illicita: victorum. Decus morū flos pulchritudinis: fons hortorum manna dulcedinis: attrahentis. Blandimentis nunq̄ seducitur: nec tormentis illatis frangitur: aut terret. Detinet in atro carcere: sed tuet a xp̄i munere: fit secura. In obscura loci custodia: virgo pura drachonis tedia: non horrescit. Inualescit contra periculū: pertumescit crucis signaculū: vis maligna. Post hec signa subit martyriū: sed benigna poscit suffragiū: prece dari. Fac in mari p̄sentis turbinis: liberari virtute numinis: margareta vite meta. Amen. ¶ De beata maria magdalena. Prosa.

IEsu vena venie: magdalenam gratie: vndās mūdās roribus. Post lapsum lasciuie: spreta carnis carie: morū floret floribus. Iesu corā pedibus: iacens hos meroribus: rorat plorās largiter. Lauat tergit crinibus: vngit aromatibus: osculat dulciter. Facta mox apl'a: fragrat velut viola: v̄tutū odoribus. Iesum audit sedula: hūilis discipula: eius herēs gressibus. Xp̄m vinctū sociat: xp̄i crux hāc cruciat: nec sepultū deserit. Dū lāguet amoribus: hūc videt p̄ oibus: et in horto reperit. Per hāc penitentie: formā sp̄e clemētie: iā ꝯsortē glorie. Nos emūdes maculis sertes vite flosculis: iesu vena venie amē.

¶ Alia habes. Mane prima sabbati in resurrec. ¶ De s. Anna.

CEli regē attollamus: et in voces erūpamus: laudū p cantica. Qui per annā radiare: sidus fecit salutare: matre deifica. Aue mater gloriosa: sponsa ioachim generosa: paradisi vernās rosa / mater matris gratie. Aue mater pulchra tota / charitatꝫ fonte lota: dulcis mitꝫ ꝛ deuota / vas virtutū omniū. Anna marie mater gaude: omni semper digna laude: mater tante filie. Anna recte nuncuparis: q2 gratiosam paris: matrē oīs gratie. Anna parit tres marias / q̄ꝝ primā esaias: predixit diuinitus Virgā florem producturā: virginemq̄ꝫ paritura: dono sancti spiritus. Hec est radix āna pia / virga florēs est maria: christus flos est inclytus. Digna radix est honore / cuius virga celi flore: fecūdatur celitus. Anna stellā matutinā: stellā maris ꝛ reginā: peperit clementie. Nonne vere iam letatur: ex quo deū contemplat: reuelata facie. Salue mater matris christi: que iā felix ascēdisti: iubilās in ethera. Iter para nobis tutū: vt in dn̄i v̄tutū collocemur dextera amen. ¶ In festo sancti petri ad vincula. Prosa

POpuli fideliū: in laudis preconium: assurgat sedulitas. Ut christi vicariū / pastorem eximiū: laudet nr̄a paruitas. Quē clausit i carcere p̄seq̄ndo temere herodis imanitas. Nā in modū vipere: volēs petrū p̄dere: insanit crudelitas. Quē vicēs aspere: post pascha p̄ducere: vult cōfusibilit. Quo clauso custodia / exorat eccl'a: magna cū instātia / supplicās suffragia. Sꝫ nec deus deficit: qui petita p̄ficit. Nam angelus astitit: et solamen p̄stitit.

Quē illustrās/sed nec frustrans intēto: subuenit in carcere. Nam percusso sacro viro/ꝛ excusso iugo duro: fecit eū surgere. Et sic petrꝰ cōpeditꝰ/a carceris ergastulo: liberatur miraculo. Ergo saluet nos a malis/ne inuoluat gehennalis: vorago nobis obuia/supnalis clementia. Ut p eiꝰ interuētū/et efficacē ꝓuentū: ad eternalē ꝯuētū/trahat a miseria. Hoc det eiꝰ grã/qui regnet sup omnia. Amen. ¶ Jn inuentione sancti stephani. Prosa.

Creatori creatura/voce clara mente pura: melos canat glorie. Jncendatur thus odoris/et in laudē creatoris: vox sonet ecclie. Hic est em̄ fundamētū/petra simul et cementū: fidei cōstantie. Jn hoc ergo q̇ fundatur/fidus eē comprobaṫ: paries prudētie. Hic accepit incrementū/vite simul ꝛ fomentū: prothomartyr stephanꝰ. Qui ꝟtute charitatis/mēbris orat cōquassatis: p se lapidātibꝰ. Letus intrat in agonē/xp̄i sequēs passionē: prior p martyriū. Extra portā ciuitatis/ꝓpter fidē veritatꝫ: ductꝰ in opprobriū. Lapidatꝰ a iudeis/christū orat ne det eis: qualitates criminū. Per hūc paulus appellaṫ/qui tunc saulꝰ attestaṫ: sociorꝫ scelera. O q̄ꝫ dignꝰ deitate/plenꝰ tanta charitate: ꝯtra carnis vulnera. Genu flexo deū orat/impetrato qđ implorat: celi cernit gloriā. Perpetrato qđ p̄catur/ad qđ vidit eleuaṫ: post carnis victoriā. Jn cuius victoria/laus honor et glia: deo deṫ et debeṫ/p eterna secula. Amen.

¶ Jn trāsfiguratiōe dñi. Prosa

Adest dies celebris/quo placatꝰ miseris: deus demōstraṫ. Eius vnigenitū/ꝓfert nā in mediū: luce trāsformatum. Mentes vt alliciat/infirmas et ꝓuehat/in supnum statum. Ubi nexu liberi/mortis facti lucidi: glorIatur. Confirmati luminis fōtis sacri numinis: vino debriati. Obsequūtur laudibus: intentisq3 vultibus: semp speculātes. Hec panduntur hodie/montis in cacumine: christo rutilāte. Uocantur patricij/vatum ꝛ apostoli: ad tātum aspectum. Declarat se dñm/mortis ꝛ viuētiū/priscis nūciatū. Animanṫ ceteri morte plecti auidi: quā sic formidarūt. Fiunt testes solidi/dignitatis dñi: quā nēpe ꝓbarūt. Coheredes filios/ad grādes ꝛ puulos: patri aggregandū. Quibus tabernacula/ꝓstāda in gloria: sunt iam p̄parata. Quorꝫ nos efficiat/cōsortes q̇ p̄miat: in vita btā. Amen. ¶ De scto laurētio. psa.

Martyrꝭ eximij/leuite laurentij: colentes solennia. Gratulemur pariter/petamus suppliciter illius suffragia. Cuius sentis merita/o lucille reddita tibi solis gratia. Jnspiratꝰ celitꝰ/credidit ypolitꝰ: cū sua familia. Baptizantur pariter/decē nouē circiter: in domo vicaria. Ducit ad imperiū/leuitam laurētiū: fideli custodia. Donantur inducie/de rebꝰ ecclie: oī diligētia/vsq3 die tertia. Et leuita stabilita/die claudos atq3 cecos ducit ad palatia. Jstos offert illos ꝓfert/miles xp̄i dicens isti:

sunt thesauri grã. Mox illusa et ↄfusa/tyrannoꝝ vt pardoꝝ: fremuit insania. Huic minant/ hũc ꝓcant: excelsoꝝ vt deorũ/ colat sacrificia. Et nolenti q̇cq̃ horũ/ oĩe genus tormentorũ: parari iubet impius: athlete xp̄i deci⁹. Cedunt rei sctĩ dei/ sed maiora parant ei: cratis paratur ferrea: torretur caro rosea. Scãde cratẽ o laurenti/ que est hore vel momenti: ꝛ confide de mercede/ celesti et gloria. Ora deũ vt tormentis/ mundet sordes nostre mentis: et nos tegat atq̃ regat/ dãs eterna gaudia. Amẽ dicant oia. ¶ Alia de eodem. Prosa.

PRunis datũ admiremur/ laureatũ veneremur: laudibus laurentiũ. Veneremur cũ tremore/ deprecemur cum amore/ martyrẽ egregiũ. Accusatus nõ negauit/ sꝫ pulsat⁹ resultauit: in tubis ductilib⁹. Cũ in penis voto plenis/ exultaret et sonaret: in diuis laudib⁹. Sicq̃ corda musicoꝝ/ tandẽ sonũ dat sonoꝝ/ plectri ministerio. Sic in choris tormentorum/ melos xp̄i cõfessorum: dedit huius tentio. Deci vide q̄r fide/ est inuict⁹ inter ictus: minas et icẽdia. Spes interna vox supna/ consolatur ꝛ hortat: virũ de cõstãtia. Nã thesauros quos exquiris/ ꝑ tormẽta non acq̇ris: tibi sed laurentio. Nos in xp̄o coaceruat: hui⁹ pugnã xp̄s seruat: triumphãtis in ꝓmio. Nescit sancti nox obscuꝝ vt in penis quid impurum: fide tractet dubia. Neq̃ cecis lumen daret/ si nõ eũ radiaret: luminis ꝑñtia. Fidei cõfessio lucet in laurentio/ nõ ponit sub modio/ statuit in medio/ lumẽ corã oibus. Iuuat dei famulũ crucis sue baiulũ/ assꝫ quasi ferculũ fieri spectaculũ: angelis ꝛ gentib⁹. Non abhorret prunis volui/ q̇ de cruce cupit solui: et cũ christo viuere. Neq̃ timet occidentes/ corp⁹ sed nõ preualẽtes: aiam occidere. Sicut vasa figuloꝝ/ ꝓbat fornax et eorũ solidat substantiam. Sic et ignis hunc assatum/ velut testẽ solidatũ: reddit per constãtiam. Nã cũ vetus corrũpat/ alter homo renouatur: veteris incendio. Unde nimis cõfortatus est athlete principat⁹ in dei seruitio. Hũc ardorẽ factũ foris/ putat rorem vis amoris: ꝛ zelus iustitie. Ignis vrens non cõburens/ vincit prunas quas adunas: o minister iustitie. Parum sapis vim sinapis/ si non tangis si nõ frangis: et fragrat qñ flagrat/ thus iniectũ ignibus. Sic artatus et assatus/ sub ardore ꝛ labore: dat odorẽ et splendorem martyr de virtutibus. O laurẽti laute nimis/ rege victo rex sublimis: regis regũ fortis miles/ qui duxisti penas viles: certans pro iustitia. Qui tot mala deuicisti/ contẽplãda bona xp̄i/ fac nos malis insultare: fac de bonis exultare/ meritorum grã. Amen. ¶ De scta clara. Prosa.

IN perenni gl'ia/ clare nũc memoria: claret clare virginis. Que post trãsitoria/ carnis cum victoria: regnum subit luminis. Clara dei famula/ rosa fuit primula: virginum rosario. Quã franciscus nomini/ conse-

crando dñi: luxit sanctuario. Clara custo᷑s castitatis/ pia parēs paupertat; :merit; clarissima. Iā in celo coronaẜ:et in mundo declaraẜ:signis isignissima. Ergo ꝟgo tā btā:spōso iūcta et dotata:fructu cētenario. Pro reatu miseroꝝ:pces offers i celoꝝ: sūmo secretario. Amen. ¶ Alia de eadem. Prosa.

Hospitati dedit egros:crucis ꝯsignatio. Uirgo clara ꝯtra rogos:affuit psidio. Hanc xp̄us ens in hostia:solaẜ eloq̄o. Inde fugat pce pia:thurcos ab assisio O q̄ ꝓbat sanctā dei:panis augmentatio. Uirt⁹ patet helisei/ olei infusio. Ergo laudes virgo clara:tibi dat hec cōcio. Nā qui flagrās cordis ara:te mulcet ob seq̄o. Sospes regrediẜ. Amen. ¶ De assūptiōe btē marie ꝟgīs

Arca ꝟga prime Prosa mr̄is eue:florēs rosa processit maria. Oriẜ vt lucifer iter astra etherea: ꝑpulchra vt luna. Fragrescit vltra oia balsama pigmēta: ⁊ thymiamata. Purpurea vt viola/rosida vt rosa: candens vt lilia. Pr̄is sūmi quā elegit ꝓles deica: vt assumeret sacrosanctā carnē ex ꝟginis carne icorrupta. Celsus nūciat gabriel / noua gaudia eterni regis exortū in terra:matremq; ei⁹ ita salutat. Aue maria dñi mei mater alma celica:plēa gr̄a. Tu benedicta regē in scl̄a paries:effecta orbis regina. Fecunda ergo inquit/quō esse queā/ cū virū nō agnoscā ex q̄ sum nata: sed semper ꝑmanēs ꝟgo pudica. Ne timeas respondit angelus/sanctū pneuma descendet in te: casta q̄ fecūdata paries deum et hoiem vna. O vere sctā atq; amāda:ex qua est orta redēptio nostra : salus quoq; mūdi veraq; vita. O dei nostri genitrix pia / suscipe nostra hac die pcata : in qua es assūpta ad celi claustra. Tu es cū patri chara:tu es iesu mater bona: tu sancti spūs es templuȝ facta. Tu es pulchra dei sponsa tu regem chrīstū enixa: dña es in celo ⁊ i terra. Hodie nāq; curie/celestis tibi obuiam agmina te assumpserūt:ad palatia stellata. Jesus ⁊ ipe festiuus/tibi matri cū angelis occurrēs:sede paterna secū locauit in aula. Jam cum deo regnas nr̄a excusa clemens mala/ poscēs cūcta bona: o benigna. Mediatrix nr̄a / que es post deum spes sola: tuo filio nos repsenta. Ut in poli aula/leti decātem⁹ All'a. ¶ Itē de eadem quā sanctus Anselm⁹ scribitur dictasse. Prosa.

Gaude flore virginali/q̄ honore speciali: trāscēdis splēdiferū Angeloꝝ principatū/ et sanctoꝝ decoratū:dignitate munerum. Gaude spōsa chara dei/nā vt lux clara diei : solis datur lumine. Sic tu facis orbem ꝟe:tue pacis resplēdere : lucis plenitudine. Gaude splēdēs vas ꝟtutū/ cui parēs est ad nutum: tota celi curia. Te benignā et felicē/ iesu dignā genitricē: venerās i gl'ia. Gaude nexu ꝟitat;/⁊ āplexu charitatis:iūcta sic altissimo : vt ad votū ꝯseq̄r;/q̄cq̄d ꝟgo postularis:a iesu dulcissimo. Gaude mr̄ miseroꝝ /q̄ pr̄ scl'oꝝ:dabit te co

lētib⁹ Cōgruentē hic mercedē
et felicē poli sedē : regnis i cele=
stib⁹. Gaude ꝟgo mr̄ xp̄i / q̄ so=
la meruisti:o ꝟgo pijssima Esse
tāte dignitatꝭ:vt sis sctē trinita=
tis:sessiōe prima. Gaude virgo
mr̄ pura: certa manēs et secura:
ꝙ hec tua gaudia Nō cessabunt
nec decrescent : sed durabunt et
florescent : ꝑ eterna scl'a. Amen.

¶ Item de eadem. Prosa.

Veneremur ꝟginem : per
cuius dulcedinem: respi=
rat eccl'ia. Cuius pulchritudinē
et mãsuetudinē: miranť celestia.
Hec est ꝟgo sapiens/ credendo
ꝯcipiēs:sine virili copula. Stel=
la solē pariēs/lumē indeficiens:
luna sine nebula. Cuius splen=
dor sideris : amouit a miseris :
peccati caliginē. Salus nostri
generis : culpe nobis veteris :
abstersit rubiginē. Aue celi do=
mina que trãscēdis agmia:cele=
stis militie. Aue felix femia:sto=
la gaudens gemina: sup thronū
glorie. Surge surge ꝑpera:oli=
ua fructifera :tuū fundens oleū.
Tua semꝑ vbera: nr̄a sanēt vul=
nera:celi iubar aureum. Amen.

¶ Alias p octa. reqre istra ante
sequitur⁹ de cōi sctōꝝ. ¶ De san=
cto ludouico de marsilia ꝯfes. et
tholosano epo ordinis minorū.

Presul aue ꝓclaris mori=
bus:cor suaue lux i mino=
ribus effulsisti. Regnū superis
pro fratrū cordula : quia cernis
xp̄m in ipsoꝝ regula : quā noui=
sti. Fit medicus pro rege glorie
ludouic⁹ heres cicilie : sic ditať.
Informat⁹ minoꝝ studijs:ador=
natus diuinis gratijs:ꝓsulatur.
Urbs tholosa regali ꝓsule:glo=
riosa plaudat nūc sedule: ex affe
ctu. Corde toto psallat marsilia:
que pro voto cernit magnalia:
cū effectu. Auris redit ⁊ vox au
ditui turba credit:resurgūt mor
tui in virtute. Obloquētis faci=
es ꝟtiť:penitētis versa reuertiť
cum salute. Jam non lumen la=
tet sub modio:cui⁹ patet glorifi=
catio: tot per signa. Eleuata ad
regnū filij : prece grata nos hu=
ius lilij:duc benigna. Amen.

¶ Item de eodem. Prosa.

Ludouicus ꝓcreať: regi=
is natalib⁹. Adhuc puer
occupať: salutꝭ opib⁹. Jeiunijs
macerať corpus ac ꝟberib⁹. Fa
cto voto sociať : habitu minori=
bus. Hūc inuitū sublimauit:offi
ciū ꝓsulis. In q̊ suas oues pauit
se dat magnis ꝑuulis. Hic pau=
peres sustētauit:obsequijs sedu
lis. Felix vitā ꝯsummauit:corru
scās miraculis. Oret ꝑ famulis
Amē. ¶ De scto bartholomeo.

Laudemus oēs Prosa.
inclyta:bartholomei me=
rita. Huius sacra solēnia: nobis
ꝯferēt gaudia. Per diem flexis
genib⁹: cētū orabat vicib⁹. Nec
min⁹ noctis tpe : toto ꝓstratus
corpore. In istius presentia:ob=
mutescūt demōia. Christi sonã=
te buccina:falsa terrenť numina
Non astaroth illudere:gēti ꝓsu=
mit misere. Nec fallere nec lede=
re : nec pōt lesis parcere. Graui
dignus supplicio :cruciať incen
dio. Quãta sit ei⁹ tortio : berith
patet indicio. Per ꝟtutes apo=
stoli:patescit fraus diaboli. Ar=
te detecta subdoli : cultores ces=

sant idoli. Liber exultat pseu-
tius/hostis repulsa rabie:credit
et rex polimius/ꝓpter salutez fi-
lie. A vobis vltra miseri / sacra
nō posco fieri : me iam nil posse
fateor/ꝙ vix respirans torqueor.
Ante diē iudicij/penā ferens in-
cendij:sic affatus disparuit/et si-
gilla comminuit. Sed nec pñtes
terruit/ nam virtꝰ crucis affuit:
xp̄i signat caractere/phanū ma-
nus angelica. Lesos absoluit li-
bere/ptāte mirifica: mox pellem
mutat idia / tincta baptismi grā.
Ruga carens et macula : celesti
gaudēs copula. Currūt ꝙ pon-
tifices : ad astriagem supplices.
Athletā iam emeritū:poscentes
ad interitū. Sub christi testimo-
nio : caput abiecit gladio. Sic
triumphauit hodie/doctor ꝛ ni-
tor indie. Bartholomee postu-
la : ꝓ seruis p̄ce sedula. Ut post
vite curricula:christū laudent in
secula. Amen dicant oia. ¶ De
sctō ludouico francoꝝ rege. psa.

L Etabunda psallat plebs
cum mēte mūda xp̄iana.
Deum more collaudet:gens ore
leto gallicana. Qui post regnū
labile : ad inestimabile sublima-
uit. Ludouici soliū / turmisqꝫ le-
tantiū:sociauit. Hic licet ex ger-
mine/prime natus femine:delin-
quētis. Fugato peccamine/ mā-
sit in dulcedine pie mentis. Ce-
li rex delicias filio familias : re-
seruauit. Inuitauit filium/ pater
ad cōuiuium:quem amauit. Ful-
gētē in habitu / a celoꝝ ambitu:
cum ruboris exitu/non proiecit.
Quē sanctū miraculis : crebris
in articulis: prouectis et paruu-
lis patefecit. In vite misere / la-
psis itinere:ludouice rex compa
tere. De nobis cogita/ p̄ce resu-
scita: q̊s facta p̄mūt illicita. Fa-
uente deo:fiat ita. Amen. ¶ De
sctō augustino. Et canit̃ i tono.
Mane prima sabbati. Prosa.

A Ugustinꝰ humilis / sancti-
tate nobilis : afflictorum
gloria. Cū sctōrū cetibꝰ / fulget
in celestibus:sublimi victoria.
Chari sui merito/more xp̄s soli-
to: cōsolatur oia. Data sibi grā/
ꝑ seculi spatia : facta est p̄nūcia.
Non de carnis actibꝰ / docet le-
git omnibus:expectata gaudia.
Felix eius aia linquēs orbis in-
fima : carne iā deposita / xp̄m est
intuita. Nota sunt ꝑ secula / ipsiꝰ
miracula:mortis soluit vincula/
plenus dei gratia. Nil terrenum
ambiebat/ qꝛ vere diligebat : ie-
sum sup oia. Hūc pctōr dep̄cet̃/
vt ꝑ illū cōdonet̃ : qd̄ mēs timet
cōscia. Laus ꝛ honor illi datur/
satis ex se cōmendat̃ : operum ꝑ
merita. Demonia vincit iste / et
ꝯcedis illi christe: semꝑ esse sub-
dita. Uenerer̃ hic patronꝰ / quē
celestis habet thronus:qui dan-
do beneficia/ mundū replet leti-
tia. Hic diuinū dans odorē / pe-
stem pellit ꝛ lāguorē / velut rose
vel lilia:redolet in ecclia. Augu-
stine dei verna/ mūdi iubar ꝛ lu-
cerna : apd̄ christū chorū istum/
clemēter ꝯcilia. Ut fons summe
pietatis / nos mūdatos a pctīs:
ad supne claritatis / ꝑducat pa-
latia. Amen. ¶ In decollatione
scti iohannis baptiste. Prosa.

P Recursorē summi regis/
et p̄conē noue legis:cele-

brat ecclia. In hac luce tā festi-ua/gaude mater ꝛ votiua:deprome pconia. Hui⁹ ortū veneremꝰ/sed nec min⁹ delectemur: in ei⁹ martyrio. Totus mūdus sit iocundus/ nulli martyr hic secundus:ṽtute vel pmio. Nō est nr̄e paruitat/ virū tāte dignitatis: laudare p oia. Sūma rei recitetur/vt affect⁹ excitet:ex ei⁹ mēoria. Nō arūdo leuitatis/sed colūna ṽitatis:nulla palpat crimia. Scribas tangit ꝛ doctores/vocans legis trāsgressores: vipere genimina. Arguebat hic herodē/nec terret ab eodē:ligat⁹ i carcere. Fert iniuste iustus penā/rē detestās tā obscenā:regis et adultere. Seuit in hūc vis tyrāni/laus accrescit hinc iohāni: tyrāno supplicū. Seruit stultus sapiēti/qꝛ iustus in pn̄ti:purgatur p impium. In natalis sui cena/capitali plecti pena/ iohānē rex ipat. Speculator saltatrici/saltatrix dat genitrici: caput qđ petierat. Crux presignat sublimari/xp̄m sed hūc minorari:capitis abscisio. Mors ē iusti preciosa/quā precessit gloriosa:vite cōuersatio. Nos ad laudem tui christe/pcursoris ꝛ baptiste:colim⁹ solēnia Tu nos ab hac mortis valle/duc ad vitā recto calle p ei⁹ vestigia. Amē. ¶ In natiuitate btissime ṽgis marie. psa.

Natiuitas marie ṽginis/que nos lauit a labe criminis:celebrat hodie/dies ē leticie. De radice iesse ppaginis/hāc eduxit sol veri luminis:manu sapientie/templū sue gratie. Stella noua nouiter orit/cuius ortu mors nr̄a morit: eue laps⁹ iā restituitur:in maria. Ut aurora surgēs progreditur/sicut luna pulchra describitur:sup cuncta vt sol eligit:ṽgo pia. Uirgo mater ꝛ virgo vnica/virga fumi sed aromatica: in te celi mūdiqꝫ fabrica/gloriat. Te signarīt ora pphetica/tibi canit salomō cantica:cāticoꝝ te vox angelica/ptestat. Uerbū patris pcessu tēporis/itra tui secretū corporis: in te totū ꝛ totum deforis/simul fuit. Fructus virens arentis arboris/xp̄us gygas immensi roboris:nos a nexu funesti pignoris/eripuit. Cōdoluit humano generi/virginalis fili⁹ vteri:accingantur senes ꝛ pueri/ad laudem virginis. Qui poterat de nobis cōqueri/pro pctō parētū veteri:mediator voluit fieri/dei et hois. O maria dulce cōmercium/intra tuuꝫ celasti gremiū: quo salutis reis remediū/ idulget. O vera spes ꝛ verum gaudiū/fac post vite psentis stadiū: vt optatū in celis brauiū/nobis detur. Amen. ¶ Infra octauas quere ante cōmune sctōꝝ retro.

¶ In exaltatiōe scte cruc. psa.

Laudes crucis attollam⁹ nos q̄ crucis exultamus speciali gloria. Dulce melos tāgat celos / dulce lignū dulci dignū:credim⁹ melodia. Uoci vita nō discordet/dū vox vitā non remordet:dulcis est symphonia. Serui crucis crucē laudāt/ q̄ p crucē sibi gaudēt:vite dari munera. Dicāt oēs ꝛ dicāt singuli/aue salus toti⁹ seculi:arbor salutifera. O q̄ felix q̄ pclara/hui

hec salutis ara:rubēs agni san-
guine. Agni sine macula:q̄ mū-
dauit secula:ab antiquo crimie.
Hec est scala pctoꝝ: ꝑ quā xp̄s
rex celoꝝ:ad se traxit oīa. For-
mā cuius hec ostēdit/q̄ terrarū
ꝯp̄hendit:quatuor cōfinia. Non
sunt noua sacramēta:nec recen-
ter est iuēta: crucis hec religio.
Ista dulces aquas fecit: ꝑ hanc
silex aquas iecit:moysi officio.
Nulla salus est ī domo/nisi cru-
ce munit homo: superlimiaria.
Neqꝫ sensit gladium/nec amisit
filiū:quisq̄s egit talia. Ligna le
gens in sarepta/spem salutꝭ est
adepta:pauper muliercula. Si-
ne lignis fidei/ nec lechitꝰ olei:
valet nec farinula. In scripturꝭ
sub figuris/ista latēt sed iam pa
tent:crucis bn̄ficia. Reges cre-
dunt hostes cedunt / sola cruce
christo duce:hostis fugat milia
Ista suos fortiores: semꝑ facit
⁊ victores: morbos sanat ⁊ lan-
guores:reprimit demonia. Dat
captiuis libertatē/ vite confert
nouitatē:ad antiquā dignitatē:
crux reformat omnia. O crux li
gnum triūphale/mundi vera sa-
lus vale:iter ligna nullū tale/frō
de flore germie. Medicina chri
stiana / salua reos egros sana:
quod nō valet vis humana/sit in
tuo nomine. Assistētes tue lau-
di/ꝯsecrator crucꝭ audi:atqꝫ ser-
uos tue crucis/post hāc vitā ve-
re lucis/transfer ad palatia.
Quos tormēto vis seruire/ fac
tormēta nos sentire:sed cum di-
es erit ire/nobis ꝯfer ⁊ largire/
sempiťna gaudia. Amē. ¶ Itē
de eadē ⁊ potest dici per annum

in missa votiua. Prosa.

Salue crux laudabilis: ar-
bor admirabilis: et plena
dulcedine. Arbor vna nobilis:
cui nulla similis: frōde flore ger
mine. O crux arbor inclyta: xp̄i
mēbris ꝑdita:⁊ sacrata sanguie.
Per te vita reddita/dudū ligno
ꝑdita:prime mr̄is crimine. Vir-
ga mare reserās:israelē liberās
moysi regimine. Que petra de-
generas: sitim estū tēpas: dulci
manat flumie. Crux vere lux lu-
minū:medela peccaminū: mun-
dū replet lumie. Debellatrix de-
monū:mētē purgās hoīm:vete-
ri caligine. Sūme rex celestiū:
ꝑ tuū auxiliū: ⁊ in tuo noie. Ab
īcursu oīm:nobis aduersātiū:ꝓ-
tege nos dn̄e. Amē. ¶ Item de
stigmatibꝰ sacrꝭ bti pr̄is nr̄i frā-
cisci ⁊ ꝓ alijs festis eiusdē. Pro-
sa.

Sanctitatis noua signa ꝓ-
dierunt valde digna:mira
valde sed benigna:ī frācisco cre
dita. Regularis noui regis: vi-
ta datur noue legis: renouātur
iussa regis: ꝑ franciscū. Nouus
ordo noua vita: mūdo surgit in-
audita: restaurauit lex sancita:
statū euangelicū. Legis christi
pariforme:reformaꝭ ius confor-
me:tenet ritus datur norme:cul
men apl̄icū. Corda rudis vestis
dura:cingit tegit sine cura: pa-
nis datur in mensura: calceus
abijciꝭ. Paupertatē tantū que-
rit:de mūdanis nichil gerit:hec
terrena cuncta terit:loculus de-
spicitur. Querit locū lachrýma-
rum:promit voces cor amarum
gemit mestus tēpus charū:per-
ditum in seculo. Montis antro

sequestratus: plorat orat humo stratus: tandē mente serenatus/ latitat ergastulo. Ibi vacat rupe tectus/ ad diuina sursum vectus: spernit ima iudex rectus/ elegit celestia. Carnē frenat sub censura: transformatam in figura: cibū capit de scriptura: abijcit terrestria. Tunc ab alto vir hierarcha: venit ecce rex monarcha: pauet iste patriarcha/ visione territ⁹. Defert ille signa christi/ cicatricem confert isti: dum miratur corde tristi: passionem tacitus. Sacrum corpus consignatur: dextrum latus perforatur: cor amore inflammatur/ cruētatum sanguine. Uerba miscent archanorum: multa claret futurorū: videt sanctus vim dictoꝝ/ mystico spiramie. Patēt statim miri claui/ nigri foris int⁹ flaui: pūgit dolor pena graui/ cruciāt aculei. Cessat artis armatura/ i membroꝝ aptura: non impressit hos natura/ non tortura mallei. Signa crucis q̄ portasti/ vñ mū dū triūphasti: carnē hostē supasti/ inclyta victoria. Nos francisce tueamur/ in aduersis ꝓtegamur: vt mercede ꝑfruamur/ i celesti gloria. Pater pie pater sancte/ plebs deuota te iuuante: turba fratrū comitāte/ mereatur premia. Fac cōsortes supnoꝝ: quos informas vita morū: ꝯsequatur grex minoꝝ: sempitna gaudia. Amē. ¶ In festo sctī michaelis

Laus erumpat ex affectu/ chorus psallat in cōspectu: supnorū ciuiū. Laus iocunda laus decora: qñ laudi cū canora puritas ē cordiū. Michaelem cūcti laudēt: nec ab hui⁹ se defraudēt/ diei leticia. Felix dies qua sctōꝝ/ recēset angelorū: solēnis victoria. Dracho vetus extirpatur/ ⁊ drachonis effugat inimica legio. Exturbat⁹ est turbator/ ⁊ ꝓiect⁹ accusator: a celi fastigio. Sub tutela michaelis pax in terra pax in celis: laus et iubilatio. Cū sit potens hic ꝟtute/ pro cōmuni stans salute: triūphat in ꝑlio. Suggestor scelerꝫ pulsus a superis: ꝑ hui⁹ aerꝫ oberrat spatia. Dolis iuigilat: vir⁹ insibilat: sed hunc annichilat/ p̄sens custodia. Tres distincte hierarchie/ iugi vacāt theorie: iugiqꝫ solēnio Nec obsistit theoria/ siue iugis armonia: iugi ministerio. O q̄ꝫ mire charitatꝫ/ est supne ciuitatis: ter terna distinctio. Que nos amat ⁊ tuet/ vt ex nobis restauret: ei⁹ diminutio. Sicut sunt hoim diuise gr̄e/ sic erūt ordinū distincte glie: iustꝫ i p̄mio. Solis est alia q̄ꝫ lune dignitas/ stellaꝝ varia relucet claritas: sic resurrectio. Uetus hō nouitati se terren⁹ puritati: conformet celestiū. Coequalis his futurus/ licet nōdū plene pur⁹: spe p̄sumat p̄miū. Ut ab ipis adiuuemur/ hos deuote veneremur: istātes obsequio. Deo nos cōciliat/ angelisqꝫ sociat: sincera deuotio. De secretis reticentes/ interim celestibus: erigam⁹ puras mētes/ in celum cū manib⁹. Ut supna nos dignet/ coheredes curia: et diuia collaudet ab vtrisqꝫ gratia. Capiti sit gloria/ mēbrisqꝫ cōcordia. Amē. ¶ De btissimo p̄re nr̄o fr̄acisco. Prosa

Hic Regit victor ꝟtualis/hic frãciscus triũphalis: crucis aduersariũ. Crucꝫ lator cordialis/pinceps pugne spiritalis: insignis amãtium. Quē ꝑmisit rex futur⁹/ pugnatur⁹ ꝓpulsur⁹: celebri ꝯsilio. Premuniuit vt securus suis armis cõgressur⁹: salubri ꝑsidio. Dicas nobis o frãcisce: cur affixus es i cruce? Mr crucis cõtemplator/ atqꝫ carnis supplantator: semꝑ fui cedulus. Dicas nobis o francisce. ꝛc. Mr mũdi abdicator/ atqꝫ crucꝫ imitator: vite christi baiul⁹. Dicas nobis. ꝛc. Amor iesu me absorbens/ atqꝫ dulcor cor incēdens: auxit desideria. Dicas nobꝫ. ꝛc. Sursum fixam mentē tenēs/ vidi iesum intra feruēs: ac trahēs suspiria. Dic francisce quid fecisti: postꝙ iesuz aspexisti? Dulcē iesum quo ardebã/e vicino distinguebam: aspectu seraphico. Dic francisce. ꝛc. Grato vultu estuabam/ et affatu excedebã: affectu pacifico. Dic francisce. ꝛc. Alis senis conuelatus/ plagis quinis sauciatus: totus dire cructatus sic erat insignitus. Dic frãcisce. ꝛc. Mox amore stimulat⁹/ ꝛ dolore ꝯclauat⁹: i dilectũ immutatus/ innouatꝫ spiritus. Dic francisce quid fecisti/ cõtēplãdo plagas christi? Mētē mire inflammari/ ꝛ sic carnē sigillari: ac dilectũ transformari: in fulgidã speciem. Dic francisce quid fecisti/ contemplãdo plagas xp̄i? Manus pedes cõclauari/ dextrũ latus lanceari: xp̄i seruũ imutari/ in suam effigiē. O francisce crucifere/ in te signa scimus vere. Certe multis argumentis/ constat forma resurgentis. Dic nobis francisce/ quid vidisti in cruce? Filium dei viuētis/ crucifixũ pro amore gētis. Dic nobis frãcisce/ quid vidisti i cruce? Christũ clauis ꝯclauatũ/ ac caput spinis coronatũ. Credēdũ est magis soli frãcisco veraci/ ꝙ mũdanoꝝ turbe loq̃ci. Scim⁹ xp̄z ꝑtulisse/ mortē crucꝫ tu nobꝫ pie rex miserē alla. ¶ De eodē.i oc. p̄sa.

Letabundus frãcisco decantet chorus alleluya. Quē ꝯfixit nouis clauis/ amor verus res mirãda. Mēs in carne patuit/ nouo mõ splēduit: sol de stella Uir q̄ sic refloruit: aues voce monuit: semꝑ clara. Sicut xp̄s docuit/ pauꝑtatē tenuit: pari forma. Nec ꝑlem quã genuit/ possidere voluit: hac corrupta. Iã in celis iubilat/ nouis signis rutilat: valle nostra. Renouant oculi/ lingua creuit puuli: carne sumpta. Os mutoꝝ soluit/ multis vita reddit: hereses ꝯuincit: eē ceca. Lepra fugit saliũt claudi: febres fugiũt, multa regna sētiũt: hec predicta. Soldani prospa/ spreuit ꝛ aspꝑa: ꝛ sic non lesit gēs misera. Ostēdunt vulnera/ nouaqꝫ munera: dat quē genuit puerpera. Alla. ¶ Itē de eodē in tono Sospitati. Prosa.

Claret orbi/ cura morbi: francisci deuotio. Quã accendit et ostendit/ stigmatum impressio. Signũ dei / dedit ei: seraph appitio Martyr mēte fit pũgēte: sic amoris gladio. Manus pedes/ latus cedes: plagat ex incēdio. Cum censuris noui

lur;/clamat hec editio Ergo plã ge digna laude: minoꝝ religio. Magnis signis dũ isignis: pr̃is exaltatio. Fulget in ꝑmio. Amẽ

¶ Item de eodẽ. Prosa.

IN superna ciuitate/de frã cisci nouitate: felix gaudet curia Huc recẽter nob; misit/ q̃ mãsu= rũ se ꝓmisit: semꝑ cũ ecclia. Pe= trus claues clauos iste/laterisq; tui xp̃e: mõstrat priuilegia. Tu in petro crucifigi/ꝛ hũc tibi vis ꝯfigi: passiõe socia. Uulneratrix alioꝝ/istũ solũ dilectoꝝ: crucifi= xit charitas. Quã in carne nul= la disco/ crucẽ carnẽ in frãcisco: mireꝭ humanitas. Ergo laudes huic soluamꝰ/ cuiꝰ festũ celebra= mus: tanq̃ pr̃i filij: Ut finita vite rota/sit ipsiꝰ ꝓles tota: celi ꝯsors gaudij. Amẽ. ¶ Itẽ de eodem.

PAter aue potens Prosa. ꝓdigijs/ q̃ suaue das tu= is famulis: iugũ xp̃i. Onus gra ue vitãs ꝯuitijs/ nõ inane te xp̃i ꝓlijs: intulisti. Stratã babel das i miraculũ/ zorobabel dei signa= culũ: paras tẽplũ. Uite pure re= ducis seculũ/crucis dure politũ speculũ: ꝛ exẽplũ. Christi morti te totũ viuere/ ꝓbãt orti claui cũ latere: sauciato. Te cohorti sue cõscribere/venit seraph hoc car ne tenere: signo dato. O de ce= lis tuos considera/ ceptos celis ignit; vulnera: ꝑce cura. Mũdi ꝑlis calcatos libera/sic ꝓ melis his colẽs vetera: mors secura. Amen. ¶ Item de eodẽ. Prosa

FRanciscus laudabilẽ fe= cit deꝰ similẽ: sanctis sed mirabilẽ ꝑ merita. Pr̃ibus cum ceteris/ par verus diceris: tuis datꝰ posteri;: lux ꝛ vita. Tu enoch spiramine tu noe regimie: abra= ham in semine/ bñdictus. Isaac obediẽs/iacob multa patiẽs: s; ioseph proficiẽs/ꝓe dictꝰ. Moy ses in regulis/ iosue miraculis: sed dauid in populis nomiatus. Salomõ prudẽtia/ helyas ꝯstã= tia/helyseus copia/faris datus. Esaie ꝓitas/ danielis castitas: hieremie charitas/ te cõmẽdat. Te ꝓphetis consciũ/ apostolis sociũ: tuũq; martyriũ/ mẽs attẽ= dat. O lux meditantiũ/ decꝰ pre= dicãtiũ: titulus humiliũ/ꝑce pia Apud dei filiũ/ corda militãtiũ: in te cõfidentiũ/concilia. Amẽ.

¶ Item de eodem. Prosa.

SAlue fratrũ dux minorũ/ doctor vite via morũ: vas celestis gr̃e. Tu sigillum summi ducis/quod signauit clauis cru= cis: manus sapiẽtie Salue verbi pacis lator/ pauꝑtatis renoua= tor: noue gentis gloria. Post te currit tua scola/ pede nudo vili stola: zone burse nescia. Uas ele ctũ vas ꝓtutũ/tui spernunt sicut lutũ: cuncta mũdi ꝓspera. Sal= ue decus veroꝝ pauperum/ in quo noster redẽptor iterũ: mon= strat sua vulnera. O mirandũ si= gnaculũ/o crucifixi speculũ: in q̃ christꝰ splenduit. Tu paruus et humilis/cuiꝰ lingua fertilis: tri= pliciter floruit. Q̃d in cruce xp̃s gessit/in tuis membris impressit amoris incẽdiũ. Iã q̃t morbi tot medele/visus gressus ꝛ loq̃le: fe= rũt testimoniũ. Tu liber intus ꝛ foris/scriptus gesta saluatoris: sũt libri materia. In quo sãguis agni claret/ orb; totꝰ hic appet;

et patrū magnalia. Nouꝰ ordo nouꝰ statꝰ/noui claui nouū latꝰ/ ꝓbāt priuilegia. Crucē preferꝰ specialē/ nec in t'ris habet talē: sctūs nec in pr̄ia. Salue tēplum pietatꝫ/q̄ totiꝰ trinitatis:verā fe rēs imaginem. Signa ꝓbant te btm̄/cuiꝰ ossa sanitatū: vaporāt dulcedinē. Martyrij palmā q̄rꝫ cū soldanuz v'bo feris: sui ritus emulis. Nō martyr sis non gladio/sed miro priuilegio:cunctis claret oc'lis. Spto carnis ornamēto / ne vacilles sed memento: q̄ꝫ vili hic tegumēto/ paup christi tegit'. O pauperū p̄riarcha/ castitatis vas ꝛ archa: vere v'tutū monarcha/felix q̄ te sequitur. Ecce comes āgeloꝝ/pr̄ custos mioꝝ:lumē vite via moꝝ/p̄pollēs opibꝰ. O frācisce lux solarꝫ/ crucifixe singularis:iā cum xp̄o gl'aris/in choris celestibꝰ. Latus rubēs noua rosa/charitatis textꝰ glosa: hac placatus digna ꝓsa/in hac die gaudiosa: p̄be te ꝓpiciū. Jesu fili sūme mr̄is/serua seruos tāti patris: hic cōsortes tue crucis/fac nos ꝛ postvere lucis:supnorū ciuiū. Amen.

¶ Item de eodē. Prosa.

Gratulet' hodie/pauperum collegio:exsoluat leticie/francisco preconiū. Quē celestꝫ curie/ suscepit ꝯsortiū: in q̄ regis gl'ie/ ꝯtēplat' filiū. Jā in celis fruit'/luce q̄ nō patit': finē neqꝫ terminū. Hinc paup egreditur/sed diues īgredit':verū lumē luminū. Pau ꝑtas/ humilitas / pietas ꝛ charitas:ī xp̄o refloruit. Jn mēte sinceritas:ꝛ signoꝝ nouitas/ ī corpore patuit. Dū in terris operē/ formā xp̄i gerere: vult ꝛ seq̄ dogmata. Palmis plantis latere/ transfixꝰ ꝑ vulnere: sacra gestat stigmata. Hic splēdet miraculis tātis q̄ a sc'is: parē nō inuenio. A mortis ꝑiculis/liberat ꝛ oculis:cecis dat' visio. Os mutorū soluit'/ multꝫ vita reddit': ꝛ sensꝰ freneticis. Cūctꝫ vita pādit'/salutis ꝛ tollitur:error ab hereticis. Amē.

¶ Item de eodē. Prosa.

Gloria viuorū/ fratrū egenoꝝ:salue frācisce. Cōserua tuoꝝ/statū filioꝝ:pr̄ frācisce. O fons ꝓfessoꝝ/ vita ꝑfectorū: nos iuua frācisce. Estꝰ vitiorū/ virus pctōꝝ/dilue frācisce. Stigmatū sacroꝝ/signa mirādorū: ostēde frācisce. Datori bonoruꝫ/ vt gregi sctōꝝ:iūgamur frācisce Jn regno celoꝝ/choro āgeloꝝ: ꝯcede frācisce. Amen.

¶ Ite de eodē. Sctitatꝫ noua. vel in die stigmatū eiꝰ.

¶ De sctō dionysio ꝓsa

Gaude ꝓle grecia/gl'iet' gallia : pr̄e dionysio . Exultet vberiꝰ/felici parisiꝰ: illustrꝫ martyrio Speciali gaudio/felix gaude ꝯcio:martyꝝ p̄sentia. Quoꝝ p̄rocinio/gaudet tota regio: regni stat potētia. Juxta patrē posititi/bellatores īclyti: digni sunt mēoria. Sed istū p̄cipue/recolit assidue/regalis eccl'ia. Hic a sūmo p̄sule/directꝰin galliā:nō gētis īcredule: veret' insaniā. Galloꝝ ap'lus/venerat luteciā:quaꝫ tenebat subdolus : hostis velut ꝓpriā. Hic errorū cumulus/hic oīs spurcitia : hic infelix ꝑp'lus/ gaudens idolatria. Adorabat idolū/fallacis mercurij:sed vicit diabolū/fides dionysij. Hic cō=

structo xp̄i templo/ v̄bo docet ꝛ exēplo:docet ꝛ miraculis. Turba credit error cedit/ fides crescit ꝛ clarescit: nomē tāti p̄sulis. His auditis fit insan⁹/imitis domitianus:mittitq̄ sisinniū. Qui pastorē aiaꝝ/fide vita signis clarū:trahat ad supplicium. Infligunt seni pene/flagrat carcer et catene:catastam lectū ferreuꝫ:et estū vicit igneū. Prece domat feras truces/cedat rogū pfert cruces:post clauos ꝛ patibulū/trāslat⁹ ad ergastulū. Seniore celebrāte/missam turba circūstante: xp̄s adest comitāte/celesti freq̄ntia. Specu clausū carcerali/ꝯsolat et vitali:pane cibat imortali/ coronandū gl̄ia. Prodit martyr ꝯflictur⁹/ sub securi stat securus ferit lictor sicq̄ victor:ꝯsummat gladio. Sed cadauer mox erexit/trūcus truncū caput vexit:q̄ ferēte hoc direxit/āgeloꝝ ꝯsctio Tam p̄clara passio/repleat nos gaudio. Amē. ¶ De oib⁹ sctis. Prosa.

Christo inclyta cādida:nostra canūt melodiā agmia. Laudes oib⁹ dātia:sctis per hec sacrata festalia. Mariā primuꝫ vox sonet nr̄a p quā nobis vite sunt data p̄mia. Regina que es mater et casta/ solue nostra:per filiū tuū peccata. Angelorum cōcio tota:et archangelorū turma inclyta. Nostra diluāt iam peccata: parādo supera celi gaudia. Tu propheta p̄co lucerna : atq̄ plusq̄ propheta. In lucida nos pone via: mundās nostra corpa. Aplorūꝫ princeps:atq̄ cūcta iūcta caterua. Iam corrobora/ vera in doctrina:plebis pectora. Stephane gl̄iose:rutilās in corona:sanctorūq̄ martyrū turma valida. Fortia date corda / corpa eq̄ firma:sacra vt hostē vincat/rite spicula. Martine inclyte et p̄suluꝫ: om̄is caterua. Suscipe nūc pia modo: nostra clemens precata. Regina virginū permaxima/tu mater es incorrupta: v̄go ꝛ grauida. Sacrata dn̄o est castitas/ nostras serua aias:mūdaq̄ corpora. Monachorum venerāda suffragia. Omniūq̄ sanctoꝝ cōtubernia. Per precata assidua: nostra gubernent tēpora. Nosq̄ ducāt ad sup̄na poloꝝ vera gaudia. Subiungāt pium agmina/ amē redēpta. ¶ Alia de eisdem Supne m̄ris gau. q̄re i cōi mr.

¶ De sancto martino. Prosa.

Gaude gēma presulū/ gaude mundi speculū:dulcedo fideliuꝫ. Gaude calcans seculū/ gaude christo sedulū : exhibens obsequiuꝫ. Impetrator gr̄e/ velox dator venie : desolatos visitas. Stella fulgens venie/exemplar clemētie: tres defūctos suscitas. O martine medice/spiritalis abiice: pestes graues cordiuꝫ. Hostes procul deiice/ atq̄ tuos respice: bone pastor ouiū. Tu es lima sceleruꝫ/sustentator pauperū:pietate nimia. De qua vestis miserū/xp̄m tegis iterum clamide dimidia. Pium est nos cantibus/ piū est ꝛ fletibus: nūc martino obsequi. Eras pauper opibus/nūc cū celi ciuibus:gaudes opes assequi. Amen. ¶ De sancta elisabeth vngarie regis filia tertij ordis scti frācisci. p̄sa.

Concinat eccl'ia/ celebris memoriã: elizabeth hodie. Que in celi curia/ coronatur gloria: stirps regis vngarie. Pro francisci cordula/ mantello tunicula: purpurã deposuit. Tandẽ magisterio/ multis facta lectio: stella mundo claruit. Leprosis obseqo/ lãguidis suffragio: mestis fit in gaudiũ. Pauperũ refectio/ fuit i hospitio: cũctis patẽs hostiũ. Hospitalis dña/ in tuorũ agmia: nos hospites elige. Nra dele crimia/ z ad celi culmia: pedes nros dirige. Amẽ. ¶ De sãcta cecilia. Prosa. Et canit in tono Bñdicta es celorum regina.

Benedicta es vir- Prosa. go cecilia/ q̃ spernens mũdana gaudia: nũc tenes celestia Fide plena mẽtis semp tu serena/ sapienter intus obscena: carnis assumpta pecia. Valerianũ spõsum pphanũ/ conuertisq̧ tyburtiũ: demonstrãs ei angelum. Rosas vnãtes/ mire fragrãtes/ te cũ spõso coronãtes: recipis et liliũ. Almachiũ deuicisti/ z mendacẽ ostẽdisti: tandẽ ad coronã trãsisti/ p ignẽ z gladiũ. Nũc virgo te depcamur/ quã deuote veneramur: vt p p̃ces tuas vehamur/ ad celi palatiũ. Amẽ. ¶ De sancta katherina vgine Prosa.

Vox sonora nri chori/ nro sonet cõditori: q̃ disponit oĩa. Per quẽ dimicat in bellis/ p quẽ datur et puellis: de viris victoria. Per quẽ plebs alexãdrina/ femine nõ feminina: stupuit igenia. Cum btã katherina/ doctos vinceret doctrina: ferrum patiẽtia. Hec ad gloriã parẽtũ/ pulchrũ dedit ornamẽtũ: moruz priuilegia. Clara p pgenitores claruit p sacros mores: amplio- ri gr̃a. Florẽ teneri decoris/ lectionis z laboris: attriuere studia. Nã plegit disciplinas/ seculares z diuinas: in adolescentia. Vas electũ vas vtutũ/ reputauit sicut lutuz: bona transitoria. Et reduxit in ptẽptũ/ pr̃is opes z parẽtũ: larga primonia. Vasi oleũ icludẽs: vgo sapiẽs z prudẽs: spõso pgit obuia. Et aduentus ei⁹ hora/ pparata sine mora: intret ad puiuia. Sistitur impatori/ cupiens p xp̃o mori: cuius in p̄sentia. Quinquaginta sapientes/ mutos reddit z silẽtes: vginis facũdia. Carceris horrẽdi claustrũ/ z rotarũ triste plaustrũ famẽ z ieiunia. Et q̃cũq̧ fiũt ei/ sustinet amore dei: eadẽ ad oĩa. Torta superat tortorẽ/ superat iperatorẽ: femine cõstãtia. Cruciatur impator/ q: cedit cruciator: nec valẽt supplicia. Tãdem capite punitur/ z duz morte mors finitur/ vite subdit gaudia. Angelis mox fuit cure/ dare corp⁹ sepulture: terra pcul alia. Oleum ex ip̃a manat/ qđ ifirmos mltos sanat: euidẽti gr̃a. Bonũ nobis dat vnguentum/ si per suum interuẽtũ: nostra sanet vitia. Gaudens ipsa videat/ de se presens gaudia. Et futura prebeat: qui dedit p̃ntia. Et hic nobis gaudeat/ illi nos in gloria. Amen.

¶ Alia de eadem. Prosa.

Ordis oris digna laude katherina virgo gaude: summe consors glorie. Gaude q̧ ad viã lucis/ excecatos tu re-

ducẽ: summo philosophie. Gaude dulcis katherina/ sprcto rege fit regina: p te fide stabilis. Mortẽ subit nec tristatr/ ꝛ cũ ipsa decollatur: porphyri⁹ nobilis. Nõ te terrẽt flãme rote / nec euellit a xp̃o te: rex pce nec precio. Lac effudit p cruore / egros sanat a languore: olei ꝯfusio. In sup̃mo syna mõtis/ tu sepulta veri fõtis/ q̃ fruerꝫ poculo Ut nos potes xp̃z ores/ ꝛ coronet nos milores: hoc finito sc̃lo. Amẽ. Alia de eadẽ.

Gaude ꝟgo katherina/ quã refecit lux diuina: ter q̃ternis noctibus. Gaude ꝙ tua doctrina/ philosophos a ruina: traxit ꝛ erroribꝰ. Gaude qꝛ meruisti/ cõfortari voce xp̃i: post p̃ces diuinitus. Gaude qꝛ cõuertisti/ spõsam regis ꝛ vidisti: rotas fractas celitus. Gaude sertis coronata/ ꝛ i synai venerata: olei stillamie. Esto nr̃m aduocata/ apud deũ ꝟgo grata: in nr̃o certamie. Amẽ. ¶ Plãct⁹ btẽ marie ꝟginis in passiõe filij sui dñi nostri.

Plãctus ante nescia / plãctu lassor anxia: crucior dolore. Orbat orbem radio/ me iudea filio: gaudio dulcore. Fili dulcor vnice/ singulare gaudiũ: matrẽ flentẽ respice: cõferẽs solatiũ. Pectus mẽtẽ lumina/ tua torquẽt vulnera: q̃ mater que femina/ tã felix tã misera? Flos florũ: dux morũ venie vena/ ꝙ̃ grauis i clauis ẽ tibi pena? Proch dolor hic color effugit oris / hic ruit hinc fluit: vnda cruoris. O ꝙ̃ sero dedit⁹/ ꝙ̃ cito me deserꝫ: o ꝙ̃ digne genit⁹/ ꝙ̃ abiecte moreris? O quis amor corporꝫ sibi fecit spolia: o ꝙ̃ dulcis pignorꝫ/ ꝙ̃ amara premia? O pia gr̃a sic morientis/ o zelus o scelus / inuide gẽtis? O fera dextera crucifigẽtis/ o lenis in penis mens patientis? O verũ eloquiũ iusti symeonis: quẽ ꝑmisit gladiũ sentio doloris. Gemit⁹ suspiria lachrimeꝗ foris/ vulneris indicia sunt interioris. Parcito proli mors mihi noli/ tũc mihi soli sola mederꝫ. Morte btẽ separer a te: dũ modo nate non crucieris. Ob crimẽ q̃ scelera/ gens cõmisit effera: vincla virgas vulnera/ sputa spinas cetera: sine culpa patitur. Nato queso parcite matrem crucifigite: aut i crucis stipite nos simul affigite / male solus moritr. Reddite mestissime/ corpus vel exanime: vt sic minoratus crescat cruciatus / osculis amplexibus. Utinã sic doleã/ vt dolore perecã: nã plus est dolori/ sine morte mori ꝙ̃ perire citius Quid stupes gẽs misera / terrã se mouere: obscurari sidera / languidos lugere. Solẽ priuas lumine quomodo luceret? egrum medicamie vnde cõualeret. Homicidã liberas / iesum das supplicio: male pacẽ toleras / veniet seditio. Famis cedis pestiũ / scies docta põdere: iesuꝫ tibi mortuũ/ barrabãꝗ viuere. Gẽs ceca gẽs flebilis / age penitẽtiã: dum tibi flexibilis iesus est ad veniã. Quos fecisti fontiũ: tibi ꝑsunt flumina: sitim sedãt oĩm cuncta lauãt crimina. Flete syõ filie tãte grate gr̃e / iuuenis angustie: sibi sunt delicie: pro vr̃is offensis. In amplexus ruite/ dũ pen

det i stipite / mutuis amplexib⁹:
se parat amantibus/brachijs ꝓ-
tẽsis. In hoc solo gaudeo / ꝙ ꝑ
vobꝫ doleo: vicẽ q̄so reddite: ma
tris dãnũ plãgite. ¶ Sequũtur
cões sequẽtie de btissima ṽgĩe ꝑ
vniuersitatis deuotiõe etiã i mis-
sis priuatis ⁊ votiuis de eadẽ di-
cẽde. ¶ Deuotissima ꝓsa. Aue

Ave nr̃e spes sa- /maria.
lutis/et hũane seruitutis
remouẽs opprobriũ. Maria spe
destitutis/vite mun⁹ ⁊ ṽtutꝫ cõ-
fer bñficiũ. Gratia tu singularꝫ/
stella marꝫ lux solaris: dei patris
filiũ. Plena fluis imo pluis/vn-
de tuis pie luis: pcti cõtagium.
Dñs q̄ cũcta regit / trinitatis te
elegit/aulã ⁊ tricliniũ. Tecũ ma
nẽs hostes fregit / infernales et
subegit: ꝑ carnis cõmerciũ. Be-
nedicta q̄ precellis / in matronis
et puellis tenens priuilegium.
Tu fons roris vena mellis / to-
ta dulcis nullũ fellis: habens se-
minarium. In te nihil indecori/
gloriant̃ in te chori: supnoꝝ ci-
uium. Mulieribus honori / tu⁹
partus est amori: natiõi gentiũ.
Et quis tue puritatꝫ prosequat̃/
digne satis: o virgo preconiuꝫ?
Benedictus qui te gratis / no-
bis dedit vt peccatꝫ: afferret re-
medium. Fructus pulcher ex co
lore/ fruct⁹ dulcis ex sapore: re-
fectiu⁹ cordiũ. Vẽtris tui natus
flore/sed cõplutus celi rore: con-
tra fructũ noxiũ. Amẽ. ¶ Alia
de eadẽ singularissima. Prosa.

Stella maris o maria / ex-
pers paris parẽs pia: ple-
bem tuã respice. Vitã portans
vite porta/ nos supportans nos
conforta: nosq; fortes effice. Tu
matrona sctẽ spei / mr̃ bona mr̃
dei: ṽgo vena venie. Tu suauis
delicata / celi clauis fabricata:
manu sapiẽtie. Spes salutis pa-
cis port⁹/vas ṽtutꝫ florẽs hort⁹:
aromatum area. Tu serena sole
ṽo/cella plena vino mero: gra-
nũ sine palea. Tu fecunda tu fe-
cũdãs/ mr̃ mũda mũdũ mũdãs:
exẽplar mundicie. Tu magistra
gñalis/tu mistra specialis: dul-
coris ⁊ gr̃e. Pietatꝫ fons amen⁹
charitatꝫ calix plenus: deuotos
inebriãs. Indeuotos tu ṽtuti/⁊
egrotos das saluti: reos recõci-
liãs. O benigna ṽgo gaude/sũ-
me digna sũma laude: sũme ve-
nerabil̃. Gaude rosa pura decẽs
speciosa sp recẽs: flos imarcessi-
bilis. Stirps btã fac placatũ/pa
trẽ nata parẽs natũ: nobꝫ pctõri-
bus. Ut te duce sui tui / possint
luce ṽa frui: cũ choris celestib⁹.
Amẽ. ¶ De btissĩa ṽgie mar. ꝓsa
sub tono Scti spũs/ decantanda.

Sancti spũs assit nobꝫ gr̃a.
Quo fecũda: deũ peperit
ṽgo maria. Per quẽ sacrata: flo
ret ṽgitas i maria. Spũs alme
quo replet̃ maria. Tu rorẽ sacrũ
stillasti i maria. Amator sãcte q̄
amat̃: ipregnat̃ maria. Sub cui⁹
vmbra nõ torret̃ dũ fouet̃ maria
Tu ꝓseruasti ne pria culpa trãs-
fusa sit i maria. Tu cellã sacrasti
sic bñdicti vẽtris i maria. Ut tu-
meret: et mr̃ fieret virgo maria.
Sic pareret: ne fetu ꝑderet: flo-
rẽ maria. Prophetas tu inspira
sti/vt ꝓcinerẽt: ꝙ deũ cõciperet
maria. Aplos ꝯfortasti/vt astru-
erent hũc deũ quẽ edidit maria.

Quādo machinā de⁹fecit mundanā est pfigurata maria. Tell⁹ hoiem vgo vginē fudit primū/ sic secūdū maria. Tu aiar spes afflictarū dulcis maria. Tu seruulor nexus tuor: solue maria. Tu collisum pctis mūdū: ad vitam reparasti maria. Idolatras ⁊ leges atras hereses eneruasti maria. Ergo nos petim⁹ supplices vt ope benigna subleues maria. Et nato p nobis supplices q tibi nūc psallimus aue maria. Tu felicibus felicior maria. Tu sublimib⁹ angelor cetib⁹ es preclara maria. Ipm hoiem induisti maria. Qui sine semie/ ⁊ rigāte nemine fecūdauit maria. Nūc deū nob placa maria. Scti sps assit nob gra. Alia de eadē. psa.

Aue virgo gloriosa: manens plena gratia. Vere tu es nata rosa/ regali prosapia. Christus in te descēdēdo mundo dedit gaudia. Nos adiuues liberando/ de mortis angustia. O clemēs. O pia. O dulc maria. Amē. ¶ Alia de eadē. psa.

Aue pclara maris stella/ i lucē gētiū maria diuinit⁹ orta. Euge dei porta/ q nō aperta/ vitatis lumē ip solē iustitie: indutū carne ducis i orbē. Virgo dec⁹ mūdi regina celi pclara vt sol: pulchra lunaris vt fulgor/ agnosce oēs te diligētes Te plenā fide virgam alme stirps iesse nasciturā: priores desiderauerūt pres ⁊ pphete. Te lignum vite/ sctō rorāte pneumate: parituurā diuini floris amigdalū signauit gabriel. Tu agnū regē/ fre dnatorē: moabitici de petra deserti ad montem filie syon traduxisti. Tuq furētē leuiathan serpentē tortuosūq et vectē collidēs dānoso crimie mūdū exemisti. Hic gētiū nos reliquie tue sub cultu memorie: mirū in modū quē es enixa ppiciatiōis agnū regentē celū eternaliter: reuocam⁹ ad arā mactādū mysterialit. Hinc māna verū israelit veris veri abrahe filijs admirātib⁹/ quōdā moysi qd typ⁹ figurabat: iā nūc abducto velo dat pspici/ ora vgo: nos illo pane celi dignos effici. Fac fontē dulcē/ quē in deserto petra premōstrauit degustare: cū sincera fide/ renesq pstringi: lotos in mari anguē eneū i cruce specular. Fac igni sctō patrisq vbo qd rubus vt flāmā tu portasti vgo mater facta pecuali pelle distictos pede mundis labijs cordeq propiquare. Audi nos maria/ nam te filius nihil negās honorat. Salua nos messia/ pro quibus virgo mater te orat. Da fontē boni visere/ da puros mētis oculos in te defigere. Quo hausto sapiētie soporem vite valeat mēs itelligere. Christianissimi fide operibus redimere beatoq fine ex hui⁹ incolatu secli auctor ad te transire. Amen.

¶ Alia de eadem. Prosa.

Gratulare plebs fidelis/ summo patri q in celis: regnat eternaliter. Ac in mris dei laude/ toto nisu cordis plaude: laudās hāc solēnit. Hec est em laude digna/ patrū scriptis ⁊ per signa: figurata celit⁹. Hec est mater orphanorum/ spes tantorum miserorum: vite reddēs aditus.

Gaude sponsa summi regis/cōdimētū noue legꝫ:lactās celi dominū. Gaude mater icorrupta/gaude dulcis ꝛ innupta: gaude salus hoim. Gaude rosa speciosa/non attrita nec corrosa: gelu neqꝫ glacie. Ex q̄ sol iustitie/dono sapiētie: pcessit mirifice Rex immēse pietatis/ac toti⁹ bonitatis: audi tuos dulciter. Matrē tuā collaudātes/ac reatū deplorātes: delictoꝝ iugit. Tua sancta nos doctrina/virgo mater et regina/trahat ad celestia. Et mūdatos a cētina/vitioꝝ ad diuina: ducat celi gaudia. Quo te semper adorem⁹/collaudemus decantemus: in celesti gloria. Amen. ¶ Item alia de eadem.

Hac sidus lux dieruꝫ/aue gemma mulierū: que lactasti regem verum/genitorem filia. Aue verbi summi parens/aue rosa spina carēs: per te viret mūdus arens/p te datur venia. Aue dei ꝟbi cella/mūdi decus maris stella: tua tuos a pcella/maris hui⁹ noxia. Mūdū pigis nouo flore/florē paris nouo more: ꝟgo manēs cū pudore/noui floris gr̄a. Regis mater ꝛ regina/moꝝ dux ꝛ disciplina: de maloꝝ nos cētina/perduc ad celestia. Dele culpas o maria/roga patrē prece pia: quia p te patet via ad eterna gaudia. Amen.

¶ Item alia de eadem. Prosa.

Imperatrix gloriosa/potens ꝛ imperiosa: iesu chri sti generosa/mat̄ atqꝫ filia. Radix iesse speciosa/virga florens et frondosa: quam produxit copiosa/deitatis gratia. Auster lenis te perflauit: ꝛ pflando fecūdauit: aquilonē qui fugauit/sua cum potētia. Florē ergo genuisti/ex quo fructū ptulisti/gabrieli dū fuisti paranympho credula. Joseph iust⁹ vir expauit/ista dū cōsiderauit: sciēs ꝙ nō temerauit/florescētem virgulā. Bene tn̄ cōseruauit/archanū nec diuulgauit: spōsā sꝫ magnificauit/honorās vt dn̄am. Celi quondā rorauerūt/ex quo nubes cōcreuerūt: cōcreteqꝫ stillauerūt/virginis in vtero marie. Res mirāda res nouella/nam pcedit sol de stella: regem dum parit puella viri thori nescia maria. Ergo clemens et benigna/cunctorum qꝫ laude digna: tuo nato nos cōsigna/pia per suffragia. Et camelí quo grauamur/compede sic absoluamur: vt soluti transferamur ad celi palacia. Amen.

¶ Alia de eadem. Prosa.

Iocūdemur et letemur/in marie matris pie: celebri memoria. Virgo mr̄ de⁹ pater/homo nat⁹ sacer flat⁹: laudis sint materia. Gabrielis vox de celis quē affatur ptestat̄: pariturā ꝟginē. Virgo credit ꝛ ɔcedit/ꝛ itacta mater facta/nouū parit hominē. Crescit puer in ꝟtute/ceci claudi gētes mute/vidēt currūt ꝛ argute: vocis dāt p̄conia. Lepra lāguor mors curat̄/ꝛ aduersa pars fugat̄: synagoga ɔturbatur/hec vidēs magnalia. Excecata gēs maligna/visa detestat̄ signa: crucē parat ꝛ idigna/de⁹ fert opprobria. Sed mors victa supat̄/cū de somno suscitat̄: in q̄ nobis cōpat̄/etna victoria. Hic

redemit quos pemit / prim⁹ homo lapsus pomo:ergo voce publica. Proniores ad honores / matris dei dicāt ei: aue sal⁹ vnica. Amē. Alia de eadē. Prosa.

Alma redēptoris mater quē de celis misit pater: propter salutē gētiū. Mundus tibi dicat aue / qr p te mund⁹ cue mutauit vocē flētiū. Sūme vox iocūditatꝫ / qr tēp⁹ est estatꝫ imber recedens abijt. Iā vinee floruerūt / flores odorē dederūt: iā eñ hyems trāsijt. Nouitate partus casti / ꝟgo cuncta renouasti: dū paris clauso cardie. Stupēt vsus ꝛ natura / ꝙ tu parꝫ ꝟgo pura: sine virili semie. Aue ꝟgo gignēs florē / cui⁹ miranᷣ odorē: celū tellus maria. Part⁹ cuius singularis / pura purū pure paris: genitorē filia. Audi mr̄ pietatis / nos gemētes pro peccatis: et a malis nos tuere. Ne trahamur ad infernū / et tormētū sempiternum: peccatorū miserere. Amē.

¶ Item alia de eadem. Prosa.

Mater pr̄is nati nata / specialis aduocata: peccatricis aie. Aures tue pietatis / ad nos ꝟtens a pctis / te laudātes eximie. Regi regū te fecisti / thalamū dū credidisti / gabrieli nūcio. In te est nr̄a natura / nō ꝫm sua iura: dei nupta filio. Ab etno gñatus / tpalis est ꝛ nat⁹: ex maria ꝟgie. Mūdi salus fit puella / dū in sua de⁹ cella / hō fit p hoie. Audi prius inauditū / ꝟbū pr̄is est vestitum: nr̄e carnis sacculo. Lactat nata genitorē / solē fouet stillās rorē: surgit fōs de riuulo. Uirgo mr̄ mater dei / te rogam⁹ serui rei: a peccati carcere Educ nos potēti pce / nobis deᷣ victa nece: tecū semper viuere. Amen.

¶ Alia deuotissima Prosa.

Salue sctā xp̄i parēs / salue ꝟgo labe carēs: salue dec⁹ virginū. Salue ꝟgo singularis / saluatorem salua paris: ꝛ ancilla dñm. Cōcepisti virgo deū / pr̄is lactas nutris eū: pio probās studio. In presepe reclinatur / calor quoqꝫ mēbris datur: bouis ministerio. Tu nature ꝯtra ritū / ex angusto infinitū: vētris profers paruula. Homo deū stella solem nata patrē virgo prolē: antiquū iuuēcula. Uno sinu fouēs agnū / ꝛ leonē paruum agnū: genitorē filiū. Moriturū eternūqꝫ / idē eñ est vtrūqꝫ: finis ꝛ principiū. Uirgo munda nos emunda / ne nos trahat mors fecunda: tue dono gr̄e. Nos informēt mores mundi / ne deformēt carnis mundi: ꝛ hostis isidie. Hort⁹ clausus fōs signat⁹ / terra de qua fruct⁹ natus: cibus est fidelium. Hūc virga iesse promens florem / cuius currit in odorē: sanctoꝝ collegium. Amē. ¶ Alia de eadē. pi[illegible]

Inuiolata integra: ꝛ casta es maria. Que es effecta: fulgida celi porta. O mater alma xp̄i charissima. Suscipe pia: laudum pconia. Nostra vt pura pectora: sint et corpora. Te nūc flagitant / deuota corda et ora. Tu da per pcata: dulcisona. Nobis cōcedas veniā: p secula. O benigna. O regina. O maria. Que sola inuiolata permansisti.

¶ Item de eadē. Benedicta es celoꝝ. ꝛc. vt.i.ij. missa nati. dñi.

¶ De doloribꝰ ꝛ cōpassionibus ipsius marie virginis. Prosa.

STabat mater dolorosa / iuxta crucem lachrymosa / dum pendebat filiꝰ. Cuiꝰ animā gementē / cōtristantē ꝛ dolētem: pertrāsiuit gladiꝰ. O q̄ȝ tristis ꝛ afflicta / fuit illa bn̄dicta: mr̄ vnigeniti. Que merebat ꝛ dolebat / pia mat̄ dū videbat: nati penas incliti. Quis est homo q̄ nō fleret / christi matrē si videret: in tāto supplicio? Quis nō potest cō tristari / piā matrē cōtēplari: dolentē cū filio? Pro pctīs sue gētis / vidit iesum ī tormētis: et flagellis subditū. Uidit suū dulceȝ natū / morientē desolatū: cū emisit spm̄. Eya mater fons amorꝭ me sentire vim doloris: fac vt tecum lugeā. Fac vt ardeat cor meū / in amādo christū deū: vt sibi cōplaceā. Sācta mater istd agas / crucifixi fige plagas: cordi meo valide. Tui nati vulnerati / iam dignātis pro me pati: penas ꝓ me diuide. Fac me vere tecū flere / crucifixo ꝯdolere: donec ego vixero. Iuxta crucē tecū stare / te libēter sociare: in plāctu desidero. Uirgo ꝟginū p̄clara / iā mihi nō sis amara: fac me tecū plāgere. Fac vt possim xp̄i mortē passionis eius sortē: et penas recolere. Fac me plagis vulnerari / ꝛ cruce inebriari: ob amorem filij. Inflammatus ꝛ accensus / per te virgo sim defensus / in die iudicij. Fac me cruce custodiri / morte christi premuniri: confoueri gratia. Qn̄ corpꝰ morieẗ / fac vt aie doneẗ paradisi gloria. Amē.

De btā maria tpe paschali. Prosa.

UIrgis marie laudes: itonāt xp̄iani. Eua vitā abstulit / sȝ maria ꝓtulit: natū q̄ redemit: pctōres. Ius natura modulo / ꝯuenere mirādo: marie filius regnat viuꝰ. Dic nobis maria: ꝟgo clemēs ꝛ pia. Quō fctā es gēitrix cū sis plasma de te nascētis? Angelꝰ ē testꝭ: ad me missus celestis. Natꝰ est ex me spes mea: sȝ icredula mācet iudea. Credēdū est magꝭ soli gabrieli forti / q̄ȝ iudeoꝝ praue cohorti. Scimꝰ xp̄m ꝓcessisse / ex maria ꝟe: tu nobis nate rex misere. Alla.

Alia de tpe paschali ꝛ nati. dñi. Prosa.

UIrginis marie laudes / intonāt christiani. Natuȝ corde paterno / verbū mr̄is vtero: suscepit hominē / semen caro. Claustra fregit inferni / qui materni pectorꝭ: claustrū ꝯsecrauit vas pudorꝭ. Dicite pastores / q̄d audistis vigiles. Quē in p̄sepe vidistis / q̄s infantis testes aspexistis. Angelorū choros / presepium ꝛ pannos. Natus est christus spes nr̄a / parq̄ȝ nobis ē nūciata. Credendū est magis voci pastorum veraci / q̄ȝ iudeoꝝ genti fallaci. Scimus christum processisse / de virgine matre: tu nobis regum rex miserere. Alla.

¶ Alia de tpe paschali. Prosa.

UIrginis marie laudes: cōcināt christiani. O beata dn̄a / tua per p̄camina: recōciliētur pctōres. Flāt per te liberi / a fermēto veteri: victime paschalis pceptores. Da nobis maria: ꝟgo clemēs ꝛ pia. Aspectu xp̄i viuētis / ꝛ gloriā frui resurgētis. Tu p̄ce nos pia / xp̄o reconcilia.

Que sola itacta es genitrix verbi de facta nascentis. Credendum est ex te deum / z hominem sic natum: nunc resurrexisse gloriose. Scimus christum surrexisse / ex mortuis vere: conserua mater nos et tuere. Alleluya.

¶ Alia de tpe paschali. Prosa.

Regina celi letare / si q̄ras o vgo quare vox respōdet angelica. Q̃ meruisti portare / passum dei salutare tuba psallēs armonica. Jam a morte suscitatum / sicut erat prelibatū: sua voce pphetica. O mi mater ora natū / vt per tuū nos rogatū: ad regna ducat celica. Alla. ¶ Alia de btā maria tpe paschali et de gaudijs ei⁹ q̄ a filio suo habuit in hoc mundo. Que etiam omi tpe z in solemnitatibus eius pro voto celebrātis dicēda erit pia.

Gaude virgo mater christi / que p aurem cōcepisti: gabriele nūcio. Gaude q̄ dū cātasti / magnificat exultasti: miro cordꝫ gaudio. Gaude q̄ deo plena / pepisti sine pena: cū pudoris lilio. Gaude plaude nā pastores genu flectūt adorātes: quem tenes in gremio. Gaude q̄ magi dona / tuo nato ferūt bona: cum magno mysterio. Gaude q̄ iuxta legē / obtulisti mūdi regē: in tēpli sacrario. Gaude quia quē quesisti / leta nimis iuenisti: i doctorꝫ medio. Gaude nā ex aqua vinū / te optante fecit bonū: pro primo pdigio. Gaude q̄ tui nati / quē dolebas mortem pati: fulget resurrectio. Gaude christo ascendente / qui in celis te vidēte / motu fertur proprio. Gaude virgo q̄ misit / paraclytū quem promisit: sacrorū collegio. Gaude que post ipsum scandis / et est honor tibi grādis: i celi palacio. Ubi fruct⁹ vētrꝫ tui / p te nobis detr frui: i perēni gaudio. Amē.

¶ Alia de eiusdē gaudijs Prosa

Virginis matris gaudia: que recolit eccl'ia. Personemus voce pia / venerāda memoria. Primū marie gaudium / gaudiorū initiū. Cū gabrielem nūcium / misit creator oim. Qui dixit o maria / aue tu gr̄a plena. Tu dei prouidentia / mater eris et filia. O q̄ta exultatio / fit pro scd̄o gaudio. Cū angelorꝫ ꝯcio / canebat nato filio. Tertium fuit gaudiū / cū magi tāti vnicū: adorāt ei⁹ filiū / cū deuotꝫ muneribꝫ. Quarta fuit letitia / cum xp̄s die tertia: oues volēs redimere / victor surgit de funere. Quintūqꝫ fuit gaudiū / cū vgo suū filiū ascēdentē in iubilo / vidit sub nubis nubilo. Sextūqꝫ sancti spiritus: qui illuxit diuinitus / i his quos dereliquerat / cū ad celos ascenderat. Mirātur nec deficiūt: angeli qui prospiciunt. Hoc pro septimo gaudio: matrem enixā filio. Quā deportat in humeris / vt hanc cum sanctis ceteris: coronet in celestib⁹ / coronis multiplicib⁹. Amen. ¶ In omnibus tēporibus z per octauas eiusdē beate marie virginis. Prosa.

Ave maria gratia plena: Dominus tecum virgo serena. Benedicta tu in mulieribus. Que peperisti pacē hoib⁹: et angelis gloriā. Et benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. Qui cohere-

des vt essemus sui: nos fecit per gratiam. Per hoc aũt aue / mũdo tã suaue: contra carnis iura. Genuisti prolẽ/nouũ stella solẽ: noua genitura. Tu parui ꝛ magni / leonis et agni: saluatoris christi/templum extitisti:sed virgo intacta. Tu floris et roris/ panis et pastoris: virginũ regina/rosa sine spina:genitrix es facta. Tu ciuitas regis iustitie. Tu mater es mie: de lacu fecis et miserie. Theophilum reformans gratie. Te collaudat celestis curia. Tu mater es regis et filia/ Per te reis donatur venia. Per te iustis confertur gratia. Ergo maris stella/verbi dei cella: et solis aurora. Paradisi porta per quam lux est orta:natum tuum ora. Ut nos saluet a peccatis / et in regno claritatis: quo lux lucet sedula. Collocet ꝑ scl'a. Amẽ. ¶ Itẽ de eadẽ. prosa

Uerbum bonum et suaue/ personemus illud aue: ꝑ quod christi fit conclaue / virgo mater filia. Per quod aue salutata/mox concepit fecũdata virgo dauid stirpe nata / inter spinas lilia. Aue veri salomonis/ mater vellus gedeonis:cuiꝰ magi tribus donis / laudant puerperium. Aue solez genuisti/ aue prolem protulisti: mundo lapso contulisti / vitã et imperiũ. Aue mater verbi summi / maris portus signũ dumi: aromatũ virga fumi/ angelorũ dña. Supplicamus nos emenda / emendatos nos commenda:tuo nato ad habẽda/sempiterna gaudia. Amẽ. ¶ Item de eadem. Benedicta es celoꝝ regina. ꝛc. vt s̃. i. ij. miss. nati. dñi ¶ Itẽ de eadẽ. Prosa.

Gloria sanctorũ/decus angelorum:aue maria. Uisita tuoꝝ/mẽtes famuloꝝ: dulcꝭ maria. O fons bonitatis / nr̃e paupertatis:sis memor maria. Sordes voluptatis/estus prauitatꝭ: dilue maria. Nobis eue natꝭ / sinũ pietatꝭ: aperi maria. Ne nos ꝑ pctis/simꝰ cũ dãnatis:succurre maria. Sed vt nos bti/simus coronati: cõcede maria. Amen. ¶ Item de eadem. Prosa.

Ueni ꝟgo virginũ/veni lumẽ luminũ:veni vena venie. Ueni salꝰ hoim/veni splẽdor ordinũ: celestis militie. Cõsolatrix inclyta/veni vide visita:certãtes in acie. Nos rege nos excita/nos foue nos suscita: de lacu miserie. Ueni iesse ꝟgula/veni rosa primula/rosa carẽs carie Pctõꝝ vincula/rũpe p̃ce sedula: p̃sentis familie. Magna maior maxima reple cordis intima:celesti tẽperie. O lux clementissima/esto nobis ꝓxima:rogãs regem gl'ie. Ut nos iungat supis/ dãs nobis in dexteris: post spẽ frui specie. Que regina diceris/ miserere miseris: virgo mr̃ gr̃e. Amẽ. ¶ Itẽ de eadẽ. Prosa.

Aue mũdi gl'ia / ꝟgo mat̃ maria:aue benignissima: Aue plena gr̃a / angeloꝝ dña: aue p̃clarissima. Aue decꝰ ꝟginũ/aue salus hoiꝫ: aue potẽtissima. Aue mat̃ dñi genitrix altissimi:aue prudentissima. Aue mater gl'ie/mat̃ idulgẽtie: aue beatissima. Aue mat̃ lumis/aue honor etherꝭ: aue porta celica/aue

serenissima. Aue cādēs liliū/ aue opobalsamū: aue fumi virgula/. aue splēdidissima Aue dulcꝫ aue mitꝫ/ aue pia aue leta: aue lucidissima. Aue porta aue ꝟga/ aue rubus aue vellus: aue felicissima. Aue clara celi gēma/ aue alma xp̄i cella: aue venustissima. Aue virga iesse orta/ aue scala celi facta: aue nobilissima. Aue stirpe gn̄osa/ aue ꝓle gl'iosa: aue fetu gaudiosa/ aue excelsissima. Aue ꝟgo singularꝫ/ aue dulci salutaris: aue digne admirarꝫ/ aue mirādissima. Aue turꝛ tuqꝫ mūda/ castitate sed fecūda: charitate tu colūba/ aue pudicissi'a. Aue mūdi imꝑatrix: aue nr̄a mediatrix: aue mūdi subleuatrix / aue nr̄m gaudiū: nūc ꝛ imꝑpetuū. Amē.

¶ Itē de eadem Prosa.

A Ue mūdi spes maria aue mitꝫ aue pia: aue plena gr̄a Aue ꝟgo singl'arꝫ/ q̄ ꝑ rubū designaris: nō passum icēdia Aue ꝟgo speciosa: aue iesse ꝟgula. Cuiꝰ fructꝰ nr̄i luctꝰ: relaxauit vincl'a. Aue cuiꝰ viscera/ ꝯtra mortꝫ federa: ediderūt filiū. Aue carens simili mūdo diu flebili: repasti gaudiū. Aue ꝟginū lucerna/ ꝑ quaꝫ fulsit lux supna: ijs q̄s vmbra tenuit. Aue ꝟgo de q̄ nasci/ et de cuiꝰ lacte pasci: rex celoꝝ voluit Aue gēma celi luminariū. Aue scti sp̄us sacrariū. O q̄ꝫ mirabilis/ ꝛ q̄ꝫ laudabilis: est hec ꝟginitas. In q̄ ꝑ sp̄m facta paraclytū fulsit fecūditas. O q̄ꝫ sctā q̄ꝫ serena/ q̄ꝫ bēigna q̄ꝫ amena: esse ꝟgo creditꝛ. Per quā fuitꝰ finitꝛ/ porta celi apitꝛ: ꝛ libertas redditꝛ O castitatꝫ liliū/ tuū ꝓcare filiū: q̄ salus es humiliū. Ne nos pro nr̄o vitio/ in flebili iudicio: subijciat supplicio. Sed nos tua sctā ꝓce/ mūdās a ꝑcti fece: collocet i lucꝫ domo. Amē dicat ois hō.

¶ Itē de eadē ꝓsa.

M Arie ꝓconio/ exultat cū gaudio: feruens desiderio/ verus amor. Amoris suffragio / pn̄teꝛ filio: mr̄is i obsequio: cordis clamor. Aue salꝰ hoim/ ꝟgo decꝰ ꝟginū: te decet post dn̄m/ laus ꝛ honor. Tu rosa tu liliū/ cuiꝰ dei filiū: carnis ad connubium/ traxit odor. Aue manās sacie/ fōs mie ꝟa mētis saucie/ medicina. Tu pincerna venie/ tu lucerna gr̄e: tu supna gl'ie/ es regia. Aue carēs carie/ speculū mūdicie: venustās eccl'ie/ sacramētū. Tu finis miserie/ tu ver es leticie: pacis ꝛ ꝯcordie/ ꝯdimētū. O felix puerpera/ nr̄a piās scelera: iure mr̄is ipa/ redēptori. Da fidei federa/ da salutꝫ opa: da i vite vespa/ bn̄ mori. Amē.

¶ Itē de eadē. ꝓsa.

A Ue ꝟgo ꝟginū/ aue lumē luminū: aue stella preuia Mediatrix hoiꝫ: ablutrixqꝫ criminū: aue ꝟgo regia. Castitatis liliū/ ꝯsolatrix oim: pctōꝝ venia. Munda sordes scelerū/ cicatrices vulneꝝ: terge plena gr̄a. De pcti viculo: hoste carne sc'lo/ libera nos maria. Tu nr̄m refugiū/ Da reis remediū: ꝓcul pelle vitia. Infirmos tu visita/ mortuos resuscita: da mestis solatiū. Per te iustos gr̄a/ ꝑ te reis venia: datꝛ ꝛ leticia. Uirgo carens simili/ tuqꝫ mūdo flebili: contulisti gaudia. Nos dignerꝛ visere: vt cū xp̄o viuere: possimꝰ in gloria

Amē. ¶ Item de eadem. Prosa.

C Lemēs et benigna: iugi laude digna: maria. Fer spiritalia: nobis remedia: maria Tu plena gratia: mater eximia maria. Solue peccamina: relaxa crimina: maria. Restaura p̄dita. dimitte debita: maria. Nos a miseria: reduc ad gaudia: maria. Parens dei facta: mater sed intacta maria. Tu mūdi dn̄a: celorū regina: maria Sit tibi glia: scīa p̄ oīa maria. Amē. ¶ Item de eadē. Prosa.

M Aria ꝟgo ꝟginū: ora p̄ nobis dn̄m: aue maria. Fūdamētū eccl̄e/fōs aula sapiētie: aue maria. O ꝟgo plena gr̄a: mr̄ dei filia: aue maria Uirgo pcti nescia: scti spūs gr̄a: aue maria. Summi regis hospitiū: lumē vita fideliū: aue maria. Mūdi salꝰ ꝓtectio: nos tuo pasce gaudio: aue maria. Nobis tibi canētibꝰ: succurre tuis p̄ctbꝰ: aue maria Gr̄a tua faciat: vt deꝰ nos custodiat: aue maria. O tu es nobis omnia/ nos tua pascat gr̄a: aue maria. ¶ Item de eadē. Prosa.

U Eneremur ꝟginē: genitricē gr̄e/ salutis dulcedinē: fontē sapiētie. Hec ē aula regia: regia prudētie: ꝟgo plena gr̄a: aurora leticie. Hec ē melle dulcior: castitatꝫ liliū: iaspide splēdidior: meroris solatium. O fons admirabilis: fidei pricipiū: mr̄ amicabilis: vas virtutis p̄ciū. Tu es regis speciosi: mat honestissima/ odor nardi p̄ciosi/ rosa suauissima. Arbor vite digna laude: stella fulgētissima: generosa mr̄ laude: ꝟginū scīssima: Tu medela pctōꝝ/ regina ꝯsiliȷ̄ ꝯcepisti florē florū: xp̄m fontem gaudij. Uirga iesse lux sctōrum: donatrix auxilij: mēor esto miseroꝝ: in die iudicij. Tu es mundi gaudiū: charitatꝫ regula: victoris stipēdiū: aromatum cellula. Sit tibi flos oīm: ꝟgo sine macula: honor ꝛ imperiū: p̄ eterna secula. Amē. ¶ Item de eadē pcipue p̄ octauas assumptiōis. Et cantat̄ in tono Sospitati. Prosa.

A Ue ꝟgo singularis/ celi lumiaria. Dei tēpluꝫ lux solaris: cella pigmentaria. Aue ꝟgo stella maris/ mr̄ es et filia. Btis circūuallari: āgelis i gl̄ia. Aue ꝟgo quā dotauit: ꝟbi sola veritas. Sup oēs sublimauit: te btā trinitas. Ergo laudes dei marie/ presens hec festiuitas. Cuiꝰ ductu p̄cis pie/ gr̄aꝝ largitas Nobis largiatur. Amen.

¶ Item de eadē. Prosa.

D Ulcis aue penitētis: ꝯsolatrix te q̄rentis: miseratrix aīe. Parēs ꝓlis p̄minētꝫ: carnis fragilis ꝛ mētis: estꝰ i nos reprime Tibi sēp o btā/ inest pietas inata: cū mia. Tu es reis aduocata p̄ te fuit reportata/ theophilo venia. Ad te flebiles clamamꝰ: ad te lapsi suspiramꝰ: Fui tui miseri. Si sit multū qd̄ peccamꝰ: tui sumus ꝛ speramus: p̄ te salui fieri. O clemēs nos consolare: o pia nos ꝯfortare: dignerꝫ ꝓpicia. O dulcis ꝓpiciare/ ne post mortē nos amare: morti reddant vitia. Amē. ¶ Item de eadē. Prosa.

G Aude ꝟgo salutata: gabriele nūcio. Gaude mr̄ locūdata: iesu puerperio. Gaude resuscitata: resurgēte filio. Gaude

tua sancta prole/assumpta cum gaudio. Gaude sumpta et locata:cum iesu in solio. Esto nobis aduocata:in magno iudicio. O maria. ¶ Alia de eadem. Prosa.

Hodierne lux diei / celebris in matris dei : agitur memoria. Decātemus i hac die/ semper virginis marie:laudes et preconia. Omnis homo omni hora / ipsam ora et implora eius patrocinia. Psalle plaude nisu toto / cordis oris voce voto:aue plena gratia. Aue domina celorū /inexperta viri thorum:parens paris nescia. Fecūdata sine viro /genuisti more miro:genitorem filia Florēs hortꝰ austro flante/porta clausa post ꝛ ante: via viris inuia. Fusa celi rore tellus /fusum gedeonis vellus:deitatis pluuia. Salue splēdor firmamēti/ tu caliginose mēti : desuper irradia. Placa mare maris stella/ ne inuoluat nos ꝓcella:ꝛ tēpestas obuia. Amen.

¶ Alia de eadem. Prosa.

Rose pulchritudini/virgo mater dñi:cōparata legitur. Sicut rosa floribus /sic cunctis virginibꝰ:maria preponitur. Rosa profert folia/ rubore vernātia:p ꝟtutm radij. Sic marie viscera/rubēt ꝓpt vulnera patientis filij. Quedam sunt ꝛ lilio/ matri sub mysterio:dei ꝯgruentia. Decēs color niueꝰ/ atq; decor aureus:folia virētia. Cādore mūdicia/decore prudētia: figuratur aureo. Frondosa viriditas /mira est itegritas:in corde virgineo. Virgo venerabilis /flos immarcessibilis:carnis per mundiciam. Fac nos esse cādidos / et per aurum fulgidos: virides per gratiam. Amen.

¶ Alia de eade. Prosa.

Uterus ꝟgineus / thronꝰ et eburneus: regis solomonis. Thronus admirabilis /dispar ꝛ dissimilis: vniuersis thronis. Salomon pacificus /sūmi regis vnicus:hunc elegit thronū. Uirgo thronꝰ extitit:/cui deꝰ ꝑstitit: tā excellēs donū. Hec est ioseph horreū:qđ nō apit. Hec vas fundēs oleū:qđ nō exhaurit. Hec ē fides grē/domꝰ pudicicie:sedes summi dei. Hec est i qua residet/ dominꝰ qui ꝑsidet: vniuerse rei. Sicut vellus maduit de celesti rore/sicvēter itumuit:fuato pudore. Nec vellꝰ corrūpit/ imbre pluuiali/nec pudor amittit i conceptu tali. Hec est aromatica cella creatoris/vtilis ꝛ vnica medela doloris. Nardus odorifera q̄ fudit odorē:oliua fructifera virga ferens florē. Hec vas pigmētariū/regale palatiū : domꝰ hec cedrina. Hec angeloꝝ dña/ bñdicta femina:celoruꝫ regina. O sctā ꝟgitas:nr̄a nequit prauitas te digne laudare. Sustines in gremio / quē non celi regio: pōt sustētare. Pulchrior ꝟginibꝰ/ et pre mulieribus cūctis bñdicta. Placa nobis filiuꝫ: expurga fidelium:oim delicta. In te pluit i te fluit: deꝰ suā grām. Ergo tue nobis plue : grē clemētiam. Ad bti tui nati:transfer nos ꝑlentiā Et nr̄oꝝ delictoꝝ:ꝯfer indulgētiā. Amē. ¶ Alia de eadem. psa.

Post partum virgo maria Dei genitrix fecūda : grā

tonãtis plena. Aue terrarꝫ dña: alma celorꝫ regia. Tibi ethera/ oiſqꝫ ſcõrꝫ turma: ↄ̃ſonat ſymphonia. Tellꝰ flumia atqꝫ ſiluarum nemora: reſultãt voce ſua. Salue parẽs iclyta: felix puerpa Per te lux ⁊ ꝟitas: mũdo ẽ edita. Tu ieſum papilla/lactaſti ſacra: extãs ꝟgo feta/ mr̃ intacta. Uñ nr̃is eya/faue votꝫ dña: xp̃z iterpellãs/ ꝓ ſalute hũana. Per te mr̃ aboleri: filiorꝫ flagitamus crimina. Noſqꝫ oẽs itroduci: ad ſẽpitna paradiſi gaudia. Quo p̃enis vite pfruamur glĩa. Amẽ

¶ Infra oct. viſita. marie vel infra alias oct. põt dici cõtra ſciſmata eccl̃ie ⁊ pro eiuſdem pace.

Ueni mr̃ grẽ/fons mie: miſeris remedium. Ueni lux eccl̃ie/triſtibꝰ leticie: tu infunde radiũ Te reginã colimꝰ tibi laudes canimꝰ: ex affectu cordium. Que es in ãguſtijs/⁊ i rebꝰ dubijs: ſalꝰ ⁊ ſolatiũ. O ſtella p̃fulgida/tu dira certamia: marꝫ huius reprime. Symonis nauicula/filij tunicula: ne ſcindant ꝓhibe. Portus nauigãtiũ/p̃ces ſupplicãtiũ: filiorꝫ ſuſcipe. Cõſolare flebiles/iuua puſillanimes: ⁊ errãtes corrige. Que deũ hoibꝰ/ ⁊ ima celeſtibꝰ: iũgꝫ o puerpa. Hereſes intime/ſciſmata tu deſtrue firma pacis federa. Amẽ. Alia.

Uirginis i laude/ grex fidelis plaude: alľa. Per quam mundo nata/ redijt morte ſtrata: ſalꝰ ꝟa. Prima parens ꝑdidit/iſta vitã reddidit: ꝟgo ſacra. Per euã q̃ perijt/ ꝑ mariam redijt: mũdi vita. Natꝰ añ ſcl̃a ſine marꝫ copula: ex te ꝑdijt femia Ergo modulamia/ audi clemẽs dña: nr̃a laxãs crimina. Ut poſt mortꝫ debita/tugit in glĩa iubilemꝰ alľa. Alia ſup Aue maria.

Aue ſũmo ſita poli/maria quã decet coli: tanq̃ꝫ ſpẽ credentiũ. Grã ſemp abundas/ plena fundis vñ mũdas: ſordes delinq̃ntiũ: Dñs potẽs ⁊ fortis/ tecũ manẽs nr̃e mortꝫ: vaſtauit ĩcẽdiũ. Bñdicta gratularꝫ/ tu q̃ virũ ꝟgo paris: carnis p̃ter ſtudiũ. In te xp̃s hũanat/ mulieribus negat: cũctis tale gaudiũ. Et adã qđ ꝑdidit pomo/ bñdictus nouꝰ hõ: ſoluit ꝑ ſuppliciũ. Fructꝰ ſũme delicatꝰ/vẽtrꝫ caſti flore natꝰ: cibꝰ ẽ egẽtiũ. Cui tecũ vt locent/amẽ tã vociferent: corda te pſallẽtiũ. Amẽ. ¶ Sequũt ſeq̃ntie ſiue pſe de coll'ſan-ctorꝫ. Et p̃mo de apl̃is

Celi ſolẽ imitãtes/ĩ occaſu triũphãtes: ortũ ſolis aſſerũt. Ortũ ſolis ⁊ occaſũ/ q̃rũ oẽs ita caſum: mũdi fines referũt. Petrũ paulũ et andreã / ꝑ neronẽ ꝑ egeã: roma patras ꝑimũt. Herodes gẽs phariſea / iacobis ⁊ in iudea: binis vitã adimũt. Johãnes ẽ ſegregatꝰ/ſic manẽs vt eſt vocatꝰ: ad xp̃i conuiuia. Mauri trucidãt matheũ/⁊ indi barthomeũ: ⁊ philippũ ſichya. Thomã indi iudã pſe/ſimonẽqꝫ ſic diuerſe: celi celos penetrant. Sic aſcẽdũt celi celos/ vbi xp̃o fundũt melos: nobis vitã impetrẽt Amẽ. ¶ Alia de apl̃is.

Clare ſctõrꝫ ſenatꝰ aploꝝ: princeps orbis ťrarũ: rectorꝫqꝫ regnorꝫ. Eccl̃arũ mores ⁊ vitã moderare. Que ꝑ doctrinam

tuã fideles/sunt vbiq; Antioch⁹ ⁊ rem⁹/ɔcedunt tibi:petre regni soliũ. Tyrãnidẽ tu paule alexandrinã:iuasisti greciã. Ethiopes horridos/ mathee agnelli vellere. Qui maclas nesciat/aliqs vestisti cãdido. Thoma bartholomee/iohãnes philippe symõ:iacobiq; pariles. Andrea thadee: dei bellatores iclyti. Et vos oriens ⁊ occidẽs/imo tot⁹ mũdi circul⁹ se pr̃es hr̃e gaudet/et expectat iudices. Et idcirco mũdus oĩs/laudes vobis ⁊ honorẽ scis debitum supplex impẽdit amẽ.

¶ De euãgelistis. Prosa.

Ortũ sacrũ tui xp̃e/ scripserũt euãgeliste: quorũ tot⁹ orbis iste/scripturis ĩstruit. Hereticorũ sophiste/ philosophi vel artiste:stupẽt quoꝝ dogma triste/ p eos elidit. Ad firmãdũ cor sincerũ/plebẽ rudẽ atq; clerũ: sacraꝝ ꝓfũda rerũ/q̃s scripsisse legim⁹. Per figuras facierum/ q̃s vidit vna dieꝝ:ꝓpheta p lumẽ veruz: designari nouim⁹. Hũana leui/ bouia lucã/marcũ leonina/s; iohãnẽ aq̃lina designauit proprie. Tres primi ɔtẽplando legẽ hominẽ hostiaz regẽ: agnũ q̃ redemit gregem/ ostendũt egregie. Ois aq̃la trãscẽdit/dũ ad diuia cõscẽdit:⁊ sicut erat ostẽdit ꝟbũ in principio. Hoꝝ ꝟbo salutari: fide firmi deo chari: mereamur gl̃ari/cũ eis in gaudio. Amen.

¶ De vno martyre. ꝓsa.

Mentis pie ꝓpulso nubilo/ armonie cordis i iubilo/ prũpãtur. Hierarchie nimirũ gaudia/ agonie martyꝝ: gl̃a cumulãt. Rubricatis armis ɔspicui/supatis hostibus strenui:bellatores. Sui cursus gaudẽt victoria/sed plus rursus cũ iam in gl̃ia: sunt victores. In tormẽtis pũcti crudeliter/blãdimẽtis vncti nũc leniter:gaudẽt rite. Nã dilecti regis palatio/sũt ꝓtecti spreto solatio:breuis vite. His ɔiũgi martyr egregi⁹/vult ⁊ pungi regnet vt socius: teste nece. Hac in die nobis ꝓpici⁹/ sit marie dilectus filius:sua p̃ce. Amẽ. ¶ Alia de vno martyre ⁊ p̃cipue de sanctis Sebastiano/vincẽtio/ georgio/ et laurẽtio. Prosa.

Aue miles regie/ militum p̃sidiũ:ɔsors fact⁹ gl̃ie/celo militãtiũ. Tu nr̃e militie/tutor et refugiũ:p̃senti familie/sis in adiutoriũ. Miles excellẽtie/clipeus eccl̃ie/prudẽtie speculũ. Fõs oĩs clemẽtie/liliũ mũdicie: sanctitatis vasculũ. Largitat; cumulus ꝓbitatis titul⁹:ꝓbitat; p̃ciũ. Idoloꝝ emulus/quẽ colebat populus:vir expugnãs vitiũ. Tu virtutis galea/ qui spreuisti terrea: per te fiat hodie. Lutũ later palea/mundentur ab area : nostre ɔsciẽtie. O vir iam celice/ in terris mirifice:viuens absq; macula. Nos clemẽter respice/ peccataq; reice:tua prece sedula. Purga nostra scelera/ p̃cibusq; prepara : locum indulgentie. Nos christo ɔfedera/sic vt donet munera:ꝑmanẽtis glorie. Amen.

¶ De plurib⁹ martyrib⁹. Prosa

Letabũdi iubilemus/ leta mẽte celebrem⁹:martyrũ solẽnia. Qui in mũdo morientes/ sed in christo renascẽtes:eius viuũt gr̃a. Cui⁹ testes extiterũt/dũ

mūdana respuerūt: q̄rēdo celestia. Quē ad mortē dilexerūt ipsum sequi maluerūt: ꝑ mortis cōpēdia. Crucē sibi baiulātes/ sola cruce gloriātes: audita sentētia. Si q̄s post me vult venire/ tollat crucē si redire vult ad celi gaudia. Sic ꝑ multas passiōes/ ad sup̄nas māsiones: gl'iosi ꝑceres. Festinabāt sed in via/ exꝑti sunt ludibria: vincula ꝛ carceres Flagellati lapidati/ ꝛ per multa cruciati: tormētoꝝ gn̄a. Torcularꝫ l p̄ssura/ fex deorsum sed nix pura: manauit ad supa. Ubi manet etn̄ale/ qđ hic fuit tp̄ale: carne tectū lubrica. Ubi manēt sublimati/ vna stola decorati: securi de reliqua. Amē. ¶ De plurib⁹ sanctis: ꝛ maxime oīm sanctoꝝ.

SUperne matris gaudia/ rep̄sentet ecclesia. Dū festa colit annua/ suspiret ad ꝑpetua. In hac valle miserie: mater succurrat filie. Hic celestes excuble: nobiscū stāt in acie. Mūdus/ caro/ demonia: diuersa mouēt p̄lia. Incursu tot fantasmatū: turbat̄ cordis sabbatū. Dies festos cognatio/ simul hec h̄nt odio. Certātq; pari federe: pacē de terra tollere. Cōfusa sunt hic oia: spes met⁹ meror gaudiū Uix hora vel dimidia: fit in celo silētiū. Quā felix illa ciuitas: in qua iugis solēnitas. Et q̄ȝ iocūda curia: q̄ cure prorsus nescia. Nec lāguor hic nec senium/ nec fraus nec terror hostiū: sed vna vox letātiū/ ꝛ vn⁹ ardor cordiū. Illic ciues angelici/ sub hierarchia triplici: trine gaudēt ꝛ simplici/ se monarchie subijci. Mirant̄ nec deficiūt/ i illū quē prospiciūt: fruunt̄ nec fastidiūt/ quo frui magis sitiūt. Illic p̄res dispositi/ pro dignitate meriti: semota iā caligine lumen vidēt in lumine. Oēs vel hi sc̄ti quoꝝ hodie celebrant̄ solēnia. Iā reuelata facie: regē cernūt in gloria. Illic regina ꝟginū/ trāscendens culmen ordinum. Excuset apud dn̄m: nr̄oꝝ lapsus criminū. Nos ad sc̄tōꝝ gloriā ꝑ ipoꝝ suffragia. Post p̄ntē miseriam/ christi ꝑducat gr̄a. Amen. ¶ De confessorib⁹ pōtificibus.

ECce venit lux optata/ lux iocūda dedicata: saluatoris laudib⁹. Qui sc̄tm̄ hūc sublimauit/ sublimatū coronauit: in regnis celestib⁹. Hic est p̄r ꝛ patronus quē pastorē summe bon⁹: pastor nobis tribuit. Qui benignuȝ se rectorē/ piū patrē ꝛ doctorē: subditis exhibuit. Hic ꝟtutū emulator/ fideiq; ꝑmulgator: ꝟbū vite p̄dicās. Hic fidelis dispēsator nō auar⁹ fenerator: talētū multiplicās. Hic est ꝟe deo char⁹/ verbo vita fide clarus: dās salutem populis. Quantus enim sit vir iste/ declarasti nobis christe: signis et miraculis. Serue prudēs et fidelis / cuius merces est in celis: nr̄a sanat vulnera Uisitare seruos velis/ et ab hostis mali telis: ignitis nos libera. Amē ¶ De doctoribus ecclesie.

ALma mat̄ eccl'ia/ digne colit solennia doctoꝝ lucis gratie. Qui ꝟbi refulgētia/ et celi luminaria: fugant vmbrā perfidie. Sacrū dogma gregorij / melle dulcis eloquij: corda

deuota reficit. Rhetoricam am-
brosij/mens sagacis ingenij:sub
breui verbo ꝓspicit. Augustin⁹
hereticam/labē ꝑ artē eclicā:cō-
fundit non sophistice. Hierony-
mus hebraicā / veritatē histori-
cam/elucidat catholice. Hoꝝ er-
go dogma rectū / est iter celi di-
rectū:sine quocūqꝫ deuio. Hunc
cetum sursum erectū/ faciat deo
dilectū: ipsoꝝ deꝓcatio. Amen.

¶ De confessoribꝰ pōtificibus.

Ecce dies specialis : cōfes-
sorū gloria. Qua ꝓfulget
triūphalis ꝗ victoria. Qui eter
na xp̄o duce : migrauit ad gau-
dia. Sempiterna gaudens luce/
in eius presentia. Cui mēte spe-
ciali:herebat ꝑ oia. Vita fruens
tpali:suspirās celestia. Moꝝ cle
ro ꝓstās forma:vt iubar ecclesie.
Plebi fulsit vite norma:ꝛ fomes
iustitie. Lapis vite dās solamē:
spē reformās venie. Oppssoꝝ le
uamē/de valle miserie. Huius ꝙ
ꝓce pia:celesti militie. Nos ascri
bat vite:via rex eterne glie. Amē.

¶ De cōfessoribꝰ nō pōtificibus

Felix sancti trāsit⁹/cui⁹ fi-
nis iclyt⁹:vite fit initium.
Hui⁹ mēti primit⁹/suggessit pa-
raclyt⁹:declinare. Hic sacro spi-
ramie ꝓuēt⁹a crimie: liber mun-
dū respuit. Allect⁹ dulcedie xp̄i
cū conamine: ipm sequi studuit.
Charitate maria/ sui cordis inti-
ma:ferbuere dulcit. Mēte sere-
nissima / ꝗsiuit hūillima xp̄o du-
ce iugit. Offerēdo nitidum/xp̄o
cor ꝛ feruidū:ac salutꝫ hostiā. In
cedēs ꝑ solidū / iter ac ꝑ lucidū:
trāsit ad gl'iam. Ornatū ꝟtutib⁹
signis mirabilib⁹: hūc declarāt
opa. Xp̄s suis ꝓcib⁹: nobꝫ i cele-
stib⁹: donet vite mūera. Amen.

¶ De ꝯfessorib⁹ nō pōti. Prosa.

Gaude iocūda/ ꝯfessoris
solēnia. Fide canora/ ve-
neret eccl'ia. Christi nāqꝫ gl'iosa/
secut⁹ vestigia. Mēte pura car-
ne mūda/ ꝯtēnendo vitia. Vigi-
lauit ꝛ orauit:Fugauit ieiunia. Le
gē dei meditat⁹/ dilexit celestia.
Hūilis ꝛ sobri⁹ quē amauit dn̄s
ꝛ ornauit gl'ia. Pro talēto dupli-
ci/ mercede multiplici : duct⁹ est
ad gaudia. Felix retributio / sē-
piterna māsio : vita finis nescia.
In q̄ nos recipiāt ꝛ cōsortes fa-
ciāt sctōꝝ suffragia. Amē dicāt
oia.

¶ De vna virgine ꝛ martyre.

Letare sp̄ō filia repsentās
pennia:gaudia celi curie.
En rose sup lilia : ꝟginū ꝑ mar-
tyria/ ꝟnāt in aula gl'ie. Vox igi-
tur leticie / vox deuote melodie:
resonet i eccl'ia. Ad honorē exi-
mie/ꝟginis cui⁹ hodie: celebrā-
tur solēnia. Que ꝯstāter imania
sustinuit supplicia:ꝑ xp̄o sponso
gl'ie. Sic rosa patiētie/ palmā fe
rēs victorie : transit ad celestia.
Vbi spōsi ꝯsortia/ āplexus et so-
latia / obtinet nunc in reqe. Ad
quā fons idulgētie/ nos pducat
post anxie:vite presentis stadia.
Per ipsius suffragia. Amen.

¶ De plurib⁹ ꝟgi. Prosa

Virgines egregie / ꝟgies
sacrate / corā vestri facie : sponsi
coronate. In eťna requie / sursū
subleuate:cāticū leticie / dn̄o cā-
tate. Castitatis liliū olim custo-
ditis: ꝓpt dei filiū cui placuistꝭ.
Tēplū scti spūs / esse voluistis:
tactus ꝛ cōcubit⁹ ideo fugistis.

Flore pudicitie vestre refuato/ carnalis lasciuie/ motu refrenato. Debito mūditie p̄mio donato: assidetis socie ꝟginali nato. Ubi spōsi ꝯsortio amplex⁹ ꝛ solatia: obtinetis in reqe. Ad quā fōs idulgētie/ nos ꝑducat post anxie: vite hui⁹ stadia. Per vr̄a suffragia. Amē. ¶ De q̄libet sancto vel scta prosa cōis ad om̄es.

Adest dies leticie/ qua de valle miserie: iste ista beatus beata exijt. Exut⁹ exuta/ carnis carie/ idut⁹ induta stola glīe gaudens ad celum trāsijt. Qui que post aurū nō abijt/ neqꝫ spē suā posuit: in thesauris pecunie. Sed solū vitā petijt: quā de⁹ illi tribuit: in sempitna reqe. Nos ĝ qui q̄tidie/ ꝯditiōis ꝑprie: obuoluimur mesticia. Resoluamur letitia/ repsentātes gaudia: supne mr̄is hodie. Ut post isti⁹ anxie/ vite vieqꝫ deuie: ꝓcellosa naufragia. Per ipsi⁹ suffragia/ mercam̄ cōsortia: curie cure nescie. Amē.

¶ In dedicatione ecclesiarum.

Ad honorē ecclie/ cui⁹ ornatū hodie: celebramus solēnit. Resonet vox letitie/ vox pure ꝯscie: xp̄m laudās ꝯcorditer. In manufactis edib⁹/ ꝛ politis lapidib⁹: adoramus te dn̄e. Sz i celoꝝ sedib⁹: cū scōꝝ agminib⁹: regnas i celi culmie. Nos ĝ q̄ te colim⁹/ deuoto corde poscim⁹: laudes canētes debitas. Remitte qđ peccauimus/ da regnū qđ amisim⁹: vbi maior est charitas. Ubi ciues āgelici/ ꝛ oēs chori celici: deū sp ꝓspiciūt. Illicqꝫ ꝑce supplici/ fac oēs tecū adiūci: q̄ digne tibi seruiūt. Amē. Alia.

Rex salomō fecit tēplū/ cuius instar ad exēplū: christus ꝛ eccl̄a. Hui⁹ hic est ipator/ fundamētū ꝛ fundator: mediāte grā. Quadri templi fundamēta/ marmora sunt instrumēta: parietū paria. Cādēs flos est castitatis/ lapis q̄drus vnitatis: ꝟtus ꝛ cōstātia. Lōgitudo latitudo/ tēplicꝫ sublimitas: intellecta fide recta/ sunt fides spes charitas. Sed tres ꝑtes sunt in tēplo/ trinitatis sub exemplo: ima summa media. Ima signat viuos cunctos/ ꝛ secunda iā defunctos: rediuiuos tertia. Sexagenos q̄qꝫ ꝑ se/ ꝛ tres tm̄ vniuerse: habent alti cubitos. Hoꝝ triū tres concētus/ trinitati dant ꝯcent⁹: vnitati debitos. Tēpli cultus extat mult⁹ cynamomus odor dom⁹: myrrha stactꝫ casia. Que bonorū dec⁹ morū/ atqꝫ bonos precū sonos: sunt significātia. In hac casa cūcta vasa/ sunt ex auro de thesauro preelecto penit⁹. Nam magistros et mistros/ decet doctos ꝛ excoctos: igne scti spūs. Hec ex bonis salomonis/ q̄ rex dauid preparauit: fiunt edificia. His i lignis rex isignis iuuit tyri cui⁹ viri: tractāt artificia. Nam ex gēte iudeisqꝫ/ sicut tēplum ab vtrisqꝫ cōditur ecclesia. Xp̄e qui hāc ꝛ hos vnis/ lapis huic ꝛ his cōis: tibi laus et gloria. Amen.

¶ Pro defunctis. Prosa.

Dies ire dies illa/ soluet seclū i fauilla: teste dauid cū sibilla. Quātus tremor ē futur⁹/ qn̄ iudex ē vētur⁹: cūcta stricte discussur⁹. Tuba mirū sparget sonū/ ꝑ sepulchra regionum: coget oēs

ante thronū. Mors stupebit et natura: cū resurget creatura iu=dicāti responsura. Liber scriptꝰ pferet/i q̄ totū ptinet: vñ mūdꝰ iudicet. Judex ḡ cū sedebit/ q̄c= q̄d latet appebit: nil inultū rema nebit. Quid sū miser tūc dicturꝰ quē patronū rogaturus: dū vix iustꝰ sit securꝰ: Rex tremēde ma= iestat ꝗ saluādos saluas grat: salua me fons pietat. Recorda= re iesu pie ꝙ sū causa tue vie: ne me pdas illa die. Querēs me se= disti lassus/ redemisti crucē pas= sus: tātus labor nō sit cassꝰ. Ju= ste iudex vltiōis: donū fac remis= siōis: ante diē ratiōis. Jngemi= sco tanꝙ reus: culpa rubet vultꝰ meꝰ: supplicanti parce deꝰ. Qui mariā absoluisti ⁊ latronē exau= disti: mihi q̄ꝙ spē dedisti. Pre= ces mee nō sunt digne/sed tu bo nus fac bēigne: ne penni cremer igne. Jnter oues locū p̄sta/⁊ ab hedis me seq̄stra: statuēs i parte dextra. Cōfutat maledict flā= mis actibꝰ addictis: voca me cū bñdict. Oro supplex ⁊ accliuis: cor ptritū quasi cinis: gere curā mei finis. Lachrymosa dies illa qua resurget ex fauilla Judicā= dus hō reus/huic ḡ parce deus. Pie iesu dñe/dona eis requiem. Amē. ¶ Pro defunctis. Prosa.

DE profundis exclamātes audi christe nr̄as voces: i celesti curia. Pro defunctis fi= delibꝰ: orat nūc mater oībus: te supplex ecclesia. Fiāt ḡ intēden= tes/vt audiant tue aures: vocis hec suffragia. Vox hic orat rex glie/fidelibꝰ vt hodie: pcedas re media. Pctōres q̄uis simus/su= stinere nō possimꝰ: si obuies vi= tia. Fiat tñ salutar/q̄ offert nūc a nobis: p defunct hostia. Hec quā pr̄i obtulisti: offerimꝰ ⁊ nos ipsi: sit eis ppicia. Propiciꝰ esto eis/solue vincla iesu reis: in tua potētia. Propt legē quā dedisti te sustinent q̄s fecisti auerte sup= plicia. Te sustinēt eruāt/i te spe= rāt deducāt: ad celi palatia. Jn te credūt i te spant/ad te tēdūt ⁊ suspirāt de fecis mūdi. Jn te die in te nocte in te mane ⁊ vespe: sit eis fiducia. Sic apud te quē ro= gamus/pro qua tibi supplicamꝰ pietatis copia. Ut redimas eos xp̄e/ supplex rogat chorus iste: ab oī neq̄tia. Reginarū ipatrix/ tua roget te genitrix: fiat horum impatrix/ que rogamus maria. Bone iesu rex glie/ oēs sc̄ti p̄ci= pue: te rogātes sint hodie: p co= rū venia. Qui p crucē exaltatꝰ/ pctōꝝ es misertus: audi p̄ces q̄s deuotꝰ/ad te clamat nr̄ cetꝰ: cum mia. Per te vincla pfringantur/ porte mortis destruant: diaboli pfundant/⁊ aie psequant sempi= terna gaudia. Amē. ¶ Incipit ordo ad faciēdum aquam bene= dictā. Sacerdos stolā apponēs circa collū faciat crucē dicendo. ℣. Adiutoriū nostrū in noie dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. Deinde inci= piat exorcismum salis absolute.

Xorcizo te creatu= ra salis p deum ✠ viuū: p deū ✠ ve= rū: p deū ✠ sc̄tm: p deū q̄ te p helise= um prophetam in aquam mitti iussit: vt sanaretur sterilitas aque: vt efficiaris sal

exorcizatū in salutē credētiū: vt sis oib⁹ te sumētib⁹ sanitas aie ꝛ corporis ꝛ effugiat atq̧ discedat ab eo loco i quo aspsū fuerȝ: ois fantasia ꝛ neq̄tia vel ꝟsutia diabolice fraudis oisq̧ spūs imūd⁹ adiuratus: ꝑ eū q̄ vētur⁹ est iudicare viuos ꝛ mortuos et sclm ꝑ ignem. ℟ Amen. Oratio

Immensam clementiā tuā ōps etne de⁹ hūiliter iploramus vt hāc creaturā salis: quā i vsum gnīs hūani tribuisti: bñ ✠ dicere: et sancti ✠ ficare tua pietate digneris: vt sit oib⁹ sumētib⁹ salus mētis ꝛ corporis: ꝛ q̄cq̄d ex eo tactū vel respsum fuerit: careat omni immūditia: oiq̧ impugnatiōe spiritualis neq̄tie. Per dñm nrm iesum christū filiū tuū q̄ tecū viuit et regnat in vnitate spūs sancti deus. P oia scla seculorum. ℟ Amen. Exorcismus aque et dicatur absolute.

Exorcizo te creatura aque in noie ✠ dei patris omnipotētis: et in noie ✠ iesu christi filij eius dñi nostri: ꝛ in virtute spūs ✠ sancti: vt fias aqua exorcizata ad effugandā oēm potestatē inimici: et ipsum inimicū eradicare et explantare valeas cū angelis suis apostaticis: ꝑ virtutē eiusdem dñi nostri iesu christi: q̄ venturus est iudicare viuos et mortuos: ꝛ sclȝ ꝑ ignē. ℟ Amē. Oratio

Deus q̄ ad salutē humani gnīs maxīa queq̧ sacramēta in aquarū substantia cōdidisti: adesto ꝓpicius inuocatiōib⁹ nr̄is: et elemēto huic multimodis purificatiōib⁹ preparato: ꝟtutē tue bene ✠ dictionis infunde: vt creatura tua mysterijs tuis seruiēs ad abijciendos demones: morbosq̧ pellendos diuine grē sumat effectum: vt q̄cq̄d in domibus vel in locis fideliū hec vnda resperserit careat omi immūdicia: liberet a noxa: non illic resideat spūs pestilēs: nō aura corrūpēs: discedant insidie oēs latentis inimici: et si quid est quod aut incolumitati habitantium inuidet aut quieti aspersione huius aque effugiat vt salubritas per inuocationem sancti tui nois expetita: ab oib⁹ impugnatiōib⁹ sit defensa. Per dominū nostruȝ iesum christum filiū tuū. Qui tecum viuit et regnat in vnitate spūssancti deus per oia secula seculoꝝ. ℟ Amē. Hic mittatur sal in aquā in modum crucis dicendo semel.

Commixtio salis et aque pariter fiat in noie pa ✠ tris ꝛ fi ✠ lij ꝛ spūs ✠ sancti. ℟ Amen. Dñs vobiscum. ℟ Et cum spiritu tuo. Oratio.

Deus inuicte virtutis auctor ꝛ insuperabilis imperij rex ac semp magnificus triūphator: qui aduerse dominatiōis vires reprimis: q̄ inimici rugientis seuitiā superas: qui hostiles neq̄tias potenter expugnas: te dñe tremētes ac supplices deprecamur ac petim⁹: vt hāc creaturaȝ salis ꝛ aque dignanter aspicias/ benignus illustres pietatis tue more sancti ✠ fices: vt vbicūq̧ fuerit aspersa: per inuocationē sancti tui nois: ois infestatio immundi spiritus abijciatur: terrorq̧ venenosi serpentis procul

pellat: ꝛ p̄sentia sancti spūs nobis miam tuā poscētibus vbiq̄ʒ adesse dignet. Per dn̄m nostrū iesum christū filiū tuū: qui tecū viuit ꝛ regnat: in vnita. eiusdem spūs scti de⁹. P oia scl'a scl'oꝝ. ℟. Amē. Finita tertia a sacerdote [illegible] missā: aspgat aq̄ bn̄dicta altare [illegible] genib⁹ [illegible] altari [illegible]: ꝛ statim a cantore [illegible] an. Asperges me dn̄e ysopo et mundabor: lauabis me et sup niuem dealbabor. p̄s. Miserere mei de⁹ s̄m magnā miam tuā. ℣. Gloria patri ꝛ filio ꝛ spūi scō. Sicut erat in p̄ncipio ꝛ nunc ꝛ semp: et in secula scl'oꝝ amen. [illegible] an. Asperges me dn̄e. [illegible] Gloria patri. [illegible] Miserere mei. [illegible] Asperges me dn̄e. [illegible] Uidi aquā egredientē de tēplo a latere dextro all'a: ꝛ oēs ad q̄s puenit aqua ista salui facti sūt ꝛ dicēt all'a all'a. p̄s. Cōfitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in scl'm mia ei⁹. ℣. Gl'ia patri ꝛ filio ꝛ spūi sctō. Sicut erat in p̄ncipio et nūc ꝛ semp: ꝛ in scl'a scl'oꝝ amē. [illegible] a. Uidi aquā. ¶ [illegible] Asperges me dn̄e. [illegible] Ostēde nobis dn̄e miam tuā. [illegible] All'a. [illegible] ℟. Et salutare tuū da nobꝭ. ℣. Dn̄e exaudi orationē meā. ℟. Et clamor meus ad te veniat. ℣. Dn̄s vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Oratio.

Exaudi nos dn̄e sancte pater oīps eterne de⁹: ꝛ mittere digneris sanctū angelū tuū de celis: q̄ custodiat: foueat: ptegat/visitet/atq̄ʒ defēdat/ oēs habitātes in hoc habitaculo. Per christū dn̄m nostrum. ℟. Amen

¶ Benedictio panis. Benedicite. Dn̄s. Oremus. Oro.

Bene✠dic dn̄e istā creaturam panis: sicut bn̄dixisti quinq̄ʒ panes in deserto: vt oēs gustātes ex eo: recipiāt tam corporis q̄ʒ aīe sanitatē. In nomie patris et filij/ ꝛ spūs scti. Amen.

Aspergat [illegible] aqua benedicta.

¶ De virtute aque bn̄dicte. [illegible]

Sex opat aq̄ p pbr̄m bn̄dicta.
Cor mūdat/fugat accidiam/venialia tollit.
Auget opem/remouetq̄ʒ hostē/
fantasma repellit.

Modus colligēdi codices hui⁹ operis. Et primo. ✠. a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. A. B. C. D. E. F. A. B. C. D. E. F. G. H. I. [illegible] sunt quaternis [illegible] F. ꝛ I. qui sunt [illegible].

¶ Finit missale ad vsum Romanū [illegible] Johānem Kerbriāt / alias Huguelin / Johānē bienayse socios. [illegible] Johannis adam.

calibrite
colorchecker CLASSIC
mm